

ספר

טענתו אמרנה

חָלָק ו'

אִידִיש

שְׁיִנּוּ הַעֲלִכֶּעָ בְּרִיאָנוּ גַּעֲשֵׁרְיבָּן דָּוֹךְ דָּעָרָךְ רָאָשָׁן יְשִׁיבָה שְׁלִיטָא, פּוֹלָמִידָה מִיטָּה תְּחִזּוֹת וְיוֹאָזִין יְעַדְרָא אַידָּן אָוּסְקָנָאָם קָעוּ זָכוֹה זְיוּן מְאַלְיכָה צְוּ
זְיוּן אָוּן זִיךְ דָּעָרָה אַלְטָן אָוּיפְּ דָּעָרָךְ וְעוּלָט, נִישְׁטָט קִיְּיָ חִילּוֹק אָוּן וְעוּלָכָע
מַצְבָּעָר גַּעֲפָגָט זִיה, מִיטָּעָזָות אָוּיפְּ זָאָג טַעֲגָלְיכָן לְעָפָן.

גַּעֲפָגָט אָוּיפְּ דִּי וְעוּרְטָעָר פּוֹן הַיְּלִיאָן רְבִּינָן,

אַדוֹנָנוּ מַוְרִינָן וְרְבָּנוּ

רְבִּי נְחַמּוֹן מִבְּרָסָלָב, זְכוֹתָוּ יְגָן עַלְינוּ

אָנוּ אָוּיפְּ דִּי וְעוּרְטָעָר פּוֹן זְיוּן תְּלִמְידָמָרְדָּן הַגָּאוֹן הַקָּדוֹשָׁ

רְבִּי נְתַנּוֹן מִבְּרָסָלָב, זְכוֹתָוּ יְגָן עַלְינוּ

אָנוּ אָוּיפְּ דִּי וְעוּרְטָעָר פּוֹן זְיוּן פְּלִמְידָמָרְדָּן וְאָסָט אַרְיִינְגָּעָרְעָנְגָט

זְיוּנָרָעָה הַיְּלִיאָעָלָמָדָים אַיְן דִּי אַנְצָעָזָע וְעוּלָט

כְּבָוד קְדוּשָׁת מְרוֹן מוֹתְּרָאָשָׁ, זְכוֹתָוּ יְגָן עַלְינוּ

גַּעֲפָלָאָכָטָן מִיטָּ פְּסָקוֹתָם פּוֹן תְּרָה, נְבָאִים, וְכָתוּבִים,

אָנוּ מַאֲמָרִים פּוֹן דִּי הַיְּלִיאָעָלָמָל, פּוֹן דִּי גַּמְרָא

אָנוּ מַדְרָשִׁים אָנוּ זְוָהָר הַקָּדוֹשָׁ.

אָרוֹקְגָּעָבָן דָּוֹךְ תְּסִידִי בְּרָסָלָב
בְּרָסָלָב, לְבָעָרְטִי

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

כארא פארק

**4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219**

718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

**8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950**

845.243.0563

היכל הקודש

מאנסי

**32 Dolson Road
Monsey NY 10552
347.733.7551**

היכל הקודש

כוי ברק

**רחוב הבעל שם טוב 7
052.760.5715**

היכל הקודש

ויליאמסבורג

**27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205**

718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

**8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950**

845.467.5299

היכל הקודש

בלומינגראו

**24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804**

היכל הקודש

ירושלים

**רחוב רבינו נחמן מברסלב 15
054.845.6150**

צ'ו הערדן די
הערליך בעשויורים
פונעםראש ישיבה שליט"א
דופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיזוק פאר דיאידישע שטוב

212.444.9169

נדפס ע"י

**קרן הדפסה
היכל הקודש**
2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

סדר ועימוד, כרייה ושערים:

א.י.ש. אשדוד

08-8650078

0527627127

לְמַלְלָם יְהִי צְדִיק

לכבוד נשמת מאור עיניינו חיית נפשנו,

אשר נשא אותנו על לבו כאשר ישא האמן את היזקה, להזכירנו בימים אלה, להטעינו מצוף ערבות נעימות, יידיות, זיו האר忒 שביבת עוז תבראה, והחדר ברובות נשמות ישראל בכל העולם כלו - אמונה ברורה ומצוות בו תבראה, וברב אףי נשמות אל חנון והיפי אשר בנחל נבע מקור חכמה שורה, הוא יהו הרב הגןון הצדיק, איש האשכולות - שהפל פו, החסיד האמתי עובד ה' בחתימות וכפניות, מסר ונישו אליו יחברך בכל יום ויום מימים עמדו על דעתו, ובסכל יסורים קשים ומריים כל ימי חייו, רביהם השיב מעון וקרבם אליו יתבראה, העמיד תלמידים רבים, יראין ה' וחושבי שמנו, בעל המחבר ספרי שות' אשר בנחל, וספר 'שפת הנחל' פרוש על הספר הקדוש לכותי מורה"ז. וכך זלקט ספרים רבים ונכבדים מדברי רבינו הקדוש מורה"ז מברסלב, ומלידו הקדוש מורה"ת - זכותם יגנו עליינו. והפיכם בכל קצוי תבל, ובפרטיות הקונטרסים המפרנסים

שהחחי אלפים ורבעות נשות ישראל, וחיקו אותן לחזור בתשובה.

עתרת ראשון, ניר תפארתנו, הפילאך הנאנך על ראש דקה, עמוד האש אשר
לפני המנחה, מונה דרך ומושגב נתיבות
מורנו ומאמורנו

רַבִּי אֵלִיעֶזֶר שְׁלֹמֹה זִקְוָנָלֶה"ה

בו הָגָאוּ רַבִּי מְנַחַם זַאֲבַן צ"ל

הרבות מטאקי ובעל ה' מנחת זאב' ועוד

זכותנו יגנו עליינו ועל כל ישראל

בחד קתריא אתקתר ליישבה של מעלה

להתלוינו באצל צח הצדיקים אשר בנו עדו

י"ז שבת תשעה"

זהו נשותו הקדושה צרורה לצורך החיים

וּמֶלֶךְ אַמְּדוֹשׁ הָאֵה נְדִפָּה לְעֵתָה

מורינו ר' אש ה'ישיבת' שליט"א

וזוגתו

אסתר גיטל תח"י,

וילדיהם

שלמה ומשפ',

אלחנן חיים ומשפ',

מרים העניא זיסל ומשפ',

שמעון, נחמן נתן, יצחק דוד, צבי,

רחל לאה, יוסף, מנחם, יהזקאל.

הקדוש ברוך הוא יملא

את כל מישאלותכם לטובה

ויתברכו מפי עליון

בبني חי ומזוני רוחיחא

ויזכו לרות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם

אמן כן יהי רצון

אמונה

אַ וַיָּאֹרֶת פָּנִים דֵּי אַרְזִיסְגָּעַבָּעַר

מיר קעגען נישט גענוג דאנקען אוון לויין דעם אייבערשטיין, וואס ער האט אוונ געשיקט דעם הייליגן גראיסן צדיק, דער הייליגער רבוי, רבוי נחמן מברסלב זכותו יגן עליינן, צו באלייכטן אוונערע אוינן מיט זייןעה הייליגע ספּרים אוון עצות. וואס מיט זי' קען יעדר איד און אויסנאם, פונעם קלענסטען בייז גרעסטון, זוכה זיין צו ווערנו נאנט צום אייבערשטיין, אוון צוקומען צו די מערכטע וואס מען קען נאר צוקומען אויף דער וועלט.

דער הייליגער רבוי זאנט (ה' מוֹבָּר'ן סִמְּן ש"ח): "מיט יעך תורה אידער שמזועס וואס איך זאג, קען מען ווערן או אמת'ער ערליךער איד אוון א גראיסער צדיק, איזוי ווי איך וויס וואס עס מיינט או ערליךער איד", וויל יעך תורה אוון שייחה פון הייליגן רבוי קען צויניז קומען ס"י פאר א גראיסער צדיק וואס ער קען פון דעם ארזיסגעמען א וועג ווי איזוי צו דינען אייבערשטיין אויף זיין מדריגה; אוון עס קען אויך צויניז קומען פארן נידריגטען מענטש, עס וועט אים אויך וויזין א וועג אין זיין מצב, ווי איזוי ארזיסציגין פון אלען שלעכטס, אוון ווערן או אמת'ער ערליךער איד אוון א גראיסער צדיק.

דער הייליגער רבוי האט קלאר גענאנט (шибות ה'ז סימן ר"ט) אוון די אלע תורות אוון שמועסן וואס ער האט גענאנט, גענאנט נישט גענאנט גענואר נאר פאר זיין דור, נאר אויך פאר די שפּעטערדיינע דורות. אוון דערפאר האט דער רבוי זייער געווואלט או מען זאל וויטער אייבערגעבעו די אלע תורות אוון עצות אויך פאר די קינדר עוד עד סוף כל הדורות. איינמאַל האט דער רבוי גענאנט (שם) מיט א געווואלדיינע ברען דעם פּסּוֹק (דברים ד, ט) "זה דעכם לבנייך ולבני בניך" - "אייער קינדר ער זאלט איר מזדייע זיין וואס דא האט זיך געתאן!"

עַצְהָוּ אֲוֹאֶרֶת פָּוּנִי אַרְוִיסָגָעָבָעָר אַמְּנָה

נאך די הַסְּפָלָקָות פָּוּנִי הַיְּלִינָן רְבִינָן, הָאָט זַיִן בָּאַלְיְבָטָעָר תַּלְמוֹד רְבִי נְתַנוּ זְכוֹתָו יְגַעַן עַלְיָנוּ, זַיִךְ וּוַיְיְטָעָר מַזְסָר נְפָשָׁנְגַעַוּן אַרְיִינְצָוְבָּעָנָן אֵין דַי וּוְעַלְטָדַי הַיְּלִינָן לִימָודִים פָּוּנִי רְבִינָן, עָרָפְלָעָגָט אַרְומְפָאָרָן אָוּן רְעָדוֹן מִיטָמְעַטְשָׁנוּ אָוּן מַחְדָשָׁ זַיִן חִידְוָשָׁי תָּזָרָה, אַלְעָם נְאָר גַּעֲבּוּעַט אַזְיָקָן הַיְּלִינָן רְבִינָס תָּרוֹזָת, וּוְאָס פָּוּנִי דַעַם אֵיז גַּעֲוָאוָרָן זַיִנְעָה הַיְּלִינָן סְפָרִים "לִיקְוֹטִי הַלְּכָזָת", אָוּן עָרָהָאָט אַרְיִינְצָוְבָּעָנָט אֵין זַיִנְעָה תַּלְמִידִים אֵיז זַיִן זָאָלָן אַזְיָךְ וּוַיְיְטָעָר אַזְיְסָלְעָרְגָּעָנוּ פָּאָר אַנְדָעָרָעָ אַיְזָן דַי לִימָודִים פָּוּנִי רְבִינָן, דָאָס אֵיז גַּעֲוָעוּן זַיִן עִקְּרָ צַיְלָ אֵין לְעָפָן. זַיִן מִיה אָוּן פְּלָאָג אֵיז נִישְׁטָגַעַוּן אַוְמִיסָט, בְּרוֹךְ הָ, נְאָר דָוָרָה אִם אֵיז גַּעֲבְּלִיבָן דַי לִימָודִים פָּוּנִי רְבִינָן אָוּן עַס וּוְעַרְטָ וּוַיְיְטָעָר צַוְּשָׁפְרִיָּט אֵין דַי נְאָנְצָע וּוְעַלְטָ.

אַיְגָעָם הַיְּנִיטִינָן דָזָר, הָאָבָן מִיר זַוְּכָה גַּעֲוָעוּן צַוְּ אַסְפָּעָצִיעָלָעָ מְתָהָנָה פִּינְעָם אַיְבָּעָרְשָׁטוֹן, דָאָס אֵיז כְּבָזָד קְדוּשָׁתָמָרָן מוֹהָרָא"שׁ זְכוֹתָו יְגַעַן עַלְיָנוּ, וּוְאָס הָאָט זַיִךְ מַזְסָר נְפָשָׁנְגַעַוּן אַרְיִינְצָוְבָּעָנָט דַעַם הַיְּלִינָן רְבִינָס לִימָודִים אֵין דַי נְאָנְצָע וּוְעַלְטָ, מִיטָמְעַטְשָׁנָה זַיִנְעָה סְפָרִים אָוּן קוֹנְטָרִסִים אָוּן בְּרִיוּוּ וּוְאָס זַעֲנָעָן מַחְיָיָן אָוּן מַחְזִיק הַוְּנָדָעָרְטָעָר טְזִוְּעַנְטָעָר אַיְזָן אַיְבָעָר אַלְעָ עַקְוָן וּוְעַלְטָ. דַי סְפָרִים זַעֲנָעָן גַּעֲשָׁרְיָבָן מִיטָמְעַטְשָׁנָה אָוּן גַּעֲוָואָלְדִינָעָ חַכְמָה אָוּן שְׂכָל, זַיִד אַרְאָפְצָוָלָאָזָן צַוְּ יְעָדָן מְעַנְטָשָׁ, אָיָן וּוְעַלְכָעָ מִצְבָּעָ עָרָ זָאָל נְאָר זַיִן, אָוּן אִים אַזְיָיךְ אַזְיְפָהָיָבָן, אִים מַחְיָיָן אָוּן מַחְזִיק זַיִן, אָזְעָר קָעָן נְאָךְ אַזְיָיךְ צַוקְוָמָעָן צָוְם אַיְבָּעָרְשָׁטוֹן, אַרְיִינְצָוְבָּעָנָט אָוּן יְעָדָן מְעַנְטָשָׁ אַשְׁמָחָת הַחַיִּים, אַגְּעַשְׁמָאָק אָיָן לְעָבָן, מְעָן זָאָל וּוְיָסָן וּוּ אַזְוָיָן אַדְוָרָה צַוְּ גַּיִן דַעַם לְעָבָן אַוְיִחְדָּר וּוְעַלְטָ מִיטָמְעַטְשָׁנָה, צַוְּ לְעָבָן מִיטָמְעַטְשָׁנָה אַיְבָּעָרְשָׁטוֹן, אָוּן מַקְיִים זַיִן זַיִנְעָמְצָות מִיטָמְעַטְשָׁנָה.

אֵין דַעַם בִּיטָעָרָן טָאגְיַיְזָ שְׁבָט תְּשִׁיעָה הַלְּפָקָה, הָאָבָן מִיר פָאַרְלוֹיָן דַי גַּרְוִיסָע אַבְּיָדָה שָׁאָיָן לָהּ הַמִּוְרָה, וּוּעָן כְּבָזָד קְדוּשָׁתָמָרָן מוֹהָרָא"שׁ זְכוֹתָו יְגַעַן עַלְיָנוּ אֵיז נְסָפָלָק גַּעֲוָאוָרָן לְחִיָּה הַעוֹלָם הַבָּא. מִיר הָאָבָן פָאַרְלוֹיָן מוֹהָרָא"שׁ, דָאָס אֵיז אַבִּיטָעָר אַבְּיָדָה וּוְאָס הָאָט נִשְׁטָמָק שָׁאָיָן, מוֹהָרָא"שׁ הָאָט אָוּנוּ אַבָּעָר אַיְבָּעָרְגָּעָלָאָזָט זַיִנְעָה סְפָרִים אָוּן זַיִנְעָה

עַצְהָוּ אַ וְאֶרֶת פָּוּ דִי אַרוֹסְקָעַבָּעַר אַמְּנָה

לפֿודים מיט וואס מיר זאלן זיך וווײַטער שטארקָו אונ אַנְגִּין, מיר זאלן זיך וווײַטער האַלְטָן מיט דעם, מיר זאלן זיך וווײַטער פֿירָן אַין דִי וועען וואס ער האַט אונ געלעָנט, אונ דאן וועט זיין אַזּוּ ווי ער לְעַבְטָן נָהָה, אַזּוּ ווי דער רבִי זָאנְט (ליקוטי מוהרָן חלק א' סימן קצ"ב) אוֹ דִי פְּנִים, שְׁכָל אַזּוּ דִי גְּשָׁמָה פָּנוּם צְדִיק לִיגְט אַין זַיְנָע סְפָּרִים, אוֹיבָּעַר לְעָרָנט מַעַן דִי סְפָּרִים אַונְגָּע פְּרוֹבִירָט מַקְיִים צַו זַיְנָע וואס דָאֶרֶת שְׂטִיטָט, דָאן איַ דָאֶס אַזּוּ ווי דער צְדִיק אַיְזָאנְדָּא צְוּוִישָׁן אַונְגָּע.

רבִי נָתָן זָאנְט (ליקוטי הַלְכוֹת שְׁלֵיחָיו, הַלְכָה ה', אות י"א-י"ב) אוֹיפָט דעם וואס משה רבינו האַט גְּזָאנְט פָּאָר דִי אַיְזָן (דברים ל"א, כ"ט) "כִּי יְדֻעָתִי אַחֲרֵי מוֹתִי כִּי הַשְׁחָתָת תְּשַׁחֲתָן", משה רבינו האַט גְּזָאנְט פָּאָר דִי אַיְזָן אוֹ זַיְנָע וועלָן זַיְד אַפְּקָעָרָן פָּנוּם אַיְבָּעָרָשָׁן נָאָכָדָם וואס ער וועט שטארבן, זָאנְט אוֹיפָט דעם רְשִׁי אָזְגָּד מיר זַעַן דָאֶקְדָּא אַזְגָּד אַיְזָן זַעַן יָא גְּעוּן וואַיְלָא אַונְגָּע עַרְלִיךְ אַזְגָּד נָאָכָדָם וואס משה רבינו איַז גְּעַשְׁטָארָבָן, נָאָר פָּוּן דעם לְעָרָנט מַעַן אַרְזִים אָז ווי לאָנְגָּדָע תַּלְמִיד לְעַבְטָט, איַז דָאֶס נָאֶק אַזּוּ ווי דער רבִי לְעַבְטָט. ווי לאָנְגָּדָע תַּלְמִיד יְהֹוּשָׁע בָּן נָוָן האַט גְּעַלְעָבָט, איַז דָאֶס גְּעוּן אַזּוּ ווי משה רבינו אלְלִין האַט נָאֶק גְּעַלְעָבָט. פְּרָעָגָט אוֹיפָט דעם רבִי נָתָן ווי אַזּוּ קָעָן מַעַן בְּכָל זָאנְן אָז אַזְדִּיק איַז גְּעַשְׁטָארָבָן? חֹזֶל זָאנְדָאֶק (ברכות י"ח) "צְדִיקִים בְּמִתְחָנוּ נִקְרָאוּ חִיִּים", אַפְּלִיל ווען אַזְדִּיק גַּיִיט אַנוּעָק פָּוּן דער וועלָט, איַז עַס נָאֶק אַזּוּ ווי ער לְעַבְטָט.

נָאָר דָעַר זַהָר הַקְדּוֹשָׁ זָאנְט (פרשת תְּרוּמָה, קע"ד) אוֹיפָנִין פְּסָוק (דברים לד"ה) "וַיִּמְתַּשֵּׁם מֹשֶׁה עָבֵד הַהִיא", ווי אַזּוּ קָעָן מַעַן אָזְגָּד משה רבינו איַז גְּעַשְׁטָארָבָן? נָאָר בְּאָמָות איַז ער טַאָקָע נִישְׁט גְּעַשְׁטָארָבָן, נָאָר בְּיַיְן אָזְגָּד עַס אַזּוּ ווי ער איַז גְּעַשְׁטָארָבָן. דָאֶס מִיְינָט צַו זָאנְן אָז בְּאָמָת שְׁטָארָבָט אַזְדִּיק קִינְמָאָל נִישְׁט, זַיְנָע תּוֹרוֹת אַונְגָּע לְפֿודִים בְּלִיְבָן אוֹיפָט אַיְיבִּיגְנָן; נָאָר אוֹיבָּעַר לְעָרָנט גַּיִיט זַיְנָע תּוֹרָה, מִיר גַּיִעַן גַּיִשְׁט אַין זַיְנָע ווענָן, דָאן איַז עַס אַזּוּ ווי ער איַז גְּעַשְׁטָארָבָן בְּיַיְן אַונְגָּע.

עַצְהָוּ אֲוֹרֶת פּוֹן דִּי אַרְוִיסָגָעַבָּעַד אַמְּנָה

לעבט אַפְּעַר אַתְּלֵמִיד וּאַס עַר גַּעַבְט וּוַיְיטָעַר אַפְּעַר דָּאַס וּאַס דָּעַר
רַבִּי הָאַט אָנוּ גַּעַלְעַרְנַט, עַר אַיִּז מַעְזָרַד אָנוּ מַחְזָק אַיְדִּישָׁע קִינְדָּעַר אָוּ
זַיִּיז אָלָנוּ זַיִּיך וּוַיְיטָעַר הָאַלְטָן מִיטַּדִּי לְמוֹדִים פָּונְגָעַם צְדִיק, דָּאַן לְעַבְט
דָּעַר צְדִיק וּוַיְיטָעַר בַּיִּיןְגָּן. אָנוּ דָּעַרְבָּעַר, וּוּי לְאַנְגָּדְעַר תַּלְמִיד הַהְוָשָׁע
בּוּ נָנוּ הָאַט גַּעַלְעַבְט, אָנוּ עַר הָאַט וּוַיְיטָעַר אַיְבָּרְגָּעַבָּעַן אָנוּ מַחְזָק
גַּעַוְעַן דִּי אִידַּן אָזִי זַיִּיז אָלָנוּ זַיִּיך הָאַלְטָן צַוְּדָעַם וּאַס מִשְׁהָ רַבְּיָנוּ הָאַט
אָנוּ גַּעַלְעַרְנַט, אַיִּז דָּאַס גַּעַוְעַן אָזַי וּוּי מִשְׁהָ רַבְּיָנוּ הָאַט נַאֲכָלַץ
גַּעַלְעַבְט.

זַאֲגַט דָּאַרְט וּוַיְיטָעַר רַבִּי נְטָן אָזִי דָּאַס אַיִּז נִישְׁטָן נָאַר גַּעַוְעַן אַיִּז
יְעַגְעַם דָּזָר, נָאַר דָּאַס גִּיט וּוַיְיטָעַר אָנוּ בִּיְזָן הַיְנְטִיגָּן טָאג, אָז אַפְּיָילִי
וּוּעַן דָּעַר צְדִיק אַיִּז שְׂזִין אַזְוָעַק פּוֹן דָּעַר וּוּעַלְט, דָּאַרְפָּמְעַן גַּלְיְיבָן אָז
סְאַיִּיז נַאֲךְ גַּעַבְלִיבָן אַיִּינְס אַדְעַר מַעַרְעַר תַּלְמִידִים פָּונְגָעַם צְדִיק, וּאַס
זַיִּיך הָאַבְּן דָּעַם כְּחַ וּוַיְיטָעַר אַיְבָּרְגָּעַבָּעַן דִּי לְמוֹדִים פָּונְגָעַם צְדִיק. דִּי
אַמְּתָעַת תַּלְמִידִים פָּונְגָעַם צְדִיק, זַעַגְעַן אָזַי וּוּי עַר אַלְיַין (לִיקּוֹטִי מַוְּהָרָן), חַלְקָ
כּוּ, סִימָנוּ זָר, אָנוּ וּוּעַן זַיִּיך גַּעַבְט וּוַיְיטָעַר אַפְּעַר דִּי תּוֹרָה פָּונְגָעַם צְדִיק, אַיִּז
דָּאַס אָזַי וּוּי דָּעַר צְדִיק אַיִּז דָּאַס מִיטַּדִּן, עַר וּוּעַט נַתְּלִבְשָׁ אַיִּז דָּעַם
תַּלְמִידִים דִּיבּוֹרִים, אָנוּ עַס אַיִּז מַנְמַשׁ וּוּי דָּעַר צְדִיק לְעַבְט מִיטַּדִּן אָנוּ
אָנוּ רַעַדְתָּן צַוְּאַנוּ, אָזַי וּוּי חַזְלָל זַאֲגָן (יְבָמוֹת צ'ו) אַזְיָפְן פְּסָוק (תְּהִלִּים
ס'א, ה') "אֲגֹרָה בְּאַחֲךְ עַזְלְמִים", אָז וּוּעַן מַזְאָגַט נַאֲךְ אַדְבָּר הַלְּכָה
פּוֹן אַתְּלֵמִוד חַכְמָה, רַעַדְנוּ מִיטַּדִּי זַיְגָע לִפְנֵי אַיִּז קָבָר.

אָנוּגָעַר אַרְכָּבָעַט אַיִּז אַוִּיפְצָוֹקָן דָּעַם תַּלְמִיד וּאַס קָעַן אָנוּ אַיְבָּרְגָּעַבָּעַן
דִּי לְמוֹדִים פּוֹן רַבִּיּוֹן, וּאַס קָעַן אָנוּ וּוַיְיטָעַר מַחְזָק זַיִּין אָנוּ מַעְזָרַד זַיִּין
צַוְּזַיִּין צְוָעַבְגַּעַדְעַן צַוְּמַיְבָּרְשָׁטָן, אָנוּ צַוְּדַעַן דָּעַם אַיְבָּרְשָׁטָן מִיטַּדִּי
אָנוּ אַמְּתָה, מִיטַּדִּי אַלְעַגְעַן גַּעַוְאַלְדִּיגָּע אָנוּ הַיְלִגְעַע עַצְוָת וּאַס דָּעַר רַבִּי
הָאַט אָנוּ גַּעַלְעַרְנַט.

אַיִּין יָאַר תְּשִׁסְ"ט לְפָ"ק אַיִּז גַּעַעַפְנַט גַּעַוְוָרָן דִּי הַיְלִגְעַע יְשִׁיבָה "יְשִׁיבָה
הַפָּאָרָת הַתּוֹרָה", דָוְרָכְן רַאֲשָׁה יְשִׁיבָה הַרְהָגָג מַוְּהָרָן יוֹאַל רַאֲתָה שְׁלִיטָא,

עַצְהָוּ אֲוֹאֶרֶת פָּוּ דִי אַרְוִיסָגָעַבָּעָר אַמְּנָה

ט

דעַר תלמיד חביב פון קבוד קדושת מְרוֹן מַזְהָרָא"ש זכותו יגּוּ עַלְינוּ, מיט'ן ציל או די בָּחוּרִים איז ישיבָה זאלַן דִּינְעָן דַּעַם אַיְבָּעַרְשָׁטָן איז זיך מַחְזֵק זַיִן מִיטָּדִים אָנוּ עַצּוֹת פָּוּ הַיְלִינָן רְבִינָן, אַזְוִי וּוְ מַזְהָרָא"ש הָאָט אָנוּ גַּעַלְעָנְטָן.

כאָטִישׁ וּוְאָס אַז אַנְהָוֵב אַז די הַיְלִינָן יְשִׁיבָה דַּוְרְכָנְגָעָנְגָעָן פִּילְעָ שְׂעוּרִיקִיְּטָן, הָאָט זַיִן עַס אַבָּעָר צְעֻדוֹאַקָּסָן אַזְיִיף נָאָר אַגְּנוּוֹאַלְדִּינָן פָּאָרְגָּעָם, נִישְׁטָן נָאָר אַז די רַאְמָעָן פָּוּ דִי יְשִׁיבָה לְעַבָּן די בָּחוּרִים מִיטָּדִים לְמוֹדִים פָּוּ הַיְלִינָן רְבִינָן, נָאָר עַס הָאָט זַיך אַזְיִיך אַזְיְנָעַשְׁפָּרִיטָן אַיְבָּעָר די גַּאנְצָע וּוּעַלְטָן, פָּוּ אַיְבָּעָרְאַל הַעֲרָט מְעַן די דְּרָשָׁות וּוְאָס וּוּרָן גַּעַזְגַּט אַז יְשִׁיבָה, טַזְוִינְטָעָר אַיְדָן אַיְבָּעָר די גַּאנְצָע וּוּעַלְט שְׁעָפָן הַתְּחִזְקָוֹת פָּוּ דִי גַּעַוְואַלְדִּינָן דְּרָשָׁות. בֵּי די דְּרָשָׁות זָגַט דַּעַר רַאְשָׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיטָאָה בְּלוֹזִי אַיְבָּעָר די הַיְלִינָן וּוּעַרְטָעָר פָּוּ רְבִינָן לוּיט וּוְ מַזְהָרָא"ש הָאָט אָנוּ גַּעַלְעָנְטָן, נָאָר עַר בְּרָעְנְגָט עַס מְעַר אַרְאָפָּא אַז סְזָאָל זַיִן פָּאָסִיג פָּאָרְזָן הַיְנִיטִינָן דָּזָר, מִיטָּדִים די הַיְנִיטִינָן נְסִינּוֹת אָנוּ שְׂעוּרִיקִיְּטָן, וּוְ אַזְוִי זַיך צַו דַּעַרְהַאֲלָטָן אַז יַעֲדָן מִצְבָּה, וּוְ אַזְוִי מִיר זָאָלְן זַיך אַזְיִיך קָעָנְעָן בָּאָנוֹצָן מִיטָּן רְבִינְסָעָט אַז אַוְנְעָרָה הַיְנִיטִינָן לְעַבָּן.

אַזְוִי וּוְ דַּעַר נָאָמָעָן פָּוּנָעָם רַאְשָׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיטָאָה אַז צְעַשְׁפָּרִיטָן גַּעַוְאָרָן אַיְבָּעָר די וּוּעַלְטָן, הָאָבָן אַנְגָּהָוּזָבָן צַו קוּמָעָן בְּרִיוֹו פָּוּ אַיְבָּעָרְאַל אַנְצּוּפְּרָעָעָן פָּוּנָעָם רַאְשָׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיטָאָה פָּאָרְשִׁידְעָנָעָסָאָרְט שְׁאָלוֹת, וּוְ אַזְוִי זַיך אָנוּ עַצְהָ צַו גַּעַבָּן אַז פָּאָרְשִׁידְעָנָעָסָאָרְט מִאָכְבִּים, מִיטָּדִים די עַצּוֹת פָּוּ הַיְלִינָן רְבִינָן. די בְּרִיוֹו וּוְאָס דַּעַר רַאְשָׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיטָאָה הָאָט גַּעַעַנְטְּפָעָרָט הָאָט זַיך אַזְיִיך נָאָר שְׁטָאָרָק צְעַשְׁפָּרִיט אָזָן וּוּרָן גַּעַלְיִינְטָן דָוְךְ טַזְוִינְטָעָר אַיְזָן, וּוּעַלְכָעַ גַּעַנְיִיסָן דַּעְרָפָוּן נָאָר אַסְאָאָה הַתְּחִזְקָוֹת אָנוּ הַדְּרָכָוֹת.

עַס אַז גַּרְזִים אַוְנְעָרָה פְּרִיאַיד אַז מִיטָּן אַיְבָּעַרְשָׁטָןְסָ הַילְּפָה הָאָבָן מִיר צְוַאָמְגָעָנְמָעָן די אלְעָ בְּרִיוֹו, אָזָן עַס אַפְּגָעָדְרוֹקָט אַזְיִיף אַ שִּׁינְעָם

עַצְהָוּ אֲוֹרֶת פָּנוּ דִּי אַרְוִיסָגָעָבָעָר אַמְּנָה ,

פָּאַרְמָאַט, אָז יַעֲדֵר אִיד זָאַל זַיְד קָעָנָעַן מַתְּיַיִזְיַין דָּעַרְמִיט. דָּעַר סְפָר וּוּעַט זַיְכֵר אַרְוִיסָגָעָבָעָר אָזָן מַתְּזַיְקַזְיַין פִּילָע אַידִישָׁע קִינְדֵר. מִיר הָאַבְּנִי אַזְיַי אַרְיִינְגָּעָלִיְיַגְטַּדְיַי שְׁאַלְוָת אַזְיַי יַעֲדוּ בְּרִיוֹו, כִּדְיַי מַעַן זָאַל בְּעַסְעָר פָּאַרְשְׁטִיְיַן אַזְיַי זַוְאָס דִּי תְּשִׁוּבָות בָּאַצְיַעַן זַיִד. כָּאַטְשׁ זַוְאָס דִּי בְּרִיוֹו זַעַגְעַן גַּעַשְׁרִיבַן גַּעַוּוֹאַרְן פָּאָר פְּרִיוֹוֹאָטָע מַעַנְטַשְׂוָן, יַעֲדָע בְּרִיוֹו אַיִזְגַּעַשְׁרִיבַן לֹוִיט דִּי פְּרָאָגָע זַוְאָס יַעֲנָעָר הָאַט אַגְּנָעָפְרָעָגְט, אַיִזְגַּעַשְׁרִיבַן גַּעַוּוֹאַרְן אַזְיַי אַזְיַי זַוְעַג אָז יַעֲדֵר אִיד זַוְאָס גַּעַפְנִיט זַיִד אַזְיַי אַז עַנְלִיקַי מַצְבַּה זָאַל קָעָנָעַן טְרָעָפַן זַיִן עַצְה אַזְיַי הַיְלָף וּוּי אַזְיַי זַיִד אַז עַצְה צַי גַּעַבְנוּ אַזְיַי זַיִן לְעַבְנוּ.

דָּעַר אַיִבְּעַרְשְׁטָעָר זָאַל הַעַלְפַּן, אָז דָּעַר סְפָר זָאַל טָוּן דִּי רִיכְטִינְגַּע פְּעוֹלָה, אָזָן צְוִירִיק בְּרַעַנְנָן אַלְעָ אַיְדָן צָוּם אַיִבְּעַרְשְׁטַן, אָז יַעֲדֵר זָאַל וּוּסְן, אָז עַס אַיִזְגַּטְשָׁא אַזְיַי דָּעַר וּוּעַלְטַ קִינְיַן שָׁוָם עַצְה, נָאָר צְוִירִיק צָו קָוְמָעַן צָוּם אַיִבְּעַרְשְׁטַן, אָזָן אִים דָּעַרְצִיְילַן אַזְיַי דִּי אַיִגְעָנָע שְׁפָרָאָד אַלְעָ פְּרָאָבְלָעָמָעַן זַוְאָס מַעַן הָאַט, אָזָן נָאָר אַזְיַי זַוְעַט מַעַן אַרְוִיסָגָיַי פָּנוּ אַלְעָ סְאָרֶט אַרְזָות אָזָן פְּרָאָבְלָעָמָעַן, אָזָן זַיִן נָאָנָט צָוּם אַיִבְּעַרְשְׁטַן, בִּזְיַי מִיר זַוְעַלְן שְׂזִין בְּקָרּוֹב גַּיִן קָעָגַן מַשְׁיחָה צְדָקָנוּ בְּמִזְרָחָה בִּימָנוּ אַמְּנָן.

הַמּוֹצִיאִים לְאוֹר

תוֹכַן הַעֲנִינִים

- תנד מַעֲגָ אֵיךְ הָעִרּוֹן דִי שִׁיעֻוּרִים אֵין בֵּית הַכְסָא, וַיַּעֲנֵן אֵיךְ הָאָב נִישְׁטַ קִין אָזִיסְוָעָג? .. י
- תנה קָעָן מַעֲן יוֹצָא זַיִן לִימֹוד שְׁלֵחָן עַרוֹך, מַיְיטַן לְעַרְנָעַן לִיקּוֹטִי הַלְכוֹת? .. כ
- תנו דְּעֵרֶךְ רַבִּי צִיטָר אַרְזִיס בֵּי דִי פְּיָאוֹת פָּונְ גִּיהְנוּם, וַיַּעֲזֹזְ צִיטָר עַר אַרְזִיס אַפְּרֹזְ? .. כב
- תנו מַעֲגָ אֵיךְ אַיְבָעַרְזָאָגָן אַשְׁיַׁעַג גַּמְקָרָא פָּאָר מַיִין וַוַּיְבָ? .. כה
- תנה אֵיךְ בֵּין נִישְׁטַ גַּעַנְגָ צַוְפְּרִידַן פָּונְ מַיִין וַוַּיְבָ, אֵיךְ דָא אַוְיָף דָעַם אֵן עַצָּה? .. כו
- תנט וַוְאָס טּוֹטָ מַעֲן אֵיךְ וַוְילָ גַּעַבָּן וַוְאַקְסִינָעָן אֵן מַיִין וַוַּיְבָ וַוְילָ נִישְׁטַ? .. לָא
- תש וַוְיְפִילָ דָאָרָף מַעֲן תְּשִׁובָה טָוּן? וַוְאָס ַעַנְעָן מְנַהָּגִים בַּיּוֹם זַיְקָ אַרְיִינְצִיעָן אֵין אַלְגַּיְעָן דִּירָה? .. לְד
- תשא וַוְאָס טָוּ אֵיךְ מִיטָּ מִיְנָעָ קִינְדָעָר וַוְאָס הַאַלְטָן נִישְׁטַ בַּיּוֹם אַיְזִיכְזִין בַּיּוֹם שְׁבַתְּטִישָׁ? .. לָח
- תשב מַעֲגָ אֵיךְ גַּיְיָן אֵין מַקְוָה אֹיֵב אֵיךְ הָאָב מַוְרָקָע? .. מא
- תשג וַוְאָס אֵיזְ שְׁלַעַכְטָ מִיטָ אַגְּרָאָמָעָר בַּיּוֹם קְבִּלָתְ פְּנִים? .. מג
- תשד וַיַּעֲזֹזְ קָעָן אֵיךְ בַּאֲקוּמָעָן דִי רִיכְטִיגָעָ הַדְרָכָה צַוְ מַיִין חַתּוֹנָה? .. מו
- תשה אַוְיָף וַוְאָס דָאָרָף מַעֲן פַּאֲרָקָוּן בֵּי זַיוֹוָג שְׁנִי? .. מְט
- תשו וַיַּעֲזֹזְ קָעָן מַעֲן זַיְקָ אַרְיִיסְדְּרִיְעָן פָּונְ עַבְרִוָּת אַיְנְמָאָל פָּאָר אַלְעַמְּמָאָל? .. נְב
- תשז וַיַּעֲזֹזְ זָאָל אַחֲתָן דָעַדְן מִיטָ זַיִן פֶּלָה? .. נָז
- תשח מִיר וַוְילָן שְׂזָוָן הָאָבָן נַאַךְ קִינְדָעָר .. ס
- תשט זָאָל מַעֲן נַעֲמָעָן קִינְדָעָר אֵין מַקְוָה אָמָעָר שְׁבַת? .. סא
- תשע צְדִיקִים הָאָבָן גַּעַדְאָנוּעָנָט אַיְנְעוּוַיְינָג אֵין סִידָר .. סד
- תשא בְּזָרָה הַתְּבָעָ זְעַט נִישְׁטַ אֹיסָ אֵיךְ וּוּעַל נַאַךְ אַפְּלָה וּוּעָרָן .. סז
- תשב לִימֹוד הַתּוֹרָה אַלְיָין אֵיזְ גַּעַנְגָ צַוְ שְׁטָעַלְן אַמְעַנְטָשָ אַזְיָפְןָ פֶּלְאָזָ? .. סט
- תשג מַיִין וַוַּיְבָ אֵיזְ זַיְעָרָ קָעָגָן בְּרַסְלָבָ, וַוְאָס קָעָן אֵיךְ טָוּן? .. עָג
- תשע פַּאֲרָוָאָס גַּעַבְטָ מִיר דְעֵרֶךְ אַיְבָעַרְשָׁטָעָר נִישְׁטַ קִין פְּרָנָסָה? .. עָה

- תעה פארזואס בין איך נאכניישט קיין חטן? עח
- תעו איך דארף הדרכה אויף מיין חתונה פב
- תעו מעה איך האבן ווי כאילו א בילד פון באשעפער בי מיר אין קאפא? פד
- תעה נאך די חתונה דארף מען אנהאלטן אלע חומרות פון די עלטערן? פו
- תעת זאלן מיר זיך אנטשטיינגען צו האבן נאך קינדרער? פט
- תפֶּה וואו שטייט איז דער רבּי האט גענאגט מען זאל נישט שלאגן קינדרער? .. צא
- תפָּא** ווי איזוי קען איך מאכן מיין מאן לערגען? פארזואס דארף מען יענעם איזועקמאכן? צד
- תפֶּבּ זאל איך פֿאָרְן קיון אומאן אויף ראש השנה אין שנה ראשונה ק
- תפֶּגּ זאל איך לאיז מיינע קינדר ער שפֿילן מיט שכנים וואס זענען נישט וואקסינרט? קבּ
- תפֶּדּ איך קען נישט קויפּן תפֿלִין פֿאָר מיין בר מצהה בּחוֹר, און איך דארף חייזק אויף כיבוד אם קה
- תפה אָפְּשָׁר קענט אֵיר מיר געבען חייזק אויף טהרת הפֿשְׁפַּחה? קט
- תפו אָפְּשָׁר קענט אֵיר געבען מער חייזק פֿאָר מלכים? קיבּ
- תפו אַרְמָז אַז בי אַשְׁדּוֹךְ קוקט מען אויפּן דְּאוּונְעָן קטו
- תפה וויפּיל איז דער שייעור אַנְצְּהוּבוֹן נאכאמאל און נאכאמאל? קיו
- תפט איז שפיר זיך פֿאָרְקָעְכָּטָעַט צו מיין מאן, וואס זאל איך טו? קבּ
- תץ וואס טו איך איז איך האב נישט קיון געדולד צו גיין דְּאוּונְעָן און אַנטוֹן תפֿלִין? קכּ
- תצא איז קְדָאי צו לערגען שייחות הר"ן אַבְּעַרְגָּעַטִּיטְשָׁט אויף איידיש? קכו
- תצב וואס טו איך איז מיין מאן פולט אַן די הויז מיט אַינְטָעְרָנָעַט? קכט
- תציג ווי איזוי דארף מען מדריך זיין פֿלוֹת? קלובּ
- תצד ווי איזוי גִּיט מען אַרְוִיס פֿון חֻזְבָּות? קללו
- תצה וואס טו איך איז איך האב נישט קיון פֿרָאָבְּלָעָמָעָן? קלט
- תצז יען טאג דארף מען בעטן פֿאָר גַּעֲזָנְטָעַ קינדרער קמא
- תצז ווי איזוי געבט מען זיך אַן עַצָּה מיט אַשְׂעוּרָע שׂוּ�עָר און שׂוּוּגָעָר? קמו
- תצח ווי איזוי פֿיר איך זיך מיט שְׁחָרִית, וווען איך לויַּף שְׁפָעַט צו די אַרְכָּעַט? קגּ
- תצט או אַפְּרוֹזִי דארף שעrown די הָאָרָבּ, איך טאָקָע איזוי הָאָרָבּ? קנגּ

עַצְתּוֹ

תוכן העניינים

אָמוֹנָה

יג

- תק פֿאָרְזּוֹאָס תְּתִנְגָּה האָבָן יְוָנָג? מַעַן פֿאָרְלִירֶט זֶאָךְ דֵי שְׁעַנְסְּטָע בְּחוֹרְיִשְׁע יְאָרוֹן? קָנוּ
 תְּקָא אַיךְ הָאָב נִישְׁטָה קִין גַּעֲפִיל צֹו אִידְישְׁקִיט, וּוֹאָס קָנוּ אַיךְ טָוָן?..... קְסֻט
 תְּקָבּוּ וּוֹאָס טָוָט מַעַן וּוֹעַן קָנוּ נִישְׁטָה רְעַדְן צָום אִיבְּעַרְשְׁטָן?..... קְעַבּוּ
 תְּקָגּוּ וּוֹי אַזְׂוִי קָנוּ אַיךְ זֶיךְ אַרְוִיסְׂזָעָן פֿוֹן עַבְּרִוּת?..... קְעהָ
 תְּקָדּוּ וּוֹאָס טָוָז אַיךְ אַזְׂוִי קָנוּ נִישְׁטָה רְעַדְן צָום אִיבְּעַרְשְׁטָן, זַיְעַנְדִּיג אַזְׂוִי
 צְעַבְּרָאָקְן?..... קְעַט
 תְּקָה וּוֹי אַזְׂוִי זֶאל אַיךְ אַוְיְסְּפְּטָעָלָן מַיִינְן נִסְּיעָה קִין אָוּמָאָן?..... קְפָּד
 תְּקוּ אַיךְ הָאָלֶט זֶיךְ עַרְלִיךְ, אָוֹן אַיךְ פֿאָל דְּרוֹף, וּוֹאָס כְּמִינְטָדָס?..... קְפוּ
 תְּקוּ וּוֹי אַזְׂוִי זֶאל אַיךְ אַוְיְסְּפְּטָעָלָן מַיִינְן סְדָר אַין לְעַרְגּוּן?..... קְפָּט
 תְּקָחָה אַוִּיחָד וּוֹעַלְכָּעָן עַבְּרִוּת הַעַלְפָּט דְּעַר "תִּקְוָן הַכְּלָלִי"?..... קְגָּאָה
 תְּקָטָה מַעַגּוֹן גִּיאָן אַין שְׂוֹעֵר נָאָךְ דֵי מְקֹוֹה?..... קְצָה
 תְּקִיּוֹן אַיזְׂוִי טָאָקָעָן גּוֹט דְּעַרְמָאָן זֶאל לְעַרְגּוּן אַינְגְּעָרָהָם?..... קְצָזָה
 תְּקִיאָה זֶאל מַעַן אָפְּשָׁרְיִבְּוֹן דֵי "מְעֻשְׁיוֹת פֿוֹן תְּפָלָה"?..... קְצָט
 תְּקִיבָּה וּוֹאָס קָעָט אַיר מִיר דְּעַרְצָיְלָן אִיבְּעָר מְוֹהָרָאָשׁ?..... רָא
 תְּקִיגָּה וּוֹי אַזְׂוִי מְאַכְּטָה מַעַן דֵי קִינְדָּעָר זָאָלָן מְסִכִּים זִין צָו בְּילְגָע שְׁמָחוֹת?..... רָוּ
 תְּקִידָה וּוֹאָס טָוָז אַיךְ אַזְׂוִי מַיִינְן רָאַשְׁׁה הַכּוֹלֶל אַיזְׂוִי עַגְּרָוּזָן?..... רָיִ
 תְּקִטוֹן וּוֹאָס טָוָז אַיךְ אַזְׂוִי שְׂוֹעֵר בְּרַעֲנֶגֶת אַרְיִין אַסְמָארְטָפָאָזָן?..... רָיִ
 תְּקִטוֹן וּוֹפִילָה אַיזְׂוִי דְּעַר שְׂיָעוֹר זֶיךְ מְחַזְקָה צָו זִין?..... רָיִ
 תְּקִיזָה זֶאל אַיךְ מִיטְּנָעָמָעָן מַיִינְעָן קִינְדָּעָר אַוִּיחָד אָוּמָאָן טְרָאָץ דֵי נִסְּיוֹנוֹת פֿוֹן שְׁמִירָת
 עַיְנִים אַזְׂפָּן' וּוֹעָגָן?..... רָבָּה
 תְּקִיה וּוֹאָס זֶאל אַיךְ טָוָז וּוֹעַן אַיךְ זֶעָן אַינְגְּדָעָר בְּחוֹרִים טָוָן עַבְּרִוּת?..... רְכָד
 תְּקִיטָה מַעַן טְשֻׁעָפָעָט מִיךְ אַין יְשִׁיבָה וּוֹעֲגָן בְּרַסְלָבָן, וּוֹאָס קָנוּ אַיךְ טָוָן?..... רְכָחָה
 תְּקָבּוּ וּוֹי אַזְׂוִי גַּעַב אַיךְ מַיִינְן מְעַשְּׂרָד גַּעַלְט פֿאָר הַפְּצָחָה?..... רְלָל
 תְּקִכָּא יְשָׁרָה כְּחָ פֿאָרְן מִיר מַאְכָן לְעַרְגּוּן תְּזָהָה..... רְלָגָה
 תְּקִכְבָּה וּוֹי אַזְׂוִי קָנוּ אַפְּרָזִי אַפְּוֹנוֹאָשָׁן דֵי נִשְׁכָּה פֿוֹן שְׁמוֹצִיגָע פְּלָעָקָן?..... רְלוּ
 תְּקִכָּגָה מַעַגּוֹן לְיִינְעָן גּוֹיְאִישָׁע בְּכָעָר אִיבְּעָר שְׁלָוּם בֵּית?..... רְלָטָה
 תְּקִידָה וּוֹאָס כְּמִינְטָדָס דֵי זַוְּעָרְטָעָר: "אַיךְ הָאָב אַוְיְסְּגָעְפִּיקְרָט, אָוֹן אַיךְ זַוְּעָל אַזְׂפִּירְן?"? רְמָבָּה
 תְּקִיכָה דְּעַר אִיבְּעַרְשְׁטָעָר הָאָט מִיר נַאֲכָלֶץ לִיבָּ?..... רְמוּהָ

עַצְתּוֹ

תוֹכֶן הָעִנְיִנִים

אֲמֹנוֹנָה

תקכו נואס טו איך איז מיין זון האט נישט קיין גארמאלאע סער היום? רמו
 תקכו עס איז שזובבי"ם, ווי איז קען איך זיך פאָרְךָעַכְטָן? רג
 תקכח נואס איז איז שלעכט מיט דראָגָס? רנד
 תקכט מיין שטיף טאטע הריגעט מיין לעבן מיטן סמיינטפֿאָן רנ
 תקל ווי איז וויס איך אויב איך זועל זיין ערליך נאך די חתונעה? רשא
 תקלא נואס קען איך טון געהאלָפּון צו זוערן מיט קינדער? רשג
 תקלב ווי איז צוריק אוּפָגָעְבּוּעַט, נאך די ביטערע צוּווּיְטָע וועלט
 קרייג? רשס
 תקלג בין איך אפשר אַרְזִיגָעָפָּאָלָן פון די ליסטע פון שידוכים? רעה
 תקלד ווי איז רעהגירט מושן זען קומט אָן אַינְגִּיטָן די שטוב ווירטשאָפְּטָעָה? רעה
 תקלה זוער איך אַ גוֹטָעָר חַתּוֹן מְדִרְיכֵץ? רפה
 תקלו נואס זענָן די הנְגָהּוֹת פון ברְסָלָבּ פָּאָר אַ מִידְלָן? רפה
 תקלו נואס טו איך איז מיין טאָכְטָעָר איז אַרְזִיגָעָפָּאָלָן מיט אַ פְּרָאָבְּלָעְמָאָטִישׁ�ר
 מאן? רפה
 תקלח פָּאָרְזָוָאָס זָאָלָן די בְּלִיְעָן חתונות זיין נאָר פָּאָר בְּרְסָלָבּ? רצעא
 תקלט איך בין גַּעֲנוֹאָרָן ווי נַי גַּעֲבוֹרָן אַיִן אָוּמָאָן? רצעו
 תקם נואס טו איך איז מיין מאָן איך אַ פְּאָרְשָׁלְעַפְּטָעָר? רהצ
 תקמא מְעָג אַ פָּרוֹזִי זַיִן נִישְׁטָן צְנִיעָוֹתִים אַינְדָּעָרָהִים? שא
 תקמב זָאָל אַ טָּאָטָעָ לְעָרְנָעָן מיט זַיִן בְּחוּרִים? שא
 תקמג עס קומט מיר נישט אונטער קיין בְּזִוּנּוֹת, ווי איז קען איך תשָׂבָה טוֹן? .. שי
 תקמד מיין וויב איך צו שטארק פרום, נואס טו איך? שי
 תקמה קען זען לערנָען מְשֻׁנִּיותָ פָּאָר עַטְלִיכָּעָ נְשָׁמוֹת אַוְפָּאָמָּאָל? שי
 תקמו אַ גְּרוֹזִין יִשְׁרָכְחָ, אַיְרָהָטָן גַּעֲרָאָטְעָנוּעָט מיין לעבן! שי
 תקמו מְעָג מַעַן אַפְּזָאָגָן אַ שִּׁידּוֹק ווֹילְיָעָנָעָר אַיִן נִישְׁטָן בְּרְסָלָבְּעָר? שי
 תקמה ווי איז קען איך רַאֲטָעָנוּעָן קײַן שְׁעוּרְסְּטָעָר שי
 תקמת איז אַ פְּרָאָבְּלָעָם צו פְּלָקָהָן די בָּאָדָּן? שי
 תקן פָּאָרְזָוָאָס זָאָגָט קען נִישְׁטָן קײַן תְּחִנּוֹן אָוָם פְּרִיְטָאָג? שי
 תקנא פָּאָרְזָוָאָס עַסְטָן מַעַן אַוְמְשָׁולְדִּיגָּעָ בעַלְיָ חִימָן? שי
 תקנב מיין וויב הערט נישט אוֹף שְׂרִיעָן, זָאָל אַיְרָאָבְּעָרְלָאָזָן? שי

עֲצָתֹ

תוֹכַן הַעֲנִינִים

אָמֹנוֹנָה

טו

- תקנה ווי איזו קרייקט מען ארויס פון שמויז?.....שלב.....
- תקנד וועט מיר שאטן די הקפדה פון מיין לערערין?.....שלה.....
- תקנה ווי איזו שלאפט מען באזניות?.....שלו.....
- תקנו אָפְּשָׁר שאט מיר אֵ שִׂידּוֹק וְוָאָס אֵיז נִישְׁט גַּעֲנוֹאָרָן?.....שלט.....
- תקנו וְוָאָס טוֹט מַעַן אָז פּוֹנְקַט וְוָעַן אֵיך וְוָיל זַיִן גּוֹט וְוָעַרט מִיר שְׂעוּרָרָעָר?... שְׁמָא.....
- תקנה אַיְר קָעַנט מִיר גַּעַבְּן חִזּוֹק אֹוּף לִיְעַן קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמֶּתֶה?... שְׁמוֹה.....
- תקנת מַעַג מַעַן עָסָן אֵ קָעַנְדִּי פָּאָר קִידּוֹש אַדְעָר הַבְּדָלָה?.....שְׁמַט.....
- תקס אַיְך הָאָב אֵ בְּטַעַר לְעַבָּן, ווי איזו קְרִיךְ אַיְך אָרוֹס פּוֹן שְׁמוֹז?.....שְׁנָא.....
- תקסא וְוָאָס עַנְטַפְּעָר אַיְך אֹוּף דִּי טְעַנוֹת אֹוִיפְּן סְדַר דְּרַךְ הַלִּימֹוד?.....שְׁנָד.....
- תקסב וְוָאָס טוֹט מַעַן אָז מַעַן קָעַן נִישְׁט רְעַדְן צוֹם אֵיבְּרַשְׁטַן?.....שְׁס.....
- תקסג אָפְּשָׁר עַנְדְּקָרָשׁ לְעַנְגָּן וְוַיְנִיגְעָר, אַבְּעָר בְּעַסְעָר פָּאָרְשְׁטִיּוֹן?.....שְׁסָד.....
- תקסד וְוָאָס טוֹ אַיְך וְוָעַגְן מַיִין שְׂעוּסְטָעָר וְוָאָס גַּלְּיטַשְׁטַט לִיְדָעָר אָנוּעָק?.....שְׁסָו.....
- תקסה וְוָאָס טוֹ אַיְך אָז מַיִין וְוַיְיָב אֵיז מִיךְ נִישְׁט גַּעַנוֹג מְכַבְּד?.....שְׁסָט.....
- תקסו זָאָל אַיְך אָרוֹסְגַּיִין פּוֹן כּוֹלֶל אָוֹן גַּיִן אַרְכְּבָעָטָן?.....שְׁעָא.....
- תקסו ווי איזו קָעַן אַיְך הָאָבָן אֵ טָעַם אַיְן לְעַבָּן?.....שְׁעָד.....
- תקסח וְוָעַן אָוֹן וְוַיְפִּיל דָּאָרְךְ מַעַן גַּעַבְּן מְעַשְּׁר?.....שְׁעָו.....
- תקסט ווי איזו קָעַן אַיְך וְוִיסְן אֹוּף זִיכְּעָר אָז מַיִין תְּשֻׁבָּה אֵיז לְשָׁם שְׁמִים?.. שְׁעַט.....
- תקע ווי איזו אַיְזָעָן מְחַנְּקָה קְלִיְּגַע קִינְדָּרָעָר?.....שְׁפָג.....
- תקעא ווי איזו קָעַן אַיְך זִיךְּ פְּרִיְּגַע מִיט אִידְשְׁקִיעִיט?.....שְׁפָו.....
- תקעב מַעַג מַעַן זִיךְּ עַקְשָׁנְעָן מִיט תְּפָלָה, אַדְעָר נִישְׁט?.....שְׁפָט.....
- תקעג ווי איזו פָּאָרְדָּעָט אַיְך דִּי עַבְּרִוּתָן פּוֹן דִּי יַוְגַּע יָאָרָן?.....שְׁצָב.....
- תקעד אַפְּלָאָזָן אֵ שִׂידּוֹק שאט דָעַן נִישְׁט?.....שְׁצָאו.....
- תקעה וְוָאָס טוֹ אַיְך אָז שְׁמַחָה הַעֲלָפְּט מִיר נִישְׁט?.....שְׁצָט.....
- תקעו מַעַג אַיְך נְעַמְּעָן אֵ זַיְגְּנָעָר אֹוִיפְּן מִיט תְּהִוָּה וְוָאָס אֵיז נִישְׁט אַזְוִי עַרְלִיךְ?... תָּא.....
- תקעו פָּאָרְנוֹאָס שְׁפִּיר אַיְך נִישְׁט קִיּוֹן טָעַם אָנֵן גַּמְרָא?.....תָּג.....
- תקעה ווי איזו האנדְלָט מַעַן כִּימְטָה קְנָאָה צַו מַיִין שְׂעוּסְטָעָרִס שְׁלוֹם בִּית?... תָּה.....
- תקעת פָּאָרְנוֹאָס קָעַן אֵ פְּרוֹי נִישְׁט טָוֹן אַלְעָמְצָות אַזְוִי ווי דִּי מַעְנָעָר?.....תָּה.....
- תקפָּה ווי איזו קָעַן אַיְך אֹוִיפְּשְׁטִיּוֹן פְּרִיּוֹן?.....תָּה.....
- תקפא אַיְך הָאָב בְּזִוְנוֹת אַיְן מַיִין שְׁוֹלָן, זָאָל אַיְך גַּיִן עַרְגָּעָץ אַנְדָּעָרָש?.....תָּג.....

**עַצְתָּו
אֶמְרָבָה**

חֲלֵק ו

עַצְתּוֹ

תָּנָד

אֶמְוֹנָה

י

תָּנָד

מעג איך הָעֲרֹן דִי שִׁיעֻרִים אֵין בֵּית הַכֶּסֶת,
וְעוֹן אֵיךְ הָאָב נִשְׁטָה קִיּוֹן אוַיְסְזּוּגָ?

שְׁאַלְתָּה:

לְכִבּוֹד דָּעַר רָאשׁ יִשְׂבָּה שְׁלִיטָאָ,

איך בין א בחור און איך בין זיך מַתְּחֵי מִיט דִי הַעֲרִילִיכָּע שִׁיעֻרִים
פִּינְגָּעָם רָאשׁ יִשְׂבָּה שְׁלִיטָאָ, אֵין זְכוֹת פָּנוֹן דִי שִׁיעֻרִים הָאָב אֵיךְ זָכָה
גַּעֲנוֹעַן דָּעַם פָּאַרְגָּעָן גַּעֲנוֹעַן יָאָר צָוּם עַרְשָׁטָן מַאל מַעֲבִיר סְדָרָה זַיִן יְעַדָּע
וְוַאֲהָ, אֵון אֵיךְ הָאָב שְׁוִין גַּעֲנְדִּיקָּט אֵין מַאל מִשְׁנִיוֹת.

מיין פְּרָאַבְּלָעָם אֵינוֹ אַבְּעָר אוֹ סִי מַיִּין יִשְׂבָּה אֵון סִי מַיִּין מִשְׁפָּחָה
הַאֲלָטָן נִשְׁטָה פָּנוֹן בְּרִסְלָבָ, אֵיךְ מוֹזֵק בַּאֲהָלָטָן וְעוֹן אֵיךְ הָעָר דִי דְּרוֹשָׁות;
איי מַיִּין שְׁאַלְתָּה אֹיֵב אַזְּה בְּעֵג הָעֲרֹן דִי דְּרוֹשָׁות אֵין אַרְיִינָע בֵּית הַכֶּסֶת?

יִנְשֶׁר פָּחָ

פְּשָׁוֶבֶת:

בְּעִזּוֹת הָיְתָה בְּרִבְּרָה - יּוֹם ב' פְּרָשָׁת וַיְרָא, י"ג מְרַחְצָוֹן, שָׁנָת תְּשׁוּעָת לְפָרֶט קָטָן
לְכִבּוֹד ... נָרוֹ יָאֵר

אֵיךְ הָאָב עַרְהָאֲלָטָן דִיְין בְּרִיוֹו.

זָוָאַיְל אֵיזְדִּיר אֹז דָו לְעַרְגָּסְט תּוֹרָה בְּהַתְּמָדָה רַבָּה; דָו
בְּיִסְטָ מַעֲבִיר סְדָרָה יְעַדָּן טָאגּוֹן שְׁנִים מַקְרָא וְאֶחָד
תְּרִגּוּם, אֹזְהָאָסְטוֹן זָכָה גַּעֲנוֹעַן צָו מִסְיִים זַיִן דִי עַרְשָׁטָן
מַאל אֵין דִיְין לְעַבּוֹן 'שְׁשָׁה סְדָרִי מִשְׁנָה'. דָעַר אֹיֵב עַרְשָׁטָעָר

וְאֶל הַעֲלֵפָן דַו וְאֶלְסָט זַוְכָה זַיִן צַו טְרַעֵפָן בְּקָרוֹב דִיַין שִׁידּוֹךְ
אַזְנָן אַזְיָפְשַׂטְטָעַלְן אַ בֵּית נַאֲמָן בִּישְׁרָאֵל.

נִישְׁטָט דִיַין יְשִׁיבָה אַזְנָן נִישְׁטָט דִיַין מְשֻׁפְחָה זַעֲגָעָן מְתַנְגְּדִים
אוֹיפָה בְּרַסְלָבָן; זַיְיָ וּוַיְסָן פְּשָׁוֹט נִישְׁטָט וּוְאַס בְּרַסְלָב אַזְנָן.
זַעֲגָעָן זַיְיָ וְאֶלְטָן גַּעֲוֹוִיסָט וּוְאַס אַזְנָן בְּרַסְלָב עַר חַסִּידָות, נִישְׁטָט
נַאֲר זַיְיָ וְאֶלְטָן נִישְׁטָט גַּעֲרָעְדָט אוֹיפָה בְּרַסְלָב נַאֲר זַיְיָ וְאֶלְטָן
אַלְעָ גַּעֲקוֹומָעָן צָוָם רְבִינְזָן מִיטָּה דִי קִינְדָּעָר.

לִיְיָדָעָר לִיְיָדָן מִיר זַיְעָר שְׁטָאָרָק פָּוָן דָעָם אַגְּשִׁיקָעָנִישׁ וּוְאַס
רוֹפֶט זַיְהָ: "גַנְחָ"; מַעֲנַטְשָׁן מִיְּנִינָעָן אֹז דָאָס אַזְנָן
בְּרַסְלָב אַזְנָן דָאָס מַאֲכָט אֹז מַעֲנַטְשָׁן זַאֲלָן נִישְׁטָט לְאַזְנָן זַיְעָר
קִינְדָּעָר קוֹמָעָן צָוָם רְבִינְזָן. זַעֲגָעָן עַלְטָעָרָן דָעָרְוּוִיסָן זַיְהָ אֹז זַיְעָר
קִינְדָּה אַט שִׁיבָות מִיטָה בְּרַסְלָב וּבוֹ' רַזְקָפָט מַעֲן דָאָס קִינְדָּה,
מַעֲן טִילְטָט אָפָּפָּה מְשֻׁפְחָות אַיְגָעָר פָּוָן אַזְוּוּיָּטָן, מַעֲן קוֹמָט נִישְׁטָט
צַו דִי קִינְדָּעָרָס שְׁמָחוֹת וּבוֹ' וּבוֹ', דָאָס אַלְעָם קוֹמָט אַלְסָט
רַעֲזָוְלְטָאָט פָּוָן דָעָם וּוְאַס מַעֲן מִיגָּט אֹז בְּרַסְלָב אַז אַ
צַעֲוּוֹיְלְדַעְוּעָטָעָן זַאֲהָ, אַ פְּלָאָזָן פָּוָן מְפַקְרִים וּבוֹ'.

דִי מַחְלָקָת אוֹיפָה בְּרַסְלָב אַז נִישְׁטָט קִיּוֹן גַּיְיעָ זַאֲהָ; אַזְיָפְזָן
הַיְלִינָן רְבִינְזָן אַלְיָינָס אַזְנָן שְׁוִין אַזְיָד גַּעֲוֹעָן מַחְלָקָת. זַעֲגָעָן
עַס הַאָט זַיְהָ אַגְּנַעַהֲזִיבָן דִי מַחְלָקָת הַאָט דָעַמְאָלָט דָעַר רְבִינְזָן
גַּעֲזָאנָט (שִׁיחָות תְּרִיז, סִימָן קָפְבָ): "מַעֲן קְרִיגָט נִישְׁטָט אוֹיפָה מִיר, זַיְיָ
הַאָבָן זַיְהָ אַזְיָסְגַּעַשְׁנִיצָט אַ מַעֲנַטְשָׁן אַזְנָן קְרִינָן אוֹיפָה אַיִם, אַיִם
קְרִיגָט אַזְיָד אוֹיפָה דָעָם מַעֲנַטְשָׁן, - אוֹיפָה אַזְאָ מַעֲנַטְשָׁן וּוְאַס טָוָט
אַזְעַלְכָעָן זַאֲבָן וּוְאַס טְוִינָן נִישְׁטָט קְרִיגָט אַזְיָד"; מַעֲנַטְשָׁן

וועיסן נישט וואם ברסלב אויז, מען מיגט או דאס אויז א פלאיז פון משונגעים, א פלאיז פון עוזות פנימער. דאס מאכט או יעדרע קלונגע מאטען אונ מאמע זאלן נישט מסכימים זיין או זיינער קינד זאל זיך דריינען אויף א פלאיז פון עוזות פנימער, וואם באמת האט דאס נישט צוטון מיט ברסלב, וויל איבעראל זענגן דא עוזות פנימער.

דו זיין ממשיק מיטן לערגען פלייסיג אויףן סדר דרכ הלימוד פון רבין (גמבר באשר בשיחות הרז, סיון ע) אין נויז אוים דינגע יונגען יארן, וויל די תורה וואם מען לערנט אין די יונגע יארן בליבט אויף א גאנץ לעבן. אזי זיין חכמינו זברונם לברכה זאגן (אבות ה, ס): "הלויד יולד למה הוא דומה, לדי בתרובה על ניר חדש". אונ דער הייליגער רבוי זאגט (ספר המידות תשובה, סיון ע): "הערבות שאדם עובד את השם בבחורותו כל יום, ערפו יזכיר משנים רבות של עבודה לעת זקנתו", יעדן טאג עבודה השם אין די יונגע יארן איי חשובער פון אסאה יארן עבודה השם אויף דער עלטער; אזי זיין חכמינו זברונם לברכה זאגן (שחת קנב): "ינקוחתא בלילא דורדא", די שענסטע תקופה אינעם לעבן פונעם מענטש זענגן זינגע יונגע יארן.

דער עיקר זאלסטו זיך צונגוואויאנען צו זאגן אסאה פרקים משניות. חכמינו זברונם לברכה זאגן (ויקרא רבה ז, ז): "אין כל הנ吉利ות הילו מתקנות אלא בזכות משניות", מיר זעלן אויסגעלייזט ווערטן פון גלות בזכות לימוד משניות; כי די גואלה בכלויות וועט זיין בזכות משניות אונ אזי זיך

יעדר אינער קען זוכַה זיין אַרוֹיְסַצּוֹגִין פֿוֹן זיין אַיְינְגַעַנְעַם גֶּלוֹת אֵין זְבוֹת וּוְאַסְפָּר לְעַרְגַּט מְשֻׁנִּות.

מען קען זיך נישט פֿאַרְשְׂטָעַלְן וּוְאַס פֿאַר אַ בְּחַ מְשֻׁנִּות הָאַט אָוֹן וּוְאַס עַס טוֹט פֿאַרְזְּן מְעַנְטַשׁ; מִיר זָאנַן יְעַדְן טָאג בְּיִם דְּאַוְעַגְעַן (תְּהִלִּים ל, ח): "הָעַלְיתָ מִן שָׁאֹל נְפָשִׁי", דָּאַס אֵין רָאַשְ׀יַת תְּבוֹתַה 'מְשֻׁנַּדְה'; אֵן אַמְעַנְטַשׁ וְאַגְּטַשׁ מְשֻׁנִּות גַּעַמְט עַס אַיִם אַרְזִים פֿוֹן שָׁאֹל תְּחִתִּיתַ.

דעַר אַיְיבָּעַשְׂטָעַר זָאל הָעַלְפָּן זָאַלְסָט הָאַבָּן הַצְּלָחָה אֵין אַלְעַ דִּינְגַּע וּוּגַן.

תנה

קען מען יוצא זיין לימוד שְׁלַחַן עֲרוֹה,
מייט'ן לְעַרְגַּעַן לְיקּוֹטִי הַלְּכוֹת?

שָׁאַלְהָ:

לְכֹבֵד דַעַר רָאַשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיטַא,

אֵיך הָאַב גַּעֲלִינְתָּ אֵין אַ בְּרִיווֹ פֿוֹנְעַם רָאַשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיטַא וּוּ
וַיְכַטְּבֵג עַס אֵיז צוֹ לְעַרְגַּעַן יְעַדְן טָאג שְׁלַחַן עֲרוֹה. אֵיך הָאַב נִישְׁטַ
קִיּוֹן שִׁיעּוֹר אֵין שְׁלַחַן עֲרוֹה, אֵיך הָאַב אַבְּעַר יָא וַיְיַעַר לִיב צוֹ לְעַרְגַּעַן
יְעַדְן טָאג לְקוֹטִי הַלְּכוֹת פֿוֹן רְבִי נְתַן זְבָרָנוֹ לְבָרְכָה; אֵין דָאַס גַּעַנְגַּן.

א. דַעַר רָאַשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיטַא דְעַרְמַאַנְטַ אַס כְּפָרַר אֵין דִי בְּרִיווֹן; צוֹם בַּיְשְׁפֵל אֵין עֲצָתוֹ אַמְנוֹנָה
חָלֵק הַ, מְכַתֵּב תַּבָּ, אָוֹן נָאָה.

עַצְתּוֹ

תנה

אמונה

כא

אֲדָעֵר דָּאָרֶף אַיְהָ אַיְהָ לְעִרְגָּעָן גַּעֲהָעָרִיג שְׁלַחַן עַרְוָה? וּוַיַּל מִין צִיּוֹת
אַיְהָ זַיִעַר בְּאַנְגָּרְעָנִיכְתָּם.

יְוַשֵּׁר פָּמָ

תשובה:

בְּעִירַת ה' יְתִפְרֵךְ - יּוֹם ב' פְּרָשָׁת וַיַּרְא, י"ג מְרַחְשָׂוֹן, שָׁנָת תְּשׁוּעָת לְפָרֶט קָטָן
לְכָבוֹד ... נָרוּ יָאֵר

אַיְהָ הָאָב עִרְגָּה-אַלְטָן דִּין בְּרִיוֹו.

לְקוֹטִי הַלְּכוֹת אֵין שְׁלַחַן עַרְוָה זַעֲגָעָן צְוּוֵי בָּאוּנְדָעָרָעָז וְאַכְּנוֹן
לְקוֹטִי הַלְּכוֹת הָאָט רְבִי נְתַנְוּ זְבָרָנוּ לְבָרָכה גַּעֲשָׁרִיבָן
אוֹיְבָן בְּאָפָעֵל פָּוֹן רְבִיְּן, דָּאָס בְּאַשְׁטִיטִיט פָּוֹן חִיזְוָק אֵין עַצְוֹת
פָּאָר יְעָהָן אִיד אֵין זַוְאָס פָּאָר אַמְצָב עָר גַּעֲפָונָט זַיְה. שְׁלַחַן
עַרְוָה אֵינוֹ דִּי תְּמִצְיָת פָּוֹן תְּוֹרָה שְׁבָעֵל פָּה, דָּעָר גַּעֲנָצָעָר אִיד
אֵינוֹ אַנְגָּעָה-אַנְגָּעָן אַיְגָעָם שְׁלַחַן עַרְוָה.

דָּעָרְפָּאָר הָאָט דָּעָר רְבִי זַיִעַר מְקַפֵּיד גַּעֲוָעָן אֹז יְעַדְעָר
אִיד זָאֵל לְעִרְגָּעָן יְעָהָן טָאג שְׁלַחַן עַרְוָה. אַזְוֵי וּוּי
דָּעָר רְבִי זָאָגָט (שִׁיחָות הַרְּזָן, סִימָן כט): "כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵלִי מַחְיֵב
לְלִמְדָה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם פּוֹסְקִים, וְלֹא יַעֲבֵר", יְעַדְעָר אִיד אֵיז
מַחְיֵב צָו לְעִרְגָּעָן יְעָהָן טָאג הַלְּכוֹת, "וְאָמָה הֵיאָ אָנוֹס וְאֵין
לוֹ פָּנָאי, יְלִמְדָה עַל בָּל פָּנִים אֵיזָה סֻעִיף שְׁלַחַן עַרְוָה בְּאֵיזָה
מָקוֹם שְׁהֵוָה, אֲפִילּוּ שְׁלָא בְּמִקּוֹמוֹ שְׁהֵוָה עוֹמֵד עַתָּה בְּשְׁלַחַן
עַרְוָה", אֲזִיב מַעַן הָאָט נִישְׁטָה קִיּוֹן צִיּוֹת וּבּוֹי זָאֵל מַעַן לְעִרְגָּעָן
אָן הַלְּכָה, אֲפִילּוּ נִישְׁטָה בְּסִדְרוֹן וְוֹאָוּ מַעַן הַאַלְטָן וּבּוֹי, "בִּי

צָרִיךְ לְלִמּוֹד אֵיזֶה דִין בְּשַׁלְחוֹן עֲרוֹךְ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם כֹּל יְמֵי חַיּוֹ", וּוַיַּלְלַחֲדֵשׁ אֵיזֶה מְחֻיֵּב צַו לְעַרְגָּעָן יְעַדְן טָאגַן הַלְּבָה.

זֹאת לְאַגְגָן מִינְסָטו נְעַמְט צַו לְעַרְגָּעָן הַלְּבָה? דַעַר רַבִּי הָאָט גַּעַזְאָגָט פָּאָר רַבִּי נְתָנָן: "מְעַט גַם כֵן טֹוב", אַבִּיסָל אֵיזָאָזִיךְ גַּוְתָּן; וְעַצְוֹ פָּאָלָגָן דָּעַם רַבִּי'ן, מַאֲהָ זִיךְ אַשְׁיָעָור יְעַרְגָּעָן טָאגַן צַו לְעַרְגָּעָן הַלְּבָה.

מוֹהָרָא"ש זַאֲגָט מַעַן זַאֲלַהֲלָטָן אֵין טַלִית בִּיְטָל אַקְלִינְעָם שַׁלְחוֹן עֲרוֹךְ אָוָן יְעַדְן טָאגַן זַאֲלַהֲלָטָן מִיטָּה רַבִּינוּ תִּמְסָס תִּפְלִין לְכָל הַפְּחוֹת אֵין הַלְּבָה; אָזִי קוֹמֶט אָוִים אָזְמָעַן לְעַרְגָּט יְעַדְן אַיְינְצָיָן טָאגַן הַלְּבָה.

דַעַר אַיְיבָעַרְשָׁטָעַר זַאֲלַהֲלָפָן זַאֲלַסְטָהָבָן הַצְּלָחָה אֵין אַלְעַדְיָנָע וּוֹעָגָן.

תנו

דַעַר רַבִּי צִיטָרָוִיס בִּי דִי פִּיאָוֹת פָוָן גִּיהָנוּם,
וְוי אָזּוּ צִיטָרָעָר אַרְזָוִיס אַבְרָוִיז;

שָׁאָלָה:

לְכָבוֹד דַעַר רַאֲשָׁה יִשְׂיָה שְׁלִיט"א,

דַעַר רַבִּי זַאֲגָט אָזְזָעָר עַס וּוּעַט זַאֲגָט דַי תִּקְוָן הַבְּלָלִי וּוּעַט עַר אַרְזָוִיסָעָן בִּי דִי פִּיאָוֹת פָוָן גִּיהָנוּם, זַוָּאָס טָוָט זִיךְ מִיטָּפְרָוּעָן אָזְמִידְלָעָה וּוּעַלְכָעָה הַאֲבָן נִישְׁטָה קִיּוֹן פִּיאָוֹת, וְוי אָזּוּ וּוּעַט דַעַר רַבִּי זִיךְ אַרְזָוִיס שְׁלָעָפָן?

פְּשׁוּבָה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ויקרא, י"ג מר-ח' ש'ונן, שנת תשע"ט לפרט קטן
מרת ... תח'י'

איך האב עֲרֵה אֲלָטָן אִיעָר בְּרוּוֹ.

דער הייליגער רבוי האט צונגעזאגט (מי מוחרין, סיון רכה) זוער
עם זועט קומען צו זיין ציון, ער זועט זאנן דעם תיקון
הבללי, די אען קאפאיטלעה תהלים [קאפאיטל טז, לב, מא,
מב, נט, עז, צ, קה, קלז, קנו] און געבן א פֿרּוֹטָה לְצִדְקָה
פאר זיין זכות, אַפְּיָלוּ ער האט געטען די הארכטשע עבירות
זועל איך מיך ליינן אויפֿר די לענג און אויפֿר די ברוית אים
א טובה צו טוין, בי די פֿיאוֹת זועל איך אים אַרְוִיסְנָגְעָמָעַן
פֿון שָׁאוֹל תְּחִתִּית".

די הבטחה פֿון רבין, או ער זועט אַרְוִיסְנָגְעָמָעַן בַּי די פֿיאוֹת
פֿון שָׁאוֹל תְּחִתִּית - איז סי פֿאר מענער און סי פֿאר
פרויינז דער רבוי איז א מְתָנָה פֿאר אלע איזן - זאל זיין
זוער זאל נאר זיין, או מען קומט קיין אימאן זועט דער רבוי
מְתָקָן זיין.

דאם זואם איר פֿרְעָמֶט או פֿרְיוּעָן האבן דאך נישט קיין
פֿיאוֹת; זועל איך איך דערצ'ילז א מעשה זואם
מוּהָרָא"ש זברונו לברכה האט דערצ'ילט. ווען ער האט זוכה
געונען צו פֿאָרָן דעם ערשותן מאל קיין אומאן, שנת תשכ"ו,
געונען זי געונען אין עירפארט אין מאסקווע מיט נאך אנשי

שְׁלֹמִינוּ, זַיְהָאָבָן דָּאָרֶט גַּעֲטָרָאָפָן אֵ שְׁרִיְבָּעָר אֵ גְּרוֹיְסָעָר אָפִיקָוָרָם, אָן אַיִּדָּעָם פָּוּן 'שְׁלֹמָם עַלְיכֶם' וּוּעַלְכָּעָר אֵיז אַיְיךְ גַּעֲזָעָן אֵ גְּרוֹיְסָעָר מִין אַזְּנָעָם אָפִיקָוָרָם; וּוּעַן עָרָהָאָט גַּעֲזָעָן דֵּי גְּרוֹפָע אַיְהָן אַנְשֵׁי שְׁלֹמִינוּ אַזְּנָעָם צְוָגָעָקָוָמָעָן אָן גַּעֲפָרָעָגָט: "פָּוּן וּוּאוּ קָוָמָט אִיר אָונָן וּוּאוּ פָּאָרֶט אִיר?" הָאָט אִים אַיְינָעָר גַּעֲעַנְטָפָעָרט: "מִיר פָּאָרֶן צָוָם רְבִיְּזָן קִיְּזָן אַוְמָאָן", אָן אִים פָּאָרָגָעָשָׂלָאָגָן עָרָהָאָל מִיטָּקָוָמָעָן קִיְּזָן אַוְמָאָן אַזְּוִי וּוּעַט עָרָהָאָל הָאָבָן אֵ תִּיקְוָן, הָאָט עָרָהָאָל אַנְגָּעָרוָפָן מִיטָּקָוָמָעָן אַזְּוִי גַּעֲזָעָגָט: "אַיְיךְ הָאָב דָּאָךְ נִישְׁטָן קִיְּזָן פְּיָאוֹת, פָּוּן וּוּאוּ וּוּעַט מִיר דָּעָרָה רְבִי אַרְוִיְּסָשָׂלָעָפָן?!" הָאָט אִים דָּעָרָה בְּרָסְלָבָעָר חַסִּיד גַּעֲעַנְטָפָעָרט: "אַוְיָעָרָן הָאָסָטָו - יָא? אַוְיָב קָוָמָסָטו מִיטָּקָוָמָעָן קִיְּזָן אַוְמָאָן זָאָג אַיְיךְ דִּיר צָו אָזְדָּעָר רְבִי וּוּעַט דִּיר אַרְוִיְּסָשָׂלָעָפָן בִּי דֵי אַוְיָעָרָן".

זַזְאַוְיל אַזְּנָעָם דָּעָם מַעֲנַטְשָׁן וּוּאָם לִיְגָט אַוְעָק אַלְעָחָכָמוֹת אָונָן דָּמְיוֹנוֹת אָונָן פָּאָלָגָט דָּעָם הַיְלִילָן רְבִיְּזָן, וּוּעַט עָרָהָזָה וּבָה וַיַּיִן אַלְעָם צָו פָּאָרְכָעָטָן.

ב. 'שְׁלֹמָם עַלְיכֶם' אַיְדָיְהָ פָּעָן-נָאָמָעָן פְּגָעָם מִשְׁבֵּיל אָן אָפִיקָוָרָם שְׁלֹמָם רַאֲבִינָא וּוּוּטָשׁ שְׁרָיָן.

תנו ~

מעג איך איבערזאגן א שיינע גמרא פאר מײַן ווייב?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

ווען איך לערן א שיין שטיקל גמרא, א שיינע סברא אדרער א שיינע אונדטא, מעג איך עס איבערזאגן פאר מײַן ווייב? וואם מעג א פרוי יא לערגען אוון וואם נישט?

יינשֶׁר פָּה

תשובה:

בײּזורת ה' יתברך - יום ב' פרשת וירא, י"ג מיר-חַשְׁוֹן, שנת תשע"ט לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערדהאלטען דיין בריוו.

אין שלחן ערוק ווערט גע' פסק'נעם (יורה דעה סימן רמו, סעיף ו) באטשיג אובי א פרוי וועט לערגען תורה וועט זי באקומען שבר דערזיף, דאך זאלן פרוייען נישט לערגען תורה. חביבינו הקדושים האבן געזאנט (סוטה כא): "בל המלמד את בהו תורה, באלו מלמדה תפנות", ווער עס לערגנט מיט זיין טאכטער תורה אין איזו ווי ער לערגנט מיט איר צו טון עבירות, זאנט דער רמ"א (יורה דעה שם): "ומבל מקום תיבת האשה ללמד דיןיהם השווים לאשה", אבער אלע הלקות

וְאִם זָעֵגָן שִׁיחַ בַּי פְּרוֹיָעַן דָּאִם דָּאַרְפַּ מֶעַן יָא לְעַרְגָּעַן מִיטַּ
זַיִן, עַיִן שֶׁם.

דָּאִם אַיְזַ גַּעֲזָאָגַט גַּעֲזָאָרְן צַו לְעַרְגָּעַן מִיטַּ זַיִן וּכְוֹן, אַבְּעַר
אַגְּדוֹת חֻזְלָ אָוָן מוֹסְקָר דָּאִם אַיְזַ גַּעֲזָנְטַ זַיִן זָאַלְן
לְעַרְגָּעַן אָוָן דָּאִם הָאָבָן זַיִד אַלְעַ עַרְלִיכָּע פְּרוֹיָעַן גַּעֲפִירַט צַו
שְׁרִיבַט אַיְזַ אַבְּרִיוֹו: "בְּדוֹרוֹת הַקּוֹדְמִים הָהִיא לְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל מִסּוֹרַת אֲבוֹת וְאֶמְהוֹת לִילְךְ בְּדָרוֹת הַתּוֹרָה וְתֹהַת
וּלְקָרוֹת בְּסֶפֶר 'צְאִינָה וּרְאִינָה' בְּכָל שְׁבַת קֹדֶשׁ", אַיְזַ דַּי
פְּרִיעַרְדִּינָע דָּוֹרוֹת פְּלָעָגַן דַּי פְּרוֹיָעַן לְעַרְגָּעַן יְעַדְן שְׁבַת דָּעַם
סֶפֶר צְאִינָה וּרְאִינָה - דַּי פְּרֵשָׁה דָּעַרְצִיְּלַט עַל פִּי חֻזְלָ.

דָּעַרְבַּעַר אַיְזַ זַיִעַר אַגְּטַע וְאַד אַו יְעַדְעַם מַאל זְוַעַן דַּו
לְעַרְגָּסְט אָוָן דַּו טְרַעַפְסָט אַשְׁיַּנְגָּע מַעַשָּׁה אַיְזַ
דַּי גַּמְרָא - זָאַלְסָטוּ דָּאִם דָּעַרְצִיְּלַן פָּאָר דִּין
וּוַיְיַב אָוָן קִינְדָעַר.

דָּעַר אַיְבָעַרְשַׁטָּעַר זָאַל הַעַלְפָן זָאַלְסָטָה הָאָבָן הַצְּלָחָה אַיְזַ
אַלְעַ עַנְגִּינִים.

ג. דָּעַר בְּרִיוֹ אַיְזַ גַּעֲדַרְקַט אָוָן סֶפֶר "הַחֲפִץ חַיִם וּפְעָלוֹ", חָלֵק גַּ, עַמְוד תְּרַשְׁׁיָּוָן; אַזְוִי אַזְקַד שְׁרִיבַט
דָּעַר חֲפִץ חַיִם וְכָתוֹרַת יְגַע עַלְיַתָּא אַיְבָעַר דָּעַם עַיִן אַיְזַ זַיִן סֶפֶר לְקַוְשִׁי הַלְּבָות אַיְזַ מַפְקַת סְוִטָּה,
סְוִטָּה פְּרָקָגַן.

תנה

איך בין נישט גענונג צופרידן פון מיין וויב,
אייז דא אויר דעם און עזה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב זיך געווואלט דורךערען מיט איך און ערנסטע נושא אין
וועס איך דארפ הילפ. איך האב שויין חתונה געהאט פאר א שיינע פאר
יאר צורייך, איך האב ברוך השם א ואוילע גוטע וויב און מיר האבן
א גוטע שלום בית, איך שפיר אבער או איך בין נישט גענונג צופרידן
קיט מיין וויב.

שויין פון אלס קינד האב איך געזען נישט אויסגעהאלטעןע מאוויס,
עם איז נישט געזען מיין שלויד אבער פאקטיש איז עס אוזי געזען, דאס
האט מיך געשלעפט צו זען און טראכטן פון שלעכטן זאכן און איך
שפיר או מיין וויב קען מיך נישט גענונג באפרידן. זי איז בכלל נישט
שלעכטן, אבער זי איז זיער פארענווע און איך שפיר או דאס איז נישט
גענונג פאר מיר.

איך האב קייןמאל נישט גערעדט אפן צו מיין וויב זעגן דעם, וויל
איך גלייב נישט או זוועט מיר פאָרְשְׁטִין און איך גלייב נישט או זו
וועט זיך טוישן צוליב דעם. ברוך השם או איך האב נישט געזוכט קיין
גליקון איז די פרעמה, איך זויל נישט רואינין מיין לעבן, אבער איך מוי
טראען א זעגן זוי אוזי זיך און עזה צו געבן איז מיין מצב.

איך האף או איר זועט זיין דער ריבטיגער שליח מיר אַרוֹיסְצּוּהעלען
בעזה ותושיה.

א גרויסן ייְשֵׁר בָּה

פְּשׁוּבָה:

בְּעִזּוֹת ה' יְתִבְרֵךְ - יוֹם ב' פְּרֶשֶׁת וַיְרָא, י"ג מְרַחְשָׁן, שָׁנָת תְּשׁׁעַ"ט לְפָרֶט קָטָן
לְכֻכֹד ... נָרוֹ יָאִיר

איך האב עֲרַהָאַלְטָן דִּין בְּרִיוּו.

או מַעַן קוֹקֶט עַקְלִידִיגָע מַאוּוִים רְחַמְנָא לְצָלָן וּוּעֶרֶט דָעֵר
מַח וַיַּעֲרֵר פָּאָרְדְּרִיְידַט אַיִן טְרָאָכְט שְׂוִין נִישְׁט וַיְיַעַם
דָאָרְפַ צַו טְרָאָכְטָן; אַפְגָעָרְעַדְט אוֹ מַעַן וַיְיִסְטַ נִישְׁט וַיְיַעַם
וַיְהִי צַו פִּירְן אַיִן שְׁטוּב מִיט אַזְוִיב אַיִן קִינְדָעָר, אַפְיָלוּ מִיט
וַיְהִי אַלְיִינְסָם קָעָן מַעַן וַיְהִי נִישְׁט אַזְעָה גַעַבָן. אַיִן עַזָּה אַזְעָה
דָא, פָאָלְגָן דָעֵם הַיְילִינְגָן רְבִינְסָס וּוּעֶרֶטְעָר בְּתָמִימָות וּבְפְשִׁיטָות.

דָעֵר רְבִי זָאנְט (שִׁיחּוֹת דָרְבָן סִימָן ט): "אַפְיָלוּ אַזְתָן הַאֲנָשִׁים
הַרְחֹזְקִים מִן הַקְדָשָׁה מַאֲהָר, שְׁגָלְבָדו בְמַצְוָה דָעָה,
עַד שְׁרָגְיָלִין בְּעִבְרוֹת חַס וּשְׁלָום רְחַמְנָא לְצָלָן", אַפְיָלוּ אַ
מַעֲנְטָשׁ וּוְאַם אַזְוִיר וַיַּעֲרֵר פּוֹן קְדוֹשָׁה, עַר טִיט עִבְרוֹת
רְחַמְנָא לְצָלָן אַזְיָעָר אַזְיָעָר שְׂוִין אַרְאָפְגָעָפָאלְגָן אַיִן שָׁאָוֵל תְּחִתִית,
אַפְ על פִי בֵן, הַפְתָחָה שֶׁל הַתּוֹרָה גָדוֹל כָל בָה, עַד שְׁיִכְוָלה
לְהֹזִיכָא אַזְתָם מִן הַעִבְרוֹת שְׁרָגְיָלִין בְּהַמִּחְסָמָן וּשְׁלָום. וְאַם
יַעֲשֵׂו לְהַמִּחְסָמָן חָק קְבוּעָ וְחַיּוֹב חֹזֶק לְלִמְדָה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם כָה
וּבָה, יַדְיָה אַיִיךְ שִׁיחּוֹה, בְּנָדָאי יַזְכֵר לְצָאת מִמְצֹרָתָם הַרְעָה
עַל יָדֵי הַתּוֹרָה, בַי כְמַה הַתּוֹרָה גָדוֹל מַאֲד", אַוְיָב וּוּעַט עַר
וַיְהִי מַאֲכָן אַקְבִּיעָות צַו לְעַרְגָעָן יַעֲדָן טָאג "כָה וּבָה", וּוּעַט עַר
עַר סּוֹפְכָל סּוֹפְ אַרְוִיסְגִּינְזִיר פּוֹן זַיְן בְּלָאָטָע, וַיְיִלְלָדִי בְמַה פּוֹן
תּוֹרָה אַזְיָעָה אַזְוִיר גְרוֹזִים, אוֹ עַס גַעַטְמָט אַרְזִים דָעֵם מַעֲנְטָשׁ פּוֹן
זַיְן שְׁלָעַבְטָס.

זוען דער רבי האט געזאגט דעם שמועם, האט רבי נתן געפרעגט דעם רבינ' (תי מותר', סימן תקענ': "אי תורה קען אויך העלפֿן איז אײַגעם וואס אייז אָראָפֿגעַפֿאָלֶן אִין די עַקְלַדִּיגַע עַבְרִית פָּונְ פָּנְם הַבְּרִית - הַוְצָאת זָרָע לְבָטָלה, רַחֲמָנָא לְצָלָן?" האט דער רבי געשרין אוף אים און געזאגט: "דו ווייסט ווי גראום די כה פָּונְ תורה אייז? תורה אייז הַעֲכָר פָּונְ אלָעֵס", אָפִילו אַ מעַנְטֵשׁ וואס ווייקט זיך אִין די עַקְלַדִּיגַע עַבְרִית פָּונְ פָּנְם הַבְּרִית - הַוְצָאת זָרָע לְבָטָלה, רַחֲמָנָא לְצָלָן, אויב ער וועט יעדן טאג לערנְגען תורה, ער וועט זיך מאָכוֹן אַ קְבִּיעָות צו לערנְגען 'בָּה וּבָה', - וועט ער ווען אַ ערליַּכְעָר אַיד.

דעַרְפָּאָר בְּעַט אֵיך דיר וויער, גַּעַם אַ מְשֻׁנִּוֹת אָוֹן הַיִּבְאָן לְעַרְגָּעָן מְשֻׁנִּוֹת. לְעַרְגָּן אִין פָּרָק נָאָכוֹן צְוּוִיְּתָן: אִין אֲנַחְיֵב וּוּעַסְטוּ נִישְׁטָט פָּאַרְשְׁטִיִּין וואס דו לְעַרְגָּסְט ווַיַּיְלַּפְּן אֲזִוְּפִיל מְאַל זִינְדִּיגַן אִין די עַקְלַדִּיגַע עַבְרִית פָּונְ פָּנְם הַבְּרִית פָּאַרְלִירְט מְעַן דָּעַם מְה. אֲזֹוי ווי דער זוֹהָר הַקְּדוֹשָׁז נְאָגָט (עיין פרשת משפטים, קי): "סְלוֹקָא דִּיסְׂדָּא עַד אָבָא וְאָמָּא", אָוּן אַיְזָפּוּגְמָן בְּבִרְית - מְעַן אַיְזָפּוּגְמָן בִּיסּוֹה, גַּיִיט דָּעַר פָּגָם בִּין מְהָן: מְעַן פָּאַרְלִירְט דָּעַם כַּה פָּונְ זיך קָעְגָּעָן קָאנְצָעָטְרִין וּכְוֹ. אָבָעָר אָוּן מְעַן לְעַרְגָּט אַיְפִּין סְדָּר דָּרְךָ הַלִּימֹוד פָּונְ רבינ' (פָּמְבוֹאָר בְּשָׁחוֹת חֲרַן, סימן ע) אָוּן אָפִילו מְעַן פָּאַרְשְׁטִיִּיט נִישְׁטָט וואס מְעַן לְעַרְגָּט זָאל מְעַן ווַיַּיְשַׁעַר זָאנָן די ווערטער פָּונְ די הַיְּלִינְגַּע תורה: דַּוְרְכָּעָם אַיְזָמָען זָוְבָּה אָוּן הַעֲרַת אַיְפָּה צו טוֹן עַבְרִיות אָוּן מְעַן רַיִּיסְט זיך אַרְזָוִים פָּונְ די קְלִיפּוֹת.

איך זאג דיר נאכאמאל: "קײַינָגער קען דיר נישט הֶעלְפָן,
נֵאָר דָו אַלְיִינַס"; אויב דָו וועסט גָעָמָען דָעם רְבִינַס
ווערטער אונַס עַס מְקִיִּים זַיִן, דָו וועסט זָאנַס מְשִׁנִּיות אֲפִילּוּ
אָן פָּאַרְשְׁטִין, וועסטו אַרְזִיסְקְּרִיבָן פָוָן דִּין שְׂרֻעָקְלִיבָן פָּלְאַנְטָעָר
איַן זָואָס דָו בִּיסְט אַרְיִינְגְּעָפָאַלְן. בָּל שְׁבָן אוּ דָו וועסט זָאנַס
יעַהַן טָאגּ חַיּ פְּרָקִים מְשִׁנִּיות, "חַיּ חַיּ הוּא יָדָה בְּמוֹנוֹ
הַיּוֹם (ישעה לה, ט) - וועסטו זָוָה זַיִן דִּירְכָּרָעָם צָו ווערטן אָן
עַרְלִיכָּר אִיד.

אוּ דָו וועסט לְעַרְגָּעַן דִּי הַיְּלִיגָּע תּוֹרָה וועט דִּין ווַיִּבְּהָבָן
בַּיִּ דִיר אַלְעַ חַן פָוָן דִי וועלְטָן; נִישְׁטָא קַיִן שָׁוָם פָּלְאַץ
וּאוּ צַי טְרָעָפָן גַּלְיָקָן - ווַיִּ דָו רַופְּסָט עַס, מַעַן קַעַן טְרָעָפָן
אוּמְגָלִיקָן רַחְמָנָא לְצַלָּן, ווַיִּיל אֹזֶן טָוָט עֲבִירָות ווערט
מַעַן אוּמְגָלִיקָלִיה. דִּין גַּלְיָקָן לִיגְט אַיִן דִּין שְׁטוּבָן; דִּין ווַיִּבְּ
- זַי אַיִן דִּין גַּלְיָקָן, עַס אַיִן אַשָּׁאָד אַיִן דִּין גַּלְעָזָר אַיִן דִיר
אוּזַי פָּאַרְשְׁמִירָט אַיִן דָו קַעַנְקָט אַיר נִישְׁט זַעַן, דִּינְגָּע אַוְיָנָן
זַעַגְעָן פָּאַרְשְׁמִירָט אַיִן פָּאַרְקְלָעָבָט אַיִן אַלְסָ רַעְוָלְטָאָט מִינְסָטָו
אוּ עַס אַיִן דָא בְּעַסְעָרָם, פּוֹזַן אַוִים דִּין גַּלְעָזָר וועסטו זַעַן
וַיִּ דִין ווַיִּבְּהָבָן פָּאַר דִיר אַלְעַ חַן פָוָן דִי וועלְטָן.

עַצְתּוֹ

תנות

אָמֹנוֹנָה

לא

תנות

וואס טוט מען אויך וויל געבן וואקסיגען אונ מאין וויב וויל נישט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

אויך האב געהערט א שייעור פונגעם ראש ישיבה שליט"א איבער די
ויבטינקיט עז געבן וואקסיגען פאר די קינדרער, ספצעיעל עצט ווען עס
אויז דא אן אויסברוך פון מיעעלס השם ברהם. אויז ווי אויך בין אין די
פעלד פון דאקטעררי, פארשטי אויך אונ אויך וויס אויך די
קריטיש-ויבטינקיט פון דעם, מאין פראבילען אויב איבער או מאין וויב אויז
ויער קענען דעם, ווי האט זיך אונגעערט פון פארשידענע רעדגערט איז
עס אויז א סבנה צו געבן די וואקסיגען אונ אויך דער נס דארף זיך קענען
אליענס קריינט מיט אלע קרענט, אונ אויז וויטער.

אויז מאין שאלה אויב עס לויינט זיך צו ריזיקון דעם שלום בית אונ
געבן וואקסיגען פאר די קינדרער הונטער אויר רוקן, אן אויר רשות; ווי
אויז דארף אויך האנדלען אין אזא מצב?

א גרויסן ייישר מה

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת וירא, ט"ז מר-חשון, שנית תשע"ט לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר

אויך האב ערחהאלטן דיין בריון.

א אידישע שטוב דארף זיין געבוייט אויף די תורה; או מאן
און וויב פרען בי יעד זאך וואס די דעת תורה אויז
- דעםאלט האט די שטוב א קיומ.

א שטוב וואם פירט זיך נישט מיט דעת תורה ווערט חרוב ביים סוף; באפ אין א גאנט, וויפיל שטיבער ווערטן חרוב צוליב דעם וואם מאן אוין וויב זעגנון נישט פאראייניגט זוי איז זו מתנקז זיין די קינדרער, דער מאן קומט פון איין סארט שטוב - אוין ביידע האלטן או זוי וויסן אוין פארשטיין בעסער איינער פונעם צוויין. מען באשווילדיגט זיך בסדר, יעדר פראבלעם וואם מען האט ליינט מען אין איינער אויפן צוויין; ווען די פארפאלאק וואלט ווען געהאט א מורה דרכה, א דיז אדרער א רב וכוי וואם זאל זיין מדריך זיין זוי זיך אימצאיין מיט די קינדרער וואלטן זוי זיך נישט געקריגט א נאנץ לעבן.

דיין שאלה הויבט זיך נישט אין יעט בענין וואקסיגען - צי דו זאלסט געבן וואקסיגען אדרער נישט, דו האסת גאנך צענידליגער זאנן וואם דו האלסט איין וועג אוין דיין וויב האלט פארקערט אוין איר קענט זיך נישט אויסקומען וכוי; אוין די בעסטע זאנך או ביידע פון אייך זאלן אונגעמען וואם אייער רב זאנט, איז זוועט איר זיך נישט דארפן קריינן א נאנץ טאג, איר ווועט לעבן בשלום ובלילה.

אייך שרייב דיר נאכאמאל וואם דער רביה האט גענאנט אוין וואם מזערא"ש האט געהאלטן; דער רביה האט גענאנט; "אפיקו אינמיין ווינטער ווען עס אוין זיער קאלט (אין אוקרייניא אין א געווונגליבן ווינטער גייט אראפ דער גראד ביין אונטער זירא, עס קען אפיקו אראפנאיין בי דרייסיג דענרי

אונטער זירא) דארף מען געמען די קינדרער צום דאקטער
זוי צו געבן שאטס, און ווער עס געבט נישט קיין שאטס
פֿאָר די קינדרער איז אַ רַוְצָחַ" (יעין בספר אַבְנִיהַ בְּרִיל, סימן לד).

מיר וויסן או דער רבּי האט זײַעַר געוואָרגנט מען זאל
אַכְטִוְנְג געבן פֿוֹזְן דאַקְטוּרִים וּכְ' (יעין שיחות טערן, סימן נ);
מייט דעם אלעַם האט ער געהַיְיכַן או מען מו געבן פֿאָר
יעַדְן קִינְד שאטס.

דאָם האט דער רבּי נאָך געַאנְגַּט פֿאָר צְוּוֵי הַונְּדַעַרְתּ יָאָר
צּוֹרִיק, ווֹעֵן די מַעֲדָעָצִינְגַּן וְעַגְעַן נְאַבְנִישְׁתּ גַּעֲוָעַן אָזְוִי
פֿאַרְגְּעַשְׁרִיטַן וּוי היַגְּנַטְן דַּעֲרַפְּאָר טָאָר מען נִישְׁתּ זַיִן קִיְּן
אוּבּעַר חַכְּמַמָּ, נָאָר מִיר דַּאֲרְפָּן פְּאַלְגַּן דַּעַם ربַּיְּזַן אָז געבן
שְׁאַטְסַ פֿאָר די קינדרער ווֹעֵן זַיִן וְעַגְעַן נָאָך קְלִיְּן אוּ זַיִן זָאַלְגַּן
גַּעֲרָאַטְעָוָעַט וּוֹעֵרְן פּוֹן אַלְעַ מְחַלְתַּ אָז שְׂלַעַבְטַע קְרֻעַנְקַ.
לִיְּדַעַר וְעַגְעַן דָּא מַעֲנְטַשְׁן וּוֹאָס וּוֹעֵרְן פְּאַרְפִּירְטַ פּוֹן נָאַרְיְשַׁע
מַעֲנְטַשְׁן וּוֹאָס הַאֲלִיטַן דְּרָשָׂות וּכְ' אָז מען דַּעֲרַשְׁרַעַקְטַ
עַלְטַעַרְן אוּ מען זָאָל נִישְׁתּ גַּיִן צוּ דַּאַקְטוּרִים וּכְ', מען
שְׁרַעַקְטַ אָז מַעֲנְטַשְׁן אוּ מען זָאָל נִישְׁתּ גַּעַבְן קִיְּן שאטס
פֿאָר די קינדרער וּכְ'.

זָאוּיל אַיְזַעְמַד מַעֲנְטַשְׁ וּוֹאָס לִיְגַּט אַפּוּעַק זַיִן שְׁבָל אָז
פְּאַלְגַּט וּוֹאָס די תּוֹרָה זָאָגַט בְּתִמְמוֹת וּבְפִשְׁיוֹת.

תס

וּוַיִּפְלֶל דָּאָרֶה מֵעַן תְּשׁוּבָה טוֹן? וּוְאָס ּוּגָעָן מְנַהֲגִים בְּיִם זִיךְרָה?
אַרְיִינְצִיעָן אַיְן אַ נִּיעַ דִּירָה?

שָׁאַלָּה:

לְכֻבּוֹד דָּעֶר רָאֵש יִשְׁיבָה שְׁלִיט"א,

אַ נְרוֹיְקָן יִיְשַׁר פָּחָ פָּאָר אַלְעָ חִיוּק אָוָן בְּרִיוּוּ, סְפָעֵצִיעָל דִּי סָאָרֶט
בְּרִיוּוּ וּוְאָס אַיְזָ שְׁעוּר צַו עַנְטַפְעָרָן בְּרַבְּיִם: דָּאָס גַּעֲבָט מִיר פִּילְ פָּחָ אָוָן
חִיוּק אַנְצָוּגִין אַיְזָ לְעָבָן אָוָן אַיְזָ גַּעַם אַרְוִיָּס אַסְאָה עַזּוֹת פָּאָר מִין
פָּעַרְעָנְלִיכְן לְעָבָן.

אַיְזָ הָאָב גַּעֲוָאָלָט פְּרָעָנָן, אַזְיָב אַיְנָגָע אַיְזָ דְּרַכְבְּגַעְפָּאָלָן מִיט אָן עַבְּרִיה
אָוָן עַר הָאָט שְׁוֹין תְּשׁוּבָה גַּעַטְוּן אָוָן גַּעֲוָאָגָט תִּיקְוָן הַכְּלָלִי, דָּאָרֶף עַר נָאָך
הַאָלָטָן אַיְזָ אַיְזָ תְּשׁוּבָה טַוָּן אַוְיָפְ דָּעָם, אַדְעָר אַלְעָ עַר אַיְנָגָעָן אַיְפְּהָעָרָן
טְרָאָכְטָן פָּוּן דָּעָם, וּוַיְיַלְלָ דָעֶר אַיְבְּעַרְשְׁטָעָר הָאָט אִים שְׁוֹין וַיְכָעָר מַוחְלָ גַּעֲוָעָן?
אַזְיָב הָאָב אַיְזָ גַּעֲוָאָלָט וּוְיָסָן אַזְיָב עַס אַיְזָ דָא אַיְזָ בְּרַסְלָב גַּעֲוָוִסָּע
מְנַהֲגִים וּוְאָס זִיךְרָה צַו פְּרָיוּן וּוְעַן מַעַן צִיטָזִיךְרָה אַיְזָ אַיְזָ דִּירָה?

אַ נְרוֹיְקָן יִיְשַׁר פָּחָ

תְּשׁוּבָה:

בְּעַזְרַת הָיְתָבְרָךְ - עַרְבָּ שְׁבַת קֹדֶשׁ פְּרִשְׁת וַיְרָא, י"ז מְרַחְשָׁנוּ, שִׁנְתַּת תְּשׁוּבָה לְפָרָט קְטוּן
לְכֻבּוֹד ... נָרוּ יָאִיר

אַיְזָ הָאָב עַרְהָאָלָטָן דִּיְיָן בְּרִיוּוּ.

תְּשׁוּבָה אַיְזָ נִישְׁטָ אַזְדָּק וּוְאָס מַעַן טוֹט אַיְזָ מַאל אָוָן
גַּעֲעַנְדִּיגָט, מַעַן דָּאָרֶף שְׁטַעַנְדִּיגָת תְּשׁוּבָה טַוָּן

פונְדָאָסְנִי. דַעַר הַיְלִיגָעֵר רַבִּי זֶאנְט (ליקוּטִי מִזְבָּרְזָן חַלְק א' סִינְן ר') אוֹת (ו): "וַאֲזִירָה לְאַחַז תִּמְיד בְּמִדְתָּה הַתְּשִׁיבָה", מַעַן דָאָרָף שְׂطָעָנְדִירִג תִּשְׁוּבָה טֹוֹן, אֹזְוִי וּוּ שְׁלָמָה הַמְּלָך זֶאנְט (משלי כ ט): "מַי יִאָמֶר זֶבְּיתִי לְבִי טְהָרָתִי מְחַטָּאתִי", וּוּעַר קָעֵן זֶאנְט: 'מַיְן הָאָרֶץ אָיו רַיְין פּוֹן עַבְּירָות?' דָעַרְפָאָר דָאָרָף א' מַעֲנְטָש שְׂטָעָנְדִירִג תִּשְׁוּבָה טֹוֹן: עַם אָיו בְּרָאי דַו זָאַלְסָט לְעַרְגָּעָן דַעַם תּוֹרָה וּוּעָסְטוּ זָעַן דָאָס גְּרוֹזִיסְקִיִּיט פּוֹן א' מַעֲנְטָש וּוּאָס לְעַבְּט זַיְין נָאָנֵץ לְעַבְּן מִימֵי תִּשְׁוּבָה.

מִיר קָעָגָעָן זַיְיך נִישְׁטָט פָאָרְשְׁטָעָלַן דָאָס גְּרוֹזִיסְקִיִּיט פּוֹן תִּשְׁוּבָה: דַי הַיְלִיגָעֵר חַכְמִים וּבָרוֹגָם לְבָרְכָה זֶאנְט אָוָן (ברכות לד): "מִקּוּם שְׁבָעָלִי תִּשְׁוּבָה עַוְמָדִין אִין צְדִיקִים גְּמוּרִין יְכוּלִין לְעַמְדָשׁ", צְדִיקִים קָעָגָעָן נִישְׁטָט אַנְקָוּמָעָן אֹזְוִי הַיְיך וּוֹאוּ דַי מַעֲנְטָשָׁן וּוּאָס טְוֹעָן תִּשְׁוּבָה קוּמָעָן אָנוֹ: נָאָה זֶאנְט חַנוּל (פסיקתא דרב פְתַנָּא, פרשה מד): "גָדוֹל פּוֹחָה שֶׁל תִּשְׁוּבָה, שְׁבִינוֹן שָׁאָדָם מְהֻרְהָר בְּלָבוֹ לְעַשׂוֹת תִּשְׁוּבָה, מִיד הִיא עֹזָה לֹא עַד עַשְׂרָה יָמִים, וְלֹא עַד עַשְׂרִים וְלֹא עַד מֵאָה", אַלְאָ עַד מְהֻלָּך חַמְשָׁמִים, וְלֹא עַד עַשְׂרִים וְלֹא עַד רַקְיעָה רָאשָׁוֹן וְשָׁנִי, אַלְאָ שְׁהִיא עַוְמָדָת מַאֲוִת שָׁנִים; וְלֹא עַד רַקְיעָה רָאשָׁוֹן וְשָׁנִי, אַלְאָ שְׁהִיא עַוְמָדָת לְפָנֵי בְּסָא הַכְּבָוד", תִּשְׁוּבָה אָיו אֹזְוִי גְּרוֹוִים, אָוּ וּוּ נָאָר אָמַעְטָש טְרָאָכְט נָאָר פּוֹן תִּשְׁוּבָה - עַר וּוּיל זַיְיך צְוִירִקְקָעָרָן צוֹם אַיְבָעָרְשָׁטָן, קוּמָט עַר גְּלִיָּה אָן צוֹם בְּסָא הַכְּבָוד: דָעַרְיָבָעָר צִיְטָעָרֶט דַעַר סְמָךְ מִ"מ וּוּיָעָר שְׂטָאָרָק פּוֹן אָמַעְטָש וּוּאָס טּוֹט תִּשְׁוּבָה, עַר וּוּיָסָט אָוּ אַפְּילָו דַעַר מַעֲנְטָש זָאָל הַאֲבָן גַעַטָוֹן וּוּאָס עַר הַאֲטָגָעָן, אֹזְבָעָז אָנְט עַר פָאָרָן אַיְבָעָרְשָׁטָן: "רְבָנוֹן שֶׁל עֹזָלָם, חַטָּאתִי, אַיךְ חַאָב גַעַזְגָעָט",

און עַר הָאָט חִרְטָה אֹיֶף זֵינַע מַעֲשִׁים נִעְמָט אִים דָעַר אַיְבָעַרְשָׁטָעַר גְלִיַּה צְוִירִיק. אָזְוִי וּוֹי חַבְמִינוּ וּבְרוֹנָם לְבָרְכָה זָאנָן (עיין במדרך רפה ב ט): "בְלָעַם הִיה רְשָׁע עָרוֹם, וַיֹּדַע שְׁבָל מַי שְׁחֹטָא וַיֹּאמֶר חַטָּאתִ, אַין רְשָׁות לְמַלְאָךְ לְגַע בָּו", וּוֹעֵן בְלָעַם הָאָט נְעֻזָּעַן וּוֹי דָעַר מַלְאָךְ שְׁטִיטִיט פָאַר אִים מִיט אַשְׁׁעוּרֵד אָוֹן וּוֹיֵל אִים חַרְגָּעַנְעַן הָאָט עַר גְלִיַּה נְעֻזָּאנָט: "חַטָּאתִי", וּוֹיֵיל עַר הָאָט נְעֻזָּוֹוֹסָט דָעַם סּוֹד אוֹ וּוֹעֵר עַס אַיְזָוְהָ מַתְנוֹדָה אָוֹן זָאנָט: "חַטָּאתִי" - קָעַן אִים קִיְינָעַר נִישְׁטָט שְׁלַעַכְטָס טָוּן, אֲפִילּוּ אַמְלָאָךְ קָעַן אִים נִישְׁטָט אַגְרִירִין, דָעַרְיבָעַר הָאָט עַר גְלִיַּה אַרְזִיסָגְעַזָּאנָט דָעַם וּוֹאָרט "חַטָּאתִי", אוֹ דָעַר מַלְאָךְ זָאל אִים נִישְׁטָט קָעַנְעַן שְׁלַעַכְטָס טָוּן.

זְעַגְן דָעַם רְעַדְתָ דָעַר סְמָךְ מִ"ס אֵין דָעַם מַעֲנַטְשָׁה: 'זָואָס דָאַרְפָּסְטוּ תְשִׁוְבָה טָוּן? זָואָס הָאָסְטוּ אָז דָו וּוֹעַסְט תְשִׁוְבָה טָוּן?' אֲדָעַר זָאנָט עַר פָאָרְן מַעֲנַטְשָׁה: 'דָו הָאָסְט שְׂוִין תְשִׁוְבָה גַעַטְוּן, עַס פְעַלְתָ נִישְׁט אֹוִים נְאַכְאָמָאָל תְשִׁוְבָה צֹו טָוּן'; אֲלַעַס נְאָר וּוֹיֵיל עַר הָאָט מַזְרָא אוֹ דָעַר מַעֲנַטְשָׁה וּוֹעַט תְשִׁוְבָה טָוּן.

דָעַרְיבָעַר זָאלְסְטוּ זְיַה שְׁטָאָרְקָנוּ אָוֹן אַנְהָוִיבָן יְעַדוּ טָאגְ פֿוֹנְדָאָסְנִי תְשִׁוְבָה צֹו טָוּן; דָעַר רְבִי זָאנָט (ליקוטי טְהָרִין מלך א', סימן סט): "עַל כֵן אַרְיךְ לְהַתְּחִיל בְּכָל פָעָם מַהְדָשׁ", מַעַן דָאָרָף שְׁטַעַנְדִיגְ אַנְהָוִיבָן פֿוֹנְדָאָסְנִי, נִשְׁטָט אַלְטָוּן אָוֹן טְרָאָכְטָן 'אֵיךְ הָאָב שְׂוִין תְשִׁוְבָה גַעַטְוּן'.

דָעַר רְבִי הָאָט זֵיַר מַשְׁבָּח גַעַנוּעַן דָעַם הַיְילִין רְבִיְין רְבִי וּוֹשָׁא זְבוֹתָו יְגַן עַלְינוּ, דָעַר רְבִי הָאָט גַעַזָּאנָט אוֹ רְבִי

וושא איז אַרְוָם גַּעֲנָגָעָן צְוּוֵי אַוִין צְוֹוָאַנְצִיגּ יָאָר בְּרַצִּיפּוֹת
מִיטְ'ן זַעֲלַבְעַ בְּרַעַן צֻוּם אַיְיבָעַרְשַׁטָּן. בְּדַרְךָ בָּלְלַ וְעַן אַ
מְעַנְטַשׁ הַוִּיבְטַ אַזְן דִּינְגַּעַן דָּעַם אַיְיבָעַרְשַׁטָּן הַוִּיבְטַ מְעַן אַזְן
מִיטְ אַ בְּרַעַן אַוִין נַאֲכָרָעָם פָּאַלְטַ מְעַן אַרְאָפְ וּבּוֹ, אַבְּעַר
דָּעַר הַיְילִגְעָרְ צְדִיקָ אַזְן אַרְוָם גַּעֲנָגָעָן מִיטְ'ן זַעֲלַבְעַ בְּרַעַן
פָּאָר צְוּוֵי אַוִין צְוֹוָאַנְצִיגּ יָאָר (עיין ח'י מַוחְרָן סימן תקיה).

בְּנוֹגָעַ וְוַאֲסַמְּ מְעַן זָאַל טַוַּן וְעַן מְעַן צִיטַ וְזַה אַרְיַין אַזְן אַ גִּיעַ
דִּירָה וּבּוֹ, דָּעַר רַבִּי זַאנְטַ (סְפַר הַמִּרוֹת בֵּית, סימן י): "מַיְ
שְׁרוֹצָה לְהַכְּנָס לְבֵית לְדוֹר בְּתוֹכוֹ, יָאָמֵר הַתּוֹרָה בְּלָה, וְאַחֲרָ
בְּהַ יְבָנָס לְדוֹר בְּתוֹכוֹ", וּוּעָר עַס גִּיעַ וְוַאֲוַיְגַּעַן אַזְן אַ גִּיעַ דִּירָה
- זָאַל זַאנְטַ דִּי נַאֲנְצָעַ תּוֹרָה אַוִין נַאֲכָרָעָם וְזַה אַרְיַין צִיעַן דָּאָרְטָן;
וְעַ צַּו לְעַרְגַּעַן אַזְן שְׁטוּבָ, נַיְ נִישְׁטַ בְּיַיְנָאָכְטַ אַזְן שְׁוֹלָ. אַ
אַיְנְגַּעַרְמָאַן וְוַאֲסַמְּ וְוַיְלַ בְּאַמְתַ לְעַרְגַּעַן דָּאָרְפַּ נִישְׁטַ קִיְיַן בּוֹלָל,
עַר קָעַן זַיְצַן בַּיְ וְזַה אַזְן שְׁטוּבָ בְּיַיְנָאָכְטַ אַזְן צַוְּפָרִי לְעַרְגַּעַן זַיְגַּעַן
שְׁיעַוְרִים בְּסְדָרָן (איַנְמִיטָן טָאג אַזְן נִישְׁטַ בְּרִי צַו זַיְצַן אַזְן שְׁטוּבָ),
בַּיְ אַ קְוַרְצָעַ צִיטַ קָעַן מְעַן מְסִיִּים זַיְן בְּלַ הַתּוֹרָה בּוֹלָה.

אַז דַּו וּוּעָסַט לְעַרְגַּעַן תּוֹרָה אַזְן שְׁטוּבָ וּוּעָסַטַּו הַאָבָן הַצְּלָחָה,
וּוּעָסַט הַאָבָן שְׁלָוָם בֵּית אַזְן נְתַת פַּזְן דִּינְגַּעַן קִינְגְּרָעָרָן; דָּעַר
רַבִּי זַאנְטַ (סְפַר הַמִּרוֹת שֵׁם, סימן ט): "בָּל בֵּית שְׁנַשְׁמָעַן בּוֹ דְּבָרִי
תּוֹרָה, שָׁוֹב אַיְנוֹ נַחַרְבָּ", אַ הַזְּיַן וְוַאֲסַמְּ מְעַן הַעֲרַטַּ דָּאָרְטָן
אַ קְוַלְתַּ תּוֹרָה וּוּעַט נִישְׁטַ קְרוּבָ וּוּעָרָן.

דָּעַר אַיְיבָעַרְשַׁטָּעָר זָאַל דִּיר הַעֲלַבְעַן זַאֲלָסַט נַאֲרָ מַאֲכָן
שְׁמָחוֹת.

תסא

וְוָאָס טו אֵיך מִיט מִיְנָע קִינְדָּעֶר וְוָאָס
הַאלְּטָן נִישְׁט בַּיְמָם אַיִּינְזִיכְן בַּיְמָם שְׁבָת טִיש?

שְׁאַלְתָּה:

לְכֻבוֹד דָּעֶר רָאֵש יִשְׂבָּה שְׁלִיט"א,

איך הָאָב אַנְגָּעוּהוּבָן הַעֲרָן אַיִּיעָרָע שְׁיעָוָרִים דָּעַם פָּאַרְנָאַנְגָּעָנָעָם וּמַעַר
אוֹן דָּאָס הָאָט מִיר זַיְעָר שְׁטָאָרָק גַּעַטְוִישְׁטָט צָוָם גַּוְטָן אַיְן אַלְעָה הַיְנִיבְטָן,
וְוי אַזְּה הָאָב אַיְך אַנְגָּעוּהוּבָן לְעַרְנָעָן תּוֹרָה יַעֲדָן טָאגּ, אַיְך בֵּין מַעַבְרָה
סְדָרָה אוֹן אַיְך זַאְגּ יַעֲדָן טָאגּ דָּרְיִי פְּרָקִים מְשָׁנִיותָה; אַיְך שְׁפִיר זַיְך מְמַשְׁ
וְוי אַגְּיַעַר מְעַנְטָשָׁ.

איך הָאָב גַּעַזְוָאָלָט פְּרָעָנָן אַיְבָּעָר דָּעַם וְוָאָס דָּעֶר רָאֵש יִשְׂבָּה שְׁלִיט"א
זַאְגְּטָ אַלְזָן אוֹ מַעַן זַאְל דָּעַרְצִילָן מְעַשְׁיוֹת פָּאָר דִּי קִינְדָּעֶר בַּיְמָם שְׁבָת
טִישׁ, אַיְך פְּרוֹבְרָה דִּי לְעַצְמָעָ פָּאָר וּוֹאָכָן זַיְדָעָנִילָן מְעַשְׁיוֹת בַּיְמָם טִישׁ,
אַבָּעָר מִיְנָע קִינְדָּעֶר הַעֲרָן מִיךְ בְּכָלְלָן נִישְׁטָ אָוָס, זַיְיָ קְרִינָן זַיְך אָרוֹס
דוֹרְכָּאָוָס דִּי נַאֲנָצָע סְעַדָּה, אוֹן דָּא עַפְעָם אָן עַזָּה אַוְיָפּ דָּעַם?

יִשְׂרָאֵל בָּחָר

תְּשׁוּבָה:

בְּעַזְרַת הָרָתְבָּרָה - יוֹם ג' פְּרָשָׁת חֵי שָׁרָה, כ"א מְרַחְשָׁנוֹ, שָׁנַת תְּשִׁיעַ"ט לְפָרָט קְטוֹן
לְכֻבוֹד ... נָרוֹ יָאֵר

אַיְך הָאָב עַרְהַאֲלָטָן דִּיְיָן בְּרִיוֹו.

מִיְינָן נִישְׁטָ אָוּ נָאָר דִּיְנָע קִינְדָּעֶר זַעַגְעָן וּוֹילָד אוֹן שְׁפָרִינְגְּעָדִינָג
וּכְוֹ, דָּאָס אוֹן דִּי גַּעַזְוָנְטָעָ נָאָטָור פָּוָן קִינְדָּעֶר; גַּעַזְוָנְטָעָ

קינדרער שפֿרײַגען איזן קריינן זיך בײַם שבת טיש איזן די אָרְבָּעַט פֿוֹן די עַלְטָעָרָן איזו צו פֿרוֹבִירָן מִיט אַלְעַ חֲבָמוֹת צו מאָכָן אוֹ די סֻעָּוְדָה זֶאל זַיִן אַגְּנַטְעָרָעָסָאנְט.

זועַן מעַן האָט עַלְטָעָרָע איזן יונְגָעָרָע קינדרער אַגְּנַטְעָרָהִים דָּאָרָף מַעַן מאָכָן די סֻעָּוְדָה אַגְּנַטְעָרָעָסָאנְט פֿאָר בִּידָע. מַעַן קָעַן נִישְׁטָט פֿאָרָלְאָגְגָעָן פֿוֹן קָלְיִינְגָע קינדרער צו זַיִן בַּיִּם טִיש בְּמֵשֶׁךְ די גָּאנְצָע סֻעָּוְדָה, דָּעָרִיבָּעָר איזו גּוֹט אוֹ אָנְהָוִיב סֻעָּוְדָה זֶאל מַעַן מַעַר רַעֲדָן צו די קָלְיִינְטְּשִׁיגָע קינדרער, ווילְאָגָג זֶאל הַאָלְטָן נָאָךְ מִיט די סֻעָּוְדָה, איזן שְׁפָעַטְעָר וּזְעַן די קָלְיִינְגָע קינדרער גַּיְעַן זיך שְׁפְּלִין - זֶאל מַעַן מַעַר פֿאָרָבְּרָעָגָעָן מִיט די עַלְטָעָרָע: מַעַן גַּיִיט אַיְבָּעָר די פְּרָשָׁה, מַעַן פְּרָעָגָט יְעַדְן קִינְד אַשְׁאָלָה איזן מַעַן פֿאָרָבְּרִיְּטָעָרָט דָּעַם תִּירּוֹן מִיט אַגְּנַטְעָרָעָסָאנְטָעָמְדָרְשִׁים וּבוֹי.

פֿאָרָשְׁטִיטִיט זיך אוֹ מִיט אַלְעַ חֲבָמוֹת איזן עַצּוֹת דָּאָרָף מַעַן מאָכָן אַסְאָךְ תְּפִילּוֹת יְעַדְעָן זֶואָךְ פֿאָר שבת קָוָמָט צו גַּיִין אוֹ מַעַן זֶאל זַוְּבָּה זַיִן צו זַיִן פֿרִילִיךְ שבת מִיט די ווֹיִיב איזן קינדרער. ווילְ דָּעָר יְצַר הָרָע צִיטָעָרט וַיְיָעֶר פּוֹגָעָם שבת, עָר ווַיְיָסֶט אוֹ שבת איז אַציִּיט וּוְאָסֶט דָּעָר אַיְדָה קָלְעָבָט זיך צו צוֹם אַיְבָּעָרְשָׁטָן איזן שבת בּוֹיט דָּעָר אַיְדָה זַיִן שְׁטוּבָה, זַיִן ווֹיִיב איזן זַיִנְגָע קינדרער, דָּעָרְפָּאָר מַאָכָט עָר עַס זֶאל זַיִן מַחְלָקָת איזן אַגְּגָעָצְׂוִינְגְּקִיטִיט, אַבִּי דָּעָר שבת זֶאל זַיִן צְעַשְׁפָּעָרט. אַזְוִי ווִי דָּעָר הַיְילִינְגָעָר חִידָ"א זַכּוֹתָו יְגַנְּנָה עַלְיָנוֹ נְאָגָט אַיְזָנָה סְפָּר עַבּוֹדָת הַקּוֹדֶשׁ (מוֹרָה בָּאָצְבָּעָ סִימָן ה, אַוְתָּה קָמָ) אוֹ

ערב שבת קומת דער שטן אין יעד אידישע שטוב און מאכט עס זאל אויסברעגן א מחלוקה צוישן מאן און ווייב ער האט ווייר מזרא ווען מאן און ווייב פארטראגן זיה, בעיקר אום שבת קודש, וויל ווען מאן און ווייב פארטראגן זיך און לעבן צויאמען באהבה ושלום דעםאלט האט ער נישט קיין שם שליטה אוף זי, אזי ווי דער רב זאנט (ספר המידות אום מריבה, סימן טו): "במקום מריבה שם השטן", דארט וואז מען קרייגט זיך דארט איז דער שטן; נאך זאנט דער רב זי (שם אות שלום, סימן יח): "הברכה בא על ידי שלום"; איזיב מען איז בשלום וועט מען האבן ברבות; דערפאר דארף מען ווייר אסאך בעטן דעם אייבערשטן מען זאל זיך נישט קריינ און מען זאל זיך נישט בייערן אוף יעד קליניקיט וואס פאסירט, אזי ארום וועט מען ניצול ווערן פונעם שטן און זכח זיין צו א פריליכע שבת.

דער עיקר זאלסטע זען עס זאל הערשן א פריליכע אטמאספער בי דיר אין שטוב; או דו וועסט זיין פריליך וועלן אלע פראבלעמען אוועק פאלן. קינדר ער ווארטן א גאנצע וואך פארן הייליגן שבת - א צייט וואס מען פארברענט מיט זי מיט שמחה און מנוחה.

גענדענק או אלעס ווענדט זיך אינעם ראש המשפחה; או דער טאטע איז פריליך איז אלעס גוט, און או דער טאטע איז גערוועו - דעםאלט איז ווייר ביטער. דער טאטע דארף נישט מאכן און עסק פון יעד קליניקיט, נישט יעד זאך דארף מען זען און נישט יעד זאך דארף מען

עַצְתּוֹ

תסב

אָמֹנוֹנָה

מא

העֲרָנוֹ; אָנוּ דָו וּוּעֶסֶט זִין פְּרִיְילִיךְ וּוּעֶלְן אֲלָעַ קִינְדָּעַר הַאֲבָן
חַשְׁקָ צַו וִיצְנָן גַּעֲבָן דֵיר אָנוּ זַיְהָ פְּרִיְעָן מִיטָּ דֵיר בֵּי דִי סְעִירָה.
דֵער אַיְיבְּעַרְשְׁטָעַר זַאלְ חַעַלְפָן זַאלְסָטְ האֲבָן הַצְלָחָה אִין
אֲלָעַ עַנְגִּים.

תסב

מַעַג אֵיךְ גַּיְין אִין מִקְוָה אָוִיב אֵיךְ הָאָב מַוְרָסָעּ?

שָׁאַלְהָ:

לְכָבוֹד דֵער רַאַשׁ יִשְׂבָּה שְׁלִיטָאָ,

קוֹדָם וּוַיְלָאֵיךְ זַיְהָ בָּאַדְאַנְקָעָן פָּאָר אֲלָעַ שִׁינְגָּעַ שְׁיעָוָרִים, חַיוּק וּוּעַרְשָׁעַר
אִין דְּרָשָׁות, דֵער אַיְיבְּעַרְשְׁטָעַר זַאלְ אֵיךְ גַּעֲבָן דֵי פְּחוֹת וּוַיְיַטְעַר אַנְצְוָגִין
גַּעַזְוָנְטָעָרְהִיט.

אֵיךְ הָאָב אַסְאָךְ גַּעַהְעָרְטָט פָּוֹן אֵיךְ אַיְבָּעַר דָּאָס גַּרוֹיְסְקִיְּטָט פָּוֹן גַּיְין אִין
מִקְוָה יַעֲדוֹן טָאגָן, אָנוּ דָאָס אַיְוֹ אָגְרוֹיְסָעָתְקָוּן פָּאָר דֵי נְשָׁמָה, אָנוּ אֵיךְ
פְּלָעָג טָאָקָעַ וּוַיְעָרַטְמָאָפִיד זִין צַו גַּיְין אִין מִקְוָה יַעֲדוֹן טָאגָן.

דֵי לְעַצְּטָעַ פָּאָר תְּדִשִּׁים הָאָב אֵיךְ בָּאַקְוּמָעַן דֵי מַוְרָסָעּ אַיְנְפְּעָקְשָׁן אִין לוֹיט
מִיְּנָן דְּאַקְטָעָרָס מִיְּנָנָג אִין מִקְוָה דֵי עַרְגְּסָטָעַ זַאְכָ פָּאָר דָעַם, אֵיךְ זַאְכָט עַר
אוֹ אַנְדָּעָרָעָ קַעְגָּעָן עַם אַיְבְּעַרְבָּאָפָּן אָוִיב אֵיךְ גַּיְיָ אִין מִקְוָה. וּוַיְלָאֵיךְ פְּרָעָנָן
אָוִיב אִין דָא עַפְעָם וּוָאָס קָעָן עַרְזָעָן אָמִקְוָה, אַדְעָר זַאלְ אֵיךְ זַיְהָ בְּכָלְל
נִישְׁטָט וּוַיְסְנָדִיג מַאֲכָן פָּוֹן וּוָאָס דֵער דְּאַקְטָעַר זַאְגָּט אִין זַיְהָ פָּאָרְלָאָן אַיְפָּז
בָּעַל שָׁם טָוב הַקְּדוֹשָׁה וּוָאָס זַאְגָּט אִין טְבִילָה וּוָעַט קִינְמָאָל נִישְׁטָט שַׁאֲטָן?

אָגְרוֹיְסָעָתְקָוּן יִשְׂרָאֵל

ה. דֵי קְבָּלה וּוּרְט גַּעַרְעַנְגָּט אִין סְפָר מִשְׁמָרָת שְׁלוֹם חָלָק א', סִימָן ב', סִעְיף א' וְעַזְיָן דְּבָרִי יְהוּקָאָל
הַקְּדָשָׁה עַמּוֹד שְׁלָה.

פִּשׁוּבָה:

בְּעֵזֶרֶת ה' יְתִבְרֵךְ - יוֹם ג' פְּרִשָּׁת חֵי שָׂרָה, כ"א מְר-חַשְׁוֹן, שִׁנְתַּת תְּשָׁעַ"ט לְפָרֶט קְטוֹן
לְכֻבּוֹד ... גָּרוֹ יָאִיר

אֵיךְ הָאָב עֲרָה אֱלֹתָן דִּין בְּרִיוֹו.

חַם וְשָׁלוֹם צָו גַּיִן אֵין מְקוֹה וּוֹעֵן מַעַן הָאָט מְוֹרְסָעָן מַעַן
קָעָן גָּוָרָם זַיִן אוֹ אַלְעָן וּוֹאָס טּוֹבְלָן זַיְה זַאֲלָן בְּאַקְוּמָעָן
די מְחַלָּה לֹא עַלְנוּ.

אַמְתָּה טָאָקָע, דָּעָר חַיְלִינְגָּעָר רְבִי זַאֲגָט (לִיקּוֹטִי מַוְתָּרָן חַלְקָבְּ), סִימָן
קְבָּטָה: "מְקוֹה אִינְהָ מְזֻקָּת בְּלָל, וְהַדְּאַקְטָעָר שִׁיאָמָר לוֹ
שְׁמְקוֹה מְזֻקָּת, אִינוֹ דְּאַקְטָעָר בְּלָל", מְקוֹה שָׁאָט נִישְׁטָט פָּאָרָן
מַעַנְטָש אִין אוֹ אַ דְּאַקְטָעָר זַאֲגָט אוֹ מְקוֹה שָׁאָט אִין דָּעָר
דְּאַקְטָעָר נִישְׁטָט קַיִן דְּאַקְטָעָר, אַדְרָבָה, מְקוֹה אִיז וַיְיעָר
גַּעֲזָוָנְט אָוָן עַס אִיז וַיְיכְטִיגָּפָאָרָן גַּעֲזָוָנְט פָּוּנְגָּעָם מַעַנְטָש. וַיְיִיל
דָּעָר מַעַנְטָש הָאָט פּוֹל מִיטָּ קְלִיְיָעָ לְעַבְעַרְלָעָךְ אִין זַיִן גַּוְפָּ
וּוֹאָס פָּוּן דָּאָרְטָט קוּמָט אָרוֹיָס די שְׁוּוִיָּס פָּוּנְגָּעָם מַעַנְטָש, די
לְעַבְעַרְלָעָךְ דָּאָרְפָּן זַיִן אָפָּן אָוּן דַוְרָךְ די מְקוֹה וַעֲרָטָט דָּאָס
גַּעֲעָפָנְט, אָזְוִי וַעֲרָטָט דָּעָר מַעַנְטָש גַּעֲזָוָנְט; אָבָעָר אוֹ דָּעָר
מַעַנְטָש הָאָט אַ מְחַלָּה, וּוֹאָס אָוִיב עַר וַעֲטָט גַּיִן אִין מְקוֹה
וַעֲטָט זַיְה די מְחַלָּה אַרְיִינְגָּבָאָפָּן אִין די וַוְאָסָעָר - דָּעַמְאָלָט
טָאָר מַעַן נִישְׁטָט גַּיִן אִין מְקוֹה.

דָּעָר אַיְיכְעַרְשָׁטָעָר זַאל הַעַלְפָן זַאֲלָסָט הַאָבָן אַ רְפּוֹאָה
שְׁלִימָה; בֵּין דָּעַרְנוּוֹיָל זַאֲלָסָטוֹ יוֹצָא זַיִן מִיטָּ תְּשָׁעָה
קְבִּין. וּוֹעֵן אַ מַעַנְטָש אִין אָונְגְטָעַרְוּעַגְגָּס וּוֹאוֹ עַר הָאָט נִישְׁטָט
קַיִן מְקוֹה, אַדְעָר עַר אִיז נִישְׁטָט גַּעֲזָוָנְט לֹא עַלְינְנוּ וּכוֹ, דָּעַמְאָלָט

עַצְתּוֹ

תסג

אמונה

מג

קען ער געמען אַ שוייער, לאון ריגען די וואסער פאר בערד
פינפֿ מינוט און מיט דעם זיך מטהר זיין. פאָרְשְׁטִיט זיך או
דאָם איז נאָר פָּאָר אַ מאָן אונ אַזיך נאָר בשעת הדחק.

תסג

וּוֹאָס אֵיז שֶׁלְעַבְטִ מִיט אַ גְּרָאָמָעַר בִּים קְבָּלָת פְּנִים?

שָׁאַלְהָ:

לְכִבּוֹד דָּעַר רָאֵשׁ יִשְׂבָּה שְׁלִיט"א,

איך האב געוואַלט פרענן אייבער דעם וואָס דער ראש ישיבָה שליט"א
מאָכָט אָוּעָק דָּאָס גַּעֲמָעַן אַ גְּרָאָמָעַר בִּים קְבָּלָת פְּנִים אוֹ ער זָאָל מַעֲוָרָד
זַיִן דַּעַם חַתּוֹן צו ווַיְיִגְעַן; איך פָּאָרְשְׁטִיט נִישְׁטָ פָּאָרְנוֹאָס דָּאָס אַיז אָוּי
שֶׁלְעַבְטִ, דָּעַר חַתּוֹן בִּים חַפְטוֹ דָּאָרָפּ דָּאָךְ טַאָקָע ווַיְיִגְעַן אַונְז זיך אַזְיסְבָּעַן
פָּאָר זַיִן גַּיְיַעַם לְעֵבָן אַין וואָס ער גַּיְיַעַם אַרְיִין, וואָס אַיז אַזְוִי שֶׁלְעַבְטִ
אוֹ מַעַן גַּעֲמָט אַ גְּרָאָמָעַר אַים מַעֲוָרָד זַיִן צו ווַיְיִגְעַן אַונְז זיך אַזְיסְבָּעַן?

יִשְׂרָאֵל בָּחָר

תְּשׁוּבָה:

בעורת ה' יתברך - יום ג' פרשת חיי שרה, כ"א מר-ח'שוון, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד החתן ... גרו יאיר

איך האב עַרְהָאָלָטִן דִּין בְּרִיוֹו.

זַיִן זָאָלְסְטִו אַז אַחֲתָן בִּים חַפְטוֹ הָאָט זַיְעַר אַ גְּרָוִסְעַר
בָּחָר אַין הַיְמָל צו פּוּעַלְזִין יְשֻׁועָות - סִי פָּאָר זיך, סִי
פָּאָר זַיְגַּע קוּמְעַנְדִּיגַּע דָּזְרוֹת אַונְז סִי פָּאָר אַנְדָּעַר אַיזָּן.

עם איז באקאנט דער סייפור או דעם רבינ'ס טאכטער איז געקוּמען צום רבין זיך באקלאנן או איר דינסט האט איר איבערגעלאָזט איזן זי דארפֿ א דינסט צו העלפֿן אין שטוב, האט איר דער רבֿי געפרענט: "האָסֶט געבעטן דעם איבערשֶׁטן פָּאָר א דינסט ווען דו ביסט געשטאנגען אונטער די חופה?" זעט מען וואָס פָּאָר א בְּמִיחָצֶת חֲתָנָה בְּלֵיהָה האָבָן בַּיּוֹם חֲפַתְּמָן: מען קען אין דעם טאג אלעָס פּוּעָלָן.

דאָס וואָס דו פְּרֻעְנֶסֶט פָּאָרוֹאָס מען מאָכָט אַוּעָק דעם מְנַהָּג צו גַּעֲמָעָן אַ בְּדָחָן וואָס זָאָל מְאָכָן וַיַּיְגַּעַן דעם חֲתָנָה בַּיּוֹם קְבָּלָת פְּנִים וּכְיוֹן אֵיךְ זָאָג נָאָר וואָס אֵיךְ האָבָן מְקַבֵּל גַּעֲנוּעָן פַּיּוֹן מִין רְבִּי, מַזְהָרָא"שׁ. מַזְהָרָא"שׁ פְּלַעַגְתּוֹ שְׂטָעָנְדִּיגְ זָאָגְ פָּאָר חֲתָנִים, אוּ עַם אֵיז אַ רְחַמְנוֹת אָוִיפֿ אַ חֲתָנָה וואָס מעָן דארפֿ אִים מְאָכָן וַיַּיְגַּעַן וּכְיוֹן וַיַּיְגַּעַן דארפֿ מעָן דּוֹרְבָּאוֹים דעם טאג בֵּין תְּפִירָה לְבִירָה, אַ קְלוֹגָעָר חֲתָנָה וואָרט נִישְׁטָט מעָן זָאָל אִים מְאָכָן וַיַּיְגַּעַן וַיַּעֲזַב קְוֹמֶט צו דַּי חֲתוֹנָה בְּשַׁעַת' קְבָּלָת פְּנִים, דַּעַמְאָלֶט דארפֿ דער חֲתָנָה מְקַבֵּל פְּנִים זַיִן אַלְעָזָר וואָס קְוֹמֶעָן אִים ווְאַוְגְּטִישָׁן מִזְלָט טּוֹב, אַנְגַּעַמָּעָן וַיַּיְעַרְעַ בְּרִכּוֹת אֵיז יְעַזְן אַיִּינָם צְוִירִיק ווְאַוְגְּטִישָׁן. אַ קְלוֹגָעָר חֲתָנָה נִצְטָ אִים דעם יוֹם חֲפָה ווי עַם דארפֿ צו זַיִן.

דער מְנַהָּג אֵיז אוּ חֲתָנָה זָאָגְ אִים תְּהָלִים בַּיּוֹם חֲפַתְּמָן, דַּעַמְאָלֶט אֵיז מעָן זַיִד מְתַבּוֹדָה, מעָן דַּעַרְצִיְּלָט פָּאָרְזִין אַיִּיבְּרַעְשֶׁטְן אלעָס וואָס מעָן אֵיז אַרְיְבָעָר, מעָן אֵיז זַיִד מַזְהָרָה

וּמְתֻנָּה, מֵעַן זָאנְט וִידְויִי פֿוֹן יוֹם בִּיפֿוֹר - אֶלְעָן עַל חִטָּאָס
וּכְוֹ אָזָן מֵעַן טוֹיט תְּשׁוֹבָה מִיט אַפְּרִישָׁע קְבָּלה אֹוִיפּוּ וּוּיִיטָּעָר.

מוֹהָרָא"ש בְּרַעֲנֵגֶט דָּעַם מְנַהָּג פֿוֹן גַּעֲמָעָן אַ בְּדָחָן בְּיִם
קְבָּלָת פְּנִים (עַיִן בְּקוּנְטָרָס יוֹם הַנְּשָׂאָן, אוֹת יָה): "עַל בְּנֵי
הַמְּנַהָּג שֶׁאָחָד אָוֹמֵר דְּבָרִי בְּבּוֹשָׁין בְּדָרְךָ חָרוֹזִים בְּגַנְוּן הַמְּעוֹרָר
אַת חַתָּן, וְלִמְשָׁךְ אָת לְבָבוֹ אַלְיוִי יְתָבָּרָךְ", דָעָר מְנַהָּג אַיִּז
עוֹגְעָמָעָן אַ בְּדָחָן זָאל מְעוֹרָר זַיִן דָעַם חַתָּן, אַבְּעָר מוֹהָרָא"ש
פִּירְט אַיִּס: "זַיְאַשְׁרִי מֵשְׁמַתְּעוֹרָר בְּעַצְמָוֹ, זַאיַנְוּ צְרִיךְ שְׁיַעֲוָרָרוּ
אוֹתָוֹ", וּוּאֹיֵל אַיִּז דָעַם זָואָס נַוְצָּט אַזִּים דֵי צִיִּיט וּוּי עַס דָּאַרְפּ
עוֹזְיַיְן אָזָן דָּאַרְפּ נַיְשָׁט צַוקְוָמָעָן אוֹ אַיְינְגָעָר זָאל אַיִּס מַאֲכָן
וּוַיְיַגְעָן זְבוֹ, עַיִן שְׁם.

דָעָר עִיקָּר דָּאַרְפּ אַחַת בְּלָה וּוַיְסָן אֹז בְּשַׁעַת זַיִן גַּיְיעָן צַו
דֵי חַוְּפָה אַיִּז מֵעַן זַיִן מְוחָל אֶלְעָן עַבְּרוֹת. אַזְוִי וּזְוִי
חַבְּמַיְינָו זְבָּרוֹנָם לְבָרְכָה זָאנָן (פְּרַדְשָׁ שְׁמוֹאָל יָה: חַיקָּא בְּרַשְׁיִי בְּרַאֲשָׁית
לוֹ, כְּ): "שְׁלַשָּׁה מְזֻחָּלִים לְהַזְוּן עַזְוָתְּיָהָן [...] וְהַנוּ שָׁא אַשְׁהָ",
פָּאָר דְּרִי מַעֲנְטָשָׁן אַיִּז מֵעַן מְוחָל אֶלְעָן זַיִעָרָע עַבְּרוֹת,
אַיְינְגָעָר פֿוֹן זַיִן - אַחַת זָואָס הַאֲטָה תְּהִוָּה; מֵעַן הַוִּבְטָה אָז
אַפְּרִישָׁע בְּלַעַטְל אַיִּן לְעַבְּן.

דָעָר הַיְילְיַגָּעָר רְבִי הַאֲט אַמְּאָל נַאֲכְגַּעְזָאנְט פָּאָר אַחַת
דָּאָס זָואָס חַבְּמַיְינָו זְבָּרוֹנָם לְבָרְכָה זָאנָן (פְּתֻובּוֹת טָהָר):
"בִּיצְדָּקָדְרִין לְפָנֵי הַבְּקָה", דָעָר רְבִי הַאֲט אַיִּס דָּאָס מְסִבְרִין
גַּעֲנוּן: "בִּיצְדָּקָדְרִין וּמְרַקְדִּין לְפָנֵי הַבְּקָה", דָעָר רְבִי הַאֲט
הַיְנוּ לְפָנֵי הַחַתָּנה, מְרַקְדִּים אַיִּז טִיְּטָש טָאנְצָן אָז שְׁפְּרִינְגָעָן;

מען דארפ איבערשפרינגען וואס איז געוווען פאר די חתונה;
דאם הייסט, אַ חֲתֹן דָּאָרְפּ פָּאָרְגָּעֵסּן זִיִּין נָאָנָצָע עֶבֶר אָוּן
אנָהוַיְבּוּן פֿוֹנְגְּדָאָסְגּוּי (תַּיִ מַוְּהָרָן, סִמְן תַּקְפּוֹ).

דען אַיְיבָּעָרְשָׁטָעֵר זָאַל הַעֲלָפּוֹן זָאָלְסָטּ זָוְבָּה זִיִּין צָו בּוּיְזָן
אַ בִּית נָאָמָן בִּיְשָׂרָאֵל אָוּן זָוְבָּה זִיִּין צָו דָוּרוֹת יְשָׁרִים
וּמְבָרְכִים, אָמָן.

תסדי

וְוִי אָזְזִי קָעוּ אִיךְ בָּאָקוּמוּן
דִּי רִיכְטִיגְעַן הַדְּרָכָה צָו מִיּוֹן חַתּוֹנָה?

שָׁאַלָּה:

לְכֹבֵד דָעַר רָאֵשׁ יִשְׁבָּה שְׁלִיטָאָה,

אַיךְ בֵּין אַ חֲתֹן, אַיךְ וּוֹאוּן אַין אָרֶץ יִשְׂרָאֵל אָוּן מִיּוֹן נָאָנָצָע לְעַבְן
אַין נָאָר דִי שְׁיעֻוֹרִים פֿוֹנְגָּעָם רָאֵשׁ יִשְׁבָּה שְׁלִיטָאָה. יְעַצְּטּ וּוֹעֵן אַיךְ הַאַלְטָ
פָּאָר די חַתּוֹנָה הָאָב אַיךְ זַיְעַר מַזְרָא צְוִצְגִּין צָו די חַתּוֹנָה מִיטּ חֲתֹן
שְׁיעֻוֹרִים פּוֹן אַ מַדְרִיךְ וּוֹאָס לְעַרְגַּט נִישְׁטָ אָוּוִי וְוִי דָעַר רָאֵשׁ יִשְׁבָּה
שְׁלִיטָאָה לְעַרְגַּט, אַין דָא עַפְעָם אַ וּוֹעֵג וְוִי אָזְזִי אַיךְ קָעַן בָּאָקוּמוּן די
רִיכְטִיגְעַן הַדְּרָכָה פָּאָר מִיּוֹן חַתּוֹנָה?

אַ גְּרוֹיְסָן יִשְׁרָאֵל בָּה

פִּשׁוּבָה:

בְּעֹזֶרֶת ה' יְתִבְרָךְ - יוֹם ג' פְּרִשְׁתַּחַיָּה שְׂרָה, כ"א מְרַחְשָׁנוֹ, שָׁנַת תְּשׁוּעַת לְפִרְטַּת קָטוֹן
לְכַבּוֹד הַחֲתָנוֹ ... נָרוֹ יְאֵיר

אֵיךְ הָאָב עֲרָגָה אָלָטָן דִּין בְּרִיוֹו.

**מוֹהָרָא"שׁ פֶּלְעָגֶט שְׁטַעַנְדִּיגַּד עֲרַצְיַילַּן אוֹ אֵין בְּרַסְלֵב אֵיזַּן
גַּעֲוֹעַן זַיִּעַר אַגְּרוֹיסְעַר צַדִּיקַּה, חַרְבַּה הַקְּדוֹשַׁ רַבִּי
אַבְּרָהָם בֶּן רַבִּי נְחַמְּן מְטוּלְטָשִׁין זַכְּרַ צַדִּיקַּה לְבָרְכָה (בַּעַל מְתַבֵּר
סְפִּרְט "בָּאוֹר הַלְּקוֹטִים"), עַר פָּאָר זַיְּה אֵיזַּן גַּעֲוֹעַן גַּעֲנַצְלִיךְ מְבָדֵל
וּמְפַרְשֵׁ פַּזְן דִּי וּוְעַלְטַ, מִיטַּדַּעַם אַלְעַם, וּוֹעֵן מְעַן פֶּלְעָגֶט אַיִם
בְּעָטָן הַדָּרְכָה בְּעַנְגִּים שְׁבִינוּ לְבִינָה וּכְוֹ', פֶּלְעָגֶט עַר שְׁטַעַנְדִּיגַּד
וְאַגְּנוֹן: "קִינְדָּעַרְלָעַה, הִיתְ אֵיךְ פַּזְן בְּרִיתּוֹת"; דָּאָס הַיִּסְטַּ מְעַן
זַאֲלַ אַכְטּוֹנָגַּג גַּעַבְן צַוְּהַיְּן הַלְּכוֹת טְהָרָה, מְעַן זַאֲלַ חַזְרָן
הַלְּכוֹת נְדָה צַוְּהַיְּן נִישְׁטַּגְלָעַל צַוְּהַיְּן וּוּעָרַן אֵין קִיְּן שֻׁום
הַלְּכוֹהָה, אַבְּעָר נִישְׁטַּגְלָעַל צַוְּהַיְּן קִיְּן שֻׁום פְּרִישּׁוֹת, נְאָר וּוֹעֵן מְעַן
מְעַן - מְעַן מְעַן אַלְעַם וּכְוֹ', אֵין אֵין דִּי אַוְמְרִינְגַּע מְעַן זַאֲלַ
מְעַן הַיְּטַן אַלְעַם הַלְּכוֹת.**

**דְּעַרְיָבָעַר זַאֲלָסְטוֹ דַּוְרְכָלְעַרְגָּעַן הַלְּכוֹת טְהָרָה אֵן אַ שְׁיעָור
מַאֲלַ.** מוֹהָרָא"שׁ פֶּלְעָגֶט בְּסֶדֶר מְעוֹרֶר זַיִּין דִּי
אַינְגַּעַלְיִיט זַיְּ זַאֲלַן לְעַרְגָּעַן הַלְּכוֹת טְהָרָה אֵן אַ שְׁיעָור
מַאֲלַ, הַיּוֹת דְּעַרְיָבָעַר צַדִּיקַּה רַבִּי אָורי מְסִטְרָעַלִיסְקַּה זַכְוֹתָו יְגַעַן
עַלְיָנוֹ הָאָט גַּעַעַרְתַּט הַלְּכוֹת טְהָרָה אַבְּעָר טְוִיזָּט מַאֲלַ;
מוֹהָרָא"שׁ פֶּלְעָגֶט וְאַגְּנוֹן: "אוֹ דְּעַרְיָבָעַר צַדִּיקַּה, וּוֹאָס אֵיזַּן
גַּעֲוֹעַן מְבָדֵל וּמְפַרְשֵׁ פַּזְן דִּי וּוְעַלְטַ, וּוֹעֵן הָאָט אַיִם גַּעֲרָוּפַן

דער שְׁרֵפֶת פִּוּן סְטֶרֶעָלִיסְקֶן, האט אַיְבָּעָר גַּעַ'חֲזִירַת טַיְזִינַט
מֶאָל הַלְּכֹות טַהֲרָה - וּוֹאָס ְזָאָלָן מִיר ְזָאָן?"

הַעֲרָבָה נִישְׁתַּחַווָה צָוְדָקָה וּוֹאָס לְעַרְגָּנוּן פְּרִישָׁוֹת אָוָן חֻמְרָות וּבָוֵי,
וּוַיְיַלְלָה חֻמְרָות נְעַמְתָן אַוְעָקָה דָעַם מְעַנְטָשׁ פָּגָנָעָם
איַבְּעַרְשָׁטָן; מִיר הַאֲבָן אַשְׁלַחַן עֲרוֹקָה, נָעַם דִּיר דָעַם שְׁלַחַן
עֲרוֹקָה פָּאָר דִּיְין וּוֹעֵג וּוַיְיַזְעָר אָוָן רִיר וִיךְ נִישְׁתַּחַווָה אַוְעָקָה דָעַרְפָּוּן
- נִישְׁתַּחַווָה אַרְאָפָה צָוְדָקָה נְעַמְתָן אָוָן נִישְׁתַּחַווָה צְוִיזְוִילְיָגָן, דָאָן וּוֹעַטְמָן דִּיר
איַבְּגָנָה גּוֹטָן זַיִן.

קוֹק וּוֹאָס דָעַר רְבִי זָאָגָט (ליקוטי מִתְבָּרָן חָלָק ב', סִימָן ב): "וְעַקְרָב
הַיְהָדוֹת הָוֹא, רַק לִילָּךְ בַּתְּמִימָוֹת וּבַפְּשִׁיטָוֹת בְּלִי שָׁוָם
חַבְמָוֹת, וְלַהֲסַתְּבָּל בְּכָל הַבָּר שְׁעוֹשָׂה שְׁיִיחָה שָׁם דְּהַשְּׁמָן
יַתְּבָּרֶךְ", דָעַר עַיְקָר פִּוּן אִידְיַשְׁקִיט אַיזָּה: פָּאָלָגָן דִּי הַיְילִינָּעָם
תוֹרָה בַּתְּמִימָוֹת וּבַפְּשִׁיטָוֹת, אָוָן פָּאָר מְעַן טוֹט אַזְּה זָאָה
מְעַן קוֹקָן צַי דָּאָס אַיז דָעַר רַצְוֹן פָּגָנָעָם אַיְבְּעַרְשָׁטָן.

זַיִן מִיר מַוחָל אוֹ אַיךְ הַאֲבָן מַקְאָר גַּעַוּעָן בְּשָׁעַת אַיךְ וּוֹאָלָט
וּוֹעֵן גַּעַדְאָרְפָּט מַאֲרִיךְ זַיִן, אַבָּעָר עַס אַיז וּיְיַעַר שְׁזַוּעָר
צַי שְׁרִיבָן הַדְּרָכוֹת פִּוּן בֵּינוֹ לְבֵינוֹ, מִפְנִי הַצְּנִיעוֹת.

דָעַר אַיְבְּעַרְשָׁטָר זָאָל הַעַלְפָּוּן זָאָלָסְט זָכָה זַיִן צַי בּוֹיְזָן
אַבְּיַת נְאָמָן בִּיְשָׁרָאֵל אָוָן אַוְיְפְּשָׁטְטָעָלָן שְׁיִינָעָם עַרְלִיכָּעָם
דוֹרוֹת.

תסה

אויף וואס דארט מעו פארקוקן בי זיוג שבי?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א פרוי פון ארץ ישראל, א גראשה, איך זה עזט א פרישע
שידוק אבער עם גויט נישט אווי גראנגן.

איך הער בסטר פונעם ראש ישיבה שליט"א או מען טאר זיך נישט
ציפיל וועלן בי א שידוך, מען טאר נישט אפונאן שידוכים וויל עס
פאסט נישט אווי שטארק, איך וויס אבער נישט ווי ווית דאס גויטן;
דארף איך פארקוקן אפללו אויפ רוחניות דינגע ואבן, אויב ער אויז נישט
אווי ערליך; אבער נאר פארקוקן אויפ גשטיות דינגע ואבן, ווי יחום, בבוד
און געלט? אויב דער ראש ישיבה שליט"א קען קלארשטעלן אויפ וואס
מען דארף יא פארקוקן און אויפ וואס נישט.

איך וויל איך וויסן ווי אווי צוציגין צו א שידוך וואס מען טראנט
און, מוע עס גיין דוקא דורך א שדקן אבער מעג איך אליענס רעדן מיטן
מְרַבֵּר? וויל אלס גראשה אויז נישט אייביג גראנג צו גיין דורך א שדקן,
אייז געעהאלטען אליענס צו רעדן מיט דעם וואס מען טראנט און און
נישט גיין דורך א שדקן?

דער אייבערשטער לאל איך געבן כה אנטזיגין מיט אייר הייליגע
ארכבעט.

א גראינן יישר מה

פִשׁוּבָה:

בְּעֹזֶרֶת ה' יְתִבְרֹךְ - יוֹם ג' פְּרִשְׁתַּת חֵי שָׂרָה, כ"א מִר-חָשֹׁן, שָׁנִית תְּשׁוּעַת לְפָרֶט קָטוֹן
מִרְתָּה ... תְּחִי

אֵיךְ הָאָב עֲרָה אַלְטָן אֵיעַר בְּרִיוֹו.

זֹעֲן עַם קוֹמֶט צֹו טֹן אֲשִׁידּוֹק דָּאָרֶפֶת מֶעָן גַּעֲדַעַנְקָעַן וְוָאָס
חַכְמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים זָאָגָן (יבמות סג): "נְחֹות דָּרְגָּא וְנְסִיב
אִתְחָא", גַּי אָרָאָפֶת אֲמְרִינָה אָוָן הָאָב חַתּוֹנָה; מֶעָן דָּאָרֶפֶת
חַתּוֹנָה הָאָבָן וּוַיַּלְּ דָעַר אַיְבָּעַרְשָׁטָעַר הָאָט גַּעַהַיִסְן אָוָן נִישְׁטָמָת
וַיַּיַּן קְלוּבָּעַרְיִישׁ.

דָעַר הַיְילִגְעָר רְבִי הָאָט דָעַרְצִיְּלָט (סְפּוּרִי מִעָשָׂוֹת מַעֲשָׂה ב., מַטְלָךְ
וּקְיסָר): עַם אַיְזָנָעָן אַמְלָךְ וְוָאָס הָאָט גַּעַבּוֹיָט פָּאַלְאָצָן
בְּיִם יִם וּכְוֹ, דָעַר מְלָךְ הָאָט נִישְׁטָמָת גַּעַהַאָט קַיִן וּוַיַּבְּ וּוַיַּלְּ
עָרָה הָאָט זִיהְ נִישְׁטָמָת גַּעַקְעַנְטָמָת דָעַרְקָלוּבָן, דַי וְוָאָס עָרָה הָאָט
גַּעַוּוֹאָלָט הָאָט אִים נִישְׁטָמָת גַּעַוּוֹאָלָט אָוָן אַזְוִי אַזְוִי פָאַרְקָעָרט,
דַי וְוָאָס הָאָבָן אִים גַּעַוּוֹאָלָט הָאָט עָרָה נִישְׁטָמָת גַּעַוּוֹאָלָט; דָא אַיְזָנָעָן
דָעַר רְבִי מַרְמוֹ אָוּ מֶעָן דָאָרֶפֶת זִיהְ אַכְטָוֹנָג גַּעַבְּנָג נִישְׁטָמָת צֹו זַיִן
קְלוּבָּעַרְיִישׁ, נָאָר אַרְאָפְנִין אֲשִׁטָּאָפֶל אַיְזָנָעָן חַתּוֹנָה הָאָבָן.

דָעַר עִיקָּר דָאָרֶפֶת מֶעָן קוֹקָן אַזְוִיפָּעַרְלִיבְּקִיִּיט; דָעַר רְבִי זַאנְטָמָת
(לִיקּוֹטִי מַעֲרָן חָלָק ב', סִימָן ז): אֲמַעַנְטָשׁ וְוָאָס לְעַבְּטָמָת נִישְׁטָמָת
מִיטָּן אַיְבָּעַרְשָׁטָן אַיְזָנָעָר פָּזָן אַחְיָה, וּוַיַּלְּ אָוּ אֲמַעַנְטָשׁ
לְעַבְּטָמָת נִישְׁטָמָת מִיטָּן יְרָאָת שְׁמִים אַיְזָנָעָר מְסֻוגָּל צֹו חַרְגַּעַנְעַן אַ
צְוֹוִיָּטָן, אַזְוִי וּוַיַּאֲבָרָהָם אַבְנִינוּ הָאָט גַּעַזְגָּט פָּאָר אַבְיָמָלָךְ
(בראשית כ, יא): "בַּי אִמְרָתִי רַק אַיְזָנָעָת אַלְקִים בַּמְקוּם הַזֶּה

וְהַרְגָּנוּי"; וויל אַמְעַטִּישׁ אֲזֶן יְרָאָת שְׁמִים אֵיזַי נִשְׁטַח קִין מַעֲנַטְשׁ.

יעקב אָבִינוּ הָאָט נִשְׁטַח גַּעֲוָאָלֶט גַּעֲבָן זַיִן טַאָכְטָעָר דִּינָה פָּאָר עַשְׂוֹ הַרְשָׁע אֲזֶן דַּעֲרָפָאָר הָאָט עַר בָּאָקָוּמָעָן אֲזֶן עַונְשׁ (עַזְיָן רַשְׁיָן בְּרָאַשְׁית לְבָב, כִּי שְׁמָם הַפְּרָשָׁן). זַאֲגָט מַזְהָרָא"שׁ, יַעֲקָב אָבִינוּ אֵיזַי עַנְדָּעָרְשׁ גְּרִיִּיט גַּעֲוָעָן צַו בָּאָקִוְמָעָן אֲזֶן עַונְשׁ וּוֹי אַיְדָעָר גַּעֲבָן זַיִן טַאָכְטָעָר פָּאָר עַשְׂוֹ הַרְשָׁע; וויל דִּי הַיְלִינְעָחָר חַכְמִים זַאֲגָט אָוָנוּ (פְּסָחִים מִתְ): "בְּלָהַמְשִׁיא בְּתוֹלָעָם הָאָרֶץ בָּאַיְלוֹ בּוֹפְתָה וּמְנִיחָה לְפִנֵּי אָרִי", אָוִיב אַיְגָעָר מַאֲכָט חַתְוָה זַיִן טַאָכְטָעָר צַו אֲזֶן עַם הָאָרֶץ אֵיזַי אָזְוִי וּוֹי עַר בִּינְדָט זַיִן טַאָכְטָעָר אֲזֶן לִיְגָט אִיר פָּאָר אַ לִיְבָ; וויל אַיְגָעָר וּוֹאָס לְעַבְט נִשְׁטַח מִיטְן אַיְבָעָרְשָׁטָעָר אֵיזַי מַסְגָּל צַו שְׁלָאֲגָן אֲזֶן הַרְגָּנוּן דִּי וּוֹיָב.

בְּנוֹגָעַ צַי אִיר זַאֲלָט גַּיִן דִּירָה אַ שְׁדָכוֹ אַדְעָר אַלְיִינָס רַעַדָן וּבָוָי; אִיר זַאֲלָט טָנוֹ וּוֹי אָזְוִי עַם קוּמָט אַיְיךְ אָוִיס גְּרִינְגָעָר. דַּעַר עִיקָּר זַאֲלָט אִיר וּוֹיָעָר אַכְטָוָנָג גַּעֲבָן פָּוֹן דַּעַר פִּינְגָט וּוֹאָס רַוְפָט זַיְהָ: "צִיִּיטָן", אָזְוִי וּוֹי דַּעַר מַאֲמָר הַחַבָּם לוֹיְטָעָט: "הַזָּהָר מִן הַזָּמָן בַּי הִיא אָוִיב רַע מַאֲדָד"; אֲזֶן מַעַן וּוֹל נִשְׁטַח אַנוּקָלְיִינָן דִּי גַּאֲוָה, נַאֲר מַעַן קָלוֹיְבָט זַיְהָ אֲזֶן מַעַן קָלוֹיְבָט זַיְהָ, בֵּין מַעַן כָּאָפָט זַיְהָ - אֵיזַי מַעַן שְׁוִין פָּאָרָעָלְטָעָרְט וּבָוָי.

דַּעַר אַיְבָעָרְשָׁטָעָר זֶאֱלָאִיךְ הַעֲלָפָן אִיר זַאֲלָט בְּקָרוֹב טַרְעָפָן אַ שִׁידָּךְ אֲזֶן מִיר מְבָשָׂר זַיִן אַ גַּטְעָ בְּשָׂוָה.

תסוי

וואי איזוי קען מען זיך אָרוֹזִיסְדְּרִיעַן
פון עַבְירָות אַיִינְמָאָל פָּאָר אַלְעַמְּמָאָל?

שְׁאַלְתָּה:

לְכִבּוֹד דָּעַר רָאֵש יִשְׂכָּבָה שְׁלִיטָאָ,

איך בין אַיִינְגְּרָמָאָן אַיִן בּוֹלֶל, שׁוֹין פָּוֹן אַלְמָס יִנְגָּג בְּחֹור הָאָב אַיְך
אַלְעַמְּמָאָל גַּעֲהָאָט נְסִיּוֹנוֹת אַיִן שְׁמִירָת עִינָּים, וּוּפִיל אַיְך הָאָב פְּרוֹבִירָט זיך
זוּ שְׁטָאָרָקָן אוֹן זיך מַתְגָּבָר זַיְן הָאָט עַס נִישְׁטָם אַנְגָּהָאָלְטָן פָּאָר צוּ לְאָגָן.

יעַצְמָט שְׁטִיטִי אַיְך שַׁוִּין הַיְבָש אָפְּאָר יָאָר נָאָה דִּי חַתּוֹנָה אַוּן אַיְך קָעָן זיך
נַאֲכָלְאַיִן נִישְׁטָם אָרוֹזִיסְדְּרִיעַן, אַיְך בֵּין שַׁוִּין לִיְּדָעָר דּוּרְכְּנֻעְפָּאָלָן מִיטָּהָאָס
הַאֲרְבָּסְטָע. יַעֲדָעָס מָאָל עַס פָּאָסְטָרָט זַיְג אַיְך צוּ פָּאָרָן אַיִבְּעָרְשָׁטָן אוּ אַיְך
גַּי עַס נִישְׁטָם טַוּן נַאֲכָלְמָאָל, אָבָּעָר עַס הַאָלְטָן נִישְׁטָם אַן פָּאָר צוּ לְאָגָן.

קִיְּגָעָר וּוַיְסָט נִישְׁטָם וּוָאָס גַּיְיט פָּאָר מִיטָּהָאָס מִיר אַוּן אַיְך וּוּוִיס נִישְׁטָם וּוָאָס
צַוּ טַוּן, אַיְך וּוְיל זיך שַׁוִּין אָרוֹזִיסְעַן פָּוֹן מִיְּגָעָר פְּרָאָבְּלָעָמָעָן אַיִינְמָאָל פָּאָר
אַלְעַמְּמָאָל, נִישְׁטָם נָאָר פָּאָר אַן וּוְאָהָד צַוּוּוֵי.

בִּיטָּע הַעַלְפָטָם מִיר, יִשְׂרָר בָּמָה

תְּשׁוּבָה:

בְּעֹזֶרֶת ה' יְתִבְרָךְ - יוֹם ד' פְּרִישָׁת חַיִּים שָׂרָה, כ"ב מְרַחְשָׁן, שָׁנַת תְּשׁוּעָת לְפִרטָט קְטוּן
לְכִבּוֹד ... גַּרְוּ יָאִיר

אַיְך הָאָב עַרְהָאָלְטָן דִּיְיָן בְּרִיוּוּ.

דוּ קָעַנְסָט זיך נִישְׁטָם פָּאָרְשָׁטְעַלְן דָּאָס גַּרְוִיסְקִיִּיט פָּוֹן תְּשׁוּבָה;
וּוֹעֵן אַ פְּעַנְטָשׁ טָוֹט תְּשׁוּבָה, עַר וּוַיְגַט זיך אַוִּים צִוָּם
אַיִבְּעָרְשָׁטָן אַוּן עַר זָאָגָט: "רְבָּזָנוּ שֶׁל עַזְלָם, זַיְיָ מִיר מְזַחְלָל אַזְיָף

מיינגע עַבְירָות, אִיךְ הַוִּיב אֵן פָּונְדָּאַסְנִי", עַר רַעֲבָנֶת אַיִם בְּפֶרְטִי פְּרֶטְיוֹת וּוְאַס עַר הַאַט גַּעֲוִינְדִּיגְט - "אִינּוּ זֹ מַשְׁמָם עַד שְׁמוֹחָלִין לֹו", אִיז מַעַן אַיִם מַזְהָל אַזְוִיפָּא אַלְעַזְוִינְגָּעַ עַבְירָות (וַיָּמָא פַּי).

אַבְעַר מַעַן דָּאַרְפָּ וּוַיְקַנְּ אֹז וּוַיְעַן מַעַן טָוֵט תְּשֻׁוְּבָה טָאָר דָּאָס נִישְׁטָן וַיְיַזְרֵר מִיטָּ קִיּוֹן תְּנָאִים, צָוֵם בִּיְשְׁפִּילָ, וּוְדוֹ שְׁרִיְבְּסָט אֹז דָּו וּוַיְלַסְט תְּשֻׁוְּבָה טָוֵן אֵינוֹ זִיךְ אַרְזִיסְעַן פָּוּן דִּינְגָּעַ עַבְירָות אַיְגָּמָל פָּאָר אַלְעָמָל, נִישְׁטָן פָּאָר אָז וּוְאַךְ צְוּוֹיָיָן עַס אִיז בְּדָאִי דָּו וּזְאַלְסָט לְעַרְגַּעַן אֵין לִיכְוֹטִי הַלְּבָוֹת (תרומות ומעשרות הַלְּבָה ג' אֹות ג) וּוְאוֹ רַבִּי נְתַנְּ שְׁרִיְבָּט מַזְרָאָדִינְגָּעַ דִּיבּוֹרִים: "בַּי עַקְרָבְרַתְהוּ הַתְּשֻׁוְּבָה הוּא לְבָבְנְשָׁבָר, וּמַאֲחֶר שָׁאָדָם יָדַע שְׁפָגָם כֹּל בָּהּ, הוּא מַחְיֵב לְהִזְכִּיר מְרַצָּה שְׁיַעַשָּׂה מָה שְׁיַעַשָּׂה בְּשִׁבְיל הָהּ יַתְבְּרָהּ, וְאֶפְעַל פִּי בָּנָן לֹא יַזְבֵּה בַּי אָמַר לְמַדְרָגָה הַפְּרוֹתָה מַאֲדָר", אַז מַעֲנַטְשָׁן דָּאַרְפָּ וַיְיַזְרֵר תְּשֻׁוְּבָה צָו טָוֵן אֵינוֹ דִּינְגָּעַ דָּעַם אַיְבְּעַרְשָׁטָן אַפְּיָלוּ עַר וּוּעַט נִישְׁטָן קַעְגַּעַן אַנְקָוּמָעַן צָוֵם שְׁלִימָוֹת, "וְאָמַר לֹא יַזְבֵּה עַל יָדֵי כָּל עַבּוֹדָתָנוּ בַּי אָמַר לְמַעַט עַנְשׂוּ בְּגִיהַנְםָ קָצָת גַּם בָּנָן בְּדָאִי לְבָלוֹת כָּל יָמָיו בַּעֲבוֹדָת הָהּ בְּשִׁבְיל זֶה לְבָדָר", אֵינוֹ אַפְּיָלוּ עַר וּוּעַט נָאָר קַעְגַּעַן אַרְאָפְגַּעַמָּעַן פָּוּן זִיךְ אִיז קָלְיַיְנָעַ בְּרִי פָוּן גִּיהַנְום אִיז נָאָכָלִיז בְּדָאִי צָו דִּינְגָּעַ דָּעַם אַיְבְּעַרְשָׁטָן וַיְיַזְרֵר גַּעַן, "בַּי צָעַר אָחָד בְּגִיהַנְםָ רְגַע אַחַת, עַזְלָה יוֹתֵר מִפְּלָל הָעוֹלָם הַזֶּה כָּל יָמֵי חַיָּוֹ", וּוְיַיְל אִיז בְּרִי אֵין גִּיהַנְום אִיז מַעַר וּוְיִטְאָגְלִיךְ פָּוּן אַלְעַזְוִינְגָּעַ וּוְיִטְאָגְפָּוּן דַּי וּוּעַט.

רַבִּי נְתַנְּ זָאָגָט אֹז דָּאָס אִיז דַּי סִיבָה פָּאָרְנוֹאָס מַעֲנַטְשָׁן דִּינְגַּעַן נִישְׁטָן דָּעַם אַיְבְּעַרְשָׁטָן, וּוְיַיְל זַיְוִילְזַי נָאָר דִּינְגַּעַן

דעם אַיְבָּרְשְׁטָן אויב זי וועלן זוכה זיין צו ווערן א גרויסער צדיק, און דאָס איז געוווען די סִיבָה פֿאָרוֹאָס יְרָבָעָם בֶּן נְבָט איז אַוּעָקָגָפָאלָן. ווען דער אַיְבָּרְשְׁטָן הָאָט אִים גַּעֲזָאנְט (סְנַהְדְּרִין קְבָ). "חֹזֵר בְּךָ וְאַנִּי וְאַתָּה וּבָנִי יְשִׁי נְטִיל בְּגַן עַדָּן", טו תשובה, און אַיִּה, דו און דָּוד הַמֶּלֶךְ וועלן מִיר צוֹזָאַמְעָן שְׁפָאַצְּרָן אַיִּן גַּן עַדָּן, הָאָט עַר גַּעֲפָרָעָט דֻּעַם אַיְבָּרְשְׁטָן: "מֵי בֶּרְאָשָׁׂׂה", ווער וועט זיין דער עַרְשְׁטָן - אַיִּךְ צַי דָּוד בֶּרְאָשָׁׂׂה", דָּוד הַמֶּלֶךְ וועט זיין דער עַרְשְׁטָן, הָאָט עַר נִישְׁט גַּעֲזָאַלְט תְּשֻׁוָּה טָוּן. פְּרָעָנָט רְבִי נְתָנוֹ: "וְלֹא כָּאָזָה הַדָּבָר תִּמְוֹהָה, בַּיְּהָלָא יְרָבָעָם הִיה חַכְמָה גְּדוֹלָה, וְאַיִּיךְ יַעֲלֵה עַל דָּעָתוֹ לְשָׁאָל אֶת הָ' יְתָבְּרָךְ מֵי בֶּרְאָשָׁׂה", עַם אַיִּז זַיְעָר שְׁזָוָעָר צַו פְּאָרְשְׁטִין, יְרָבָעָם בֶּן נְבָט אַיִּז דָּאָה גַּעֲזָאַמְעָן א גְּרוֹיְסָעָר חַכְמָה, וְוי קוּמָת צַו אִים צַו פְּרָעָנָן אַזְּאָא שְׁאָלָה: "וְעוֹר וועט זיין דער עַרְשְׁטָן?" אַונְדָּאי וועט דָּוד הַמֶּלֶךְ זיין דער עַרְשְׁטָן, "וְכִי יְהָיָה חֹטְטָא גַּשְׁכָּר, הַיְעַלְהָה עַל הַדָּעַת שַׁאֲחַר שְׁהָרְשִׁיעַ בְּלַבְּךָ יְהָיָה גְּדוֹלָה יוֹתָר מְדָוד הַמֶּלֶךְ עַלְיוֹ הַשְּׁלָוּם, שְׁעַבְדָ אֶת הָ' יְתָבְּרָךְ בִּינִיעָה גַּדְוָה מְאֹד מְאֹד בְּלִימְיוֹ", וְוַיְיָל וְויְקָעַן מְעַלְיָה זיין אַז אַמְעַנְטִישׁ וְואָס הָאָט זיין גַּאנְץ לְעַבְנָן גַּעֲזִינְגְּט זָאָל זַיִן הַעֲכָר פּוֹן אַ צְדִיק וְואָס הָאָט זִיךְ אַ גַּאנְץ לְעַבְנָן מּוֹסְרָנְפָש גַּעֲזָעָן פְּאָרְזָן אַיְבָּרְשְׁטָן?! עַנְטְּפָעָרט דֻּעַר הַיְלִינְגָעָר רְבִי נְתָנוֹ אַז דֻּעַר פְּשָׁט אַיִּז אַזְּוִי, ווען דֻּעַר אַיְבָּרְשְׁטָן אַיִּז גַּעֲקָוּמָעָן צַו יְרָבָעָם בֶּן נְבָט עַר זָאָל תְּשֻׁוָּה טָוּן אַיִּז עַר תִּיפְּחַש גַּעֲזָוָרָן וְיַעֲרָ צְוֹפְלָאַמְט אַזְּוּנָאַלְט וְוַיְסָן צַי עַר וועט קַעַנְעָן צְזָקָוּמָעָן צַו דִּי גַּרְעָסְטָע מְדִרְגָּה, אַזְּוִי וְוַיִּט אַז עַר זָאָל נָאָה זַיִן גַּרְעָסְטָר

פָּוֹן דָּוֹד הַמֶּלֶךְ, "גַּמֵּצָא שֶׁלֹּא דָבָר שְׁטוֹת גַּמָּוֹר בִּי לֹא עַלְהָ
עַל דַּעַתּוֹ שְׁיִיחָה בְּחַנְמָ גַּבָּה מִדָּוֹד", עַר הָאָט נִישְׁט גַּעֲמִינְט
צַו פְּרָעָוָן צַי עַר וּוּעַט זַיִן אָוּמוֹיסְט הַעֲכָר פָּוֹן דָּוֹד הַמֶּלֶךְ,
"רַק שְׁשַׁאַלְתָּו הִיה שְׁהָה רֹזֶחֶה לְעַבְדָּ אֶת הָיִתְבָּרְךָ כָּל בָּךְ
עַד שְׁעַלְהָ בְּמִדְרָגָה יוֹתָר מִדָּוֹד", נָאָר עַר הָאָט גַּעֲנוֹאַלְט וּוִיסְּן,
אוֹיְבָ עַר וּוּעַט תְּשֻׂבָּה טַוָּן אָוֹן דִּינְגָּעָן דָּעַם אִיבְּעַרְשְׁטָן, צַי עַר
קָעָן נָאָךְ וּזְבָה זַיִן צְיוֹזְקוּמָעָן צַו דִּי גַּרְעַסְטָע מִדְרָגָה, "זַיְהָ
בּוֹנְדָּאי אָפְּשָׁר וְאָפְּשָׁר", אָוֹן דָּאָס אַיְזָוּ וִיכָּרְמָעָן, "כִּי כָּל
אָדָּם אָפְּלָו פּוֹשָׁעְ יִשְׂרָאֵל יִכְּלָל לְעַלוֹת לְמִדְרָגָות גַּבָּהָוּת מִאָדָּ",
וּוַיְיל אָפְּלָו אָמְעַנְטָש וּוָאָס הָאָט זַיְעָר אָסָאָךְ גַּעֲזִינְגָּט, עַר
אַיְזָוּ נָעָבָעָךְ אָפְּשָׁעְ יִשְׂרָאֵל, אוֹיְבָ טָוִיט עַר תְּשֻׂבָּה קָעָן עַר
וּזְבָה זַיִן צְיוֹזְקוּמָעָן צַו דִּי גַּרְעַסְטָע מִדְרָגָה, אַזְוִי וּוַיְ חַבְמִינָו
זְבָרָוּנָם לְבָרְכָה זָאָנָן (ברכות לד): "בְּמִקּוֹם שְׁבָעַלְיָ תְּשֻׂבָּה עַוְמָּדִין
אַיְזָן צְדִיקִים גַּמָּוֹרִים יִבּוֹלִין לְעַמְּדָ", אָ בְּעַל תְּשֻׂבָּה קָוִמְט אַזְנָן
אוֹיְבָן אַיְזָן הַיְמָל אַיְזָפְּ אַהֲעֲכָרְעָ פְּלָאָז וּוַיְ דִּי צְדִיקִים: מִיטָּ
דָּעַם אַלְעָם הָאָט עַר נִישְׁט גַּעֲטָוּן רִיכְטָיגּ, וּוַיְיל מַעַן קָעָן נִישְׁט
אַנְהָעֲנָגָעָן דִּי תְּשֻׂבָּה אַיְזָן דָּעַם: 'נָאָר אֹזְמָעָן קָעָן נָאָךְ וּזְבָה
זַיִן זְבוּ', דְּעַרְיַבְּעָר הָאָט אִים דְּעַר אִיבְּעַרְשְׁטָעְרָ גַּעֲעַנְטְּפָעָרט
פָּאַרְקָעָרט וּוַיְ עַר הָאָט גַּעֲנוֹאַלְט הַעֲרָן, אֹז דָּוֹד הַמֶּלֶךְ וּוּעַט
זַיִן הַעֲכָר פָּוֹן אִים, "כִּי הָוָא מְחַיֵּב לְהִוָּת מְרַצָּה לְשָׁוב אָפְּלָו
אָמָלָא יִזְבָּה רַק לְמִדְרָגָה קְטָנָה מִאָדָ", וּוַיְיל מַעַן דָּאָרָפְּ זַיִן
גַּרְיִיט תְּשֻׂבָּה צַו טַוָּן אָפְּלָו מַעַן וּוּעַט וּזְבָה זַיִן צַו קָוִמְטָן
נָאָר צַו אָקְלִיְנָעָמְדָרְגָה, "וְאָמָתְהָה מְרַצָּה לְבָךְ בּוֹנְדָּאי הָ
יִתְבָּרְךָ יְרַחְם עַלְיוֹ", אָוֹן אוֹיְבָ דְּעַר מְעַנְטָש אַזְוִי גַּרְיִיט אַיְזָפְּ
דָּעַם, עַר וּוַיְ גַּאֲרַנְיִשְׁטָט נָאָר דָּעַם אִיבְּעַרְשְׁטָן, וּוּעַט דְּעַר

אייבערשטער רחמנות האבן אויף אים, "זברבות הימים אם יהיה חוק בדעתו לבל נינה את מקומו - אפלו אם י עבר עליו מה, יוכל ליבות לעלות מדרגא לדרגא ולקנות חי עולם, ויזפה למה שייזפה, אשר לו".

דעפאר זאלסטו זיך וויטער שטארקן מיט שמירת עינים; קוק נישט אויף דעם וואס דער יציר הרע וארכפט דיר נאכאמאל אראפ, דו פרוביר זיך צו היין אפילו פון איין קוק וויניגער, זאלסט שטענדיג געדענקען: "א קוק וויניגער אויז א ברוי וויניגער".

זע צו לערגען א דפ גمراה יען טאגן אפילו דו פארשטייסט נישט וואס דו לערנטט - זאג די ווערטער פון די גمراה, דאס וועט דיר העלפֿן זיך מתגבר זיין אויף די קליפה וואס אויז מכםיל דעם מענטש אין פנים הברית. דער הייליגער רבוי זאנט (לקוטי מורה'ן חלק א, סימן ריד): "תלמוד ביגטראיא אותיות של שמה לילית", על פון יש בה בלמוד התלמוד להבניע אותה", תלמוד באטרעפט די זעלבע ווי די נאמען פון די קליפה וואס מאכט א מענטש זינריגן אין פנים הברית; או דו וועסט זיין שטארק אין א דפ גمراה יען טאג וועסטו זובה זיין צו ווערנו אן ערליךער איז.

דען אייבערשטער זאל העלפֿן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תסז

וועי איזוי זאל א חתנו רעדן מיט זיין בְּלָה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבת שליט א'

זום עֲרֵשֶׁת וויל איך מודיעיע זיין פָּאַרְן' רָאשׁ יִשְׂכָּה שְׁלִיטָא או איך
בֵּין בָּרוֹךְ הַשֵּׁם אַחֲתָן גַּעֲוָאָרָן לְמַזֵּל טֹוב. איך מו דָאנְקָעָן דָעַם רָאשׁ
יִשְׂכָּה שְׁלִיטָא או נָאָר דָוָרְךָ דִי שִׁיעָוִרִים אָוֹן דְּרָשָׁוֹת קָאָב אַיך וַיֵּדֶךָ
גַּעֲקָעָנְטָן דָעַרְהָאָלָטָן, דָעַרְ רָאשׁ יִשְׂכָּה הָאָט מִיר אָוַיְסָגָעָלָעָרָנְט זַיִן אַ
אַיך. וווען דָעַרְ יצַר דָקָעָרְ רְעַדְתָּ מִיר צַו שְׁלָעַכְטָס, שְׁפֵרָא אַיך ווַיֵּדֶךָ
רָאשׁ יִשְׂכָּה שְׁטִיטִית גַּעֲבָן מִיר אָוֹן וּוֹאָרָגָטָן מִיר אוּס לוֹיְגָט וַיַּדְכַּת
אַים צַו פָּאַלְגָּן...

פָּונְ דִּי שְׁיעָוֹרִים הַאֲבָ אַיךְ וַיֵּדְעַ אַזְוִי מַעַן דָּאָרֶף וַיֵּדְעַ גַּרְיִינְן צַיְּדִי חַתּוֹנָה, וַוָּאָס עַס מִינְיָנְט נַעֲבָן גַּוְשָׁע וַוְעַרְטָעָר פָּאָר אַזְוִיְּנָן, בְּפָרֶט פָּאָר דִּי וּוֹיִיב.

יעצט איז מײַן שאָלה, אָזֶוּ ווּבִי אָנוֹן פְּרִיט מֵעַן זֶה אוֹ דְּעַר חֲתָן
רְעַדְתִּי מֵיט דַּי בָּלָה אַיִּגְמָאֵל אַ וּוֹאָה, צִי מַעַג דְּעַר חֲתָן גַּעֲבָן גַּטְעָן אָנוֹ
שְׂיִינְגָּע וּוּעָרְטָעָר פָּאָר דַּי בָּלָה, אַדְעָר דָּאָס אַיְזָה דְּקָא נָאָר נָאָר דַּי
חֲתָנָה?

א גְּרוֹסֶן יוֹשֵׁר כַּח פָּאָר אֲלָעָם, דָּעַר אִיְבָּעָרְשָׁטָעַר זָאַל אַיְיךְ בָּאַזָּאַלְןַ
מִיטַּ אֲלָעָם גְּנוּטָם

פְּשׁוּבָה:

בְּעֹזֶרֶת ה' יְתִבְרֵךְ - יּוֹם ד' פְּרִשְׁתַּחַי שָׂרָה, כ"ב מְרַחְשָׂן, שָׁנָת תְּשִׁעַ"ט לְפָרַט קָטָן
לְכִבּוֹד חֲתָנוֹ ... נָרוֹ אַיר

אֵיךְ הָאָב עַרְהָאָלָטָן דִּין בְּרִיוֹו.

דָּאָמַן וּוֹאָמַן דָּו שְׁפִירְסֶט וּוֹעֵן דָּעָר יְצַר הָרָע רְעֵדֶת דִּיר אַיִן
צַו טַו שְׁלָעַכְטָס וּוֹי אַיְינְגָעַר שְׁטִיטִיט נְעַבָּן דִּיר אַיִן
וּוֹאַרְגַּט דִּיר וּבּוֹ; דָּאָמַן אַיִן זַיְעַר אַ גְוַטָּע הַנְּגָהָה, אַזְוִי זַאֲגַט
דָּעָר הַיְילִיגָעַר רְבִי אַלְיָמָלְךָ פָּוּן לִיזְעַנְסָק זַכְוָתוֹ יְגַן עַלְיָנוֹ (צַעַטְלָ
קָטָן, אֹות יְבָ): "יִצְיָיר בְּמַחְשָׁבָתוֹ תְּמִיד וּבּוֹ בָּאַלוֹ אִישׁ אַחֲד
עַזְמָד סְמוֹדָה לוֹ וּמְעוֹרָר אֹתוֹ בְּקוֹל רְעֵש גְּדוֹלָה לְקָיִים בֶּל
הַנְּגָהָה אַלְוּ וּבּוֹ", אַ מְעַנְטָשׁ זָאַל וִיה שְׁטַעַנְדִּיגָא אַזְיָסָמְשָׁלְעָן
וּוֹי אַיְינְגָעַר שְׁטִיטִיט נְעַבָּן אַיִן אַיִן אַיִם מְחַיק עָר זָאַל
נִישְׁטָפְאַלְגָן דָּעַם יְצַר הָרָע, "וּבְשִׁוְרָגֵל עַצְמָוּבָה, אַזְוִי בְּמַשְׁךְ
הַזָּמָן יָבָא עַלְיוֹ הַתְּעוֹרָרוֹת גְּדוֹלָה מִצְדָּכָרָה, רְשָׁפֵי אַשְׁ
שְׁלָחָבָת יְיָה", אַזְיָבָ וּוּעַט עָר אַזְוִי טַוּן וּוּעַט אַיִם מִיט דִי
צַיִיט וּוּעַרְן גְּרִינְגָעַר צַו דִּינְגַּעַן דָּעַם אַיְיבָעַרְשָׁטָן.

בְּעַנְנָן וּוֹי אַזְוִי צַו רְעַדָּן מִיט דִי בְּלָה וּבּוֹ; מַעַן דָּאָרָף אַכְטָוָנָן
נְעַבָּן צַו רְעַדָּן נָאָר פְּאַזְעַטְיוֹו, קִיְינְמָאָל זַיְה נִישְׁטָפְאַלְגָן
מַאֲכָן אַזְוִי זַיְכָעָר נִישְׁטָפְאַלְגָן קִיְינָן שְׁלָעַכְטָע מַעְשִׁים מִיט
וּוֹאָמַן אַזְוִי דַוְרְבָגְעַפְאַלְגָן חַס וּשְׁלוֹם.

שְׁלָמָה הַמְּלָךְ זַאֲגַט (מַשְׁלִי י"ה כה): "גַּם אַוִיל מְחַרְישׁ חַבָּם
יַחַשְׁבָ", אַפְּלִוּ אַ נָּאָרִישָׁעָר מְעַנְטָשׁ, אַזְיָבָ שְׁוּוֹיְגַט
עָר - וּוּעַט מַעַן אַיִם אַנְקָוָקָנוֹ וּוֹי אַ קְלָוָגָעָר מְעַנְטָשׁ; רְעַדָּן

אייז וויער א גוטע זאך אבער מען דארף וויסן ווי איז זע רעדן. דער עיקר דארף מען רעדן נאר פאנגעטיוו; דער הייליגער רבבי זאגט (ליקוטי מיטרין חלק א', סימן כט): "בְּטוֹב הַפְּלִיחָתִים", אלע האבן ליב צו הערד גוטע ווערטער; איז זעם זי דיר ארזיף קוקו איז וועלאן בויען מיט דיר א שיינע שטוב.

חַבְמִינוּ וּבְרוֹנָם לְבָרְכָה זָאָגָן (אבות א, ח): "אֵל תְּרַבֵּה שִׁיחָה עִם הָאֲשָׁה וּבָוּ", מען זאל נישט פארמען צו רעדן מיט די איינגענע וויב; שטעטלט זיך א קשיא, מיט זעם דען זאל מען רעדן או נישט מיט די וויב? זאגט מוהרא"ש (עיין ברשנורא שם), או דער פשט אייז מען זאל נישט דערציילן פאר די וויב קיין שוואבקיינן איז קיין שום געגעטיווע זאָבן פון זיך, וויל זען די וויב הערט או דער מאן אייז נישט בסדר אין אידישקייט, אַדְעָר זי הַעֲרָת סְתִּים זִיְנָע שוואבקיינן, הוויבט זי אַן מַזְלָיל זיין אין אַים אַיז דָּאַס בְּרַעֲנֵגֶט נַאֲכָדָעַם מַחְלָקָת. דערפאר זאלסטו זיך נישט זעלבסט אַראָפְּקָלָאָפָּן אַיז אַיר אַזְיך נישט אַראָפְּקָלָאָפָּן מִיט אַיר מַשְׁפְּחָה; פָּאַרְגִּין צו גַּעֲבָן גוּטָע וּוּעָרְטָעָר, מען טאָר נישט זיין אַקְמָזָן זען עַס קוּמָט צו גַּעֲבָן גוּטָע וּוּעָרְטָעָר.

דער אַיְבָּעָרְשָׁטָעָר זָאָל הַעֲלָפָן זָאָלְסָט אַזְיכְּשָׁטָעָלְן אַ בֵּית נְאָמָן בִּישְׂרָאֵל אַיז זָוְבָּה זַיִן צוֹ לִבְטִינָע אַידִישָׁע דָּוָרוֹת, אָמָן.

תפסח

מיר ווילען שווין האבן נאך קינדרער

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב ברוך השם זוכה געוווען צו א קינדר נאבן وي פארען מיט דאקטזרים
און פארשעוועגן אסאך געלט. מיין קינדר או שווין ברוך השם אוין האלב
יאר אלט, יעאט וויל שווין מיין וויב וויער שטארק האבן נאך א קינדר, זאלן
מיר שווין גיין נאבאמאל צום דאקטער אוון וויטער פרובירן?

א גרויסן ייישר פה

תשובה:

בענרת ה' יתברך - יום א' פרשת תולדות, כ"ו מ"ר-ח'שון, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערחהאלטן דיין בריינו.

דאנק אין לויב דעם איבערשטן פאר די מטהה זואם ער
האט דיר געגעבן - א געוגנט קינדר; זאלסט נישט
אויפהערן צו דאנקען דעם איבערשטן אויף די מטהה,
דורךדען וועסטע זוכה זיין צו א שטיב מיט קינדרער.

וזארטס מיט געדזילד אויף די ניסים זואם דער איבערשטער
וועט איך מאבן: מען דארפ אכטונג געבן נישט
צו זיין א דוחק את השעה, אווי ווי חכמיינו זברוזם לברכה
זאגן (ברכות סד): "בל הדוחק את השעה - השעה דוחקתו". ביז

עֲצָתוֹ

תסט

אֶמְוּנָה

סא

דערנוויל גויט נאכניישט צו קיין דאקטוריים, דער איבערשטער זאל Aiיך העלפֿן עס זאל קומען קינדרער נאטייליך.

דער הייליגער רבִּי זאגט (ספר המידות, אות בנים, סימן כב): "מה יעשה אדם ויהה לו בנים, יפזר מעותיו לעניים וישפה את אשתו", וואס זאל א מענטש טוין צו האבן קינדרער? ער זאל געבן צדקה אונ פרייליך מאבן זיין וויב; פאלג דעם רבִּין וועסטו זכה זיין צו גרויסע ישועות.

דער איבערשטער זאל העלפֿן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תסט

זאל מען געמען קינדרער אין מקוה אום ער בערב?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געוואלט פרענן אויב מען זאל געמען קינדרער אין מקוה אום ער בערב בערב קודש, און אויב יא פון וועלכע אַרנאנגע? איך האב מורה זיין מיטצעגעמען וועגן שמירות עינים און שלעכטע מהשבות וואס זיין קענען האבן פון דעם, וויל אפלו ווען מען זאגט זיין אן נישט צו קווקז זעגן זיין אבער למעשה וואס מען דארף נישט.

איך געדענק ווען איך בין גענאגען אין מקוה אלס קינדר מיט מיין טאטע האט מיין שמירת עינים נישט געטויגט אווי גוט, דעריבער האב איך יעצעט מורה צו געמען מיינע קינדרער. פון די אנדרער זיין, אויב וועל

איך זי אַנְהִוִּין גַּעֲמָעַן עַרְשֶׁת בֵּי דִי צְוֹעַלְפַּעַד יָאָר - קָעַן דַּעַמְּאָלָט זַיִן
נאָה עַרְגָּעָר, וּוַיְיל זַיִן וּוְעָלָן גַּיְשָׁת זַיִן צְוָנָעָוָאָוִינָט צַו דַּעַם.

יְוִישָׁר פָּחַ

תשובה:

בעורת ה' יתברך - יום ב' פרשת תולדות, כ"ז מר-ח'שוון, שנית תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... נרו יאיר

איך האב עַרְגָּה-אָלָטָן דִּין בְּרִיווֹ.

יעַדְעַ זאָד וּוְאָס מַעַן גַּעֲוָאָוִינָט אַיִן קִינְדָּעַר צַו טוֹן - וּוְעָלָן
זַיִן דָּאָס טוֹן שְׁפָעַטָּרָה; אוֹ מַעַן גַּעֲמָט דִי קִינְדָּעַר אַיִן
שְׁוֵיל אַיִן מַעַן הַאָלָט זַיִן גַּעֲבָן זַיִן בִּים דָאָוְעָגָעָן, מַעַן לְעָרְגַּט
זַיִן שְׁטִיטְלִיךְ אָוִיס וּוַיְ אָזְוַי צַו דָאָוְעָגָעָן אָוַן גַּיְשָׁת צַו רַעַדְן
בִּים דָאָוְעָגָעָן - וּוְעָלָן זַיִן אָוִיסְוָאָקָסָן גַּרְוִיסָעָ צְדִיקִים, אַיִן
וּוְעַן זַיִן וּוְעָלָן גְּרוֹיס וּוְעַרְן וּוְעָלָן זַיִן אַלְיִינָס גַּיִן דָאָוְעָגָעָן.
אָבָעָר אָוִיב מַעַן לְאָוַת דִי קִינְדָּעַר אָרוֹם לוֹיְפָן אַיִן שְׁוֵיל, אַיִן
מַעַן שְׁמַוְעַסְט בִּים דָאָוְעָגָעָן - וּוְעָלָן דִי קִינְדָּעַר אָוִיסְוָאָקָסָן
אַן קַיִן יְרָאת שְׁמִים.

די צְוָלְבָעַ זאָד אַיִן מִיט יְעַדְעַ דָּבָר שְׁבָקְדָּשָׁה; מַעַן דָאָרָף
מְחַנְּקָה זַיִן דִי קִינְדָּעַר זַיִן זָאלָן זַיִן צְוָנָעָוָאָוִינָט צַו אַלְעַ
מְצֹוֹת אַיִן אַלְעַ מְנַהֲגִים. אַטְאָטָע דָאָרָף גַּעֲמָעַן זַיִגְעַ קִינְדָּעַר
אַיִן מְקֻוָּה עַרְבָּ שְׁבָת בְּרִי זַיִן צַו מְחַנְּקָה זַיִן צַו גַּיִן אַיִן מְקֻוָּה
אוֹן זַיִן אָוִיסְלָעְרָגָעָן וּוַיְ אָזְוַי מַעַן גַּיִיט אַיִן מְקֻוָּה בְּצָנִיעָות,
בְּקָדוֹשָׁה וּבְתָהָרָה.

פֿוֹן דִי זַיְבָּן יָאָר קָעָן מֶעָן שְׂזֵין בְּרַעֲנֶגֶן קִינְדָּעָר אַין מְקוֹה
עַרְבָּן שְׁבָתָן; פָּאָרְשְׁטִיט וַיְהִי נָאָר מִיטְּן טָאָטְן, וּוַיְלִיל
אַלְיִינְסָם טָאָר מֶעָן נִישְׁטָן גַּיְינָן אַין מְקוֹה. אַפְּיָלוֹ אַבר מְצֻוָּה
בְּחוּרְיָל דָּאָרְפָּהָבָן שְׁמִירָה פֿוֹן חֹולִי נְפָשָׁ רְחַמְּנָא לְצָלָן.

אוֹ מֶעָן בְּרַעֲנֶגֶט קִינְדָּעָר אַין מְקוֹה אַין בְּדָאי צְוִ גַּיְינָן וּוַיְ
פְּרִיעָר וּוֹעָן דִי מְקוֹה אַין נָאָך לִיְּדִיגָּן, וּוַיְמַחְנֵק וַיְיַזֵּן נִישְׁטָן
צְוִ רַעֲדָן אַין מְקוֹה אַין וַיְיַזְּבֵל עַרְנֶגֶן וְרִיזָּות - נִישְׁטָן צְוִ
פְּעַנְּגָעָן אַין מְקוֹה. מֶעָן דָּעַרְצִיְּלָט אַוְיְפָן הַיְּלִינָן רְבִי נָהָן
וּבְרוֹנוֹ לְבָרְכָה אוֹ עָרְפָּלְעָגָט גַּיְינָן אַין מְקוֹה מִיט אַזָּא
שְׁגַּעַלְקִיט, אוֹ קִינְגָּעָר הָאָט אִים נִישְׁטָן גַּעֲקָעָגָט אַוְיסְכָּאָפָן;
וּוַיְלַאֲגָג מֶעָן הָאָט וַיְהִי אַנְגָּהָזָבָן אַוְיסְטָוָן אַין רְבִי נָהָן שְׂזֵין
גַּעֲפָעָן אַוְיסְגָּעָטָוָן, גַּעַטּוֹבָלְט, צְוִירִיק אַנְגָּעָטָוָן אַוְן אַרְזָוִים פֿוֹן
מְקוֹה! דָּאָס קָעָן יְעַדְעָר וּזְבָה זַיְינָן אוֹ מֶעָן גַּעַוּאַזְגָּט וַיְהִי צְוִ
צְוִ דָּעָם.

דָּאָס וּוָאָס דַּו פְּרַעֲגָסְט וּוֹעָן שְׁמִירָה עִינִים; אַדְרָבָה, דָּאָס
דָּאָרְפָּהָבָן אַוְיסְלָעְרָנֶגֶן דִי קִינְדָּעָר נָאָך פֿוֹן וּוַיְעַר יְגָנָט,
אוֹ מֶעָן דָּאָרְפָּהָבָן דִי אַוְגָן וּבָוּ.

דָּעָר אַיְבָּעָרְשְׁטָעָר זָאָל הַעַלְפָן זָאָלְסָט הָאָבָן הַצְּלָחָה אַין
אַלְעָעָנְגִינִים.

תע'

צדיקים הָאָבָן גַּעֲדָאוּנֶט אִגְעֻנוּיִינִיג אֵין סִידּוֹר

שָׁאַלָּה:

לְכָבוֹד דָּעַר רָאשׁ יִשְׂכָּה שְׁלִיטָא,

איך הָאָב גַּעֲדָאוּנֶט אֲשִׁיעָר פֿוֹן אַיְיך אָז מַעַן קָעָן דָּעַרְקָעָנֶעָן דָּאָס
וַרְאַת שְׁמִים פֿוֹן אֲבָחָר אַיְיף זַיְינָן דָּאָנוּנֶעָן, אֹיְבָן עַר דָּאָנוּנֶט אַיְיף אֵין
פְּלָאַז אֵין עַר קָוְקָט אַרְיַין אֵין סִידּוֹר.

איך הָאָב גַּעֲדָאוּנֶט צַוְילִין אַיְוף דָּעַם אָז הַעֲרָה, אָז וַעַן דָּעַר לְבָב
שְׁמַחָה פֿוֹן גָּוָר וַכּוֹתוֹ יְגַנֵּן עַלְנָנוּ אַיְיָ אַרְיָין מִיט זַיְינָן וּוֹן, דָּעַר הַיִּגְנְּגָעָר
גַּרְעָר רְבִי שְׁלִיטָא, בְּעַפָּאָר זַיְינָן בְּרַמְצָה צַו גַּעֲמָעָן אֲבְרָכָה פֿוֹן הַרְבָּב
הַקְדוֹשָׁ רְבִי אַהֲרָן מַבְעָלָוּ וַכּוֹתוֹ יְגַנֵּן עַלְנָנוּ, הָאָט אִים דָּעַר הַיִּלְגָּעָר בְּעַלְעָר
רְבָב אַגְּנָעָנֶט אָז עַר זַאְל אַלְעָמָל מַקְפִּיד זַיְינָן אַיְוף דָּרְרִי וְאַכְּנוּן, אַיְינָן,
צַו שְׁטִיְינָן אַיְוף אֵין פְּלָאַז בְּיִם דָּאָנוּנֶעָן פֿוֹן אַנְהָוִיב בְּיִזְן סָופָה, צְעוּוִיטָנָן,
נִישְׁטָה צַו רְעָדָן דְּבָרִים בְּטָלִים מִיט דִי תְּפָלִין, דְּרִיטָנָן, צַו דָּאָנוּנֶעָן
אַגְּנָעָנֶג אֵין סִידּוֹר. אֵין מַעַן קָעָן טָאָקָע זַעַן בְּיִזְן הַיִּגְנְּגָעָט טָאָג וְוִי דָּעַר
גַּרְעָר רְבִי שְׁלִיטָא רִירָת וְזֶה נִשְׁטָה אַנוּעָק פֿוֹן פְּלָאַז דָּעַם נַאֲגַזְנָן דָּאָנוּנֶעָן
אֵין עַר דָּאָנוּנֶט אַלְעָמָל נַאֲר אַגְּנָעָנֶג אֵין סִידּוֹר.

אַיְינָמָל בֵּין איך גַּעֲוֹעָן בֵּי אִים אֵין שָׁוֹל פְּרִיטִיאָג צַו נַאֲכָטָס בְּיִם
דָּאָנוּנֶעָן אֵין דִי לְעַקְטָעָר הָאָט וְזֶה פְּלוֹצְלָנוּ פְּאַרְלָאַשָּׁן, הָאָב אַיְך גַּעֲזָעָן
וְוִי עַר הָאָט גַּעֲהָאָלָטָן דָּעַם סִידּוֹר הַוִּיהָ, אַיְוף אֲזַעַג אָז עַר זַאְל קָעָנֶעָן
זַעַן אַבְיָסָל דָוָרָה דִי לְעַקְטָעָר וְזֶה אָט אַבְיָסָל אַרְיִינְגַּעַשְׁיָנָט פֿוֹן אַגְּדָרוֹיסָן,
אַלְעָם אָז עַר זַאְל קָעָנֶעָן אַרְיִינְקוּן אַגְּנָעָנֶג אֵין סִידּוֹר.

אַגְּרָזִין יִשְׁרָה פְּחָה פְּאָר אַלְעָם שְׁיעָוָרִים אֵין חַיוּזָק

פִּשׁוּבָה:

בעורת ה' יתברך - יום ב' פרשת תולדות, כ"ז מיר-חישון, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גָּרוֹ יָאֵר

אַיְהָ הָאָבָּ עֲרָכָה אַלְטָן דִּין בְּרִיוּוֹ.

**מוֹהֶרְאָ"שׁ פֶּלֶעָגֶט שְׂטָעָנְדִיגֶגֶט רַעַדְן אַיְן מַעֲוָרָר זַיְן אָוּ מַעַן
זַאֲלָ דָאָוָעָנְעָנָן נָאָר אַיְן אָסִידָוָר אַיְן מַעַן זַאֲלָ
שְׂטִיְין אַיְיף אַיְין פֶּלֶאָזֶן בַּיִם דָאָוָעָנְעָנָן. יַעֲדָעָם מַאלָ מַעַן אַיְזָן
גַּעֲקִים מַעַן צַו מוֹהֶרְאָ"שׁ פְּרָעָנָן אַיְיף אַשְׁיְדוֹהָ פֶּלֶעָגֶט מוֹהֶרְאָ"שׁ
זַאֲגָן מַעַן זַאֲלָ נָאָכָקָוָן דָעָם בְּחֹור וּוּי אַזְוִי עַר דָאָוָעָנְטָן, אַיְיבָן
דָאָוָעָנְטָן עַר אַיְיף אַיְין פֶּלֶאָזֶן אַיְן עַר דָאָוָעָנְטָן אַיְן אָסִידָוָר
אַיְן אָסִימָן אָוּ עַר אַיְן אָוּ עַרְלִיבָעָר בְּחֹור.**

אוּ מַעַן דָאָוָעָנְטָן אַיְסְגּוּוּיִינִיגֶגֶט אַיְזָן אַפְּגַעַרְעַדְטָן אוּ מַעַן קָעָן
נִישָׁט אַיְנוֹזָן הָאָבָן, נָאָר אַפְּיָלוּ דִי וּוּעָרְטָעָר זַאֲגָט מַעַן
נִישָׁט, מַעַן פָּאָרְטָן אַרְיִין פָּוָן אַיְן שְׂטִיקָלָן דָאָוָעָנְעָנָן צֻוְיִיטָן.
צְדִיקִים הָאָבָן גַּעֲטִיְתִּשְׁטָט דָאָס זַוָּאָס שְׂטִיְיטָט אַיְן דִי סְגָנְלָה
(אַסְתָּר ט. כה): "אָמָר עַם הַפְּפָר, יִשְׁוֹב מַחְשָׁבָתוֹ הַרְעָה"; אוּ
מַעַן דָאָוָעָנְטָן אַיְן אָסִידָוָר אַיְזָן דָאָס אָסִימָן אָוּ מַעַן זַאֲלָ
מַבּוֹן זַיְן דִי פִּירּוֹשָׁה הַמִּילּוֹת אַיְן אוּ אַלְעָ פְּרָעָמְדָעָ מַחְשָׁבָות
זַאֲלָן אַפְּוּעָק גַּיְין (עַיְן בְּסֶפֶר בֵּית תִּפְלָה לְבַעַל פֶּלָא יוּזִין, הַתּוֹרָרוֹת הַפּוֹנָה),
אַזְוִי אַיְהָ בְּרָעָנְטָן דָעָר הַיְלִינְגָעָר רַבִּי אַלְיָמְלָךְ זַכְוָתוֹ יְגָנָן
עַלְינוּ (צַעַלְקָטָן, אֹות יָא) אוּ וּוּעָן מַעַן דָאָוָעָנְטָן זַאֲלָ מַעַן דָאָוָעָנְעָנָן
אַיְיף אַיְין פֶּלֶאָזֶן אַיְן אָסִידָוָר, דָאָס אַיְן מַסְגָּןָל צַוְּ קָעָנְעָן
מַבּוֹן זַיְן דִי פִּירּוֹשָׁה הַמִּילּוֹת.

**אִינְטָעֵרָעַסָּאָגָט צוֹ הַעֲרָן דָּאָם וּוָאָם דָּו דָּעָרָצִיְּלָסְט פָּוָנָעַם
הַיְּלִינָן בְּעַלְזָעָר רֶב זְכוֹתָו יְגָן עַלְיָנוּ
מוֹהָרָא"שׁ זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה הָאָט דָּעָרָצִיְּלָט (רָגַשׁ מוֹהָרָא"שׁ, סְעִיף קָטָן
אוֹ פָאָר זְיַין בָּר מֵצָהָה הָאָט אִים זְיַין מָאָמָע עַלְיָה הַשְּׁלָוָם
גָּעָנוֹמָעַן צוֹם בְּעַלְזָעָר רֶב זְכוֹתָו יְגָן עַלְיָנוּ נְעַמָּעַן אַ בָּרְכָה,
(וּוַיְיל זְיַין טָאָטָע, דָּעָר טָאָקִיְּעָר רֶב זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה הָאָט זְיַיךְ
דָּאָן גָּעָפָגָעַן אַיִן אַמְּעָרִיקָע מִיט זְיַין עַלְמָסְטָעָר זְיַין, אַוְן מוֹהָרָא"שׁ
אַיִן גָּעָבְלִיבָן אַלְיָינָם מִיט זְיַין מָאָמָע אַיִן אַרְץ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁעַת
זְיַין בָּר מֵצָהָה) עָר הָאָט גָּעָבָעָנְטָשָׁט מוֹהָרָא"שׁ אַוְן אִים
אַנְגָּעָנָגָט דָּרִיְיָ זְאָבָן: א - עָר זְאָל נִישְׁטָט רָעָדָן מִיט דִי תְּפִילָיָן,
ב - עָר זְאָל זְיַיךְ נִישְׁטָט אַרְומָ דָּרִיְעָן בִּיִּים דָּאָוָעָגָעַן, ג - עָר
זְאָל זְיַיךְ אַכְטָוָגָג גָּעָבָן אֹוִיפָ אַנוֹפָ נְקִי (עָר הָאָט אִים גָּעָזָגָט
בָּוָה הַלְּשׁוֹן: "זְעוֹן מַעַן רִינִיגָט זְיַיךְ דָּאָרָפָ מַעַן נְוֹצָן אַסָּאָךְ
פָּאָפִירָ"); עָר הָאָט אַיְבָעָר גָּעָזָגָט אַפָּאָר מָאָל ("אַסָּאָה פָּאָפִירָ"),
אַוְן עָר הָאָט אַוִּיסְגָּעָפִירָט: "אֹוִיב דָּו וּוּסָט דָּאָם מְקִיִּים זְיַין
וּוּסָטָו אַוִּיסְגָּוָאָקָסָן אַ גָּדוֹל בִּיְשָׁרָאֵל".**

דָּעָר אַיְבָעָרְשָׁטָע זְאָל אַיִן הַעֲלָפָן בְּזָכוֹת דִי הַיְּלִינָעַ צְדִיקִים
וּוָאָם הַאָבָן זְיַיךְ מַסְפָּר נְפָשָׁ גָּעָוָעָן פָּאָרָן אַיְבָעָרְשָׁטָן
אוֹ מִיר זְאָלָן הַאָבָן שְׁפָעָ, בָּרְכָה וְחַצְלָה.

~~~~~
תְּעֵא^ה~~~~~

**בָּדָרֶךְ הַטְּבָעׁ זָעַט נִישְׁטָ אָוִיסָ
אַז אַיךְ וּוּעַל בָּאָךְ אַ פְּלָה וּוּעַרְנוּ**

שְׁאַלְהָ:

לְבָבָוד דָּעַר רָאַשׁ יִשְׁיבָה שְׁלִיטָאַ

אַיךְ בֵּין אַ מִידָּל וּוָאַס וּוֹאַרט אַוִיסָּ אַ שִׂידָּה, אַיךְ הָאָבָּ דָּרְיִי גַּעַשְׁוּוִיסְטָעָר
הַעֲבָרָ מִיר, דַּי עַלְטְּפָטָע אַזְוִי שְׂוִין וַיְבָן אַזְוָאנְצִיגָּ יָאָר. מִינְגָּע עַלְטָעָרָן
וַיְלַזְנֵן נִישְׁטָ אַוִיסְקָלָאָזָן דַּי עַלְטְּפָטָעָר אַזְוָאנְצִיגָּ מַחְוָנָה מַאֲכָן קָוָדָם דַּי יַוְנְגָעָרָע אַזְוָן
אַיךְ וּוֹיִיס נִישְׁטָ וּוָאַס צְוָן.

אַיךְ בָּעַט זַיְעַר אַסָּאָךְ דַּעַם אַיְיבָּעָרְשָׁטָן, אַבָּעָר עַס רַוְקָט וַיְהִי גַּאֲרַנְיִשְׁטָמָט.
אַיךְ בֵּין זַיְעַר אַעֲבָרָאָכָן פָּונְ מַיְינְ מַצְבָּה, וַיְיַיְלְ בָּדָרֶךְ הַטְּבָעׁ זָעַט מִיר אַסָּס
אוֹ אַיךְ וּוּעַל קִיְּנְמָאָל נִישְׁטָ מַחְוָנָה הָאָבָּן אַוִיב מִינְגָּע עַלְטָעָרָן וַיְלַזְנֵן נִישְׁטָ
אַוִיסְקָלָאָזָן דַּי עַלְטְּפָטָעָר. אַזְוָן אַיךְ הוֹיֵב אַזְוָאנְצִיגָּ דַּי מַחְשָׁבָות וּוּעָרָע
אַיךְ זַיְעַר דַּעְפְּרָעָסָט.

אַיךְ וּוֹאָלָט גַּעַפָּאָרָן קִיְּין וּבְנָאָל אַוִיסְקָאָן תְּהָלִים בַּיִּים צִוְּין פָּונְ מַזְהָרָא^השׁ
וּבְתוּנוּ יְגַן עַלְנוּ אוֹ אַיךְ וְאַל גַּעַהָאָלָפָן וּוּעָרָן, אַבָּעָר מַיְינְ מַשְׁפָּחָה אַזְוָן
נִישְׁטָ בָּרְסָלֶב אַזְוָן זַיְעַנְעַן בְּכָל נִישְׁטָ צִוְּפָרִידָן אוֹ אַיךְ בֵּין אַנְגָּעָקָוּמָעָן
קִיְּין בָּרְסָלֶב.

בִּיטָּע גַּעַבְט מִיר אַז עַצָּה וּוָאַס צְוָן, אַגְּרוֹיסָן יַוְשָׁר כַּחַ

פָּשׁוּבָה:

בְּעֹזֶרֶת ה' יְתִבְרֵךְ - יּוֹם ב' פְּרִשְׁתַּת תּוֹלְדוֹת, כ"ז מְרוֹחַשְׁׂוֹן, שְׁנִית תְּשִׁיעַת לְפָרֶט קָטוֹן
... תְּחִי'

אֵיךְ הָאָב עֲרֵה אַלְטָן אִיּוֹר בְּרִיוֹו.

**בְּאַטְשִׁיג בְּדִירָה הַטְּבָע וְעַט אֵיךְ נִישְׁט אַיִם אוֹ אַיר וְוַעַט
אַמְּאַל קָעֵגְעָן חַתּוֹנָה הַאֲבָן וְאַלְטָן אַיר וְוַיְסָן אוֹ עַם
אַיְזָה אַזְּקָה וְוַאֲסָס אַיְזָה הַעֲכָר פּוֹן 'טְבָע', דָּאָס אַיְזָה 'תְּפָלָה'
וְוַאֲסָס אַיְזָה הַעֲכָר פּוֹן דִּי טְבָע. אַזְּוַי וְוַיְדָעַ רְבִי וְאַגְּנָט (לְקֹשָׁי
מוֹתָרָן) חָלָק א', סִמְּנוּ רְנוּ: "הַטְּבָע מְחִיב בָּה, וְתְּפָלָה מְשִׁנָּה הַטְּבָע",
תְּפָלָה אַיְזָה מְשִׁנָּה דִּי טְבָע; עַם אַיְזָה נִישְׁט שִׁינְיָה צָו וְאַגְּנָט: 'בְּדִירָה
הַטְּבָע וּוֹעֵל אֵיךְ קִיְּגַמְּאַל נִישְׁט חַתּוֹנָה הַאֲבָן', וְוַיְיַלְּתָה
אַיְזָה הַעֲכָר פּוֹן דִּי טְבָע. מִיטָּה תְּפָלָה וְעַט אַיר אַוְיסְבָּעַטָּן
פָּאָר אִיּוֹר עֲגַשְׁוּוֹיסְטָעָר אַזְּנָן פָּאָר אֵיךְ - גַּוְעַטָּע שִׁידּוּבִים.**

דִּי גַּאנְצָע וְאַקְּ פּוֹן שִׁידּוּבִים אַיְזָה אַ פָּאָרְבָּאָרְגָּעָנָע וְאַקְּ, דָּאָס
אַיְזָה פָּאָרְהּוֹילָן פּוֹן אַלְעַמְּעָן אָוֹן לִיגְטָן נָאָר אַיְזָה דָּעַם
איַיְבָּעַרְשָׁטָןְסָס הַעֲנָטָן: עַם הַאֲטָט נִישְׁט צוֹטוֹן צִי דִּי עַלְטָעָרָן
וְוַיְלָן צִי נִישְׁטָה, עַם הַאֲטָט נָאָר מִיטָּן איַיְבָּעַרְשָׁטָן. אַזְּוַי וְוַיְ
חַכְמָינוּ זְבּוֹנָם לְבָרְכָה וְאַגְּנָט (בראשית ר' מה סח, ו): "מְצִיאָנוּ בְּתוֹרָה
בְּנִבְיאִים וּבְכְתוּבִים שָׁאַיְן זְוַונָּנוּ שֶׁל אִישׁ אַקְּאָ מִן הַקְדּוֹשָׁ
בָּרוּךְ הוּא", מִיר גַּעֲפֻונְגָּעָן אַזְּנָן דִּי תּוֹרָה אַזְּנָן נְבִיאִים אַזְּנָן אַזְּנָן
בְּתוּבִים אוֹ אַ שִׁידּוּק הַאֲטָט נָאָר מִיטָּן איַיְבָּעַרְשָׁטָן.

זְוַעַגָּן פָּאָרָן קִיְּזָן יְבָנָאלָן: רַעֲדָת שִׁין צָו אִיּוֹר עַלְטָעָרָן,
וְאַגְּנָט וְוַיְיַלְּתָה: "טִיּוֹרָע טְאַטָּע, טִיּוֹרָע מַאֲמָע, אֵיךְ הָאָב

אֲסָאֵךְ חִזּוֹק פָּוּן בְּרֶסְלֶב אָוּן אַיְיךְ וּוַיְלִי זַיְעָר שְׁטָאַרְקְ פָּאָרְן
קִיְין יְבָנָאֵל צָוּן צִיּוֹן פָּוּן מַזְהָרָא"שׁ אַוִּיסְכְּבָעָטָן אַ שִּׁידּוֹךְ"; אָוּ
אַיר וּוּעַטְ רְעַדְן שִׁיּוֹן וּוּעַטְ אַיר פּוּעָלָן.

גַּעַמְטָ אָן דָּעַם בְּלָל אַינְ אַיְיעָר לְעַבְנָן; יְעַדְעַ וְאַדְ קָעָן מַעַן
פּוּעָלָן אַוִּיבְ מַעַן רְעַדְטְ שִׁיּוֹן, הַאֲרַצְיָג אָוּן גַּוְיִיךְ. אַווִי
וּוְיְשַׁלְמָה הַטְּלָה זָגָט (מִשְׁלִי טו, א): "מַעַנָּה רָה, יְשִׁיבְ חַמָּה",
דָּעַר וּוּאַסְ רְעַדְטְ שִׁיּוֹנָעַ רְיֵיד גַּעַמְטָ אַוְעָק בְּעַסְ; אָוּ מַעַן
רְעַדְטְ שִׁיּוֹנָעַ וּוּעַרְטָעַר נַאֲכָאַמָּאָל אָוּן נַאֲכָאַמָּאָל, פּוּעָלָט מַעַן
בִּים סָוֶּף.

דָּעַר אַיְבָעַר שְׁטָעַר זָאֵל הַעַלְפָן אָוּ אַלְעַ פָּוּן אַיְיךְ זָאֵלְן בְּקָרוֹב
מְרַעְפָּן אַיְיעָרָע שְׂוִידּוּבִים.

תְּעֵבָה

לִימֹוד הַתּוֹרָה אַלְיָין אַיְזְ גַּעַנְגָּ צָו
שְׁטָעַלְן אַ מַעַנְטָשְׁ אַוִּיבָן פְּלָאָעָ?

שְׁאָלָה:

לְכָבוֹד דָּעַר רַאַשְׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיטָ"א,
נַאֲכָאַמָּאָל אַ גְּרוּסָן יְיַשְׁרָכְנָה פָּאָר דִּי גַּעַנוֹאַלְדִּינָעַ שְׁיעֻוּרִים, פָּה יְתַן
הָ, וּבָה יוּסְפָּה.

אַיְיךְ הָאָב גַּעַנוֹאַלְטְ פְּרַעַנְןָ אַלְסְ וְדָעַ מַה שְׁתַּשְׁבֵּן; אַיְינְגָרְ פְּרַעַנְטְ מִיר
פָּאָרְנוֹאָס מַעַן מַאְבָט אַזְאָא מַצְבָּה פָּוּן לִימֹוד הַתּוֹרָה, אָוּ דָאָס אַיְיָ דִּי
וּוַיְכְּטִינְסְטָע וְאָהָ: מַעַן זַעַט דָּאָק אָוּ עַס זַעַגְגָן דָּא מַעַנְטָשְׁן וּוּאַס לְעַרְגָּעָן

תורה און פונדעסטוועגן פירן זי זיך נישט ווי עס דארפ צו זיין כי געלט זאכן, שלום בית, אַדער אנדרער ואבן.

יעט דאך אוים או תורה אליגס או נישט גענונג צו שטעלן אַ מענטש אויפֿן ריבטינן פלאין.

וישר פָּה

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יומ ב' פרשת תולדות, כ"ז מר-חשוון, שנת תשע"ט לפרט קטו
לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערחהאלטן דיין בריוו.

דאם זואם דו פְּרֻעַגְסַט אלֵם וְדַע מָה שְׁתַּשְׁבָּה, בְּעַט אִיךְ
דייר, בעסער זאלסטע נישט ענטפערן און זיך נישט
טעהען מיט קיין אפיקורסים זואם גלייבן נישט אין די תורה.

ביי אונז אידן זואם גלייבן אין באשעפער און אין די ווערטער
פונ חועל און די היילגע צדיקים - או נישט דא קיין
צוווי וועגן; או די היילגע חכמים זאגן (קדושים לו); "בני, בראתاي
יצר הרע, ובראתاي לו תורה תלין", איך האב באשא芬 דעם
יצר הרע - זאנט דער אייבערשטער - און איך האב באשא芬
א רפיאה פארן יציר הרע, דאס אויז די היילגע תורה זואם
אי אַ מעדיין קעגן דעם יציר הרע, "אם אתם עוסקין בתורה
איין אתם גמסרים בידו", או מען לערנט תורה ווערט מען
געראטען עוועט פון אים, אווי זאנט דער אייבערשטער; מפילה

אייז נישטא קיין קשיות, זאלסט ענדעריש נישט רעגן מיט מענטשן וואס לאבן אפ פון די תורה.

פאר דיר וועל איך יא ענטפערן וואס חכמינו זברוגם לברכה דערציילן (חג'ה ט): "אשכחיה שמואל לר' יהודה דתלי בעיברא דדשא וקא בכ'י", שמואל האט געטראפען רב יהודה זיך אגלאגען ביים טיר פון שטאט אין ווינט, האט ער אים געפרענק: פארזואס ווינסטו? האט ער אים גענטפערט: איך ווין וויל איך האב מואר וואס וועט פאסירן מיט מיר; איך זע או גרויסע תלמידי חכמים זענגן ביים סוף אועק געפאלן פונעם דורך היישר, הוואן און אהיתפל זענגן גענוון אוי גרויס אין תורה, מיט דעם אלען שטייט או זי זענגן פון די וואס אין זהם חלק לעולם הבא', וואס וועט ווין מיט מיר?! - האט דר' יהודה געווינט, האט אים זיין רב'י - שמואל געפרענק: דו דארפסט נישט ווינגן, איי די וואס זי זענגן אועק געפאלן און זי עיר תורה וואס זי האבן געלערנט האט זי נישט געברענק צום אייבערשטין? וויל: "טנא היה בלבם", זי זענגן גענוון גרויסע רשותים שטילערהייט אלע זי עיר עיר יארן און זי האבן נישט געלערנט די תורה צו וועגן גענטער צום אייבערשטין. אוי איז זאגן חנול (שם) או רב' מאיר'ס רב'י איז אועק געפאלן אפלו ער איז גענוון גרויס אין לערנט, וויל: "זמר יוני לא פסק מפורמיה", ער פלענט זינגען זונישע ניגנים, דאס האט אים געצזין צו ליגען ביכער פון מינימ איז אפיקורסים.

עם איז גישטא קיין שום וועג זי אוי מען קען זוכה זיין צו קדושה - גאר דורך די הייליגע תורה: זאל דאס

ווײַין דער עַרְגָּסֶטֶר מַעֲנֵטֶשׁ, זֶאָל אַ מַעֲנֵטֶשׁ לִינְגַּן אַיִּין עַבִּירֹות חַמְרוֹת, אֹוִיב ווַיֵּיל עַר זֶיךָ אֹוִיפְבִּינְגָּן פָּנָגָם יִצְרָר הַרְעָ אַיִּז דָּאָם נֶאָר מַעֲגָלִיךְ דָּוִרְךְ דִּי תּוֹרָה. אָנוּ עַר גַּעַמְטַד דִּי תּוֹרָה פָּאָר אַ וּוּגַג צָו וּוּעָרַן נָאָנְטַ צָוָם אַיְבָּעַרְשָׁטָן וּוּעַט עַר זֶוְבָּה וּוּבָה זֶיין אַנְצּוּקּוּמָעַן צָו דִּי גַּרְעָסֶטֶר מַדְרִיגּוֹת.

דער הייליגער רבִּי זֶאגְט (שיותה הר"ג, סימן ט): "אָפִילּוּ אָוָהָן הָאָנָשִׁים הַרְחָוקִים מִן הַקָּדוֹשָׁה מֵאָה, שְׁנָלְבָדוּ בְּמַצְידָה רָעָה, עַד שְׁרָגִילִין בְּעַבְרוֹת חַס וּשְׁלוּם, רַחֲמָנָא לְצָלָן", אָפִילּוּ אַ מַעֲנֵטֶשׁ וּוָאָס אַיִּז זֶיעָר וּוּיִיט פָּוָן קְדוֹשָׁה, עַר טָוָט עַבִּירֹות רַחֲמָנָא לְצָלָן אַיִּין עַר אַיִּז שְׂוִין אַרְאָפְגָּעָפָאלִין אַיִּין שָׁאוֹל תְּחִתִּיתָה, "אָפָּ עַל פִּי בֵּן, הַפְּה שֶׁל הַתּוֹרָה גָּדוֹל בְּלִבְּךָ, עַד שִׁיכּוֹלָה לְהֹזְצִיא אָוָתָם מִן הַעֲבָרוֹת שְׁרָגִילִין בְּהָם חַס וּשְׁלוּם, וְאָם יַעֲשֵׂו לְהָם חָק קָבוּעַ וְחַיּוֹב חֻקָּק לְלִמְדָה בְּכָל יוֹם וּבָבָבָה, יִהְיֶה אַיִּךְ שִׁיחִיה, בְּנוֹדָאי יַעֲבוֹ לְצָאת מִמְּצֹדְקָתָם הַרְעָה עַל יָדֵי הַתּוֹרָה, בַּי כִּמֵּה הַתּוֹרָה גָּדוֹל מֵאָד", אֹוִיב וּוּעַט עַר זֶיךָ אַקְבִּיעָות צָו לְעַרְגָּעָן יַעֲדָן טָאג "בָּבָה וּבָבָה" - וּוּעַט עַר סּוֹפָּה כָּל סּוֹפָּה אַרְוִיסְגִּינִּין פָּוָן זֶיין בְּלָאָטָע, וַיַּיְלָד דִּי בַּמְּ פָּוָן תּוֹרָה אַיִּז אֹזְוִי גַּרְזִים אוּס נַעַמְטַ אַרְזִים דָּעַם מַעֲנֵטֶשׁ פָּוָן זֶיין שְׁלַעַבְטִים.

דער אַיְבָּעַרְשָׁטֶר זֶאָל הַעַלְפָּן זֶאָלְסָט הַאָבָּן הַצְּלָחָה אַיִּין אַלְעַ עַנְגִּינִּים.

תעג

מיין וויב איז זיעער קעגנו ברסלב, זואס קען איך טונ?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א

קוזם כל א גרויסן יישר פה פאר אלע חיזוק און שיעורים זואס געבן
מיר א טעם אין לעבן יען טאגן איך האב אונגעוויבן לענגען יען טאגן
רען צום אייבערשטן, זיך פארשטיין מיט מיין וויב און אווי וויטער
האט עס מיר געשטעלט אויף די פים און אלע הינזיכטען.

איך הער ברוך השם די שיעורים אויף'ן טעלעפאנ, אבער איך וואלט
ווייער גענואלט ארייבערקומען און ישיבה מיטהאלטן די שיעורים געהעריגן,
איך האב גענואלט קומען דאוועגען צו איך און שליל, אבער מיין וויב
איי געפערליך קעגן ברסלב און קעגן דעם ראש ישיבה שליט"א. עס איי
ニישט צוליב נ-נחס און דאס גלייבן נאר עס אויר עפֿעָס אריין א
נארישקייט און קאף און זי וויל נישט הערן פון ברסלב און פונעם ראש
ישיבה, וויפיל איך האב פרובייט צו רעדן מיט אויר און מאיר מסביר זיין
- וויל זיארנישט פארשטיין און זי וויל גארנישט הערן.

שווין אַפְגַּעַרְעַדְט פון פֿאַרְן קִיְּן אַוְמָאַן אַוְיָף רָאַשׁ הַשְׁנָה, בֵּי דַעַם אַיִּז
בְּכָל נִשְׁטָא פָּוּן זֶואָס צו רַעֲן, אַבער אוֹיך זֶועָן עַס קּוּמָט צו סִי זֶואָס
עַס הָאַט שִׁיכּוֹת מִיט בְּרַסְלָב זֶועָרט זֶוי זֶיעָר גַּעֲרוּוֹן.

מיין הארץ טראפט בלוט או איך שעפֿ מיין נאנצע חיית פון א פלאז
און איך קען נישט אַרְיִינְגְּיִין דָּארְט, אַפְשָׁר הָאַט דָּער רָאַשׁ ישִׁיבָה שליט"א
און עַזְהָ פָּאַר מִיר?

יישר פָּה

פְּשׁוּבָה:

בְּעִזּוֹת ה' יְתִבְרֵךְ - יוֹם א' פְּרִשָּׁת וַיְצָא, ג' כְּסָלוֹ, שְׁנִית תְּשׁוּעָת לְפָרֶט קָטוֹן
לְכֻבּוֹד ... נָרוֹ אַיְר

אֵיךְ חָבֵב עֲרֵה אַלְטָן דִּין בְּרִיוֹו.

מַעַן קָעֵן אַלְעָם פּוּעַלְן אַזְן שְׁטוּב, מַעַן דָּאָרָף נָאָר חָבֵן
צַו דָּעַם אַסָּאָךְ סְבָּלְנוּת.

רָעֵד נִישְׁטָט מִיטֵּן דִּין וּוַיְבֵּן בְּרִסְלָב, רָעֵג אַיְר נִישְׁטָט
אוֹיְפֵ; דִּינְגַּע מַעְשִׁים וּוּעַלְן מַאֲכָן דֵּי אַרְבָּעַט. דָּו פִּיר
וַיַּדְ אַיְפֵ צַו אַיְר אַזְוֵי וּוַיַּדְעֵר רְבֵי הָאָט אַזְנוֹ גַּעַל עַרְגַּט אַזְן
אַזְוֵי וּוַיַּמְעֵן לְעַרְגַּט אַזְן 'הִכְלֵל הַקּוֹדֵשׁ' - וּוּעַסְטָוּ וְעַן אַזְן
אַלְעָם וּוּעַט וַיַּדְ אַטְוִישֵׁן לְטוּבָה.

יַעַצְטָו וּוּעַסְטָו פָּאַרְשְׁטִיִּין פָּאַרְוּוֹאָס דָּעֵר רְבֵי הָאָט אַזְוֵי גַּעַוְיִינְט
וְעַן מַעַן הָאָט גַּעַזְגַּט אַיְפֵן רְבֵיַן אוֹ דָעֵר רְבֵי אַזְן
פָּוֹן דֵּי בִּיטְעַרְעָה בַּת רְחַמְנָא לְעַלְן; דָעֵר רְבֵי הָאָט גַּעַשְׁרִינְגֵן
אוֹנְ גַּעַוְיִינְטָה: "וַיַּדְ אַעַן מַעַן אַיְסְטְרָאַכְטָן אַיְפֵ מִיר אַזְעַלְכָבָע
שְׁקָרִים וּבָוֵי וּבָוֵי?" רְבֵי נְתַן הָאָט נִישְׁטָט פָּאַרְשְׁטָאַגְעָן פָּאַרְוּוֹאָס
דָעֵר רְבֵי וּוּיִנְטָ אַזְוֵי, 'וּוָאָס דָאָרָף אַגְגִיִּין פָּאַרְן' רְבֵיַן וְוָאָס
יַעַנְגַּר דָעֵדְט אַיְפֵן רְבֵיַן? הָאָט עַר גַּעַזְגַּט! אַזְן וְוָאָס?!"
אַבְעָר שְׁפַעַטְעָר וְעַן רְבֵי נְתַן הָאָט גַּעַהָאָט זִיִּין מַחְלָקָת הָאָט
עַר גַּעַזְגַּטָּה: "אֵיךְ פָּאַרְשְׁטִי שְׂוִין פָּאַרְוּוֹאָס דָעֵר רְבֵי הָאָט
גַּעַוְיִינְטָה; עַם אַזְן נִישְׁטָט אַגְגָעַנְגָעָן פָּאַרְן רְבֵיַן אוֹ יַעַנְגַּר
רְעַדְט אַיְפֵ אִים, עַם הָאָט וּוַיַּגְעַטְוּן פָּאַרְן רְבֵיַן אוֹ מַעַנְטְשָׁן
וּוּעַלְן נִישְׁטָט קַעַגְעָן מַקְוּבָּה וּוּעַרְן וּוַיַּלְדָעֵר וְקָנוֹ זָגָט אַיְפֵ אִים
אַזְאָא לְשָׁוֹן הַרְעָעָה".

עַצְתּוֹ

תעד

אָמֹנוֹה

עה

בְּעוֹזֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים אֵין בָּרֶסֶלְבָּן זַיִעַר אֲ פָאַרְשָׁעַמְטָע וְאֵהֵן
אֲפִילּוּ דַי וּוְאַם הַאַלְטָן אֲוּ בָרֶסֶלְבָּן אֵין גּוֹט אָוֹן
אֵין מְקֻרְבָּן מְעַנְטְּשָׁן - הַאַלְטָן אֲוּ דָאַם אֵין גּוֹט פָאַרְן שְׁבָן
אוֹן פָאַר אֲ צְנוּיִיטָן, אֲבָעָר נִישְׁטָט פָאַר וְזַה אָוֹן זַיִבָּעָר נִישְׁטָט
פָאַר דַי אַיִגְעַנְעָה קִינְדָּעָר. דָאַם קוֹמְטָט פָוּן אַלְעָ לְשָׁוֹן הַרְעָעָס
וּוְאַם מְעַן רַעֲדָת אַוִּיפָּ אָוֹנוֹ.

מִיטָּ תְּפָלָה אָוֹן סְבָלְנוֹת קָעָן מְעַן צְוּקוֹמָעָן צַו אַלְעָם גּוֹטָסָם.

תעד

בָּאַרְנוֹאָס גַּעֲבַט מִיד דַעַר אַיִבָּעָרְשָׁטָעָר נִישְׁטָט קִיּוֹן פְּרָנוֹסָה?

שָׁאַלְהָ:

לְכֹבּוֹד דַעַר רָאַשׁ יִשְׂכָּבָה שְׁלִיטָאָ,

אֵיךְ בֵּין אֲ אַינְגָּעָרְמָאָן, אֵיךְ אַרְכָּעַט עַלְפָ שְׁעָה אֲ טָאגּ פָאַר פְּרָנָסָה.
אֵיךְ הַעַר אַסָּאָקָה אַיִבָּעָרְשָׁטָעָר דְּרָשָׁוֹת בְּשָׁעַת מִינְיָן אַרְכָּעַט אָוֹן אֵיךְ לְעָרָן וְזַה פִּילָּ
עַצְוֹת אָוֹן לְעָבָן פָוּן דַי שְׁיוּוֹרִים, אָוֹן פָאַרְשְׁטִיטָה וְזַה אֲוּ דָאַם הַאַט גַּעַטְוִישָׁט
מִינְיָן לְעָבָן צּוֹם גּוֹטָן אָוֹן הַאַט מִיר אַרְוִיסָּגָעָה אַלְפָן אֵין פִּילָּעָה הַיְנוֹבָטָן.

אֵיךְ פְּרוֹבִיר צַו רְעָהן אַסָּאָקָה צּוֹם אַיִבָּעָרְשָׁטָן, אִים בְּעַטְן אַלְעָם וּוְאַם
אֵיךְ דְּאַרְפָּ אָוֹן אֵיךְ וְעַטְאַקָּע גְּרוֹיְסָע יְשָׁעוֹת וְזַה דַעַר אַיִבָּעָרְשָׁטָעָר הַעַלְפָטָ
מִיר אַזְוִיפָּל מַאלָה, אֲבָעָר בֵּי אַיִינָן וְאַה שְׁפִיר אֵיךְ וְזַה דַעַר אַיִבָּעָרְשָׁטָעָר
עַנְטָפָעָרָט מִיר נִישְׁטָט, דָאַם אֵין בֵּי פְּרָנָסָה. אֵיךְ בְּעַט אַזְוִיפָּל דָעַם
אַיִבָּעָרְשָׁטָן אַוִּיפָּ פְּרָנָסָה, אֵיךְ וּוְיַיְן אַסָּאָקָה צּוֹם אַיִבָּעָרְשָׁטָן אֲוּ אֵיךְ זַאְל
הַאַבָּן פְּרָנָסָה בְּשָׁפָע וּבְגַלְגָּל, אֲבָעָר אֵיךְ וְעַנְטָפָעָט נַאֲרַנִּישָׁט עַס זַאְל מִיר
עַפְּעָם בְּעַסְעָר וּוּעָרָן. אֵיךְ גַּלְיַיְבָּ אוּ דָאַם אֵין זַיִבָּר פָאַר מִינְיָן טּוֹבָה, דַעַר

אייבערשטער פארשטייט בעסער זואם עס איז גוט פאר מיר, אבער וויאווי קען איך בעסער מאבן מיין מצב, נאכדען זואם עס איז שוין דורך אכט יאר און איך זע נישט קיין שום ישועה?

איך בעט זיינער איר זאלט מיר ענטפערן און ארויסעהלפן, וויל איך שפיר ממש או איך האלט עס שוין מען נישט אוים.

א גריין יישר פה

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יומ ב' פרשת ויצא, ד' כסלו, שנות תשע"ט לפרט קטן לבזד ... נרו יאיר

איך האב ערחהאלטן דין בריוו.

זוי קענסטו זאגן או עס איז שוין אריבער אכט יאר און דו זעסט נישט קיין ישועה; ווער האט דיר געגעבן עגן די אכט יאר? ווער האט דיר געגעבן קלידער - פאר דיר, דין וויב און קלידער - די אכט יאר? נאר דער אייבערשטער!
 חביבינו זברוזם לברכה זאגן (עה לא): "לעלם אפילו בעל הנס אונז מפיר בניסן", דער מענטש באפט נישט זואם פאר א ניסים דער אייבערשטער מאכט מיט אים יעדן טאגן, א מענטש טראכט: 'עס קומט או איך זאל זיין געזונט וכו', מיר וועט נארניישט פאסירן קיין שלעכטס', און ער באפט נישט או יעדע רגע זואם ער לעבט איז מיט ניסים.

די היילגע חביבים זאגן (שמות רביה כה, א): "בוז וראה בפה נסים עושא הקדוש ברוך הוא עם האדם והוא אינו

יודע", טראכט אריין וואם פאר א גסימ דער איבערשטער מאכט פארן מענטש און מען באפט דאס ניטאמאל, "שאלהיליה אוכל פט בשהייא תיה היתה יורדת בתזה מעיו ומישרטת אותו", ווען מען עסט ווען טרווקעגע ברוית וואלט דאס צעקראצט דעם מאן און מען וואלט נישט געקענט לעבן, "אלא ברא הקדוש ברוך הוא מען בתוך גראנרטו שהוא מורד את הפת בשלום", וואם טומט דער איבערשטער? ערד האט באשאפן איינעם האלו אזי ווי א קנואל מיט וואסער - די שפייעבץ - איז די עסן זאל נישט צעקראצן איז דערוועגן דעם מענטש: קיינער טראכט נישט פון דעם איז דאס איז אויך א נס, איז די עסן קען אראפנין בשלום איינעם האלו וכו', מען טראכט נישט איז מען דארף דאנקען דעם איבערשטן איז ערד האט באשאפן שפייעבץ; איז דאס איז בלוייז איינע פון די טויזנטער ניסים וואם דער איבערשטער מאכט פאר אונן.

קוק איז צוריק וועסטו זען ווי דייןע תפילות ווערן אונגעונמען; אכט יאר וואם דו לעקסט א שיינע לעבן מיט א וויב איז קינדר, דו ברעננט ווי עסן איז קלידער, פון וואו האסטו דאס? אלעם קומט דאר נאר פונעם איבערשטן!

מזהרא"ש זכרונו לברכה פלעגט שטעהנדיג חורן דאס ווארט פון הייליגן חותם סופר זכותו זיגן עלינו (תורת משה, פרשת כי תשא) וואם ער טויטשט דעם פסוק (שםות לג, כ): "זראית את אחורי ופני לא יראו", איז א מענטש וויל זען דעם איבערשטן, ווי אזי ער וועט אים העלפון - דאס קען מען נישט זען, אבער איז מען קוקט צוריק זעט מען ווי דער

אייבערשטער האט געהאלפֿן. מיט דעם טויטשט ער: "וְרָאֵיתִ,
את אַחֲרֵי" - קווק אויף צורייך, קווק וואס פאר אַחסדים אַיך
האָב געטונַן מיט דיר, וועסטוי מיר זען; אַבער "וּפְנֵי" - וואס
וועט זיין? ווי אָזֶוי וועל אַיך הָאָבָן דֵי יִשְׁוֹעָה?" "לֹא יִרְאֹו" -
דָּאָס ווַיְסַט מַעַן נִשְׁטָח אָוָן מַעַן קָעָן דָּאָס נִשְׁטָח זָעָן פָּוּן
פָּאָרָאָס, נָאָר מַעַן דָּאָרָפּ גְּלִיבָן, ווָאָרָטָן, הָאָפּן אָוָן בְּעַטָּן.

דו בְּעַטְסָט אָן עַזָּה אָזֶיפּ פְּרַנְסָה בְּרִיחָה; גַּעַם דֵי עַזָּה ווָאָס
מוּהָרָא"ש האט שְׂטַעַנְדִּיגּ גַּעַמְוָרָט מִיט אָוָן, מַעַן זָאָל
בְּעַנְטָשָׁן בְּרִכְתָּה הַמּוֹזֵן דַּוְקָא אִין אַ בְּעַנְטָשָׁעַר. מוּהָרָא"ש
פְּלַעַגְתָּ אָנָּן אָז דָּאָס ווָאָס עָרָה האָט זָוְכה גַּעַוּעַן צָו אָזָא
גְּרוֹיסָע עַשְׁירָות אִיז נָאָר בְּזָכוֹת ווָאָס עָרָה פְּלַעַגְתָּ קִינְמָאָל
נִשְׁטָח בְּעַנְטָשָׁן פָּוּן אָוִיסְגּוּיִינִיגּ, עָרָה האָט נָאָר גַּעַבְעַנְטָשָׁט אִיז
אַ בְּעַנְטָשָׁעַר.

תעה

פָּאָרָאָס בֵּין אַיךְ נְאָכְנִישָׁט קִיּוֹן חַתּוֹ?

שָׁאָלָה:

לְכֹבֵד דָּעַר רַאֲשָׁה יִשְׁבָּה שְׁלִיטָא,

אַיךְ בֵּין אַ בְּחוֹר, אַיְיָן אַיְן צְוֹוָאנְצִיגּ יָאָר אַלְט אָוָן אַיךְ בֵּין נְאָכְנִישָׁט
אַ חַתּוֹ גַּעַוּוֹאָרָן. אַיךְ הָאָב נִשְׁטָח קִיּוֹן שָׁוּם פְּרַאֲבָלָעָם ווָאָס אַיךְ קָעָן
טְרָאָכָּטָן אָז דָּאָס זָאָל שְׂטַעַרְן מִיְּן שִׁידּוֹק אָוָן פָּוּן דַּעֲסְטוּוּעָן הָאָב אַיךְ
נְאָכְנִישָׁט גַּעַטְרָאָפּן מִיְּן שִׁידּוֹק.

עַצְתּוֹ

תעה

אָמֹנוֹנָה

עט

עם מוא זיין או עם איז דא עפֿעַס וואס שטערט דא, וואס קען איז
טונ דערצוז? זאל איז איבערבעטן די נאנצע וועלט וויל אפֿשר האב איז
איינעם געטשעפעט? זאל איז גיינ צו מקבלים פאר א תיקון? וואס נאך
קען איז טונ?!?

איז האב זיך פֿאָרְגַּנְגָּנוּמָעַן נישט פונט צו זיין בברית פאר פֿערְצִינְג
טען, איז האלט שווין ביט פֿערְטַּן טאג אָבָּעָר איז ציטער או איז גי
דִּירְכְּפָּאָלָן, וואס קען איז טונ?

איז האב איר וועט מיר קעגען אַרוֹיְסְהַעַלְפָּן און געבן אן עזה.

א גְּרוֹזִיקְן יִשְׁרָר פָּחָ

תְּשׁוּבָה:

בײּזֶרֶת ה' יְתִבְרֵא - יְם ב' פֿרְשָׁת וַיְצָא, ד' כְּסִילּו, שִׁנְתַּת תְּשׁׁעַ"ט לְפָרָט קָטוּ
לְכֻבּוֹד ... גְּרוֹזִיקְן יִאָיר

אַיז האב ערְהָאָלְטָן דִּין בְּרִיוֹו.

עם טוֹט מיר זיינָר ווֹיִ צוֹ הַעֲרָן דֵי צָעָר וואס דו גִּיסְט
אַרְיְבָּעָר אוֹדוֹ הַאֲסָט נָאָבְנִישָׁט גַּעֲטְרָאָפָּן דִּין שִׁידּוֹה,
בְּשָׁעַת וואס אלָעַ חֲבָרִים פַּיַּן דִּין בִּתְהָה הַאֲבָן שְׂוִין זָכָה
גַּעֲוֹעַן חַתּוֹנָה צוֹ הַאֲבָן: דָּעָר אַיְבָּעָרְשְׁטָעָר זֶאל הַעַלְפָּן דו
זֶאלְסָט מְרַעַעַן דִּין זַיּוֹג בְּקָרּוֹב.

דָּאָם וואס דו פֿרְעָגְסָט צַי דו זֶאלְסָט אַיְבָּעָרְבָּעָטָן די נְאָנְצָע
וועלט וּבוֹ; אָוִיב הָאָסָט ווֹיִ גַּעַטְוֹן אַצְוֹוִיְּטָן - זֶאלְסָטָו
אִים אָונְדָּאי אַיְבָּעָרְבָּעָטָן. מַאְך זַיְה אַחֲשָׁבָוֹן הַנְּפָשָׁה, גַּיִ אַדְוִיךְ

דִּינֶנֶעָ יָאָרֶן אָוִין דָּעֵרְמָאָן וַיֵּה אֹוֵיב דָו הָאָסְט אַיִּגְעָם וַיְיִי גַּעֲטָוָן,
אוֹן זָאָלְסָט יַעֲגָעָם אַיְבָּעָרְבָּעָטָן; וַיַּיְלָאוּ מַעַן טָוֶט וַיְיִי אַ
צְוֹוַיְיָטָן בָּאָצָאָלָט מַעַן זַיְעָר אַטְיִעָרְרָעָר פְּרָרִיּוֹ.

דָּאָם וַיָּאָס דָו וַיְילְסָט וַיַּקְרְבָּן צַי דָו זָאָלְסָט גַּיְיָן צַו מְקֻבְּלִים
וּבָוָן; אַיְה זָוָאָלָט דִיר גַּעַעַצָּה'ט דָו זָאָלְסָט פָּאָרָן קַיְיָן
יַבְּגָאָל צָוָן צִיְיָן פָּנוּ מַזְהָרָא"שׁ זְבוֹתָו יַגְּנָן עַלְיָנוּ. מַזְהָרָא"שׁ
הָאָט מְבָטִיחַ גַּעַוּוֹעַן מִיט אַשְׁטָאָרְקָע הַבְּטָחָה (צְוֹאת מַזְהָרָא"שׁ,
אות ה): "אַיְה זָאָג צַו אוּ יַעֲדָר בָּהָור אַדְעָר מַיְידָל זָוָאָס
דָּאָרָפָ אַשְׁדִּיךְ אָוִין זַי גַּעַלְןָן קַוְמָעָן דָא אֹוֵיפָ מַיְיָן קָבָר אָוִין
הַזְּרָבָּאָגָן נַאֲגָן סְפָר תְּהָלִים פָּנוּ אַנְפָאָגָן בַּיּוֹן סָפָה פָּאָר מַיְיָן
זְבוֹתָה, גַּעַל אַיְה טָוָן אַלְעָם זָוָאָס אַיְקָעָן אוּ זַי זָאָלָן טְרָעָפָן
זַיְעָר שִׁידָּוָה, אָוִין דָּאָם זָאָג אַיְה צַו מִיט אַשְׁטָאָרְקָע צְזָאָג".

מַעַן זַעַט אַפְעָגָע נִיסִים אָוִין יְשֻׁועָות יַעֲדָן טָאג בַּיִם צִיְיָן פָּנוּ
מַזְהָרָא"שׁ; בָּהָורִים אָוִין מַיְידָלָעָךְ קַוְמָעָן צַו פָּאָרָן אַהֲיָן
פָּנוּ דִי גַּנְגָּצָע זַעַלְטָן אַיְסָזָאָגָן תְּהָלִים צַו מְרָעָפָן זַיְעָר שִׁידָּוָה.

דָּעֵרְבָּעָר זָאָלְסָטוֹ וַיָּאָס שְׂנָעָלָעָר פָּאָרָן קַיְיָן יַבְּגָאָל אָוִין
דָּאָרָט אַיְסָזָאָגָן תְּהָלִים לְזָבוֹת רְבִינָה אַלְיעָזָר
שְׁלָמָה בָּן מְנַחָּם זָאָב זְבוֹתָו יַגְּנָן עַלְיָנוּ - זַוְעָסָטוֹ בְּקָרוֹב מְרָעָפָן
דִּין שִׁידָּוָה.

מַזְהָרָא"שׁ הָאָט גַּעַטְיִיטְשָׁט דָּאָם וַיָּאָס חַכְמָינוּ זְכָרוֹגָם לְבָרְכָה
זָאָגָן (ברכוות לה): מַעַן הָאָט גַּעַפְרָעָגָט רְבִינָה בָּן
דוֹסָא: "מְפִינָה אַתָּה יוֹדָע", פָּנוּ וַיַּקְעָן מַעַן וַיַּקְרְבָּן אֹוֵיפָ אַיִּגְעָם
אֹוֵיב עַר אַיְזָן אַמְתָעָר מְקוֹבָל אַדְעָר נִישָׁט? "אָמָר לְהָם,

אם שנירה תפלה בפי, האט ער זי גענטפערט: אויב ליגט ער אריין אין מיר תפלה, ער רעדט פון תפלה און שטאָרקט מיר צו מתפלל זיין, "יודע אני שהוא מקובל", דעםאלט וויס איך איז ער איז א מקובל, "וְאֵם לְאוֹ", אבער אויב רעדט ער נישט פון תפלה, "יודע אני שהוא מטרפ", וויס איך איז ער איז ווית פון זיין א מקובל; או דו זבסט מקבים איז דער גערעסטער מקובל מודרא"ש וואס האט זיין נאנץ לעבן נאר גערעדט פונעם אייבערשטיין און פון תפלה, ער האט נישט פארנארט קיינעם מיט קבלה לשונות איז זיין ווי אלע בלאָפֿערם וואס נארן אָפּ אַידִישׁע קינדר ער מיט קבלה; דעריבער זאלסטע זיך אריבערכאָפּן קײַן ינגאל וועסטו זיבער טראָפּן דיין שידוק בקרוב.

בונג עַרְצִיָּג טָעַג וּבוֹן: מיר דארפּן טוֹן דעם רצון הָשֵׁם נישט וויל נעלטן האָב איך געדיגט דעם אייבערשטיין אָדער צוליב מאָרגן, נאר יעָזְרָן טאג דארפּ ממען טוֹן מְצֹוֹת וּמְעֻשִׂים טובים איז זיך היַטְן פון עֲבִירוֹת. או ממען איז אַראָפּגַעְפָּאַלְן איז עֲבָרוֹת דארפּ ממען תְּשׁוּבָה טוֹן איז או ממען טוֹט תְּשׁוּבָה גענטט דער אייבערשטייר אָן דֵי תְּשׁוּבָה איז איז מוחל דעם מענטש אויף וואס ער האט געטן, נאָכְרָעָם דארפּ דער מענטש זיך וויטער היַטְן פון עֲבָרוֹת. עַס קומֶט נישט אַרְיוֹסִים קײַן גוֹטָם פון האָלְטָן חַשְׁבָּוֹן איז נאר אויף דעם תנאי זיין אָיך.

שטאָרָק זיך איז ווער נישט צעָבְּרָאָכְן אָן דֵי האָסְט נאָכְנִישְׁט דיין שידוקה; טו דֵי סְגָלוֹת וואס דער רבִי זאנט אָן דאמ איז מסוגל צו טראָפּן אָ שידוקה. דער רבִי זאנט (ספר

המודות את התוֹן, סיטן ו): "מי שָׁקֵשָׁה לוֹ לִמְצָא זָוָנוֹ, יַרְגֵּל אֶת עָצְמוֹ לִקְרֹות בְּקָרְבָּנוֹת הַגְּשִׁיאִים", וועם עס גײַט שׂוער צו טַרְעַפָּן אֲשִׁידָה, זֶאל זָאנָן אַסָּאָד די "קָרְבָּנוֹת הַגְּשִׁיאִים", פון (במדבר י א): "זַיְהִי בַּיּוֹם בְּלוֹת מְשָׁה לְהַקִּים אֶת הַמְּשִׁבְּן", ביזן סופ, דאס איז די קָרְיָאָה וואס מען ליינט חַנּוּבָה. נאכְדָעַם זָאַלְסָטוּ בְּעַטָּן דָּעַם אַיְבָּעַרְשָׁטָן: "רְבָּנוֹ שֶׁל עַולְם, הַעֲלָף מִיר אַיךְ זֶאל זָוָה זַיְן צַוְּעַפָּן מִין זַיוֹּג בְּזָבוֹית וְואָס אַיךְ הַאָב גַּעֲפָאַלְגָּט וְואָס דָּעַר הַיְּלִינָּעָר רְבִי זָאנָט אוֹ מעַן זֶאל זָאנָן די קָרְבָּנוֹת הַגְּשִׁיאִים: הַעֲלָף מִיר בְּאַשְׁעָפָר אַיךְ זֶאל שַׁזְיָן זָוָה זַיְן צַוְּעַפָּן מִין זַיוֹּג, עַם אַיז מִיר אַזְוִי שׂוער צַוְּן אַזְוִי אֲפָלָג נָזָה, עַם אַיז מִיר זַיוֹּעָר שׂוער צַוְּן זַיְן עַרְלִיךְ זַעַן אַיךְ בֵּין אַלְיִינָם, אַיךְ זַווֵּיל חַתּוֹנָה חַאְבָּן זְבּוּי זְבּוּ". דָּעַר אַיְבָּעַרְשָׁטָר זֶאל הַעֲלָפָן זָאַלְסָט בְּקָרְוב טַרְעַפָּן דִּין זַיוֹּג אַזְוִן אַיְפָשְׁטָעַלְן אֲבִית נָאָמָן בִּישְׁרָאֵל.

תעוי

אַיךְ דָּאָרָר הַדָּרְכָּה אַזְוִי מִין חַתּוֹנָה

שָׁאָלָה:

לְכֹבּוֹד דָּעַר רָאֵש יִשְׁיבָה שְׁלִיט"א,

אַיךְ בֵּין אַחֲנָה, דָּרְיָי זָואָכָן פָּאָר מִין חַתּוֹנָה, אַזְוִן אַיךְ הַאָב אַסָּאָד סְפִיקָות וְוי אַזְוִי אַיךְ דָּאָרָר וְיךָ פִּירָן אַינְגָעָרָהִים נָאָךְ די חַתּוֹנָה. פון אַיז וַיִּתְהַאֲפָר אַיךְ אַסָּאָד גַּעֲהָעָרָת אוֹ מעַן דָּאָרָר וְיךָ פִּירָן מִיטָּפְרִישָׁוֹת

אינדעראhim, קדש עצמה בפרט לה, אבער פון די אנדרער וויט פארשטייך פון די שיעורים אוונ דרישות פונעם ראש ישיבה שליט"א או א מענטש דארף זיך אליעם גוט קעגען, ער דארף וויסן וואו ער שטיטיט אויף ער וועלט אוון לויט דעם זיך פירן אוין שטוב.

איך וועל זיך וויער פריען אויב ער ראש ישיבה שליט"א קען מיר קלארשטעלן ווי אוזי מען דארף זיך פירן.

א גרויסן יישר בה פאר אלע חיוק אוון עצות

תשובה:

בעורת ה' יתברך - יום ב' פרשת ויצא, ד' כסלו, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד החתן ... נרו יאיר

איך האב ערחהאלטן דיין בריוו.

עם אויז נישט שייך צו שרייבן פון דברים שהצניעות יפה
להם; או הו ווילסט וויסן ווי אוזי זיך צו פירן זאלסטו
געמען ערם שלחן ערוץ פאר דיין וועג וויזער. מוחרא"ש
פלעגט שטענרג נאכזאנן פונעם חזון איש זבותו גנן עליינו
או ווען מען האט אים געפרעגט צי היינט אויז דא די אורים
וותומים, האט ער געגעטפערט: "מיין אורים וותומים אויז ער
שלחן ערוץ; ווען איך דארף וויסן ווי אוזי זיך צו פירן קווק
איך אוין שלחן ערוץ".

"קדש עצמה" - זאגט מוחרא"ש - זאלסט זיך הייליגן אוין
ニישט טוין קיין עבירות, ווי אוזי? "בפרט לך" - או

דו וועסַט טוֹן ווֹאָס דִי תּוֹרָה אַיז מְתִיר אָוֹן זַיֵּךְ נִישְׁטַט פִּירַן
מִיטַּ קִין פְּרִישּׁוֹת - וועסַטוֹ זַוְּבָה זַיִּין צַוְּזַיִּין הַיִּלְיַין אָוֹן
אַפְּגַּעַה יִטְּן פָּוֹן עֲבִירֹת.

**אַגְּטָלוֹיַף פָּוֹן אַלְעַ מְדֻרְיכִים ווֹאָס לְעַרְגַּעַן הַנְּהָנוֹת פָּוֹן פְּרִישּׁוֹת
וּכְוֹ.**

תְּשׁוּ

מַעֲגַ אַיךְ הַאֲבָן וּוַיְ בָּאַילּוֹ אַ בִּילְדַּ פָּוֹן
בְּאַשְׁעַפְעַר בַּיִּ מִיר אִין קָאָפַ?

שְׁאַלָּה:

לְכָבוֹד דָּעַר רָאֵשׁ יִשְׁיבָה שְׁלִיטַ"א

אַ נְרוֹזִין יִיְשַׁר בָּחַ פָּאֵר דִי הַעֲרְלִיבָע שִׁיעּוּרִים אַין חַיוּק, דָּאָם פִּירַט
מִיקְּ צָום רִיכְטִינְגַּן וּוֹעֲנָן אַין שְׁלּוֹם בֵּית, פְּרִנְסָה, אַין נָאָךְ פִּילַ. דִי שִׁיעּוּרִים
וּעֲנָעָן מִמְּשָׁ בְּפִים קְרִים עַל נְפָשַׁ עַיְפָה.

פָּוֹן קִינְדוֹווֹיַן אַן הַאֲבָ אַיךְ בַּיִּ מִיר אִין קָאָפַ אַ גַּעוּוּסַעַר בִּילְדַּ וּוַיְ
בָּאַילּוֹ דָּעַר אַיְבְּעַרְשְׁטָעַר זַעַט אַזְוִי אֹוִיס. אַיךְ בֵּין אַלְעַמְּאַל גַּעֲוָעַן בְּאַקְוּעַם
דָּעַרְמִיטַּ, עַס הַעֲלַפְתַּ מִיר בַּיִּים דָּאוּוֹעַנְעַן וּבְדוֹמָה, אַין דָּאָם אִין מִיר
לְכָאָרָה אַרְיִינְגְּעַקְוּמָעַן אִין קָאָפַ פָּוֹן קִינְדְּעַרְיִשְׁעַ דְּמִינּוֹת אַרְעָרָ פָּוֹן בְּכַלְעַךְ
צַיְּ קָאָלִין.

מִיְּן שְׁאַלָּה אִין אַזְוִבַּ דָּאָם אַיז עַפְעַס וּוֹאָס אַיךְ טָאָר נִישְׁטַט טְרָאָבְּטַן
דָּאָרָפַ אַיךְ דָּאָם אַרְזִיסְהַאְקָן פָּוֹן קָאָפַ? אַדְעָר אַפְּשָׁר אִין דָּאָם גַּאֲרָ אַ מְעַלָּה?

יִיְשַׁר בָּחַ

פִּשׁוּבָה:

בעורת ה' יתברך - יום ד' פרשת ויצא, ו' כסלו, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גָּרוֹ יָאֵר

אֵיךְ הָאָבָּאָרְכָּאַלְטָן דִּין בְּרִיאוֹ.

מִיר גַּעֲפָנוּגָעָן אֵין זָהָר הַקְּדוֹשׁ (פרשת נושא, דף קב"ו עמוד ב: וועוד) אָנוּ
יַעֲדָעָם מַאל ַזְעָן דָּעָר הַיְלִינָגָעָר תֶּגֶנָּא רְבִי שְׁמֻעוֹן בֶּן
יְוָחָאי הָאָט אַנְגָּעָהוִיבָן לְעַרְגָּעָן מִיטָּדִי הַיְלִינָגָעָר חַבְרִיאָה קְבָלָה,
הָאָט עָרְ צוֹם עַרְשָׁטָמָט אַנְגָּעָפָאַנְגָּעָן מִיטָּן פְּסָוִיק (דברים כו, טו):
"אַרְזָוָר הָאִישׁ אַשְׁר יַעֲשֵׂה פֶּסֶל וּמִסְכָּה", פָּאַרְשָׁאַלְטָן זָאֵל זַיִן
דָּעָר וּוְאַס מַאֲכָט אָ גַּעֲשָׁטָאַלְטָן פָּוּגָעָם אַיְבָעַרְשָׁטָן; דָּעָר
אַיְבָעַרְשָׁטָעָר אֵיזָנִישְׁטָטָקִין גַּעֲשָׁטָאַלְטָן, עָרְ הָאָט נִישְׁטָטָקִין
שָׁוָם שִׁיבָּכוֹת מִיטָּן אַזְיָסְעָן אֵיזָמָעָן קָעָן אַיְם נִישְׁטָטָקִין
אוֹיסְמָאָלָן, מָעָן דָּאָרָפָ גְּלִיבָן אֵזָדָעָר אַיְבָעַרְשָׁטָעָר אֵיזָ
אַיְבָעַרְאָל אֵיזָמָעָן עַס אֵיזָנִישְׁטָאָקִין שָׁוָם מְצִיאָות אַזְיָסְעָר אַיְם.

גַּעֲנוֹזָאָזָן וַיְד צַו צַו תְּרִירָן בָּסְדָּר דִי דְּרִיְיצָן אַנְיָמָאַזְיָס וּוְאַס
אֵיזָדָעָר יַסְוֵד פָּוָן דִי הַיְלִינָגָעָר אָמֹנוֹנָה; בֵּי אַונְנָה
פִּירְטָמָעָן וַיְד יַעֲדָן אַינְגָּדָעָרְפָּרִי גְּלִיכָּה נָאָה בְּרָכָת הַתּוֹרָה צַו
וְאַגְּנָן דִי דְּרִיְיצָן אַנְיָמָאַזְיָס, אַזְיָי הַוִּיבָטָמָעָן אֵזָדָעָר
מִיטָּאָמֹנוֹנָה. דָּעַרְיָבָעָר וְאַלְסָטוֹ וַיְד צַוְגָּעָוְאַזְיָגָעָן יַעֲדָן אַינְגָּדָעָרְפָּרִי
צַו וְאַגְּנָן דִי דְּרִיְיצָן אַנְיָמָאַזְיָס, בְּפָרְטָמָעָן וְאַלְסָטוֹ אַסָּאָה תְּרִירָן
דִי דְּרִיְטָעָן אַנְיָמָאַזְיָס: "אַנְיָמָאַזְיָס בָּאָמֹנוֹנָה שְׁלָמָה, שְׁהַבּוֹרָא
וַיְתִבְרַךְ שְׁמוֹ אַינוֹ גָּנוֹף, וְלֹא יַשְׁינוּהוּ מִשְׁנִי הָגָנוֹף וְאַזְיָן לוֹ שָׁוָם
הַמְּיוֹן בָּלָל", וְאַג עַס אֵיזָאַידִישׁ: "אֵיךְ גְּלִיבָן אֵזָדָעָר

אייבערשטער אויז נישט קיין געשטאלט, עס עקוועסטירט נישט
בי אים די מצעיות פון א געשטאלט אוין מען קען אים
נישט אפמאָלֶן"; או דו וועסט דאס אסאָה חורן וועסטו זוכָה
זיין צו האָבן אַריינָע אַמונָה.

געוזאָין זיך צו קוּקָן אוֹיפָן הימֶל ווען דער הימֶל איז
לויטער, וויל דער רבִּי זאגְט (ספר המידות אוֹת אַמְּנִיה,
סימן יד): "בְּשַׂתְּסַתְּבֵל בְּשַׁמִּים בְּשַׁהֲמִים זְבִּים וּבְהִירִים תַּזְבֵּה
לְאַמְּנִית חַבְמִים", עס איז אַסְנוֹלָה צו האָבן אַמונָה אוֹ מען
קוּקָט אוֹיפָן הימֶל.

או דו וועסט זיך צוֹגָעוֹאוֹיְגָעַן צוֹ רַעַן אַסְאָה צוֹם אַיְבָּרְשָׁטָן
וועסטו זוכָה זיין צוֹ האָבן אַקְלָאַרְעָ אַמונָה אָן קײַן דְּמִוּנוֹת.

תעה

נאָך די חתונָה דארָר מען אַנְהָאָלֶטָן אלָע חומְרוֹת פון די עַלְטָעָרוֹ?

שָׁאַלָּה:

לְכֹבֵד דָּעַר רָאֵש יִשְׁבָּה שְׁלִיטָא,

בי מײַנע עַלְטָעָרָן אַין שְׁטוּב אַיז דָּא פִּיל מַעַר חומְרוֹת ווי בי
געֻוּעַנְלִיכָּע מַעַנְטִישָׁן, מַיְוִין שָׁאַלָּה אַיז אוּבָּנָאָך די חתונָה דארָר מען
וועיטער אַנְהָאָלֶטָן די אלָע חומְרוֹת אַדְעָר נִישְׁטָה, אַיך רַעַד פָּוּן זָאָכָן ווָאָם
שְׁטִיעָן נִישְׁטָה אַין שְׁלָחָן עַרְוָה.

יִנְשֶׁר פָּה

פָּשׁוּבָה:

בעורת ה' יתברך - יום ד' פרשת ויצא, ו' כסלו, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גָּרוֹ יָאִיר

איך הָאֵב עֲרָכָה אֶלְטֹן דִּין בְּרִיוֹ.

מען קען נישט ענטפערן בעכליות צי מען זאל זיך פירן
מייט חומראות צי נישט וויל עס ווענדט זיך וואס, ווען
און וואו פון איין זויט האט דער רבוי אונז געהיסן זיך פירן
אן קיין חומראות (שיחות ער"נ, סימן רלה), אבער עס זענען דא
פעלער ווי מען דארף יא מהמיר זיין, ווי למשל בי הקשרים
און בפרט בי פלייש. דארט דארף מען אבטונג געבן צו
עסן נאר פון א שוחט וואס האט יראת שמיט, מען קען
נישט קויפן פון וועם עס לאוות זיך; הנם עס ווערט גע' פסק' גט
אין שלחן ערוק (ויה דעה א, א): "הכל שוחטין לבתחלה", ווער
עס קען הלאות שחיטה קען שחטין מיט דעם אלעט דארף
מען זיעער אבטונג געבן פון וואס פאר א שוחט מען עסט.

אזו זענען דא נאך אסאך ואבן וואס מען דארף דערבי
ויעיר גזהר זיין, מען קען נישט נוצץ דעם דיבור פון
רב'ין: "מען דארף נישט מהמיר זיין מיט חומראות" - איבעראל.
מההרא"ש האט דערציאלית או ער האט געזען מיט זיין
איינגענע אוינן בי אנשי שלומינו וואס פלען שטענדיג חרין
וואס דער רבוי האט געזאגט: "מען דארף נישט מהמיר זיין
מיט חומראות" ווען עס איין געקו מען צו הקשרים וכו' - ווי
זיעער קינדר ער זענען געבעך ארויים לתרבות רעה און געוויאן

פּוֹרְקִי עַזְלֵי רְחַמְנָא לְצַלְןָ, וּוַיְלֵי זַיְהָ אֲבָבָן נִישְׁטָמְקָפִיד גַּעֲזָעָן
אוֹף חֶכְשָׁרִים וּכְרִ.

מַעַן קָעַן אַסָּאָה מַאל וַעַן בַּי מִשְׁפָחוֹת וּוַיְדָעַ דָּעָר זַיְדָע אַיְזָן
אַגְּרוֹיְסָעָר עַם הָאָרֶץ אַבְּעָר עַר אַיְזָן מַחְמִיר אַיְזָן מַדְקָרָק
בְּחוֹטַת הַשְׁעָרָה - צוֹם בִּיְשָׁפִיל - בַּיִם מַאֲכָן אַלְעָסָרָט
פְּסָוִלִים אַיְזָן זַיְן סָוֶה... עַם אַיְזָן אַבְּיַטְעָר גַּעֲלָעְכָּטָעָר וּוַיְ
מַעַן קָעַן בּוַיְעַן אַסְוָה וַעַן מַעַן קָעַן נִישְׁטָלְעָרְגָּעָן, לְמַעַשָּׂה
דָּעָר זַיְן קָעַן שְׂזַיְן יָא אַבְּיַסְלָל לְעַרְגָּעָן אַיְזָן עַר הַאַט דָּאָה
אַיְינְגָעָבָאָקָן אַיְזָן זַיְדָע דָּעָם טַאָטָנְסָמָס מִסְרָרוֹת נִפְשָׁזָן וּוַיְלֵי עַר
הַאַט דָּאָס צַוְּגָעָעָן יָאָר נָאָה יָאָר, שְׁטָעָלָט עַר שְׂזַיְן צַוְּנָאָס
דָּאָס מִסְרָרוֹת נִפְשָׁז מִיטַּהָלָה אַיְזָן פּוֹן דָּעָם וּוּעָרָט אַשְׁיַּגְעָן
אַוְיְסָגָעָה אַלְעָנָעָסָה סָוֶה, נַאֲכָדָעָם דָּעָר אַיְינִיקָּל וּוָאָס עַר הַאַט
גַּעֲזָעָן דָּאָס מִסְרָרוֹת נִפְשָׁז פּוֹן זַיְדָן אַיְזָן דִּי הַלְּכָה פּוֹן טַאָטָן
אַיְזָן לְעַרְגָּט שְׂזַיְן נָאָה מַעַר, לִיְגָט שְׂזַיְן צַו נָאָה מַעַר הַהּוּרִים,
אַיְזָן אַזְוֵי אַיְזָן בַּי אַלְעָסָרָט.

דָּעָר הַיְלִינְגָעָר רְבִי הַאַט גַּעֲזָעָט (תַּיִ מַזְבָּרָן, סִימָן שְׁמָנוֹ): "בְּבָר
הָיָה לוֹ חַשְׁקָה כִּמָּה פְּעָמִים לְעַשׂוֹת הַלְּכָה פְּסוֹקוֹת עַל
הַשְׁלָחוֹן עַרְוִיךְ לְבָאָר כָּל דִּין וְדִין בַּהֲלָכָה פְּסוֹקוֹה אוֹ לְהַצִּינָן
הַלְּכָה בְּדָבָרִי מֵמַהְפּוֹסְקִים אַצְלָן כָּל דִּין וְדִין", אַיְזָן הַאַבָּא
גַּעֲהַאָט חַשְׁקָה צַו מַאֲכָן אַסְפָּר אַוְיְפָן שְׁלָחוֹן עַרְוִיךְ, אַנְצִיְּבָעָגָעָן
אוֹף יַעֲדָע הַלְּכָה וּוָאָס דָּעָר דִּין אַיְזָן הַלְּכָה לְמַעַשָּׂה, "אַז
עַבְשָׁו שִׁיאָה זֶה הַפְּפָר לְעוֹלָם לֹא יְהִי עַנְנָן חָנָל", אַבְּעָר
אַזְוֵי וּוַיְ עַם אַיְזָן אַרְוִיְּגָעָקָוּמָעָן דָּעָר סָפָר 'לִיקּוֹטִי מַזְהָרָן' -
פְּעַלְמָט דָּאָס שְׂזַיְן נִישְׁטָמְקָפִיד אַוְיסָן.

מזהרא"ש איז מסביר, וואס פאר א שיבות האט ל'קומי מזהר"ן מיט הלבת, דער ספר ל'קומי מזהר"ן רעדט דאך נישט פון הלהבה?! נאר ווען מען איז זוכה צו לערגען אסאך דעם הייליגן ספר ל'קומי מזהר"ן איז מען זוכה צו באקומען א קלארע אונ לוייטערע במח המדרפה צו וויסן וואס א צו טוין אונ וואס נישט צו טוין. וויל דער רבוי געבט אונן א ריינעם מה המדרפה מיר זאלן זיך נישט אפנארן חס יישלום (יעין אשר בנחל מכתב לו אלףים קז).

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תעט

זאלן מיר זיך אנטרטענונגען צו האבן נאך קינדרער?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך הער שווין לאנג די שיעורים פגנים ראש ישיבה שליט"א אונ עס האט פשות געטוישט מיין בליק אויפן לעבן.

איך בין א פרוי, צען יאר נאך די חתונה, מיר האבן שווין ברוך שם צוויי קינדרער נאך פילע טפוליים בי דאקטורים, אונ יעצעט וויל איך שווין האבן נאך קינדרער. מיין מאן האט נישט קיין חشك פאר נאך טפוליים, ער זאגט או אויב דער אייבערשטער וויל אונן שיוק נאך קינדרער דארפן

מיר זיך נישט אווי שטארק אַנְשְׁטִירָעָגָעָן, איך וויל אַבְּעָר יָא, און די דָאַקְטוֹרִים זָאנַן או זַי עַעֲן נִישְׁט קִין שֻׁום פְּרָאַבְּלָעָם בֵּי אָונָן.

עם אויז מיר שעוער זיך צו האַלְטָן ריאיג מיט אַמּוֹנָה, איך וויל נָאָר לְיִפְּנָן צוֹם דָאַקְטוֹר, איך האָפָּר אַיר גַּעַט מיר קָעָגָעָן אַרְיוֹסְקָהָעָלָפָן און זָאנַן וּוָאָס צו טוֹן.

יינְשֶׁר פָּחָ

תשובה:

בְּעִזּוּרַת ה' יְתִבְרֹךְ - יּוֹם ד' פְּרִשְׁתָּו וְיִצְחָא, ו' כְּסָלוּ, שְׁנַת תְּשִׁיעַת לְפָרַט קָטָן
מְרֻתָּה... פְּחִי'

איך האב ערחהאלטן איייר בריוו.

דָאַנְקָט דָעַם אַיְבָּעָרְשָׁטָן אַוִיפָּרְדִּי צְוּוֵי לִיכְטִינְגָּעַ מְתָנוֹת וּוָאָס
עַר הָאָט אַיְיךְ גַּעַשְׁאַנְקָעָן; פָּאָרְזּוֹאָס זָאָלָט אַיר לְיִפְּנָן
צוֹ דָאַקְטוֹרִים מַאֲכָן טְפּוֹלִים?! טָאַנְצָט פָּאָר שְׁמָחָה פָּאָר דִּי
מְתָנוֹת מִיט וּוָאָס דָעַר אַיְבָּעָרְשָׁטָר הָאָט אַיְיךְ מְזֻבָּה גַּעַזְוֹעָן.
בְּשָׁעַת אַפְּרוּ צִינְדָּט דִּי שְׁבָת לִיכְט אַיְזְעָר אַגְּרוֹיסָע
עַת רְצָוֹן; אַלְעָט טִירָן פָּוֹן הַיְמָל עַפְעָגָעָן זַי אַוִיפָּר אָונָן
מְעַן קָעָן אַלְעָט פּוֹעַלְן. דָעַרְפָּאָר גַּעַט צוֹ בְּעַטְן פְּוֹגָעָם
אַיְבָּעָרְשָׁטָן בְּשָׁעַת אַיר צִינְדָּט אָן דִּי שְׁבָת לִיכְט אַוִיפָּר אַלְעָט
וּוָאָס אַיר דָאַרְפָּט, בְּפִרט אַוִיפָּר קִינְדָּעָר.

גַּעַן אַיר זָאָלָט וּוָעָן וּוִיסְן וּוָאָס פָּאָר אַפְּרוּזָה אַפְּרוּזָה הָאָט
מִיט אַיְרָע תְּפִילָות, בְּפִרט וּוָעָן זַי צִינְדָּט אָן דִּי שְׁבָת
לִיכְט יְעַדָּע וּוָאָהָה - זָאָלָט אַיר אַוִיסְגָּעָנוֹצָט דִּי צִיְּת אָונָן

עַצְתּוֹ

תפ

אָמֹנוֹה

כג

געַבְעַטְן דָעַם אִיבְּעַרְשְׁטַן אֹיֶף גַעֲוָנֶט, אֹוֶף קִינְדָעֶר אָוֶן אֹיֶף
נַחַת; עַס אֵיז אַשָּׁאָד אָוֶ פָרוֹיָעָן וַוִיָּיסָן נַיְשָׁט וַוִיְחַשּׁוֹב זַיְעַרְעָ
תַּפְילָות זַעֲנָעָן אָוֶן וַוִי אֹזְוִי אֹוֶיסְצְוִינִיכְן זַיְעַר צִיְמָט דַעַמְאָלֶט.
דַעַרְפָאָר זַעַט צַו בְּעַטְן פּוֹגָעָם אִיבְּעַרְשְׁטַן בְּשַׁעַת אִיר צִינְדָט
אָן דֵי שְׁבָת לִיבְט אֹיֶף אַלְעָם זַוָּאָס אִיר דַאְרָפְט.

תפ

וַוְאוֹ שְׁטִיטִיט אֹז דַעַר רַבִּי הָאָט גַעַזְאָגֶט
מַעַן זָאָל נַיְשָׁט שְׁלָאָגָן קִינְדָעֶר?

שְׁאָלָה:

לְכָבּוֹד דַעַר רַאֲשָׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיטָאָגָן,
וַוְאוֹ שְׁטִיטִיט אֹז דַעַר רַבִּי הָאָט גַעַזְאָגֶט מַעַן זָאָל נַיְשָׁט שְׁלָאָגָן קִינְדָעֶר?
יְיַשְׁרָר פְּנָה

תְּשֻׁוָּה:

בְּעֹזֶרֶת ה' יְתִבְרֶךָ - יּוֹם ד' פְּרַשְׁת וַיֵּצֵא, ו' כְּסָלוֹ, שְׁנַת תְּשָׁעַ"ט לְפָרֶט קָטָן
לְכָבּוֹד ... נָרוֹ יְאִיר

אַיְיךְ הָאָב עַרְהָאָלָטָן דִיְין בְּרִיוֹו.

דֵי תְּלִמְדִים פּוֹן הַיְילִינָן רַבִּיְזָן זַעֲנָעָן גַעֲוָעָן זַיְעַר מַקְוּשָׁר
צּוֹם רַבִּיְזָן, זַיְיַ פְּלָעָנָן פְּרַעָנָן דָעַם רַבִּיְזָן יְעַדָּע זָאָד וַוִי
אֹזְוִי זַיְקָה צַו פִּירָן. אֹזְוִי אַיְיךְ פְּלָעָנָן זַיְיַ דַעַרְצִיְילָן יְעַדָּע פְּרָט

וּוֹאָם הָאָט פָּאֵסִירֶת מִיטִּי. בְּפֶרֶט דָּעַר הַיְלִינְגָּעַר רַבִּי נְתָן וּכְרוֹנוֹ לְבִרְכָּה פֶּלְעָגֶט שְׁטָעַנְדִּיגֶג דָּעַרְצִילָּן פָּאָרְןְּזָן רַבִּי יְעָדָע וְאֵה, אָונָן זַיְה גּוֹט צְוָגָעָקָוֶקֶט צַו דִּי תְּנוּעוֹת וּוֹאָם דָּעַר רַבִּי מַאֲכֶט צַו וּוַיְסָן אָוִיב עָר הָאָט גּוֹט גַּעַטְוֹן אָדָעָר עָר דָּאָרֶפֶּט עַפְּעָם פָּאָרְרָעְבָּטָן.

אִין מָאֵל הָאָט רַבִּי נְתָן דָּעַרְצִילָּט פָּאָרְןְּזָן רַבִּי יְעָדָע וּוֹאָם עַס פָּאָרְנְּאָנְגָּנְגָּעָם שְׁבָת. רַבִּי נְתָן פֶּלְעָגֶט קְסִירָר אַהֲיִמְבָּרְעָגָעָן גַּעַסְטָט פָּוּן בֵּית הַמְּדָרְשָׁה צַו קְוֹמָעָן עָסָן בֵּי אִים, אַבְּעָר דָּעַם פָּאָרְנְּאָנְגָּנְגָּעָם שְׁבָת הָאָט זַיְן זַוְּן נִישְׁטָט גַּעַזְוָאָלָט אַרְיִינְקְוֹמָעָן צֻוְּמָט טִישׁ זַיְצָן גַּעַנְעָבָן דָּעַם נַאֲסָט וּוֹאָם עָר הָאָט אַהֲיִים גַּעַבְּרָעְגָּעָט, וּוַיְיַל עַס אִיז גַּעַנְעָגָעָן פָּוּן אִים אַשְׁלָעְבָּטָע גַּעַרְוָה וּבָוּ, הָאָט רַבִּי נְתָן גַּעַנְעָבָן אַ פָּאַטְשָׁ פָּאָר זַיְן זַוְּן עָר זַאְל פָּאָלְגָּן אָונָן אַרְיִינְקְוֹמָעָן צַו דִּי סְעַדָּה. וּוֹעֵן דָּעַר רַבִּי הָאָט גַּעַהְעָרָט דִּי מַעְשָׂהָ פָּוּן רַבִּי נְתָן הָאָט עָר אִים גַּעַזְאָגָט: "קְזָדָם כָּל וּוַיְיַל אִיךְ אוֹ פָּוּן הַיִּגְּטָמָן אָונָן וּוַיְיַטְעַר זַאְלְסָטוֹ אַהֲיִים בְּרָעְגָּעָן גַּאְרָגָעָט וּוֹאָם דַּו וּוֹעֵסְטָט קַעַנְעָן שְׁמוּעָסָן מִיטִּי זַיִי אִין לְעַרְגָּעָן, נִישְׁטָט סְתָמָם אָוֹרְחִי פּוֹרְחִי, וּוַיְדָעַר אַ קִּינְדָּשָׁלָאָגָט מַעַן?!?" פָּוּן דָּעַם דִּיבָּר אִיז שַׁוְּיִן גַּעַבְּלִיבָּן אָנְגָּגָנוּמָעָן בֵּי אַנְשָׁי שְׁלוּמִינָּו אַז מַעַן שְׁלָאָגָט נִישְׁטָט קִינְדָּעָר.

דָּאָם אִיז גַּעַזְאָגָט גַּעַזְוָאָרָן בֵּי קְלִיְּגָעָן קִינְדָּעָר: גְּרוֹיִסָּע קִינְדָּעָר אִיז אַ בְּפִירְיוֹשָׁע הַלְּכָה (יִרְחָה דְּשָׁה סִינְן רַמָּה, סְעִיף כ) אַז מַעַן טָאָר זַיִי נִישְׁטָט שְׁלָאָגָן, וּוַיְיַל מַעַן אִיז עַזְבָּר אָוִיפָּה (וַיְקָרָא ט, ד): "וְלֹפְנֵי עַזְבָּר לֹא תַּתְּנַזְּמֵן מַבְשָׁלָה".

בְּאַמְתָּה אֵז מַעַן טְרָאָכְטַן גּוֹט אַרְיִין זַעַט מַעַן אֵז פָּעַטְשׁ אַז
בְּכָלְלַ נִישְׁטַ קִיּוֹן חִינּוֹה, נָאָר וּוֹעֵן מַעַן שְׁלָאָגְטַן אֵז
קִינְדַּ אַז דָּאָס נָאָר אַוִּיסְצּוֹגְעָבָן דִּי גַּעֲרוֹן. דָּעֶרְיבְּעָר טָאָר
מַעַן נִישְׁטַ שְׁלָאָגְטַן קִיּוֹן קִינְדְּעָר; נִישְׁטַ נָאָר עַם הַעֲלָפְטַ נִישְׁטַ,
עַם וּוֹעֵט נָאָר מַאֲכַן אַסְאָךְ עַרְגְּעָר וּכְוֹ.

אַנְדָּאי דָּאָרְפַּ מַעַן אַכְטְּוִינְגַּ נְגַבָּן אֵז אַוְאָרְטַ פּוֹן אֵז טָאָטְעַ
אוֹן מַאֲמַעַן זָאָל זַיִן טִיעָר אוֹן חַשּׁוֹבַן; אַזְוִי אַזְיךְ
דָּאָרְפַּן קִינְדְּעָר פְּאָלָגְן. מַעַן בְּאַלְוִינְטַ זַיִן פָּאָרְזַ פְּאָלָגְן אוֹן
מַעַן קְנָסְטַ זַיִן אַזְיךְ זַיִן פְּאָלָגְן נִישְׁטַן. לְמַשְׁלַ, אַזְיךְ דָּאָס קִינְדַּ
פְּאָלָגְטַ נִישְׁטַן - עַר גִּימְטַ נִישְׁטַ שְׁלָאָגְטַן וּוֹעֵן מַעַן הַיִּסְטַ אַיִם,
וּוֹאָרְגְּטַ מַעַן אַיִם אֵז עַר וּוֹעֵט נִישְׁטַ קָעְגָּעָן שְׁפִילְן וּכְוֹ, אַבְעָר
נִישְׁטַ שְׁלָאָגְטַן. שְׁלָאָגְטַן הָאָט נְאָרְגְּנִישְׁטַ מִימַּת חִינּוֹה, דָּאָס אַז
סְתִּים זַיִה אַוִּיסְצּוֹגְעָבָן דִּי גַּעֲרוֹן.

מַעַן דָּאָרְפַּ אַסְאָךְ בְּעַטְן דַּעַם אַיִּיבְעַרְשְׁטַן מַעַן זָאָל זַוְּבָה זַיִן
צַו עַרְלִיכְעָר קִינְדְּעָר. עַס אַז גַּעֲוּעָן אֵבְרָסְלָבְעָר חַסִּיד
וּוֹאָס הָאָט זַיִעָר מַצְלִיחַ גַּעֲוּעָן מִימַּת אַלְעַ זַיִנְעָר קִינְדְּעָר, וּוֹעֵן
מַעַן הָאָט אַיִם גַּעֲפְרָעָגְטַן: "זַיִן אַזְוִי הָאָסְטוֹ זַוְּבָה גַּעֲוּעָן אֵז
אַלְעַ זַיִנְעָר קִינְדְּעָר זַעֲנָעָן עַרְלִיכְעָר אַיִדְן?" הָאָט עַר גַּעֲעָנְטְפְּעָרְטַן:
"זַוְּבָה מִיְּגַנְטַ אַיר, אַיִדְהַאָב זַיִן אַרְאָפְגְּנָעָרִיסְן פּוֹן בּוֹיִם?!" אַיִדְ
הָאָב אַסְאָךְ טְרָעָרְן פְּאָרְגְּאָסְן צֻוְם אַיִּיבְעַרְשְׁטַן אַיִד זָאָל זַוְּבָה
זַיִן צַו זַעֵן נַחַת פּוֹן זַיִן, אַיִד פְּלָעָג וּוֹיִנְעָן יְעָן טָאָג צֻוְם
אַיִּיבְעַרְשְׁטַן עַר זָאָל מִיר גַּעֲבָן עַרְלִיכְעָר קִינְדְּעָר, דָּעֶרְפָּאָר
הָאָב אַיִד זַוְּבָה גַּעֲוּעָן צַו עַרְלִיכְעָר קִינְדְּעָר".

תפא

וואי איזוי קען איך מאכון מיין מאן לערנגען?
פארזואס דארך מען יענעם אונועקמאכון?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם האב איך ויך געווואלט באדראנקען פאר די דרישות פונעם ראש ישיבה שליט"א זומס געבט מיר אסאך חיזוק אין אמונה און תפלה, די שיעורים זענגען זיעער געשמאק און ליבט, און עס גיט אריין אין די ביגער.
איך האב ברוך השם זיעער א השוכער מאן, איך האלט זיעער שטאך פון אים, ער איז זיעער אן ערליךער און וואוילער מאן, עס באדרערט מיר נאר או ער לערנט נישט קיין תורה.

איך האב פיל געהערט פון איך איבער די חשיבות פון זאנן תורה, איך זואלט ויך איזוי שטאך געפריידט זען מיין מאן זואלט דאס געטען, איך זוייס או ער איז ערליךער א שׂווערער תקיפה זיענדיין א בחר און ישיבה, ער האט נישט געהאט קיין חברות און ערליךער נישט געהאט קיין חشك צו חורן, און ער פלענט דערפער באקופען גאר גידיגע צייכענונגען איזוף די בחינות, און קען זיין או עריבער וויל ער יעэт נישט לערנט.

איך געב אכטונג נישט צו זערן זיין "משגיח", איך היים אים קינמאלי נישט גיין לערנגען, אבער איך פרוביר ארויסציאוינוין ווי שטאך איך זואלט ויך געפריידט זען ער זואלט יא געלערנט, זעדעס מאל ער דערמאנט עפטעס א תורה'דיגע זאה, אדרער ער קוקט עפטעס נאה, ווייז איך איזוים א שמחה דערפין, איזיך זען מיר הען ציאמען די דרישות פונעם ראש ישיבה שליט"א פרען איך אים זומס ער האלט זענונג דעם, איך האב אבער מואר אים צו זאנן אבן או איך וויל ער זאל לערנגען; אפשר דארפ איך דאס יא טוּן?

עזה וואס איד קען טוינ דערצוי?

גָּלִיבְּצִיְּטֵג הַאֲבָא אַיךְ גַּעֲנוֹאַלְטַ מַעֲזִירַ זַיִן, מִיטַּן פּוֹלְסְטַן מֵאַסְּ רֻעֶסְפַּעַקְטַ, אַוְ דַּעַרְ רַאֲשַׁ יִשְׂכַּבְהַ שְׁלִיטַ אַזְּלַ נִישְׁטַ אַזְּוּקְמַאְכַּן אַנְדְּעַרְעַ רַבְּיִים אַזְּנַ חַסִּידָותְעַרְ. אַסְּאָךְ מַאלְ וּזְעַן אַיךְ הַעַרְ וּוּ דַעַרְ רַאֲשַׁ יִשְׂכַּבְהַ שְׁלִיטַ אַזְּ פְּרַעַנְטַ אַבְּחָורְ וּזְאָם קַוְמַטְ פּוֹן אַזְּ אַנְדְּעַרְעַ קְרִיְיַ אַזְּ מַאְכַּט אַזְּוּקְ יַעַנְעַ קְרִיְיַ, זַאנְגְּדִינְגַּ: "זַואָם בָּאַקְוּמְסְטַן פּוֹן דִּיְיַן רַבְּיַ?" דַּאַסְּ טָמֵטַ מִירַ זַיִעַרְ וּוּיְ. אַיךְ בָּאַלְאָנְגַּן צַוְּ אַנְדְּעַרְעַ חַסִּידָותַ אַזְּ אַיךְ בָּאַקְוּמְ פּוֹן מִינְן רַבְּיַ חַיוּקַ אַזְּ� עַצְוֹת פָּאָרְזַן לְעַבְןַ, אַזְּ� אַזְּוִיךְ בֵּין אַיךְ מַחְנֵנַ גַּעֲנוֹאַרְן מִיטַּ אַמְנֵנַ אַזְּ� אַוְ דַּעַרְ אַיְבְּעַרְשְׁטַעְרַ וּוּאַרְטַמְּ מִירַ זַאלְןַ רַעַדְןַ צָום אִיםַּ וּוּ צַוְּ אַחֲרַ, פּוֹן דַּעַסְטַן וּעֲנֵן בֵּין אַיךְ מַכְבֵּדַ יַעַדְןַ אַיְגָעַם מִיטַּ זַיִן קְרִיְיַ אַזְּ שִׁיטַהַ; אַזְּ בְּרַסְלַבְ פָּאַרְקְוּיְפַטְ גַּטְעַ זַאְכַןַ, קַעַןַ מַעַן דַּאַךְ רַעַדְןַ בְּלוֹזַ פּוֹן דַעַםַ, פָּאַרְקוֹוָסַ בְּעַלְטַ אַוְיסַ אַזְּוּקְצְוּמַאְכַן אַנְדְּעַרְעַ?

נְבָא מַלְאָכֵל אֶת גְּרוּזִין יְיַשֵּׁר בָּם פָּאֵר אַלְעָם

גשובה:

ברצונות ה' יתברך - יום א' פרשת וילוח, " כסלו, שנת תשע"ט לפרט קטן מרמת טהרה

איך **הָאֵב** **עַרְחָאָלְטָן** **אייּוּר** **ברִיוֹו.**

זוייְעַר אָסָאֵךְ אִינְגֶּעָלִיט אַיִּין בְּחֹרִים ווַיְלֵן נִישְׁטַ לְעֶרְגָּעַן צָוִילַב
דָּעַם ווָאַסְמַעַן הַאֲטַזְוֵי פָּאָרְשָׁעַמְטַ אַיִּן דִּי יְוִנְגַּע יָאָרֶן,
זָעוֹן זָיוַעַן אַגְּמָרָא קְוָמַט זָיוַי אַרְזִיף אַלְטָעַ ווַיְיִטְאָגֵן, בְּזִוְונָת
אַיִּין שְׁפִיכּוֹת דְּמִים וּכְיֵי ווָאַסְמַעַן זָיוַי זָעַנְגָּעַן אַדְוָרֶךְ אַיִּין דִּי יְוִנְגַּע
יָאָרֶן. אַבְעַר בְּאַמְתַּה זָעוֹן זָיוַי וּוְאַלְטָן זָעוֹן גַּעֲווֹיסְטַ וּוְיִסְמַדְעַן
יָאָרֶן.

היליגע תורה או - וואלטן זוי נארניישט געווואלט חווין תורה,
אווי ווי דער רבּי האט אמאָל געזאנט פֿאָר אַיְגָּעָם פֿוּן אַנְשִׁי
שלומינו (יעין שיחות הר', סי' י): "איינמאָל די תורה וועט דיר
ווײַזְוּן אַיר פֿנִים, וועסטע שווין נָאָרְנִיְשֶׁט וועלן, נָאָר די תורה".

היות אײַער מאָן אוּן דָּאָס אַרְיבֵּעָר אַיְן זַיְגָּע יונְגָּע יָאָרָן
האָט דָּאָס גּוֹרָם גּוֹעָוָן אוּנְעָר זַאָל מַעַר נִישָׁט וּוּלְעָן
לְעַרְגָּעָן. יַעַצְתָּ, אוּ אַיר ווַיְלָט ווַיְסַן ווּאָס אַיר קָעָנָט טָוּן עַר
זַאָל זַאָל לְעַרְגָּעָן תורה? אוּוּי ווי אַיר טוֹט יַעַצְתָּ זַאָלט אַיר
וּוַיְיַטָּר טָוּן - בִּתְּרַ שְׂאָת וּבִתְּרַ עֻזָּוּ אַיר זַאָלט אַיְם וּוַיְיַטָּר
מְחֻזָּק זַיִן, מְעוֹדָד זַיִן אָוּן אַרְוִיסְוּיְזָן ווי שְׁטָאָרָק אַיר שַׁעַצְתָּ
זַיִן לְעַרְגָּעָן אָוּן דְּאָוּעָגָעָן; וּוּן עַר לְעַרְגָּט אָוּן דְּאָוּעָגָט -
זַאָלט אַיר אַיְם אַוְיפּהַיְּבָן, דָּאָס וּוּטָמָאָבָן עַר זַאָל לְעַרְגָּעָן
מַעַר אַיְן מַעַר.

אַיר זַאָלט וּוַיְיַטָּר בְּעַטְנָן דָּעַם אַיְבָּעָרְשָׁטָן אוּ אַיר זַאָלט
הָאָבָן אַ שְׁטוּב ווּאָס פִּירְט זַיְקָה מִיטָּה דִּי תורה, אָוּן
אַיְיַעַר מאָן אָוּן קִינְדָּעָר זַאָלָן לְעַרְגָּעָן דִּי הַיְלִיגָּע תורה; וּוּן
אַיר צִינְדָּט אָוּן דִּי שְׁבָת לִיכְטָ אָוּן אַיר שְׁטִיטִיט מִיטָּה דִּי הַעֲנָט
אַוְיפּּזְן פֿנִים זַאָלט אַיר בְּעַטְנָן דָּעַם אַיְבָּעָרְשָׁטָן: "הַיְלִיגָּע
בְּאַשְׁעָפָּעָר! הַעֲלָףְּ מִיִּן מָאָן זַאָל לְעַרְגָּעָן, דְּאָוּעָגָעָן אָוּן זַיִן
אַ צְדִיקָה; הַעֲלָףְּ מִיר אָוּן מִיִּנְעָ קִינְדָּעָר זַאָלן לְעַרְגָּעָן, דְּאָוּעָגָעָן
אָוּן זַיִן עַרְלִיבָּעָ אִידְזָן צְדִיקָה"; אוּוּי זַאָלט אַיר בְּעַטְנָן אָוּן
שְׁיַעַור מְאָל, וּוּטָמָאָבָן עַר אַיְבָּעָרְשָׁטָר עַפְעָגָעָן זַיִן הָאָרֶץ אָוּן
עַר וּוּטָמָאָבָן מִיטָּה דִּי תורה.

בָּנוּגַע פֶּאֲרֻוֹאָס מִעֵן דָּאָרָפֶט אֲוּעָק מַאֲכָנָן וּכְוֹן; דַּי פֶּרְאָגָע אַיז
מִמְּשָׁ פֶּלְאי פֶּלְאיִם... עַם אַיז נִישְׁטָא נָאָך אָזָא
פֶּאֲרָשְׁעַמְּטָע רְבִי אָוּן פֶּאֲרָשְׁעַמְּטָע חַסִּידָות וּוּי בְּרֶסְלֶב! קִינְגָּעָר
וּוְיל נִשְׁטָא אַגְּעַרְקָעַגְעָן בְּרֶסְלֶב אָוּן אַגְּעַרְקָעַגְעָן חַסִּיד אַיז צָו
שָׁאנְדָא אָוּן צָו שְׁפָאַט בַּיִ אַלְעַחַדְעַתְוָן. וּוּעַן מִעֵן דָּעָרְיוֹיסְטָט
וִיך אָוּן אַבְּחָור אַדְעָר אַיְנְגָעַרְמָאָן אַיז אַגְּעַקְוּמָעָן קִיְּזָן בְּרֶסְלֶב
הַוִּיבְטָמַע אַן חֹזֶק מַאֲכָנָן אָוּן אַים אַיְפְּמָעַרְקָנוּאָס מַאֲכָנָן אָוּן
עַם אַיז נִשְׁטָא פָּאָר אַים, אָוּן וּוּעַן מִעֵן וּוְיל זַיְה שְׁטָאַרְקָנוּ מִיטָּמָע
וּוְאָס מִיר זַעַגְעָן זַוְּבָה וּכְוֹן הַיִּסְטָט דָּאָס אַז מִיר מַאֲכָנָן אֲוּעָק
אַגְּדָעָרָע? אַז מִעֵן לִיְגָט אַרְיַין שְׁטָאַרְקָקִיָּת אַיז פְּרִישָׁע תַּלְמִידִים
וּיְ זַאְלָן נִשְׁטָא זַוְּעָרָן נְתַפְּעָל פָּוּן לְצִים אָוּן פָּוּן דַּי וּוְאָס לַאֲכָנָן
אָפֶן וּכְוֹן, דָּאָס הַיִּסְטָט אַז מִעֵן בּוּיַּט זַיְה דָּוָרָה אֲוּעָק מַאֲכָנָן?!

וּוּעַן אַיְגָעָר קִוְּמָט אָוּן וּוְאַרְפָּט זַיְה אַרְזִיף אַיְיף מִיר אָוּן וּוְיל
מִיךְ דָּעָרְיוֹעָרְגָּן, מַעְגָּ אַיךְ זַעַגְעָם אַרְאָפְּוֹוַאָרְפָּן פָּוּן מִיר?
אַדְעָר דָּא זַוְּעָט מִעֵן אַוְיַה שְׂרִירִיעָן: "פֶּאֲרֻוֹאָס דָּאָרָפֶט מִעֵן אַים
אַרְאָפְּוֹוַאָרְפָּן?" אָוּן "מִעֵן זַוְּעָט נִשְׁטָט גְּרָעָסָעָר אַז מִעֵן וּוְאַרְפָּט
זַעַגְעָם אַרְאָפֶן!" אַדְעָר דָּא פֶּאֲרָשְׁטִיִּיט זַעַדְעָר אַז אַיךְ זַיְה
נִשְׁטָט זַעַגְעָם אַרְאָפְּצָוֹאַנוֹוַאָרְפָּן נְאָר פֶּשְׁוּט זַעַגְעָר זַאְל מִיךְ
אַפְּלָאוּן אָוּן מִיר לְאָזָן לְעַבְּן?!

בְּרֶסְלֶב דָּאָרָפֶט נִשְׁטָט זַעַגְעָם אֲוּעָק מַאֲכָנָן זַיְה צָו בּוּיַּעַן, וּוְיל
עַם אַיז נִשְׁטָא נָאָך אַרְבִּי זַוְּבָה וּוְאָס הַאָט אַזְוִיפְּלִיל
סְחֹרָה צָו פֶּאֲרָקְוִיפָּן וּיְ דָעָר הַיִּלְגָּעָר רְבִי, אָוּן עַם אַיז
נִשְׁטָא אַפְּלָאַז וּוְאָוּן דַּי תַּלְמִידִים בְּאַקְוּמָעָן פָּוּן זַיְעָר רְבִי

אווי סאָה ווי די ברֶסְלֶב'ער חסידים, וואָס דער רבִי מאָכט זוי אלַיְינַס פֿאָר גַּרוֹיְסַע צְדִיקִים.

מען האט אַמְּאָל גַּעֲפָרָעֵנֶט מַזְהָרָא"ש וואָס אַיְזִין די נְפָקָא מִינְהָ צְוֹוִישָׁן בְּרֶסְלֶב אַוְן אַנְדָּעָרָע חַסִּידָותָן, האט מַזְהָרָא"ש גַּעֲעַנְטַפְּעָרָט: "בַּי אַנְדָּעָרָע רְבִ'ים טָאנְצָן די חַסִּידִים אַרְוִים דַּעַם רְבִ'ין, אַפְּעָר אַיְזִין בְּרֶסְלֶב טָאנְצָט דַּעַר ربִי אַרְוִים יְעַדְן חַסִּידִ"ן; דָּאָס אַיְזִין מַזְרָא'דִיג מַגְדִּיר גַּעֲוָעָן אַיְזִין גַּעֲצִיְּלַטְעָ וּוּעֲרַטְעָר וואָס מַעַן אַיְזִין זָבָה דָא בַּיִם הַיְלִינָן רְבִ'ין, אווי ווי דַּעַר ربִי האט גַּעֲזָאָגָט (תַּחַי מַזְהָרָא"ן, סִימָן שְׁלָה): מַיִינָן גַּעֲנְצָע נְחַת אַוְן תְּעַנְגָּג אַיְזִין וּוּעָן אַיְזִין זָעָן וּוּמַיִינָע תַּלְמִידִים פִּירָן וּוּה מִיט יְרָאת שְׁמִים אַיְזִין דִּינָעָן דַּעַם אַיְיבָעַרְשָׁטָן. אַיְזִין קָאָב אַלְעָם מְפָקִיר גַּעֲוָעָן: מַיִינָן לְעָבָן, מַיִינָן וּוּיְיב אַיְזִין מַיִינָע קִינְדָּעָר - אַלְעָם נָאָר פֿאָר עַנְקָ, "הָאָמָן לֹא הִתְיִתְיַיְּצָא לְהִזְמִין מְפָרָסָם וּמְנַהֲגָ שְׁקוֹרִין 'גַּנְטָעָר אַיְדָ' בָּמוֹ כָּל הַמְּנַהֲגִים, שְׁנוּסָעִים הַחַסִּידִים אַלְיָהָם וְאַיְנָם יוֹדָעִים עַל מָה נּוֹסָעִים, וְחוֹזְרִים וּשְׁבִים וּבָאִים וְאַיְנָם יוֹדָעִים מָה בָּאִים", וּוּאַלְעָט אַיְזִין נִישְׁטָן גַּעֲקָעָנֶט זַיִן אַרְבִּי פּוֹנְקָט ווי אַלְעָט רְבִ'ים וואָס די חַסִּידִים וּוּיְיסָן נִישְׁטָן פָּאָרְנוֹאָס מַעַן פָּאָרָט צֻוָּם רְבִ'ין, אַוְן וּוּעָן מַעַן קוֹמָט אַהֲיָם וּוּיְיסָט מַעַן נִישְׁטָט מִיט וואָס אַיְזִין צְוִירִקָּגַעְקָומָעָן?! פָּאָרְנוֹאָס גַּיִיט מַעַן צֹו אַרְבִּי? וואָס אַיְזִין אַרְבִּי? אַוְ ערְקָעָן מִיר מַאֲכָן פֿאָר אַ צְדִיקָ, אַוְ ערְקָעָן מִיר צְוּבָרָעָנָגָעָן צֻוָּם אַיְיבָעַרְשָׁטָן, אַוְ ערְקָעָן מִיר לְעַרְנָעָן אַיְזִין דָאָוּעָנָעָן. אַיְיָפְּן רְבִ'ין זַוְעַט סִי ווי זַיִן טְעַנְוֹת אַוְן מְחַלְקָתָה; דַּעַם רְבִ'ים מַאֲמָע די צְדִיקָת פִּינָּא אַיְזִין גַּעֲוָעָן אַ בְּעַלְתָּ

רוחה הקודש און זי האט געזען וואס גייט זיין מיט איר הייליג קינד, אירע הייליגע ברידער פלען איר רופן "פִּינְגֶּלֶעֶךְ דֵּי גְּבִיאֹתְּטָעַ", ווערט דערציילט או בשעת דעתם הייליגן רבינ'ס ברית האט דער רב'ס מאמע געבעטן איר ברודער דער הייליגער צדיק רב' ברוכל פון מעז'בו זבותו יונן עליינו: "ברוכיל" - אוזי האט זי אים גערופן - ואונטש אן פארן קינד או מען זאל נישט קריין איזיפ אים", האט דער הייליגער צדיק רב' ברוכיל איר גענטפערט: "פִּינְאָלֶעֶךְ דָּאָס קָעָן נִישְׁט זיין, עס איז פארפאלאן, מען מו קריין איזיפ אים" (ספר פועלות הצדיק סימן כא).

דער אייבערשטער זאל העלפן או די וועטלט זאל שווין אונגעטען די לימודים פון רב'ין, די לימודים וואס משיח וועט איסלערגען פאר די וועטלט. דער לימוד וואס דער בעל תפלה האט אויסגעלערנט, ער פלענט זאגן (ספר מעשיות, מעשה יב): "עס איז נישטא קיין אנדרען תפליית איזיפ די וועטלט, נאר צו דינגען דעתם אייבערשטן"; עס איז נישטא קיין אנדרען עזה - אויסער תפלה, בי מיר וועלן ארוייסנין פון אונגער גלות.

תפב

זאל איך פאָרָן קיין אומאן אויף ראש השנה אין שנה ראשונה

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א שנה ראשונה אינגעַרְמָן, און איך וויל וויסן וואס צו טוּן וועגן
פאָרָן קיין אומאן. מיין וויב זאנט מיר איך זאל פאָרָן, אַבְּעָר אַיך מיין אָז
וי וועט זיין מער פריליך אויב וועל איך נישט פאָרָן, נאר בלײַבן מיט אַיר.

וישר פֿה

תשובה:

בעורת ה' יתברך - יום א' פרשת וישלח, י' כסלו, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערחהאלטען דיין בריוו.

דאנק און לוייב דעם אייבערשטן או דיין וויב איז מיט דיר
און דו האסט זוכָה געוווען צו האבן אן עזר; חבמינו
זברוזם לברכָה זאנֵן (יבמות סג): אויפֿן פֶּסְזָק (בראשית ב' ח):
"אָעַשָּׂה לוּ עֹזֶר בְּנֵגְדוֹ", זכה - עוזרת, לא זכה - בְּנֵגְדוֹ; או
מען איז זוכָה איז די וויב מיט אַיר מאן אוין זי העלַפְט
אַים, אויב איז מען נישט זוכָה איז די וויב אָבְּנֵגְדוֹ, אלַעַם
טיט זי פָּאַרְקָעַרְט פִּינְגָּם מאן.

דיין וויב האט אַמְוִיגָּת חַבְמִים אַיִגְעָם הַיִּלְיָן רְבִין אָזֵן זי
ויל דו זאלסְט פָּאַלְגָּן דעם רְבִין וואס ער האט געהויסן

קומען צו אים אויף ראש השנה; דער הייליגער רבוי האט געזאגט (חי מוחר", סימן רכ): "וְאָמֵן זֶאָל אִיךְ אִיךְ זָאָגֵן, קִין גְּרַעַסְעַרְסָם פִּין דָּעַם אִיז נִישְׁטָה פָּאַרְהָאָגָעָן"; נאך האט דער רבוי געזאגט (שם, סימן תה): "הַרְאָשָׁה הַשָּׁנָה שְׁלֵי הוּא חֲדוֹשׁ גָּדוֹלָה, וְהַשָּׁם יַתְבִּרְךְ יְוָדָעָ שְׁאַיִן הַדָּבָר הַזֶּה בִּרְשָׁה מִאָבוֹתִי, רַק הַשָּׁם יַתְבִּרְךְ נָתֵן לִי זֹאת בְּמִתְנָה - שְׁאַנִּי יְוָדָעָ מַהוּ רַאֲשָׁה הַשָּׁנָה. לֹא מִבְּעִיא אַתָּם בְּלִכְמָ בְּנוֹדָאי תְּלוּיִן בֶּרְאָשָׁה הַשָּׁנָה שְׁלֵי, אֲלֹא אֲפִילּוּ בְּלֵי הַעוֹלָם בְּלֵוּ תְּלוּי בֶּרְאָשָׁה הַשָּׁנָה שְׁלֵי", דער אייבערשטער האט מיר געגעבן ראש השנה פאר א מותנה און נישט נאר אויר זענט אַנְגַּעַתְּאַגְּעָן אֵין מײַין ראש השנה, נאר די גאנצָע וועעלט שטייט אויף מײַין ראש השנה.

**אַנְדָּאי זְאַלְסְטוֹ פָּאַרְן קִין אָוְמָאַן, אֲפִילּוּ שָׁנָה רַאֲשׁוֹנָה; וְוָאֵס
אייז בְּכָלְלָה דִּין פְּרָאָגָע?**

דער אייבערשטער זאל העלפֿן דו זאלסְט זוכָה זיין צו קומען צום רבינ', זאגן דעם תיקון הבְּלָלִי און באקזומען אלע תיקונים וואם דער רבוי האט צוונעזאגט.

תפג

זאל איד לאיזו מײַגע קינגדער שפילן
מייט שכנים וואס זענען בישט וואקסינירט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מיר האבן אַ שָׁבֵן וּוְאַס זִין וּוְיַיְבָּ אַזְוָן דִּי מַעֲנַתְשָׁן וּוְאַס גַּעַבָּן נִישְׁטָ
קִיּוֹן וּוְאַקְסִינְעָן פָּאָר דִּי קִינְדָּרָעָר, אַזְוָן אַונְגָּרָעָר שְׁפִילָן גַּעַוְעַלְיךָ
אַינְאַיְגָעָם, וּוְאַס דָּאָס אַיְזָה פָּאָר בִּידָּעָ. אַבָּעָר יַעַצְתָּ וּעַן עַם אַזְוָן
פָּאַרְשָׁפְּרִיָּט גַּעַוְאָרָן דִּי מַיְזָעָלָם מַחְלָה בִּים הַיְמִינָן עַולָּם, הַאָב אַיךָ
זַיְעָר מַזְרָא פָּזָן דָּעָם. אַיְזָה הַאָב גַּעַהָעָרָט אוֹ צַוְּלִיב אַ שְׁמָחָה הַאָב זִין
גַּעַהָאת גַּעַסְט וּוְאַס זַעַנְעָן גַּעַוְעָן אַנְגַּעַשְׁטָעָקָט מִיטָּמַזְעָלָם, אַזְוָן אַיְזָה הַאָב
אַ קְלִיּוֹן קִינְד וּוְאַס קָעָן נַאֲכַנְיִשְׁטָ וּוּעָרָן וּוְאַקְסִינְרָט.

מיר זענען אַז אַ דִּילָעָמָא, מיר ווילָן נִישְׁטָ מַאֲכָן קִיּוֹן מַחְלָקָת מִיטָּ
די שכנים, אַבָּעָר מיר ווילָן אַיְזָה נִישְׁטָ אוֹ אַונְגָּרָעָר קִינְדָּרָעָר זָאָלָן וּעָרָן
אַנְגַּעַשְׁטָעָקָט; וּוְאַס אַזְוָן דִּי רִיכְטִינָע וּעְגָן צַוְּנָגִינָן צַו דָּעָם?

יְנִישְׁרָ פָּחָ

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת וישלח, י' כסלו, שנת תשע"ט לפרט קטע
לכבוד ... נרו יאיר

איַזָּה הַאָב עַרְהָאָלָטָן דִּיְזָן בָּרְיוֹו.

מַאֲכָה נִישְׁטָ קִיּוֹן מַחְלָקָת מִיטָּ דִּי שכנים; אוֹ מַעַן טוֹט וּוְאַס
די תּוֹרָה הַיִּסְטָט טוֹן וּוְעָרָט מַעַן אַפְּגַּעַה הַיְּטָן פָּזָן אַלְעָם

שָׁלַעֲבָטִים, מֵעַר פּוֹן דְּעַמְּ קָעַן מֵעַנְּ נִישְׁטָטָן אָזְן מֵעַן דָּאָרֶף
נִישְׁטָטָן טָנוֹן. דִּי תּוֹרָה אַיז גַּעֲגָבָן גַּעֲוָאָרָן פָּאָר מַעֲנְטָשָׁן - נִישְׁטָטָן
פָּאָר מַלְאָכִים (ברכות כה), דַּעֲרִיבָּעָר אָו דוֹ פָּאָלְגָסְטָן דִּי תּוֹרָה אָזְן
דוֹ גַּעֲבָסְטָן וּוְאַקְסִינְגָּעָן פָּאָר דִּיְנָעָ קִינְדָּעָר, וּוּעַט דָּעָר אַיְבָּעָרְשָׁטָעָר
אַפְּהִיחְזָן דִּיךְ מִיטְטָן דִּיְנָעָ קִינְדָּעָר פּוֹן אַלְעָם שָׁלַעֲבָטִים.

וְעַצְמָה כִּי לְעֵבֶן בְּשָׁלוֹם מִית אַלעֲמָעַן - בְּפִרְטָת מִית שְׁבָנִים;
יעַדְעַ זַהֲךְ פִּירְט וַיְהִי מִית אַפְּנִינְקָטְלִיבָּעָר חַשְׁבָּוֹן. דָּאַס
וְוָאַסְמָעַן וְוָאוַיְגַּט אַיִן אֲדִירָה מִית שְׁבָנִים דָּאַס אַיִן מִית אַ
פְּנִינְקָטְלִיבָּעָר חַשְׁבָּוֹן פּוֹגָעַם אַיְבָּעָרְשָׁוֹן אֲזַדְּקָא דָעָר מְעַנְטָש
זַאֲל וְוָאוַיְגַּעַן נְעַבְנוּ דֵי אָזְן דֵי מְעַנְטָשׁוֹן, דָעָרְבָּעָר זַאֲלָסְטוֹ

יא. אין דעם פאָלענערן ברווע שרייבט דער ראַש יישיבָה שליט"א אַיכְעַר דעם נישא באַריךָות:
 די גענטטען זאָק ביים אַיכְעַרְשֶׁמֶן אוֹז שְׁלוּם
 בעורת ה' יתברך - זום ג' פרשת בי הצעא, ט' אלול, שנת השפ"א לפרט קטען
 מרת ... תהי, קדושים ברוך
 אהָה האָעכָאלְטָן אַינְיעָר ברווע.

די גערעטען אונדערן אויב ביהם איז בערשותן האט זיעיר ליב ווען שכנים קומען זיך אויס. דער איז בערשותן האט זיעיר ליב ווען שכנים קומען זיך אויס.
 איך וויס גוט ויאויז מען שפירט מיט גוטן שכנים און פארקערט, איך האט געהאט במשך אלע זיארן אסאך סארטן שכנים: מיר ואויזען אין א בגין מיט קרוב צו דרייסיג משפחות, עס איז געוען ציינן זואס מיר דאנן זיך מיטן געוען, מיר דאנן געהאט געבענישטן שכנים, וואוילע מענטשן, זיך נישט געמייטן זוי איז מתקן זיין אונגערד קונדר, זיין דאנן געדראט זיעיר וועג און זיין דאנן אונז געלאטן דאנן אונגערד זועג, עס איז געוען און. נאכרים איז געוען ציינן זואס איך פלען מרעפּן מיז זויב ווינגען אין שטוב, יען קאנט מיט און אנדערע מעשה, הינט האט אויר דרי שכנתן גענטט איז איז נישט קרי נארטמאעלע מאכען וויל זי לאט דרי קונדר ערן נאש און עס איז נישט גענטט, געבען האט אויר א שכנתן פארגענאלטן פארוואס זי מאקט נאכנייט פשודין, דרי שכנתן טענעהט: "בוקט נאמט נארטעל", א זדריטע שכנתן ערט נישט אויף שעקרן: "פארוואס קופסטע נישט דרי קליד זכי פאר דיזיגע קונדר?!" פארגען זואך האט א שכנתן איז גענעקלאלט מיט אין בהלה או איזינער פון אונגערד קונדר דאנן געבען אויר קינד און געשרין און פאנגענאלטן: "היכן אויר טומ נאנטש?" איז דרי קינד האט פארגען זואך געבען אונגערד בעבי, זואס ווילקטו? זואס שרײיסטו? דז וויסט נישט או זי זענצען קינדר ער זכו? איז דאנן מיר געהאט אונולבע שכנים און אונולבע שכנים.

וואם האבן מיר געטען? מיר האבן זיך געטעןארקט מיט דיע ווערטער פון רביה נטען (לקוטי הילוטות נוק שכנים הלכה ד, אות ב): "בי צירכין לאומין שעפל מאה ה", מען דארף גליבין או אלעס איז פונעם אייבע עטען, זכל מה ש' יתפרק מסביב עם האדם, און אלעס וואס גיטט אויבער אויפן בענטש, "הבל מאה הי' בשביל בחורנו", אלעס איז נאר וויל מען זען פון הימל וויאזוי דער מענטש ווועט זיך דערהאלטן, "זבונאי נס' זה מאה הי' צבאות יצאה שהוזה היה שבן אצל פלוני", עם איז זיבער אנגעניריבן פון אייבערשטיין פינקפליך איז דער און דער זאל זיין אונגער שבן, דיע ווערטער האט אונז שטונדריג מזוק געוווען, מיר האבן געתרערט דיע ווערטער פון רביה נטען או דער אויבערשטער האט אויבגענטעלט אונגער בגין מיט אלע דירות פינקט ווער עס זאל וואונען דא, ווער זאל וואונען געבן מיר, ווער זאל זיין פינע שבנים: או מען וויסט או דער אויבערשטער געבט דיע שבנים און ער ווארט ער זיך מען פארשטייט וויא שיין זיך און מען קומט זיך אויס - איז אלעס גראנגער.

רבי נתן ואניהם (שם): "צריכין לשמר מאד שילוח אהבה ואחדות בין השכנים", מען דארך ויעיר אכטנגן געבן עם זאל זיין ליבשאפט צוישן די שביבים, "לוֹא וְהִיא בְּנֵי-חַיִם שׁוֹם שָׁנָה וְהַזָּקָן בְּלָל", און חס ושלום וזה נישט פיגט האבן און נישט מוק זיין אינער דעם צויזען, "בְּרוּ שִׁיבָּלוּ דְשָׂנָנִים להצטרף ווילוחבר ייד ל'כל ד'בר שבקרעה בעי שיטרבה בית הפתחה", אווי וועט אריסקומען מען בבוד שםים.

דעריבעער בעט איך אויך זיין איר זאלט נישט בעמען צום הארכן ווען אויער שבּן-טע אונט איך
ובכ' אונז טילט איך איזין וככ' נישט יעדער פארשטייט ווען צו זאנן און ווי אווי צו זאנן. ווען זי
זועט איך אונדיבן מותנק זיין, זאלט איר זיך שטאָרְקָן מיט אלע בחרות נישט צוֹרִיק אונז און נישט
צוֹרִיק שְׂרַעְיָע, איר קענט איר זאנן שְׂרַעְיָהִים: "אָקְ בֵּן מַתְנָה מִינְעָן קִינְדָּר וְאַיְזָה מִיר פָּרָשְׁטִיעָן
אונז איר זאלט מותנק זיין אויער קִינְדָּר ווי אווי איר פָּרָשְׁטִיט", אונז ווען אויער שבּן-טע דָּיְבָּט
און רעדן בְּשָׁם דָּרָר רָאֵשׁ שְׁבָּה, זאלט איר זאנן שְׂרַעְיָהִים: "וַיָּאמֶר דָּרָר רָאֵשׁ שְׁבָּה זָאת דַּרְ
אלסְטָמוֹ פָּלָגָן, מִיר האָבָּן אוֹיךְ דָּרָר רָאֵשׁ שְׁבָּה, מִיר ווֹיְסָן אוֹיךְ אָן מִיר פָּאָלָגָן אוֹיךְ"; אָפָּעָר
הָאָלָט אִיךְ אָין אָונֵן שְׂרִירִת נִישְׁט צוֹרִיק, גְּלִיבָּט בָּאָמָנוֹה שְׁלִימָה אוֹ דָּרָר אִיבְּרָעְשָׁעָר דָּחָט אִיךְ
גענְבָּעָן דִּי שבּן, דִּי מעַנְשָׁן - צו יונ ווי אווי איד וועט ווי דעראלטן.

מען רעדת דראך נישט פון שלעכטש שבנים, שבנים וואס ווילן אויעק געמען פון די תורה; פון זיין דארף מען זיך דערוויזערן, אויף דעם בעט פון דראך ערין טאנג: "שפתצילנו וכוי ומישבן בע", דיא רעדט מען פון עריליכע משפחות, ערליךע איזן, מען דארף נאָר קוקן גוט אונן דן זיין ערין אויענס ?לַפְּךְ זיכות.

דרדר איבערשטער זאל העלפּן אויר זאלט האבן הצלחה אין אלע עננים.
א פֿתְּחָה וְתִּימָה מּוֹבָה, א גּוֹשׁ גּוֹבְּעַנְטַשׁ יָאָר.

עַצְתּוֹ

תפָד

אֶמְוֹנָה

קה

וַיֵּעֶר אֲכֻטָּוֹג גַּעֲבָן צַו לְעַבָּן בְּשָׁלוֹם מִיט דִּינָע שְׁבָנִים עַם
זָאַל נִישְׁטַז וַיַּזְנֵן קַיְנוּ שְׂוִים מְחַלְקָת צְוּוִישָׁן אַיְיךְ.

תפָד

אַיְיךְ קָעָן נִישְׁטַז קַיְפָּן תְּפָלִין פָּאָר מִינֵּן בָּר מִצְוָה בָּחוֹר,
אוֹנוֹ אַיְיךְ דָּאָרָף חִזּוֹק אַוְיָךְ כִּיבּוֹד אַם

שְׁאַלְהָ:

לְכִבּוֹד דָּעָר רָאַשׁ יִשְׁיבָה שְׁלִיטָאָא,

אוֹיְוָי מַעַן פִּירְט זַיְד אַיְן בְּרַסְלָב צַו קַיְפָּן פָּאָרֶן בָּר מִצְוָה בָּחוֹר
צְוּוִי פָּאָר תְּפָלִין, סִי רְשָׁי אַזְוָן סִי רְבִינָה תָּמָם, וַיַּל אַיְיךְ וַיַּסְנֵן וַואַס צַו
טוֹן אוֹ אַיְיךְ הַאָב נִישְׁטַז קַיְנוּ גַּעֲלָת אַפְּילָו צַו קַיְפָּן רְשָׁי תְּפָלִין פָּאָר מִינֵּן
בָּחוֹר, זָאַל אַיְיךְ גַּיְן בָּאָרוֹן גַּעֲלָת אַיְם צַו קַעְגַּעַן קַיְפָּן אַוְיָךְ רְבִינָה תָּמָם?

אוֹיְךְ וַיַּל אַיְיךְ פְּרֻעָן אָן עַצְחָ וַואַס צַו טָו וַעֲנָן מִינֵּן מַאֲמָע, וַיַּאַיְן
וַיֵּעֶר בְּרוֹנִי אוֹ אַיְיךְ בֵּין גַּעֲנָאַגָּעָן אַוְיָךְ בְּרַסְלָב אַיְן אַיְבְּרַגְּעַלְאָט מִינֵּן
פְּרִיעָרְדִּינָע תְּסִידָהָוָת, אוֹנוֹ סִי וַעֲלָבָע וַאֲךְ אַיְיךְ טָו וַואַס שְׁמַעְקָט פָּוָן בְּרַסְלָב,
רַעֲגָט אַיר וַיֵּעֶר אַוְיָךְ, לְמַשְׁלָא אוֹ אַיְיךְ הַאָב גַּעֲנָעָבָן אָ נַאֲמָעָן פִּיגָּא גַּאֲבָן
רְבִינָנָס מַאֲמָע, אוֹנוֹ אַוְיָךְ אוֹ אַיְיךְ וַיַּל קַיְפָּן צְוּוִי פָּאָר תְּפָלִין פָּאָר מִינֵּן
בָּר מִצְוָה בָּחוֹר.

אַיְיךְ הַעָר אַסְאָה אַיְעָרָע שְׁיֻוּרִים אוֹנוֹ אַיְיךְ בֵּין זַיְד וַיֵּעֶר מְחַזֵּק מִיט
דָּעַם, בְּפִרְטָה אַיְן אֶמְוֹנָה אוֹנוֹ בְּטָהָן אַוְיָךְ וַואַס אַיְיךְ דָּאָרָף אַסְאָה חִזּוֹק.

יַיְשֶׁר פָּתָח

פִּשׁוּבָה:

בעורת ה' יתברך - יום א' פרשת וישלח, י' כסלו, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גָּרוֹ יָאֵר

איך האב ערכ האלטן דין בריוו.

ויזן זאלסטו או עם זעגנון דא פוסקים (עיין בספר שלחן הטהhor סימן לה, סעיף א) וואס האלטן או אויב מען ליינט נישט קיין תפילין הרבענו תם גיט מען ארין אין כלל פון קראקפתא דלא מנה תפילין; בפרט או דו שרייבסט או דו ביסט מקרוב צום היילין רביין אוין דער הייליגער רבוי האט גענאנט או גלייך זען מען הויבט און ליינן תפילין בי די 'בר מצוה' זאל מען אנטון צוווי פאר תפילין - רשי' און רבינו תם, אוין אווי פירן זיך אנטשי שלומינו אין אלע דורות (עיין בספר פעולות האדייק, סימן סר). מטילה אוין דאה בכלל נישט קיין שאלה צי דו זאלסט קויפן פאר דין זון צוווי פאר תפילין.

עם אוין בראוי דו זאלסט אריג'וקון אין די ווערטער וואס רבוי גתן זאנט (לקוטי הלכות תפילין, הלכה ה' אות כח): "יעל בן בל מי שרצו לאقرب את עצמו להשם יתברך וכו' צריך להניח תפילין הרבענו תם במז שזהיר רבינו זברונו לאברה את אנטשי להניח תפילין הרבענו תם". ווער עם וויל מקרוב ווערן צום אייבערשטן זאל מkapid זיין אנטזיטון תפילין הרבענו תם, אווי ווי דער הייליגער רבוי האט מזהיר געזען זיין מענטשן, אוין קווק ארין אין זיין הייליגע ווערטער וואס ער שרייבט וווײטער, מזרא'דיינע ווערטער (אות כט): "יעל בן עבשוי

בַעֲקּוּבּוֹת מֵשִׁיחָא בְסֻוףּ הַגָּלוֹת צָרִיכִים לְזַהַר מַאַד לְהַנִּיחַ
תְּפִילִין דְרַבְנָיו תִּמְ אֶמְתַיִם שְׁחִיוֹן
בִּימֵינוֹ, אֵין דַי חִינְטִיגָע טָעַג וּוֹאָס מַעַן הַאַלְט שְׂוִין מַמְשָׁ
בַיְ דַי גָּאוֹלָה, מַיר נִיעָן שְׂוִין אָט אַרְזִים פָוַן גְּלוֹת, דָאָרְפָ
מַעַן זַיְעַר אַכְטָוָגָג גַעַבָן אַנְצּוֹטִין תְּפִילִין דְרַבְנָיו תִּמְ אֶזְוַי וּוֹי
אַלְעַ אַמְתָעַ צְדִיקִים הַאָבָן אָוָנוֹ מִזְהִיר גַעֲוָעָן, "בַי עַבְשִׁיו^ו
הַתְּגִבָּר הַבָּעֵל דָבָר מַאַד מַחְמָת שְׁרוֹאָה שְׁקָרָובָ לְבָא
קָצָוֹ", וּוַיְיַל דָעַר יַצֵּר הַרְעָ אַיְזָה זַיְעַר מַתְגִּבָּר זַעֲנְדִּיגָה וּוֹי
זַיְן סֻופּ קַוְמָט שְׂוִין, דָעַר פָאָר דָאָרְפָן מַיר הַאָבָן בִּיְדָע פָאָר
תְּפִילִין זַיְהָ צַו קַעַגְעָן קְרִינָן מִיט אִים: קוֹק נַאֲך אַגְעָוּוַיְינָג דַי
גַּאנְצָע אָוֹת וּוּעָסְטוֹ זַעַן דָאָם גַּרְוִיסְקִיט פָוַן תְּפִילִין דְרַבְנָיו תִּמְ.

בְּנוֹגָע דִיִין מַאֲמָע וּכְוֹי: דַי גַּרְעַסְטָע בִּיבּוֹד אָב וְאָם וְוֹאָס
דוֹ קַעַגְסָט טְוִין אַיְז אָזֶה זַאֲלָסָט גַּיְינָן דָאַוְעַגְעָן דְרִיְיָ
מַאֲל אַטָּאָג, שְׁחִירִית, מַנְחָה אָוָן מַעֲרִיב מִיט מְגַנְזָן: אַיְיךְ
זַאֲלָסָטָו לְעַרְגָּעָן יַעֲדָן טָאָג דִיְגָע שְׁיעָוָרִים בְּסַדְרָן עַל פִי סַדְרָ
דָרָךְ הַלִּימָוד פָוַן הַיְלִינָן רְבִינָן (פְּמַבּוֹאָר בְּשִׁיחָות קְרָעָן, סִימָן עַז): אַיְיךְ
זַאֲלָסָטָו מַכְבָּד זַיְן דִיִין וּוַיְבָ אָוָן אַוְיְפָצִיאָען עַרְלִיבָע קִינְגְּדָעָר
- דָאָם אַיְז בִּיבּוֹד אָב וְאָם.

דַי גַּרְעַסְטָע בִּיבּוֹד אָב וְאָם אַיְז וּוֹעַן עַלְטָעָרָן זַעַן וּוֹי דַי
קִינְגְּדָעָר פִּירָן זַיְה אַיְפָ עַרְלִיבָה, אַזְוַי וּוֹי חַכְמָינָן זַכְרוֹנָם
לְבָרְכָה זַאֲגָן (יַמָּא פָוַן) אַיְפָזָן פְּסוֹק (דְּבָרִים י:ה): "זַאֲהַבָּת אֶת
ה' אֱלֹקֶיךְ" - זַאֲלָסָט זַעַן עַס זַאֲל אַרְזִיסְקּוּמָעָן אַ קִידּוֹש
הַשֵּׁם דָוִרָךְ דִיר אָוָן דָעַר אַיְבָעַר שְׁטָעָר זַאֲל בָּאַלְיָבָט וּוֹעָרָן

דורך דיר. וויל ווען א מענטש פירט זיך ווי עס דארף צז
זיין, וואס זאנן מענטשן? "אֲשֶׁרִי אָבִיו שְׁלֹמֹדּוּ תּוֹרָה", וואיל
געגען זיגע עלטערן וואס האבן אים געלערנט תורה; "אֲשֶׁרִי
רבו שְׁלֹמֹדּוּ תּוֹרָה", וואיל איז פאר זיין רבּי וואס האט אים
געלערנט תורה; "אֲוֵין לְהַם לְבָרִיות שְׁלָא לְמַדוּ תּוֹרָה", וויאי
אייז פאר די מענטשן וואס לערנען נישט קיין תורה. ווען
איינער פירט זיך אויפ ערליך זאנן די מענטשן: "קָוְקָטְתִּי אֵין
רעם מענטש, וויבאלד ער לערנט תורה פירט ער זיך אויפ
אווי ערליך". אויפ אים זאנט דער פסוק (ישעיה מט, ג): "וַיֹּאמֶר
לֵי עָבָדִי אַתָּה, יִשְׂרָאֵל אָשֵׁר בְּךָ אֶתְפָּאָר", דער אייבערשטער
באריםט זיך מיט אונא איינעם.

זיך א ביישפיל פון א ברסלב'ער חסיד: דו טראנסט אויפ
דייר א גרויסע אהוריית, דו טראנסט אויפ דייר דעם
רבינס נאמען און מענטשן קוינז אויפ דייר ווי אווי דו פירסט
זיך. דער רבּי זאנט (ספר המידות אות צדיק, סימן סט): "מִי שָׁאֹהַב
אֶת הַצְדִּיק, צָרֵיךְ לְשִׁמְרָה אֶת הַצְדִּיק, שְׁלָא יֵצֵא עַלְיוֹ שֵׁם
רַע", ווער עס האט ליב דעם צדיק דארף אכטונג געבן עס
זאל נישט אַרְוִיְּגָנִין אַ שְׁלָעַבְטָע נאמען אויפן צדיק.

**דער אייבערשטער זאל דייר העלפֿן זאלסט מצליח זיין אין
אלע דינגע ווען.**

תפה

אפשר קענט איר מיר געבן חיזוק אויף טהרת המשפחה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבת שליט"א,

דא שרייבט א פֿרוּ פֿוֹן אַרְצָה יִשְׂרָאֵל, צום עֲרֵשֶׁת וויל אַיך זיך באָדָאנְקָעָן אויף אלע שיעורים וואס אַיך הַעֲרָבָה אָונָעָס גַּעֲבָט מִיר אָסָאָך חיזוק.

אַיך האב חתונה געהאט פֿאָר דְּרַרְיָהiar צוֹרִיק אָונָן מִיר הַאָבָן נַאֲכַנְיִשְׁטָן קִיּוֹן קִינְדָּעָר. עַס הַעֲרָבָה זיך נַיְשָׁט אָוֹוי סָאָה, אַפְּבָעָר לְמַעַשָּׁה הַאָבָן מִיר אַגְּגָעָהוּבָן גַּיְינָן צוֹ דָּאָקְטוּרִים שְׁוִין אַהֲלָבָעiar נַאֲך דִּי חתונה, אָונָן זַיִת דַּעֲמָאלָט הַאָבָן מִיר פִּיל פְּרָאָבָל עַמְּעָן וּבוֹי, אָונָן אַיך דָּאָרָף חיזוק אויף טהרת המשפחה.

אַיך פָּאַרְשְׁטִי אָוּ דָּעָר אַיְבָּעָרְשְׁטָעָר הָאָט עַס גַּעַהְיִסְּן פֿאָר דִּי טָוָהָה פְּנִים מַעֲנְטָש, אַפְּבָעָר אַיְן אַגְּנָעָר מַצְבָּה וְעַ אַיך נַיְשָׁט וּוָאָס דִּי טָוָהָה אַיִּז, פָּאַרְנוֹאָס פָּאַדְרָעָט דָּאָס דָּעָר אַיְבָּעָרְשְׁטָעָר פֿוֹן מִיר? אָונָן וְיַי אַוְוי קָעָן אַיך זיך שְׁטָאָרָקָן?

אַיך האפ איר ווועט מִיר קָעָנָן אַרְוִיְּסָה עַלְפָן, אַגְּרוֹיְּסָן יַיְשָׁר בָּה

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת וישלח, י' כסלו, שנת תשע"ט לפרט קטע מרות ... מהי'

אַיך האב עַרְהָאָלָטָן אַיְיָעָר בְּרוּוֹו.

געבט אַכְטָוָנָג נַיְשָׁט צוֹ מַולְזָל זַיִן אַיִּן דִּי חַרְחָקוֹת וּבוֹי; אָוּ מעַן הִיַּת נַיְשָׁט קִיּוֹן חַרְחָקוֹת בְּאַקְוּמָט מַעַן זַיִעָר אַגְּרוֹיְּסָעָר עַזְנָש.

די הײַלְיגָע חֲבָמִים זָאָן אַינְנוּ (שֶׁבֶת יג) אַלְיָהוּ הַנְּבִיא הָאָט דַעֲרָצִילֶט: "מְעֻשָּׂה בָּתְלִמִּיד אֶחָד שְׁשָׁנָה חָרְבָה וְקָרָא חָרְבָה וְשָׁמֵשׁ תַּלְמִיד חֲבָמִים חָרְבָה, וְמֵת בְּחָצֵי יָמָיו", עַם אַיִן גָּעוּזָן אַ מְעַנְטִישׁ וּוָאָס הָאָט זַיִעַר פְּלִיִּיסְגָּן גַּעֲלָעָרְגָּט אַזְנָן עַר אַיִן גַּעֲשְׁטָאָרְבָּן זַיִעַר יוֹנָן, זַיִין וּוְיִיב הָאָט דָּאָס נִישְׁטָט אַזְנָגָעָה אַלְטָן, וּ אַיִן אַרְוּמָגַעַל אָפָן אַיִן אַלְעַשְׁוָן אַזְנָן יִשְׁבוֹת אַזְנָן גַּעֲפָרָעָגָט: וּוּ אַזְוִי קָעָן זַיִן אוּ מַיִין מַאָן אַיִן גַּעֲשְׁטָאָרְבָּן יוֹנָג, עַם שְׁטִיטִית דָּאָך אַיִן דִי תּוֹרָה (דְּבָרִים ל, כ): "בַּי הָוּ אַחֲיך וְאַרְך יִמְיך", וּוּעָר עַם לְעָרָגָט תּוֹרָה וּוּעָט לְאָנָג לְעָבָן, מַיִין מַאָן הָאָט גַּעֲלָעָרְגָּט אַסָּאָה תּוֹרָה - חָוּמָשׁ, מְשִׁנּוֹת אַזְנָן גַּמְרָא, פָּאָרְנוֹאָס אַיִן עַר נְפָטָר גָּעוּוֹאָרָן אַזְוִי יוֹנָג?!" וְלֹא הָיָה אָרְדָם מַחְיוֹתָה דְּבָר", קַיְינְגָעָר הָאָט נִישְׁטָט גַּעֲוִוִּיסְט וּוָאָס אִיר צַו עַנְטַפְּעָרָן, אַיִינְמָאָל - דַעֲרָצִילֶט אַלְיָהוּ הַנְּבִיא - בֵּין אַיך אַיִינְגַעְשְׁטָאָגָעָן בַּי דִי פְּרוּי אַזְנָן וּ הָאָט מִיר דַעֲרָצִילֶט דִי גַּאֲנָצָעַ מְעֻשָּׂה, הָאָב אַיך אִיר גַּעֲפָרָעָגָט: "אַיר הָאָט גַּעֲהָאַלְטָן טָהָרָת הַמְּשִׁפְחָה?" הָאָט וּ גַעֲעַטְפָּעָרָט: "אַנוּדָאי הָאָבָן מִיר גַּעֲהָאַלְטָן טָהָרָת הַמְּשִׁפְחָה!" הָאָט אִיר אַלְיָהוּ הַנְּבִיא אַזְנָגָעָה אַלְטָן פִּינְקְטָלִיהְ צַי וּ קָעָן דִי חַלְבּוֹת פָּוּן טָהָרָת הַמְּשִׁפְחָה, בַּי זִי הָאָט מַזְדָּה גָּעוּזָן אוּ זַיִי הָאָבָן גַּאֲגַעְגָּל אַזְטָן אַיִן דִי חַרְחָקוֹת; הָאָט אַלְיָהוּ הַנְּבִיא אִיר גַּעֲזָגָט: "בָּרוּךְ הַמֶּקוֹם שְׁהָרְגוֹ", גַּעֲלוֹיְבָט אַיִזְרָעָר אַיִבְעַרְשָׁטָעָר אוּ עַר הָאָט אַים גַּעֲהָרָגְעָט.

אִיר וּוְאָרָט אַוִּיפָּ קִינְדָּעָר, דַאָרְפָּט אִיר דָּאָך וּבּוֹתִים; זָאָג אַיך אַיך צַו אוּ אַיִן זָבּוֹת וּוָאָס אִיר וּוּעָט אַפְּהִיטָן

עַצְתּוֹ

תפה

אָמֹנוֹנָה

קִיא

טָהָרָת הַמִּשְׁפָּחָה, אֵיר וּוּעַט הַאֲלָטָן אֶלָּעָ תְּרִחָקוֹת אָזֶוּ וּוּ
עַס דָּאַרְפּ צֹו זַיִן - וּוּעַט אֵיר זַבָּה זַיִן צֹו גַּעֲזָנְטָעַ קִינְדָּעָר.

מִיר הַאֲלָטָן דִּי תּוֹרָה נִשְׁטָט וּוּיְיל מִיר פָּאַרְשְׁטִיְעַן מִיט
אוֹגְזָעָר שְׁכָל אֹז דָּאָס אַיז גָּטוּ, מִיר הַיְּטָן תּוֹרָה וּמִצּוֹת
וּוּיְיל דָּעָר אַיְּבָעָרְשְׁטָעָר הָאָט אָזֶוּ גַּעֲהִיְיסָן; דָּעָר הַיְּלִגְעָר
רְבִּי הָאָט אַזְוָעָקָגָעָמָאָכָט דִּי טָעַמִּי הַמִּצּוֹת (עַיִן תַּי מַזְהָר"ז, סִימָן
תִּיאָ), דָּעָר רְבִּי הָאָט גַּעֲזָאנְט אֹז דִּי מִצּוֹת זַעֲגָעָן הַעֲכָר פָּוּן
אוֹגְזָעָר שְׁכָל אֹונָ פָּאַרְשְׁטָאָנָר, אֹונָ וּוּפִיל טָעַמִּים מִיר וּוּעָלָן
זַאֲגָן אֹזִיפּ דִּי מִצּוֹת פָּוּנָעָם אַיְּבָעָרְשָׁטָן - וּוּעָלָן מִיר דָּאָס
נִישְׁטָט פָּאַרְשְׁטִיְיָן; מִיר דָּאַרְפּוֹן פָּאַלְגָּן דָּעָם רְצָוֹן הַשָּׁם וּוּאָס
עַר הָאָט אֹונָ גַּעֲהִיְיסָן טָוּן בְּתִミּוֹת וּבְפִשְׁוּטוֹת, אֹונָ זַיִן
פְּרִיְעָן אֹז מִיר טְוִיעָן זַיִן רְצָוֹן.

דָּעָר אַיְּבָעָרְשְׁטָעָר זַאל הַעַלְפָּן אֹז אַיִן זְבוֹת וּוּאָס אֵיר זַעֲנָט
זַיִךְ מַסְרָר גַּפְשָׁע צֹו הַאֲלָטָן דִּי הַלְּכָוֹת אֹונָ תְּרִחָקוֹת
זַאלָט אֵיר בְּקָרוֹב זַבָּה זַיִן צֹו גַּעֲזָנְטָעַ קִינְדָּעָר.

אֵיר וּוּעַט מִיר אָנְדָאִי מַזְדִּיעַ זַיִן אַ גַּטְעַ בְּשָׂרָה בְּקָרוֹב.

תפו

אֲפָשָׁר קָעַנְתָּ אֵיר גַּעֲבָנוּ מִעַר חִזּוֹק פָּאֵר מַלְמָדִים?

שָׁאַלָּה:

לְכֻבּוֹד דָּעַר רָאשׁ יִשְׂכָּה שְׁלִיטָא,

אֵיךְ בֵּין אֶלְמָד שָׁוֹן עַטְלִיבָּעַ יָאָר, אָוָן וַיִּתְאַיֵּךְ הָאָב אַנְגָּעוּהוּבָּן
הַעֲרָן אַיִּיעָרָע שְׁיעָוָרִים הָאָט וַיְהִי מִיר גַּעֲעַפְנָט אַנְיִיעַ וַעֲלָט, וַיְבָפְרַט הָאָב
אֵיךְ חָנָה פָּוּן דִּי חִזּוֹק פָּאֵר מַלְמָדִים, דָּאָס גַּעֲבָט מִיר מוֹט אָוָן שְׁמָחָה
וַיְהִי אַפְצָוָנָעָבָן מִישָׁט דִּי קִינְגָּעָר וַיְהִי עַס דָּאָרָף צָו זַיְינָן; נִשְׁתַּמְתָּן
דָּעַרְפָּוּן נָאָר אַזְיָּךְ אַלְעָמִינָעָט תַּלְמָדִים.

אֵיךְ הָאָב גַּעֲזָוָאלָט בְּעַטְן דָּעַם רָאשׁ יִשְׂכָּה שְׁלִיטָא צָו רַעַדְן מִעַר
חִזּוֹק פָּאֵר מַלְמָדִים בַּיִם סָוּפָה פָּוּן דִּי גַּמְרָא שְׁיעָוָר.

יְיַשְׁרָר פָּה

תְּשׁוּבָה:

בְּעִזּוֹת הַיְתָבֵרָה - יוֹם א' פְּרִשְׁתָה וַיְשַׁלָּח, "כְּסָלוּ, שָׁנַת תְּשׁוּבָה לְפָרָט קָטוֹן
לְכֻבּוֹד ... נָרוּ יָאָר

אֵיךְ הָאָב עַרְהָאַלְטָן דִּיְין בְּרִיוֹן.

גַּעֲלוֹזִיבָּט דָּעַר אַיִּיבָּעַרְשְׁטָעָר אָוּ עַר הָאָט מִיר מַזְבָּה גַּעֲוָעָן
פָּאַרְצּוֹלָעַרְגָּעָן יְעָדָן אַיִּינְדָּעְרָפָרִי אַ בְּלָאָט גַּמְרָא
בְּבָלִי אָוָן אַ בְּלָאָט גַּמְרָא יְרוּשָׁלָמִין אַזְוִי וַיְהִי עַס הָאָט וַיְהִי
אוֹיסְגַּעַשְׁטָעָלָט אָוּ אַלְעָמָלָט מַלְמָדִים בַּיִם אָוָן אַיִּינְתָּלְמוֹד תּוֹרָה
וַיְצַוֵּן יְעָדָן אַיִּינְדָּעְרָפָרִי בַּיִם גַּמְרָא שְׁיעָוָר - זָאָג אֵיךְ וַיְהִי יְעָדָן
טָאג אַפָּאֵר וַעֲרַטָּעָר בַּיִם סָוּפָה פָּוּנָעָם שְׁיעָוָר; אַבְיִסְלָל חִזּוֹק

און הַדְּרֵכָה. אויב דער שיעור ענדיגט זיך גענונג פֿרַי - דעםאלט איז דא צייט פֿאָר זַיִן צו בְּלִיבָּן הַעֲרָן אֲפֿאָר נוֹטָע ווערטער, אֲבָעָר אָז דער שיעור צִיט זַיִן אַרְיָין בַּיּוֹן דער זַמָּן וואָס זַיִן דָּאָרְפָּן אַרְיִינְגִּין אַיִן בִּיתָּה - דעםאלט גַּיְעָן זַיִן אַלְעָ אַרְיָין אַיִן חַדְרָן; דָּאָס אָז דער סִבְּה פָּאָרוֹאָס נִישְׁטָאָלָע שיעורים עַגְּטָהָאָלָטָן חִזּוֹק פָּאָר מַלְמָדִים.

אָז דָו בִּיסְטָא אַמְּלָד ווַיַּל אַיךְ דִיר מַחְזָק זַיִן דָו זַאֲלָסְט זַיִךְ אַוְמְקוֹכוֹן אַוְיָפְּ דַי צַעֲבָרָאַבְּעָנָעָ קִינְדָּעָרָן; אַמְּלָד וואָס גַּעַבְּט אַבְּטוֹנָג אַוְיָפְּ דַי צַעֲבָרָאַבְּעָנָעָ קִינְדָּעָר - דער אַיִן אַרְבְּטִינְגָּעָר מְנַהָּג יִשְׂרָאֵל. חַכְמָינוֹ וּבְרוֹנוֹ לְבָרָכָה דַעֲרַצְיָילָן (שְׁמוֹת רְבָה ב., ב-ט) דָוֹד הַמֶּלֶךְ אַיִן גַּעַוּעַן אַפְּאָסְטוֹה אַלְסָם יַגְּגָעָר בְּחוֹר אָוֹן עָרָ פֶּלְעָגָט שְׁטָעַנְדִּיג אַבְּטוֹנָג גַּעַבְּן אַוְיָפְּ דַי שְׁוֹאַבָּע אָוֹן יַגְּגָעָ שְׁעַפְּעַלְעָה זַיִן זַאֲלָן הַאֲבָן וואָס צו עָסָן. עָרָ פֶּלְעָגָט קְוִידָם אַרְוִיסְבָּרָעָנָגָעָן דַי קְלִינָעָ שַׁאֲפָ צו פָּאַשָּׁעָן, ווַיַּל זַיִן הַאֲבָן נַאֲכְנִישָׁט קִיּוֹן גְּרוֹיְסָעָ צִיּוֹן אָוֹן זַיִן קְעַנְעָן נִישְׁטָאָסָן פָּוֹן דַי אַונְטָעַרְשָׁטָע חַלְקָ פָּוֹן דַי תְּבוֹאָה, וואָס דָאָרְט אַיִן זַיִעָר הָאָרְט, - אָז זַיִן זַאֲלָן עַרְשָׁטָ אַפְּעָסָן דַי וּוַיְיכָע תְּבוֹאָה. נַאֲכְרָעָם הָאָט עָרָ גַּעַפְּנָט דַי טִיר פָּאָר דַי עַלְטָסָטָע שַׁאֲפָ אָז זַיִן זַאֲלָן עָסָן פָּוֹן דַי מִיטְלָסָטָע חַלְקָ פָּוֹן דַי תְּבוֹאָה, נַאֲכְרָעָם הָאָט עָרָ אַרְוִיסְגַּעַנוֹמָעָן דַי מִיטְלָגָרְטִינְגָּעָ שַׁאֲפָ וואָס זַיִי הַאֲבָן גָּאָר שְׁאָרְפָּעָ צִיְּנָעָר, זַיִי קְעַנְעָן עָסָן דַי הָאָרְטָע תְּבוֹאָה אָוֹן דָאָס אַוְיְסְרִיקָן מִיטָּה דַי וּוְאַרְצְלָעָן. הָאָט דָעָר אַיְבָּרְשָׁטָע גַּעַזְאָטָ פָּאָר דַוְה: "דָוֹד, אַיךְ זַע ווַיַּל הָאָסְטָ רְחַמְנָה אַוְיָפְּ דַי שְׁעַפְּעַלְעָה, בִּיסְטוֹ רְאוֹי צו זַיִן דָעָר מְנַהָּג

יִשְׂרָאֵל”, אָזֶן ווי עַם שְׁטִיִּת (תְּהִלִּים עַת, עָא): “מַאֲחָר עֲלוֹת
הַבְּיאֹו, לְרֻעּוֹת בַּיּוֹקָב עָמוֹ, וּבִיְשָׂרָאֵל נַחֲלָתוֹ”.

לייג אַרְיֵין אִין דַּי קִינְדָּעַר יַרְאַת שְׁמִים: דַּעֲרָצִיְּלַן זַיִּ מַעֲשִׂיות
פֿון צְדִיקִים, דַּאֲם וּוּטַן זַיִּ אַוְיפָּלָאַקְעָרַן זַיִּעַר הַאֲרִץ
צַו וּוּלְּזַן זַיִּן עַרְלִיכְבָּעַ אִידַּן, זַיִּ וּוּלְּזַן מַקְנָא זַיִּן דַּי צְדִיקִים
אוֹן וּוּלְּזַן זַיִּן נַאֲכָתוֹן. דַּעַר הַיְלִינְגַּעַר רַבִּי זַאֲגַט (לְקֹשִׁי מַוְתָּרַן
חָלָק אַ, סִימָן רַמְתָּח): “דַּעַ, שְׁסְפּוּרִי מַעֲשִׂיות מַצְדִּיקִים, הַוָּא דַּבָּר
גָּדוֹל מַאַד”, זַאֲלָסְט וּוִיסְט - זַאֲגַט דַּעַר רַבִּי - אוֹן דַּעֲרָצִיְּלַן
מַעֲשִׂיות פֿון צְדִיקִים אִיז זַיִּעַר אַ גְּרוֹיסְעַ זַאֲהַ, “בַּי עַל יְדֵי
סְפּוּרִים מַצְדִּיקִים נַתְעֹורֶר וְנַתְלָהֶב הַלְּבָב בְּהַתְעֹורָות גָּדוֹל
לְהַשֵּׁם יַתְבִּרְךָ, בְּחַשְׁקָנְמַרְץ מַאַד”. וּוַיַּל וּוּעַן מַעַן הַעֲרַט אַ
מַעֲשָׂה פֿון אַ צְדִיק וּוּעַרט מַעַן אַוְיפָּגָעָפָלָאַמְט אַוָּן מַעַן
בְּאַקְוּמַט אַ מַוְרָאָדִיגָּעַ חַשְׁקָן צַו וּוּרָן אַן עַרְלִיכְבָּעַר אִידַּן:
דוּרְכְּדָעַם וּוָאַס מַעַן זַעַט ווי דַּעַר צְדִיק הַאֲט וּזְכָה גַּעֲוֹעַן אַוָּן
עַר אִיז בְּיִנְעַשְׂתָּאַגְּעַן אַלְעַ זַיִּגְעַ נְסִיּוֹנָות - וּוַיַּל מַעַן אַיְיךְ
וּוּרָן אַ צְדִיק, בְּפֶרֶט קִינְדָּעַר וּוּעַן זַיִּ הַעֲרָן מַעֲשִׂיות פֿון
צְדִיקִים - זַוְּרָן זַיִּ זַיִּעַר נַתְעֹורֶר דַּוְרָךְ דַּעַם.

עַם אִיז בְּאוֹיסְט דַּעַר סִיףַר אוֹ דַּעַר הַיְלִינְגַּעַר צַאֲנַעַר רַב
זַבְּחוֹתָו זַיִּן עַלְיָינוּ הַאֲט אַמְּאַל גַּעֲפָרָעַט דַּעַם מַלְמַד פֿון
זַיִּגְעַנְעַקְעָר צַי עַר לְעַרְגַּט מַוְסָּר מִיט זַיִּ, הַאֲט דַּעַר מַלְמַד
אִים גַּעֲזַגְטָו: “יְאַ”; הַאֲט עַר אִים גַּעֲפָרָעַט: “וּוָאַס פָּאַר אַ
מוֹסָר סְפָּרִים לְעַרְגַּטְוּ מִיט זַיִּ?”; זַאֲגַט עַר: “חֹזֶת הַלְּבָבָת”,
הַאֲט אִים דַּעַר הַיְלִינְגַּעַר צַאֲנַעַר רַב גַּעֲזַגְטָו: “גַּיְשַׁט דַּאֲם

עַצְתּוֹ

תפוי

אָמֹנוֹנָה

קטו

מיין איך מוסר, איך פֶּרֶעג צי דו לערנטסט 'מוסר', צי דו דערציאילסט זיין מעשיות פון הייליגן רבין ר' אלימלך פון לייזענסק זכותו יגן עליינו אוון זיין ברודער דער הייליגער רבין ר' ווישא זכותו יגן עליינו"; וויל מעשיות פון צדיקים דאס פיערט אופֿ דאס הארץ צו זיין אן ערליךער איד.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאלסט האבן הצלחה אין אלע דינגע ענינים.

תפוז'

א רמז או בי א שידוך קוקט מען אויפֿן דאוועגען

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קדום א גרויסן יישר פֿח פאר די מורה/דינע שיעורים, עם אוון ממש מהיה עצמות חיבשות.

איך האב געטראכט א מקור אויפֿן דעם וואם מורה"ש זכותו יגן עלינו זאנט או בי א שידוך זאל מען קוון אויפֿן דאוועגען פונגען בחור, באטש וואם מורה"ש אלין או גענונג א מקור.

אווי ווי אויר זאנט אייביג או מיטן סדר דורך הלימוד קומט מען אן אייבעראל, האב איך געלערנט אין מדרש רביה (מי שרה ס, ט): "וותשא רבקה את עיניה והרא את יצחק". אמר רב הונא, צפת שידוך שטוחה בתפה,

יב. נאך איבער דעם נושא אין דעם חלך מכתב תע.

אִמְרָה וְכֵא אָדָם גָּדוֹל הַוָּא, לְבָה שָׁאַלְהָ עַלְיוֹן, אִיְדָעֶר רַבָּה אָז גַּעֲזָעָרָן
אַ בָּלָה צַו יַצְחָק, הָאָט זַי גַּעֲקִיקָת אַוְן גַּעֲזָעָן וַיַּי אָזְוִי עַד דָּאָנוּעָנָט.

יַיְשָׁר בָּה פָּאָר אַלְעָם

תשובה:

בְּעֹזֶרֶת ה' יַתְפִּרְךָ - יּוֹם א' פְּרָשָׁת וַיְשַׁלֵּחַ, " כְּסָלוּ, שְׁנִית תְּשֻׁעַת לְפָרָט קָטוֹן
לְכָבוֹד ... נָרוּ יָאֵר

אֵיךְ הָאָב וַיַּעֲרֵר הַנְּאָה גַּעֲהָאָט פּוֹן דִּין בְּרִיעָו.

מוֹזְהָרָא"שׁ פְּלָעַגְתּוּ שְׁטַעַנְדִּיגְתּוּ זָאנָן פָּאָר אַנְשֵׁי שְׁלֹזְמִינָו וַיַּעַן
זַיְיָ הָאָבָן גַּעֲהָאָלְטָן בַּיְיָ אַ שִׁידּוֹק טָוּן מִיטָּא
טָאָבְטָעָר אַוְן זַיְיָ הָאָבָן גַּעֲזָוָאָלְטָן וַיַּיְסֵן אַזְיָּפָ אַ בָּחָור צַי עַר
אַיְיָ אָז עַרְלִיבָּעָר בָּחָור צַי נִישְׁטָה, אָז זַיְיָ זָאלָן גַּיְיָן קוֹקוֹן וַיַּיְסֵן
אַזְוִי דָּעָר בָּחָור דָּאָנוּעָנָט; אַזְיָּבָּעָר דָּעָר בָּחָור דָּאָנוּעָנָט אַזְוִי וַיַּיְסֵן
עַס דָּאָרָפָ צַי זַיְיָן, עַר דָּאָנוּעָנָט אַיְיָן אַ סִּידּוֹר, עַר שְׁטִיטִיטָה
אַזְיָּפָ אַיְיָן פָּלָאָזָן פּוֹן אַנְהָוִיב דָּאָנוּעָנָעָן בֵּין סָוִּף דָּאָנוּעָנָעָן אַיְיָן
עַר דָּרִיכְתּוּ זַיְיָ נִישְׁטָה אָרוּם, אַיְיָ זַיְבָּעָר אַוְן עַר שְׁמוּעָסָט נִישְׁטָה
בְּיִים דָּאָנוּעָנָעָן - דָּאָס וּוַיְזִימָט אַוְן דָּעָר בָּחָור הָאָט יַרְאָת שְׁמִים,
אַבָּעָר אַזְיָּבָּעָר דָּרִיכְתּוּ עַר זַיְיָ אַגְּנָצָן דָּאָנוּעָנָעָן אַהֲעָר אַיְיָן
אַהֲיָן - אַיְיָן אַ סִּימָן אַוְן עַר אַיְיָ אַיְיָ מִן חַיּוּב.

דָּעָר אַיְיָבָּעָר שְׁטָעָר זַיְיָה הַעֲלָפָן מִיר זָאלָן זַיְיָ שְׁטָאָרָקָנוּ אַיְיָן
תְּפִלָּה, וּוּעָלָן מִיר זַוְּהָ זַיְיָן צַוְּאָלָע בְּרָכוֹת, רְפִיאָות
אוֹן יִשְׁוּעָות.

תפה

וועיפיל איז דער שיעור אנטזוהזיבן נאכאמאל אוון נאכאמאל?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

וועיפיל איז דער שיעור זיך מתק צו ווין נאכאמאל אוון נאכאמאל?
איך בין שווין אראפגעפאןן טוינגעער מאל אוון זיך מתק געווונן, איך
שפיר או עס איז פאלש צו זאנן אויך גי יענט אנהזיבן נאכאמאל.

וישר פה

תשובה:

בעזרת הא' יתברך - יום א' פרשת וישלח, י' כסלו, שנת תשע"ט לפרט קפוץ

לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערדהאלטען דיין בריוו.

סתם זיך שטארקן אוון נארכישט טוין - דאס הייסט נישט
או מען איז זיך מתקון: דער רביה האט וואונדרליך בע
עצות וואס זוער עס טוט די עצות איז זובה ארויים צו גיין
אפיקלו פון די גראסטע בלאטע, אבער די עצות העלפת נישט
נאר מיט איין תנאי: אויב מען טוט די עצות! אויב מען
דרײידט זיך אין ברסלֶב אוון מען טוט נישט וואס דער רביה
נאגט, קען מען זינגען א נאנצן טאגן: "שטארק זיך", "שטארק
זיך", "שטארק זיך", - אבער עס וועט נארכישט נויצן.

או דו ווילסט באמות ארכיסקריבן פין דינגע נפילותה, פארויאס זאלסטו נישט טוּן וואס דער רבִי זאנט?! דער רבִי געבט אונז גראנצע עצות; דער רבִי זאנט (לקוטי מוגרין חלק ב', סימן עג): "מי שרוֹצה לוכות לתשובה, יהיה רגיל באמרית תהלים, כי אמרית תהלים מסגַל לתשובה וכו'. והנה, הכל חפצים ליראה את שמה, אף על פי כן לאו כל אדם זוכה לעשות תשובה, כי יש אחד שאין לו התעוֹרות כלל לתשובה", ווער עס וויל זוכה זיין תשובה צוּן טוּן, זאל זאנט תהלים; יעדר איד וויל זיין אן ערליךער איד און טוּן די ווילן פונעם איבערשטן, אבער נישט יעדר איז זוכה אויסציפרין זיין ווילן אויף למעשה, וויל ער האט בבל נישט קיין שום התעוֹרות תשובה צוּן טוּן, "נאפילו מי שייש לו התעוֹרות לתשובה, אינו זוכה להגעה אל הדאות והשער של תשובה השיך לו", און אפילו איינער וואס האט שיין יא אן התעוֹרות תשובה צוּן טוּן, וויסט ער נישט וואס ער זאל טוּן דאס צוּן קענען אויסציפרין, "נאפילו אם מגיע לשם, יכול להיות שהשער של תשובה סגור, ומחייב כל זה אין האדם זוכה לתשובה", און אפילו איינער וואס האט יא אן התעוֹרות תשובה צוּן טוּן און ער וויסט וואס מען דארף טוּן צוּן וווערן אן ערליךער איד, דארף ער נאך אויך זוכה זיין צוּן למעשה און נישט וווערן צעבראכן וכו', דערפאר איז נישט יעדר זוכה תשובה צוּן טוּן, "על ידי אמרית תהלים, אפילו מי שאין לו שום התעוֹרות לתשובה, הוא מתעורר לעשות תשובה", פירט דער רבִי אויסן או א מענטש איז זוכה און ער זאנט

תהלים, אֲפִילוֹ עַר הָאָט נִישְׁט קִיֵּן שָׁוֹם הַתְּעוֹרֹות, וּוּעֶרֶת עַר אֲבָעָר נִתְּעוֹרָר תְּשׁוּבָה צֹ טַוְונָ דָּרָךְ דָּעַם, "וְגַם זָכָה עַל יְדֵי תְּהִלִּים לְהַגִּיעַ אֶל הַשָּׁעָר וְאֶתְּנָאָת הַשָּׁעָךְ לֹא, וְלֹפְתָחָה הַשָּׁעָר; נִמְצָא שָׂזָבָה עַל יְדֵי תְּהִלִּים לְעַשּׂוֹת תְּשׁוּבָה", אָנוּ עַר קָעָן אַנְגִּינִין מִיט אַמְּרוֹאָדִיגָּע שְׁטָאַרְקִיָּת וּכְוֹ, בֵּין עַר אַיִן זָכָה תְּשׁוּבָה צֹ טַוְונָ אָנוּ וּוּעָרָן אָנוּ עַרְלִיבָּעָר אִיד.

דָּעַרְפָּאָר אָנוּ דָו וּוַיְלָסְט בָּאָמָת אַ וּוֹעֵג אֲרוֹוִס פָּוִין דִּיְנָעַ עַבְירֹות, הוֹבֵב אָנוּ זָאנָן אֲבִיסָל תְּהִלִּים יְעָדָן טָאגַ – וּוּעֶסְטוֹ זָכָה זַיִן אַלְעָם צֹ פָּאָרְרָעְבָּטָן. תְּשׁוּבָה אַיִן נִישְׁטָ פָּאָסָטָן, תְּשׁוּבָה אַיִן נִישְׁטָ סִינּוֹפִים, תְּשׁוּבָה אַיִן צְוִירִיקָוּמָעַן צָוָם אַיִיבָּעָרְשָׁטָן; תְּשׁוּבָה אַיִן זָאנָן פָּאָרְזָן אַיִיבָּעָרְשָׁטָן: "רַבּוֹנוֹ שֶׁל עַזְּלָם, אַיִד הַזֹּבֵב אָנוּ פָּוִין יְעָצָט צֹ זַיִן אָנוּ עַרְלִיבָּעָר אִיהָ, אַיִד הַזֹּבֵב אָנוּ פָּוִין חִינְמָט צֹ גַּיִן אַיִן שְׁוֵיל דָּאָזְעָנָעָן, הַעַלְפָ מִיר אַיִיבָּעָרְשָׁטָר אַיִד זָאל הַאָבָן בְּחָ זַיִד צֹ שְׁטָאַרְקָן אַיִיפַּמְיָן יָצַר הַרְעָ"; עַם אַיִן וּוַיְיָעַר גְּרִינְגָּעַ צֹ זַיִן צְעָבָרָאָבָן, אַיִפְגָּעָבָן אָנוּ הַאָבָן טָעָנוֹת אַיִיפַּמְיָן אַיִינָעָם, אֲבָעָר אַזְוִי וּוּעֶסְטוֹ אַיִן עַרְגָּעָץ נִישְׁטָ אַנְקוּמָעָן, אַוְבֵב דָו וּוַיְלָסְט בָּאָמָת אֲרוֹוִיסְקָרִיכָן פָּוִין דִּיְנָעַ שְׁמוֹצִיָּגָעַ מַעֲשִׂים נָעַם דָעַם רַבִּינְסָ עַצָּה, אָנוּ אָנוּ דָו וּוּסְטָ פָּאָלָגָן דָעַם רַבִּין וּוּעֶסְטוֹ זָעָן וּוַיְזִיבִּיסְלִיךְ קְרִיבְסְטוֹ אֲרוֹוִים פָּוִין דִּיְנָעַ עַקְלָדִיגָּעַ מַעֲשִׂים.

נָאָך אָנוּ דִי עַצָּה פָּאָר דָעַם - אַיִן תּוֹרָה, אַזְוִי וּוַיְדָעַ רַבִּי זָאָגָט (שִׁיחּוֹת הָרָן, סִימָן יט): "אֲפִילוֹ אָוָתָן הָאָנָשִׁים הַרְחֹזְקִים מִן הַקְּדָשָׁה מִאָד, שְׁנַלְבְּדוּ בְּמַצְוָה רָעָה, עַד שְׁרָגְנִילִין בְּעַבְרוֹת

חַס וְשִׁלּוּם רְחַמְנָא לְצַלֵּן", אֲפִילוּ אֶמְעַנְטֵשׁ וּוְאַס אַיְזַי וַיַּעַר וַיַּיַּט פָּונְ קְדוּשָׁה, עַר טוֹט עֲבִירֹת רְחַמְנָא לְצַלֵּן אַיְזַי עַר לִינְט שְׂוִין אַיְזַי שְׁאֹול תְּחִתִּית, "אֲפָעָל פִּי בְּנֵי, הַכְּמַה שֶׁל הַתּוֹרָה גָּדוֹל בְּלַכְּה, עַד שִׁיבָּוֹלָה לְהֹזְצִיא אָוָתָם מִן הָעֲבֹרוֹת שְׂרָגְלִין בְּהַמָּחַס וְשִׁלּוּם, וְאַם יַעֲשׂוּ לְהַמָּחַק קָבוּעַ וְחַיּוֹב חָזָק, לְלִמְדָה בְּכָל יוֹם כְּה וּכְה, וְהַיָּה אַיְזַי שִׁיחָה, בְּנוֹדָאי יַזְפּוּ לְצָאת מִמְּצֻודָתָם הַרְעָה עַל יְדֵי הַתּוֹרָה, בַּי בְּחַס הַתּוֹרָה גָּדוֹל מַאַד", אֹוִיב וּוְעַט עַר וִיךְ מַאֲכַן אֶקְבִּיעָות צַו לְעַרְגָּעָן יַעַדְן טָאג "כְּה וּבְה" וּוְעַט עַר סּוֹף בְּלַ סּוֹף אַרְוִיסְגִּין פָּונְ זַיְן בְּלָאָטָע, וּוְיַי דִּי כָּחַ פָּונְ תּוֹרָה אַיְזַי אָזְזִי גְּרוּסִים אוּ עַס גַּעַמְט אַרְוִיסִים דָּעַם מִעַנְטֵשׁ פָּונְ זַיְן שְׁלָעָבְטִים.

אַז דַו וּוְעַסְט פָּאַלְגַּן דָעַם רְבִין וּוְעַסְטַו זַעַן וּוְיַי תּוֹרָה שְׁלָעָפְטַד דִּיר אַרְוִיסִים פָּונְ בְּלָאָטָע.

תפט

אַיְזַי שְׁפִיר זַיְד פָּאַרְקְגַעְכְּטָעַט צַו מַיְין מַאַן, וְוְאַס זַאַל אַיְזַי טְוּז?

שְׁאָלָה:

לְכָבּוֹד דַעַר רַאַשׁ יִשְׁיבָה שְׁלִיט"א,

אַיְזַי הָאָב בָּרוּךְ הַשֵּׁם אַ פִּינְגָּר מַאַן, עַר בְּרַעֲנֵגֶט אַהֲיִים גַּעַלְט פָּאַר אַלְעַם וְוְאַס עַס פָּעַלְט זַיְד אַוִים, אַבְעַר עַס שְׁטָעַרְט מִיר אוּ עַר מַאֲכַט מִיר אַסְפָּאַק מַשְׁוִיגַע אַיְזַי הַיִּסְטַמֵּר טַוֵּן זַאַכְן אַינְדָעַרְהִים פָּאַר אַיְזַי וְוְאַס אַיְזַי נִישְׁט לִיב.

מיר האבן טאָקע נישט קיון גרויסע קינדרער, אַבער אַיך פִּיל זיך ווּ פַּארְקָנְעַבְּטָעַט צו אַים אוּ אַיך מַזְוִיַּה אַנטְזֵין אָזֶן וְזֶה אַוְיְפְּפִירְן אַינְדָּעַרְהִים פַּינְקְטְּלִיךְ לוֹיט זַיִן גַּעַשְׁמָאָקְ, אָזֶן זֶה אַינְגָּאנְצָן צוֹשְׁטָעַלְן צוֹ זַיְנָעְ פַּאֲרַלְאַגְּגָעָן.

מוּז אַיך עַס טאָקָע טוֹן? אַדְעַר אַוְיַב עַס אַיז אַזְאַך וְוָאַס אַיך מַיְן עַס אַיז נִישְׁט נַאֲרְמָאֵל בְּמַג אַיך אַים זַאַן אַז אַיך וְוַיְלְ דָּאַס נִישְׁט טוֹן?

וַיְשַׁרְתָּ פָּחָ

פִּשְׁוִיכָה:

בְּעִזּוֹת ה' יְתִפְרֹךְ - יוֹם ב' פְּרִשְׁתָּוּ וַיְשַׁלָּח, י"א כְּסָלוּ, שָׁנָת תְּשׁׁוּעָת לְפָרָט קְטוּן
מִרְתָּה ... תְּחִי"

אַיך הָאָב עַרְהָאַלְטָן אַיִּיעַר בְּרִיוּוּ.

נִישְׁט אַלְעַס קָעַן מַעַן שְׂרִיבָן, בְּפִרְט וּוֹעַן מַעַן הַעֲרָת נִישְׁט
בַּיְדָע אַדְרִים: מִימְדֻע אַלְעַס וּוֹעַל אַיך אַיך עַנְטְּפָעָרָן
אַין קוֹרָצָן.

שְׁלָמָה הַמְּלָךְ זַאֲגַט (מִשְׁלֵי י, א): "חֲכָמֹת נְשִׁים בְּנָתָה בִּיתָה,
וְאֹולֶת בִּידָה תְּחִרְסָנוּ", אַ קלְוָגָע פְּרוּי בּוּיט אַוְיַב
אַיר שְׁטוֹב מִימְדֻע אַיר חֲכָמָה אַיז אַ נַּאֲרִישָׁע פְּרוּי צְעַבְּרַעַבְט
אַיר שְׁטוֹב מִימְדֻע אַירע אַיְגָעַנְעַה הַעֲנָטָן: מַעַן דָּאָרָף ווַיְקַן אַיז
גַּעַדְעַנְקָעַן אוּ דִי הַיְגַטְיָגָע דָוָר אַיז זַיִעַר שְׁטָאַרְק גַּעַפְאַלְן,
דִי נְסִיּוֹנָת זַעַגְעָן זַיִעַר גְּרוּזִים, דִי פְּרִיצָות אַוְיְפַן גַּאַס אַיז
גַּעַפְעַלְיךְ אַיז מַעַן קָעַן זַיִעַר גְּרִינְג דָוְרְכְפָאַלְן אַין הַאֲרַבְעָ
עֲבִירָות. דָעַרְיַבְעָר דָאָרָף אַ פְּרוּי זַיִן קָלוֹג אַיז אַיְבָג זַיִן
גְּרִיטִיט פָּאָר אַיר מַאַן: וּוֹעַן דָעָר מַאַן זַעַט אַז זַיִן זַיִבְאַז אַיז

שְׁטַעֲנְדִּיגַ גְּרִיַּיט פָּאָר אִים אָוֹן אֵיז מִיט אִים אַלְעֶמְאַל, וַיְעַט
דָּאָס אִים אַפְּהִיטַן פָּוּן שְׁלַעַבְּטַס.

דָּאָס וַוָּאָס אִיר שְׁפִירַט זִיךְ פָּאַרְקָנְעַבְּטַעַט וּבּוּ; דַּי בַּעֲסַטַּע
זַאַךְ אֵיז אוֹ אִיר זַאַלְט זַיְינְ אָפְּנַן מִיט אַיְיעַר מַאַן אָוֹן
אִים מַסְבִּיר וַוָּאָס בַּאֲדֻרְט אֵיךְ, אוֹ אַפְּאַרְפָּאַלְק וַוַּיל הַאַבְּן
שְׁלוּם בֵּית דַּאֲרַף מַעַן זִיךְ אַרְוִיְּסְרָעַהָן אַיְגַּעַר צָוָם צְוּוִיְּטַן,
נִישַׁט דַּעַר מַאַן קָעַן בַּאֲצֻוּיְּנָגְעַן דַּי וַוַּיְיב אָוֹן נִישַׁט דַּי וַוַּיְיב
קָעַן בַּאֲצֻוּיְּנָגְעַן דַּעַם מַאַן; אֹוֵב אִיר שְׁפִירַט זִיךְ פָּאַרְקָנְעַבְּטַעַט
זַאַלְט אִיר אִים דָּאָס זַאַנְן שְׁיִינְעַרְהִיט, אַפְּשָׁר וַוַּיְיסַט עַר
פְּשָׂוִת נִישַׁט וַיְיַזְרֵר צָוָם רַעַדְן.

בְּנוֹגַע וַוָּאָס עַר פָּאַרְלָאַנְגַּט פָּוּן אֵיךְ וּבּוּ; חַבְמַינוּ זַבְרוֹנָם
לְבָרְכָה זַאַנְן (פְּנַאַה דְּבַי אֱלֹהִים רַבָּא ט): "אַיְזָה אֲשָׁה בְּשִׁירָה?
כָּל שְׁעוֹשָׁה רַצְוֹן בְּעַלְהָה", וַעֲרָ אֵיז אָן עַרְלִיבָּעַ פְּרוֹי? אַפְּרוֹי
וַוָּאָס טַוְט רַצְוֹן בְּעַלְהָה, זַי אֵיז שְׁטַעֲנְדִּיגַ גְּרִיַּיט פָּאַרְן מַאַן
וּבּוּ, - דָּאָס הַיִּסְט אָן עַרְלִיבָּעַ פְּרוֹי. חַבְמַינוּ זַבְרוֹנָם לְבָרְכָה
זַאַנְן (נְרָה מה): "דַּעַר אַיְבָּעַר שְׁטַעַר הַאַט גַּעֲגַעַן פָּאָר אַפְּרוֹי
מַעַר חַבְמָה וַיְיַזְרֵר אַמְּאַן"; דַּאֲרַף אַפְּרוֹי זַעַן אַוְיסְצִינִין
אִיר חַבְמָה אַוְיסְצּוּבּוּין אִיר שְׁטוֹב.

אֵין דַּי וַוַּעַלְט אֵיז אַנְגַּעַנוּמָעַן אָוֹ דַּעַר מַאַן דַּאֲרַף זַיְינְ דַּעַר
וַוָּאָס הַוִּיבְט אָן גַּעַבְּן לִיבְשָׁאָפְּט פָּאָר דַּי פְּרוֹי אָוֹן דַּעֲרַגְאַךְ
גַּעַבְּט דַּי פְּרוֹי צְוִיקַן לִבְשָׁאָפְּט, אַבְּעָר וַעַן אַפְּרוֹי נִצְטַח
אִיר שְׁבָל וַיְעַט זַי נִישַׁט וַוַּאֲרַטַּן אָוֹ דַּעַר מַאַן זַאַל אִיר גַּעַבְּן
לִבְשָׁאָפְּט אָוֹ עַרְשַׁט נַאֲכַרְעַם וַיְעַט זַי צְוִיקַן וַוַּיְיַזְרֵר לִבְשָׁאָפְּט,

עַצְתּוֹ

תִּצְ

אָמֹנוֹנָה

קָמָג

נָאָר פָּאַרְקָעֶרֶט - זַי וּוּעַט עַרְשֵׁת אֲנָהִיּוֹבָן גַּעַבָּן לִיְבָשָׁאָפָט
פָּאָר אִים, וּוּעַט דָּעֶר מָאָן אִיר צְוָרִיק גַּעַבָּן גַּטְעָ וּוּעַרְטָעָר
אוֹן אִיר גַּעַבָּן לִיְבָשָׁאָפָט.

דָּעֶר אַיְכָעַרְשְׁטָעָר זָאָל הַעַלְפָן אִיר זָאָלֶט הַאַבָּן הַצְּלָחָה אַיְזָן
אַלְעָ עַנְנִינִים.

תִּצְ

וּוֹאָס טַו אִיךְ אָז אִיךְ הַאָב נִישְׁטָ קִיְּין
גַּעַדְוָלְדָ צַו גִּיְּין דָאַוּעַגְעָן אוֹן אַנְטוֹן תְּפָלִין?

שְׁאָלָה:

לְכָבּוֹד דָּעֶר רָאָשׁ יִשְׁיבָה שְׁלִיטָאָ "

אִיךְ הַאָב וּזְבָה גַּעַזְוֹעַן צַו זַיְינָ דָּאָם יָאָר אַיְזָן אַוְמָאָן צָוָם עַרְשְׁטָן מָאָל,
אַיְזָן זְבוֹת פָּוָגָעָם רָאָשׁ יִשְׁיבָה שְׁלִיטָאָ". זַיְימָת רָאָשׁ הַשְּׁנָה הַאָב אִיךְ אַנְגָּעָהָוִבָּן
לְעַרְגָּעָן יְעַדְן טָאָג חַיִּים מְשֻׁנָּוֹת, אוֹן אִיךְ הַאָלֶט שְׂזָוָן בַּיּוֹם זְעוּיִינָן
מָאָל מְשֻׁנָּוֹת בְּרוֹךְ הַשְּׁמָן.

פָּנִים דַי אַנְדָּעָרָעָ זַיְימָת אַבָּעָר פָּאַרְפָּאָס אִיךְ זַיְיעָר אַסָּאָק גַּטְטָם, אִיךְ הַאָב
נִישְׁטָ קִיְּין גַּעַדְוָלְדָ צַו גִּיְּין דָאַוּעַגְעָן אוֹן לִיְיָנָן תְּפָלִין, אוֹן אַזְוִי אַזְוִי אַיְזָן
אַנְדָּעָרָעָ וְאָכָן בֵּין אִיךְ זַיְיעָר נַאֲגָעָלָאָט. וּוֹעֵן אִיךְ פְּלָעָגָן הַעֲרָן אַיְיעָרָעָ
שְׁיוּוֹרִים יְעַדְן טָאָג הַאָב אִיךְ זַיִּה גַּעַשְׁטָאַרְקָט, אַבָּעָר לְעַצְמָנָס בֵּין אִיךְ
זַיְיעָר פָּאַרְנוּמָעָן אוֹן עַס קַוְמָט מִיר נִישְׁטָ אָוִים צִיְּמָת צַו הַעֲרָן דַי שְׁיוּוֹרִים,
דָּעַרְיִבָּעָר פָּאָל אִיךְ אַרְאָפָ.

אִיךְ הַאָפָ אִיר וּוּעַט מִיר אַרְזִיסָה הַעַלְפָן, יִיְשָׁר כִּמְ

פְּשׁוּבָה:

בְּעֹזֶרֶת ה' יְתִבְרֵךְ - יּוֹם ב' פְּרָשָׁת וַיְשַׁלֵּחַ, י"א כֶּסֶלו, שָׁנָת תְּשׁׁוּעָת לְפִרְטָת קְטוּן
לְכֻבּוֹד ... נָרוּ יָאֵר

אֵיךְ הָאָב עֲרַה אַלְטָן דִּין בְּרִיוּוֹ.

**פָּאָרְזּוֹאָם בִּיסְטִוָּוֹ אֹזְוִי פָּאָרְבִּיטְעָרְטָ ? בִּיסְטִוָּוֹ אֹזְוִי אָרְאָפְּגָעָפָאַלְזָן
רַחְמָנָא לְצַלְןָן עַד בְּדִי כְּכָה אָזְדוּ לִיְגָסְטָ נִישְׁטָ קִיּוֹן
תְּפִילִין אַיִן דַּוְּאָוּעָנְסָט נִישְׁטָ ? דָּאָסָ קְוִמָּט נָאָר פָּוּן בִּיטְעָרְנִישָׁ.**

אֵיךְ וּוַיְלָדְרֵיךְ פְּרָעָגָן, וּוְאָסָ פְּוּעָטָ דִּיר חָעָלְפָן צַו וַיַּזְנֵן דָּעָרְבִּיטְעָרְטָ ? !

**דָּעָרְ הַיְלִינְגָּרְ רְבִי זָאָגָט (לְקֹוֹשִׁי מַוְהָרִין חָלָק א', סִימָן נ): "כָּל הַפּוֹגָם
בְּבָרִית", וּוֹעֵר עַם אַיִן פּוֹגָם אַיִן דִּי עַבְּרִיה פָּוּן פָּגָם
הַבָּרִית, "אַיִן יְכֹלָל לְהַתְּפֵלָל", דָּעָרְ קָעָן נִישְׁטָ דָּאָוּעָנָעָן, עַר
שְׁפִירָט אָ בִּיטְעָרָע טָעַם אַיִנָּעָם דָּאָוּעָנָעָן; דָּאָסָ קְוִמָּט
הָאָט בְּיִ אִים אָ טָעַם פָּוּן "מַיִין מַרְיִין" - בִּיטְעָרָע וּוֹאָסָעָר.
עַר וּוַיְלָ נִישְׁטָ קְוִמָּעָן אַיִן שָׁוֵל דָּאָוּעָנָעָן אַיִן וּוֹעֵן עַר קְוִמָּט
שְׂזִוִּין יָא אַיִן שָׁוֵיל הָאָט עַר נִישְׁטָ קִיּוֹן גַּעַדְוָלְדָ אָפְּיָלוּ נָאָר צַו
עַפְּעָנָעָן דָּעַם סִידָוָר, אַיִן וּוֹעֵן עַר עַפְּנָטָ שְׂזִוִּין דָּעַם סִידָוָר
קְוִמָּט אִים אַיִן אֹזְוִי שְׁוֹועָר דָּאָס דָּאָוּעָנָעָן; דָּאָס קְוִמָּט פָּוּן
דִּי עַבְּרִיה פָּוּן פָּגָם הַבָּרִית. דִּי עַבְּרִיות מַאֲכָן אִים דָּעָפְּרָעָסָט
אַיִן צְעַבְּרָאָכָן, אֹזְוִי וּוַיְ דָּעָרְ רְבִי זָאָגָט דָּאָרְטָ וּוַיְיִטְעָרָ: "וְזָה
בְּחִינָת חֹלְאָת שְׁקוּרִין בְּרַעֲבָנִישָׁ, רַחְמָנָא לְצַלְןָן, שְׁשֹׁוּבָר עַצְמוֹת
שְׁלָ אָדָם", דִּי עַבְּרִיה בְּרַעֲנָגָט דִּי מַחְלָה וּוְאָס הַיִּסְטָ 'בְּרַעֲבָנִישָׁ'
- דָּעָרְ מַעֲנְטָש וּוֹעֵטָ צְעַבְּרָאָכָן אֹזְוִי שְׁטִיקָ שְׁטִיקָלְעָד אַיִן
הָאָט נִישְׁטָ קִיּוֹן גַּעַדְוָלְדָ צַו דָּאָוּעָנָעָן.**

וְאֵגֶט דָּעַר רְבִי: "וְאֵין יִכְלֶל לְטֻעם מִתְיקוֹת בַּתְּפִילָה, אֲלֹא בְּשַׁתְּקוֹן פָּנָם הַבְּרִית", אֲלֹא מַעֲנְטָשׁ קָעֵן נִישְׁטַ שְׁפִירָן אֲלֹא טֻעם אֵין דָאָוּעָנָעָן נָאָר אֹז עָר פָּאָרְרָעְבָּט וַיְגַע פָּגְמִי הַבְּרִית, עָר טָוט תְּשֻׁבָּה אָזָן עָר הִיט וַיְד אָפַ פָּוּן שְׁלָעְבָּטָסָן דָּעָרְרָעְבָּר אָזָב מַעַן אַיְז אָפְגָעָהִיטָן אֵין קְדוּשָׁה, מַעַן הִיט וַיְד דִּי אָזָינָן אֵין דִּי מַחְשָׁבָה דָּאָן אַיְז דָּאָס דָאָוּעָנָעָן אֲז יִסְעָזָה, עַם שְׁפִירָט וַיְד וַיְיַזְעַז "מִים מִתּוֹקִים" - וַיְסַע וַוְאָסָעָר, מַעַן וַוְיַל נָאָךְ אֵין נָאָךְ דָּעְרָפָוּן.

דָּעְרָפָאָר בְּעַט אַיְדָה דִּיר טַיְיעָרָר בְּרוֹדָעָר - שְׁטָאָרָק וַיְהִי! דִּי עַרְשָׁטָע וַאֲךְ אִינְגָּדָעָרָפָרִי זָאָלְסָטוֹ קְוָמָעָן אֵין שָׁוֹל דָאָוּעָנָעָן שְׁחָרִית אָזָן אַגְּטָוּן תְּפִילָין; הַוִּיב נִישְׁטַ אָז דִּין טָאָג פָּאָר דַּו גִּיסְטָן אַיְז מְקֻוָּה וַיְהִי טָוְבָּלָן פָּאָרָן אִיְבָּעָרְשָׁטָן אֵין דַּו דָאָוּעָנָסָט. אֹז דַּו וַוְעָסָט עַם אָפְשָׁטְיוֹפָן אַיְז שְׁפָעָטָעָר וַוְעָסָטוֹ נִישְׁטַ דָאָוּעָנָעָן. אַזְוִי וַיְיַזְעַז דָּעַר רְבִי וְאֵגֶט (שִׁיחָות הַרְּבָרָן סִימָן לא): "דָאָוּעָנָעָן אַיְז אַזְוִי גְּרוּזִים, מַעַן טָאָר דָּאָס נִישְׁטַ אָפְשָׁטְיוֹפָן אַזְוִי שְׁפָעָטָעָר"; אַזְוִי וַיְיַזְעַז מִיר זַעֲעָן אַז חַכְמָינוֹ זְבָרוֹגָם לְבָרָכה וְאֵגֶט (ברכות ה): "הַנִּיאָ, אָבָא בְּנֵימָין אָוּמָר: עַל שְׁנִי דְּבָרִים הִיִּתִי מִצְטָעָר בֶּל יְמִי, עַל תְּפִלָּתִי שְׁתָהָא סָמוֹךְ לְמַטָּתי וּבוּ", אָבָא בְּנֵימָין הָאָט אֲגָנִיז לְעַבָּן מַקְפִּיד גַּעֲוָעָן צַו דָאָוּעָנָעָן גַּלְיִיךְ וַוְעָן עָר שְׁטִיִּית אַזְוִי; וַוְיַל אֹז מַעַן שְׁטוֹפָט עַם אַז שְׁפָעָטָעָר - וַוְעָר וַוְיַסְטָן צַי מַעַן וַוְעָטָבָלָן דָאָוּעָנָעָן.

גַּעֲדָעָנָק וַוְאָס דִּי הַיְלִיגָּע חַכְמִים זָאָגָן (מִנּוֹת מַד): "וַוְעָר עַם לַיְגַט תְּפִלָּין וַוְעָטָבָלָן לְאָגָן לְעַבָּן".

תצא

**אייך קדאי צו לערגען שיחות הר"ן
אייברגעמייטשט אויך אידיש?**

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קוזם כל א גרויסן ייְשָׁר בָּה פָּאָר דִּי גַּעֲוָאַלְדִּגְעָן שְׁיעָוָרִים, אייך האב נישט דִּי וּוּרְטָעָר אייך גַּעַנְגָּז צו באָדָאנְקָעָן.

אייך האב לעצטנס אַגְּנָעָהָיוּבָן לְעֶרְגָּעָן דָּעַם רְבִינְסָס סְפָרִים, אייך האב אַגְּנָעָהָיוּבָן מִיט שִׁיחָות הר"ן. אָזְוִי וּוּי אייך פָּאָרְשָׁטִי נִישְׁט אָזְוִי גָּוָט לְשׁוֹן הַקּוֹדֵשׁ האב אייך זיך גַּעֲקוֹיפָּט אַ שִׁיחָות הר"ן אייברגעמייטשט אָזְוִי אַידִיש אָונָן אייך לְעָרָן אַין דָּעַם.

לעטנס האב אייך אַבְּעָר גַּעַהָעָרט פָּוֹנְעָם רְאָשָׁ ישִׁיבָה שליט"א או עַם עַנְגָּעָן דָּא מַעֲנְטָשָׁן אַיְן בְּרֶסְלָב וּוּאָס פָּאָרְדְּרִיעָן דָּעַם רְבִינְסָס וּוּרְטָעָר, דָּעַרְיבָּעָר האב אייך מַזְרָא או אָזְוִי וּוּי דִּי אַידִישׁ שִׁיחָות הר"ן קוֹמֶט נִישְׁט פַּיְן חִיכָּל הַקּוֹדֵשׁ, אָפְּשָׁר האבן וּוּי פָּאָרְדְּרִיקָט פָּוֹנְעָם רְבִינְסָס וּוּרְטָעָר; וּוּאָס זָאָגֶט דָּעָרָן רְאָשָׁ ישִׁיבָה שליט"א וּוּגַּנְגָּז דָּעַם?

יַיְשָׁר בָּה

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יומ ב' פרשת ויזלה, י"א כסלו, שנת תשע"ט לפרט קטע
לכבוד ... גַּרְוַי אַיְרָה

אייך האב ערחהאלטן דיין בריוו.

וזואיל אייז דיר או דו לערנטס דען הייליגן רְבִינְסָס סְפָרִים
אונ דז האסט אַשְׁיעָוָר אין סְפָר שִׁיחָות הר"ן.

דער הייליגער רבוי האט געזאגט (מי מודערן, סיון שנה): "מית יעדע שייחה וואס איך שמוועס מיט ענק קען מען זיין אן ערליךער איד, און נישט סטם אן ערליךער איד נאר אן ערליךער איד אווי ווי איך מיין אן ערליךער איד"; רבוי נתן זאגט (שם): "ונם אפלו עבשו בשלומדין דברוי הקדושים יש להם גם בן מה גדול לעורר להשם יתברך לוכות לדרכי השם באמת, למי שישים לבו היטב לדברוי ולשיחותיו הקדושים הנאמרים בויה הספר, ובשאר ספריו הקדושים", דעם רבינס ספרים פארמאן א מוארדיין מה צו מעורר זיין א מענטש צו דינגען דעם אייבערשטן; אין יעדר שמוועס פון רבין ליגן געווואלדיגע עצות און הדרבות פארן לעבן.

מוחרא"ש איז מקרוב געוויאן צום הייליגן רבין ווען ער איז געווען א בחור פון זעבןiar. מוחרא"ש האט דערציילט או עס איז אים זיער שעוזר אנטעקומען צו לערגען דעם ספר לקוטי מודערן, ער האט זיך זיער געפלאנט צו פארשטיין דעם ספר, האט ער קודם גענומען די שיחות פון רבין - שיחות הרן און חי מודערן, און אויך די קליענע תורות פון לקוטי מודערן וואס איז גריינט צו פארשטיין, און דאס געחרט אן א שיעור מאל, בי עס איז אים געווען שנור על פיו, נאכדעם האט ער אנטעהויבן לערגען לקוטי מודערן.

או דו פארשטייסט נישט קיין לשון הקדוש איז זיער גוט צו לערגען שיחות הרן אין אידיש; מען האט דאס זיער שיין אייבערגעטיטשט.

דער עיקר זאלסטע זיך מאכן שיעורים אין מקרא, משנה, גמרא וכו' - אויפן סדר דורך הלימוד פונעם הייליגן רבין (עיין שיחות הר"ן סימן עז): דער רבוי האט געניאנט: "איך האב גענוטען דאס גוטס פון די חסידים איז דאס גוטס פון די ליטוינישע"; בי חסידים איז דער עיקר 'תפלה', און בי די ליטוינישע איז דער עיקר 'תורה', איז דער רבוי האט גענוטען בידע - סי תורה איז סי תפלה, וואס דאס איז גענוען ביים רבין דער עיקר, איזו ווי דער רבוי האט געניאנט (שיחות הר"ן, סימן רפה): "מה יש להרים לעשות בזיה העולם", וואס האט א מענטש צו טון אויפן די וועטלט? "אין צריד כי אם להתפלל וללמוד, ולהתפלל", נאר דאוועגען, לערגען איז דאוועגען.

דער רבוי שרייבט פאר זיין איידעם (מכתבו רבינו זל, בראש ספר עלים לתרופה): "בקשתי מהובי חתני, שתלמידך בכל יום שיעור גמרא ופסק, שלא תעשה חס ושלום מטפל עיקר, רק את האלקים יראה וכו', כי זה הכל הארים", מײין ליבער איידעם, איך בעט דיר זיינער זאלסטע לערגען יען טאג גמרא און שלחן ערוץ, זאלסטע חס ושלום נישט מאכן פונעם טפל אן עיקר און פון עיקר א טפל; בעט מען זואס דער רבוי האט געניאנט און וואס עס איז גענוען ביים רבין אן עיקר - נאר תורה ותפלה ויראת שמים.

דערפאר זע צו לערגען אסאך משניות און דפים גמרא יען טאג, און אפלו דו פארשטייסט נישט וואס

עַצָּתֹ

תצב

אמונה

קכט

דו לערנטס - דאך זאלסטו זאנן די ווערטער, ווילל די ווערטער
פונ תורה וואשט אפ דעם מענטש אינגעאנצן פון זיין שלעבטס.

תצב

וואס טו איך איז מײַן מאן פולט אן די הויז מיט אינטערנצעט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א יונגע פרוי, איז און א האלב יאר נאך די חתונה, און איך
בין זיינער פֿאַרוּיִיטֿאָגֶט אַיבָּעָר מײַן לאָבען.

איך קומ פון א ריינע אַפְּנַעַהַטְעַנֵּע שטוב בקדושה ובטהרה, ווית פון
טַעֲבָנָעַלְאַנְיָע און און קייז שיכות צו אַינְטַעַרְנַעט און דאס גַּלְיִיכָּן, וויכער
מײַן מאן קומט פון מער און אַפְּנַעַמְאַדְעַרְנַע שטוב, מיט אַינְטַעַרְנַעט,
נאָר מַעַן לאָזֶט נישט די קינְדָעָר צוֹרִין דערזו...

מײַן מאן איז גענָאנְגָען אַרְבָּעָטָן גַּלְיִיךְ נאך די חתונה, ער האט געעפָט
א בײַנְעָם און ער האט לכבוד דעם אַרְיִינְגָעָברָעָנְגָט איז שטוב אַקְאַמְפִּוּטָעָר
מיט אַינְטַעַרְנַעט, דער נאָך האט ער צוֹנְגָעְקוּיפָט אַוְיך אַטְּבָּלָעָט און אַ
סְמָאַרְטָפָאָזָן. איך האָב אִים גַּעֲבָעָטָן מיט מְרַעָּרָן אַיז די אוֹיְנָן ער זאָל
עם אַרְיוֹסְנָעָמָעָן פון שטוב, איך האָב גַּעֲרָעָטָן צוֹ רְבָּנִים, אַבָּעָר גַּאֲרִינְשָׁט
האָט גַּעֲהָאָלְפָן.

פון די אַנְדָּעָרָע ווית פֿאַדְעָרָט ער פון מיר איך זאָל זיך אַנְטָוּן מְאַדְעָרָן,
רעשיג, איז נישט אַנְיֻוָּתְ'דִּיג, ער זאגט קְלָאָר אַיז אַפְּנָן אוֹ ער וויל איך
זאָל זיך אַנְטָוּן ווי זיינע חַבְּרִיםְסָ ווַיְבָעָר, ער לאָזֶט מיר נישט פְּרָעָן קַיְזָן
רְבָּנִים, און וויפִיל איך טָפָאָר אִים אַיז נישט גַּעֲנָגָן.

וואָס עַם וְעַט מִיר אָזֶים וּוָעַל אֵיךְ אָזֶי נִישְׁטָה קָעָנָן אֲוַיְפְּשַׁטְּעָלָן אָז
עַרְלִיכָּע אִידְיָשָׁע שְׁטוּב, אֵיךְ בֵּין וַיְיָעָר פָּאָרוּוַיְיָטָאנָט אָוָן אֵיךְ וְעַנִּישְׁטָה
קִינְיָן אָוְסְפּוּעָג. אֲפָשָׁר וּוָעַט אַיר זַיְן דָּעָר רַיבְטִיגָּעָר שְׁלִיחָה מִיר אָרוּיְסְצּוּהָעַלְפָן,
אָדָעָר בְּאַטְשָׁ קְלָאָר מַאֲכָן וְאָזֶי אֵיךְ דָּאָרָפָ וְיָקָרָן.

אַ גְּרוּיָן יִיְשָׁר פָּה

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת וַיְשַׁלֵּח, י"א כֶּסֶלו, שָׁנָת תשע"ט לְפִרְטָה קָטָן
מֻרָת ... תְּחִי'

אֵיךְ הָאָב עַרְכָּה אַלְטָן אִיְיָעָר בְּרִיוּוּ.

אֵיךְ מוֹ אֵיךְ זָאָנָן אָפָּן אָזֶן קְלָאָר אָז אַיר גַּעֲפִינָט וְיָה אָז
וַיְיָעָר אַ גְּרוּיָסָע צְרָה; עַס אָז נִישְׁטָה דָא קִינְיָן וּוָעַג מַעַן
וְאַל קָעָנָן אֲוַיְפְּשַׁטְּעָלָן עַרְלִיכָּע דָוָרוֹת מִיט אַ קָּאָמְפִוּטָעָר
אָז שְׁטוּב וּוָאָס אָז מַחְיָבָר צִוְּם אִינְטָעָרָגָעָט רַחְמָנָא לְצָלָן.
וַיְיָפַיל מַעַן וְאַל נָאָר רַעַדְן וּוָעָגָן דָעַם חֹמָר הַעֲנֵנִי פָּוָן הָאָבָן
אָז שְׁטוּב אַ קָּאָמְפִוּטָעָר, סְמָאָרְטָפָאָזָן וּבָא' - אָז נִישְׁטָה גַּעֲנוֹגָן;
דָּאָס הָאָט שְׂוִין לִיְדָעָר חָרָוב גַּעֲמָאָכָט צָעַנְדְּלִינָגָעָר מַשְׁפָחוֹת.

דָּאָס אָז אַ שְׁרַעַקְלִיכָּע צְרָה פָּאָר אָוְנָעָר דָוָר, וּוַיְיָל וּוָעַנְיָן
מַעַן הָאָט אָז אָפְעָנָעָם קָאָמְפִוּטָעָר מִיט אִינְטָעָרָגָעָט
אָדָעָר אָז אִיְפָאָר, טַעַבְלָעָט, סְמָאָרְטָפָאָזָן וּבָא', קָעָן מַעַן וּעַן
אַלְעָ שְׁמַיָּן אָזִיפָּה דִי וּוּעַלְתָּה; דָּאָס גַּעֲמָט אָנוּזָק דִי גַּאֲנָצָע
יְרָאָת שְׁמַיִם פָּוָן אַ מַעְנְטָשָׁ, דָּאָס קִילָּט אָפָּה דִי אָמְנוֹנָה פָּוָן
אַ אִיד אָזֶן בְּרַעֲנָגָט אַרְיָין אָזֶן אִים בְּפִירּוֹת אָזֶן אַפְּיקּוֹרּוֹסָות
אָזֶן נַאֲכָרָעָם וּוּעָרָט מַעַן אִינְגָנָנָצָן אָוְמְגַלְיָקָלִיךְ.

זען מען קוקט שמוציגע מאויים וכו' ווערט מען צונעקלעבט צו דעם, בייז עס איז זיינער שוער זיך אַפְּצָוֹגָעָוָאַיְגָעָן דערפון; איזוי ווי די וואס זענגן צונעבןדן (עדיקטען) צו דראגס וכו' אַדער צו אלקאהאל וכו' - קעגען זיך נישט אַפְּרִיאַסְן דערפון, איזוי אויך דער וואס האט אַקְּאַמְּפִוְוְטֶר מיט אַנְטְּרֵגְעַט אַדער אַז אַיְפָאָה, סְמָאַרְטְּפָאָזְן וכו' אַז קוּקְט שמוציגע מאויים וכו', - ווערט זיינער צונעקלעבט דערצוי, בייז עס איז שׂוין זיינער שׂוער אַרְזִיסְצּוּקְרִיבְן פָּוּן דעם. דער מה ווערט אַנְגָּאנְצְן אַוְסְגָּעְבָּרְעַנְטְּ פָּוּן די אלע עַקְלִידְגָּעָן שמוציגע מאויים, בייז מען פָּאַלְטְּ אַרְאָפְּ אַיְn בִּטְעָרָעָן עֲבִירֹת רְחַמְנָא לְצַלְן, נָאָכְדָּעָם הַוִּבְטָמָעָן אַז צוּ הַאֲבָן קְשִׁיות אַוְיפְּ די אַמְוִנה רְחַמְנָא לְצַלְן. דערפָאָר טָאָר מַעַן נִישְׁטָהָן אַז שְׁטוּבָה אַז אַפְּעַנְעָם קְאַמְפִוְוְטֶר מִיט אַנְטְּרֵגְעַט, אַדער אַסְמָאַרְטְּפָאָזְן.

עם איז מיר זיין ער שׂווער איז איז צו געבן אן עעה וויל איז
בין נישט דא צו צעַברעַכָּן אידישׁע שׂטוּבָּעָר, איז בין
גרייט צו העלפָן אויפֶשְׁטָעָלָן אידישׁע שׂטוּבָּעָר: איר דארפָט
זיין זיין ער אָפָּן מיט אִיעָר מאָן אָין אַים זָאנָן קְלָאָר אוֹ אָוִיפָּ
דָּעָם ווועג ווֹ עָר פִּירָט זַיֵּה ווועט אַיר נִישְׁטָמָצָלִיכָּה זַיֵּן
אויפֶצְוֶשְׁטָעָלָן אָן עַרְלִיכָּע שׂטוּבָּה, מָעַן מֵיז אַרוֹיסָנוֹאָרְפָּן דִּי
שְׂמוֹיז פָּונְ שׂטוּבָּה, אָן נִישְׁטָמָצָה זַעַךְ נִישְׁטָקִיָּן ווועג פָּאָר אִיךְ.

חַבְמִינָה זברונם לברכה זאנן (סנדרין מה): "אין יצר הרע שולט אלא במה שעיניו רואות", וזאת מען היה ויד נישט די אויגן, מען קוקט אויף שמוציאגע בילדער, מען קוקט אויף שמוציאגע מאויס, פאלט מען אראפ אין עבירות; ואויל

אייז דעם וואמ האט שבל און פאלגט וואמ אלע ערליךע
אידן זאגן, ער האלט זיין שטוב ערליך און ריין, דער וועט
זוכה זיין צו זען נחת בי זיינע קינדרע און אייניקלאך.

זוייפיל ברינו האט מוהרא"ש זברונו לברכה געשריבן צו
תלמידי היכל הקודש וואו ער בעט זיך מיר זאלן
אכטונג געבן אויפ אונגערע קינדרע, אויפ אונגערע דורות, און
מיר זאלן נישט האבן אין שטוב קיין קאמפיטער, סמארטפאון
און אייפאך; זוייפיל האט מוהרא"ש געוינט בי די שייעורים
מיר זאלן נישט האבן קיין שום שייבות מיט די אלע בלים.
דער אייבערשטער זאל אויך געבן בה זיך צו שטארקן, נישט
צעבראכן ווערן און נישט נאכלאון פון אייר ווילן.

תציג

וואו איזוי דארך מען מדריך זיין בלוט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

אייך מיט מיין מאן הערן בסדר אויס איעערע שייעורים וואמ זענגן פיל
מיט חיוק און יראת שמים, דאס געבט אוננו פילע גוטע עצות און חיוק
אין לעבן, א גרויסן יישר בה.

אייך געב שייעורים פאר בלוט און וויבעלעך אייבער די נושא או א פרוי
דארכ זיין א מקבל, דער אייבערשטער האט באשאפע אויז או דער מאן
זאל זיין דער געבער און די פרוי די געמער, נישט ווי עס זענגן דא
פרויען וואמ מיינען או די ראלע פון א פרוי או זעבן פארן מאן

עַצְתּוֹ

תצע

אָמֹנוֹנָה

קלג

לייבשאפט און חיזוק, דער אַמֶּת אֵין פָּאָרְקָעַרט אוֹ דָּעַר מָאן אֵין דָּעַר
וּוְאַס דָּאָרָפּ גָּעָבָן, אַיִן דִּי פָּרוּי דָּאָרָפּ עַס גָּעָמָעָן אַוְן חֲנָהָה הַאֲבָן דָּעָרְפּוֹן,
אוֹן אָוּפּ דָּעַם וּוְעַגּ הַאֲבָן בִּידָּע אַינְגָּלִיגָּעָם אַ גְּלִיקְלִיךְ לְעָבָן.

הַאֲבָן אֵיךְ גָּעָנוֹאָלָט פְּרָעָעָן אֹוְיָב דָּעַר וּוְעַגּ וּוְאַס אֵיךְ לְעָרָן אַוְיָס אֵין
טָאָקָע דִּי תֹּזְהָה/דִּינְגָּעָר וּוְעַגּ, אֵין דָּאָס טָאָקָע דָּעַר רִיבְטִינְגָּעָר וּוְעַגּ וּוְיָאָוְיָי
אִידְשָׁע קִינְגְּדָעָר דָּאָרְפּוֹן לְעָבָן? אוֹן אֹוְיָב יְאָ, אָפְּשָׁר קָעָנָט אַיר מִיר
פָּאָרְבְּרִיְּטָעָרָן דָּעַם נֹשָׂא מִיטּ מִקְוֹרוֹת אַוְן עֲנִינִים אִיבְּעָר דָּעַם?

אַ גְּרוּזִין יְיִשְׁרָפּ כֵּה

תְּשׁוּבָה:

בְּעֹזֶרֶת ה' יְתִבְרָךְ - יּוֹם ג' פְּרִשְׁתָּוֹת וַיְשָׁבָב, י"ט כְּסָלוֹ, שְׁנִית תְּשׁוּבָה לְפָרָט קָטוֹן
מֻרְתָּה ... תְּחִי

אֵיךְ הַאֲבָן עַרְגָּה אַלְטָן אִיעָר בְּרִיוֹו.

זוֹאוֹיל אֵין אֵיךְ אָוְרַזְעַט מְדִרְיכָה בְּלֹות וּוְיָאוֹזִי צָו לְעָבָן
אַ אִידְיִישׁ לְעָבָן עַל פִּי תֹּזְהָה; דָּעַר עַיְקָר וּוְאַס מְעַן
דָּאָרָפּ לְעַרְגָּעָן מִיטּ בְּלֹות אֵין הַלְּכֹות טְהָרָה, וּוְיָאוֹזִי צָו
הַאַלְטָן אַוְן מִקְיָּים וַיִּזְרַעַל הַלְּכֹות, אָבָעָר חָס וּשְׁלָום צָו
לְעַרְגָּעָן מִיטּ זַיִן חֻמְרֹות פּוֹן פְּרִישָׁוֹת. דִּי אַלְעַל בְּלָה טִיטְשָׁעָרָס
וּוְאַס לְעַרְגָּעָן מִיטּ בְּלֹות חֻמְרֹות פּוֹן פְּרִישָׁוֹת זַעֲגָעָן עַתִּידִין
לִימְנָן אֶת תְּדִין; זַיִן זַעֲגָעָן שׁוֹלְדִינְג אַיִן רֹובּ גִּיטְיָן, זַיִן זַעֲגָעָן
שׁוֹלְדִינְג אָוּ מְעַן טְרָעָפְטּ טְיִיעָרָע אַינְגָּעָלִיט אַיִן פָּלְעָצָעָר וּוְאַ
מְעַן טּוֹטָע עֲבִירֹת רְחַמְנָא לְאַלְעָן, וּוְאַס דָּאָס קְוַמְטּ נָאָר וּוְיִילְלָ
מְעַן לְעַרְגָּט פָּאַלְשָׁע הַדְּרָכֹות מִיטּ דִּי בְּלֹות.

די מדריכים און מדריכות וואס לערגנון פְּרִישׁוֹת וכו' און שערקען אן די חתנים אין בלוט מיט קראנקע קינגדער וכו', הנט זיין שטעלן זיך ארוייס זיין חַשְׁבֶּעָ מְעַנְטֵשָׁן זעגנון זיין אַבעָר שְׁלוֹחִים פֿוֹגָעָם סְמִ"ד מְמִ"מָּ: דָּעָר סְמִ"ד מְמִ"מָּ צִיטָעָרט ווען אַבעָר ווערט אַחֲתָן און אַמִּידָל ווערט אַכְּלָה, וויל ווען מען האט חַתְונָה האט עָרָמְעָר נִישְׁטָקְיִין שְׁלִיחָה אויפָן מְעַנְטֵשָׁן, דָּעָר פָּאָר האט עָרָזְיךָ גַּעֲטָרָאָפָן אַן עַצָּה, עָרָרְעָדְטָ אַיִין די חתנים און בלוט זיין זאלן זיך פִּירָן מיט פְּרִישׁוֹת און אָזְוִי האט עָרָזְיךָ גַּעֲטָרָאָפָן זיך.

א) דעריבער, או איר שְׂרִיבֶּט או איר לְעַרְגַּט מִיט בלוט און די ערְשְׁטָע זאָךְ וואס איר דָּאָרְפֶּט אַכְּטָוָנָג גַּעַבָּן: נִישְׁטָקְיִין שְׁוֹם חַוְמָא און קִיְּין שְׁוֹם חַנְחָה וואס צְדִיקִים האָבָן זיך גַּעֲפִירָט - אויפָן אָנוֹנוֹ פְּשָׁוּטָעָ מְעַנְטֵשָׁן".

ב) צוויימָנס, דאס וואס איר לְעַרְגַּט מִיט די בלוט או די פרוי איז די מקבל און דער מאָן דָּאָרְפֶּז זיין דער משְׁפִיעָ – דאס איז אַמְּתָה וִיצְיָבָן: אָזְוִי האט דָּעָר אַיִּבְעַרְשְׁטָעָר באַשְׁאָפָט די וועלט, דער מאָן איז דָּעָר וואס דָּאָרְפֶּז גַּעַבָּן לִיבְשָׁאָפָט און זְכֻרְקִיְּט וּכְוּ וכו' פָּאָר די וויב. אַבעָר דאס דָּאָרְפֶּז מען לְעַרְגַּעַן מִיט חתנים – נִישְׁטָמִיט בלוט: פָּאָר חתנים דָּאָרְפֶּז מען אויסלְעַרְגַּעַן צַו זַיִן אַ גַּעֲבָר, גַּעַבָּן לִיבְשָׁאָפָט און גַּטְעָ ווערטער: או די בלוט זאלן מסְפִּים זַיִן צַו גַּעַמְעָן לִיבְשָׁאָפָט, דאס דָּאָרְפֶּז מען נִישְׁטָקְיִין מִיט זַיִן, זַיִן וועלן דאס אלְיִינָס טוֹן אַזְיךָ אַן אַיִּעָרָע שיעורים.

ג) אַדְרֶבָה, לְעִרְגַּט אֲוִים פָּאָר דֵּי בְּלוֹת אוֹ עַם מַאֲכָט זַיִד צִיְּטָן אָוֹן פָּעַלְעָר וּוֹעֵן דֵּי וּוֹיִיב דָּאָרֶפֶת זַיִן דֵּי וּוֹאָס גַּעַבְט לִיבְשָׁאָפְטָן; וּוֹעֵן מַעַן זַעַט אוֹ דָּעֵר מַאן אַיְזָא שְׁבָרִי בְּלִי, עַר אַיְזָא צְעַבְּרָאָכְן, דָּאָס לְעַבְּנָן גַּיְיט אִים נִישְׁט וּוֹי גַּעַפְּלָאָנְט, עַר מַוְּטַשְׁעָט זַיִד מִיט פְּרָנְסָה, עַר מַוְּטַשְׁעָט זַיִד מִיט זַיִנְגָּע שְׂעוּרִיכְיִיטָן אָוֹן עַר פָּאָלְט אַרְיִין אַיְזָא צְעַבְּרָאָכְנָקְיִיט, דָּאָן זַאְל וּזַיִן דֵּי וּוֹאָס אַיְזָא מַשְׁפִּיעָן. אַוְיָפָ אִים - אִים אַוְיָפָהִיבָּן אַיְזָא דָּעַרְמוּטָן.

ד) לְעִרְגַּט אֲוִים דֵּי בְּלוֹת וּוֹאָס פָּאָר אַפְּחָד אַפְּחָד וּוֹיִיב הָאָט. חַבְמִינו זְבָרוֹנָם לְבָרְכָה דָּעַרְצִיְּלָן (בראשית ר'ה י, ז): "מַעַשָּׂה בְּחַסִיד אֶחָד", עַס אַיְזָא גַּעַוּעַן אַמְעָשָׂה מִיט אַחְסִיד זַיִד וּוֹאָס הָאָט גַּעַהָאָט אָן עַרְלִיבָע פְּרוֹי אָוֹן זַיִי הָאָבָן נִישְׁט זַוְּבָה גַּעַוּעַן צַו קִינְדָעָר, הָאָבָן זַיִי אַפְּגַעְמָאָכָט צְוּוֹיְשָׁן זַיִד אַוְיָבָאָלְד זַיִי הָאָבָן נִישְׁט קִיְּזָן קִינְדָעָר - וּוֹעֵלָן זַיִי זַיִד גַּטְמָן, אַיְזָא אַזְוִי הָאָבָן זַיִי גַּעַטְמָן, "הַלְּךָ זַה וּנְשָׂא רְשָׂעָה אַחַת, וּעֲשָׂתָה אָתוֹ רְשָׂעָ", דָעֵר חַסִיד הָאָט חַתּוֹנָה גַּעַהָאָט מִיט נִישְׁט אָן עַרְלִיבָע פְּרוֹי אָוֹן מִיט דֵי צִיְיט הָאָט זַיִ אִים גַּעַמְאָכָט פָּאָר אַרְשָׁע, "הַלְּכָה זַה וּנְשָׂתָה לְרָשָׁע אַחַת, וּעֲשָׂתָה אָתוֹ צִדְיק", וּוֹיִדְעָר דֵי עַרְלִיבָע פְּרוֹי הָאָט חַתּוֹנָה גַּעַהָאָט מִיט אַמְּאָן אַרְשָׁע אָוֹן זַיִ הָאָט אִים גַּעַמְאָכָט פָּאָר אַצְדִּיק, "הַזְוִי, שְׁהַכְלָל מִן הָאָשָׁה", זַעַט מַעַן פָּוּן דָעֵם אַוְיִד פְּרוֹי הָאָט מַזְרָא' דִּינָע בּוּחָות, זַי קָעָן אַיְבָעַרְדִּירִיעָן אַיר מַאן, אִים מַחְזִיק זַיִן אָוֹן אִים אַוְיָפָהִיבָּן. דָעֵר אַיְבָעַרְשְׁטָעָר זַאְל הַעַלְפָן אַיר זַאְלָט מַצְלִיחָה זַיִן מִיט אַלְעָ אַיְיָעָרָע תְּלִמְדוֹת.

תצד

וְיֵאָזֹן גִּיטָּה מִעֵן אֲרוֹסִים פָּוֹן חֻזּוֹת?

שָׁאַלָּה:

לְכָבֹד דָּעַר רָאשׁ יִשְׂכָּה שְׁלִיטָא"

קֹדֶם בֶּל אַגְּרִיסָן יִשְׁרָר בָּחָ פָּאָר אַלְעָ שִׁיעָוָרִים, אַיךְ בֵּין זֶה מַתְּהָה
אוֹן אַיךְ לְעֵב מִיטָּה דִּי דְּרָשָׁות, אַיךְ הָאָב בְּרוֹךְ הַשָּׁם אַנְגַּעַהוּבָן לְעַרְנָעָן,
אַיךְ לְעַרְנוּ יַעֲדָן טָאגָן חֻמְשָׁ, אַדְפָּ גִּמְרָא אוֹן שְׁסָסָּ בְּסָדָרָן, אַבְּיָסָל תְּהָלִים
אוֹן אַפְּאָר פְּרָקִים מְשִׁנּוֹת.

אַיךְ אַרְכָּעַט זַיְעָר שְׁעוּרָ פָּוֹן צַוְּפָרִי בֵּין בִּינָאָכָט, אוֹן דָּאָס דְּאַוְעָנָעָן
מִיטָּמָנָנִי קַוְמָטָ מִיר אָן זַיְעָר שְׁעוּרָ, מַמְשָׁ מִיטָּמָסָרוֹת נְפָשָׁוּ דִּי
איַיְנָצִיגָּסְטָעָן וְאָךְ זַוְאָס אַיזָּ מִיר מַתְּהָוקָ אַיזָּ דָּאָס זַוְאָס דָּעַר רָאשׁ יִשְׂכָּה
שְׁלִיטָא"א זַאָנָט אָוּ דָּאָס דְּאַוְעָנָעָן מִיטָּמָנָנִי בְּרַעֲנָגָט דָּבָר שְׁבָמָנָנוּ, עַם
בְּרַעֲנָגָט גַּעַלְתָּ.

אַיךְ זַעַעַע אָבָעָר אָוּ בֵּי מִיר אַרְכָּעַט עַם נִישְׁטָט, אַיךְ הָאָב חַתְּנוֹה גַּעַהָאָט
קוּיָּם עַטְלִיכָּעָ יָאָר צְוִירִיק, אוֹן אַיךְ הָאָב שְׁוֹזָן צְוֹעַלְפָ טְוִיזָנָט דָּאַלְעָרָרָהָזָה.
אַיךְ הָאָב גַּעַהָעָרָט אַשְׁעוּרָ אַיְבָעָר דִּי שְׁעַרְלִיכָּקִיָּטָ פָּוֹן קְרַעְדִּיתָ קָאָרְדָּם,
אוֹן אַיךְ הָאָב טָאָקָעָ צְוֹגָעָמָאָכָט אַלְעָ קָאָרְטָלָעָה, אַבָּעָר אַיךְ קָעָן נִישְׁטָט
דָּעַקָּן מִיְּגָעָ הַזָּאָזָהָזָה.

זַעַעַגְדִּינָן אָוּ אַיךְ בֵּין סִי וְיֵי אַנְגַּעַעַצְטָמָיטָ חֻזּוֹת, פָּאָרְלִיר אַיךְ דִּי
חַשָּׁק צָוּ דְּאַוְעָנָעָן מִיטָּמָנָנִי. אַיךְ דָּאָרָפָ חַיוֹּק אַוְיָפָ דְּאַוְעָנָעָן מִיטָּמָנָנִי,
אוֹן אַווָּעָגָן וְיֵי אַזְוִי אַרְזִיסְצִוְנִיָּן פָּוֹן חֻזּוֹת.

יִשְׁרָר בָּחָ

עַצְתּוֹ

תצד

אָמֹנוֹנָה

כלו

פִּשׁוּבָה:

בעירות ה' יתברך - יום ג' פרשת מקץ, כ"ו כסלו, נר ב' דchanוכה, שנת תשע"ט
לפָרֶט קְטוּן
לכבוד ... נרו יאיר

אין האב ערחהאלטן דין בריוו.

וזואיל אין דיר או דו גייסט אין שלן טאג דאוועגן
שחרית, מנהה און מעריב: חכמיינו וברוזם לברכה
זאנן (ברכות ז): אויפֿן פסוק (טהילים סט. יד): "וְאַנְתִּי תִּפְלַתִּי לְךָ
הַ עַת רְצֹן"; "אִמְתֵּתִי עַת רְצֹן", ווען אין עת רצון?
בשעה שהציבור מתחפלין", ווען דער ציבור דאוועגן; ווען
מענטשן וואלטן געוויסט וואס מען איז זוכה ווען מען דאוועגן
מית מנין - וואלטן אלע מקפיד געוווען אויפֿ דעם וייעדר
שטיארק.

חכמיינו וברוזם לברכה זאנן (תעניית ח): ווען מען דאוועגן
מית מנין געמאט דער אייבערשטער און די תפילות
אֲפִילוּ מען הָאָתָן נִשְׁתַּת אִינְזִין וּבוּ: נָאָךְ זָאנְן חַכְמֵינוֹ וּבָרוֹזְם
לברכה (ברכות ז): "כָּל הַרְגִּיל לְבָא לְבֵית הַכְּנָסָת וְלֹא בָּא
יום אחד הַקְּרוֹזָשׁ בְּרוֹזָה הוּא מִשְׁאָיל בּוּ", ווען אַ מענטש
קומט יעדן טאג אין שלן און ער פארפֿעלט אַמְּאַל צוּ קוּמָען,
פרעוגט זיך דער אייבערשטער גלייך נאָך אויפֿ אַים: "וְאוֹזֵן
אייז דער מענטש, וואס איז מית אַים אוּ ער איז נישט
געקוּמָען הַיִּנְתַּת אֵין שְׁוֵיל?", און דער אייבערשטער העלפת
אַים; זעט מען פון דעם או ווען מען דאוועגן מית מנין -
אייז מען ממשיך די השנאה אויפֿ זיך, דעריבער בעט אין

דֵיר, שְׁטָאַרְק זִיך וּוַיִּטְעַר צַו דָאַוְעַגְעָן מִיטַמְנֵן, זִיך נִשְׁטַט
מְזֻלְול אַיִן דָעַם - וּוּעַסְטוֹ זַבְחָה זַיִן צַו הַאֲבָן שְׁפָע.

בְעַנְנֵן דִיְגַע חֻבּוֹת וּכְיוֹן בְעַט דָעַם אַיִיבְעַרְשָׁטָן דַו זְאַלְסַט
זַבְחָה זַיִן אַרְזִים צַו גַיַין פָוַן דִיְגַע חֻבּוֹת, וּוַיַּלְחֻבּוֹת
אַיִן זַיִעַר אַשְׁלַעַכְטָע זַאַה פָאַרְזַעַנְטָשׁ. דַעַר רַבִּי זְאַגְט (ספר
המידות אות ממן, סימן ע): "מֵי שְׁעוֹשָׂה מְעַשְׂיו בְּמַהְרֹות בְּלִי יִשּׁוֹב
הַדְעָת גְעַשָּׂה בַּעַל חֻבּ", וּוַעַר עַם טוֹט זַאַכְן שְׁגַעַל אַז יִשּׁוֹב
הַדְעָת וּוּעַרְתָ אַבְעַל חֻבּ; נַאַך זְאַגְט דַעַר רַבִּי (ספר המידות אות
תשובה, סימן מו): "מֵי שְׁרוֹצָה לְשֻׁבָּה יִזְהָר מַלְהִוָּת בַּעַל חֻבּ", וּוַעַר
עַם וּוַיַּל תְּשֻׁבָּה טוֹן זַאַל זִיך הַיְתָן פָוַן זַיִן אַבְעַל חֻבּ.

מוֹהָרָא"ש הָאַת אַיִן גַעַל עַרְגַט אַוְעַג וּוַי אַזְוִי אַרְזִים צַו גַיַין
פָוַן חֻבּוֹת, אֹז מַעַן זַאַל אַנְהַיְבָן בָאַצְאַלְן צַובִיסְלִיךְ;
דַעַרְיִבְעַר אֹז דַו וּוַיַּלְסַט בָאַמְתָ אַרְזִיסְגַיַין פָוַן דִיְגַע חֻבּוֹת
זְאַלְסַטְוַי אַזְוִי טוֹן, הַוִּיב אַז בָאַצְאַלְן דִיְגַע חֻבּוֹת צַובִיסְלִיךְ
וּוּעַסְטוֹ קַעַגְעָן אַלְעָם בָאַצְאַלְן. דַאַס אַיִז בְּדוֹק וּמְנַפָּה, אַבְעַר
אַמְעַנְטָשׁ טְרָאַכְטָה: 'אַיִיך הָאַב אַחַב פָוַן הַוְנֶדְעַרְתָ טְזִינְגַט
דָאַלְעָה, וּוַיַּוְעַל אַיִיך דַאַס קַעַגְעָן בָאַצְאַלְן?' אַיִן דַעַרְפָאַר
בָאַצְאַלְט עַר גַאֲרַנִישָׂט, עַר גַיִיט נַאַר אַרְיִין טִיפְעַר אַיִן חֻבּוֹת
וּכְיוֹן וּכְיוֹן, אַבְעַר אֹז מַעַן צָאַלְט צַובִיסְלִיךְ - נַאַך אַבְיִסְל אַיִן
נַאַך אַבְיִסְל - עַנְדִיְגַט מַעַן מִיט אַלְעַ חֻבּוֹת.

דַעַר אַיִיבְעַרְשָׁטָר זַאַל הַעַלְפָן זְאַלְסַט הַאֲבָן הַצְלַחָה אַיִן
אַלְעַ עַנְגְּנִים.

עַצְתּוֹ

תצה

אמונה

קלט

תצה

וואס טו איך אויך האב נישט קיין פראבלעמען...?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך הער אסאך אוים אייער שיעורים, און איר רעדט זיינער אסאך או מען דארפ זיך איסערן און זיך איסנין דאס הארץ פארן אייבערשטיין. איך האב אבער אין פראבלעם, או איך האב פישוט נישט קיין פראבלעמען...

אלעס גויט מיר ברוך השם אויפֿן בעסטן אופֿן, איך בין ברוך השם אחתן, איך האב אסאך חברים, איך קומ פון א גוטע שטוף, איך בין פון די מצענים אין ישיבה, און איזו ווייטער איזו מיר אלעס זיינער גוט ברוך השם.

פארשטייט זיך או עס מאכט זיך אמאל קליגע פראבלעמען, אבער נישט אועלכע וואס איך זאל זיך דארפֿן דערזען זיך "איסערן" צום אייבערשטיין.

יינשר פָּה

תשובה:

בעורת ה' יתברך - יום ג' פרשת מקץ, כ"ו כסלו, נר ב' דחנוכה, שנת תשע"ט לפרט קטן לכבוד החתן ... נרו יאיר

איך האב ערחהאלטען דיין בריוו.

דער אייבערשטייר זאל העלפֿן דו זאלסט גיין צו דיין חתונה בשעה טובה ומצלחת און אויפֿשטיילן קינדרער וואס וועלן דינגען דעם אייבערשטיין.

זוזאם זאל איך דיר זאנן, אין אנזהיב אויא טאכע שׂווער צו
 רעדן צום אַיְבָּעֲרֵשֶׁטּ אַפְּעָר אַיִּינְמָאָל מַעַן בְּרַעַבְתּ
 דָּאָס דָּוָרָה, מַעַן פָּאַלְגָּטּ דָּעַם רְבִּין אָזְן מַעַן טָוָטּ דִּי עָצָה
 וּוֹאָס עָרּ הָאָט אָוָנוּ גַּעֲגָעָבָן - דִּי עָצָה פָּוּן הַתְּבוֹדּוֹת - הָאָט
 מַעַן שְׂזִין נִישְׁטָטּ דָּעַם פְּרָאַבְּלָעָם פָּוּן נִישְׁטָטּ הַאָבָן וּוֹאָס צו
 רַעַדְן וּכְוּ. מַעַן קָעָן נִישְׁטָטּ מְסֻבֵּר זַיִן פָּאָר אַיִּינְעָם וּוֹאָס
 לְעַבְתּ נִישְׁטָטּ מִיטּ דִּי עָצָה וּוֹאָס פָּאָר אָ זִיסְעָ אַיִּינְגַּעַנְעַמְּעָ
 טָעַם מַעַן שְׁפִירָטּ וּוֹעַן מַעַן גִּיְתּ אַוִּיפּ דָּעַם וּוֹעַן מַוְהָרָא"שׁ
 פְּלַעַגְתּ שְׁטַעַנְדִּיגּ זַאַנְן: "אַלְמָלָא לֹא בָּאָתִי אַלְאָ לְשָׁמוֹעַ דָּבָר
 זֹהּ, דִּינְנִי", וּוֹעַן מִיר וּוֹאַלְפָן וּוֹעַן מִקְוָרָב גַּעֲוָאָרָן צום רְבִּין
 בְּלוֹזָן צו הַעֲרָן דִּי זָאָךְ פָּוּן הַתְּבוֹדּוֹת - וּוֹאַלְטָ שְׂזִין גַּעֲנָוָן
 גַּעֲנוּעָן: פָּאָר דָּעַם אַלְיָינָס הָאָט זֹהּ גַּעֲלוֹגָטּ מִיר זָאָלָן וּוֹיָסָן
 פָּוּן רְבִּין, אוֹ דָּעַרְ רְבִּי זָאָל אָוָנוּ אַוִּיסְלָעַרְגָּעָן מִיר זָאָלָן רַעַדְן
 צום אַיְבָּעֲרֵשֶׁטּ.

זֹעַן רְבִּי נָתָן אוֹזְמִיקְוָרָב גַּעֲוָאָרָן צום הַיְלִינְן רְבִּין אוֹזְעָר
 גַּעֲקוֹם מַעַן צום רְבִּין אָזְן אִים דְּעַרְצִיְּלָטּ אַלְעָם וּוֹאָס גִּיְתּ
 אַרְיְבָעָר אַוִּיפּ אִים וּכְוּ וּכְוּ, הָאָט אִים דָּעַרְ רְבִּי גַּעֲזָאנְטּ:
 "נָתָן, קוּם אַבִּיסְל שְׁפָאַצְּרִין", אַזְוִי גַּיְיעַנְדִּיגּ הָאָט דָּעַרְ רְבִּי
 אַרְיְפְּגַעַלְיָינְטּ זַיִן הָאָנְטּ אַוִּיפּ רְבִּי נָתָןְסּ אַקְסָל אָזְן אִים
 גַּעֲזָאנְטּ אַפְּאָר וּוֹעַרְטָעָר, וּוֹאָס דִּי פָּאָר וּוֹעַרְטָעָר הָאָט גַּעֲטוֹיְשָׁטּ
 רְבִּי נָתָןְסּ גַּאֲנָצָעּ לְעָבָן, דָּעַרְ רְבִּי הָאָט אִים גַּעֲזָאנְטּ: "אוֹזְן
 וּוֹיְשָׁעָר אוֹזְעָטּ אוֹזְעָטּ אוֹזְעָטּ אוֹזְעָטּ אוֹזְעָטּ אוֹזְעָטּ אוֹזְעָטּ צום
 אַיְבָּעֲרֵשֶׁטּ אַזְוִי וּוֹיְמָעּ רַעַדְטּ זַיִה אַזְוִים דָּאָס הָאָרֶץ צום
 גַּוְעָטָעָר פְּרִיְינְטּ"; דָּעַרְ רְבִּי הָאָט אִים דְּעַמְּאָלָט מַגְלָה גַּעֲנוּעָן

דעָר עַנְיִין פֿוֹן הַתְּבָדּוֹת, אוֹ אַ מְעַנְטֵשׁ וְאֶל זַיְךְ צִוְגָעָוָוָוָיָגָעָן
עוֹ רַעֲדָן צָוָם אַיְבָעָרְשָׁטָן אֹוִיפְּ זַיְינְ שְׁפָרָאָה וְוָאָס ֻעָר אַיז
צִוְגָעָוָוָיָגָעָן צָוָם אַזְעָן אַזְעָן אַזְעָן דַעֲרָצִיְילָן, ֻעָר וְאֶל
גַאֲרְנִישְׁטָט פָאָרְהּוּלָן פֿוֹנְגָעָם אַיְבָעָרְשָׁטָן.

דעָר רַבְּיַהְאָט גַעַזְאָגָט פָאָר רַבְּיַהְנָתָן אוֹ אַיְבְּ ֻעָר וְוָעָט זַיְךְ
צִוְגָעָוָוָיָגָעָן זַיְךְ צָוָם פְּרִין מִיטְהָה - וְוָעָט אַזְעָם
אַלְעָם גַיְין גַרְיְגָעָר אַזְעָן ֻעָר וְוָעָט הַאָבָן אַזְעָם לְעָבָן.

רַבְּיַהְנָתָן זְבָרְנוֹ לְבָרְכָה הָאָט שְׁפָעַטָּעָר דַעֲרָצִיְילָט: "וּוֹעֵן
דעָר רַבְּיַהְאָט אַרְזִיבְגָּעָלְיִינְט זַיְינְ הָאָגָט אֹוִיפְּ מִין
אַקְסָל אַזְעָן מִיר גַעַזְאָגָט דַי וְוָעַרְטָעָר: 'אַזְעָן וְוָיְטָעָר אַיז גָוָט
אוֹ מְעָן דַעֲדָט זַיְךְ אַזְעָם דָאָס הַאָרִץ צָוָם אַיְבָעָרְשָׁטָן אֹזְיָה
וְוֹיְיָה מְעָן דַעֲדָט זַיְךְ אַזְעָם דָאָס הַאָרִץ צָוָם אַגְּוָטָעָר פְּרִיְינְט/
הַאָב אַיךְ פָאָרְשָׁטָאָגָעָן אוֹ אַיךְ בֵּין שְׂוִין אַגְּהָאָלְפָעָגָעָר,
וְוַיְיל וְוָאָס ֻעָם וְאֶל גַאֲרְנִישְׁטָט אַיְבָעָרְגָיָין אֹוִיפְּ מִיר וְוָעָל
אַיךְ זַיְךְ גַיְשָׁט פָאָרְלִירָן, גַאֲרָא אַיךְ וְוָעָל גַיְין צָוָם אַיְבָעָרְשָׁטָן
אוֹ אַזְעָם אַלְעָם דַעֲרָצִיְילָן".

איַן אַנְהָוֵב אַיז זַיְעָר שְׁזָוָעָר צָוָם רַעֲדָן צָוָם אַיְבָעָרְשָׁטָן, בְּפֶרֶט
וּוֹעֵן אַ מְעַנְטֵשׁ אַיז גַעַבְעָד פָאָרְשְׁמִירָט מִיטְהָאות
גַעֲוָרִים איַן פָנָם הַבְּרִית, ֻעָר הָאָט גַעַבְעָד מְזַעְיאָ גַעַוּעָן ֻרְעָ
לְבָטְלָה רַחְמָנָא לְצָלָן, רַחְמָנָא לְשִׁיזְבָּן, דַעֲמָאָלָט אַיז אַזְעָם
שְׁזָוָעָר צָוָם עַפְעַגְעָן זַיְינְ מְוַיְל אַזְעָן רַעֲדָן צָוָם אַיְבָעָרְשָׁטָן. אֹזְיָה
וְוַיְיָה דַעֲרָרְבָּי זָגָט (לְקוֹשִׁי מַוְתָּרָן חַלְקָא/, סִימָן ๕): "בַּיְ קָל הַפּוֹגָם
בְּבִרְית", וְוָעָר ֻעָם אַיז פּוֹגָם אַיז דַי עַבְרִיהְ פֿוֹן פָגָם הַבְּרִית,

"אין ז'וביל לההתפלל", דער קען נישט דאָוועגן, וויל ווען אַ מענטש זינדריגט פֿאַרְלִירֶט ער די אָמוֹנָה, ער זעט נישט אָון שפֿירט נישט דעם אַיְבָּעַרְשָׁטָן; דאָרֶפֶט מַעַן אַזִּיף דעם אלְיִינָס בְּעַטָּן דעם אַיְבָּעַרְשָׁטָן, אוֹ מַעַן זַאלְ קָעָגָן רַעֲדָן.

ז'וער נאָך דאָרֶפֶט אַזִּיף סַאַךְ דאָוועגן אָון בְּעַטָּן - ווי אַ חַרְטָן ווָאָם דאָרֶפֶט בְּעַטָּן פָּאָר זַיִן לְעַבְּנוֹ; ער זַאלְ זַוְּבָה זַיִן צוֹ הַאֲבָן גַּעֲוָגָטָעַ קִינְדָּעָר, עַרְלִיבָּעַ קִינְדָּעָר, קִינְדָּעָר אָון אַיְינְיקָלְעַד ווָאָם וּוְעַלְןָ גַּיִן בְּדֵרֶךְ הַתּוֹרָה וְהַיְרָאָה. דוֹ ווַיְיסַט דָּאָךְ דִּי מַעְשָׂה ווָאָם הָאָטָט פָּאַסִּירֶט ווֻעַן דָּעַרְ רְבִּים טַאַכְּטָעָר אַזִּין גַּעֲקוּמָעַן צוֹם רְבִּין זַיד בָּאַקְלָאנָן אוֹ אַיר דִּינְסָט אַזִּין אַוּוּקָגָעָנָאָנָגָעָן פָּוּן אַיר אַזִּין זַיְ דָּאָרֶפֶט אַ דִּינְסָט צוֹ הַעֲלָפָן אַזִּין שְׁטוּבָה, הָאָטָט אַיר דָּעַרְ רְבִּי גַּעֲפָרָעָגָט: "הָאָסְטָט גַּעֲבָעַטָּן דַּעַם אַיְבָּעַרְשָׁטָן פָּאָר אַ דִּינְסָט ווֻעַן דוֹ בִּיסְט גַּעֲשָׁטָאָגָעָן אַוְנְטָעָר דִּי חַוְּפָה?" זַעַט מַעַן אַזִּיף ווָאָם מַעַן דָּאָרֶפֶט אַלְזָן בְּעַטָּן - פָּאָר יַעֲדָעָ פְּרָט אַזִּין לְעַבְּנוֹ, אָפִילּוֹ אַזִּיף צוֹ הַאֲבָן אַ הַעֲלָפָעָר אַזִּין שְׁטוּבָה.

דָּעַר אַיְבָּעַרְשָׁטָעָר זַאלְ דִּיר הַעֲלָפָן זַאלְסָט הַאֲבָן הַצְּלָחָה אַזִּין אַלְעָ עֲנָנִים.

אַ פְּרִיאַלִיכָּן חַנוּבָּה.

תצו

יעַדְנוּ טָאגַ דָּאָרָה מַעַן בְּעִטּוֹ פָּאָר גַּעֲזָנֶטֶעָ קִינְדָּעָר

שָׁאַלָּה:

לְכָבֹוד דָּעָר רָאֵשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיטָא,

אֵיךְ הָעָר אַסְאָךְ אַיִּיעָרָע שְׂיעָוָרִים, אָזֶן אֵיךְ בֵּין זַיְדָה זַיְעָר מַתְּזָק דֻּעָרְמִיט,

יַיְשָׁר פָּחָ.

מִין וּוַיְבָן וּוַאֲרַט בְּרוֹד הַשֵּׁם וּכְוָ', דָּעָר אַיִּיבָעָרְשָׁטָעָר זַאל הַעַלְפָן אַלְעָם
זַאל פָּאָרָן בְּשָׂוְרָה, אֵיךְ בֵּין אַבְּעָר בְּאוֹאָרְגָּט צַי מִיר הַאָבָן זַיְדָה אַיִּפְגָּעָפִירָט
וּוְעַם דָּאָרָפְ צַוְ זַיְעָן, וַיְיַיְלָל בְּיִטְאָגְ וּכְוָ', צַי עַם וּוּעַט נַיְשָׁט עַפְעָם
שַׁאֲטָן פָּאָרָן קִינְדָּ.

יַיְשָׁר פָּחָ

תְּשׁוּבָה:

בְּעִזּוּת הָיְתָבֵדָה - יּוֹם ג' פְּרִשְׁתַּת מִקְזָן, כ"ז כְּסֶלוֹן, נְרָב' דְּחַנּוּכָה, שְׁנַת תְּשׁוּבָה לְפָרָט
קְפָזָן

לְכָבֹוד ... נְרָז יָאֵיד

אֵיךְ הָאָב עַרְהָאָלָטָן דִּין בְּרִיוּוֹ.

דָּאָנָק אָזֶן לוֹיֵב דָּעַם אַיִּיבָעָרְשָׁטָן אֹוִיפְ דִּי חָסְדִים וּוָאָם עַר
טוּיט מִיט דִּיר - אֹז דָו הָאָסָט חַתּוֹנָה גַּעֲהָאָט אָזֶן
יַעַצְתּוּ וּוַאֲרַט אִיר שְׁוִין לְמַזְלָל טֹובָן; זַאלָסָט נַיְשָׁט אַיִּפְהָעָרָן
דָּאָנָקָעָן אָזֶן לוֹיֵבָן דָּעַם אַיִּיבָעָרְשָׁטָן - וּוּעַסְטוּ זַוְּבָה זַיְעָן צַוְ
זַעַן וּוַיִּטְעָר חָסְדִים.

מזהרא"ש זאגט או דירכאויס די ניין חדרשים זואס מען ווארט
וכו' זאל מען יעדען טאג בעטן דעם איבערשטען או
אלעס זאל אריבערגין בנטקלו ובנחת בזוכות די צדיקים זואס
האבן זיך מוסר נפש געועען פארן איבערשטען; דער רבוי זאגט
(ספר המרות אותן צדיק חלק ב', סימן כ): "על יידי חוברת שמות הצדיקים
יכולים להביא שניי במעשה בראשית, בלומר לשנות הטבע",
דורבן דערמאגען די געמען פון צדיקים קען מען טוישן די
טבע; דעריבער אויז גוט או זוען מען בעטן דעם איבערשטען
זאל מען ארויסזאגן די געמען פון די צדיקים זואס מען געדענקט
אויסנוייניג, צום ביישפיל: אברהם, יצחק, יעקב, משה, אהרן,
יוסף, דוד און שלמה, רבי שמואל בר יהאי, רבי יצחק לזריא
אשבני, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פינא מברכלב,
רבי נתן מברכלב וכו' וכו', און נאך געמען פון צדיקים זואס
מען געדענקט, און נאכדעם זאל מען זאנן די תפלה:

"יהי רצון מלפניך אבי שבשימים, אין זבות זואס איך האב
דערמאגט די געמען פון די צדיקים; בזוכות זיער תורה,
בזוכות זיער מעשים טובים און זיער מסורת נפש זואס
זוי האבן זיך מוסר נפש געועען פאר דיבגעט זועגען, זאלסטע
העלפן מײַן זויב זי זאל געבזירן גרייניג א געוזנט קינד ברמא"ח
איברים זשס"ה גידים, און זי זאל זובה זיין אַרְיכָּעֶר צו גײַן
די אלע טעג זואס זי ווארט - גריינגעראהייט. געם אונזעך פון
אונז אלע מײַן עין הרעים או קינגדער זאל אונז נישט קעגען
שעדיגן. העלוף אונז או מיר זאלן זובה זיין צו האבן ערליךע
קינגדער זואס זועלן טין דיין זילז זיער גאנץ לעבן, רבונו

של עולם העלף מײַן וויב זי זאל ווין געוזנט און שטארק
איך נאנצע לֵעֶבֶן און מיר זאלן איזיגט טוּן נאר גוטע מעשים
וואם דז וועסט האבן פון דעם א נת רות, יהוּ לִרְצֹן אָמְרִי
פי וְהַגִּוֹן לְבִי לְפִנֵּךְ, ה' צוֹרִי גָּנוֹאַלִי, אָמֵן בָּן יְהִי רְצֹן".

איך שיק דיר אויך א תפלה פאר דײַן וויב וואם זי זאל
מהפלל ווין יען טאג:

"**הייליגער באשעפר**, העלף מיר איך זאל געבעוּרָן גְּרִינְג
א געוזנט קינד ברט"ח איברים ושמ"ה גידים און
איך זאל זובה ווין אריבער צו גוּן די אלע טעג וואם איך
ווארט - גְּרִינְגְּעָרְהִיט. געם אָזַעַק פון מיר אלע מײַן עין
הרעס או קיינגר זאל מיר נישט קעגען שעדיין. העלף מיר
איך זאל זובה ווין צו האבן ערליך קינגדער וואם וועלן טוּן
דײַן ווילן וויער גאנץ לֵעֶבֶן. רבונז של עולם, העלף מיר איך
זאל ווין געוזנט און שטארק מײַן נאנצע לֵעֶבֶן, איך זאל
אייגט טוּן נאר גוטע מעשים וואם דז וועסט האבן פון דעם
א נת רות. **הייליגער באשעפר**, געם און מײַן תפלה און
העלף מיר שוין און זבות פון אלע צדיקום, ובפרט און זבות
פון הייליגן רבין רביינו נחמן בָּן פִּינָּא זבותו יְגַן עליינו און
אין זבות פון רבינו אליעזר שלמה בָּן מנחם זאב זבותו יְגַן
עלינו, וואם האט געמאכט די תפלה, יהוּ לִרְצֹן אָמְרִי פי
וְהַגִּוֹן לְבִי לְפִנֵּךְ ה' צוֹרִי גָּנוֹאַלִי, אָמֵן בָּן יְהִי רְצֹן".

וויי זיך נישט מבלבַּל פון גָּרְנִישַׁטְוּכְּוּ; עַם אַיִן נִשְׁטַח שִׁיחַ
מאַרְיךְ צו ווין אַיִן דַּעַם עֲנֵנִין אוֹיפְּזַן פָּאָפִּיר וּכְּוּ, אַיִן זַאַךְ

וְאֶלְסְטִי גַּעֲרַעַנְקָעַן - דָּאַס וּוָאַס רְבִי אַבְרָהָם בֵּן רְבִי נְחָמָן וּכְרוֹנוֹ לְבָרְכָה פְּלַעַגְתִּי אַגְּנָן: "קִינְדָּעַרְלָעַד", הִיתְ אַיְיךְ פָּוּז
בְּרִיתּוֹת": וּוּעַן מְעַן מְעַג - מְעַג מְעַן אַלְעָם וּכְוֹי אַיְין וּוּעַן מְעַן
פָּאָר נִישְׁטָט - פָּאָר מְעַן גַּאֲרְנִישְׁטָט וּכְוֹי.

א לִיכְטִינְגּוּ חַנוּבָה.

תצז

וּוְיָאָזְזִי גַּעֲבָט מְעַן זִיךְ אַו עַצָּה מִיט
אַשְׁוּעָרָעַ שְׁוּעָר אַוְן שְׁוּוִינְגָּר?

שָׁאָלָה:

לְכָבוֹד דָּעַר רָאַשׁ יִשְׂכָּה שְׁלִיט"א,

אַיְיךְ הָאָבָּה חַתּוֹנָה גַּעֲהָאַט פָּאָר נִישְׁטָט צַו לְאַנְגּוּ צְרוּיקָה, אַיְיךְ מִיט מִין
וּוִיְיב אַרְבָּעָטָן אַיְון מִיר פְּרוֹפִירָן אַנְצִוְגִּין אַיְן לְעַבָּן, אַיְיךְ בֵּין אַכְבָּר וַיְיָעָר
פָּאָרְנוּיִיטָאנְט אַיְן לְעַבָּן צְוִילִיב מִין שְׁוּעָרָעַ שְׁוּעָר אַוְן שְׁוּוִינְגָּר מִיט וּוּעַמְּעָן
אַיְיךְ בֵּין אַרְיִינְגְּנָעָפָּאלָן.

אַיְיךְ בֵּין גַּעֲוָעָן וַיְיָעָר אַוְן גַּעֲלַנְגְּנָעָנָר בְּחוֹר, וּוּעַן עַם אַיְן
אַכְבָּר גַּעֲקוּמָעָן צַו שְׂידּוּכִים אַיְוּ מִיר גַּעֲנָאַגְּגָעָן וַיְיָעָר שְׁוּעָר, וּוִיְיל אַיְיךְ
הָאָבָּה אַיְין בָּאַבָּעָן וּוָאַס אַיְזָא סְפָרְדִּיְשָׁעַ, אַוְן בַּי אַוְן אַיְן חַסִּידּוֹת ... -
אַיְזָא דָּאַס אַגְּעַפְּעַרְלִיבָּעַ זַאֲךְ אַוְן עַם שָׁאָדָט וַיְיָעָר שְׁטָאָרָק פָּאָר אַגְּשִׁידָהָה.
דָּעַרְיָבָּר הָאָבָּה אַיְיךְ גַּעֲמוֹזָט מְסֻכִּים זַיְן צַו דָּעַם שְׁדוֹהָה, מִיט אַשְׁוּעָר
אַוְן שְׁוּוִינְגָּר וּוָאַס זַעֲגָעָן נִישְׁטָט אַיְנָאַגְּזָן בְּסָדָר, עַם פְּעַלְתִּי זַיְיָ נִישְׁטָט קִיְּין גַּעַלְתִּי,
אַכְבָּר בַּי זַיְיָ גַּיְתִּי עַם אַזְּיַן זַיְיָ אַקְוּמָעָן אַלְעָם, זַיְיָ קַאֲבָן גַּעֲקוּבָּט דִּירּוֹת
פָּאָר אַלְעָם זַיְן, אַכְבָּר דִּי טַעַכְטָעָר בְּאַקְוּמָעָן גַּאֲרְנִישְׁטָט, שַׁוְן אַיְנָמִיטָן דִּי שְׁבָעָ

עַצָּהוּ

תני

אָמוֹנָה

קמי

ברכות האבן זי נישט געזאלט געבן פאר מײַן וויב צוּוִי שְׁקָלִים וויל זי האט שׂוֹין חֲתִינָה גַּעֲהָאַט אָוֹן זי בָּאָלָאנְגָּט שׂוֹין נִישְׁט אַיִן זַיְעַר מְשֻׁפָּה... דער מצב טוט מיר זַיְעַר ווֹי אָוֹן דָּאָס מְאַכְּט מֵיד זַיְעַר דָּעֶפֶר עַסְט. פָּאָר דִּי חֲתִינָה פֶּלְעָג אַיְךְ דָּאָנוּעָנָעָן, רַעֲדָן צָוִים אַיְבָּעָרְשָׁטָן אַיִן לְעַגְעָן פֶּלְיסִיג, אַבְּעָר יְעַצְּט דָּאָנוּעָן אַיְךְ שׂוֹין נִישְׁט צִיטְלָה, אַיְךְ דָּאָנוּעָן נִישְׁט מִיטְמָנִין, אַיְךְ הָאָב שׂוֹין נִישְׁט גַּעֲפָנָט קִיְּין גְּמָרָא דִי לְעַצְּטָע דָּרְיִי חֲדָשִׁים, אַיְךְ בֵּין זַיְעַר דָּעֶפֶר עַסְט אַיִן טְרוּיְעָרִין.

אַיְךְ הָאָפְּ אַיְר וּוּעַט מִיר קָעָגָעָן מְתַזְּקָן זַיִן אַיִן אַרְוִיְּסָה עַלְפָּן.

אַנְרוֹיִיךְן יִיְשָׁר פָּה

תְּשׁוּבָה:

בעזרת ה' יְהָבָרָה - יומָה' פְּרִשְׁתַּת מִקְּזָז, כ"ח כסלו, נר ד' דְּחַנּוּכָה, שָׁנָת תְּשׁׁוּבָה
לְפָרָט קָטָן
לְכָבוֹד ... נָרוֹ יָאִיר
אַיְךְ הָאָב עַרְהָאָלָטָן דִּין בְּרִיוּוּ.

זַיְיִ מִיר מְזָהָל אַבְּעָר אַיְךְ פָּאָרְשָׁטִי נִישְׁט דִּין פָּרָאָבְלָעָם;
דִּין שְׁזָעוּר קוּמָט דִּיר עַפְעָם?! דִּין שְׁזַוְיְגָעָר קוּמָט דִּיר
עַפְעָם?! וּוָאָס אַיְזָמִיט דִּיר גַּעֲשָׁעָן אוֹדוֹ בִּיסְט אַזְוִי דָּעֶפֶר עַסְט
- עַד בְּדִי בְּהָ אַנְזָה אַנְזָה נִישְׁט דָּאָנוּעָנָעָן אַיִן דִי לְעַגְעָסָט
נִישְׁט? טָאַנְצָה פָּאָר שְׁמַחָה אוֹדוֹ הָאָסְט אַזְוִי, פָּאָרְוָאָס
זָאָלְסָטָז נִישְׁט קִיְּון אַזְוִי דִי נִיסְים וּוָאָס דָּעָר אַיְבָּעָרְשָׁטָעָר
הָאָט מִיטְמָנִין דִּיר גַּעֲטָוּן; דָּעָר אַיְבָּעָרְשָׁטָעָר הָאָט גַּעֲטָוּן מִיטְמָנִין דִּיר
אַגְּסָט אַזְוִי דִי הָאָסְט חֲתִינָה גַּעֲהָאַט אָוֹן דִי הָאָסְט אַזְוִי
וּוְיִבְּרָעָר, אַגְּשָׁטָאָט דִי זָאָלְסָט דָּאָנְקָעָן אַיִן לְוִיְּבָן דָּעָם אַיְבָּעָרְשָׁטָן

אויף דעם גס, זוכסטו פון אונטער דער ערדר אויף זואם זיך אפערעדן... איה זואלט דיר געזאגט דו זאלסט אויפערן צו באשילדיגן יעדן איינעם, וויל קיינער אויז דיר גארנישט שולדיג.

א מענטש זואם דאנקט דעם אייבערשטיין אויף יעדע זאך וויל יעדע זאך אויז בי אים ווי א מטהה; או ער קען זען - אויז דאס בי אים א מטהה; או ער קען העדן, העדן אוון שמעקן - אויז דאס בי אים ווי א מטהה אוון ער דאנקט יעדע טאג דעם אייבערשטיין אויף די אלע זאכן - איזא מענטש אויז נישט ברזג אוף קיינעם, ער חורט שטעהנדיג צו זיך; קיינער קומט מיר גארנישט אוון קיינער אויז מיר גארנישט שולדיג; בפרט מיין טאטע מאמע, שעוער אוון שעוינער אוון מיין וויב זעגען מיר גארנישט שולדיג, אדרבה איה בין זוי שולדיג הברה הטעוב; איזא מענטש ליעבט א זיסע אוון געשמאכע ליעבן וויל יעדע זאך זואם ער באקומט דאנקט ער אוון לוייבט פון זעם ער האט עס באקיהםען.

איך האפ או דו רעדסט נישט צו דיין וויב קען אירע עלטערן; אפלו זי אליגנס קען זיך אפאל אפרעדן אויף איר טאטע מאמע - זאלסטו חס ושלום נישט העדן אויף זוי, וויל דאס זעם איר זיינער ווי טון אוון דאס זעם מאבן א פירוד אין דיין שלום בית. רעד צו איר שיין פון אירע עלטערן, דאס זעם ברעגען קירזוב לבבות צוינישן איך.

זעןדו גיסט צו דיין שעוער אוון שעוינער זאלסטו זוי מבגד זיין, אויז ווי די הייליגע חביבים זאגן (מדרש שוחר טוב,

שׁמוֹאֵל-אַ, כָּד): "חִיבָּר אָדָם בְּכָבֹוד חָמֵיו בְּכָבֹוד אֲבִיו", אַ מְעַנְּטֵשׁ
 אַיְזַן מְחַיֵּב צַו מְכַבֵּד זַיִן זַיִן שְׁעוּר פּוֹנְקַט אָזַי וַיְיַעַר דָּאָרֶפֶת
 מְכַבֵּד זַיִן זַיִן טָאָטָעָן; נָאָה אַבְּיִסְלָל וּוּעָסְטוֹ שְׁוִין הָאָבָן אַ
 גְּרוּסִים מִיְּדָל, טְרָאָכְטָ אַרְיִין וַיְיַעַזְזֵז עַס וּוּעַט וַיְהִי שְׁפִירַן וּוּעַן
 אַיְינְגָעַר וּוּעַט קְוּמָעַן אָזַן אַיְר אַנְגָּרָעָן קְעָגָן דִּיר? עַר וּוּעַט
 הָאָבָן אַזְוִיפִיל שְׁכָל וַיְיַעַר אָזַן עַר וּוּעַט שְׁרִיעָן אַזְדוֹ
 קְוּמָסְט אַיְם דִּי גָּאנְצָע וּוּלְטָ, עַר וּוּעַט נָאָה בְּרָעָנְגָעַן זַיְגָעַן
 רָאִוָּת וּכְוֹ, וַיְיַעַזְזֵז דִּיר עַס שְׁמַעְקָן?

זַע צַו לְעַרְגָּעַן אַיְזַן שְׁטוּב אָזַן גַּי נִישְׁטָ אַרְזִים בִּינְאָכְטָ, אַ
 אַיְנְגָעָרְמָאַן דָּאָרֶפֶת זַיִן אַיְזַן שְׁטוּב בִּינְאָכְטָ; לְעַרְן אַיְזַן
 שְׁטוּב אֹז דִּיְין וּוּיְבָזָל זַעַן וַיְיַעַר לְעַרְגָּסְט. אַ פְּרוּי הָאָט
 וּוּיְעַר לִיב צַו זַעַן וַיְיַעַר מָאַן לְעַרְגָּט אַיְזַן זַיְקָט אַסְאָךְ
 מְעַר אַרְזִיפָּ אַיְר מָאַן וּוּעַן זַי זַעַט אַיְם לְעַרְגָּעַן.

אַז דַּו וּוּסְט לְעַרְגָּעַן דִּי הַיְלִינְגָּע תּוֹרָה וּוּסְטָוּ הָאָבָן פּוֹן
 אַלְעָם גּוֹטְסָן; דַּו וּוּסְט נִישְׁטָ דָאָרְפָּן גַּעַלְטָ פּוֹן דִּיְין
 שְׁעוּר, אַדְרָבָה, דַּו וּוּסְט הָאָבָן אַזְוִיפִיל אֹז דַּו וּוּסְט נָאָה
 קְעָגָעַן הַעַלְפָּן דִּיְגָע עַלְטָעָרָן אַיְזַן שְׁעוּר אַיְזַן שְׁווֹגָעָר, דַּו
 וּוּסְט זַיִן אַ מְשִׁפְיָע - נִישְׁטָ אַ מְקַבֵּל.

אַ לִיכְטִינְגָּן חַנוּכָה.

~~~~~ תצח ~~~~

וְוי אָזֶן בִּיר אֵיךְ זַיְד מִיט שְׁחָרִית, וְעוֹן
אֵיךְ לוֹרֵךְ שְׁפָעֵט צַו דִּי אַרְבָּעַת?

שְׁאָלָה:

לְכֻבּוֹד דַּעַר רָאשׁ יִשְׂבָּה שְׁלִיט"א,

א גְּרוּסָן יִשְׁרָר פָּתָח פָּאָר דִּי שְׁיעָוִרים אָזָן פָּאָר מַיִין לְעַבּוֹן. אֵיךְ אַרְבָּעַט
שְׁעוֹר פָּאָר פְּרָנָסָה, אֵיךְ דָּאָרָפּ פָּאָרְן יַעֲדָן טָאגּ אַ וְוַיְטָע וְעוֹג צַו מַיִין
אַרְבָּעַט. אַמְּאָל פְּלָעָג אֵיךְ לַיְּפָנָן פָּאָר דִּי שְׁקִיעָה אָזָן לַיְּנָן תְּפָלִין עַרְגָּעָץ
אָזָן אַ וְוַיְקָל, אַבְּעָר זַיְת אֵיךְ הָאָב אַגְּנָעָה יַבָּן הַעֲרָן דִּי שְׁיעָוִרים - דְּאָנוּשׁ
אֵיךְ בְּרוּךְ הַשָּׁם יַעֲדָן טָאגּ אַלְעָ דָּרְרִי תְּפָלוֹת מִיט מַנְנָן, אָזָן אֵיךְ גַּי אָזָן
מְקֹעה יַעֲדָן טָאגּ חָק וְלֹא יַעֲבֹר.

הָאָב אֵיךְ גַּעֲוָאָלָט פְּרָעָן אָזָן, אֵיךְ בֵּין זַיְעָר בְּאַגְּרָעָנִיצְט אָזָן צַיִיט
אַינְדָּעָרְפִּי אָזָן אֵיךְ קָוָם אַסְּאָךְ בָּאָל אָזָן שְׁפָעַט צָום דְּאָנוּעָנָן, הָאָב אֵיךְ
דָּאָן צְוָויִי בְּרִירּוֹת, אַדְעָר אַוְיסְצָולָאָן דִּי הַלְּוָקָהָס אָזָן עַס מְשָׁלִים זַיִן
שְׁפָעַטְעָר אַיְפָּן בָּאָס צָום אַרְבָּעַט, אַיְדָעָר אֵיךְ הוֹיָב אָזָן מַיְנָע שְׁיעָוִרים,
אַדְעָר קָעָן אֵיךְ דְּאָנוּעָנָן גַּעַתְעָרִין אָזָן נַאֲרָנִישָׁט אַוְיסְלָאָן, אַבְּעָר לְכֻבּוֹד
דָּעַם וּוֹעֵל אֵיךְ נַיְשָׁט דְּאָנוּעָנָן מִיט מַנְנָן; וְוָאָס אַיְוּ עַנְדָּעָרְשָׁ צַו טָוֹן?

יִשְׁרָר פָּח נַאֲבָאָמָּל פָּאָר אַלְעָם

תְּשִׁוָּה:

בְּעֹזֶרת ה' יְתִבְרָךְ - יוֹם ה' פְּרָשָׁת מַקְזִין, כ"ח בְּסָלוֹן, גַּר ד' דְּחַנּוֹכָה, שְׁנַת תְּשִׁعָ"ט
לְפָרָט קָטָן
לְכֻבּוֹד ... נָרוּ יָאֵר

אֵיךְ הָאָב עַרְהָאָלָטָן דִּיְיָן בְּרִיוֹו.

וְזֹאַוְיל אַיְוּ דִּיר אָזָן דַּעַר הַיְּלִינְגָּעָר רְבִי זָאנָט (לְקוֹשי מַוְתָּרָן חַלָּק
מִיט מַנְנָן). דַּעַר הַיְּלִינְגָּעָר רְבִי זָאנָט (לְקוֹשי מַוְתָּרָן חַלָּק

ב', סיון ח) אויף דעם וואס חכמיינו זברונם לברכה זאנן (ברכות נד) עוג מלך הבשן האט גענאנט: "מחנה ישראל במה הוין, תלתא פרסי", און ער איז גענאנגען און אויסנעריסן א בארג פון דריי פרסה, ער האט דאס געוואלט ווארפן אויף די אידן. האט דער אייבערשטער געמאכט א נס, עס זענגען געקוּמָעַן קלִינְגַּע ווערְעַמְלַעַךְ איז געלְעַבְרַט דעם בארג, בי דער בארג איז אים ארײַנְגַּעַפָּאלַן אויף'ן האלו און אים דערשטייקט, נאכדען איז געקוּמָעַן משה רבינו, ער האט געגעבן א שפֿרִינְג און אים דערלאָנט א קלַאָפְּ אויף זיין פום און אים גע'הָרְגַּעַט.

יאגט דער רבוי, 'עוג מלך הבשן' - דאס איז דער יוצר הָרָע' וואס האט פִּינְט יעדן איז און וויל אים הָרָגְנָעַן. וווען ער זעט איז איד האלט זיך איז מחנה ישראל דורך די 'תלתא פרסי', דאס הייסט זיינע דריי תפילות, געמט ער זיך אייבער אים און זאנט: 'איך זועל אויסרייסן פון אים די דריי תפילות, אזי זועל איך אים ארױַסְגַּעַמָּעַן פון מחנה ישראל'.

דער יוצר הָרָע פָּאֶרְלִיְגַּט זיך זיעיר שטארק איז א מענטש זאל אַנְהַיִּבָּן מַזְלָול זיין איז דאָוּעָגָעָן: קודם הויבט דער מענטש איז צו פָּאֶרְפָּאַסְן מְנַחָּה מְעַרְבִּיב, נאכדען הויבט מען איז שניידן פון שחרית: מען ווערט א גאנצער תלמיד חכם - מען ווייסט שווין וואס איז דער עיקר דאָוּעָגָעָן איז וואס איז נאר א לְפִתְחִילָה וּבוֹ וּבוֹ, בי מען הערט אויף

אֵינֶנְאָגָעָן צַו דָּאוּעָגָעָן; אָזְוִי גַּעַמְטַ דָּעַר יַצְרָר הָרָע אָפּוּעַק דָּעַם
מַעֲנְטָשׁ פִּינְעָם אַיְבָּעָרְשָׁן.

אָבָּעַר דָּעַר צְדִיק אָמָת - מַשְׁהָ רַבְּינוּ - לְעָרְגַּט אָוִים פָּאָרָן
מַעֲנְטָשׁ: "גַּעַב אַ שְׁפְּרִינְגּ" - "טָאנְץ אַרְזִיס פָּזְן בְּעַטּ",
אוֹן "טָאנְץ אַרְיִין אַיְן שָׁוָלּ", מִיטַּ דָּעַם חַרְגְּעַסְטָוּ דָּעַם יַצְרָר
הָרָע. אָזְוִי וּוֹי חַכְמִינוּ זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה זָאָגָן (ברכוות נח.): "בָּא
לְחַרְגָּךְ - הַשְּׁבָּם לְחַרְגָּנוּ", לִיְגַּט דָּעַר זְהָר הַקְּדוֹשָׁ צַו אַיְן
וּוֹאָרְט (הַקְּדָמָת תְּקוּנִי זָהָר, ח.): "הַשְּׁבָּם לְחַרְגָּנוּ - בְּצַלְוָתָא"; חַרְגְּעַע
אִים מִיטַּן דָּאוּעָגָעָן; וּוֹיֵיל דָוָרָה דָעַם זְוָאָס מַעַן מַעַן דָּאוּעָגָעָן
שְׁתִּירִת מְנֻחָה מְעָרֵיב - חַרְגְּעַט מַעַן דָעַם יַצְרָר הָרָע.

שְׁנִיד נִישְׁטָט קִיּוֹן שְׁטִיקְלֶעָה בַּיִם דָּאוּעָגָעָן; גַּעוֹאוֹזָן זֶה צַו
צַו דָּאוּעָגָעָן פָּזְן 'אַדוֹן עַולְם' בֵּיז 'עַלְינָנוּ לְשָׁבָה' וּוֹאָרְט
בֵּיז וּוֹאָרְט אַיְן אַ סִּידּוֹר. דָעַר הַיְלִינְגָּעָר בְּעַל שְׁמָם טָוב זְבוֹתוֹ
יְגַן עַלְינָנוּ הָאָט גַּעַזְאָגָט: "גַּאֲךְ אַלְעָ בְּגָנוֹת זְוָאָס אַיְיךְ וּוֹיִסְמָ",
וּוֹעֵן עַס קוּמָט צָום דָּאוּעָגָעָן דָּאוּעָן אַיְיךְ וּוֹי אַ קִּינְד -
בְּתִמְמוֹת וּבְפִשְׁיטֹות"; דָעַר עַיְקָר אַיְזָוּן צַו דִּינְעָן דָעַם אַיְבָּעָרְשָׁן -
אָן קִיּוֹן שָׁוּם דָרְיִידְלֶעָה.

אַ לִיכְטִינְגּ חַנוּכָה.

~~~~~ תְּצִטָּה ~~~~

או אַפְרוּזֵי דָאָרֶךְ שְׁעַרְןָן דַי הָאָרֶךְ, אַיז טַאֲקָעַ אַזְוֵי הָאָרֶבֶּ?

שְׁאַלְהָ:

לְכָבוֹד דָעַרְןָן רַאֲשָׁה יִשְׂכָּבָה שְׁלִיטָאָן,

עַם אַיז שְׁנוּעָרָ פָאָר מַיְין וַוְיִיב צַו שְׁעַרְןָן דַי הָאָרֶךְ, אַפְשָׁר קָעַטָּמָט אַיר שְׁרִיְיבָן
אַיְבָעָר דָעַם עַנְנָן פָוָן שְׁעַרְןָן דַי הָאָרֶךְ בֵּי חַתְונָה גַעַדְאָטָעָ פְרוּיָעָן. אַיז עַם
טַאֲקָעַ אַזְוֵי הָאָרֶבֶּ, אַדְעָר אַיז עַם נָאָר אַתְקָנָה פָוָן דַי וַעֲד אַרְבָּעָ אַרְצָותָ?

יַיְשָׁר פָחָ

תְּשִׁוְבָה:

בְּעֹזֶרֶת הָיְתָה בְּרָךְ - יּוֹם הָיְתָה פְרִשְׁתָה מִקְזָז, כָּחֵבָסְלָוָן, נָר דַי דְחַנּוּכָה, שְׁנַת תְּשֻׁעָת
לְפָרֶט קָטוֹן

לְכָבוֹד ... נָרָו יַאֲרֵי

אַיז הָאָב עַרְהָאָלְטָן דַיְין בְּרִיוֹו.

מַעַן קָעַן וַיְד נִישְׁטָט פָאַרְשְׁטָעַלְןָן דָאָם גְּרוֹזִיסְקִיָּט פָוָן אַפְרוּזֵי
וַוְאָם שְׁעַרְטָט וַיְהִי אַפְ אַיר הָאָר נָאָה אַיר חַתְונָה; עַם
אַיז אַסְנוֹלָה פָאָר קִינְדָעָר צְדִיקִים, פָאָר עַשְׁירָות אָזָן פָאָר
אַלְעָם גּוֹטָם.

קוֹזָק וַוְאָם דָעַר הַיְלִיגָעָר תְּנָא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָנָן זָאנְט
(נְשָׁא קְבָה): "הַזְּנוּבָה לִיהְתֵי, אַקְלָלה זָאל קְוִמָעָן, 'עַל
הַהְוָא בְרַגְשָׁה', אַזְוֵיפָה דָעַם מַעֲנְטָשָׁה, 'דְשַׁבָּק לְאַנְתִּתְיָה', וַוְאָם
לְאַזְטָה זְיַין וַוְיִיב, 'דְתַתְתְּחַזִּי מִשְׁעָרָא דְרִישָׁה לְבָרָה', אַז אַיר הָאָר

פונ קאָפֶן זאָל זיך אַרוֹיְסָעַן. זֶה אָרֶבֶּה מֵאַינְנוּ צְנִיעָותָא
דְּבִיתָה, אָנוּ דָּאָס אַיז פָּוּן דַּי יִסּוֹדוֹת פָּוּן אַיְדִּישׁע שְׁטוּב,
אוֹ מַעַן זֶאָל נִישְׁטָן זֶעַן דַּי הָאָרֶבֶּה פָּוּן דַּי פְּרוֹיָ. זֶאָתְתָּא דְּאָפִיקָת
מְשֻׁעָרָאָ דְּרִישָׁה לְבָרֶ', אָנוּ אַפְּרוֹיָ זֶוּאָס גִּיְתָּא מִיט אַוְיפָּגָעָד עֲקָטָע
הָאָרֶבֶּה, 'לְאַתְּתָּקָנָא בַּיְהָ', זֶיךָ שְׁיַין צַו מַאֲכָן, גָּרִים מְסִבְנוֹתָא
לְבִיתָה, אַיז זַי גּוֹרָם אָז עַס זֶאָל זַיְן אַרְעָמָקִית אַיְן שְׁטוּב,
זְגִירִים לְבָנָהָ דְּלָא יַתְּחַשּׁבָן בְּדָרָא', אָנוּ זַי אַיז גּוֹרָם אָז
אַיְרָעָ קִינְדָּעָר וּוּעָלָן נִישְׁטָן מְצָלִיחָ זַיְן אָנוּ זַי וּוּעָלָן נִישְׁטָן זַיְן
חַשּׁוּב, זְגִירִים מַהָּ אַתְּרָא דְּשְׂרִיאָ בְּבִיתָה, אַזְוִי אַזְוִיכָּ אַיז זַי
גּוֹרָם אָז דָּעָר סְמָךְ מַמְּסָמָךְ אַזְוִי דַּי נִישְׁטָן גַּטְעָ זֶאָל זַיְן אַיז
אַיְרָע שְׁטוּב. 'מַאֲן גָּרִים דָּאָ', וּוּעָר אַיז דָּאָס אַלְעָם גּוֹרָם?
הָהָוָא שְׁעָרָא דְּאַתְּחָנוּ מְרִישָׁה לְבָרֶ', דַּי פְּרוֹיָ זֶוּאָס אַיְרָעָ
זַעַט זֶיךָ אַרוֹיסָמָס"; אָנוּ פָּאַרְשְׁטִיטִיט זֶיךָ אָז פָּאַרְקָעָרט אַיז נָאָךְ
מְעָרָה; אַפְּרוֹיָ זֶוּאָס גַּעֲבָט אַכְטָוָנָג אָז אַיְרָעָ הָאָרֶבֶּה זֶאָל זֶיךָ
נִישְׁטָן אַרוֹיְסָעַן וּוּעָטָהָבָן אַלְעָם בְּרָכוֹת אָנוּ זַי וּוּעָטָהָבָן
נְחַתָּ פָּוּן אַיְרָעָ קִינְדָּעָר.

דָּאָס זֶוּאָס מַעַן זַעַט בַּיְ גַּעֲוִוִּסָּעָ פְּרוֹיְעָן אָז זַי פָּלָעָן גַּיְזָן
אַפְּגָעָשָׂוִין אָנוּ שְׁפָעָטָעָר זַעֲנָעָן זַיְיָ מְחָלִיט צַו בְּלִיבָּן
מִיט זַיְיָעָר הָאָרֶבֶּה זַכְוָיָה: רָוב מַאֲלָ רְעָדָט זֶיךָ דָּאָס פָּוּן פְּרוֹיְעָן
זֶוּאָס זַעֲנָעָן אַרְיָבָעָר אַשְׁׁוּעָרָ יְוָנָנָט הַשְּׁם יִשְׁמְרִינָה, אַלְעָר
הָאָט מַעַן זַיְיָ גַּעֲטָשָׁעָפָעָט אָנוּ גַּעֲרָדָפָט אַלְעָר אַוְיְסָגָעָנִיצָט
זַכְוָיָה רְחָמָנָא לְצָלָן, אָנוּ אַלְסָ רְעָזָלָטָאָט זַעֲנָעָן זַיְיָעָר צַעְקָלָאָפָט
אַיְגָעָנוּיִינָה, דְּעַרְפָּאָר טְוָעָן זַיְיָ דָּאָס אָנוּ זַיְיָ טְוָעָן זֶיךָ אַז נִישְׁטָן
בְּצְנִיעָות מִיְּגָעָנְדִּיג אָז דָּאָס וּוּעָטָהָבָן זַיְיָ מַאֲכָן שְׁפִירָן גּוּט.

דעריבער דארף מען זיין אַכְטָוָנָג גַּעֲבָן ווי אווי מען רעדט צו זיין, מען זאל נישט צופיל פֿאַרְלָאַנְגָּעָן זי זאל זיך אָפְשָׁעָרָן וויל דאמ וועט נאָר עַרְגָּעָר מַאֲכָן, מען דארף שיין רעדן אִיבָּעָר דאמ גְּרוֹזְּסְּקִיטָּט דַּעֲרָפָּוּן בְּאָפָּן בְּלָלִי - נישט דירעקט.

בעט דעם אַיְבָּעָרְשָׁטָן יְעַדְּן טָאג עַס זאל אַרְיִינְגִּין אַ רְוִיחָה טְהָרָה אֵין דְּיַין ווַיְיַבָּה; מִיט טְפֵלָה וְהַתְּבוֹדָה קָעָן מען אלעט פּוּעָלֶן.

דא האסטו אַ טְפֵלָה צו בְּעַטְן יְעַדְּן טָאגָן:

"רבונו של עולם, איך בעט דיר זיין ער, לייג אַרְיַין אַ הַיְלִינְגִּיקִיט אֵין מִין ווַיְיַבָּה, זי זאל אַכְטָוָנָג גַּעֲבָן או אַיר הָאָר זאל זיין אַינְגָּאנְצָן צַוְעַדְעַקְטָן; איך קָאָב זיין ער מַזְרָא פָּן דאמ זונָס עַס שְׂטִיטָה אֵין זָהָר הַקְּדוֹשׁ (נְשָׂא קְבָּה) אָזֶה אַ בְּרוּזָה נִוָּסְמָה מִיט אַיְבָּגְעַדְעַקְטָעָה הָאָר, או זי אַיז גַּוְרָם עַס זאל זיין אַרְעַמְקִיט אֵין שְׂטוּב, אַירָע קִינְגְּדָעָר זָעוּלָן נִשְׁטָט מְצָלִיחָה זְיַין אָזָן זי זָעוּלָן נִשְׁטָט זְיַין חַשּׁוּב, אָזֶה אַיז אַיז זי גַּוְרָם או דָעַר סְמָךְ מַ"ס זאל זיין אַיז שְׂטוּב.

הַיְלִינְגָּעָר באַשְׁעָפָעָר, יְעַדְעָם מַאל איך רָעַד צו מִין ווַיְיַבָּה זָעוּנָן אַירָע הָאָר זָעוּרָט זי בְּרוּזָן אַיזָּפָּה מִיר אָזָן זי זָוֵיל נִשְׁטָט הַעֲרָן זונָס איך זָאָג אַיר. איך זָוִוִּים נִשְׁטָט זונָס צו טָזָן, פָּן אֵין זָוִית זָוֵיל איך אַיר נִשְׁטָט זָוִוִּי טָזָן, איך זָוֵיל לְעַבָּן מִיט אַיר בְּשָׁלוּם אָזָן מִיט לִיבְשָׁאָפָּט, אַבָּעָר פָּן דִּי אַנְגְּדָעָר זָוִית זָוֵיל אַיז טָזָן דְּיַין זָוֵיל אַיז זָוֵיל אַיְבָּשְׁטָעָלָן אַ שְׂטוּב מִיט עַרְלִיבָּעָ קִינְגְּדָעָר.

היליגער באשעפר, זי טוט עם נישט פאר שלעבטקייט,
זי גויסט פשוט נישט די הארכיטיט דערפין. אנה
השם, איך בעט דיר מײַן זיסער באשעפר: 'אתה חונן לאדם
דעת', דז געבסט פארשטיינד פאר אלעמען, געב מיר א
זונגען זי אוזויך זאל קענען רעדן מיט איר, או זי זאל
פארשטיין די הארכיטיט דערפין איז אפשערן איר קאָר
אווזויך זי די היליגער צדיקום האבן איננו געלערנט".

זוייסן זאלסטו או אויפֿ די וועלט דארף מען האבן אסאָך
סבלנות; מען קען נישט אַרוַיְפֿצְוַיְגַען קײַן שום זאָך
אויף די וויב, מען דארף אַריַינְגִילִינְג אַסָּאָך לִיבְשָׁאָפְט אַין
שׂטֶוב אַין האבן אַסָּאָך סבלנות בי' מען פּוּעַלְתַּ. געב איר
אַסָּאָך לִיבְשָׁאָפְט זי אויך גַּטְעַ וּוּעֲרַטְעַ אַין הַעֲרָ אַוְיֵס אַיְרַע
וּוַיְטַאַגְנַן וּוְאַס זי אויז אַרְיְבָרַ: מִתְּתֵפְלָה וּוּעַסְטָוּ אַלְעַם פּוּעַלְן.

אַ לִיבְשָׁאָפְטַן חַנוּבָה.

תק

פָּאָרְדוֹאָס חַתּוֹנָה האָבָן יְוָנָגָן? מען פָּאָרְלִירַט
דָּאָךְ די שְׁעַנְסְּטַע בְּחֹורְיִשְׁעַ יְאָרָן?

שְׁאָלָה:

לְכֹבֵד דָּעַר רָאֵשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיטַאָ,

איך האָב לְעַצְמָנָס גַּעֲהַעַרְתַּ אַ שְׁיעֻור פַּנְיָאִיךְ, או עַם אויז גַּט אַ
בְּחֹור זָאָל חַתּוֹנָה האָב זי יְוָנָגָר. איך האָב מַיךְ זְיִיעַר גַּעֲוָאָונְגַעַרְתַּ אוֹיף

עַצְתּוֹ

תק

אמונה

קנו

דעם, וויל איך האב אלען געהערט פון מיינע מגידי שיעורים או די בחור'ישע יארן זענען די שענסטע יארן אין לעבן, דאס איז דער יסוד פון לעבן, וואס מען קען אויפטן אלס בחר - קען מען קינמאָל נישט אויפטן שפֿעטער; פֿאַרְזּוּאָס זאנט אַיר או עס איז יא בעסער חתונה צו האבן ווי פריער, מען וועט דאָך פֿאַרְפּאָסּוּן די שענסטע בחר'ישע יארן?

נאָכְרָעָצּוּ או דער יישטש משה שְׁרִיבֶּת, "שְׁעָה אַחֲת בִּימֵי הַבְּחֻרוֹת בְּשָׁנָה שְׁלָמָה בִּימֵי עַמִּידָה", אַיִן שְׁעָה אַיִן די בחור'ישע יארן איז ווי אַגְּנָצָע יאָר אַיִן די עַלְטָעָרָע יארן. אַיך פְּלָעָג דָּאס הַעֲרָן פָּוּן מיינע מגידי שיעורים יעדַע פּוֹפְּצָן מִנּוֹת... אַונְצָט הַעֲרָא אַיך גָּאָר פּוֹנְקָט פֿאַרְקָעָרט.

אַיך פְּרָעָג נישט חַס וְשָׁלוֹם לְקָנְטָר, אַיך וויל באָמָת פֿאַרְשְׁטִין, אַונְצָט האָפְּ אַיר וועט מִיר דָּאס קְלָאַרְשְׁטָלָן.

וַיַּשְׂרֵר פָּנָם

פְּשָׁוֶּבֶת:

בעזרת הא' יתפְּרַךְ - יומן ג' פֿרְשַׁת זִיגְשָׁ, ג' טְבַת, שְׁנַת תְּשִׁעַ"ט לְפָרַט קָטוּן
לְכָבוֹד ... נָרוּ יָאָר

אַיך האב עַרְהָאָלָטָן דִּין בְּרִיוֹו.

וַיַּסְּנֵן זְאַלְקָסְטוּ אָז דָּאס וּוָאָס דָּער הַיְלִינָּעָר יִשְׁמָח מֹשֶׁה זְבוֹתוֹ
זְגַן עַלְיָנוּ שְׁרִיבֶּת אַינְעָם בְּרִיוֹו פֿאַר זַיִן זָוָן: "וְשָׁעָה
אַחֲת בִּימֵי הַבְּחֻרוֹת בְּשָׁנָה שְׁלָמָה בִּימֵי הַעֲמִידָה חַשּׁוּבָה", אַיִן
שְׁעָה אַיִן די יונְגָע יָאָרָן אַיִן אָזְוִי ווי אַגְּנָצָע יָאָר אָזְיפְּ דָּער
עַלְטָעָר, רְעַדְתָּ עַר נִשְׁטָּה פָּוּן די תְּקוֹפָה וּוָאָס מִיר روֹפָן חַיְנָט
אָן: "די בחור'ישע יָאָרָן", אַונְצָט מען האָט חַתּוֹנָה ווערט

מען אוייס בָּחוֹר, וויל דער בריוו האט דער יִשְׁמָח מֵשָׁה זכיתו יגנ עליינו געשריבן פאר זיין זונ הרב הקדוש רבינו אלעזר ניסן זכר צדיק לברכה שווין נאך די חתונעה, נאר "ימי הבחרות" מיינט "די יונגע יארן" - סי מיט א וויב און סי און א וויב. דער הייליגער יִשְׁמָח מֵשָׁה שְׂרִיבֶּט דאס אונז צו לערנען ווי חשוב די יונגע יארן זענען און מען זאל ריבטיג אויסניען די צייט צו דינען דעם אייבערשטן.

די זעלבָּע זאך זאגט דער הייליגער רבינו (ספר המרות אות תשובה, סימן עג): "העבדות שאדם עוזבר את השם בבחורותיו כל יום, ערפו זכר מושנים רבות של עבודה לעת זקנתו", דאס דינען דעם אייבערשטן אין די יונגע יארן איז מער חשוב ווי די עבודה אויפ דער עלטער.

דאס וואס דו שְׂרִיבֶּט: "אויב מען האט חתונעה פרי פארלירט מען די שענסטע יארן" - איז נישט ריבטיגן אין הבי נמי, פין איז זייט איז פאר א בָּחוֹר גְּרִינְגֶּר צו לערנען און דאווענען וויל ער האט נאכניישט דעם עול הפרנסה און ער דארפ נאכניישט אויפציגן קינדרער, אבער חכמוני זכרום לברכה זאנן (יבמות סב): "בל אָדָם שָׁאיַן לוּ אֲשֶׁה שְׁרוּי בְּלֹא שְׁמָחָה, בְּלֹא בָּרְכָה, בְּלֹא טּוֹבָה", ווילאנג מען האט נישט חתונעה איז מען נישט פרייליך, מען האט נישט קיין ברכה און מען האט נישט קיין גוטס: נאכמער אגן חכמוני הקדושים אויף א צווייטע פלאץ (בראשית ובה י, ב): "בל שָׁאיַן לוּ אֲשֶׁה שְׁרוּי בְּלֹא טּוֹבָה, בְּלֹא ערָר, בְּלֹא

שְׁמִחָה, בֶּלֶא בְּרָכָה, בֶּלֶא בְּפִרְהָה, אֲפָגָבֶלֶא שְׁלָוָם, אֲפָגָבֶלֶא חַיִים, וְאֵינוֹ אָדָם שְׁלָם", פָּאָר מַעַן הָאָתָח תְּהִתְוָנָה הָאָתָח מַעַן נִישְׁטָט קִיּוֹן גַּוְטָסָס, מַעַן הָאָתָח נִישְׁטָט קִיּוֹן הַעַלְפָעָר, מַעַן הָאָתָח נִישְׁטָט קִיּוֹן שְׁמִחָה, מַעַן הָאָתָח נִישְׁטָט קִיּוֹן בְּרָכָה, מַעַן הָאָתָח נִישְׁטָט קִיּוֹן בְּפִרְהָה, עַם פָּעָלָט שְׁלָוָם, מַעַן הָאָתָח נִישְׁטָט קִיּוֹן לְעֵבָן אֵין מַעַן אֵינוֹ נִישְׁטָט אַגְּנַצְעָר מַעַנְטָשׁ. אֵין זֹהֶר הַקְּדוּשָׁ שְׁטִיטִית (וַיִּקְרָא ה): "בֶּלֶא מַאֲן דְּלָא אַשְׁתְּבָחָה דְּכָר וַנְּוַיקְבָּא, בֶּלֶא שְׁבָחָא אַעֲדָוי מַנְיָה, וְלֹאָוּ הוֹא בְּכַלְלָא דְּאָדָם. וְלֹא עָוד אַלְא דְּלָאו אִידָּוּ בְּדָאי לְאַתְּבָרְכָא", וַיַּלְאַנְגָּא אַמְעַנְטָשׁ הָאָתָח נִישְׁטָט תְּהִתְוָנָה הָאָתָח עַר נִישְׁטָט קִיּוֹן גַּוְטָסָס, עַר אֵיז בְּכַלְלָן נִישְׁטָט קִיּוֹן מַעַנְטָשׁ אֵין עַר אֵינוֹ נִישְׁטָט בְּדָאי צֹ וַעֲרָן גַּעֲבַעֲנְטָשׁ; נָאָה זֹאָגְטָט דְּעַר זֹהֶר (פרשת אהרי, ט): רַבִּי יִצְחָק זֹאָגְטָט: "בְּבָלֶן אַתְּרָא דְּלָא אַשְׁתְּבָחָה דְּכָר וַנְּוַיקְבָּא, לֹאָוּ בְּדָאי לְמַחְמֵי אֲפִי שְׁבִינְתָּא", וּעוֹר עַם אֵינוֹ נִישְׁטָט תְּהִתְוָנָה גַּעַהְאָט אֵינוֹ נִישְׁטָט רַאֲיוּ צֹ מַקְבֵּל זַיִן פָּנִי הַשְּׁבִינָה.

פָּוֹן דָּעַם קַעֲנְסָטוֹ זָעַן דַּי סִיבָה פָּוֹן אַלְעָ צָעַר אָוֹן יִסּוּרִים זָוָס גַּיִיט אַלְעָ אַרְיֶבֶר אַוְיָף בְּחוּרִים - וַיַּיְלַל עַם פָּעָלָט זַיִי דַּי אַלְעָ גַּוְטָעָ זָאָכָן. דַּוְרְכְּדָעָם זָוָס מַעַן פָּאָלָט גַּעֲבַעְדָּה אַרְאָפָ אֵין עַבְירָות, מַעַן זַיְדִּיגְט אֵין דַּי בִּיטְעָרָע עַבְירָה פָּוֹן פָּגָם הַבְּרִית - הַזּוֹצָאת זָרָע לְבָטָלה רַחְמָנָא לְצָלָן - זַעֲגָעָן דַּי תְּזָצָאות דַּעֲרָפָוֹן אָז דְּעַר מַעַנְטָשׁ אֵינוֹ צָעַבְרָאָכָן בְּחִרְסָמָשָׁבָר. אָוֹן דָּאָס אֵינוֹ דַּי סִיבָה פָּאָרוֹוָס עַם פָּאָלָן גַּעֲבָעָה שְׁטִיקָעָר פָּוֹן אַיְדִּישָׁע קִינְדָּעָרָוּ; וּזָעַן מַעַן זָוָלָט וּזָעַן תְּהִתְוָנָה גַּעַמְאָכָט דַּי קִינְדָּעָר יוֹנָג זָוָלָטָן אַלְעָ גַּעֲבָלִיבָן עַרְלִיךְ אָוֹן הַיְילִינָג.

טראכט גוט אריין ווען די פֿרִיעָרְדִּיגֶעָ צְדִיקִים הָאָבָן חֲתֹונָה גַּעַהַאַט; דָּעֵר הַיְלִינְגֶּר יִשְׁמָח מֵשָׁה זְכוֹתָו יָגֵן עַלְינוּ הָאָט חֲתֹונָה גַּעַהַאַט בַּיִּדִּי דָּרְרִיכְזִין יָאָר, אָזְוִי אָזְיךָ דָּעֵר הַיְלִינְגֶּר רְבִי הָאָט חֲתֹונָה גַּעַהַאַט בַּיִּדִּי בֶּרֶץ מֵצָה (עַיִן פֻּשְׁלָת הַצְדִיק, סְפָנָן סָה), אָזְן בְּעֵצֶם הָאָבָן אַלְעָ צְדִיקִים חֲתֹונָה גַּעַהַאַט יוֹנָג, אָזְוִי זְעַנְעַן וַיִּי אַזְיפְּגָעָנוּוֹאַקְסָן בְּקָדוֹשָׁה וּבְטָהָרָה.

מייר גַּעַפְוָגָעָן אַיִן די גַּמְרָא אוֹ דָעֵר הַיְלִינְגֶּר אַמְוֹרָא רב חַסְדָּא הָאָט זֶה בְּאַרוּמֶט פָּאָר די חַבְמִים - זַיְגָע חַבְרִים (קידושין כת): "הָאֵי דְעֵרְבִּינָא מְחַבְּרָא, דְגַסְיָנָא בְשַׂתְּסָר", דָּאָס וּוָאָס אַיְהָ בֵּין מַעַר פּוֹן מִיְּגָע חַבְרִים, אָזְן וּוַיִּיל אַיְהָ הָאָבָן חֲתֹונָה גַּעַהַאַט יוֹנָג - בַּיִּדִּי זְעַבְצִין יָאָר (זְעַבְצִין יָאָר מִינְטָמָע וּוָאָס מייר רֹופָן פּוֹפְצִין יָאָר, אַנְפָאָנָג פּוֹן די זְעַבְצִין יָאָר), "וַיִּאֵי דְגַסְיָנָא בְאַרְבִּיסָר הָהָה אַמְינָא לְיָה לְשָׁטָן: גִּירָא בְעַיְינָה", אַזְיב וּוַאלָט אַיְהָ חֲתֹונָה גַּעַהַאַט בַּיִּדִּי פְּעַרְצִין יָאָר, וּוַאלָט אַיְד וּזְקָעַנְטָמָע רַיְצִין מִיטָּן שְׁטָן אָזְן אַיְד וּוַאלָט נִישְׁטָמָע מְזָרָא גַּעַהַאַט פּוֹן אִים, עָר וּוַאלָט מִיר נִישְׁטָמָע גַּעַקְעַנְטָמָע מְכָשֵׁיל זַיִן מִיטָּעַבְיוֹת אָזְן אַיְד וּוַאלָט גַּעַוְעַן מַעַר אַפְגָעַה יְהִיטָן.

אוֹדוֹ רַעַדְסָט פּוֹגָעָם בְּרִיוּוֹ פּוֹגָעָם הַיְלִינָן יִשְׁמָח מֵשָׁה, וּוַיִּסְטוּ מִן הַסְּתָמָם אָזְיךָ אוֹ דָעֵר יִשְׁמָח מֵשָׁה זְכוֹתָו יָגֵן עַלְינוּ הָאָט דְוַרְכָאָוִס זַיִן נָאָנִי לְעֵבָן גַּעַהַאַפְט אָזְן גַּעַוְאָרְט אֹוִיפָּמְשִׁיחָ אָזְן נִישְׁטָמָע מִסִּיחָ דְעַת גַּעַוְעַן פּוֹן בְּיַאַת הַמְשִׁיחָ. עָר הָאָט שְׁטָעַנְדִּיגָ גַּעַהַאַלְטָן די בְּגַדִּי שְׁבָת גַּעַבְנָן זֶה אַפְיָלוּ בְּיִם שְׁלָאָפָן, אוֹ אַזְיב מְשִׁיחָ וּוּעַט פְּלוּזְלָוָנָג קַוְעָן זֶה עָר אִים גַּלְיִיךְ קַעַגְעַן מִקְבָּל פָּנִים זַיִן.

דער הייליגער סאטמאָר רבּי זבּוֹתּוֹ יְגַן עַלְינוּ הִאֵת נַאֲכְנָעָנֶת
 (עיין דברי יואל פרשנת כי שרה עמו תער; פרשנת תוריע עמוד שיט) וואס
 ער הִאֵת גַּעַה עַרְטָת אַלְסָם אַיְנָגָעָרְמָן וּוֹעֵן עַר הִאֵת נַאֲכְנָעָנֶת
 אין שְׂטָטָטָט סַאַטְמָאָר פָּזָן אַן אַלְטָן אַיְדָּר' אַבְּרָהָם לְעוֹויָּה
 [פִּילְפִּישָׁעָר] זְבָרְנוּ לְבָרְכָה, וואס הִאֵת אַלְיָינָס גַּעַה עַרְטָת פַּוְנָעָם
 הַיְלִינָן יִשְׁמָח מְשָׁה אַיְנָמָל הַוּשָׁעָנָא רְבָה וּוֹעֵן עַר הִאֵת
 גַּעַה אַלְטָן בִּים שְׂטִיקָל: "הַוּשָׁעָנָא לְמַעַנְךָ אַלְקִינִי" - ווי ער
 הִאֵת גַּעַוְיִינֶת צוֹם אַיְבָּעַרְשָׁטָן אַוְן גַּעַזְאָנֶת: "רְבָזָן בְּלַעַל מִים,
 אַיְדָּבְּעַט נִישְׁטָט מְשִׁיחָה זָאַל קַוְמָעָן פָּאָר מִיר אַזְּנָן פָּאָר מִין
 הַנְּאָהָה, אַפְּיָלוּ אַיְדָּבְּעַט זָוְעַל נִישְׁטָט זְוָחָה זַיְן צַוְּעַן דָּאָם גַּזְטָמָ
 וואס זַוְעַט זַיְן זָוְעַן מְשִׁיחָה זַוְעַט קַוְמָעָן אַזְּנָן אַיְדָּבְּעַט זָוְעַל נִישְׁטָט
 הַאֲבָן קַיְן חַלְקָן פָּזָן דָּעָם - אַזְּנָן מִיר אַיְדָּבְּעַט אַיְדָּבְּעַט זָוְעַל גַּאַר
 עַס זָאַל זַיְן יַתְגַּדְלָל וַיְתַקְדִּשׁ שְׁמִיה רְבָא".

דָּאָם אַזְּנָן גַּעַוְעַן דָּעָר גַּרְזִיסָּעָר צְדִיקָּדָעָר יִשְׁמָח מְשִׁיחָה זְבּוֹתּוֹ
 יְגַן עַלְינוּ, ער הִאֵת נַאֲכְנָעָנֶת, גַּעַבְעַנְקָט אַזְּנָן גַּעַה אַפְּטָ
 יַעֲדָעָרְגָּעָ אַזְּנָן מְשִׁיחָה זָאַל שַׂוִּין קַוְמָעָן. אַזְּנָן בְּדָאי דָּו זָאַלְסָטָ
 זָעַן וואס ער זָאַגְט זָעַגְנָן דִּי "בְּחוֹרִיְשָׁעָ זְאָרָן" (ספר יִשְׁמָח מְשִׁיחָה
 פרשנת פי תְּבוֹא): "בַּי הַנְּהָה תִּמְהַתְּיָ עַל עִיפּוֹב הַגְּלָוֹת, בַּי רֹזֶב בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל הַמָּה בְּשִׁירִים וּמְהֻווָּעָ בְּנֵי דָוד לֹא בָּא", אַיְדָּבְּעַט וַוְאַגְּדָעָר
 זָיְדָּ פָּאָרְזָוָאָס מְשִׁיחָה אַזְּנָגְנִישָׁט גַּעַקְוִמָּעָן, בְּשַׁעַת מִיר זָעַעַן
 אַזְּנָן רֹזֶב אַיְדִיְשָׁעָ קַיְנְדָעָר זָעַגְנָן עַרְלִיךָ אַזְּנָן אַפְּגָנָהִיטָן פָּזָן
 עַבְיוֹרוֹת. "וְכָאָשָׁר חַקְרָתִי נְתַנוּדָע לִי בַּי בְּבַחֲרוֹתָם מַרְבִּין
 תְּבִילֹות עַבְיוֹרוֹת עד שְׁהִ לְהָם עַל יְמֵי תְּיִהָם, וְעַל זֶה אַזְּנָן
 עֹשָׁין תְּשֻׁבָּה בְּלַל וְזֶה הַגּוֹרָם, וְלֹכֶד אַזְּנָן יְכוֹלִין שָׁוב לְהַדְבִּקָּה

בבּוֹרָאִינוּ יְתִבְרֹךְ שֶׁמֹּוֹ", בֵּין אֵיךְ בֵּין גַּעֲוֹאָיִיר גַּעֲוֹאָרָן אָז דִּי
בְּחִוּרִים טִוְּעַן גַּעֲבָעַד זַיִינָר אַסְאָה עַבְרוֹת רַחְמָנָא לְצַלְןָ אָז
טוֹעַן נִישְׁטָן תְּשֻׁבָּה דָּעֲרוֹיָף, דָּאָם אַיז דִּי סִיבָּה אָזִיפָּן אַרְיכִּות
הַגְּלוּתָה; אַיז פָּאָר דָּו שְׂרִיבְּסָטָט מִיר אָז אָוִיב מַעַן הַאֲטָתָה תְּרֻתָּה
יַוְנָג פָּאָרְלִירְטָט מַעַן דִּי שְׁעַנְסְּטָעָן יָאָרָן, זַאֲלָסְטָו זַעַן וּוָאָס דָּעָר
הַיְילִינְגָּעָר יַשְׁמָח מַשְׁהָ זָאָגָט, אָז נָאָר זַעַנָּן דִּי עַבְרוֹת וּוָאָס
מַעַן טִוְּטָט דָּוּרְכָּאָוִיס דִּי בְּחוּרִיְּשָׁעָן יָאָרָן לִיְדָן מִיר אַיז גְּלוּתָה.

עַם בָּאָפְט אַ צִּיטָּעָר אָז אַ שְׁרָעָק זַעַן מַעַן לְעַרְגַּט דָּעָם
שְׁטִיקָל יַשְׁמָח מַשְׁהָ זַעֲנְדִּיגָּן וּוָאָס עַם גִּיטָּא אַרְיכְּבָעָר
אָזִיפָּן אַידִּישָׁע קִינְגָּעָר; פָּוֹן אִינְגְּרוֹיְסָן זַעַט מַעַן דָּאָם נִישְׁטָט
אָזָן, אַלְעָם זַעַט אָוִיס גְּלָאָט אָזָן גְּלָאָנְצִיגָּן, עַם זַעַט אָוִיס וּוּ
עַם אַיז נִישְׁטָאָן קִיְּזָן נְסִיּוֹנוֹת, מַעַן פָּאָלָט נִישְׁטָט אַרְאָפָּן אַיז
עַבְרוֹת, מַעַן דָּאָרָפָּן נִישְׁטָט קִיְּזָן חַיוּקָן וּכְיוֹן; עַם פָּאָלָט קִינְגָּעָם
נִישְׁטָט אַיזָּן דִּי שְׁרָעָקְלִיבָּעָן וּוּיְמָטָאָג וּוָאָס בְּחוּרִים אָזָן מִידְלָעָךְ
גִּיעָנָן אַרְיכְּבָעָר, זַיִוְלָן זַיִוְן גּוֹט אָזָן עַרְלִיכָּה, אַבְּעָר זַיִי הַאֲלָטָן
אַיז אַיז אַרְאָפְפָאָלָן הַשֵּׁם יַשְׁמַרְינָנוּ.

קוֹק וּוָאָס דָּעָר הַיְילִינְגָּעָר רַאֲשִׁית חַבְמָה שְׂרִיבְּטָט זַעַן דִּי
'בְּחוּרִיְּשָׁע יָאָרָן', (רַאֲשִׁית חַבְמָה שַׁעַר הַתְּשֻׁבָּה פָּרָק ג' סִימָן ๒);
'וּמְהֻדְּבָּרִים שְׁצָרִיךְ הַשְּׁבָּ לְתַקְנוּן, הוּא לְתַקְנוּן אֹתָהּ בְּרִיתָה, הַפְּנִים
בְּהַזְּעָאת זַרְעָ לְבַטְלָה', מַעַן דָּאָרָפָּן תְּשֻׁבָּה טַוָּן אָזִיפָּן דִּי
עַבְיִרָּה פָּוֹן פָּגָם הַבְּרִית - הַזְּעָאת זַרְעָ לְבַטְלָה רַחְמָנָא לְצַלְןָ,
'אַשְׁאָין אָדָם בְּזַמְּנָנוּ נִיצְׁולָ מִצְׁולָ בְּבַתְּרוֹתָו', וּוּיְלָל עַם אַיז
נִישְׁטָאָן הַיְינְגִּינָּעָן צִיְּטָן אַ מַעֲנְטָשָׁ וּוָאָס וּוּעָרְטָנָה נִיצְׁולָ פָּוֹן דִּי

עַבִּירָה אֵין דִי בָּחוֹר' יְשֻׁעָה יָאָרֶן, עַיִינַ שֶׁם; רָאָס הַאֲטָּעָר גַּעֲשָׂרִיבָּן אֵין צְפָת פָּאָר אַיְבָּעָר פִּיר הַוְּנֶדֶעֶרֶת יָאָר צְוִירִיק, אַיְגָעָם דָּזָר פָּוְנָעָם הַיְּלִינָּן אַרְיִיןְלָל, וּוּעָן דִי שְׁטָאתָט צְפָת אֵין גַּעֲוָעָן אַנְגָּעָפִילָט מִיטָּה הַיְּלִינָּעָ צְדִיקִים, קָדוֹשִׁים אֵין עַלְיוֹנִים וּוּאָסָהָט הַאֲטָּעָן גַּעֲבָרָעָנָט אַהֲיָנִיקִיט אַוִּיפָּה דִי נָאָנָצָע שְׁטָאתָט (חוֹזֶן מְזָה וּוּאָסָהָט לְהַבְּדִיל דִי אַרְאָבָקָעָס זְעַגָּעָן גַּעֲנָאָנָגָעָן אַנְגָּעָטָונָ) מִיטָּה אַמְּוֹרָא' דִי גַּעֲנָעָתָות, אַנְגָּעָטָונָ פָּוּנָ קָאָפָּ בִּיזָּן פִּיס אֵין עַס אֵין נִישְׁטָה גַּעֲוָעָן שְׁיִיחָ צָו קִוְּקָנוּ אַ רְאִי אַסְוָרָה), אֵין טְרָאָז דָעַם שְׁרִיבָט עַר אֵין יְעַגָּעָ צִיִּיט דִי וּוּעֲרַטָּעָר: "שְׁאָזִין אָדָם בָּזְמִינָנוּ נִצְׁוֹל מְפָנָה בְּבָחָרוֹתָו", אֹז יְעַדְעָר בָּחוֹר פָּאָלָט הַוְּרָה אֵין דִי עַבִּירָה דַוְרָכָאָוִים דִי בָּחוֹר' יְשֻׁעָה יָאָרֶן; אֵין דָאָק וַיְכָעָר אֹז אֵין אַיְגָעָר דָזָר וּוּעָן אַלְעָס אֵין אָפָּן אָוָן עַס אֵין בִּיטָעָר שְׁוּעָר צָו זַיִן אַפְּגָעָהִיטָן בְּקִדְשָׁה, וּוּעָר רְעַדָּט נָאָק הַיְּינָט צָו טָאָגָס וּוּעָן מִיר הַאֲבָן דִי בִּיטָעָר עַרְהָ אֹז יְיַנְגָעָ קִינְדָעָר - בָּחוֹרִים אָוָן מִיְּדָלָעָד - דְרִיְעָן וִיך אַרְוָם הַאֲבָנָדִיג אֵין טָאָש אָז אַיְפָאָד, אָדָעָר סְמָאָרְטָפָאָזָן וּוּאָס מְעַן קָעָן זְעָן דָאָרָט אַלְעָ עַבִּירָות פָּוּנָ דִי וּוּעָלָט, אֵין דָאָק וַיְכָעָר אֹז וּוּי פְּרִיעָר מְעַן קָעָן חַתּוֹנָה הַאֲבָן וּוּעָט מְעַן הַאֲבָן שְׁעַנְגָעָרָה יָאָרֶן רָאָס אֵינוֹ דִי אַיְגָעָנִיסְטָעָ עַצְתָּה; מְעַן זָאָל חַתּוֹנָה הַאֲבָן יְוָנָג וּוּעָן מְעַן אֵינוֹ רַיִין אֵין הַיְּלִינָג, וּוּיְלָל נָאָר אַזְוִי קָעָן מְעַן זַיִן אַפְּגָעָהִיטָן פָּוּנָ עַבִּירָות.

עַלְטָעָרָן וּוּאָסָהָט הַאֲבָן אַמְתָדִיג רְחַמְנָות אַוִיפָה זְיִיעָרָעָ קִינְדָעָר דָאָרָפָן זְעָן חַתּוֹנָה צָו מְאָבָן דִי קִינְדָעָר וּוּי יְגָעָר אָוָן נִישְׁטָה וּוּקָן קִיּוֹן תִּרְוִצִּים אַפְּצָוּשָׁטוֹפָן דִי חַתּוֹנָה; מְעַן קָעָן

הערן אלע מײַני סְבָרוֹת פֿוֹן מַעֲנְטֵשָׁן פָּאָרְזּוֹאָס זַיִּי הַעֲרָן נִישְׁט אֹוִיס קַיִּין שִׂידּוּכִים פָּאָר דִּי קִינְגֶּעֶר:

א. עַס זַעֲגָעָן דָּא עַלְטָעָרָן וּוָאָס זַאֲגָן: "אָנוֹנְעָר קִינְד אַיז נָאָך יַיְגָג, פָּאָרְזּוֹאָס זַאֲלָן מִיר אִים פָּאָרְדְּרִיעָן דָּעַם קָאָפּ מִיט שִׂידּוּכִים וּבָרִי? פָּאָרְזּוֹאָס זַאֲלָן מִיר אַרְזְיְפְּלִיאָן אַיִּיף אָנוֹנְעָר קִינְד דָּעַם עֹולְפֿוֹן חַתּוֹנָה הַאֲבָן?" וּוֹי מַאֲדָגָעַ עַס הַעֲרָט זַיִּק קָעָן מַעַן הַעֲרָן דִּי טָעָנָה אָפִילּוֹ וּוֹעֵן דָּאָס קִינְד אַיז שְׂזִין הַעֲבָר צְוֹאָנְצִיגּ יַאֲרָ, וּוָאָס דַּעֲמָאָלָט זַאֲגָן דִּי הַיְלִיגָּעַ חַבְמִים בְּפִירּוּשׁ אֹוּ (קידושין כת): "בֶּל יְמִיו בְּהַרְחָור עַבְרָהָה", אֹוּבּ מַעַן הַאֲטָמָט נִישְׁט חַתּוֹנָה פָּאָר דִּי צְוֹאָנְצִיגּ יַאֲרָ וּוּעַט מַעַן אַ נָּאָץ לְעַבּוֹן הַאֲבָן מַחְשָׁבּוֹת פֿוֹן עַבְרָוֹת; וּוַיִּלְכֹּד גַּרְגָּל נְעָשָׂה טְבֻעָ, דָּאָס גַּעַוְאָזִינְהִיט וּוּעַרְט וּוֹי אַ צְוַיִּיטָע נָאָטוֹר, אָוּן וּוּבְאָלְד עַר הַאֲטָמָט נִישְׁט חַתּוֹנָה גַּעַהְאָט יַיְגָג הַאֲטָמָט עַר בְּסֶדֶר גַּעַטְרָאָכְט שְׁלַעַטְעַ מַחְשָׁבּוֹת, וּוּעַט זַיִּה דָּאָס שְׂזִין בֵּי אִים צִיעָן אַיִּיף וּוּיְטָעָר. אָבָּעָר דָּאָס אַיז אַ גַּרְזִיסְעָר טָעוֹת, וּוַיִּלְכֹּד אַלְעָ צְרוֹת קוּמָעָן פֿוֹן דָּעַם וּוָאָס מַעַן מַאָכְט נִישְׁט חַתּוֹנָה דִּי קִינְגֶּעֶר יַיְגָג - בְּפֶרֶט דִּי מַיְידְּלָעַךְ וּוָאָס זַיִּי דָּאָרְפָּן מַעַר שְׁמִירָה, אַזְוִי וּוֹיְחַבְמִינָּה זְכּוּרָנָם לְבָרְכָה זַאֲגָן (פסחים קג): "בְּתַחַ בְּגָרָה, שְׁחַרְרָה עַבְדָּךְ וְתַּן לְהָ", וּוֹעֵן דִּין טַאָכְטָעָר וּוּעַרְט אַ בּוֹגָרָת זַאֲלָסְטָו אַיר גַּלְיִיךְ חַתּוֹנָה מַאֲבָן - אָפִילּוֹ מִיט דִּין קַעְבָּטָו אֹוּ זַיִּה זַאֲלָ נִישְׁט אַוּעַקְפָּאָלָן חַס וּשְׁלוּם.

ב. אַיִּיךְ קָעָן מַעַן הַעֲרָן עַלְטָעָרָן זַאֲגָן: "מִיר הַאֲבָן אַזְוִי לִיב אָנוֹנְעָר קִינְד, פָּאָרְזּוֹאָס זַאֲלָן מִיר אַזְוִי שְׁגַעַל חַתּוֹנָה מַאֲבָן?" בְּאַמְתָּה אַיז דָּאָס נִישְׁט קַיִּין לִבְשָׁאָפְט, וּוַיִּלְכֹּד וּוֹעֵן זַיִּי

וואלטן באמת ליב געהאט זיעער קינד וואלטן זי חתונה געמאכט דאס קינד זי שגעלער: זוען מען טומז וואס איז גוט פאר יענען זוייזט דאס או מען האט יענען ליב, נישט זוען מען קוקט אויף די איינגענע אינטערעסן אוין מען זאגט או מען האט יענען ליב. אויף דעם זאנט דער פסוק (איכה ה, י): "יך נשים רחמניות בשלו ולידין", רחמנות/דינע מאמעס האבן מיט זיעער אינגענע הענט גע'הרגט זיעער קינדרער: מען קען זיך נישט פארשטעלן וואס עס גייט היינט איבער אויף בני הגוערים, זי פיגינגן זיך אוין האלטן אין אוין ארפאפאלן אין מיאום ע בעירות, וואס מען קען זוען דאס אלעט אינשפארן דורך זי חתונה מאבן יונגן.

ג. ווילדר זענען דא עלטערן וואס זאנן אפ שידוכים מיטן תירוץ או עס קאסט אסאך געלט צו חתונה מאבן, דאס אויך אַ רציחה אין אַ אַכְזָרִיוֹת צו לאון צוליב דעם די קינדרער זיך עלטערן: זוער הייסט חתונה מאבן טיער, ריין אוון אויסגעבן שזוער געלט זיך צו זוייזן פאר מענטשן או מען האט געלט וכו? ! ענדערש זאל מען חתונה מאבן די קינדרער ביליג, אין די געלט (אויב מען האט דאס בכלל) זאל מען געבן פארן יונגן פארפאלק זי זאלן האבן פרנסה וכו, זוען מען וואלט זוען געשפארט געלט נישט צו חתונה מאבן אין טיער זאלן אוין נאר רוּפֶן די נאנטע משפחה וואלט מען זוען געקענט גראנערהייט חתונה מאבן די קינדרער אוון קיין חובות. ממילא אוין דאס אויך נישט קיין בארעטעןצע תירוץ פארוואס אַפְצּוּשְׁטוּפֵן שידוכים.

ד. עס izzun דא זואס זאנן אפ שידוכים וועגן בבוד און יהוס; די קינדרער געבעך פאלן אראפ אין בייטער ערעדן עוננות רחמנא לצלן, אן דעם זואס די עלטערן זאלן וויסן בכלל וואז זי פאלן געבעך אראפ - אליע נאר צוליב בבוד המרפה. דאס הייסט אוטוק גיין פונעם דורך התורה, וויל חכמיינו זכרונם לברכה זאנן אוננו (ביבות סנ): "נחתת דרכא", גי אראפ פון דיזן דרכא, "נסב איתהא", בדי דו זאלסט קעגען חתונת האבן; ווי קעגען עלטערן שלאפען ריאיג ביינאכט ווען זי האבן אין שטوب קינדרער זואס דארפנ חתונת האבן? וואז איז די יראת שםים פון עלטערן זואס לאזן ווילער קינדרער עלטער ווערן נאר צוליב בבוד?!

ה. עס izzun דא עלטערן זואס izzun זיך מטלבש בלבייש תלמיד חכם און זאנן אפ שעביבים מיטן תירוץ או די קינדרער דארפנ זיך נאך משלים זיין אין לערגען; דאס איז אויך קעגען די תורה, וויל חכמיינו זכרונם לברכה זאנן (קידושין בט): "אם אי אפשר לו بلا אשה, ישא אשה ואחר בה לימד תורה", אויב מען קען נישט זיין אן א פרוי זאל מען קודם חתונת האבן אין נאכדען לערגען תורה; נאך זאנן חן"ל (פסחים קיב): "מצוה ונuffed טהור, נושא אשה ולוז בנים", או מען האט חתונת איז מען א ריינער מענטש.

המציאות הדברים, ווער עס האט רחמנות אויף די קינדרער זאל זי ווי פריער חתונת מאבן, אווי וועלן זי אויסוואקסן הייליג און ריין.

איך הָאָב אֲבִיכֶל מֵאַרְיךָ גַּעֲוָעַן אַינְעָם בְּרִיוּ נַאֲכָדָעַם וּוֹאָס
דוֹ הָאָסְטָמֵיר גַּעֲשָׁרִיבָּנוֹ: "אוֹיְבָּמֶעָן הָאָטָתְּתָהָנֶה פָּרִי,
פָּאַרְלִיְּרַטָּמֶעָן דִּי שְׁעַנְסְּטָעָן יָאָרְנוֹ": עַס זַעַט אַזְיָם פָּוֹן דִּיְגָע
וּוֹעֲרַטְעָר אָזָוּדוֹ הָאָסְטָמֵיר שְׁוַיְן פָּאַרְגָּעָסָן וּוֹאָס אָבָּחָור גַּיְיט
אַרְיְבָּעָר, אָזָוּדוֹמָס הָאָטָתְּתָהָנֶה אָבָּפָנִים וּוֹי דָעָר עַנְטָפָעָר וּוֹאָס
עַלְטָעָרָן גַּעַבָּן פָּאָר וּיְעָרָעָ קִינְדָּעָר, וּוֹעַן דָעָר קִינְדָּשָׁעָמָט
וַיְהִי נִישְׁטָמָא אָזָוּבָעַט אָפָן: "טָאָטָעָ, אַיְהִי וּוֹיְלָתָהָנֶה הָאָבָן",
אָדָעָר: "מַאַמְּעָ, אַיְהִי בְּעַטְדָּר, וְאָגָנָתָמָא אָפָקִין שִׂידּוּכִים,
אַיְהִי וּוֹעָר פָּאַרְבָּרָעָנָט", דָאָן וְאָנָן זַיְיָ מִיטָּא שְׁמִימִיבָּלָל: "וּוֹאָז
יְאָגָסְטוּ זַיְיָ? בָּאָפָ אַרְיָין דִּי שְׁעַנְסְּטָעָן יָאָרְנוֹ פָּוֹן דִּיְיָן לְעַבָּן",
וּוֹיְלָתָמָא זַיְיָהָנֶה שְׁוַיְן פָּאַרְגָּעָסָן וּוֹאָס עַס אַיְוִיפָּה זַיְיָ אַרְיְבָּעָר
וּוֹעַן זַיְיָ זַעַגְעָן גַּעֲוָעַן יְוָנָגָא אָזָוּן זַעַגְעָן גַּעֲוָעַן יְעַדָּעָ רַגְעָ אָזָן אָ
סְּפָנָה וּכְוֹ: אָזָוּי אָזָקָהָנָה שְׁוַיְן אַיְהִי פָּאַרְגָּעָסָן וּוֹאָס עַס
גַּיְיט אַיְבָּעָר אַיְוִיפָּה אָבָּחָור.

עַס אַיְזָנִישְׁטָא אָזָא צְעַבְּרָאָכְעָנָעָה הָאָרֶץ וּוֹי אָבָּחָור, אָזָוּ
עַס אַיְזָנִישְׁטָא אָזָא שְׁבָרִי פְּלִי וּוֹי אָבָּחָור וּוֹאָס וּוֹיְלָתָמָא
זַיְיָ עַרְלִיְּדָ אָזָוּאָפְּגָנָהִיטָן בְּקַדְשָׁת הַבְּרִית אָבָּעָר עַר הָאָלָט
אַיְזָנִ אַרְאָפְּפָאָלָן, מַעַן קָעָן אָפְּלִוּ וְאָנָן אָזָעָר הָאָט בְּכָלְל
נִישְׁטָמָא קִין בְּחִירָה: אָזָעָר וּוֹיְנָט צָוָם אַיְבָּעָרְשָׁטָן עַר וְאָל
רְחַמְנָות הָאָבָן אַיְוִיפָּה אִים וּוֹיְלָתָמָא וּוֹיְלָתָמָא נִישְׁטָמָא וּוֹעַרָן אַנְגָּגָרְוִוִּפָּן
מִיטָּן מִיטָּלָל: "רַעַ" וּוֹאָס שְׁטִיטִיט בִּיְיָ דִּי פְּרַשָּׁה פָּוֹן עַר וְאָזָן
(בְּרָאָשָׁתָה לה, ז): "וַיְהִי עַר בְּכָור יְהֻדָּה רַע בְּעִינֵי הָיָה": עַר וּוֹיְנָט
צָוָם אַיְבָּעָרְשָׁטָן: "רְבָזָנוּ שְׁלָל עַזְלָם, גַּעֲנוֹאָלָד אָזָן גַּעֲשָׁרִיגָן,
וּוֹאָס וְאָל אַיְדָה טָזָן אָזָעָר הָאָלָט אַיְזָנִ אַרְאָפְּפָאָלָן אַיְזָנִ

פָּנָם הַבְּרִית? זֶוּאָם קָעֵן אַיךְ טָנוּ אֹז אַיךְ זֶאל נִישְׁטַט טָנוּ דַי עֲבִירָה?! מַזְהָרָא"שׁ זֶאנְט אֹז אוֹיפֿ זַי אַיז גַּעַזְאַגְט גַּעַזְוָאַרְן זֶוּאָם דַּוד הַמְּלָךְ זֶאנְט (טהילים כב, יח): "פְּנָה אֶל תְּפִלָּת הַעֲרֵב עַר וְלֹא בָּזָה אֶת תְּפִלָּתֶם", דַּעַר אַיִּבְעַר שְׂטָעַר קַעַרְט זַיְה צַו דַי תְּפִלָּה פָּוּן דַי זֶוּאָם פָּאַלְן אַרְאָפּ אַין דַי עֲבִירָה פָּוּן רַע'.

אוֹז פָּעַן רַעַדְט שְׁוֹין פָּוּן בְּחוּרִים וּוּלְלָא אַיךְ דִּיר שְׁעַרְיִיבָּן זֶוּאָם מַזְהָרָא"שׁ פְּלַעַגְט בְּסֶדֶר זֶאנְן. אֹז וּוּעַן עַר וּוּעַט אַרוֹפְּקָוּמְעַן אוֹיפֿ צַעַנְעַע וּוּעַלְט וּוּעַט עַר זַיְה מַזְסָר גַּפְשַׁ זַיְן פָּאַר אַלְעַ בְּחוּרִים, עַר וּוּעַט טַעַנְה'עַן פָּאַרְן בֵּית דִין שֶׁל מַעַלָּה: "זֶוּאָם צַעַנְעַן בְּחוּרִים שְׁוַלְדִּיג אֹז זַיְה פָּאַלְן אַרְאָפּ אַין עֲבִירָות?!".

"מַיְין זֶאָךְ אַיז בְּחוּרִים" - פְּלַעַגְט מַזְהָרָא"שׁ שְׁטַעַנְדִּיג זֶאנְן; "אַיךְ בֵּין אַרְאָפְּגָעָקוּמְעַן אוֹיפֿ דַי וּוּעַלְט אַיִּפְצָוְהִיבָּן בְּחוּרִים אַין זַיְה וּוּיְיַזְעַן אַזְעַג וּוּיְאַזְעַי זַיְה צַיְה דַעַרְהַאַלְטָן. אַיךְ בֵּין גַּעַבְוִירַן גַּעַזְוָאַרְן 'בָּא אַיִּיר' אַין דַי סְפִירָה פָּוּן 'חַסְדָּשְׁבִּיסְדָּ', זֶוּאָם דַּאֲסָמ אַיז מַיְין מְדָה, אַיךְ טַו 'חַסְדָּ' אַין אַיךְ בֵּין מְתֻחָק דַי אַלְעַז זֶוּאָם פָּאַלְן גַּעַבְעַד אַרְאָפּ אַין מִידָּת הַיְסָד'".

בְּחוּרִים זֶוּאָם וּוּילְן חַתּוֹנָה הַאֲבָן אָונָעַם גַּיִיט זַיְה נִישְׁטַט קִיְּזָן שִׁידּוֹךְ - צַעַנְעַן בְּכָל נִישְׁטַט שְׁוַלְדִּיג אוֹיפֿ זֶוּאָם זַיְה פָּאַלְן דַוְרָה; מַזְהָרָא"שׁ פְּלַעַגְט זֶאנְן פָּאַר דַי בְּחוּרִים זַיְה זֶאלְן טַעַנְה'עַן צַעַדְן טָאג צוֹם אַיִּבְעַר שְׁטָן: "רַבְזָנוּ שֶׁל עַולְםָן! אַיךְ וּוּלְ נִישְׁטַט זַינְדִּיגְן אַין פָּנָם הַבְּרִית - הַזְּכָאת זַרְעַ לְבַטְלָה; רַבְזָנוּ שֶׁל עַולְםָן! אַיךְ וּוּלְ זַיְן אַפְּגַעְהַיְטָן פָּוּן עֲבִירָות; זֶוּאָם זֶאל אַיךְ טָנוּ אֹז אַיךְ פָּאַל אַרְאָפּ נַאֲכָמָל אַין נַאֲכָמָל?!"

עַצְתּוֹ

תקא

אמונה

קסט

דעריבער האט מוהרא"ש צויה געלאנט (צואת מוהרא"ש, אותן ח) : "איך זאג צו אן יעדר בחר אוידער מיידל גויאם דארפ א שיזה, ווי גועלן קומען דא אויף פיין קבר אין דירבעגן גאנץ ספר ההלים פון אנפאנג בייזן סוף פאר פיין זבות - גועל איך טוינ אלעם גויאם אויך קען או ווי זאלן טרעפען וייער שיזה, אין דאס זאג איך צו מיט א שטארקע צויאג"; וויל ערד האט ויך זיין גאנץ לעבן מוסר גפש געווען פאר בחרורים אין מײַדליך האט ער זוכה געווען וווײַטער צו העלפֿן בחרורים אין מײַדליך אויף יענע גועלט.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תקא

איך האב נישט קיין געפֿיל צו אידישקייט,
זואס קען איך טוּן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,
איך האב נישט קיין געפֿיל צו אידישקייט, זואס קען איך טוּן?
יינשר פָּה

תשובה:

בעורת ה' יתפרק - יום א' פ'רשות ויחי, ח' טבת, שנת תשע"ט ל'פ'רט קטו
לכבוד ... נרו יאיר

איך האב עירחהאלטן דיין ברייזו.

העיר א מעשה וואס איז פארגעקזמען ביימס הייליגן רבינז דו
וויסט דאך או דער רבבי האט זיעער אסאך גערעדט צו
די תלמידים פון תפלה וחתבודות און פון זאנן תhalbim - או
דאם איז דער עיקר אין עבדות השם. איזנמאָל ווען דער רבבי
האט גערעדט פון זאנן תhalbim, תחנות ובקשות און שמוועגן
מייט'ן אייבערשטיין האט זיך אַנְגֶּעֶרְוָפָּן רבבי יודל זוכתו יגונן עלינו
- א תלמיד פון רבינז - און געפרענט: "איך זובין שיחיו
הדברים בהתעוררות האָב", ווי איז מען זוכה צו זאנן תhalbim
און רען צום אייבערשטיין מיט א געפיל, עם זאל איזיסקזמען
פון הארץ? האט דער רבבי אים גענאָט: "תאָמְרוּ לי, אצל
אייה צדיק קבלתם התעוררות האָב, העקר הוּא האָמִרָה
בפה", דער עיקר איז מען זאל רען צום אייבערשטיין אַפְּילוּ
און קיין שום געפיל און אן קיין שום טעם (חי מוחדר", סימן תמא).

עם שטייט נישט בי קיין שום מצוה: "אַרְבֵּין לְהַרְגִּישׁ טֻעם
בְּהַמְצֹה", מען דארפ' שפירן א טעם ווען מען טומט די
מצוה; עם שטייט נישט אין הלכות תפילין או מען קען נאר
ליינן תפילין ווען מען האט א געפיל. מיר דארפֿן דינען דעם
אייבערשטיין אין אלע מצבים - נישט קיין חילוק צי מען
שפירט א טעם אַדער נישט.

נען דיר גוט אריין אין קאָפֶ: "אִידְיֶשְׁקִוִּיטֶהֶת גָּאָרְנִישְׁטָט
מייט גַּעֲפִילָן": אַ מַעֲנְטֵשׁ דָּאָרֶף דִּינְגָּעַן דָּעַם אַיְבָּעָרְשָׁטָן
אָפִילּוּ עַר שְׁפִירְטָן נִישְׁטָט קִיְּינָן שֻׁום טָעם אַיְן זַיְן עַבּוֹדָת הַשְּׁמָן:
דָּאָם דָּאָרֶף זַיְן דָּעַר שְׁטָרָעָבָן פָּוּן אַ אַיד, צַו דִּינְגָּעַן דָּעַם
אַיְבָּעָרְשָׁטָן מִיטֶּה תְּמִימָות וְפִשְׁיטָות אָזֶן קִיְּינָן שֻׁום חַכְמָות, אַיְן
וַיְךְ פְּרִיאָעָן מִיטֶּה פְּשָׁטוֹת יִהְדוֹת: גִּיְּינָן דָּאוּעָגָעָן יַעֲדָן טָאגֶן
שְׁחָרִית מְנַחָּה מַעֲרִיב מִיטֶּה מְנַנָּן, לְעַרְגָּעָן יַעֲדָן טָאגֶן אַבִּיסְלָן
מְקָרָא, אַבִּיסְלָן מְשָׁנוֹת אַיְן גַּמְרָא, זַיְן פְּרִיאַלִיךְ מִיטֶּה דָּעַם אַזֶּן
מְעַן אַיְן אַ אַיד אַיְן אַזֶּן מְעַן אַיְן זַוְּבָּה צַוְּ דִּינְגָּעַן דָּעַם
אַיְבָּעָרְשָׁטָן.

מאָה וַיְךְ אַ שְׁיוּוֹר אַיְן רְבִינְסֶס סְפָרִים, אַיְן זַיְגָע הַיְילִגָּע
שִׁיחּוֹת - וּוּעָסְטוּ הַאָבָן חִיוּק צַו זַיְן אַ אַיד. דָּעַר
הַיְילִגָּעָר רְבִי הַאָט דָּעָרְצִיְּלָט (שִׁיחּוֹת תְּרִיז, סִימָן מה) אַמְּאָל הַאָט
דָּעַר הַיְילִגָּעָר בָּעֵל שְׁם טֹוב זְכָר צְדִיק לְבָרְכָה גַּעַהְעָרְטָן
אוֹסִיסְרוֹפָן אַיְן הַיְמָל אַזֶּן עַר הַאָט פָּאֶרְלוֹוִירָן זַיְן גַּאנְצָע עוֹלָם
הַבָּא, עַר אַיְן גַּעַוּוֹאָרָן זַיְעָר צְעָבָרָאָבָן דָּעָרְפָּוֹן אַיְן עַר הַאָט
נִישְׁטָן גַּעַהְאָט מִיט וּוָאָס וַיְךְ צַו מְתִין זַיְן, הַאָט עַר וַיְךְ
אַנְגָּגָעָרְפָּן: "אַנְיִי אָוְהָב אֶת הַשֵּׁם יִתְבְּרָךְ בְּלֹא עוֹלָם הַבָּא",
אַיְךְ הָאָב לִיב דָּעַם אַיְבָּעָרְשָׁטָן אָפִילּוּ אַיְךְ וּוּעַל נִישְׁטָן הַאָבָן
קִיְּינָן עוֹלָם הַבָּא! "וּכְלָ אָדָם אָפְלוּ אִישׁ פְּשָׁוטָן, אֵי אָפְשָׁר
לְהִיוֹת אִישׁ כְּשָׂר בְּאָמָת בַּי אִם בְּשִׁיכּוֹל לְעַמְּד בְּפֶל בְּנֶל",
וְאָגָט דָּעַר רְבִי אַזֶּן יַעֲדָר אַיד וּוָאָס וּוְיל דִּינְגָּעַן דָּעַם אַיְבָּעָרְשָׁטָן
דָּאָרֶף זַיְן גְּרִיאִיט צַו דִּינְגָּעַן דָּעַם אַיְבָּעָרְשָׁטָן אָפִילּוּ מְעַן וּוּעַט
נִישְׁטָן בְּאָקוּמָעָן קִיְּינָן שֻׁום שְׁכָר - נִישְׁטָן אָוִיפֶן דַי וּוּעַלְתָּ אַזֶּן

נישט אופֿ יענע וועלט, נאר אזי קען מען זבח זיין צו זיין
אן ערלייבער איד.

דען אייבערשטער זאל דיר העלפֿן זאלסט מצלית זיין אין
אלע דינגע וועגן.

תקב

וואס טוט מען ווען מען קען נישט רעדן צום אייבערשטן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א צייט צוריק האב איך געשיקט א שאלה^ג וואס צו טון מיט מיין
ווען וואס א שכן האט אום אונגעירט אופֿ נישט אוניעות דינגע פלעצעער.
איך האב באקומען די תשובה אוון איך מויך באראנקען פאר דעם,
ויל אוי האב איך געוויסט וואס איך האב צו טין אוון ווי אוי צו גיין
אויפֿן ריבטיגן וועגן.

בכל דארף איך זיך באראנקען פאר אלע שיעורים וואס זעגען מורה' דינגע
מחוק מיר מיט מיין מאן. מיין מאן וויל זיך באזונגער באראנקען פאר
די הערליךע הפלות וואס ער האט מיטגעעהאלטען בי איך אין אומאן
ער איז שוין צען יאר איז ברסלֶב, אוון פארט שוין צען יאר קיין אומאן
אויפֿ ראש השנה, אבער ער האט נאך קיינטאל נישט מיטגעעהאלטען
אועלכע שיינגע הפלות מיט איז התעוררות, ער איז אהימגעוקומען מיט
א ספֿעצייעלֶע פרישקייט אוון מיט עקסטערע כוחות.

ג. עצתו אמונה חלק ה, מכטב תלה.

עַצְתּוֹ

תקב

אָמُונָה

קעג

יעצט וויל איך פרען א שאלת פון מײַן מאן, פון ווען ער אויז מקורב געוווארן קיין ברסלֶב האט ער אַנְגַּעַהוֹבֵן זיינֶר מִקְפִּיד זיין אויף התבּוֹדּות יעַדְן טָאגָן, שׂוֹין יָאָרָן וּוְאָסָר פְּרוֹבִירְטַן צָוּ רַעֲדָן צָוּם אַיְבָּעַרְשָׁטָן, אַבָּעָר עַסְתְּחַזְּקָה זָוְעַנְלָקָה שְׁלָאָפְטָה ער אַיְינָן צָוּם סָופָה.

ער ווערט נישט מייאָש דערפּון, ער גִּיט וּוַיְיטָר אַן מִיטְּן פְּרוֹבִירְן יעַדְן טָאגָן, אַבָּעָר לְמַעַשָּׂה טוֹט אַים זיינֶר וּוְיִעַר וּוְיִיְּה אָוּ ער קָעָן נִשְׁתְּרַעְדָּט צָוּם אַיְבָּעַרְשָׁטָן, ער שְׁפִירְט אָוּ וּוְעָן ער וּוְאָלָט זַיְה וּוְעָן אַיְסְגַּעַרְעַדְטָה צָוּם אַיְבָּעַרְשָׁטָן וּוְאָלָט אַרְוִיסְגַּעַנְגַּעַנְעַן פָּוּן אַלְעַ שְׁנוּעַרְיקִיטָן. ער אויז שׂוֹין גַּעַנְגַּעַנְעַן צָוּ פְּאַרְשִׁידְעַנְעַן טְעַרְעַפְּסָטָן, צָוּ זַיְה הָאָט ער יָא גַּעַקְעַנְטָה רַעֲדָן, אַבָּעָר זַיְה הָאָבָּן אַים נִשְׁתְּחַזְּקָה צָוּפִיל גַּעַקְעַנְטָה הַעֲלָפּוֹן. ער וויל גַּיְינָן גַּאֲרָן צָוּם אַיְבָּעַרְשָׁטָן, ער קָעָן אַבָּעָר נִשְׁתְּרַעְדָּט רַעֲדָן צָוּם אַים.

איך האָפָּה או אַיר וּוְעַט אָנוּן קַעַגְעַן אַרְוִיסְגַּהְעַלְפּוֹן, אַ גַּרְזִיסְן יִיְשָׁר כַּה

תְּשׁוּבָה:

בָּאָזְרָת ה' יְתִבְרָךְ - יוֹם א' פְּרִשְׁתָה וִיחֵי, ח' טְבַת, שָׁנַת תְּשׁוּבָה לְפָרִיט קָטָן
מְרֻתָה ... פְּתַחְיָה

איך האָבָּעָרָהָאָלָטָן אַיְיָעָר בְּרִיוֹן.

דער עַיקָּר אוֹיְף וּוְאָס מַעַן דָּאָרָפּ בְּעַטְן דָּעַם אַיְבָּעַרְשָׁטָן
אויז זַוְּכָה זַיְה צָוּ הָאָבָּן אַ קְלָאָרָע אָמְוָנָה. וּוְיִיל דָעָר
הַיְּילִגְעָר דָבִי זַאֲגָט (לְקוֹשִׁי מִוּבָּרָן חָלָק א', סִימָן סְבָבָ): "וּבְאָמָת, אָמָת
הַיְּה יָדַע הָאָדָם יְדִיעָה בְּלֵב שְׁלָמָם, נְשִׁמְלָא כָּל הָאָרֶץ בְּבוֹדָה",
וּבְקְדוּשָׁ בְּרוֹךְ הוּא עָומֵד בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, וּשׂוֹמֵעַ הַתְּפִלָּה,
וְנַדְאי הַיְה מַתְּפִלֵּל בְּהַתְּלָהּבּוֹת גָּדוֹלָה, וְהַיְה מַדְקָדָק מַאֲדָ לְבִינוֹן

את דבריו", ווען א מענטש וואלט ווען געווייסט בי זיך קלאר או דער אייבערשטער שטייט נעבן אים בשעת ער דאווענט און ער הערט אוים יעדרעם ווארט וואס ער בעט, וואלט ער געדאווענט אוזי ווי עס דארף צו זיין, און ער וואלט מבונ געוווען יעך אינציגסטע ווארט ווי אוזי ער זאנט עס ארוייס.

מהחרא"ש זאנט, מען זעט און א מענטש קען רעדן צי א חבר לאנגע שעות פון כל מיני זאבן, על דא ועל הא, און ווען עס קומט צו רעדן צום אייבערשטן קען ער נישט עפגעגען זיין מויל ארוייס צו זאנט אפיקלו אין ווארטן דאס קומט פון חסרוין אמונה, מען שפירט נישט דעם אייבערשטן און מען זעט אים נישט, מען שפירט ווי קינגער הערט מיך נישט אויס' - דאס מאכט עס זאל זיין שעוער צו רעדן צום אייבערשטן.

זוער רעדט נאך ווען א מענטש זינדיגט, דעמאלט הויבט ער און האבן פיגלעה אין קאפע: ער הייבט און טראטען און דער אייבערשטער וויל נישט צוהערן זינגע תפילות, וואס דאס קומט פון זינגע עבירות, אוזי ווי דער הייליגער רבבי זאנט (ספר המרות אוט אמונה, סימן כב): "הפשע של אדם מבנים בפירה לאדם", די עבירות וואס א מענטש טויט ברענגן אריין אין אים שלעכטן מהשבות פון בפירה אינעם אייבערשטן, אוזי ווי דער נביא זאנט (ישעה נט, ב): "בי אם עונתיכם היי מבדלים ביןכם לבין אלקיןיכם, וחתאותיכם הסתיירו פנים מכם ממשמע", אייערע עבירות טילן אף צוישן

עַצְתּוֹ

תקג

אָמֹנוֹנָה

קעה

אייך אינעם באשעפער; דאס מאכט עס זאל זיך שפירן ווי
דער אייבערשטער אויז נישט מיטן מענטש.

דעראפאר דארף מען אסאך בעטן דעם אייבערשטען אויף
אמוננה; מען זאל זוכה זיין צו שפירן ווי דער
אייבערשטער אויז דא, דעמאלאט וועט דער מענטש שזין נישט
האבן דעם פראבלען או מען האט נישט וואס צו רעהן,
מען זואלאט נישט אויפגעעהרט צו רעדן צום אייבערשטען
בדבר איש אל רעהו.

תקג

וואזוי קען אייך זיך ארויסזען פון עבירות?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

אייך ווי איר מאכט בסדר שיינע הפלות אויף אידיש אין די בריוו,
האָב אויך געווואלאט בעטן אויב איר קענט אויך פאר מיר מאבן א הפלָה
אויף אידיש.

אייך בין א אינגעערמאן און אייך מומשע זיך וויער אין קהישה, אייך
פאל אסאך דורך אין פנים הברית רחמנא ליצלן. דער ראש ישיבה זאנט
אלץ או ער קען פארשטיין א בחור וואס פאלט דורך אבער נישט א
אנגעערמאן, דער פאקט אויך אבער בי מיר או ווען מען אויז שזין
איינגעוואינט צו עפעס - אויז זיער שעוער זיך אפגעוואויאינען דערפון, און
באטש וואס אויך צעב ברוקה האשם שיין מיט פאין וויב, און קיון פרישות,
פון דעסט ווענן אויז נאכאלץ מים גנובים ימתקו. און נאכדרעציו או די

וועטלט איז אווי אפֿן היינט, אונ וויפיל פֿען זאל זיך דערנוויטערן פֿון
שְׁלַעֲכְּטָע בְּלִים, קָעַן מַעַן אֶלְזַן טְרַעַפְּן אַזְעַג זיך אַנְצּוֹטְרַעַפְּן מִיט שְׁלַעֲכְּטָע
זאָכָן אונ דורךפֿאָלַן רְחַמְּנָא לאָלַן.

איך הָעָר אַיִּיעָר שְׂיעֻוּרִים אָונ אֵיך לִיְיָן דֵי בְּרִיוּוּ, אַבְּעָר נַאֲכָאֶלְזַן
הָאַלְט אֵיך אַיְיָן פְּאָלַן. בְּאַטְשׁ וּוְאָס אֵיך מוֹדָה זַיִן אוֹ דָאָס פְּאָלַן אֵיך
בְּאַר אַנְדָּעָרְשָׁ, מַעַן פְּרוֹבִירְתָּ תְּשֻׁבָּה צָו טָוּן, מַעַן פְּרוֹבִירְתָּ זַיך צּוּרִיק צָו
בְּאָפָן, אַבְּעָר אֵיך זַעַן נַאֲכָאֶלְזַן נִישְׁטָט אַזְעַג בְּרַדְך הַטְּבָע אֵיך זַאל
נַאֲך אַמְּאָל אַרְוִיסְקְּרִיכְן פֿון מִיַּן שְׁמַיִּין.

איך הָאָפָּרְעָרְךָ רְאַש יִשְׁכָּה שְׁלַטְטָא וּוּעַט מִיר שְׁרִיבְּן אַתְּפָלָה צָו
זַעַן זַעַן טָאג, אַפְּשָׁר וּוּעַט דָאָס מִיר הַעֲלָפְּן.

אַנְרוֹיְקָן יִיְשָׁר בָּה

טְשֻׁבָּה:

בעורת ה' יתפרק - יומ ב' פרשת ויהי, ט' טבת, שנת תשע"ט לפרט קטן
לְכִבּוֹד ... נָרוּ יָאֵר

אֵיך הָאָב עַרְהָאֶלְטָן דֵיַיְן בְּרִיוּוּ.

זַוִּיסְן זַאֲלָסְטוּ, וּוּעָר עַס פְּאַלְטָט אַרְיָין אַיְזָן דֵי עַבְּרִיה פֿון פָּגָם
הַבְּרִית - הוֹצְאָת זַרְעָ לְבָטְלָה וּוּרְעַת פְּשָׁוּט מְשֻׁגָּעָן!
דֵי עַבְּרִיה רַיִּיסְט אֹוִים דָעַם מְעַנְטָש אָונ עַס נַעַמְט אַוְוָעָק
פֿון אַיְם דֵי נַאֲנַצְעַ שְׁכָל. אַזְוִי וּוּיְדָעַר הַיְלִינְגָעַר רְבִי זַאנְט
(לְקוֹטִי מַזְבָּרְזָן חָלָק א', סִימָן לו) אָזְרַוב מְשֻׁגָּעִים וּוּרְעַן מְשֻׁגָּעָן פֿון
דֵי עַבְּרִיה פֿון פָּגָם הַבְּרִית, אַלְעַ צְרוֹת וּוְאָס מַעַן לִיְידָט
קוּמָט פֿון חַטָּאתְנָאָזְנָאָרָים, פֿון מַזְכִּיאָ זַיִן זַרְעָ לְבָטְלָה, אַיְזָן

דאָס מאָכט אוֹ דער מַעֲנֵטְשׁ וְאֶל אֶלְעָם פָּאָרְלִין. אָבָּעָד
דער רְבִי גַּעֲבָט אָנוּן אָנֶן עַצְתּוֹ אָוִיפּ דָּעַם (שם, סימן א): "דָּעַר
יִצְרָא הַרְעָה וְוָאָס מַאֲכָט מַשְׁגַּע דָּעַם מַעֲנֵטְשׁ מִיטּ עַבְרוֹת -
קָעַן מַעַן נִישְׁטָט מַבְנִיעַ זַיִן נָאָר מִיטּ אַ שְׂטָעָקָן, וְוָאָס זַעַט
אוֹס וּוֹי אַ וּ, דָּאָס מַיְינַט מַעַן דִּי תּוֹרָה"; אַיז מַוְהָרָא"ש
וּבְרוֹנוּ לְבָרְכָה מִסְפִּיר, אוֹ דָּאָס גַּיִיט אָרוֹפּ אָוִיפּ דִּי וּ
[שְׁשָׁה] סְדָרִי מַשְׁנָה", אוֹ מַעַן לְעַרְגַּט מִשְׁנִיות קָעַן מַעַן וּיךְ
ריִינְגַּן פָּוּן אַלְעָם פָּלְעָקָן אָוָן צְוִירִיק בָּאָקוּמָעָן דָּעַם מַח.

דָּעַרְיָבָּעָד וּוֹעָר עַס הָאָט פָּוָגָם גַּעֲוֹעָן אִין פָּגָם תְּבִרִית -
הַזְּצָאת וּרְעָה לְבָטְלָה דָּאָרָף וְאָנוּן אָסָאָד מִשְׁנִיות,
בֵּין עָר וּוֹעָט קָעַנְעָן אָרָאָפְּגָעָמָעָן פָּוּן וּיךְ אַלְעָם פָּלְעָקָן. מִשְׁנִיות
הָאָט אַסְנוֹלָה אוֹ עַס רִינְגַּט דִּי נִשְׁמָה אָוָן עַס גַּעֲמָט אָרָאָפּ
פָּוּן אִיר אַלְעָם רְאָסָט אָוָן וּשְׁאָנוּעָר, אָזְוּי וּוֹי עַס וּוֹעָרָט גַּעֲבָרָעָגָט
(מִדְרָשׁ תְּלִפּוֹת אָוֹת אַלְ"פּ, סוף עַנְפּ "אָפּוֹד") אוֹ אָשָׁר בְּן יַעֲקֹב וִיצְטָמָע
טוֹעֵר פָּוּן גִּיהְנָום אָוָן לְאָוֹת נִישְׁטָט אָרִין דִּי אַלְעָם וְוָאָס הָאָבָן
גַּעֲלָעָרָגָט אָסָאָד מִשְׁנִיות.

וּזְאוּיל אַיז דָּעַם וְוָאָס לְעַרְגַּט אָסָאָד מִשְׁנִיות; מִשְׁנִיות בְּרָעָגָט
פְּרָנָסָה, אָזְוּי וּוֹי מַעַן זַעַט אוֹ מַשְׁנָנָה בְּאָטְרָעָפּ וּוֹיְפִּיל
פְּרָנָסָה". אָזְוּי אַיְזָה אַיז מַשְׁנָנָה דִּי וּעְלָבָע אָתָּהִוּ וּוֹי
נִשְׁמָה", וּוֹיְלָל וּוֹעָר עַס לְעַרְגַּט אָסָאָד מִשְׁנִיות בָּאָקוּמָט אַ
נִיְיעַ נִשְׁמָה אָוָן זַעַט הָאָבָן פְּרָנָסָה בְּשֶׁפֶע.

אוֹ דַּו הָאָסָט חַתְּנוֹגָה גַּעֲהָאָט אָוָן עַס פָּלָאָקָעָרָט אִין דִּיר
וּוֹיְטָעָר דִּי גַּרְוִיסָע עַבְירָה פָּוּן הַזְּצָאת וּרְעָה לְבָטְלָה רְחַמְּנָא

לְאַלְן צוֹלִיב דֵין רְגִילּוֹת פֿוֹן דִיְנֶע יַונְגָע יָאָרְן, זָאָלְסְטוֹ גַעַמְעַן דִי עַזָּה פֿוֹן הַיְלִינָן רְבִינָן אַיְן זָאָנָן אַסָּאָה מְשִׁנּוֹת. וּוַיַּיְל עַם אַיְז נִישְׁטָא נְאָה אַזָּה וּוָאָס זָאָל אַזִּיסְרִיְינָן דָאָס שְׁלַעַכְטָס פֿוֹגָעָם מְעַנְטְשָׁ אַזָּוי וּוַי לִימֹוד מְשִׁנּוֹת; זָוָעָן מְעַנְטְשָׁן וּוַאָלְטָן גַעַוּוִיסְט וּוָאָס מְשִׁנּוֹת טָוָט פָאָרְן מְעַנְטְשָׁ - וּוַאָלְטָן וּזְיך אַלְעָגָע גַעַפְלִיְיסְט אַיְן דָעָם.

מוֹהָרָא"ש זְבָרוֹנוֹ לְבָרְכָה בְּרֻגְגֶט פֿוֹן זָוָהָר הַקָּדוֹש (כִי תָאָה רְיעֵי): "מְאַרִי מְשָׁנָה, הָאַינְנוּ מְלָאָכִי הַשְּׁרָת מְפַשָּׁ", דִי אַלְעָגָע וּוָאָס לְעַרְגָּעָן מְשִׁנּוֹת זְוָעָרָן אַזָּוי דֵין אַוְן הַיְלִינָן, מְפַשָּׁ וּוַי מְלָאָכִים, "וּבָנְינוּ דָא אַזְקָמָוָה מְאַרִי מְתָנִיתָן, עַל בָּר נְשָׁ אַי יְהָא בְּמֶלֶאָךְ ה' צְבָקוֹת תּוֹרָה יְבָקְשׁוּ מְפִיחָו, וְאַי לֹא לֹא יְבָקְשׁוּ תּוֹרָה מְפִיחָו", וּי זְוָעָרָן אַזָּוי וּוַי דִי הַיְלִינָן מְלָאָכִים וּוָאָס בְּאַדְיָנָעָן דָעָם אַיְבָעָרְשָׁטָן, אַוְן זָעָגָעָן זְוָהָה צָו לְעַרְגָּעָן תּוֹרָה מִיט אַנְדָעָרָע אַידָן וּבָוָי.

אַיְד בְּעַט דִיר וַיַּיְעַר דַו זָאָלְסְט אַפְלָאָזָן דִיְנֶע שְׁלַעַכְטָע מְעַשִּׁים, וּוַיַּיְל חַוִּץ וּוָאָס דַו בְּרֻגְגֶט אַשָּׁאָדָן אַזִּיפָדֵין גַשְׁמָה - זָעוֹסְטוֹ אַזָּהָדָה אַבָּן אַשָּׁאָדָן אַזִּיפָדֵין גַוְף, אַזָּוי וּוַי עַם זְוָעָרָט גַעַבְרֻגְגֶט אַיְן שְׁלַחְן עַרְוָה (אוֹרָה תִים סִימָן רַט, סֻעִיף יד) וּי מְעַר אַמְעַנְטָש אַזָּוָגָם בְּבָרִית - "זְקָנָה קַוְפָּצָת עַלְיוֹ", זְוָעָרָט עַר אַפְגָּעָשׂוֹאָכָט אַזָּוָגָם פָאָרָעַלְטָעָרָט, "וְכָחָז תְּשַׁש", אַזָּוָגָם פָאָרְלִירָט דִי כּוֹחוֹת. אַזָּוי אַזָּה, "עַיְנָיו בְּהֹות", דִי אַזְיָנָן זְוָעָרָן אִים אַפְגָּעָשׂוֹאָכָט, "וּרִיחָה רַע נַזְרָף מְפִיו", עַם הַוִּיבָט אַזָּנִין זְיִינָן אַשְׁלַעַכְטָע גַעַרְוָה פֿוֹן זְיִינָן מְזִילָה; "וְשַׁעַר רָאָשׁוֹ גַנְבּוֹת עַיְנָיו וּרִיסִי עַיְנָיו נַוְשָׁרִים וּבָוָי", דִי הַאָר פֿוֹן קָאָפָ אַזָּוָגָם פֿוֹן דִי אַזְיָנָן

עַצְתּוֹ

תקד

אמונה

קעט

ברעמען - פאלט א羅ים, "וְהַרְבָּה בְּאָבִים חַיִּין מֵאֲלֹו בָּאִים עַלְיוֹ", און עס ברעננט אויף אים נאך אסאך ווייטאנן.

יעדע איברייגע מינוט וואם דו האסט - זאלסטע זאגן משניות,
דורבדעם וועסטו זוכה זיין א羅ים צו קרייכן פון אלעט
שלאכטס.

תקד

וואס טו איך איז איד קען נישט רעדן
צום איבערשטן, זיענדיג איזוי צעהראבן?

שאלה:

לבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב איך געשריבן א שאלה איבער דעם וואם איך זע נישט
קיין וועג בדרכ הטע או איך זאל נאך א פלה ווערן, נאכדעם וואם איך
האב נאך עטליכע געשויסטער העבר מיר. יישר פה פאר די ענטפער
ויאם איך האב באקומען, מיט די עצות און חיקוק.

למעשה זענען אבער דא טגען וואם איך שפיר זיך ממש פארלוין און
איך בין זיער דעפרעסט. איך שפיר או קיינער פארשטייט מיר נישט און
איך האב קיינעם נישט אין מײַן לְעֵבֶן. איך זוים נישט פארזואס איך שטוי
אויף איינדרפרי, איך בין ממש איננאצן פארלוין. איך קוּק אָן די וועלט
אלס נאך א שלאכטע און טונקעלע פלאז, איך שפיר או דער איבערשטער
האט מיך איבערגעלאוּט און ער דארף מיך מער נישט האבן.

אין איז ציימט, ווען איך וויל רעדן צום איבערשטן, קען איך ממש
ニישט רעדן קיון איזן ווארט צו אים.

.....
ד. אין דעם חלק מבתקב תעא.

וְאֵזֶן קָעַן אֵיךְ זִיהְ הַאֱלֹהִים שְׁטָאַרְק אָזֶן נִישְׁטַ וּעֲרוֹן צְעַבְּרָאָכוֹ פָּזֶן
די אַלְעַ שְׁנוּעַרְקִיְּטָן וּוְאַסְ אֵיךְ נִיְּ אַרְיְבָעָר?

אֵיךְ הַאָפֶן אַיר וּוְעַט מִיר קָעַגְעַן מְתֻחָק זַיְן. אַ גְּרוּיְקָן יִיְשָׁר פָּחֶן

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ויחי, ט' טבת, שנת תשע"ט לפרט קטן
... תהי'

אֵיךְ הַאָב עַרְהַאֱלֹהִים אַיְיָר בְּרִיוֹו.

וַיַּיְסֵן זָאַלְט אַיר אוֹ פָזֶן הַיְמָל פְּרוֹבִירְט מְעַן אֹוִים יַעַן
איַינְצִיְּגָסְטָן מְעַנְגְּטָשׁ מִיט שְׁנוּעַרְעַע נְסִיּוֹנָות; עַם אֵיזֶן
נִישְׁטָא קִינְגָּעָר אֹוִיפֶן דִּי וּוְעַלְט וּוְאַס זָאַל נִישְׁטַ אַרְיְבָעַרְגִּין
שְׁנוּעַרְעַע בִּיטְעָרָע נְסִיּוֹנָות - אַלְעַס וּוְיִיל מְעַן וּוְיִיל זַעַן פָזֶן
הַיְמָל צַו וּוְעַם דָּעַר מְעַנְגְּטָשׁ וּוְעַט זִיהְ וּוְעַגְרָן וּוְעַן עַר הַאָט
זַיְן צָרָה, אֹוִיב מְעַן וּוְעַט אֹוִיפָּגְגָעָבָן אַדְעַר מְעַן וּוְעַט זִיהְ
וּוְעַנְדָן צָום אַיְבָעַרְשָׁטָן.

דָּעַר וּוְהָר הַקָּדוֹש זָאַגְט (הַקָּרְמָה, ד). יַעַדְן טָאג נִיְיט אַרְוִוִים אַ
בָּת קָוֵל פָזֶן הַיְמָל וּוְאַס רַוְפְּט אֹוִיס: "מְאַן מְגַבּוֹן דִּי
חַשּׁוּבָא מְהַפְּכָבָן לְנַהּוֹרָא", וּוְעַר פָזֶן אֵיךְ קָעַן אַיְבָעַרְדְּרִיְּעָן
אוֹזֶן מַאֲכָן פָזֶן טִינְקָל - לִיבְטִיג, "וּטְעַמִּין מְרִירָא לְמַתְקָא עַד
לֹא יַתְוֹן הַכָּא", וּוְעַר פָזֶן אֵיךְ קָעַן אַיְבָעַרְדְּרִיְּעָן אוֹזֶן מַאֲכָן
פָזֶן בִּיטְעָר - זִיס: "מְאַן מְגַבּוֹן דְמַחְבָּאָן בְּכָל יוֹמָא לְנַהּוֹרָא
דְנַהּוֹר וּבּוֹ", וּוְעַר וּוְאַרְט יַעַדְן טָאג אוֹעַס זָאַל לִיבְטִיג וּוְעַר

- דער וועט האבן אַחֲלָק לְעוֹלָם הַבָּא; וויל ווען אַמְעַנְטֵש איז זוכָה און ער מאכט פון זיין בִּיטָעָרָע לְעָבָן אַ זִים לְעָבָן און פון זיין טונְקָלְקִיט - לִיבְטִינְג, וויל ער ווייסְט אַז אַין דֵי טונְקָלְקִיט איז בָּאַהָאַלְטָן דָעָר אַיְבָעַרְשְׁטָעָר אַין אַין דֵי בִּיטָעָרְנִיש איז בָּאַהָאַלְטָן דָעָר וִיסְעָר בָּאַשְׁעָפָעָר - דָעָר איז אַ צָדִיק און ער איז זוכָה צָו עַולָם הַבָּא.

פרובירט מיט אלֶע אַיְעָרָע בּוֹחוֹת זַיְה צָו שְׂטָאַרְקָן אַין דֵי הַיְיִלְגָע אַמְוֹנָה; אַמְתָה, עַס איז אַיְה זַיְעָר שְׁנוּעָר, אַיר ווילט חַתּוֹנָה האַבָּן אַבָּעָר אַיר הָאָט נָאָה פָאָר זַיְה עַטְלִיבָע גַעַשְׁוִוִיסְטָעָר ווָאָס דָאָס מַאֲכָט אַיְה זַיְעָר צְעַבְרָאַבָּן, מיט דָעָם אַלְעָם דָאָרְפָט אַיר קוֹקָן אַוִיפָה דֵי חַסְדִים ווָאָס דָעָר אַיְבָעַרְשְׁטָעָר טוֹט מִיט אַיְה. דָעָר רְבִי הָאָט אָנוּ גַעַגְעָבָן אַ ווּגָג פון טְרָאַבְטָן, אַז אַמְעַנְטֵש זָאָל זַיְה צְוָגָעָוָאַוְגָעָן צָו קוֹקָן אַוִיפָה דֵי נִיסִים ווָאָס דָעָר אַיְבָעַרְשְׁטָעָר טוֹט מִיט אַים, אַזְוִי ווּ דָעָר רְבִי זָאָגְט (לקוטי מותרין חלק א', סימן קזה) דָוִיד הַמֶּלֶךְ הָאָט שְׁטַעַנְדִיג גַעַזְבָט עַפְעָס גַוְטָס אַוִיפָה ווָאָס ער קָעָן דָאַנְקָעָן דָעָם אַיְבָעַרְשָׁטָן, אָפִילָו ווען דָעָר אַיְבָעַרְשְׁטָעָר הָאָט גַעַבְרָעַנְגָט אַוִיפָה אַים שְׁלַעַבְטָס - הָאָט ער גַעַזְבָט אַין דֵי שְׁלַעַבְטָס עַפְעָס גַוְטָס. אַזְוִי ווּ מַעַן זַעַט ווּ דָוִיד הַמֶּלֶךְ דָאַנְקָט דָעָם אַיְבָעַרְשָׁטָן (תהלים ה, ב): "בְּאַרְךָ בְּרַחֲבָתָ לִי - רְבָזָנוּ שֶׁל עַולָם אַיְדָ דָאַנְקָד דִיר אַוִיפָה דָעָם זָוָאָס אַין דֵי אַרְךָ הַאֲסָטוּ מִיר בְּרִיאַת גַעַמְאַכְט".

אַזְוִי זָאָלָט אַיר טְוִינָה; אַיר זָאָלָט אַנְהַיְבָן דָאַנְקָעָן דָעָם אַיְבָעַרְשָׁטָן אַוִיפָה אַלְעָם חַסְדִים ווָאָס ער טוֹט מִיט אַיְה, אַזְוִי מַעַר אַיר וועט אַים דָאַנְקָעָן אַוִיפָה אַלְעָם גַוְטָע זָאָבָן ווָאָס

על טויט מיט איד - וועט איה גריינער ווערן אויפן הארכן, עס וועט איד בעסער ווערן, אין איינמאל אייער הארץ וועט זיין אפנ וועט איר שווין קענען גוט ווינגען צום אייבערשטיין.

עד הייליגער רבבי נטה זאגט (לקשי הלבות בלאי בהמה, חלהה ה, אות ו) מיר געפונגען בי דוד המלך או ווען זיין וו אבשלום האט אים געניאלט הרנגען האט עד געזינגען דעם קאפיקט (תהלים ז): "מִזְמוֹר לְדוֹד: בְּבָרוּחָו, מִפְנֵי אֲבָשָׁלוֹם בֶּןּוּ", און גלייך נאכרעם הויבט עד אן שרייען און ווינגען: "ה', מָה רַבּוּ צָרִי", באשעפער, איד האב איזיפיל צרות, "רַבִּים קָמִים עַלִּי", אסאך מענטשן ווילן מיר שלעכטס טונ, "רַבִּים אָמְרִים לְנַפְשֵׁי: אֵין יְשׁוּעָתָה לֹא בָּאֱלֹקִים סָלָה", אלע זאנן מיר או איד האב שווין נישט קיין שם תקנה; לבאורה און דאס זייער איינטערעסאנט - אנהייבן הויבט זיך עס אן מיט א גענאנג און גלייך נאכדען הויבט עד אן ווינגען? נאר די הסבר איז, ווען א מענטש גויט אריבער א צרה איז עד אין גרויסע ספנה, וויל חייז פון די צרה אין וואס עד געפונט זיך קוימט נאך צו שלעכטע מהשבות. עד הויבט אן טראכטן או דער אייבערשטייר דארפ אים נישט און או דער אייבערשטייר הערט אים נישט אוייס חס ושלום, דאס מאכט או עד זאל נישט קענען רעדן צום אייבערשטיין - אוזו ווי איר שרייבט איינעם בריוו: "אֵיך קָעֵן מִמֶּשׁ נִשְׁתַּת רְעֵדָן קִיּוֹן וּוְאָרְטָן צַו אִים"; דאס אלען איז דוד המלך אריבערגענןגען ווען עד האט געהאט די ביטערע צרות, דערפאר האט עד אגעהויבן צו זינגען צום אייבערשטיין דורךדען וואס עד האט געטראפנ איינעם צרה אפילו א

פִּינְטוּלָע் גוֹטֶם, אָוּן גְּלִיַּה נְאָכְדָעָם וּוֹעֵן עָרֶה האָט אֲנְגָעָהָיוּבָן דָּאנְקָעָן דָּעַם אַיְבָעָרְשָׁטָן אֹוִיפָּדִים וּוֹאָסָעֶר טָוִיט מִיט אִים, האָט זִיךְ אִים זַיִן הַאָרִץ גַּעֲפָנֶט אָוּן עָרֶה האָט גַּעֲקָעֶט אֲנְגָעָהָיוּבָן צָו בְּעַטְנוֹ: אֹזַי אֹיְזָבָיט רָוב סְפָר תְּהָלִים, עַם הַוִּיבָט זִיךְ אָן מִיט אַגְּזָאָנֶג אָוּן גְּלִיַּה נְאָכְדָעָם אַגְּעָבָט.

אֹזַי זָאָלֶט אִיר אֹיְזָה טָוּן, הַוִּיבָט אָן דָּאנְקָעָן דָּעַם אַיְבָעָרְשָׁטָן: "רְבָזָנוּ שֶׁל עַזְלָם, אַיְזָה דָּאנְקָדֵר פָּאָר מִין שִׁינְגָע לְעַבָּן" וּוֹאָסָה רָזָה האָסְטָמָר מִיר גַּעֲגָעָבָן: אַיְזָה בֵּין גַּעֲזָנֶט אָוּן אַיְזָה הַאָבָלָעָם גוֹטֶם. אֹזַיְבִּיל מַעֲנְטָשָׂן וּעֲנָעָן גַּעֲבָעָךְ נִישְׁטָט גַּעֲזָנֶט אָוּן לִינְגָן אַיְן שְׁפִּיטָּאָל הַשֵּׁם יַשְׁמָרָנוּ, אָוּן מִיר הַאָסְטָמָז גַּעֲגָעָבָן אַגְּזָוּנְטָעָה לְעַבָּן.

הַיְּילִיגָעָר בְּאַשְׁעָפָר, אַיְזָה בְּעַט דִּיר הַעַלְפָה מִיר! אַיְזָה זְוִיל שְׂוִין חַתְּנָה הַאָבָן, אַיְזָה זְוִיל שְׂוִין אַיְזָבְּשָׁטָעָלָן מִין אַיְגָעָנֶעָשָׁטָבָה: אַיְזָה זְוִארָט שְׂוִין אֹזַי לְאָנֶג אֹיְזָה מִין זְיוֹוגָן. רְבָזָנוּ שֶׁל עַזְלָם, הַעַלְפָה מִיר אָוּן מִינְגָע גַּעֲשְׁוִיסְטָעָר אָזָה מִיר זָאָלָע טְרָעָפָן בְּקָרוּב שִׁידּוּבִים: אַיְזָה פָּאָרְלָאו זִיךְ נְאָר אֹיְזָה דִּירָה! אֹזַי זָאָלֶט אִיר שְׁפָטָנְדִּיג טָוּן, כּוֹדָם דָּאנְקָעָן בְּפְרָטִיות פָּאָר אַלְעָם וּוֹאָסָעֶר דָּעַר אַיְבָעָרְשָׁטָעָר גַּעֲבָט אַיְזָה אָוּן נְאָכְדָעָם זָאָלֶט אִיר בְּעַטְנוֹ.

דָּעַר אַיְבָעָרְשָׁטָעָר זָאָל הַעַלְפָן אִיר זָאָלֶט טְרָעָפָן אַיְיָעָר זְיוֹוגָן בְּקָרוּב.

תקה

וְיֵאָזְדֵּן זֶלֶת אִיךְ אָוִיסְשַׁטְעָלָן מִינְנָה נְסִיעָה קִין אָוְמָאָן?

שָׁאַלָּה:

לְכָבוֹד דָּעַר רָאשׁ יִשְׂבָּה שְׁלִיטָאָה,

אַ גְּרוּיָּן יִיְשָׁר בָּה אָוִיפָּה דַּי חִיוּק יוֹמָי, עַם אַזְּמָה נְפָשָׁות.

אִיךְ בֵּין אֲ פָרְיוֹ פַּיְן אָרֶץ יִשְׂרָאֵל, אִיךְ דָּאָרָפּ בְּאַקְוּמָעָן בְּקָרּוֹב אַ סְׁמֻעָה
גָּעָלָט אַזְּנָן אִיךְ הָאָבָּדָם בְּאַשְׁטִימָט צַו פָּאָרָן דְּעַרְמִימָט אָוִיפָּה אַ נְסִיעָה
קִין אָוְמָאָן, אִיךְ הָאָבָּדָם שְׁוֵין זָכוֹה גָּעָנוּעָן צַו זַיְן דְּרִיְּמָאָן אַזְּנָן אָוְמָאָן, אַזְּנָן
אָזְּנָן מָאָל אָוִיךְ בַּיְּאַנְדְּרָעָן קְבָּרִי צְדִיקִים, אַזְּנָן שְׁטָאָטָם בְּרֶסְלָבּ, בְּאַרְדִּיכְטִישָׁוּבּ,
מְעַזְּבָה, אַזְּנָן נָאָךְ.

מִינְנָה שָׁאַלָּה אַיְן וְיֵאָזְדֵּן אִיךְ זֶלֶת אָוִיסְשַׁטְעָלָן מִינְn נְסִיעָה
קִין אָוְמָאָן; זֶלֶת אִיךְ זָכוּן דְּזַקְאָה אַ נְסִיעָה וּוְאָס בְּלִיְּבָט אָוִיךְ אָוִיפָּה שְׁבָת
אַזְּנָן אָוְמָאָן? אָפְשָׁר לְזַיְנָט זַיְקָה צַו וּוְאָרְטָן אָוִיפָּה אַ נְסִיעָה וּוְאָס זַוְעָט זַיְן
שְׁפָעָטָה וּוְאָס גַּעַטָּה אַרְיָן אָוִיךְ צַו פָּאָרָן צַו נָאָךְ קְבָּרִי צְדִיקִים, נִישְׁטָם
גָּאָר צָוּמָה רְבִינְסָן צַיְּוֹן?

יִיְשָׁר בָּה

תְּשׁוּבָה:

בְּעֹזֶרֶת הָיְתָה - יּוֹם ג' פְּרִשְׁתָה וְיהִי, י' טְבַת, שָׁנַת תְּשִׁיעַת לְפָרָט קָטוֹן
מְרָת ... תְּחִי"

אִיךְ הָאָבָּדָם עַרְהָאַלְטָן אִיְיָעָר בְּרִיוֹו.

מִיר קָעָגָעָן זַיְקָה נִישְׁטָם פְּאַרְשְׁטָעָלָן וְיֵאָזְדֵּן גְּרוּיָּם עַם אַזְּמָה
צַו זַיְן בַּיְּמָן רְבִינְסָן צַיְּוֹן.

עַצְתּוֹ

תקה

אמונה

קפה

דער הייליגער רבוי נָתֵן זֶבְרוֹנוֹ לְבָרְכָה הָאָתֶן גַּעֲזָנָטָן: "הָגָם
דָּעַר עֻזְנָשׁ פָּוִין גָּלְגָּול אַיז זַיְעַר אַ גַּרְזִיסֶּעָר עֻזְנָשׁ, עַד
בְּדִי כְּה אַז דָּעַר רְבִי הָאָתֶן גַּעֲזָנָטָן (הַיּוֹמֶר, סִפְרֵן תָּמוֹ) אַ
מְעַנְטָשׁ זֶאל וַיֵּךְ עַקְשָׁנְעַן אַוְיבָּן אַין הִימָּל בְּיִם בֵּית דִין שֶׁל
מְעַלָּה אָוֹן זָאנָן: 'עַקְטָט מִיט מִיר דָא, אַיךְ ווַיְלַי נִישְׁטָט דָעַר
עֻזְנָשׁ פָּוִין גָּלְגָּול', מִיט דָעַם אַלְעָם, אַוְיב מְעַן וּוּעַט מִיר גַּעֲבָן
די מְעַגְלִיכְקִיט נַאֲכָמָאָל צַו קְוֹמָעָן צָוּם רְבִינְסָ צִיּוֹן וּוּעַל
אַיךְ עַנְדְּעַרְשָׁ אַרְאָפְקוּמָעָן נַאֲכָמָאָל אַוְיפָּ דִי וּוּעַלְתָּ, אַבְּיַ צַו
זַיְינָן בְּיִם הַיְילִינְן רְבִינְסָ צִיּוֹן" (עַזְיָן אֲשֶׁר בְּנַחַל חָלָק וּמְכַתֵּב תְּרֻעָה).

אַז אַיר הָאָתֶן די מְעַגְלִיכְקִיט צַו זַיְינָן אַוְיפָּ אַ
שְׁבָתָ אַיז דָּאָס זַיְעַר אַ גַּרְזִיסֶּעָר זָאהָן: דָעַר הייליגער רבוי
הָאָתֶן גַּעֲזָנָטָן (הַיּוֹמֶר, סִפְרֵן רְצִי): "הַשְּׁבָתִים שְׁשׁוּבָתִים אַצְלִי
הַם גְּדוּלִים וּטוּבִים יוֹתֵר מְשֻׁבָּעה פָּעָמִים תְּעִנִית מְשֻׁבָּת
לְשָׁבָת", אַז מְעַן קְוֹמָט צַו מִיר אַוְיפָּ שְׁבָת אַיז דָּאָס גַּרְעָסֶעָר
אוֹן בְּעָסֶעָר פָּוִין פָּאָסְטָן וַיְבָן מְאָל מְשֻׁבָּת לְשָׁבָת: דָּאָס גַּיִיט
אַוְיךְ אַן הַיְינְטִיגָּע צִיִּיטָן - סִי וּוּעַן מְעַן אַיז אַין אַוְמאָן אַוְיפָּ
שְׁבָת אָוֹן סִי וּוּעַן מְעַן קְוֹמָט זַיְךְ צִוְּנָאָם מִיט אַנְשָׁי שְׁלֹמְמִינָן
אוֹן מְעַן אַיז זַיְךְ מְתִיק אָוֹן מְהָנָן מִיט די וּוּעָרְטָעָר אוֹן עַצּוֹת
פָּוִין הַיְילִינְן רְבִינְזָן.

דָעַר אַיְבָעַרְשְׁטָעָר זֶאל הַעַלְפָן אַיר זֶאלָט הַאָבוֹן הַצְּלָחָה אַיז
אַלְעַ עֲנֵנִים.

תקו^{טו}

איך האלט זיך ערליך, און איך פאל דורך, וואס מיינט דאס?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קוזם וויל איך דאנקען דעם ראש ישיבה שליט"א פאר אלע דרישות,
קונטרסים און אויפ אלעס.

עם פארנאנגענען يوم טוב פסח, אין די טעג פון בין הומנימים, האב
איך באקזימען א קונטרס "היליגע אוינען", און דאס האט מיר זיין מעורר
געוווען און מחק געוווען, און פון דעמאלאט האב איך ברוך השם קיין אין
מאל נישט פוגם געוווען בברית.

אבל עס איז זא געוווען עטלבכ'ע מאל זייט דעמאלאט וואס איך בין
דורךעפאלן מיט מקרא לילה רחמנא ליאזלן, איך אום יומ ביפור, און איך
קען נישט טראכטן פון וואס דאס קומט. אפשר קען דער ראש ישיבה שליט"א
מיר זאן וואס איך דארף טוין? וואס מאנט דער אייבערשטער פון מיר?

יינשר פה

תשובה:

בעזרת ה' יתפרק - يوم ד' פרשת ויהי, י"א טבת, שנת תשע"ט לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערחהאלטען דין בריוו.

דאם וואס א מענטש פאלט אראפ אין מקרא לילה כוומט
פון ארום גיין שטעהנדיג דערבייטערט. דער הייליגער

טו. א המשך צי עם בריוו, אין עם חלק מבטב תקעה.

רבִּי זָאָגֶט (לְקוֹטֵי מַוְתָּרֵין חַלְקָ א', סִימּוֹן קַסְטָן) וּוֹעֵן אַ מַעֲנְטֵש אַיִּז פְּרִילִיךְ וּוּעַט אַיִּם דָּעֵר אַיְּבָעַרְשָׁטָעֵר אַלְיִינְס אַפְּהִיְּזָן פֿוֹן 'פְּגָם הַבְּרִית', וּוַיַּיְלָדִי עַבְּרִיה פֿוֹן פְּגָם הַבְּרִית רַחְמָנָא לְצַלְן קַוְמָט נָאָר פֿוֹן עַצְבּוֹת, דָּעַרְבִּיטְעַרְנִיש אָוֹן דָּעַפְּרַעְסִיעַ, אַזְוִי וּוּ מַעַן זָעַט אָוֹן דַּי קַלְיפָּה (לִילִיְּתָה, דַּי נַוקְבָּא פְּוֹגָעָם סְמָךְ מַ"ס) וּוָאָס מַאֲכָט דָּעַם מַעֲנְטֵש זַיְנְדִּיגָּן מַיִט דַּי עַבְּרִיה - וּוּעַרְט אַזְוִי אַנְגָּעָרוֹפָּן, וּוַיַּיְלָדָם אַיִּז אַ לְשׁוֹן פֿוֹן יַלְלָה - 'זַוְיִינְגָּעָן'.

אוֹדוֹ פְּרַעְגָּסְטָן: "וָאָס מַאֲגָט דָּעֵר אַיְּבָעַרְשָׁטָעֵר פֿוֹן מִיר?" זָאָגֶט אַיִּד דַּיְר אוֹ דָּעֵר אַיְּבָעַרְשָׁטָעֵר מַאֲגָט נָאָר אַיִּין זָאָק פֿוֹן דַּיְרָה: "דוֹ זַאלְסָט זַיִן פְּרִילִיךְ", בְּפִרְטָה בְּשָׁעָת דוֹ טִיסְט אַמְצָנָה, אַזְוִי וּוּ דָעֵר הַיְילִינְגָּעֵר רַבִּי זָאָגֶט (סְפָּר הַמִּדּוֹת אַוְתְּ שְׁמָחָה, סִימּוֹן אָוֹן אַ מַעֲנְטֵש טָוָט אַמְצָנָה בְּשְׁמָחָה, עַר פְּרִידִיכְט זִיךְעָמָד מַיִט דַּי מְצָוָה, וּוּיְזָמָט עַר מַיִט דָּעַם אוֹ זַיִן הָאָרֶץ אַיִּז רַיִּין).

דַּי הַיְילִינְגָּע חַכְמִים דָּעַרְצִיאַיְלָן (ברכות ט): אוֹ רַבִּי אַלְעָא הָאָט גַּעַזְאָגֶט פָּאָר עַוְלָא: וּוֹעֵן דוֹ גַּיִסְט אַרְזָוָף קַיִן אַרְצָן יִשְׂרָאֵל זַאלְסָטוֹ בְּאָגְרִיסְטָן מַיִן בְּרוֹדָעֵר רַב בְּרוֹנָא, "דָּאָרָם גַּדּוֹל הָוָא", וּוַיַּיְלָעֵר אַיִּז אַ גְּרוֹסָעֵר מַעֲנְטֵש, "וַיְשַׁמֵּחַ בְּמִצּוֹת", אָוֹן עַר פְּרִידִיכְט זִיךְעָמָד מַיִט דַּי מְצָוָה וּוָאָס עַר טָוָט. "זַיְמָנָא חַדָּא סְמָךְ גַּאֲוָלה לְתִפְלָה וְלֹא פְּסִיק חֻכָּא מַפּוּמִיה בְּוּלִיה יוֹמָא", אַיִּין מַאֲלָה הָאָט עַר וּבָה גַּעַזְוָעֵן מַקְיִים צָו זַיִן דַּי חַלְבָּה פֿוֹן סְמָךְ זַיִן גַּאֲוָלה לְתִפְלָה אָוֹן זַיִן שְׁמַיְיכָל אַיִּז אַיִּם נִישְׁטָא אַרְאָפְּ פֿוֹן פְּנִים אַ גַּאנְצָן טָאנָן דָּאָס אַיִּז אָנָּ אַדְמָ גַּדּוֹל, דָּעֵר וּוָאָס פְּרִידִיכְט זִיךְעָמָד מַיִט דַּי מְצָוָה וּוָאָס עַר טָוָט אָוֹן מַיִט יַעֲדָע

נקייה טובה, ווי סמיכות גאולה לתרפלה - וואם ער האט זיך געפריידט דערמיט א גאנצן טאג.

בְּאֶמֶת פְּרֻעָנֵן אֲלָע אֹוֵף דִּי מַעֲשָׂה (עיין הטעפות, דבר הפתוח "בל")
יעדר אויז דאך סומך גאולה לתרפלה, וואם אויז די
רבotta פון רב ברונא: "דְּלֹא פְּסִיק חֹכָא מִפּוּמִיה בּוֹלִיה יוֹמָא"?!
נאָר דער הייליגער רבּי זאגט (לקוטי מוערכ"ז חלק ב', סימן א) אויז דעם
ויאָס חַבְמַינָּו זְבוֹרָנָם לְבָרְכָה זָאנָן (ברכות י) או חזקיה הפליך האט
סומך געוווען גאולה לתרפלה, זאגט דער רבּי או דער פְּשֵׁט אויז:
שׁגָּאַל אַת הַתְּפִילָה מִן הַגְּלוּת", ער האט אויסגעעהילט די תרפלה
פון גְּלוּת; ער האט מְנַלָּה גַּעֲוָעָן דִּי זָאָךְ פון תרפלה או מען קען
ארוייסגין פון אלע פְּרָאַבְּלָעָמָעָן דַּוְרָךְ דָּעָן צָוָם אַיְבָּעָרְשָׁטָן, ויאָס
הורך דעם קען יעדר אויד זוכָה זַיְן צַו גַּאֲוָה. דאס קען
זַיְן פְּשֵׁט ויאָס רבּי אַלְעָא האט גַּעֲזָגָט פָּאָר עֲוֹלָא, "זִימְנָא חַדָּא
סְמָךְ גַּאֲוָה לַתְּפִילָה, וְלֹא פְּסִיק חֹכָא מִפּוּמִיה בּוֹלִיה יוֹמָא", ער
האט זיך געפריידט א גאנצן טאג וויל ער האט געהאט די זאָךְ
פון תרפלה, דאס מיינט או ער האט סומך געוווען גאולה לתרפלה.

דער עיקר אויף ויאָס מען דארפּ בעטן דעם אַיְבָּעָרְשָׁטָן
אויז אויף שְׁמָחָה. וויל אלע צְרוֹת אוין יְסוּרִים ויאָס
מענטשָׁן גַּיְעָן אַרְיֶבֶר אויז נאָר וויל מען אויז ניְשָׁט פְּרִילִיךְ;
שְׁמָחָה אויז די ווועג אַרְוֹסִים צַו גַּיְעָן פון אלע צְרוֹת אוון פון
אלע עֲבִירֹת, שְׁמָחָה הַיִּלְט אֹוִים אַמְעַטְשָׁן אוון עַס גַּעֲמָט
אַרְוֹסִים דעם מַעֲנַטְשָׁן פון ווינְגָעָן צְרוֹת. אויז ווי עַס שְׁטִיטִים (ישעה
הה, יב): "בַּי בְּשְׁמָחָה תִּצְאֹו"; דעריבער זאָלְסָטוֹ אַסְאָךְ בעטן
אויף שְׁמָחָה - ווועסְטוֹ זַוכָּה זַיְן צַו זַיְן פְּרִילִיךְ.

עַצְתּוֹ

תקו

אָמֹנוֹנָה

קפט

איך האפ או די פאר ווערטער וועט דיר מחק זיין או דו
זאלסט קעגען דינגען דעם איבערשטן מיט א
פריליבקיט, וועסטע ניצול ווערן פון אלעם שלעבטם.

תקו

ווי איזוי זאל איך אויסשטעלן מיין סדר אין לערגען?

שִׁיאָלָה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך פרוביר צו לערגען יען טאג משניות און הלהה, איך וויל אבער
וויקן ווי איזוי אינצוטילן מיין צייט. איזב האפ איך דרי שעה א טאג
צו לערגען, זאל איך לערגען צוויי שעה הלהה און אין שעה משניות,
אךער צוויי שעה משניות און אין שעה הלהה?

יינשר פה

תְּשׁוּבָה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת שמות, ט"ו טבת, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... נרו יאיר

איך האפ ערחהאלטען דיין בריוו.

מען קען נישט געבן פאר א מענטש א סדר ווי איזוי
אויסצושטעלן דעם טאג, א מענטש איז נישט קיין
מאשין; יעדר מענטש איז אנדרש פונעם צווייתן אין אפילו

באים זעלבן מענטש טוישט זיך יען טאג בי אים זיין מאנט
וכו'. דערפאר איז נישט שייך צו געבן א סדר ווי אווי צו
לערגען; מיט דעם, איז דז בעטסט וועל איך דיר אויסשטעלן
דיינע שיעירים לoit ווי מזהרא"ש שרייבט אין אשר בנחל.

א) צו לערגען יען טאג חומש רש"י מיט'ן תרגום; זונטאג
ביו שני, מאנטאג בי נשלישי, אין אווי וווײטער. אווי ווועסטע
זוכה זיין צו ענדיגן יעדע וואך די פרשה, וואס דאס איז א
סגולה פאר אריבות ימים. אווי ווי חביבינו זברונם לברכה זאגן
(ברכות ח): "לוּלְמִימִים יְשִׁלִּים אָדָם פֶּרְשִׂוֹתָיו עַם הַצְּבָור שְׁנִים
מקרא ואחד תרגום, שביל המשלים פרשיותו עם הצבור
מארכין לו ימי ושנותיו", ווער עס איז מעביר סדרה ווועט
זוכה זיין צו אריבות ימים ושנים: גם דער ארין"ל שרייבט
או מען זאל מעביר סדרה זיין פריעיטהן - ערבע שבת (שער הפתוחה
דף סב): שער המצות פרשת ואתתנן דף לה). אבער מען טאר זיך נישט
לאון נארן. מען דארפ שטענדיג קווין אויפ זיך און זיך מאכן
א חשבון: וואס טו איך? האב איך געענט א חומש די וואך?
האב איך מעביר סדרה געוווען פאריגע וואך? או מען הויבט
און פון זונטאג, און יען טאג לערגען מען אביסל חומש רש"י
מיט'ן תרגום - איז מען זוכה או מען ענדיגט יעדע וואך די
סדרה און מען איז זוכה צו לעבן מיט די פרשה יען טאג.

טו אווי ווי עס וווערט גע'פֿסְקְ'גַט איז שלחן ערוך (אורה חיים
סימן רפה, סעיף ๕): "מִיּוֹם רָאשׁוֹן וְאַיִלְךָ חָשׁוֹב עַם הַצְּבָור",
פון זונטאג קען מען שיין אנהייבן מעביר סדרה זיין. און
דער משנה ברורה ברגעט אראפ (שם, סעיף קען ח) פונגעם גרא"

ובָּרֶךְ צָדִיק לְבָרֶכֶת אָוֹן עַר הָאָט וְזֶה אָזְוֵי גַּעֲפִירְט, יַעֲדָן טָאגָן הָאָט עַר מַעֲבִיר סְדָרָה גַּעֲוָעָן אַבִּיסָל; וַגְּנָטָאנְג בֵּיו שְׁנִי, מַגְּנָטָאנְג בֵּיו שְׁלִישִׁי, דִּינְסְטָאנְג בֵּיו רְבִיעִי אָוֹן אָזְוֵי וּוַיְיטָער. אָוֹן מַעַן גַּיְיט אָוִיפָּדָעָם וּוֹעָג, דַּעֲמָאלָט אִיז מַעַן מַעֲבִיר סְדָרָה יַעֲדָע וּוֹאָה, אָוֹן וּוֹעָג עַס קַוְמָט סְוָף יָאָר אִיז מַעַן מַזְרָאָדִיג בְּשֶׁמֶתְה אָוֹן מַעַן הָאָט מַסְיִים גַּעֲוָעָן חַמְשָׁה חֻמְשִׁי תּוֹרָה.

ב) נַאֲכָרְדָעָם זַאֲלָסְטוֹ לְעַרְגָּעָן מְשָׁנִיוֹת. חַכְמָינוֹ זַבְרוֹגָם לְבָרֶכֶת זָאנָן (וַיְקָרָא רְבָה ז, ו): "אַיִן בְּלַחְלִיוֹת הַלְּלוֹ מַתְבָּנָסָות אַלְאָ בְּזָכוֹת מְשָׁנִיוֹת", מְשִׁיחָה וּוּעָטָם קַוְמָעָן נָאָר בְּזָכוֹת זַוְאָס מַעַן לְעַרְגָּט מְשָׁנִיוֹת, נָאָך זָאנָן חַזָּוָל (סְתָדָרִין מְב): "בַּמִּי אַתָּה מַזְאָא מַלְחָמָתְה שֶׁל תּוֹרָה, בַּמִּי שְׁיִש בְּיַדוֹ תְּבִילָות שֶׁל מְשָׁנָה", דַּעַר זַוְאָס לְעַרְגָּט מְשָׁנִיוֹת אִיז זַוְּבָה צַוְּמָקְבָּל זַיְינָן דִּי תּוֹרָה. מַעַן קָעָן זַיְה גַּאֲרַנִּישָׁט פָּאַרְשָׁטְטָעָלָן זַוְאָס פָּאָר אַכְּחָמָמָת הָאָט, אָוֹן זַוְאָס עַס טָוָט פָּאַרְזָן מַעֲנָטָשָׁן; וּוֹעָנָן אַמְעָנִישָׁ אִיז זַוְּבָה צַוְּמָקְבָּל זַיְינָן דִּי תּוֹרָה. צַוְּזַיְעָר גַּרְוִיסָּע זַאֲכָן.

עַס אִיז בָּאוּיסְט אָוּ דַּעַר הַיְילִגָּעָר בֵּית יוֹסָף זַבְתוֹ יִגְנָן עַלְיָנוֹ הָאָט זַוְּבָה גַּעֲוָעָן צַוְּאָמִינְד פָּוִין הַיִּמְלָל, דַּעַר מַגִּיד פָּלְעָגָט שְׁטָעָנְדִיגָּק קַוְמָעָן לְעַרְגָּעָן מִיט אִים אָוֹן אִים זָאנָן מַזְאָר זְבוֹי - אַלְעָס בְּזָכוֹת מְשָׁנִיוֹת. דַּעַר הַיְילִגָּעָר בֵּית יוֹסָף פָּלְעָגָט זָאנָן זַיְעָר אַסְאָה מְשָׁנִיוֹת, אַמְּאָל פָּעָרְצִינְגָּפָּרְקִים מְשָׁנִיוֹת, אָוֹן אַמְּאָל מַעַר. אַיך זַוְעָל דִּיר אַרְאָפְּבָרְעָגָעָן אַיְינָס פָּוִין דִּי פִּילָּע לְשָׁזָנוֹת אַיְינָם סְפָר מַגִּיד מִיְּשָׁרִים, וּוֹאָ דַּעַר בֵּית יוֹסָף שְׁרִיבָּט (מִשְׁלִי סִימָן נֶג, עַמּוֹד קְסָנוֹ): "הַשְּׁבָמָתִי בְּמַנְהָגִי לְקָרוֹת

במשניות, וקראיתי במו מ' פרקים", און נאכדרעם האט זיך דער מגיד צו אים באויזן; עט מען צי זואס מען קען זוכה זיין זוען מען לערנט משניות.

ג) אויך זאלסטו לערגען גمرا. דער הייליגער רבוי זאנט (לקוטי מינברין חלק א', סימן ריד): "תלמוד בגימטריא אותיות של שמה 'לילית', על פון יש פה בלטמור התלמוד להבניע אותה", 'תלמוד' באטרעפט די זעלבע ווי די נאמען פון די קליפה זואס מאבט א מענטש זינדינן אין פגס הברית; און זוען מען לערנט גمرا איז מען מבני די קליפה, דערפאר האט דער סמ"ה מ"ס זיער מואר פון א דף גمرا, אלעס זועט ער לאון דעם מענטש זאל טוין, אבי נישט עפנען א גمرا.

ד) וואויל איז דיר או הו לערנט הלה. דער רבוי זאנט (שיחות הר"ז, סימן כט): "כל איש ישראלי מהיב למד בכל יום זום פוסקים, ולא יعبر", יעדר איז איז מהיב צו לערגען יעדן טאג הלהות, "אם הוא אנשים ואין לו פנאי, לימד על כל פנים איזה סעיף שלחן ערוך באיזה מקום שהוא, אפילו שלא במקומו שהוא עומד עתה בשלחן ערוך", אובי מען האט נישט קיין צייט וכו' זאל מען לערגען און הלה אפילו נישט בסדרן וואו מען האלט וכו', "בי זרכיך למד איזה דין בשלחן ערוך בכל יום זום כל ימי חייו", וויל מען איז מהיב צו לערגען יעדן טאג הלה.

דער אייבערשטער זאל דיר העלפֿן זאלסט מצליח זיין איז אלע דריינע זוען.

עַצְתּוֹ

תקה

אמונה

קצג

תקה

אויר וועלכע עבירות העלפט דער "תיקון הכללי"?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל וויסן אויב די "תיקון הכללי" איז נאר פאר מקרה לילה
רַחֲמָנָא לִיצְלָן, אֶדְעָר אֵיז דָּאַם אוּבָא אַתְּיקָן פָּאַר אַנְדָּעָר עֲבִירָות, וְוי
לְמַשְׁלֵחַ חַלּוֹל שְׁבָת, גְּנִיבָה, שְׁקָר, אֵין אָוֹוי ווַיְיִטְעָר.

וישר פה

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת שמות, ט"ו טבת, שנת תשע"ט לפרט קפוץ

לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערחהאלטן דיין בריוו.

בשעת דער רביה האט מנלה געוווען די 'תיקון הכללי' האט
דער רביה געזאנט (שיותה הר"ז, סימן קמא): "אַסְאָךְ צְדִיקִים
הָאָבָן גַּעֲוָאַלְטָן דְּעַרְגִּיָּן דָּעַם תִּיקְוָן אֶבְעָר וַיְיִהְיֵה
גַּעֲקֻעַטְמַשְׁיגָן זַיִן; אַטְיִיל צְדִיקִים זַעֲגָעָן אָוּעָק פָּזָן
וועלט פָּאַר וַיְיִהְיֵה האבן בכלל גַּעֲקֻעַטְמַשְׁיגָן דְּעַרְגִּיָּן דָּעַם תִּיקְוָן,
און אַטְיִיל האבן יא אַנְגַּעַהוַיָּבָן מַשְׁיגָן צַו זַיִן דָּעַם תִּיקְוָן,
אֶבְעָר וַיְיִזְעַגְעָן נְפָטָר גַּעֲוָאַרְן אַינְמִיטָן, אֶבְעָר מִיר האט
דער אַיְבָּעַר שְׂטָעָר גַּעֲהָאַלְפָן אָז איך האב גַּעֲקֻעַטְמַשְׁיגָן דְּעַרְגִּיָּן
דָּעַם תִּיקְוָן".

א מְעֻנְטוֹשׁ וּוֹאֶס וּוַיֵּל פָּאָרְכָּעַבְּטָן וּוֹאֶס עַר הָאָט פּוֹגֶם גַּעֲוֹעַן זָאֵל זָאֵן דָּעַם "תִּיקְוָן הַבְּלִי" - דֵי צָעַן קַאֲפִיטְלָעַךְ תְּהָלִים וּוֹאֶס דָּעַר הַיְילְגָּעָר רְבִי הָאָט מְתָקָן גַּעֲוֹעַן [קַאֲפִיטָל טָז, לְבָב, מָא, מְבָב, נְטָב, צָב, כָּהָב, קְלָז, קְנָה], דָּאֶס אַיְז אַתְּיקָן אֹוִיפָּאֵלָעַ עֲבִירָות בְּכָלְלִיּוֹת; יַעַדְע עֲבִירָה הָאָט וַיַּיְזַר סְפָעַצְיַעַלְעָן תִּיקְוָן וּוַיַּזְיַי מְעַן אַיְז דָּאֶס מְתָקָן, אַבְּעַר דָּעַר תִּיקְוָן הַבְּלִי אַיְז בְּלָול פָּוָן אֵלָעַ תִּיקְוִינִים.

דָּעַר רְבִי הָאָט גַּעֲזָאנְט (שם): "צָעַן קַאֲפִיטְלָעַךְ תְּהָלִים צָע זָאֵן אַיְז נִישְׁטָט קִיְין שְׂעוּרָע זָאֵה, דָאֵה, וּוַיַּבְּאַלְד אַיְיךְ הָאָב דָּאֶס גַּעֲהַיִיסְן וּוּעַט דָּאֶס אַנְקָוּמָעָן זַיְעַר שְׂעוּרָ צָע זָאֵן"; וּבְעַוּנוֹתִינוֹ הַרְבִּים אַיְז עַס מִקְוִים גַּעֲוֹאָרָן אוּ רָוב וּוּלְעַט זָאֵגְט דָּאֶס נִישְׁטָט צְוִילִיב דֵי מְחַלְקָת וּוֹאֶס אַיְז דָא אֹוִיפָּן רְבִיְין, עַיְינְן שם.

דוּ פְּרַעֲגָסְט צִי תִּיקְוָן הַבְּלִי הַעַלְפָט אֹוִיפָּה חַלְול שְׁבָת, גַּנְיוּבָה וּכְוֹ; דוּ כַּאֲפָסְט צָאֶס עֲבִירָות שְׁבִין אָדָם לְמִקְוּם אַיְז עֲבִירָות שְׁבִין אָדָם לְחַבְּרוֹ; אֹוִיפָּה עֲבִירָות וּוֹאֶס אַיְז צְיוּיְשָׁן דָּעַם מְעֻנְטוֹשׁ מִיטָּן אַיְיכְּעַרְשָׁן - אֹוִיפָּה דָּעַם הַעַלְפָט תִּיקְוָן הַבְּלִי, אַבְּעַר וַיַּעֲנֵן אַיְיכְּעַר טוֹט אַיְינָעָם וּוַיַּיְזַר, מְעַן גַּנְבָּעַט, אַדְעַר מְעַן בָּאַרְגָּט גַּעַלְט אַיְז מְעַן צָאַלְט נִישְׁטָט צְוִירִיק - אֹוִיפָּה דָּעַם הַעַלְפָט נִישְׁטָט קִיְין תְּשׁוּבָה, אֹזְיַי וּוַיַּחֲמִינְנוּ זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה זָאֵן (וַיָּקָא פָה): "עֲבִירָות שְׁבִין אָדָם לְחַבְּרוֹ אַיְז יּוֹם כְּפֹורִים מְכֹפֵר עַד שִׁירָצָה אַתְּ חַבְּרוֹ", עַס וּוּעַט גַּאֲרַנִּישָׁט נּוֹצֵן בַּיּוֹ וּוַיַּלְאָנְגָּמָן מְעַן פָּאָרְכָּעַבְּט וּוֹאֶס מְעַן הָאָט גַּעֲטָוֹן אַיְז

עַצְתּוֹ

תקט

אָמֹנוֹנָה

קאה

מען טוט **תשובה**: כי מען בעט מהילה, און מען דארף
באָצָאלָן דִי גַּנְיָה וּכְו'.

דעָר אַיְבָּעַרְשְׁטָעָר זָאַל דֵּיר הַעֲלָפָן זָאַלְסָט מַצְלִיחָה זַיִן אַיִן
אַלְעָ דִּינְגָּעָ וּוּעָגָן.

תקט

מעג מען גַּיְינָן אַיִן שְׂוִיעָר בָּאָךְ דִי מַקְוָה?

שְׁאָלָה:

לְכִבּוֹד דָּעָר רָאַשׁ יִשְׁיבָּה שְׁלִיטָא,
איַז דָּא אָן עַגְּנָן נִישְׁטָמֶtz גַּיְינָן אַיִן שְׂוִיעָר גַּלְיָיךְ נַאֲכָן זַיִה טַוְבָּלָן אַיִן
מַקְוָה?

תשובה:

בעורת ה' יתברך - יום א' פרשת שמות, ט"ו טבת, שנת תשע"ט לפרט קטו
לְכִבּוֹד ... נָרוּ יָאֵר
איַךְ הָאָבָּעָרְהָאָלְטָן דִּין בְּרִיוֹו.

וַיַּסְּנֵן זָאַלְסָטוֹ אַז מַקְוָה איַז זְיִיעָר אַגְּרוֹיסָע זָאָךְ. וַיַּיְלַל וּוּעָן
אַפְּעַנְטְּשׁ טַוְבָּלְט זַיִה אַיִן מַקְוָה - אַיִן יַעֲנַע רַגְעַט טַוְבָּלְט
מען אוּבָן אַיִן הַיְמָל זַיִן נְשָׁמָה.

דוֹרֶךְ מַקְוָה איַז מען זַוְּבָּה אַרְאָפְּצָנְגָּעָמָעָן פָּוָן זַיִה אַלְעָ דִּינִים,
אוֹזְיָה וּזְעָרָה הַיְלִינְגָּעָר רְבִי זָאַגְט (ספר המרות אות המתקת הרין,

סיטוּן נב): "על יְהִי טְבִילַת מִקְוָה נִתְבְּטֵל הֶצְרוֹת, וַיְשׁוּעָה בָּאָה", דורך מִקְוָה וּוּעָרָן בְּטֵל אֶלְעָזָרוֹת אֵין עַם קַוְמָת דֵי יְשׁוּעָה.

אוֹזֵי אֹזֵה, וּוּעָר עַם גִּיְתָּה אֵין מִקְוָה אֵיז זַבְחָה צַו וּוּעָרָן אֲזַנְתָּן עַרְלִיבָּע אִיד. אוֹזֵי וּוּדָעָר הַיְלִינְגָּעָר רַבִּי נְתָן וּכְרוֹנוֹן לְבָרְכָה הָאָט גַּעֲזָאנְט: "'מִקְוָה' אֵיז דֵי זַעֲלָבָע לְשָׁוֹן פַּיְזָן 'תִּקְוָה' - אֵז מַעַן גִּיְתָּה אֵין מִקְוָה הָאָט מַעַן אֲז תִּקְוָה אֵז מַעַן וּוּעָט אֶלְעָם פָּאֶרְעָבְטָן".

גַּעַנְטָשָׂן וּוְאַלְטָן גַּעֲוִוִּיסְט וּוְאַסְטָמָעָן קָעָן זַבְחָה וַיְיַזְרָעָן מַעַן גִּיְתָּה אֵין מִקְוָה - וּוְאַלְטָמָעָן זַיְעָר מַקְפִּיד גַּעֲוִוִּעָן אוֹזֵף דָּעָם: קוֹק וּוְאַסְטָמָעָן דָּעָר הַיְלִינְגָּעָר מַאֲוָר וְשַׁמְשׁ זַבְחוֹתָו יְגַעַן עַלְינוּ שְׁרִיבָּט (פרשת אַמּוֹר) אֵז דֵי בַּת שְׁזִ"ז יְמַח שְׁמָם זַעֲגָעָן גַּעֲוִוָּאָרָן אָפִיקּוֹרְסִים וּוְיַיְל זַיְעָגָעָן נִישְׁטָגָעָן גַּעֲוָה אֵין טְבִילַת עַזְרָא: זַיְהָאָבָן עַזְסָק גַּעֲוָעָן אֵין קַבְלָה אֵז טְהָרָה. אֵין פָּאֶרְקָעָרְט אֹזֵה, דָּעָר הַיְלִינְגָּעָר בַּעַל שְׁמָם טֻב זַבְחוֹתָו יְגַעַן עַלְינוּ הָאָט גַּעֲזָאנְט פָּאָר זַיְגָע תְּלִמְידִים אֵז עַר אֵיז צַוְגַּעַקְוּמָעָן צַו זַיְגָע מַדְרִיגָּות וּוְיַיְל עַר הָאָט זַיְה אָסָאָד גַּעַטְזְבָּלְטָן: וּוְיַיְל וּוּמַעָר אֲז מַעַנְטָשָׂן גִּיְתָּה אֵין עַר טְזָבְלָט זַיְה - אֵיז עַר מַמְשִׁיךְ אוֹזֵף זַיְה מַעָר טְהָרָה.

בְּעַנְנָן זַיְה שְׁזִיעָרָן נָאָבָן מִקְוָה וּבְיוֹ: עַם אֵיז בְּעַסְעָר זַיְה צַו שְׁזִיעָרָן פָּאָר מַעָן טְזָבְלָט זַיְה.

דָּעָר אַיְבָּעָרְשְׁטָעָר וְאַל הַעַלְפָן זַאֲלָסְט מַצְלִיחָה זַיְין אֵין אֶלְעָדָיִינְגָּע זַוְעָנָן.

תקי

אייז טאָקע גוט דער מאן זאל לערנען אינדעָרְהִיִּים?

שָׁאַלָּה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מיר האבן ברוך השם חתונה געהאט נישט לאנג צוריק, און מיר האבן זיינער א גוטע גלייליכע לעבן צוועמען, הודה לה.

מיר האבן יעאַט געזען אַ בריוו פונעם ראש ישיבה או עס אייז זיינער גוט או דער מאן זאל לערנען אינדעָרְהִיִּים, און איך האב טאָקע שטארק הנאה ווען מיין מאן לערנט אינדעָרְהִיִּים. אַבער אַיביג ווען ער יעאַט זיך לערנען, געמען מיר זיך שמועסן און פֿאָרְבּוּרְגּוּנְגּוּן און עס עַנְדִּיגּט זיך נישט אווי שְׁגָעַל, און צויליב דעם יאנט מיין מאן נישט און צו לערנען צופיל.

ברוך השם או דאס אייז אונזער אַיִינְצִינְסְּטָע פֿרָאָבְּלָעָם, אַבער מיר זויאָלְטָן געוויאָלְטָן הערן פונעם ראש ישיבה זואָם מען קען טוּן וועגן דעם.

א גְּרוּסֶן יִשְׂרָאֵל אַוְיָפֶן אַלְעָם

טו. דער ראש ישיבה שליט"א שְׁרִיבְּבַּשׂ דאס בְּפִדר איז די בריזון, זום ביישפֿיל, איגעט מכתב יומי פון ער בערב שבת קידוש פרשת כי שרה - מברכּים תחדרש, כ"ד מר-קְשָׁוָן שנת תשע"ט להרט קפּון:
דאנק און לויַב דעם אַיִינְבְּרְשָׁטָן או דו האקסט אַו אַוְלָעָן ווַיְבָ ווַיְלָעָן מיט דיר אַן ערליך שטוב, זיך ווַיְלָעָן די קְנִידְעָר זאלן אוֹפּוֹוָאָקְפּוּן מיט יראת שמיים. די וועג צו דעם אייז או די קְנִידְעָר זאלן זען זיינער שאָפּעָן מעַבְּן מיט וראת שמיים, דערפָּאָר זיך לערנען איז שטוב יען טאגּן מַאֲך זיך אַקבְּיעָות צו לערנען איז שטוב בְּיַינְאָכְט אַבְּקָל הַזָּהָר, דאס וועט אַיִלְלִיכְטָן די נאָגְעָן שטוב.

או מען לערנט אייפּון "סְפִּרְתְּ הַלְּמֹדָר" (כִּכְבָּאָר בְּשָׁחוֹת תְּרָ"ז, סְפִּין ע), אייז נישט דא קיינְגּוּ פִּירְצִים נישט צו לערנען: מען דארף נישט קיינְגּוּ תְּכִרְתּוֹת, מען ווַיְצַט אַן שטוב און פְּעַמְּנָת אַיִלְלִיכְטָן קול. איז אַזְאָן שטוב ווערן די ווענט אַגְּנְעָנְאָפּט מיט די ויסע גְּמָרָא נינְגָן, די ווענט שְׁרִיעָן אַרְוָס: "אַזְאָן שטוב ווערן די ויסע גְּמָרָא נינְגָן (תְּעִנְתִּית זאָן): "בִּתוֹ שֶׁל אַדְמָן וְקוֹרוֹת בִּתוֹ שֶׁל אַדְמָן מַעַידִים בו", די ווענט פונעם שטוב זאנְן עדות זואָם עס טוּט זיך אַז שטוב; די

פְּשׁוּבָה:

בְּעִזּוֹת ה' יְתִבְרֵךְ - יּוֹם ד' פְּרֶשֶׁת שְׁמוֹת, י"ח טְבַת, שָׁנָת תְּשׁוּעָת לְפָרֶט קָטָן
מֻרָת ... תְּחִי'

איך האב עֲרָה אֶלְטָן אִיעָר בְּרִיווֹ.

עם איז מײַש אַמְּתַי צוֹ לִיְגַּעַן אָזָא שָׁאָלָה; פַּינְ צְוַוְוִישָׁן
אַלְעָ פְּרָאָבָל עַמְּעָן וּוָסְ מַעֲנְטִישָׁן פְּרָעָן - יְעַדְעָר אַיְגָעָר
מִיט וַיְיַגְעַן שְׂוּעוּרִיקִיְּטָן - בְּרָעְנְגָט אָזָא שָׁאָלָה אַרְיִין פְּרִישָׁע
בּוּחוֹת, הַעֲרָנְדִיגְ אָזָא אִיר לְעַבְטָ בְּשָׁלוֹם אָזָן אִיר פְּאַרְבְּרָעְנְגָט
אַיְגָאַיְגָעָם; אָזָוִי זָאַלְטָ אִיר וַיְיַטְעַר טְוִוָּן, שְׁמוּעָן אָזָן
פְּאַרְבְּרָעְנְגָעָן אַיְגָאַיְגָעָם.

איך זָאָג שְׁטָעַנְדִּיגְ פְּאַר מַיְגָע תְּלִמְדִידִים זָיִי זָאַלְן לְעַרְגָּעָן אַיִן
שְׁטוּב אַיְפָּזְן קְוָל בְּשָׁעַת דִּי וַיְיַבְּ אַיִן פְּאַרְנוּמְעָן מִיט דִּי
שְׁטוּב אַרְבָּעַט - קָאָכָן, בָּאָכָן, מַסְפָּהָר זַיְן דִּי שְׁטוּב אָזָן מַאָכָן
דִּי וַעֲשָׁ וּבָוּ וּבָוּ; דָּאָס בּוּיט אַיְפָּזְן דִּי שְׁטוּב. אָזָוִי וַיְיַעַר
רַבִּי זָאָגָט (סָפֶר הַמְּדוֹת אֶתְּ בֵּית, סְפָן ט): "בְּלִ בֵּית שְׁגַשְׁמָעָין בּוֹ דְּבָרִי
תּוֹרָה, שִׁיבָּ אַיְנוֹ נַחֲרֵב", אַ הְוִיז וּוָסְ מַעְן הַעֲרָט דָּאָרָט אַ
קְוָל תּוֹרָה וַעֲטָ נִישְׁטָ חָרָוב וּוּעָרָן; וַיְיַיל אָזָן מַעְן לְעַרְגָּט תּוֹרָה
אַיִן שְׁטוּב בְּרָעְנְגָט מַעְן אַרְיִין דָּעַם אִיבְּעַרְשָׁטָן אַיִן שְׁטוּב.

דָּאָךְ שְׁרִימַט אָרוֹס וּוָסְ דָּא טְוִתְזָה, אָזָוִי וַיְיַעַר שְׁמִיטָה (חַבְקוֹק ב, י"א): "בַּיְיַ אָכָן מַקְוֵר תְּעַקָּה,
וְכָפִים מַעְן יְעַנְגָּה".

אָזָוִי וְאָקָסָן דִּי קְיַדְעָר אַיְפָּזְן מִיט אַטְאָפָּעָ וּוָסְ לְעַבְטָ, דָּעַר מָאָן וּוּעָרָט קְשָׁב אָזָן בְּאָתָּבָט אַיִן
זָיִן וַיְיַבְּקָס אַיְנוֹן אַלְעָס טְוִישָׁט וְזָקָ צָמָס נְוָטָן, אָזָוִי וַיְיַכְּמִינָו וּבְרוּסָ לְבָרְכָה זָאָן (עריכון ר'ה):
"שְׁמַעַלְתָּה תָּן עַל לְמַרְקָה", דִּי תּוֹרָה אַיִן מַסְגָּל אַיְפָּזְן תָּן, אָזָוִי וַיְיַעַר שְׁמִיטָה (מִשְׁלָי ה, י"ט): "אַיְלָת
אַרְבָּים וְעַלְתָּה תָּן"; אַזָּן אוּ אַס אַיִן דָּא תָּן וּוּעָרָט אַלְעָס מַסְקָרָה, מַעְן לְעַבְטָ צְוַאָמָעָן מִיט לִיבְשָׁאָפָט
אַזָּן אַחֲרוֹת.

עַצְתּוֹ

תקיא

אָמֹנוֹנָה

קצט

זוען איר וועט זיין פֿאַרְנוּמָעַן מיט דִי שְׁטוּב אַרְכְּבָעַט דַעֲמָאלַט
וועט אַיְיָר מָאוֹ לְעֶרֶגֶעֶן אַיְפָּז קוֹל פָּאָר זֵיה וּכוֹ, אָזָן
זוען איר וועט נִישְׁטָן זַיְן פֿאַרְנוּמָעַן זָאַלְט אִיר אַנְדָּאי שְׁמוּעָסָן
און פֿאַרְבְּרַעְנְגָעַן צְיוּזָאַמָּעַן מיט לִיבְשָׁאָפְט אָזָן שְׁלוֹם.

דַעַר אַיְבְּעַרְשְׁטָעַר זָאַל הַעַלְפָּן אִיר זָאַלְט הַאָבָן הַצְּלָחָה אָזָן
אַלְעָ עֲנָנִים.

תקיא

זָאַל מַעַן אַפְּשָׁרְיִיבָּן דִי "מְעֻשִׁיות פָּוּן תְּפָלָה"?

שְׁאַלְהָ:

לְכֹבֵד דַעַר רָאֵשׁ יִשְׂבָּה שְׁלִיטָא,

אַיְךְ הָאָב גַּעֲקָלְעָרֶט פָּוּן אַגְּדָאנְק, אַוְוי וּוּי דַעַר רָאֵשׁ יִשְׂבָּה שְׁלִיטָא
רַעֲדָת אַוְוי סָאָה וּוּעָנָן תְּפָלָה, וּוּעָנָן מְעֻשִׁיות פָּוּן תְּפָלָה, אַיְזָן אַפְּשָׁר אַ
גּוּמָע זָאָה צַו זָאָגָן פָּאָר מְעֻנְטָשָׁן אַוְיָן זָאַל זֵיה אַפְּשָׁרְיִיבָּן דִי מְעֻשִׁיות,
יעַדְעָר זָאַל הַאָבָן בֵּי זֵיה אַ בִּיכְל וּוּאוֹ עַר זָאַל אַרְיִינְשְׁרִיְבָּן אַלְעָ וּיְגַע
מְעֻשִׁיות זָוָס עַר הָאָט גַּעֲבָעָטָן דָּעַם אַיְבְּעַרְשָׁטָן אָזָן עַר אַיְזָן גַּעֲהָלָפָן
גַּעֲנוֹאָרָן, דָּאָס קָעָן הַעַלְפָּן מַעַר צַו לְעָבָן מִיט דָּעַם.

יִיְשָׁר בָּה אַיְסָפָא אַלְעָס

פִשׁוּבָה:

בְּעֵזֶרֶת ה' יְתִפְרֹךְ - יוֹם ד' פְּרִשְׁת שְׁמוֹת, י"ח טִבְת, שֶׁנְת תְּשִׁיעַט לְפָרֶט קָטָן
לְכֻבּוֹד ... נָרוֹ יָאִיר

איך האב עֲרַה אַלְטָן דִּין בְּרִיוֹו.

מַעַן קָעַן וַיְד נִישְׁט פָּאַרְשְׁטַעַלְן וּוְאַס פָּאַר א גְּרוֹיסַע פָּה
תְּפָלָה הָאַטְנוֹ חַכְמַינָו וּבְרוֹנָם לְבָרְכָה זָאנָן (וּוּשְׁלָמָן בְּרָכוֹת,
סג): "אִם בָּא עַל אָדָם צָרָה, לֹא יִצְחָה לֹא לְמִיכָּאֵל, וְלֹא
לְגַבְרִיאֵל, אֶלְאָ לַי יִצְחָה וְאַנְיָעָנָה לוֹ מִיד", דָעַר אַיְבָּעַרְשְׁטָעַר
זָאנָט, וּוְעַן אַמְעַנְטְשָׁה הָאַט אַצָּרָה אָוָן עַר דָאָרָף אַיְשְׁוָעָה,
זָאל עַר נִישְׁט שְׂרִיעָן - נִישְׁט צַו מְלָאֵךְ מִיכָּאֵל אָוָן נִישְׁט צַו
מְלָאֵךְ גַּבְרִיאֵל, נָאָר צַו מִיר זָאל עַר שְׂרִיעָן, פָוָן מִיר זָאל
עַר בְּעַטָּן אָוָן אַיְדָן וּוְעַל אִים גַּלְיָיךְ עַנְטְפָעָן; זַעַט מַעַן פָוָן
דָא אוֹ וּוְעַן אַמְעַנְטָשׁ גַּעֲפָנָט וַיְד אַיְן אַצָּרָה זָאל עַר נִישְׁט
גַּיְינָן צַו קִיְּגָעָם, נָאָר שְׂרִיעָן צַו אַיְבָּעַרְשָׁטָן. אַפְּיָלוּ עַם זַעַט
אוֹים וּוֹי מַעַן קָעַן דָאָס נִישְׁט טַוִּישָׁן זָאל מַעַן וּוּיְטָעַר שְׂרִיעָן
צַו אַיְבָּעַרְשָׁטָן, וּוּיְיל מִיט תְּפָלָה קָעַן מַעַן אֶלְעָם פּוּעָלָן.

טָאָקָע אָזָוִי וּוֹי דָו שְׂרִיבָסָט טַוָּעָן אֶלְעָם תְּלִמְידִים - סִיְיָ דִי
אַיְנְגָלָעָךְ אָוָן סִיְיָ דִי מִיְּדָלָעָה, אֶלְעָם הָאָבָן א "תְּפָלָה
צַעַטָּל" וּוְאָוָן מַעַן שְׂרִיבָט אָוִיפָא אֶלְעָם וּוְאַס מַעַן דָאָרָף הָאָבָן
אַיְן לְעָבָן, אָוָן יְעַדְעָם מָאָל וּוְעַן מַעַן שְׁמוּעָסָט וַיְד אָוִים צַוָּם
אַיְבָּעַרְשָׁטָן גַּעֲמָט מַעַן אָרוֹים דָעַם "תְּפָלָה צַעַטָּל" אָוָן מַעַן
בְּעַט אָוִיפָא אֶלְעָם וּוְאַס שְׁטִימִיט דָאָרָט, וּוְעַן מַעַן גַּעֲדָעָנְקָעָן צַוָּם אָנְקָעָן דָעַם
מַאְכָט מַעַן אַסְיָּמָן בְּדִי מַעַן זָאל גַּעֲדָעָנְקָעָן צַוָּם אָנְקָעָן דָעַם
אַיְבָּעַרְשָׁטָן אָוִיפָא דָעַם, אָוָן וּוְעַן מַעַן וּוּעָרָט גַּעֲהָאַלְפָן מִיט

עֲצָתוֹ

תקיב

אֶמְוּנָה

רא

אֵלֶּע בְּקַשׁוֹת פִּינְגָּם צָעַטְל לַיִגְט מַעַן דָּאָס אָנוּעָק אַיְף
שְׁפַעַטְעָר זַיְה צַו מְחַזְקָק זַיְן אַיְן גַּעַד עַנְקָעָן דַּי חַסְדִּים אַיְן
נִיסִּים וּוֹאָס מַעַן בָּאָקוּמָט וּוֹעֵן מַעַן בְּעַט דַּעַם אַיְבָעַרְשָׁטָן.
דַּעַר אַיְבָעַרְשָׁטָר זַאְל הַעַלְפָן זַאְלְסָט הַאַבָּן הַצְּלָחָה אַיְן
אֵלֶּע עַנְנִינִים.

תקיב

וּוֹאָס קָעַנְט אַיר מִיר דַעַרְצִיְילָן אַיְבָעָר מַזְהָרָא"ש?

שָׁאַלָּה:

לְכֻבּוֹד דַעַר רַאֲשׁ יִשְׂבָּה שְׁלִיט"א,
אַיְך וּוֹעֵר אָמ יַרְצָח ה' אַן אַיְנִיקָל פָּונ מַזְהָרָא"ש זַכְוָתוֹ יְגַן עַלְינוּ וּוֹאָס
קָעַנְט אַיר מִיר דַעַרְצִיְילָן מַעַר אַיְבָעָר מַזְהָרָא"ש אַיְן וּוֹאָס דָּאָס
פָּאָר מִיר, וּוֹעַרְגַּדְגַּד יַעֲצָט אַן אַיְנִיקָל?

יְיַשְׁרָר פָּחָ

תְּשׁוּבָה:

בְּעִזּוֹת ה' יַתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרִשְׁת שְׁמוֹת, י"ח טבת, שָׁנַת תְּשׁוּעָת לְפָרֶט קָטָן
לְכֻבּוֹד הַחַטָּן ... גַּרְוַי אַיר
אַיְך הַאָב עַרְהָאַלְטָן דִּין בְּרִיוֹ.

דַּי שָׁאַלָּה אַיְן נִישְׁטָט קִיּוֹן גַּרְיְנְגָע שָׁאַלָּה, עַם אַיְן אַ שָׁאַלָּה
וּוֹאָס הָאָט נִישְׁטָט קִיּוֹן עַנְדָע; וַיְיַעַן מַעַן אַרְאָפְשָׁרִיבָן

ווער מזָהָראַשׁ איז געזען? ווער קען דערציאילן זואָס אֶצדִיק
אייז? עס איז נישטָא קײַן אַנְהָוֵיב איזן קײַן עַנְדָע צי דַי מַעֲשִׁים
פֿוַן אֶצדִיק.

איך וועל דיר זאגן אַפָּאָר ווערטער זואָס מזָהָראַשׁ הָאָט מִיר
גַּעֲזָאנְט אַין שְׁפִיטָאָל עַטְלִיכָּעָט פָּאָר וַיַּן הַסְּתָלְקוֹת.

געזען איז דָּאָס מזָהָאַי שְׁבָתָּה קֹדֶשׁ פְּרִשָּׁת בְּשִׁיחָה וְעַן אַיךְ
בֵּין אַרְיֶכְעָר אַינְגָּעָם קָאַלְאַמְבִּיעָ שְׁפִיטָאָל, אַין אַיךְ
הָאָב זָוְבָּה גַּעֲזָעָן צוֹ זָעָן מזָהָראַשׁ נְאַכְּאַמְאָל אַיְידָעָר עַר
אייז אַוּאָק פֿוַן דַי וּעְלָט, עס הָאָט אַוִּיסְגַּעַזְעָן וַיַּי מזָהָראַשׁ
גִּיטָּשׁוֹן גַּסְתָּלָק וְעוֹרָן דַעַמְאָלָט, אַין מַעַן הָאָט קִינְגָּעָם נִישְׁטָ
אַרְיִינְגַּעַלְאָזָט. עס איז גַּעֲזָעָן אַזָּא טָוְמָל בַּי אַנְשָׁי שְׁלוּמִינָה,
מִיר זָעַגְעָן גַּעֲזָעָן זַיְעָר דַעַרְצִיטְעָרָט פֿוַן דַי שְׁלַעַכְטָעָט גַּיְיעָס,
אַלְעָזָעַגְעָן גַּעֲזָקְמָעָן צוֹ לְוִיפָּן צָוָם שְׁפִיטָאָל אַבָּעָר מַעַן הָאָט
קִינְגָּעָם נִישְׁטָ אַרְיִינְגַּעַלְאָזָט. לְמַעַשָּׂה אַיךְ אַזְוַן פֿוַן מזָהָראַשׁ
אַרְיִיסְגַּעַקְמָעָן פֿוַן צִימָעָר מִיר זָאָגָן אוֹ אַיךְ זָאָל אַרְיִינְקְמָעָן;
מִיר אַיךְ פְּשָׁוְט שְׁלַעַכְטָעָט גַּעֲזָוָאָרָן צוֹ זָעָן וַיַּי מזָהָראַשׁ לִיגְטָ
אייז בְּעַט, אַלְעָזָעַגְעָן מִינְגָּעָן גַּלְיְידָעָר הָאָבָן מִר גַּעַצְיְיטָרָט, אַיךְ
הָאָב גַּעֲזָוָאָלָט גַּעַבְנָן שְׁלוֹם אַבָּעָר מזָהָראַשׁ הָאָט מִר גַּעֲזָוָיָן
אוֹ אַיךְ זָאָל אַים נִשְׁטָ גַּעַבְנָן דַי הַאנְטָ.

מזָהָראַשׁ הָאָט מִר גַּעֲזָוָיָן אוֹ אַיךְ זָאָל זַיְהָ אַוְעַקְזָעָצָן, עַר
הָאָט מִר דַעַרְצִילָט דַי שִׁיחָה זָאָס דַעַר רַבִּי
ברַעֲנָגָט אַרְאָפָּפָט פֿוֹגָעָם הַיְלִינָן בָּעֵל יְסֻוד וְשָׁוֹרֵשׁ הַעֲבֹדָה זְבוֹתָו
יְגָן עַלְיָנוּ (מי מזָהָרָן, סִימָן תְּקִבָּה) אוֹ פָאָר עַר אַיךְ אַוּאָק פֿוַן דַי

וועלט האט ער געגעבן אַ קנאָק מיט זיין פינגעָר און געֶאנְטָן: "איַבָּעַר גִּישְׁפְּרִינְגָּעַן": ער האט געמיינְט צו זאנְן אוֹ ער פרײַידָט זיך אוֹ עַס אַיז אַים גָּעַלְגָּעַן איַבָּעַר צו שְׁפְּרִינְגָּעַן אלְעַנְדָּן פָּונְדִּי וועלט. אַזְנְן רְבִּי נְתַנְּן שְׁרִיְּבָט (שם): "וְיַחֲיֵה רְבִּינוּ וּבְרוֹנוּ לְבָרְכָה מְשֻׁבָּח מָאָד אֶת הַצָּדִיק הַזֶּה שְׂזָכָה לוֹמֵר בְּךָ קָדָם מַותָּו", דער רְבִּי האט אַים זַיְעַר אַוְיסְגָּעַלְיוֹבָט אוֹ ער האט זַוְּבָה גַּעֲוָעַן צו קוֹמָעַן צו דָּעַם.

מוּהָרָא"ש האט גַּעֲוָיְזָן מִיט דִּי פִּינְגָּעַר וּוֹעֵן ער האט דָּעַרְצִילָט דִּי שִׁיחָה, אַזְנְן גַּעֲזָאנְט: "אוֹה גַּי וְעַצְטָמָן אַזְעַק פָּונְדִּי וְעוֹלָט אַזְנְן אוֹה פָּאַטְשָׁן פָּאַר שְׁמָחָה אוֹ אַזְנְקָה האָב מִין גָּאנְזָן לְעַבָּן וַיֵּד אַזְעַק גַּעֲגָעַן פָּאַר אַידִישָׁע קִינְדָּעָר": מוּהָרָא"ש האט אַגְּנָעָהָיוּבָן פָּאַטְשָׁן מִיט וַיַּיְעַן הַיְלִיגָּע הַעֲנָט אַזְנְן גַּעֲשָׁמִיכָלָט וּוֹעֵן ער האט גַּעֲזָאנְט דִּי וְעַרְטָעָר: "אוֹזְן אַיְדָה פָּאַטְשָׁן אוֹ אַיְדָה גַּי שְׂזָוִן אַזְעַק פָּונְדִּי וְעוֹלָט": דִּי פָּאַר וְעַרְטָעָר קָעָן אַיְדָה דִּיר שְׁרִיְּבָן אַזְפָּנָה מִזְבְּחָה זַבְּרוֹנוּ לְבָרְכָה, אוֹפְּנָן שְׁפִּיעַן גַּעֲזָעַן נָאָפָל.

עם אַיז בְּרָאֵי דָו זַאלְסָט פָּאַרְן צוֹם צִיוֹן הַקָּדוֹש פָּונְדִּיְזָן צִוקְנֶפְּטִינְגָּעַר וַיַּדְעַ קִיְּנָן יְבָנָאָל אַזְנְן דָו זַאלְסָט וַיַּד מְתַבּוֹנָן זַיְן אַיְגָעָם נָסָח הַמְּצָבָה. אַיְדָה בֵּין דִיר עַס מְעַתִּיק דָא: "פָּה גַּטְמָן", דָא לִיגְטָן, "הַחְסִיד הַאֲמָתִי, עֹזֶב הֵה בַּתְּמִימּוֹת וּבַפְּשִׁיטּוֹת", אַז אַמְּתָה' ער עַרְלִיכָּעָר אַיְדָה וּוֹאָס האט גַּעֲדִינְט דָעַם אַיְבָּעַרְשָׁטָן בַּתְּמִימּוֹת וּבַפְּשִׁיטּוֹת, "מְסִיר נְפָשָׁו אַלְיָזָר תָּבְרָךְ בְּבָל יוֹם זְיוּם עַמְּדוֹ עַל דַּעַתָּו", ער האט זַיךְ מְסִיר נְפָשָׁו גַּעֲוָעַן פָּאַרְן אַיְבָּעַרְשָׁטָן יְעַדְן טָאגְן פָּונְדִּי וּוֹעֵן ער

אייז גְּרוּזִים גַּעֲוֹאָרָן, "זִסְבֵּל יִסּוּרִים קָשִׁים וּמְרִים בֶּל יְמִי חִיוּוֹ", עַר הָאָט גַּעֲלִיטָן שְׂחוּעָרָע אָוּן בִּיטָּעָרָע יִסּוּרִים זַיִן גַּאנְץ לְעָבָן, רַבִּים חַשִּׁיבָן מַעַזָּן וְקַירְבָּם אַלְיוֹ וִתְּבָרָךְ זַבּוֹ וְבוֹ", אַסְאָה מַעֲנְטָשָׁן הָאָט עַר מַחְזִיר בַּתְּשׁוּבָה גַּעֲוֹעָן אָוּן זַיִן דַּעֲרַגְעַנְטָעָרָט צּוּם אַיְיבָּעָרְשָׁטָן, עַר הָאָט אַוְיְפָגָעָשְׁטָעָלָט פִּילָע תַּלְמִידִים עַרְלִיכָּע אַידָּן אָוּן יְרָאֵי ה'.

אייך שְׁפִיר יַעֲצָט וּוְאָמָר רְבִי נְתַן שְׁרִיְבָט אַיְפָז רְבִיְז (אינעם תַּקְרִמָה אַוְיְפָז סָפֶר הַמִּדּוֹת): "וְלֹא עַלְינוּ לְהַרְבּוֹת שְׁבָח דִּבְרִים אַלְיוֹ, בַּי בֶּל הַמּוֹסִיף גּוֹרָע", מִיר קַעֲגָעָן נִישְׁטָט מְרָבָה זַיִן מִיט שְׁבָחִים אַוְיְפָז רְבִיְז, וּוְיַיְל וּוְיַעַר מַעַן רַעַדְטָט פֿוֹן שְׁבָחִים מַאֲכָט מַעַן נַאֲר וּוּיְנִיגָּעָר: אַיִין זַהָּקָעָן אַיְיךְ דִּיר זַאֲגָן, אָז הוּ בִּסְטָט וּזְבָה אַרְיִין צַו קַוְמָעָן אַיִן אַזְאָה הַיְילִינְגָּעָ מַשְׁפָּחָה, דַו וּוּעָרְסָט אָז אַיְנִיקָל פֿוֹן אַזְאָה גְּרוּיְסָעָר צְדִיק, זַאֲלָסְטוּ גּוֹט גַּעַדְעַקָּעָן אָז אַמְּתָה טַאֲקָע וּכֹות אַבּוֹת אַיִז אַגְּרוּסָע זַהָּקָעָן אָבּוֹעָר נַאֲר אָז דַו וּוּעָסָט הַאֲבָן וּכֹות עַצְמוֹ, מִיט דַעַם וּוְאָמָר דַו וּוּעָסָט גַּיִין אַיִן זַיִנְגָּע וּוּעָגָן - וּוּעַט דִּיר דָאָס בִּיְשָׁטִין.

אָז דַו וּוְיַלְסָט וּוְיַקְנָן פֿוֹן מַזְהָרָא"ש זַאֲלָסְטוּ לְעַרְגָּעָן זַיִנְגָּע סָפֶרִים אָוּן בְּרִיוֹו: דַעַר הַיְילִינְגָּר רְבִי זַאֲגָט (לְקוֹטִי מַזְהָרָא"ז, סִימָן קַצְבָּה): "פֿנִי שְׁבָלוֹ וּנְשָׁמְתוֹ נִמְצָאים בְּתוֹךְ סָפְרוֹ", דַי פָּנִים, שְׁבָלוֹ אָוּן נִשְׁמָה פֿוֹגָעָם צְדִיק גַּעֲפָגָט זַיִד אַיִן זַיִנְגָּע סָפֶרִים: מַזְהָרָא"ש הָאָט גַּעֲשָׁרְבָּן אַיְבָעָר זַיְבָעָצִיג טַוִּזְגָּט בְּרִיוֹו, דַאֲרָט קַעָן מַעַן אִים טַרְעָפָן אָוּן זַיִן דַבּוֹק צַו אִים: אַזְוִי וּוְיַיְמָה מַזְהָרָא"ש הָאָט גַּעֲזָגָט פָּאָר אַבְּחָור וּוְאָמָר הָאָט זַיִד גַּעֲשָׁטִיפָט אַגְּזִיבָאָפָן זַיִן הַאֲנָט בְּשֻׁעָת מַעַן הָאָט גַּעֲטָאָגָצָן זַהָּקָע קִידּוּש

לִבְנָה: "דו ווילסֶט מיר אַנְכָּאָפָּן? לֵעָרָן אַשְׁר בְּנָחָל, אָזְׁוִי ווועסֶטו מיר אַנְכָּאָפָּן".

דא בי אונַן רעדט מען זיעער אַסָּאָך פֿוֹן מַזְהָרָא"ש; בי יעַדְעַ שְׁמוּעַם הַעֲרַט מַעַן: "מַזְהָרָא"ש", "מַזְהָרָא"ש", אָזְׁוִי אוּיך בי יעַדְעַ שְׁיעָור זְוָאָס מַעַן לְעַרְגַּט פָּאָר דָּא אַין הַכִּבְלָה הַקּוֹדֶשׁ הַעֲרַט מַעַן: "מַזְהָרָא"ש", "מַזְהָרָא"ש", "מַזְהָרָא"ש"; זעַגְעַן דָּא דִי פְּרִישָׁע תְּלִמְדִידִים זְוָאָס וּוּעָרָן לְעַצְפָּנָס מַקּוֹרְבָּן, קוּמַעַן זְיִי מִיט אַגְּשָׁרְיִי: "הַיְתָבֵן מִיר הַאֲבָן נִישְׁתַּחֲווּת מַזְהָרָא"ש, מִיר זעַגְעַן שְׂזִין גַּעֲקוּמַעַן צַו שְׁפָעַט?!" זָאָג אַיך זְיִי שְׁטַעַנְדִּינָן זְוָאָס רַבִּי נְהָן זְכָר צְדִיק לְבָרְכָה הַאֲט גַּעַזְגַּט פָּאָר רַבִּי נְחָמָן טוֹלְטְשִׁינְגָּעָר וּוּעָן עָר אִיז גַּעֲקוּמַעַן דַּעֲרַצְיָילָן אוּ עָר הַאֲט גַּעַטְרָאָפָּן אַיְד זְוָאָס הַאֲט גַּעֲקוּמַעַט דַּעֲם רַבִּי. דִי מַעַשָּׁה אִיז גַּעַזְוָעָן אוּ רַבִּי נְחָמָן טוֹלְטְשִׁינְגָּעָר זְכָרְנוּ לְבָרְכָה הַאֲט אַמְּאָל גַּעַבְאָפְט אַ הִיטְשׁ (טְרֻעָמָפּ) מִיט אַיְגָעָם יוֹסֶל פָּאָרָגְטִשְׁיק, אָזְׁוִי שְׁמַוְעַסְגָּרִיג זְאָגָט עָר פָּאָר רַבִּי נְחָמָן טוֹלְטְשִׁינְגָּעָר: "אַיך הָאָב גַּעֲקוּמַעַט דַּעֲם רַבִּי", אָוָן רַבִּי נְחָמָן טוֹלְטְשִׁינְגָּעָר הַאֲט אִים מַקְנָא גַּעַזְוָעָן מִיט דַּעֲם זְוָאָס עָר הַאֲט גַּעֲקוּמַעַט דַּעֲם רַבִּי, הַאֲט אִים רַבִּי נְהָן גַּעַזְגַּט: "יוֹסֶל פָּאָרָגְטִשְׁיק הַאֲט נִישְׁתַּחֲווּת גַּעֲקוּמַעַט" דַּעֲם רַבִּי, עָר הַאֲט 'גַּעַזְוָעָן' דַּעֲם רַבִּי, דו 'קְעַנְסָט' דַּעֲם רַבִּי, זְוִיל דו לְעַרְגַּסְט דִי סְפָרִים פֿוֹן רַבִּי, אָזְׁוִי זְיִי דַּעֲרַעְבָּן זְאָגָט (לייטַשִּׁי מַזְהָרָן חַלְקָא), סִימָן קְצָבָה: 'פָּנָיו שְׁכָלוּ וְנִשְׁמְתוּ נִמְצָאִים בְּתֹוךְ סְפָרוֹ', דִי פְּנִים, שְׁכָל אָוָן נִשְׁמָה פְּגָעָם צְדִיק גַּעַפְגַּט זְיִד אַין זְיִגְעָן סְפָרִים'; דָּאָס זָאָג אַיך אַיך פָּאָר אַלְעָ פְּרִישָׁע מַקּוֹרְבִּים: "אוּ אִיר

וועט לערגנון מוהרא"ש'ס ספּרים וועט איר אלע האבן שיבות
מייט דעם צדיק".

דען אייבערשטער זאל העלפֿן זאלסֶט גיין צו דיין חתונה
בשעה טובה נמלחת און אויפּבוּעַן א שטוב לשם
וילתפארת.

תקי

וואזוי מאכט מען די קינדר ער זאלן
מסכימים זיין צו ביליגע שמחות?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מיר גיינען אם ירצה השם בר מצוה מאכן בקרוב, און מיר גרייטן זיך
זו מאכן בלוי א קידוש שבת אין שלו, איזו ווי דער ראש ישיבה שליט"א
אייז שטענדיג מעור או עס אייז נישט פָּדָאי אויסציאנווארפּן אויזיפּיל געלט
אויף די עטלייכע שעה פון די שמחה, ובפרט או מען האט נישט פון וואז
דאם צו באצאלן.

דען פראבלעム אייז אבער או מײַן זוּן, דער בר מצוה בחור, אייז זיינער
נישט צופרידן דערפּון. וויפּיל מיר האבן פרובייט אים מסביר צו זיין די
גרזיסע זכות צו מאכן א ביליגע שמחה און נישט אריינפאַלן אין חובות
- וויל ער דאס נישט פָּאַרְשְׁטִין, אויך האט ער מזאָ פון זיין עהבר
וואס לאָקָן פון אים או ער גויט נישט האבן א נארמאָלע בר מצוה אין
א זאל איזו ווי יעדר אינגעַר.

איך בין זיכער או איב ער וועט באקומען א בריוו פונעם ראש ישיבה
שליט"א מיט חיוק אויף דעם ענין, וועט דאס אים געבן די כוחות עס
יא צו טן.

יינשך פָּה

תשובה:

בעורת ה' יתברך - יום ד' פרשת שמota, י"ח טבת, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ער האלטן דיין בריוו.

אלטם ווענדט זיך אין די חינוך וואס מען געבט פאר די
קינדרער; קינדרער וואס וואקסן אויף געזונט, איז יעך
ואך וואס מען 'דארפ' האבן קויפט מען און יעך ואך וואס
מען 'וויל' האבן - וויל יענער האט דאס - קויפט מען נישט,
אווי איז קינדרער וואס וואקסן אויף מיט אן אמת'ע לעבן;
וואס מען לעבט פאר זיך, מען לעבט נישט וויל יענער
לעבט - דעם אלט, ווען עס קוימט צו פראווען זייער שמחות,
ווי א בר מצוה, חתונה ובדזהה, וועלן זיין נישט בעטען פון
די עלטערן צו מאבן טייער שמחות וויל יענער מאכט
אווי און אווי, נאר זיין וועלן זיין פרײיליך מיט די שמחה
אליענס און פארשטיין או טאטע מאמע האבן נישט ובי'.

געלויבט דעם אייבערשטיין או בי אונז אינעם מוסך אין
ויליאמסבורג אוי מען מתקן די קינדרער צו לעבן
פאר זיך און נישט קוקן אויף יענען: מען ליגט א שטארקע

הנוש אויַפְּ דעם - בעיקר בי די מײַדְלֶעָךְ - או נישט יעַדְעַ
וַאֲךְ וּוְאָם מֵעַן 'זָוִיל' באַקּוּמֶט מֵעַן. מֵעַן לְעַרְגַּט זַיִ אָוִים דַּעַר
חִילּוֹק פֿוֹן אַ וְאֲךְ וּוְאָם מֵעַן 'דָּאַרְפְּ' אָזִין אַ וְאֲךְ וּוְאָם מֵעַן 'זָוִיל'.
איַךְ בָּאָפְּ אָזְן אַ הַגְּמָא. וּוּעַן עַס קּוּמֶט אַגְּהוּבְּ יָאָר, די צִיִּיט
וּוּעַן מֵעַן דָּאַרְפְּ זַיִ אַגְּגְּרִיְּטַן פָּאָרְזִן קּוּמְעַנְדִּיגְּן שׂוֹלְעַ
יָאָר, אַוְיֵבְּ קָעַן מֵעַן נַאֲךְ נַזְעַן די טָאַשׁ (בריפְּקָעִים) פֿוֹן
פָּאָרְזִיאָר - 'דָּאַרְפְּ' מֵעַן נִישְׁטַ קְוִיפְּן אַ גִּיעַן; עַס קָעַן זַיִין
צּוֹמָאַל אוּ מֵעַן 'זָוִיל' אַ גִּיעַן, וּוְיַיְלְ יעַדְעַר מַעֲגַטְשַׁ 'זָוִיל' גִּיעַן
אוּן שִׁינְגַּע זַאֲכָן וּבָכוּ, אַבְעַר מֵעַן אַיְזַן מַסְבִּיר אַיִן שׂוֹלְעַ פָּאָר
די קִינְדַּעַר אוּ אַ גִּיעַן טָאַשׁ קָאָסְטַ פָּאָר די עַלְטַעַרְן גַּעַלְתַּ.
מֵעַן לְעַרְגַּט מִיטַּזְיָה זַיִ אַזְיַן קָאָסְטַן גַּעַלְתַּ אוּן מֵעַן קָעַן
נִישְׁטַ מַוְטְשַׁעַן די טָאַטְעַ מַאֲמַעַן אַיִן בְּלָאָזִן, סְטְרָאַשְׁעַנְדִּיגְּן אַזְיַן
מֵעַן גִּיטַּט נִישְׁטַ אַיִן שׂוֹלְעַ בִּזְיַן מֵעַן באַקּוּמֶט אַ גִּיעַן; אַפְּיַלוּ
עַס רַעַדְתַּ זַיִה דָאָ פֿוֹן קְלִיְיַן גַּעַלְתַּ, אַבְעַר אוּ מֵעַן אַיִן מַחְנַה
די קִינְדַּעַר אַוְיַפְּ דַעַם וּוּעַלְן זַיִ דָאָס פָּאָרְשְׁטִיַּן וּוּעַן עַס קּוּמֶט
זַיִיְעַר צִיִּיט חַתּוֹנָה צִי הַאֲכָן אַדְעַר בָּר מַצְוָה הַאֲכָן אַזְיַן
וּוּעַלְן גִּיְיַן צִוְּ דִי שְׁמַחָה פָּרִילִיךְ אַיִן צּוּפְרִידַן.

דַּעַרְיבְּעַר אוּ דַו דָּאַרְפְּסַט אַזְיַה וּוּ אַזְיַי דַו קְעַנְסַט
אַרְיִינְגְּרַעְנְגַּעַן ביִ דִיְגַּעַן קִינְדַּעַר בִּילִגְעַן שְׁמַחוֹת
וּבְדוֹמָה, זַאֲלָסְטוּ רַעַדְן מִיטַּזְיָה דִיְגַּעַן קִינְדַּעַר אַסְאָךְ דִּיבּוֹרִים
פֿוֹן אַמְוִינָה. ביִ די שְׁבַתְ' דִיְגַּעַן סְעוֹדוֹת זַאֲלָסְטוּ אַסְאָךְ רַעַדְן
פֿוֹן דָאָס גְּרוֹזִיסְקִיַּט פֿוֹן לְעַבְנַן מִיטַּן אַיְיַבְּעַרְשַׁטַּן, דַּעַרְצִיְלַ זַיִ
די מַעְשָׁה פּוֹגָעַם בָּעֵל תְּפִלָּה וּוְאָם דַעַר הַיְלִגְעַר רַבִּי הַאֲטַ
אָונָנוּ דַּעַרְצִיְילַט (סִפְרִי מַעְשִׁיות, מַעְשָׁה יַבָּ), זַיִ דַעַר בָּעֵל תְּפִלָּה

פֶלעַגְתָן זָאנֵן פָאָר אַלעַמְעָן: "עַם אִיז נִישְׁטָא קִין אַנְדָעַרְעַ
תְּבִלְיַת אֹיְף דֵי וּוּלְטַ, נָאָר צַו דִינְגַען דָעַם אַיְיבָעַרְשַׁטְן", וּוָאָס
דָעַר גִּיבָּור הָאָט גַעַזְאָגְטָ פָאָרְן בָּעֵל תְּפָלָה: "אַיְיךְ הָאָב גַעַהָעַרְטַ
פִינְגָעַם קָעַנְגַי אָז פַוֵּן אַלְעַ תְּאוֹות קָעַן מַעַן אַרְזִיסְגַעַמְעָן דָעַם
מַעַנְטַשׁ חַוֵּץ אַ מַעַנְטַשׁ וּוָאָס אִיז אַרְיִינְגַעַפָּלְן אַיְן תְּאוֹות
מַמְזָן", אָנוּ וּוָאָס דָעַר בָּעֵל תְּפָלָה הָאָט גַעַזְאָגְטָ: "גַעַבָּאַלְעַ
וּוַיְלַט אִיר גַעַלְטַ? פַוֵּן גַעַלְטַ זָאלְטַ אִיר מִיטַ מִיר נִישְׁטַ שְׁמוּעַסְן".

או דו וואוינט איז אָרֶץ יִשְׂרָאֵל זַאֲלַסְטוּ פָּאָרָן קִיּוֹן יְבָנָאֵל
מייט דִּינְגָעַ קִינְגָעַר אָוָן זָעַן דָּעַם בֵּית הַמְּדֻרְשׁ וּוְאָס
מוֹהָרָא"ש הָאָט גַּעֲבוֹיט, זַאֲלַסְטוּ גַּעֲבָן אַ קִיּוֹק וּוְאָס שְׁטִיט
בַּיִם אַרְיִינְגָאנְגַן צָוֵם בֵּית הַמְּדֻרְשׁ; מוֹהָרָא"ש הָאָט גַּעֲשָׁרִיבָן
אוֹפְּגַן טִיר פּוֹגָעָם בֵּית הַמְּדֻרְשׁ דֵי וּוְעַרְטָעָר: "הַבָּעֵל תְּפָלָה
אָמָר: עֲדֵין אַתֶּם רֹצִים מִמּוֹן? מִמּוֹן לֹא תְדַבְּרוּ בְּלַל", אַיִן
אִידְישׁ: "דָעַר בָּעֵל תְּפָלָה הָאָט גַּעֲזָגָטָן: נַאֲכָלִין וּוַיְלַט אַיר
גַּעֲלַט? פּוֹן גַּעֲלַט זַאֲלַט אַיר מִיט מִיר נִישְׁט שְׁמוּעָסָן".

יעדעם מאל ווען איך בין זכה צו זיין אין יונאל גייך
נאכאמאל צום גרויסן בית המדרש נאר צו זען דעם
טאיולן דאס בענט עט יעדעם מאל ארײַן אין מיר א שטארקע
התעוררות, זענידיג ווי מותרא"ש האט געלעבט מיטין
אייבערשטן, און ווי שטארק מותרא"ש האט גענומען דעם
רבינס ווערטער בתמיות ובפישיות און קיין חכמוֹת איז
אן קיין דריידלעה.

לִין אַיְכָעֶר דַעַם בְּרִיווֹ נַאֲכָמָאָל אָזֵן נַאֲכָמָאָל.

תקיד

וואס טו איך איז מיין ראש הפלל איז זיעדר גערזועז?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך לאָרֶן איז אַפְּלֵל, אַבְּעָר דָּעָר רָאשׁ הַפּוֹלֵל אַיְזָה אַלְעַמָּל אַנְגָּעָצְיוֹן
אַיְזָה בְּרוֹנָה אַזְּוִיפָּה דֵּי אַינְגָּעָלִיט, אַיְזָה דָּאָם שְׂטָעָרט מְמַשׁ פָּוּן צָו קָעָגָעָן
לְעַרְגָּעָן גַּעַתְּעָרִיגָּה מִיטָּה שָׁוֹב הַדָּעָת. הָאָט אַיר אָפְּשָׁר אַן עַצְתָּה פָּאָר מִיר
וּוְאָס אַיךְ קָעָן טָוּן?

יְנִישָּׁר פָּח

תשובה:

בעורת ה' יתברך - יום ב' פרשת וארה, כ"ג טבת, שנת תשע"ט לפרט קפוץ
לכבוד ... גָּרוֹ יָאִיר

איך האב ערחהאלטן דיין בריוו.

די נאנצע זאָה פָּוּן גַּיְינָן אַיְזָה כּוֹלֵל אַיְזָה נִישְׁטָה אַזְּוִי פְּשָׁוּטוֹן אַ
אַינְגָּעָרְמָאן וּוְאָס הָאָט חַתְּנָה גַּעַתְּהָאָט דָּאָרָף גַּיְינָן אַרְכְּבָעָטָן
אַיְזָה בְּרַעֲגָעָן פְּרָנָסָה, אַזְּוִי וּוּי עָרָהָט אַונְטָעָרְגָּעָשְׁרִיבָן אַיְזָה
די בְּתֻובָה: "וְאַנְּאָא אַפְּלָח וְאַוקִּיר וְאַיְזָן וְאַפְּרָנָס יְתִיבִּי בְּהַלְכּוֹת
נוּבָרִין יְהָדָאִין, דְּפָלָחִין וּמוֹקָרִין וּוֹנָגִין וּמְפָרָנִין לְנַשְּׁיחָוֹן
בְּקוּשְׁטָא", אַיךְ וּוּעָל דֵּיר שְׁפִיְיָזָן אַזְּוִי וּוּי אַיךְ דָּאָרָף שְׁפִיְיָזָן
וּזָין וּוַיְיִבְּ מִיטָּה אַזְּמָתָה; דָּאָם אַיְזָה דָּעָר דָּרָךְ הַתּוֹרָה, אַזָּה דָּעָר
מִאָן זָאָל בְּרַעֲגָעָן פְּרָנָסָה אַיְזָה דֵּי וּוַיְיִבְּ זָאָל אַזְּפָצִיעָן דֵּי

קינדרער, טוּן די שטוב אַרְכָּעַט, מסֵּדֶר זִין די שטוב, קאָכָן
פָּאָר די מאָן אַין קינדרער, אַין אָנוֹי ווייטער.

'בָּוְלָל' אַיז נִישְׁט גַּעֲמָאָכְט פָּאָר יַעֲזָן אַיִּינָם, כּוֹלֶל אַיז גָּאָר
גַּעֲמָאָכְט פָּאָר אַיְגָעָלִית וּוָאָס נִפְשָׁם חַשְׁקָה בְּתֹרָה,
זַיִּיל עַרְגָּעָן מִיט גְּרוּסָם הַתְּמָדָה אָוּן זַעְגָּעָן נִישְׁט מְבָטָל קִין
איַין רְגָעָ. דַּעֲמָאָלֶט אַיז אַגְּרוֹיְסָע זַאְה אָוּ די וּוַיְיב אַיז גְּרִיְיט
וַיִּד מַסְּרָר נִפְשָׁם זַיִּין אָוּן בְּרַעְגָּעָן פְּרָנָסָה אָוּ אַיר מַאְן זַאְל
זַיִּין אָוּן לְעַרְגָּעָן, אַבְּעָר דָּאָס וּוָאָס אַיְגָעָלִית זַיִּין אַיז בּוֹלֶל
אָוּן גַּיְעָן לִיְדִיגָּן וּבוּ בְּשָׁעָת די וּוַיְיב זַיְעָרָע דַּאְרָפָ זַיִּד
אַרְיְסָלְעָפָן אַרְכָּעַטָּן עַבְזָדָת הַפְּרָה, נַאֲכָדָעָם גַּעֲמָט עָר די
גַּעֲלָט פָּאָר וַיִּד מַעְשָׁה פְּרִיעָז אָוּן טִילָּט אַיר איַין וּוָאָס צַו
טוּן דַּעֲרָמִית וּבוּ - דָּאָס אַיז אַשְּׁרַעַקְלִיבָּעָ זַאְה, דָּאָס וּוַיְזִימָּט
אוּ דָעָר מַעֲנְטָש אַיז פּוֹל מִיט אַכְּזָרִיות.

יַעֲצָט וּוּעָסְטוּ שַׂיִן פָּאַרְשְׁטִיִּין פָּאַרְזּוֹאָס דִּין רָאַשׁ הַבּוֹלֶל אַיז
אַזְוִי בְּרוֹגָןָה עָר דַּאְרָפָ זַוְּכָן פָּוּן וּוֹאָ צַו שָׁאָפָן גַּעֲלָט
צַו צָאָלָן פָּאָר די כּוֹלֶל אַיְגָעָלִית וּוֹעֵן רְבּוּ דְּרוֹבָּם דְּרִיְעָן
וַיִּד לִיְדִיגָּן אָוּן בְּטָלְעָן די צִיְּיט. הַשֵּׁם יִשְׁמְרִינוּ וּוָאָס קוּמָט
אַרְזּוֹאָס פָּוּן גַּיִּין לִיְדִיגָּן אַנוֹדָאִי פָּאַרְשְׁטִי אַיךְ דִּין רָאַשׁ הַבּוֹלֶל
פָּאַרְזּוֹאָס עָר אַיז בְּרוֹגָןָה עָר זַוְּכָט פָּוּן וּוֹאָ עָר קָעָן אַוִּיסְהָאָלְטָן
די אַיְגָעָלִית, אָוּן וּוֹעֵן עָר בְּעַט וַיִּד אַיז מַעַן זַאְל לְעַרְגָּעָן
לְאָכְט מַעַן אַים אַין פָּנִים וּבוּ.

דוּ פְּרַעְגָּסְט וּוָאָסדוּ קָעְגָּסְט טוּן;דוּ הַאָסְט צְיוּי בְּרִירָות,
אַךְ עָר זַעַץ דִּיךְ לְעַרְגָּעָן פְּלִיְיסִיג, דַּעֲמָאָלֶט וּוֹעֵט עָר נִישְׁט

וַיְיִן בְּרוֹגֶן אֲוִיפָה דֵיר, נָאָר עַר וּוּעַט דֵיר מַתּוֹק וַיְיִן אָוָן הַעַלְפָן מַצְלִיחַ וַיְיִן אַיִן לְעַרְגָּעַן. אֲבָעָר אֲוִיפָה דַו הַאַלְטָסָט נִישָׁט בַּיָּם לְעַרְגָּעַן - לְאוֹ אָפָ פּוֹלָל; פָּאָרְנוֹאָס זָאָלְסָטוֹ וַיְיִצְן אַיִן פּוֹלָל אָוָן מַבְטָל וַיְיִזְנַט צִיִּיט, אָוָן נָוָרָם וַיְיִזְנַט צָעָר פָּאָר דֵיר אָוָן פָּאָר דִּין רָאָשָׁה הַכּוֹלָל? עַנְדָעָרְשָׁגִי וַיְהִי אַמְלָאָכָה קְלָה וְגַקְיָה, אַזְוִיְבָעָרְעָה רַיְינָעָה אַרְבָּעַט, אָוָן וּוּעָן דַו הַאָסָט אַבִּיסָל אַיְבָרִינָעָה צִיִּיט זָאָלְסָטוֹ לְעַרְגָּעַן פָּאָר אַבִּיסָל חֻמְשָׁ, אַבִּיסָל מְשִׁנִּיות אָוָן אַבִּיסָל גַּמְרָא.

דָעָר אַיְבָעָרְשָׁטָעָר זָאָל הַעַלְפָן זָאָלְסָט הַאָבָן הַצְלָחָה אַיִן אָלָעָ דַיְינָעָה וּוּעָן.

תקטו

וּוָאָס טַו אַיך אָז מִיְיַן שְׂוּעָר בְּרַעְגָּט אַרְיָין אַסְמָאָרְטָפָאָזָן?

שָׁאָלָה:

לְבָבוֹד דָעָר רָאָשָׁה יְשִׁיבָה שְׁלִיטָאָה,

אַגְּרוֹיָן יְיִשְׁרָפָח פָּאָר דַי שְׁיעָוָרים אָוָן חַיוּקָה, אַיך בֵּין הַיִּגְתָּט בְּרוֹקָה הַשֵּׁם אַינְגָּאנְצָן אָז אַגְּרוֹעָרְעָר מַעֲנְמָשָׁ, אַיך הַאָב אַגְּנָהְיוֹבָן לְעַרְגָּעַן שְׁיעָוָרים כְּסָרְדוֹן, אַיך גַּי יְעַצְטָעָנְדִיָּן תַּנְגָּד צָוָם עַרְשָׁטָן מָאָל אָוָן מִיְיַן לְעָבָן, אָוָן דַי אַגְּרוֹעָר שְׁיעָוָרים בֵּין אַיך בְּרוֹקָה הַשֵּׁם אַוְיך וַיְיִעָר שִׁין מַצְלִיחַ.

אַיך הַאָב גַּעֲוֹוָאָלָט פְּרַעְגָּן וּוּי אַוְיך זַיְה צָו פִּירָן וּוּעָן מִיְיַן שְׂוּעָר. עַר קוּמָט צָו מִיר אַהֲיָם אָוָן עַר וּוּוִיזָט פָּאָר דַי קִינְדָעָר קְלִיפָס אַוְיף זַיְן אַיְפָאָזָן. אַיך פְּרוֹבִיר אִים צָו זַאָן אָז בֵּי אָוָן קוּקָט מַעַן נִישָׁט דַי וְאָבָן,

עַצְתּוֹ

תקטו

אָמֹנוֹנָה

רי

אֲבָעֵר עַר זָאַט אוֹ אַבִּסֶּל מַעַן פָּעֵן יָא, אָז אוֹ מַעַן דָּאָרֶף אַיְסֶל עַרְגָּעָן
דַּי קִינְדָּעָר וּוֹאָס מַעַן מַעַן זָעַן אָז וּוֹאָס מַעַן טָאָר נִישְׁט זָעַן.

עַר אַז אַ בִּינְגָעָס מָאָן, עַר פָּאָרֶט אַסְאָה אַיְבָעֵר דַּי וּוּעָלָט, אָז מִיר
הָאָבָן נִישְׁט אַלְּזָא אַ וּוּגָן וּוּ אַזְוִי אַנְצּוּקָוּמָעָן צָו אִים, דָּעָרִיבָעֵר זָאַט עַר
אַיְנָה אַלְּזָא אוֹ מִיר זָאַלְּזָא אַרְיְגָנְגָעָמָעָן דַּי בְּלִים אַינְדָּעָרְהָיִם בְּדַי צָו קָעָגָעָן
אַנְהָאַלְּטָן אַ קָּשָׁר מִיט אִים.

אוֹיְךְ הָאָבָן מִיר אַ שָּׁאָלָה וּוֹאָס צָו טָוָן וּוּעָן עַר אַז בַּי אָנוּ אַזְוִיְּסָבָת,
מִיר וּוּיְסָן נִישְׁט אַזְוִיְּבָעָן מִיר קָעָגָעָן יוֹצָא זַיְינָן קִידְרוּשׁ פָּוָן אִים, צָו
מַעַן מַעַן מְרִינְקָעָן פָּוָן זַיְינָן, אָז אַזְוִי וּוּיְטָעָר לְגַבְּיַי אַינְדָּעָרְעָה הָלָכָות,
וּוֹאָס אַז זַיְינָן דִּין?

אוֹיְךְ מַאֲכָת וִיךְ אַז עַר רַעֲדָת אַמְּאָל זָאָקָן וּוֹאָס מַעַן רַעֲדָת נִישְׁט אַז
אַזְדִּישָׁע שְׁטוּבָ.

אַזְהָאָפְּרָעָר רַאֲשָׁה יִשְׁבָּה שְׁלִיטָא וּוּעָטָמָר גַּעֲבָן הַדְּרָכָה וּוֹאָס צָו
טָוָן אָזָן וּוּ אַזְוִי זִיךְ צָו פִּירָן. בַּיּוֹ יְעָצָט הָאָב אַזְהָאָט גַּעֲהָאָט גַּאֲרָקְלִינְגָעָן
קִינְדָּעָר, אֲבָעֵר יְעָצָט הַוִּיבָּן וּוּ שְׂוִין אָז צָו פָּאָרְשְׁטִין אַבִּסֶּל, אָז מִיר
מוֹזָן וּוּיְסָן וּוֹאָס זִיךְ זָאָגָן אָזָן וּוּ אַזְוִי זִיךְ צָו פִּירָן מִיט זַיְיָ.

יַיְשָׁר פָּחָ פָּאָר אַלְעָם

תְּשׁוּבָה:

בְּעַזְוָת ה' יְתִבְרָךְ - יּוֹם ב' פְּרָשָׁת וְאֶרְאָה, כ"ג טְבָת, שָׁנָת תִּשְׁעַ"ט לְפָרָט קָטָן
לְכֻבּוֹד ... נָרוֹ יָאֵר

אַזְהָאָב עַרְהָאַלְּטָן דִּין בְּרִיוֹ.

אַשְׁרִיךְ וְאַשְׁרִי חַלְקָה אַז דַּו לְעַרְגָּסְט אַזְיְפָן סְדָר גַּרְדָּךְ
הַלִּימֹוד פָּוָן חַיְלִינְגָן רְבִיְּן (בָּמְבָאָר בְּשִׁיחָות חַרְבָּן, סִימָן עַז);

ווער עס געט אן דעם רבינ'ס ווערטער בתמימות ובפשיות איז זוכה צו נאר שיינע זאכן, מען איז זוכה צו מטיל זיין בכל התורה פולח און צו זיין דבוק אינעם אייבערשטען.

אייפ דיביג פראגעם וואס דו פרענקסט וועל איך דיר ענטפערן על ראשון ראנזון ועל אחרון אחרזון:

א) וויסן זאלסטע או דער רבוי געבט אונז א וועג צו קעגען זיין ערליך און הייליג און אין די זעלבע צייט איזק מכביד זיין די עלטערן אפילו זי פירן זיך אנדרערש וכו'.

בנגע דין שעוער וואס ער קומט אין שטוב און וויזט פאר די קינדרער קליפס וכו' וויסן זאלסטע או ביבוד אב וואס איז זיער א הארבע מצוה און מען דארף זיער אבטוניג געבן איזיפ די בבוד פון עלטערן. דער רמב"ם שרייבט (פרק ה' מהלבות מחרים, הלנה ט): "בל המבזה אביו או אמו אפילו בדברים ואפלו ברמיה, חרי זה אror מפי הגבורה", איז במען פארשעט עלטערן אפילו נאר מיט ווערטער, אדער אפילו נאר ברמיה - איז מען שווין פארשאלאטן פונעם אייבערשטען: דעריבער דארף מען זיער אקטונג געבן ווען מען רעדט מיט עלטערן צו רעדן צו זיך בדרכ בבוד, מיט דרכ ארץ און הבנעה.

וזאזייל איז דיר או דו געמסט נישט אריין איז שטוב קיין שום סארט כל' וואס ערליך איזן געטען נישט אריין איז שטוב און דו ווילסט אויבציאן ערליך אידישע דורות, אבער פון די אנדרער זיימ דארפסטו וויסן או דער

עַצְתּוֹ

תקטו

אָמֹנוֹנָה

רטו

שְׁטָעָרְקָסְטָעָר חִינּוֹךְ פָּאָר דִּי קִינְדָּעָר אֵיזֶה זַיִן וּוַיְיַזֵּן וּוֹיְמַעַן שְׁעַצְטָטְדָעָר דִּי עַלְטָעָרָן; קִינְדָּעָר קָעָן מַעַן נִישְׁטָ אַזְיַסְשָׁפִילָן, קִינְדָּעָר וּוַיְיַסְן אַלְעָם אַזְנָן בָּאָפָן אַלְעָם אַזְוָף. אֲפִילָוּ וּוֹעֲנָן מַעַן פִּירְט זַיִד מַעַר אַפְגָּעָה הִיטָּן וּוֹיְדָי עַלְטָעָרָן וּבָבוֹן טָאָר מַעַן נִישְׁטָ רַעַדְן צַו זַיִן מִיטָּחִיצָה אַזְנָן וּלְזָוֵל, מַעַן טָאָר נִישְׁטָ אַזְוָעָק מַאֲכָן דִּי עַלְטָעָרָן וּוֹיְזַיִן זַיִן פִּירָן זַיִד, נָאָר מַעַן דָּאָרָפְ בְּעַטְן דָּעַם אַיְבָּעָרְשָׁטָן פָּאָר זַיִן אַזְנָן פָּאָר אַלְעָם אַיְדָן אוֹ אַלְעָם זָאָלָן תְּשִׁוָּבָה טָוּן אַזְנָן זַיִד פִּירָן עַל דָּרָךְ הַתּוֹרָה.

אוֹדוֹ וּוּעָסְטָ מִכְבָּד זַיִן דִּיְין שְׁוֹועָר אַזְנָן פָּוּן דִּי אַנְדָּעָרָעָז וּוּיְטָ - וּוּעָסְטָוּ וּוּיְטָעָר זַיִן שְׁטָאָרָק מִיטָּהִין וּוּעָגָ פָּוּן חִינּוֹךְ וּבָבוֹן - וּוּעָטָ דִּיְין שְׁוֹועָר אַלְיָינָס הַאָבָן שְׁכָל נִישְׁטָ צַו קוּמָעָן צַו דִּיר מִיטָּהִים וּבָבוֹן, עָר וּוּעָט אַלְיָינָס אַזְיַסְשָׁהָעָרָן וּוַיְיַזֵּן פָּאָר דִּיְינָעָ קִינְדָּעָר קָלִיפָּס וּבְדוֹמָה.

דוֹ קָעָנְסָט אִים זָאָנָן מִיטָּגְרוּיָס דָּרָךְ אָרְץ, מִיטָּגְעָמָסְטָעָנָעָן וּוּעָרְטָעָר פָּאָר עָרָ קָוּמָט צַו דִּיר אַזְנָבָה, אוֹדוֹ בִּיסְטָ מְתָנָה דִּי קִינְדָּעָר זַיִן זָאָלָן זַיִן אַפְגָּעָזְוָנְדָעָרָט פָּוּן דִּי בְּלִים וּבָבוֹן, אַזְנָן אַזְוָיָס לְעָרָגָט מַעַן מִיטָּהִים זַיִן אַזְנָבָה אַזְנָן סְקוּלָס, אַזְנָן אוֹ זַיִן זָעָעָן דָּאָס בִּיְיָ עָרָגָט זַיִדְעָ טָוּט עַס זַיִן צְעָמִישָׁן; אוֹדוֹ וּוּעָסְטָ אִים דָּאָס זָאָנָן מִיטָּהִים דָּרָךְ אָרְץ, נִישְׁטָ אַזְוָף אַזְנָבָה אַזְנָבָה לְעָרָגָט אִים זָאָנָס זָאָמָס צַו טָוּן, נָאָר אוֹ דָּאָס צְעָמִישָׁט דִּי קִינְדָּעָר - וּוּעָט עָר זְכָבָר מַעַר נִישְׁטָ קָוּמָעָן צַו דִּיר מִיטָּהִים.

(ב) אַזְוָף דִּיְין צְנוּיִטָּע פְּרָאָגָעָ, אוֹ עָר בְּעַט אַיְר זָאָלָט אַרְיִינְגָּעָמָעָן אַזְנָבָה שְׁטָבָה אַקְאָמְפִיּוֹטָעָר אוֹ עָר זָאָל קָעָנָעָן

רעָהן וּכ' ; וּוֹאֶס זָאֵל אִיךְ דֵיר זָאנָן, הַוְנְגַדְעַרְטָעַר שְׁטוּבָעַר
זָעֲגָעַן שְׂזִין לִיְידָעַר חַרְבוֹב גַעְווֹאָרָן פֿוֹן דָעַם וּוֹאֶס מְעַן הָאָט
אַרְיִינְגְּבָרְעַנְגָט אַיְן שְׁטוּב אַקְאַמְפּוּטָעַר, טַעַבְלָעַט, אַיְיפָאָר,
אַיְיפָעַד וּכ' וּכ' . דָאֶס רַיְסָט אַרְיוֹס יְעַדְעָס בְּרַעְקָל יְרַאַת
שְׁמִים, עַס קִילְט אָפְ דִי אַמְוֹנָה, עַס אַיְן גּוֹרָם אוּ דִי גַּאנְצָע
שְׁטוּב זָאֵל צָעַפָּאָלָן, אַיְן צָוָם סּוֹפְ פָאָלָט מְעַן אַרְאָפְ אַיְן זַיְעַר
אַטְיְפָע אַפְגְּרִינְד. דַעְרַפָּאָר אַיְן אַסְוָר צַו הַאָכָן אַיְן שְׁטוּב
סִי וּוֹאֶס פָאָר אַכְלִי וּוּעַלְכָעַ מְעַן קָעָן מַחְבָּר זַיְן צָוָם
אַיְנְטָעַרְגָט, אַדְעָר וּוֹאֶס מְעַן קָעָן זַעַן דַעְרוֹיָפְ מָאוֹוִיס. דָאֶס
הָאָט נִישְׁטָט צַו טְזִין מִיטְ פְּרוּמְקִיִּט, דָאֶס אַיְן פְּשַׁזְטָעַץ שְׁבָלָן;
אַיְן דִי אַלְעַ וּוֹאֶס לְאָכָן זַיְד אַיְסָט דַעְרַפָּוֹן, זַיְ לְאָכָן אָפְ פֿוֹן
עַרְלִיכָע אַיְדָן וּוֹאֶס זָאנָן אוּ מְעַן זָאֵל דָאֶס נִישְׁטָט אַרְיִינְגְּבָרְעַנְגָעַן
אַיְן שְׁטוּב, דִי מְאָכָן לְצָנוֹת פֿוֹן זַיְד אַלְיִינָס אַיְן זַיְ וּוּעַלְן
בָאָצָאָלָן אַטְיְיִעְרָע פְּרִיאַיְזָהָשָׁם יְרַחְם.

ג) אַוִיָּפְ דִיְין דְּרִיטָע פְּרָאָגָעָן; דַו שְׁרִיבִיכְסָט נִישְׁטָט פָאָרוֹוָאֶס
מְעַן קָעָן נִישְׁטָט יוֹצָא זַיְן קִידּוֹשָׁ פֿוֹן אַיְס וּכ' . דַו קָעַנְסָט
נוֹצָן פָאָר קִידּוֹשָׁ מְאָסָט וּכְדוּמָה לְזָה וּוֹאֶס הָאָט נִישְׁטָט דִי
אַלְעַ שְׁאָלוֹת, אַבְעַר חַס וּשְׁלוֹם מְאָכָן אַ פִּירָוֶד לְבָבָות צְוִוִּישָׁן
אַיְרָע עַלְטָעָרָן.

דַעְר אַיְבָעַרְשְׁטָעַר זָאֵל הַעַלְפָן אוּ אַיְן דָעַם זְכִוָּת וּוֹאֶס דַו
זְוֻעָסָט מְכַבֵּד זַיְן דִיְגָע עַלְטָעָרָן אַיְן דִיְין וּוּיְקָ'ס עַלְטָעָרָן
זָאֵלְסָטוֹ זַעַן נְחַת בִּי דִיְגָע קִינְדָעָר.

תקטו

וַיַּבְרֵל אִיז דָּעַר שִׁיעָור זִיךְ מַחְזָק צֹזִין?

שָׁאַלָּה:

לְכֻבּוֹד דָּעַר רָאשׁ יִשְׂבָּה שְׁלִיטָא"

אִיךְ הָאָב גַּעֲלִינְט דָּעַם בְּרוּוּ" וּוְאַס אַיר הָאָט גַּעֲנְטְּפָעֶרֶט אַוְיָפְּ דַּי
פְּרָאנְגַּע "וַיַּבְרֵל אִיז דָּעַר שִׁיעָור אַנְצּוּהְוִיבָּן נַאֲכָאָמָּאָל אָונְ נַאֲכָאָמָּאָל?" וּוּעַן
מַעַן פָּאַלְט אָונְ מַעַן פָּאַלְט אַזְוִיפְּלָט מַאַל שְׁפִירָט מַעַן שְׁוִין אוּ עַם אַיז
בְּאַמְתָּה נַאֲרִישׁ צֹזִין אוּ מַעַן הוַיְבָט אָונְ נַאֲכָאָמָּאָל.

אִיךְ הָאָב זִיךְ מַחְתָּה גַּעֲוּעַן מִיטַּ דָּעַם בְּרוּוּ, וּוְיַיְלַ דַּי גַּעֲלְבָעַ קְשִׁיאָ דְּרוּקָט
מִיר שְׁוִין אַסְאָךְ יַאֲרָן אָונְ אִיךְ הָאָב זִיךְ יַיְעַר הַנְּאָה גַּעֲהָאָט פַּוְנָעָם עַנְטְּפָעָר,
אַבְּעָר אִיךְ הָאָב פְּרוּבִירָט צֹזְמִיקִים זִיְין דַּי עַצְוָתָ פַּוְנָעָם בְּרוּוּ, סִי צֹזִין וְאַנְנָן
תְּהִלִּים אָונְ סִי צֹזְלַעַגְעַן יַעֲדָן טָאגְכָּה וּבָה, אִיךְ שְׁפִירָט אַבְּעָר נִישָׁט אָז
עַם וְאַל מִיר הַעַלְפָנוּ, אִיךְ פָּאַל צְוִירִק אַרְיִין אָונְ עַבְיוֹרָות טָאגְטַעְלִיהָ; אִיךְ
וַיַּוְיִס שְׁוִין בְּאַמְתָּה נִישָׁט וַיַּבְרֵל אִיז דָּעַר שִׁיעָור זִיךְ צֹזִין בְּתַעַק זִיְין.

אִיךְ בֵּין אַחֲתָן, אָונְ עַם הוַיְבָט מִיר אָן אַוְיָפְּקָוּמָעַן גַּעֲפִילָן אָז אַפְּשָׁר
גַּיִיט זִיךְ נַאֲרְנִישָׁט טַוִּישָׁן נַאֲהָ דַּי חַתּוֹנָה. בַּיּוֹ גַּעֲצָט פְּלָעָג אִיךְ זִיךְ טַרְיִיסְטָן
אוּ נַאֲהָ דַּי חַתּוֹנָה קַוְמָט גַּנְעָט צִיְּטָן אָונְ קִיְּן פְּרָאָבְלָעָמָעָן, אַבְּעָר גַּעֲצָט
הַוִּיבָּה אִיךְ שְׁוִין אָונְ הַאֲבָן סְפִיקָוֹת אַיְן דָּעַם".

אִיךְ הָאָפְּ דָּעַר רָאשׁ יִשְׂבָּה שְׁלִיטָא" וּוּעַט מִר קַעְגָּעָן אָן עַזְהָ גַּעֲבָן,
מִיר וְאַגְּנָן וּוְאַס צֹזִין.

אַגְּרוֹיָסְן יַיְשָׁר בָּה

י. אָזְן דָּעַם חָלֵק מִבְּקָבֶב תַּפְתָּה.

יח. מַעַר אַבְּעָר דָּעַם אָזְן דָּעַם חָלֵק מִבְּקָבֶב תַּקְלָן, תַּקְמָן.

פְּשׁוּבָה:

בְּעִזּוּת ה' יְתִבְרֵךְ - יּוֹם ד' פְּרֶשֶׁת וְאֶרְאָה, כ"ה טְבַת, שְׁנַת תְּשׁוּעָת לְפָרֶט קָטָן
לְכִבּוֹד חֲתֹנוֹ ... נָרוֹ אַיְיר

אֵיךְ הָאָב עַרְהָאָלְטָן דִּין בְּרִיוּוֹ.

דָּאַנְק אָזָן לוֹבֵד רָעָם אַיְבָּעָרְשָׁטָן אוֹ דָו הָאָסְט גַּעַטְרָאָפָן
דִּין שִׂידּוֹךְ; נָאָך אַבְּיסָל וּוּעָסְטוֹ חֲתֹונָה הָאָבָן - וּוּעָסְטוֹ
וּבָה זַיִן צַי זַיִן אָן עַרְלִיבָע אִיד. דִי הַיְילִינְגָע חֲכָמִים זַעַן
(פֿסְחִים קְיֻבָּה): "מְצֻוָה וְגַנְוָף טָהוֹר, נֹשָׂא אָשָׁה וְלוֹ בְּנִים", וּוּעַן
מְעַן הָאָט חֲתֹונָה אַיְזָמָעָן רְיִין אָזָן מְעַן קָעָן דִּינָעָן רָעָם
אַיְבָּעָרְשָׁטָן מִיט אַרְיִינְגָעָם מַה.

אֵיךְ בְּעַט דִּיר זַיִעַר זַאֲלָסְט אָפְלָאָזָן דִּינְגָע אָלְטָע מְעַשִּׁים;
יַעֲצַט הַוִּיבְט זַיְדָה אָן אַגְּיִיעָה תְּקוּפָה אַיְזָן דִּין לְעַבּוֹן מִיט
רָעָם וּוּאָס דָו גַּיִיסָט חֲתֹונָה הָאָבָן. דָעָר הַיְילִינְגָעָר רְבִי הָאָט
אַמְּאָל גַּעַזְאָגָט פָּאָר אַחֲתָן דָאָס וּוּאָס חֲכָמִינוֹ זְבָרוֹנָם לְבָרְכָה
זַעַן (חֲתוּבָה טְוָה): "בִּיאָזְמָדְקָדִין לְפִנֵּי הַכְּלָה", אוֹ מְרָקְדִּים אַיְזָמָעָן
אַלְשָׁוֹן פּוֹן טַאָגָזָן אָזָן שְׁפְרִינְגָעָן, "בִּיאָזְמָדְקָדִין וּמְרָקְדִּין"
עַל מַה שְׁהִיחָה לְפִנֵּי הַכְּלָה, הַיְנָה לְפִנֵּי הַחֲתֹנָה", דָאָס הַיְיִסְט
אוֹ אַחֲתָן דָאָרָפְ אַיְבָּעָרְשָׁפְרִינְגָעָן וּוּאָס אַיְזָמָעָן פָּאָר דִי
חֲתֹונָה, עַר דָאָרָפְ פָּאָרְגָעָן זַיִן גַּעַזְעָאָזָע עַבְרָ אָזָן אַנְהָזִיבָן
פּוֹנְדָאָסְגַּיִי (תְּיִ מַזְבָּרָן, סִימָן תְּקָפָה).

דָאָס וּוּאָס דָו פְּרֶעֶגֶסְט: "וּוּפְיִיל אַיְזָמָעָן דָעָר שְׁיִעוֹר זַיְהָ צַו מְתַזְקָן
זַיִן?", וּוּסְעָן זַאֲלָסְט אַו אַרְיִינְגָעָן אַיְזָמָעָן דִי קְדוּשָׁה גַּעַמְט
גַּישָׁט אַיְזָמָעָן מִינּוּט, מְעַן דָאָרָפְ אַסְאָךְ וּוּאָרָטָן בֵּין מְעַן אַיְזָמָעָן

זוכה צו ווערן א פהן גדוֹל. דער הייליגער רבִי ר' אלימלך פון ליזענסק זבורתו יגן עליינו טייטשט זואס חכמינו זברונם לברכה זאגן (וימא כ): "בָּבָרְכָה צוּוֹת הַפָּהָן אֲפָא הַשֵּׁם, וְנִשְׁמַע קֹלוֹ בִּירִיחּוֹ", זאגט ער (נעם אלימלה, תחנת פרשת וישלח): "שׂוֹמֵן אֶרְזָה צְרִיךְ הָאָדָם לְצַעַק: אַנְּאָה הַשֵּׁם, עַזְרָנִי שָׁאַזְבָּה לְעַבְדָּה בְּאֶמֶת", זאו וְנִשְׁמַע קֹלוֹ, אָבֵל לֹא בְּיָמִים מַוְעַטִּים", מען דארף אַסָּאָה שְׁרִיְעָן צוֹם אַיִּבְעָרְשָׁטָן בֵּין מַעַן אַיז זוּבָה צוֹ וְעַרְן אַצְדִּיק.

זוי נישט צעבראָכוֹן פון דעם זואס דו זעסט או עס גויט אַרְיִיבָּר אַסָּאָה צִיְּמָה זואס דו מַוְטְשָׁעָסֶט זִיכְרָה אָוּן דו קומסֶט נִישְׁט אָן זָכוֹי זָכוֹי, וויל דער רבִי זאגט (ליקוטי מותרין חלק ב', פֿמָּו מה): "בְּשָׁאָדָם נְבָנָם בְּעִבּוֹדָת הַשֵּׁם, אַנְּיָה הַקְּרָה שְׁמָרָאֵין לוֹ הַהְתְּרַחְקּוֹת, וְנִדְמָה לוֹ שְׁמָרָהִקְיָין אָוּתוֹ מַלְמָעָלה זָאוּן מַגִּיחָין אָוּתוֹ בְּלֵל לְבָנָם לְעִבּוֹדָת הַשֵּׁם", אַזְוִי גויט עס ווען אַמעְנְטִישׁ וויל ווערן אָן עַרְלִיבָּר אַיד, ער שְׁפִירָט ווי קיינער דארף אִים נִישְׁט, "וְבְּאֶמֶת בְּלֵי הַהְתְּרַחְקּוֹת הַוָּא רַק בְּלֵוּ הַתְּקִרְבּוֹת", אַבָּעָר דָּאָס אַיז נָאָר אַזְוָעָג ווי אַזְוָי מַעַן וויל דער גַּעַנְטָעָרָן דעם מַעְנְטִישׁ צוֹם אַיִּבְעָרְשָׁטָן, אָוּן אַיִּבְעָרְשָׁט אַיז שְׁטָאָרָק בֵּין זִיכְרָה אַלְטָט זִיה, דָּאָן וּוּעָט ער אלְעָם אַרְיִיבָּרְגִּין אָוּן ער וּוּעָט זוּבָה זִיְן צַ אַלְעָ מְדִרְגּוֹת זואס זַעַנְעָן נָאָר פָּאָרָה אַגְּעָן.

דָּאָס אַיז דִּין שִׁינְקִיִּט אָוּן דָּאָס הַאֲטָט דָּעָר אַיִּבְעָרְשָׁט ער לִיבָּן: צַו זָעָן ווי אַיד זואס עס קָאָכְט אַיז אִים אלְעָ שְׁמוֹזָן אָוּן גַּאֲרִישְׁקִיְּטָן, מִיט דעם אלְעָם דָּעָרָה אַלְטָט ער זִיכְרָה אַלְטָט זִיה,

און ער קומט נאכאמאל צוריק צו אים, ער בעט דעם
 אייבערשטיין און ער ווינט זיך אויס: "רבונז של עולם איך
 וויל זיין אן ערלייבער איד, האב אויף מיר רחמנות זבו' זבו'"
 דאס קען אפלו א מלאה נישט באנוויזן.

זאלסט גיין צו דיען מהטנה מיט גרויס פרייד און אויפשטען
 אן ערלייבע אידישע שטוב.

תקיו

זאל איך מיטגעמען מיינע קינדר ער אויף אומאן
 טראץ די נסיבות פון שמירת עיניהם אויפן זועג?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

זום ערשט וויל איך אייך באדאנקען אויף אייערער הערלייבע שיורים
 וואס האט געמאכט א ריזיגע טויש אין מײַן לעבן, הקדש ברוך הוא
 יישם שכרכם בכפלין כפלין.

אייך פאר שויין אסאך יאָרֶן אויף אומאן אויף ראש השנה ברוך השם,
 אבער איך האב קינמאָל נישט מיטגעגעמען מיינע קינדר ער. איך הער
 אבער בי די שיורים או עס איז זא וויבטיג מיטזונגעמען די קינדר ער
 אהין. מײַן שאלה איז, איזו ווי מײַן שטוב ווערט געפֿרט אויף א פֿרִוּמָען
 אופּן, חן בנגע זיין אַפְּגַעַשְׂיַידַט פון אלע סאָרט מאָדרענקיין זואָס באָפט
 זיך אַרְיִין, סְמַאָרְטְּפָאָזֵן אָזֵן ווַיְדִיאָז אַזְּטִירִיפְּ פְּסָול בַּיִ מִיר אָזֵן שטוב,
 אויך אָזֵן דער בית המדרש וואָז אַזְּדָאָזָעָן, אָזֵן אָזֵן די תלמוד תורה
 וואָז אַז שִׁיק מִינָע קִינְדָעָר זְעַגְעַן רְבָם בְּכֻלָּם פָּוּן אַזְּעַלְבָעָ שְׁטוּבָעָר.

יעצט וווען איך נעם מיט מיין זיין פון עלי' פאר קיין אומאן, אויז טיבע
בויים אנטקומען צום ערפערט ווועט ער זען או מעיר פון רוב פון די אידן
וואס וארטן ארייף צו גיין אויפֿן פְּלִינְגָּרְדַּן אַסְמָאָרְטָפָּאָן אֵין האנט
און בשעה'ן זיצן אויפֿן פְּלִינְגָּרְדַּן ער זען ווי אידן קוֹרְן ווַיְדָאָם, אַונ
בקיל די הנגה און די דיבורים אויפֿן פְּלִינְגָּרְדַּן אַסְמָאָרְטָפָּאָן קען
זיין מיט ליבטזיניגקייט, אויז ווי אזווי ווועט ער אויפֿנְעָמָעָן אויא זאך, או
יעצט בשעה'ן טוֹן די גְּרָעֶסֶטֶן זאך וואס אויז שְׂיִיחָה, צו פָּאָרְן קַיִן אַומָּאָן
אויף ראש השנה - זעט ער גָּאָר או אַזְוִיפְּלִיל אַידָּן וואס פָּאָרְן אויך קַיִן
אַומָּאָן, טוֹעַן אָזְעַלְכָּעַ סָאָרְטַּן וְאָכָּן וואס ער זעט נִישְׁתָּן זיין נַאנְצָעַ לְעָבָן?

איך פארשטיין או מען דארפֿן זיין די אידן ליפֿ זכויות, און דער רבּי
אייז א דאקטער וואס היילט אויס סײַ מיך אונָן סיַ זיין, אבער א קינד
וואס דארפֿ בְּכָל חיווק אַוּעַקְצִוְשְׁטֵין פֿון די שְׁרָעְקְלִיבָעַ נְסִינוֹת הַדוֹּר,
קָעַן פֿון דָּעַם קָוְמָעַן צַו אַמְּסָקָנָא אוֹ מעַן קָעַן זַיִן אָן עַרְלִיכְבָּעַר אִיד
צְיוּאַמְּעַן מִיט די אלָעַ טְרִיפְהַגָּעַ זַאֲכָן.

יִשְׁרָאֵל בְּחֵן אַוְעֲקָבָן פָּנָן אַיִלָּר טִיבָּעָר צִיִּיט

תשובה:

לכבוד ... נרוי יאיר

איך **הָאֵב** **עַרְהָאַלְטָן** **דִּין** **בְּרִיוֹ.**

וּזְאוֹיֵל אָיו דִיר אָו דו בִּיסְט מַתְנָגֶךָ דִיְיָגָע קִינְדָעֶר זַיִי זָאָלָן זַיִן אֲפֶגְעָשִׂידָט פֿוֹן שְׁלָעְבָטָסָן אָו מַעַן אָיו מַתְנָגֶךָ דִי קִינְדָעֶר מִיט לִיבְשָׁאָפָט וּזְעָלָן זַיִי אַוִיסְוָאָקָסָן עַרְלִיכָע אִידָן. שְׁלָמָה הַמְלָךְ זָאנְט (מִשְׁלֵי כט, י): "יִסְרָר בְּנָה וַיְנִיחָה, וַיִּתְן מַעֲדָנִים

לנֶפֶשׁ", או מען איז מְתַנֵּה קִינְדָּעָר אַיְפָן גוֹטָן וּועֲגָן וּועָלָן זַיִן נָאָר בְּרֻעְנָגָעָן נָחָת.

דעָר עַיְקָר זַאֲלָסְטוֹ זַיִן מְתַנֵּה זַיִן אוֹ זַיִן זַאֲלָן לְעַבָּן מִיטָּן אַיְבָּעָרְשָׁטָן אָוֹן יַעֲדָעָן זַאֲהָן וּוְאָסָן זַיִן דָּאָרְפָּן זַאֲלָן זַיִן אַים בְּעָטָן; קִינְדָּעָר הַאָבָּן אַ רִיְּנְקִיְּתָן אַיִן זַיִהָּ, בַּיִּזְיָּ אַיִן דַּי אַמְוָנָה קְלָאָר אָוֹן לוֹטָעָר, דָּעָרְפָּאָר זַאֲלָסְטוֹ זַיִן מְתַנֵּה זַיִן זַיִן זַאֲלָן לְעַבָּן מִיטָּן אַמְוָנָה; דָּעָרְצִיְּלָן זַיִן מְעָשָׂוֹת פָּוֹן תְּפָלָה וּוי דַּעָר אַיְבָּעָרְשָׁטָעָר הַעַלְפָט וּועָנָן מְעָן בְּעַט אַים, וּועָלָן זַיִן אַיְסָוּוֹאָקָסָן עַרְלִיבָּעָן אַיְזָן.

אנְדָּאי זַאֲלָסְטוֹ בְּרֻעְנָגָעָן דִּיְיָנָעָ קִינְדָּעָר קִיְּין אַיְמָאן צָוָם הַיְּילִינָן רְבִּין אַיְזָף רָאָשָׁה הַשְּׁנָה; עַם אַיִזְבָּאָוִיסְטָט דַּי מְעָשָׁה אוֹ וּועָנָרְבִּי יַיְדָל פָּוֹן דָּאָשָׁובְזָבָוּתָו יְגַנְּנָעָן עַלְיָנוּ - אַיְגָנָעָר פָּוֹן דַּי גְּרוֹסָעָ תְּלִמְדִידִים פָּוֹן רְבִּין - אַיִזְגַּעַקְוּמָעָן צָוָם רְבִּין אַיְזָף רָאָשָׁה הַשְּׁנָה, אַזְוִי וּוי דַּעָרְבִּי הָאָטָן גַּעַהְיִיסָן, הָאָטָן זַיִן זַוְן אַיְיךְ זַיְעָרְשָׁטָאָרָק גַּעַוּוֹאָלָט מִיטָּן קְוּמָעָן, אַבְעָרְבִּי יַיְדָל הָאָטָן גַּעַטְרָאָכָט אוֹ עַם וּועָטָן זַיִן זַיְעָרְשָׁוּעָרְפָּאָרָן קִינְדָּר דַּי שַׁוּעָרָעָן וּועָגָן וּבָוָה, אַיְיךְ הָאָטָן אַיִזְגַּעַקְוּמָעָן גַּעַלְטָט אַיְזָף שְׁפָעָן. לְמְעָשָׁה אַיִזְעָרְבָּעָן צָוָם רְבִּין אַלְיִינָסָן אַזְיִין זַוְן; וּועָנָרְבִּי אַיִזְעָרְבָּעָן צָוָם רְבִּין שְׁלָוָם גַּעַבָּן הָאָטָן דַּעָרְבִּי זַיִהָּ אַנְגָּעָרְפָּהן: "אַיִזְעָרְבָּעָן אַזְיִין אַזְיִין" וּוְאַנְדָּעָרָה; דַּעָרְבִּי טַאָטָעְבָּעָן צָוָם מִיר - גַּלְיִיבָּטְעָרְבָּעָן דַּאֲהָן אַיִן מִיר, אָוֹן דַּעָרְבִּי זַוְן גַּלְיִיבָּטְעָרְבָּעָן אַיִן מִיר, פָּוֹן דַּעָסָטְעָרְבָּעָן הַאָלָטְעָרְבָּעָן טַאָטָעְבָּעָן אַפְּ דַּעָם זַוְן פָּוֹן קְוּמָעָן צָוָם מִיר"; עַם הָאָטָן גַּעַבְאָדָעָרְטָט פָּאָרָן

רבין או ער האט נישט מיטגעברענgett זיין זון וויל דער רבוי האט געוואלט או מען זאל קומען צו אים מיט די קינדרער.

אווי פירן זיך אלע תלמידי הibal הקודש: מיר פארן ראש השנה מיט אלע קינדרער פון פאר זיי ווערן זיבן זאר. מיר קוקן נישט אויף גארנייט און מיר בראבן אלע מניעות, יעדר אינער האט זיך זינגע נסונות און אין יעדר תקופה קומען אפיר אנדרע נסונות, אמאן אויז געווין די נסזון או עס אויז נישטא קיין עסן געהעריג, אדרער די בעט אויז נישט געהעריג, האבן מיר דאם צעבראבן און געקומען אפילז און עסן און זלעפן, אווי ווי דער רבוי האט געאנט (חזי מוחרן), סימן תה): "יא עסן - נישט עסן, יא זלעפן - נישט זלעפן, יא דאועגען - נישט דאועגען, דער עיקר או מען זאל זיין בי מיר אויף ראש השנה"; אין אווי קומען בסדר אן פרישע נסונות, אבער מיר פאלן דעם רבין אין קומען צו אים אויף ראש השנה.

או דו ווילסט געבן א גוטע חינוך פאר דיבגע קינדרער זאלסטע זיי מיטגעמען מיט דיר און זיי מהנד זיין אונטערוועגן זיי זאלן האבן שמירת עינים, וועסטו זוכה זיין צו ערליך אידישע דורות.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

תקיה ~

וּוֹאָס זֶאָל אֵיךְ טוֹן וּוֹעַן אֵיךְ זֶעָן אַנְדָעָר בְּחוֹרִים טוֹעַן עֲבִירֹת?

שָׁאַלְהָ:

לְכַבּוֹד דָעַר רָאשׁ יִשְׂבָּה שְׁלִיטָא,

קָוִידָם כָּל אַ גְּרוֹיְסָן יִשְׂרָאֵל פָּח פָּאָר דִי הַעֲרָלִיכָּע שִׁיעָוִרִים וּוֹאָס זַעֲגַען
מִמְּשָׁ בְּמִים קְרִים עַל נַפְשׁ עַוְפה.

אֵיךְ לְעַרְן אַיְזָן אַ חַסִּידִיְשָׁע יִשְׂבָּה גְּדוֹלָה אַיְזָן אַרְצָן יִשְׂרָאֵל, אַיְזָן בְּרוֹךְ
הַשָּׁם אֵיךְ פְּרוֹבִיר דָאָס בְּעַסְטָע צַו זַיְינָן אַן עַרְלִיכָּעָר אֵיךְ אַיְזָן זַיְזָן הַאֲלָטָן
בְּקָדּוֹשָׁה וּכְוּ. אַבְּעָר לְיִדְעָר זַעֲגַעַן דָא פָוָן מִינְגָעָן חֲבָרִים וּוֹאָס הַעֲרָן נִישְׁטָן
אוֹיסָס דִי שִׁיעָוִרִים אַיְזָן זַיְזָן דַוְרָהָן מִיטָהָרָבָע עֲבִירֹת רַתְמָנָא לְאַלְןָן,
אַיְזָן זַיְזָן בָּאָפָן אַזְוִינָן אַרְיָין יַוְנְגָעָן בְּחוֹרִים וּבְהַזְמָה. וּוֹיל אֵיךְ וּוֹיְסָן צַי אֵיךְ
הַאֲרָפָה אַדְעָר אַזְהָבָעָן בְּכָלְלָעָפָעָס טוֹן וּזַעֲגַעַן דָעָם, אַיְזָן אַזְוִיב יָא, וּוֹאָס
קָעָן אֵיךְ טוֹן?

אֵיךְ קוֹק אַרְוִיס צַו בְּאַקְוּמָעָן אַ תְּשֻׁבָּה, אַ גְּרוֹיְסָן יִשְׂרָאֵל פָּח

תְּשֻׁבָּה:

בְּעִזּוֹתָה ה' יִתְבָּרַךְ - יּוֹם ג' פְּרִשְׁתָה בָא, ב' שְׁבָט, שָׁנַת תְּשׁוּעָת לְפָרָט קָטָן
לְכַבּוֹד ... נָרוּ יָאֵר

אֵיךְ הָאָב עִרְהָאֲלָטָן דִיְיָן בְּרִיוֹו.

זַזְאַוְיל אַיְזָן דִיר אוֹדוֹ הַאֲסָט נִישְׁטָן קִיְינָן שִׁיבָות מִיטָהָר
בְּחוֹרִים וּוֹאָס רַעְנָן נִיבָול פָהָן מַזְהָרָא"שׁ זְבָרָנוֹ
לְבָרָכה הָאָט גַּעֲגַעַן אַ סִימָן וּוֹי אַזְוִי מַעַן קָעָן וּוֹיְסָן מִיטָהָר

עַצְתּוֹ

תקיה

אמונה

רעה

וועם מען קען זיך חברן, אויב יענער רעדט אידל - איז א סיִמְן או ער איז ערליך אין גוט איז מען מגע זיך חברן מיט יענען, אבער אויב יענער רעדט נישט אידל, אפילו ער זעט אויס פון אינדרויסן גוט, ער גיט אונגעטען מיט חסידי'שע קליידער - זאל מען אנטלויפן פון יענען.

חכמוני זברזט לברכה זאגן (חילין ז): "רב בדיק בלישנעה"; זאגן צדיקים אַרְמוֹן, או מען קען דערקעגען אויף אַמענטש לוייט זיין רעהן - ווער ער איז אויב רעדט ער אידל איז אַסיִמְן או ער איז אַערליךער אַיד, איז נישט דארף מען פון אים אנטלויפן. אוזי ווי דער הייליגער רבבי זאנט (ספר המידות אוט ניבול פה, סיִמְן א): "זוער עס רעדט ניבול פה איז אַסיִמְן או זיין גאנצע קאָפּ איז אים פֿאַרדאָרבּן רְחַמְנָאָ לְצָלָן"; דעריבער פֿרְייַ אַיך זיך זיינער צו הערן או דו האָסְטּ נישט קײַן שְׁיִבּוֹת מיט די בְּחוּרִים וואָס פֿירְן זיך אויף נישט אידל.

אונדי זאלסטו טוּן צו דער זאה; זאלסט מודיע זיין פאר דיין ראש ישיבה או עס זענגן דא בְּחוּרִים וואָס טוּן מעשה נבלֶה צויזען זיך רְחַמְנָאָ לְצָלָן. זועט ער אַפּוּעַקְשִׁיקָן די בְּחוּרִים וואָס פֿאַראָבָּפּן יונגע בְּחוּרִים אַיז עֲבִירָות, זועט די ישיבה נאָך קעגען אַנגִין, או נישט - זועט גָּאָרְגִּישְׁטּ בליעבן פון די גאנצע ישיבה.

דאָס וואָס מען זעט ווי ישיבות מאָכוּן זיך צו איז עס בליבקט גָּאָרְגִּישְׁטּ דערפּון, דאָס קוּמְטּ פון די עֲבִירָה וואָס

בחרורים טווען צוויישן זיך רחמנא לצלן. איזוי ווי מיר געפינגען אין חוויל (פנא דבי אלהו רביה, פרק י) אליהו הנביא האט דערציאילט: "פעם אחת הייתי מלהך בתרזה הגולה שבבל, ונכנסתי לעיר גדולה של ישראל ואין שם עפומ' כל. ומצתתי שם מלמד תינוקות אחר, וישבו לפניו מעתים נערום שרובן בני שמונה עשרה שנה ובני עשרים שנה", איך בין אמאל גענאנגען אין א שטאט אין חוויל לאָרֶץ, אין בְּכָל, און איך האב געטראפן א מלמד וואס האט געהאט זיעיר אסאך תלמידים - בערד צוויי הונדרט תלמידים אין די יארגענע פון אכזין בי צוואנטיגiar, "ולשנה האתרת חורת לשם ומצתתי את התלמידים אין רבם בגיןיהם אָלָא בן אחר בלבד שהוא היה בן בנו שבשביל מעשיהם המקלקלים של אותו נערום מת רבן ומהה אשתו ומת בנו ומתו כל הנערום שרובן בני שמונה עשרה ובני עשרים ולא נשתיירו רק הקטנים", נאך אiar בין איך צורי קגעקומען צו דער שטאט און איך האב נישט געקבעט טרעפֿן דעם מלמד, האט מען מיר געזנט או דער מלמד איז שווין געשטאָרבּן, איזוי אויך זעגען געשטאָרבּן זיין וויב און קינדר ער און אלע תלמידים, עס זעגען נאר איבערגעבליבן אפֿאָר יונגע תלמידים, "והייתי בוכה ומתראנט עליהם", האב איך אָנְגָּדָהִיבּן זיעיר שטארק צו זויגען, טראכטנידיג צו מיר: 'פארנוואס איז דער מלמד, זיין משפחה מיט די תלמידים - געשטאָרבּן?' "עד שבא אליו מלאך מן השמים ואמר לי מפנֵי מה אתה בוכה ומתראנט, אמרתי לו וכי לא אבכה ואתאנח על אלו שבאו לידי מקרה ומשנה

ועבשוי הָלְכוּ לְהַם וְהִי בֶּלֶא הֵי", בי' עַם אַיִן גַּעֲקוּמָעַן צָו
מיר אַ מְלָאָךְ פָּוֹן הַיְמָל אָזָן מִיךְ גַּעֲפָרָעָגָט: אַלְיהָוּ, פָּאַרְוּוָאָס
וַיְיִגְסָטוּ? הַאֲבָאֵיךְ אִים גַּעֲנָטְפָּעָרָט: צִי דָּעַן זָאֵל אַיִיךְ נִישָׁט
וַיְיִגְעַן, אָז דִּי אַלְעַזְעַן גַּעֲשָׂטָאָרָבָן...? "וְאָמָר לֵי לֹא יִפְהָ
עַשְׂתָּה שְׁאַתָּה בּוֹכָה וּמְתַאֲבָל וּמְתַאֲגָּה עַלְיָהָם, אַמְרָתִי לוֹ
מִפְנֵי מָה, וְאָמָר לֵי שָׁהָן הֵי עַוְשִׁין דְּבָרִים מִכְעָרִים וּדְבָרִים
שָׁאַנְנָן רְאוּיִין, וּמְקוּלְקָלִין בְּעַצְמָם, וְהֵי מַזְכִּיאָין שְׁבָבָת גַּרְעָ
חָנָם וְהָן לֹא הֵי יוֹדָעַן בְּעַצְמָן שְׁהַמִּיתָה מַשִּׁיגָתָן", הָאָט מִיר
דָּעַר מְלָאָךְ גַּעֲזָאָגָט: וַיְיִזְחַטְתִּי אַלְיהָוּ, זַי הָאָבָן גַּעֲטָוּן שְׁמוֹצִינָעַ
מְעָשִׁים; זַי הָאָבָן גַּעֲטָוּן עַבְיוֹת אַיִינָעַר מִיטָּן צְעוּוּיָּן.

מַזְהָרָא"שׁ הָאָט מִיר אַנְגַּעַזְאָגָט אַיִיךְ זָאֵל נִישָׁט אַרְוִיסְנוֹוָאָרָפָן
קְיִין בְּחוֹר פָּאָר קְיִין שָׁוָם וְאָה, חָוֵן אַיִיב עַר אַיִן
אַ קְרָאַנְקָעָר בְּחוֹר וּוָאָס לוֹיְפָט נָאָךְ אַנְדָּעָרָע בְּחוֹרִים; אָנוֹ
אַיִינָעָם זָאֵל אַיִיךְ פָּאָרְשִׁיקָן וּוְפָרִיעָר, אָז נִשְׁתַּט וּוּעַט זַיְהָ דִּי
יִשְׁבָּה נִשְׁתַּט הַאָלָטָן.

מַפְיִילָא זָאָלְסָטוֹ וַיְכָעֵר גַּיְין צָוָם רָאָשׁ יִשְׁבָּה אָזָן אִים
דָּעַרְצִיְּלָן אַלְעַזְעַטְמִים וּוָאָס דַו וַיְיִסְטָט.

נִיזְעַן אַיִסְטָרְבָּגְדִּיְינְגָעַ יַוְנְגָעַ יַאֲרָן, וַיְיִלְלָן מַעֲנָן לְעַרְגָּט
אַיִן דִּי יַוְנְגָעַ יַאֲרָן דָּאָס בְּלִיְבָט אַוִּיפָּא אַ נָּאָנָץ לְעַבָּן.
אַזְוֵי וְיִחְכְּמִינָנוּ זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה זָאָגָן (שְׁבָתָ קָנְבָ): "יַגְכִּוְתָּא בְּלִילָא
דָּוְרְדָא", דִּי שְׁעַנְסָטָע צִיְיט פָּנָגָעָם מַעֲנָטְשָׁנָס לְעַבָּן זַעֲגָעַ זַיְגָעַ
יַוְנְגָעַ יַאֲרָן, דָּעַרְפָּאָר זָאָלְסָטוֹ זַיְהָ מָאָבָן אַ שִּׁיעָוָר אָזָן מַשְׁנָיוֹת
אָזָן גַּמְרָא בְּסָדְרָן, הַוִּיב אָז פָּוֹן אַנְהָוִיב אָזָן וְיִלְאָגָג דַו

רָכֶה עַצְתּוֹ אֲמֹנוֹנָה

תקיט

בִּיסְטַ נִישְׁטַ מִסְיִים גָּאנֵץ שָׁס זָאלְסְטוֹ נִישְׁטַ אַבְעַר חַוְרָן,
גָּאָר גַּיְין וַיְיִטְעַר בְּסֶדֶרֶן. אַמְתַ טַאָקָע, עַם אַיְזַ וַיְיִטְעַר שְׁוּעָר
פָּאָר אַ בְּחֹור צַוְיַין אַפְּגַעַה יִתְן כֶּל זְמָן מַעַן הַאֲטַ נִישְׁטַ
מַתְוָנָה, אַבְעַר פָּוָן דַּי אַנְדַּעַר וַיִּתְהַסְּטַ נְאַבְנִישְׁטַ קַיְיזַן
עוֹלָ פְּרִנְסָה, אַיְזַ יַעֲצַט אַ צִיְיט וַיָּאמַם מַעַן קָעָן אַסְאָד אַנְקּוּמָעָן.

אַ גַּוְטַן טָאגַן.

תקיט

מַעַן טְשֻׁעָפָעַט מַיְיךְ אַיְזַ יִשְׁיבָה וַיָּעָגַן בְּרֶסֶלֶב,
וַיָּאָסַ קָעָן אַיְיךְ טָוָן?

שְׁאָלָה:

לְכָבוֹד דָּעַר רַאֲשַׁ יִשְׁיבָה שְׁלִיטַאָ,
אַיְיךְ בֵּין אַ בְּחֹור, דְּרוֹיִיצָן יָאָר אַלְטָן; אַיְן זְבוֹת פָּוָן דַּי שְׁיוּוּרִים הַאֲבָ
אַיְיךְ שְׂוִין גַּעַלְעָנֶט גַּמְרָא מִסְכָּת בְּרָכוֹת, שְׁבָת אָן עִירּוּבִין, אַיְן פִּיר מַאֲלָ
שְׁשָׁה סְדָרִי מַשְּׁנָה.

אַיְיךְ לְעָרָן אַיְזַ יִשְׁיבָה, נִישְׁטַ קַיְיזַן בְּרֶסֶלֶב עַיְשָׁבָה, וַיָּאוּ מַעַן טְשֻׁעָפָעַט
מִיר אָן מַעַן טְעַנְּהָט מִיטַ מִיר וַעֲנָן דָעָם; וַיָּאמַם זָאל אַיְיךְ טָוָן?

יַיְשָׁר פָּחָ

עַצְתּוֹ

תקיט

אמונה

רכט

פִשׁוּבָה:

בְּעֵזֶרֶת ה' יְתִבְרֹךְ - יּוֹם ד' פְּרִשְׁתָ בָא, ג' שְׁבָט, שָׁנַת תְּשׁוּעַת לְפִרְטַ קָטָן
לְכִבּוֹד הַבָּחוֹר ... נָרוֹ יָאִיר

אֵיךְ הַאֲבָב עַרְהָאָלְטָן דִין בְּרִיוֹו.

אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חַלְקִיךְ אָנוּ דָו נִיצְטָ אָוִים דִיְגָעַ יְוִנְגָעַ יְאָרָן מִיט
לִימֹוד הַתּוֹרָה; דָו הַאָסְטָ אֲנְגָעָהוִיבָן לְעַרְגָּעָן שׁ"ס
בְּסֶדֶרְנוֹ אַוִיפָן סֶדֶר דָרְךְ הַלִּימֹוד פָוָן הַיְילִינָן רְבִינָן (כְּמַבָּאָר בְּשִׁיחָות
הַרְ"ז, סֶפֶן ע), אָונָן דָו הַאָסְטָ שְׂוִין זָוְכהּ גַעְווּעָן צָו מִסִּים זְיַין
מִסְכָּת בְּרִכּוֹת, שְׁבָת אַיִן עִירּוֹבִין. אֲזֹוי אַוִיךְ לְעַרְגָּסְטָוּ מִשְׁנִיות
אָונָן דָו הַאָסְטָ שְׂוִין מִסִּים גַעְווּעָן פִּיר מָאָל שְׁשָׁה סֶדֶרְיָה מִשְׁנָה;
וְאוֹיְל אַיִן דִיר אַיִן וְאוֹיְל אַיִן דִין חָלָק אַוִיפָדִי וּוּעָלָט אָונָן
אַוִיפָעָנָן וּוּעָלָט.

בְּנָוְגָעַ דָאָס וְוָאָס מְעַן טְשֻעָפָעַט דִיר אַיִן יְשִׁיבָה; אֵיךְ וְוּאָלָט
דִיר גַעְזָאנָט וְאַלְסָט נִישְׁטָ דְעַרְצִיָּלוֹן פָאָר קִינְגָעָם וְוָאָס
דוֹ טְסָט, נָאָר וְאַלְסָט וַיְצָן פָאָר זָוְהָ אָונָן לְעַרְגָּעָן, וּוּעָלָן זְיַי דִיךְ
נִישְׁטָ טְשֻעָפָעַן, מְעַן קָעָן נִישְׁטָ טְשֻעָפָעַן מִיט אַיְגָעָם וְוָאָס מַאֲכָט
זָוְהָ נִישְׁטָ צוֹטוֹן. אָנוּ דָו וּוּעָסָט וַיְצָן פָאָר דִיר אַיִן דִי פְּרִיעִיעָ צִיְיט
וּוּעָן אַלְעָן זְעָנָעָן פָאָרְנוּמָעָן מִיט נַאֲרִישְׁקִיָּטָן - וּוּעָסָטוֹ זָוְהָ מַאֲכָן
אַ גַּטְעָ נַאֲמָעָן; דִיְגָעַ עַלְטָעָרָן וּוּעָלָן הַאֲבָב נַחַת פָוָן דִיר אַיִן
דוֹ וּוּעָסָט אַוִיסָנוֹאָקָסָן אָנוּ עַרְלִיבָעָר אִיךְ אַ גְּרוֹיְסָעָר צְדִיק.

וְעַצְתּוֹ צָו מִבְּבָדֵר זְיַין דִיְגָעַ מַגִּידִי שְׁיעָורִים אָונָן הַאֲלָט מִיט דִי
שְׁיעָורִים אַיִן יְשִׁיבָה, וְוָאָס דָאָס קוּמָט פָאָר אַלְעָם. אֲזֹוי
וְיַי הַיְילִינָן חֲכָמִים זְאָגָן (תְּנָא דְבִי אַלְהָוּ רְבָה, א): "דָרְךְ אָרֶץ

קדמיה לתורה", די ערשות ואה איז דורך ארץ און מידות טובות; בפרט ביום היילינו רבין איז דורך ארץ געוען די ערשות ואה. איזוי ווי דער רבבי האט געזאגט: "ווען קעניגן וואלטן געוויסט וואס פאר א דרך ארץ איך לערן אויס פאר מינגע תלמידים, וואלטן ווי געשייקט וייערע קינדרער צו מיר איך זאל ווי איסלערנען דרך ארץ".

וואלסט מיט האלטן די סדרים אין ישיבה, און אין די וויטיגע צייטן ווען קינדרער לערנט נישט וכו' - ואלסטו זיין מיט א משניות און א גمرا און לערגען בהתרמה רביה. און ווען עס קומען בחורדים ויה אונטערהאלטן אופר דיין חשבון ואלסטו נישט ענטפערן נאר וויטער לערגען; קווק נישט אופר קינגעם - וועסטו איסווארקון לשם ולתפארת. דער אייבערשטער זאל העלפן ואלסטה האבן הצלחה און אלע ענינים.

תקב

ווי איזוי געב איך מיין מעשר געלט פאר הפהה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם מו איך זיך באראנקען פאר די ווארעמע דרישות און חיוק, עס איז ממש מהיה נפשות.

איך הָאָב גַּעֲמָאכֶט אַ גַּעֲוִוְסָע אַינְגּוּעַסְטְּמַעַנְט אָזֵן אַיךְ הָאָב זַה
אַונְגְּטַעֲגַעַנוּמָעַן אָז אַחֲלָק פֿוּן דַי מַעְשָׂר וּוְעַל אַיךְ גַּעַבְנָן פָּאָר הַפְּצָחָה. יַעֲצָט
אַיְזַי מִין שְׁאַלְהָ וּוְאָם עַס גַּיְיט אַרְיִין אַיְזַי גַּדְרָ פֿוּן הַפְּצָחָה; נַאֲר צַוְּרוּקָן סְפָרִים,
אַשְׁר בְּנַחַל אָזֵן קַוְנְטָרִסִּים? אַדְעָר אַוְיַה צַוְּ פָּאַרְשָׁפְּרִיְּטָן דַי שִׁיעָרִים אָזֵן
נִינְגָּסִים, אַדְעָר אַפְּשָׁר פָּאָר דַי טַעַלְעָפָּאָן לְיַיְן וּוְאוֹ מַעַן קַעַן הַעֲרָן דַי שִׁיעָרִים?

אַ גַּרְוִיְּסָן יַיְשָׁר מַח

תשובה:

בְּעִזּוּת ה' יְתִבְרָךְ - יּוֹם ד' פְּרָשָׁת בָּא, ג' שְׁבָט, שָׁנַת תְּשָׁעַ"ט לְפָרָט קָטוּן
לְבָבוֹז ... נָרוֹ יָאֵר

אַיךְ הָאָב עַרְהָאֵלְטָן דִּיְיַן בְּרִיוּוּ.

מַעַן קַעַן זַה נִישְׁטָט פָּאַרְשָׁטְעָלָן דָּאָס גַּרְוִיסְקִיְּטָ פֿוּן מַזְבָּחָה
וַיַּיְן אַידְיִשְׁעָ קִינְגְּדָעָר זַיְן זַאֲלָן אַוְיַה וּוְיִסְן פֻּנְגָּעָם הַיְילִגְּנָן
רְבִינְסָ עַצּוֹת.

רְעֵר הַיְילִגְּנָר רְבִי נְתָן וּבְרוֹנוֹ לְבָרְבָּה זַאֲגָט (לְקוּטִי הַלְּבָבָת בְּרַכָּת
הַשְּׁחָר, הַלְּבָבָה ה', אוֹתָהּ לו) אַיְפָ'ן פְּסָוק (תְּהִלִּים קִיט, קְמָב): "צְדָקָתָה
צְדָקָק לְעוֹלָם, וְתוֹרָתָה אַמְתָה", וּוְעַלְכָעָ צְדָקָה בְּלִיבָּט אַיְפָ'
אַיְבִּיגָן? וּוְעַן מַעַן גַּעַבְטָ צְדָקָה צַוְּ פָּאַרְשָׁפְּרִיְּטָן דַי לִימָודִים
פֻּנְגָּעָם צְדִיקָן וּוְאָס אַיְזַי מַנְגָּה תּוֹרָת אַמְתָה, עַר וּוְיִזְטָ פָּאָר
אַלְעַמְּעָן אָז מַעַן קַעַן נָאָה צְוִירִקְקִוְמָעָן צָום אַיְבָּעַרְשָׁטָן - דָּאָס
בְּלִיבָּט אַיְפָ' אַיְבִּיגָן.

רְעֵרִיבָּעָר אַיְזַי נִישְׁטָא קִיְּין גַּרְעַסְעָרָעָ צְדָקָה וּוּ צַוְּ גַּעַבְנָן
גַּעַלְטָ פָּאָר דַי סְפָרִים: בְּפָרָט אַיְזַי אַונְגָּעָר דָּוָר

וואס מיר דארפֿן זיינָר וויבְטִיגּ האָבָן די סְפָרִים, נאכְדָע
וואס מיר געפּונְגַען זיך איז אַזְעַלְתַּן וואס איז אַנְגַּעַפּוֹלְטַן מיט
בְּפִירּוֹת אָזֶן אַפְּיקּוֹרְסּוֹת, אָזֶן מְעַן קָעֵן זיינָר גְּרִינְגּ אַנְקּוּמְעַן
צְוּ עֲבִירּוֹת. עַם ווּעָרָן גַּעֲדָרוֹקְטַן יְעַדְעַ רְגַע אַזְוִיפּילּ עַקְלְדִּיגּעַ
אָזֶן אַוִּיסְגַּעַלְאָסְעַנְעַן מְאַנְאַוִּינְעַן וּבָיַן וואס דְּוַרְךּ דְּעַם ווּעָרָן
אַפְּוּעַקְגַּעַרְיָסּן אִידְיָשַׁע קִינְדָּעָר פּוֹגָעָם אַיִּבְעַרְשָׁטָן, אָזֶן נָאָר די
סְפָרִים פּוֹגָעָם הַיְלִינְגּ רְבִּין האָבָן אַפְּחַ אָזֶן בְּרַעַנְגַּען צְוִירִיקּ
אַזְוִיפּילּ אִידְן צּוֹם אַיִּבְעַרְשָׁטָן, אַפְּלוֹ פּוֹן די ווּיְטַסְטָעַ פְּלַעַצָּעַר.

וַאֲזִיל אֵין פָּאָר דָּעַם וְוָאָס גַּעֲבַט זַיִן צְדָקָה צֹ דְּרוּקָן דִּי סְפָּרִים, בְּפֶרֶט אוֹ עַר הַעֲלָפֶט דְּרוּקָנוֹ דִּי קְוִנְטְּרִיסִים וְוָאָס מֹהָרָא"שׁ הָאָט גַּעַשְׁרִיבָן - וְוָאָס עַס אֵיז אַרְוִיְּסְגַּעַנוּמָעַן דִּי תְּמִצִּית פָּוּן רְבִינְסִים סְפָּרִים, בְּהִיא עַס זָאֵל זַיִן גַּרְינְגָן צֹ פָּאָרְשְׁטִין פָּאָר אַלְעָן וְוָאָס צַעַנְעָן שְׂוִין וּוַיִּתְ פָּאָרְקָרָאָן - אֵיז נִישְׁטָן דָּא קִיּוֹן גַּרְעָסְעָרְסִים פָּוּן דָּעַם.

פארביינד זיך מיט 'מוסחות היל' הקודש ברסלב
וויליאם סבורג אונ געב זיין איבער דיין נרבה;
דאם וועט גיין פאר די ספרים, קונטרסים, גליונות און פאר
אלע אופנים ווי אוזי מען קען נאר פארשפרײַטען די רײַגע
אמונה פאר אידישע קינדרער.

אין זכות וואם דו פארשפריאיטסט די הייליגע דיבורים אויף
די וועלט זאלסטו מצליח זיין אין אלע דינגע וועגן.

עַצְתּוֹ

תקכא

אָמֹנוֹנָה

רָלוֹג

תקכא

יִשְׁרָאֵל פָּאָרֶץ מֵיר מַאֲכוֹן לְעַרְבָּנוֹ תֹּרֶה

שָׁאַלְהָ:

לְכָבוֹד דָּעַר רָאשׁ יִשְׁיבָה שְׁלִיטָא,

אָ גְּרוּסָן יִשְׁרָאֵל פָּה פָּאָר אַלְעָ שְׁיעָוָרִים אָזִין חִזּוֹק וּוְאָס דָּעַר רָאשׁ
יִשְׁיבָה שְׁלִיטָא נַעֲבָט בְּסָדָר.

אֵיךְ בֵּין אָ בְּחֹור פָּוֹן אָרֶץ יִשְׁרָאֵל, אֵיךְ הָאָב בְּרוֹךְ הַשֵּׁם זָכָה גַּעֲוֹעַן
צַו עֲנָדִינָן צַו אָזְוִיָּטָן מַאֲלָ שְׁשָׁה סְדָרִי מִשְׁנָה, אָזִין אֵיךְ הָאָב יָעַצְתּ
גַּעֲנָדִינָט צַו עֲרָשָׁטָן מַאֲלָ מַעֲבֵיר סְדָרִי זַיִן סְדָר בְּרָאָשִׁית שְׁנִים מִקְרָא
וְאֶחָד פְּרָנוֹמָן; אֵיךְ וּוַיַּל אֵיךְ וּוַיַּעַר שְׁטָאָרָק בְּאַדְאַגְּקָעָן פָּאָר דָּעַם.

יִשְׁרָאֵל פָּה

תְּשִׁוָּבָה:

בְּעֹזֶרֶת הָיְתָבֵךְ - יוֹם ד' פְּרָשָׁת בָּא, ג' שְׁבָט, שִׁנְתַּת תְּשָׁעַט לְפִרְטָט קָטָן
לְכָבוֹד ... נָרוֹ יָאֵר

אֵיךְ הָאָב עֲרָהָאָלָטָן דִּין בְּרִיוֹו.

אֵיךְ פְּרָיִי זַיְד וּוַיַּעַר צַו הָעָרָן אָז דָו הָאָסְטָ שְׂזִין מִסְיִים גַּעֲוֹעַן
צַוְויִי מַאֲלָ שְׁשָׁה סְדָרִי מִשְׁנָה.

מְעַן קָעָן זַיְד נִישְׁטָט פָּאָרְשְׁטָעָלָן דָאָס גְּרוּסְקִיָּט פָּוֹן לִימֹוד
מִשְׁנִיות: מַזְהָרָא"ש זַאֲגָטָה: "זַוְעָן מַעֲנָטָשָׁן זַוְאָלָטָן זַוְעָן
גַּעֲוֹיָסָט וּוְאָס מִשְׁנִיות טוֹט מִיטָן מַעֲנָטָשָׁ - זַוְאָלָטָן אַלְעָ
עוֹסָק גַּעֲוֹעַן אַזְוִי דָעַם בְּהַתְּמָדָה רֶבֶה": דָאָס רַיְגִּינָט דָעַם
מַעֲנָטָשָׁ, אַזְוִי וּוְיָדָעָה הַיְלִגָּעָר אַרְזִין"ל זַאֲגָט (עַיִן בָּאָר הַיְלָבָן)

איןעם עֲרֵשֶׁתוֹ סִיטּוֹן אִין שְׁלֹהָן עַרְוָה, הַלְכֹות הַשְּׁבָמָת הַבָּקָר, סֻעִיף קָטָן ו): "וַיְשִׁיעָר מְשֻׁנִׁיות קֹדֶם לְכָל דָּבָר, וַעֲלֵי יְדֵי זֶה וּבָה לְגַשְׁמָה, בַּי 'מְשֻׁנָּה' אַוְתִּיות 'גַשְׁמָה'", וּוֹעֵן מִעֵן שְׂطִית אֹוִיפָ אַינְגָּדָעָרָפָרִי זָאַל דַי עַרְשָׁטוּ שְׁיַעַר זַיִן אִין מְשֻׁנִׁיות, וּוַיַּל דָוָרָה מְשֻׁנִׁיות אִין מִעֵן וּבָה צַו אַרְיִינְגָּעַ גַשְׁמָה.

מְשֻׁנִׁיות וּוְאַשְׁטָמָה אָפָ דַי גַשְׁמָה פּוֹגָע מַעֲנְטָשׁ פּוֹן אַלְעָ פְּלָעָקָנוּן; עַס אִין נִיְשְׁטָא נָאָה אֹוָא שְׁטָאָרָקָע טְהָרָה פָּאָרָן מַעֲנְטָשׁ וּוֹי לִימֹוד מְשֻׁנִׁיות, דָעָר גַּאנְצָעָר מַעֲנְטָשׁ וּוּעָרָט גַּעַטְוַיְישָׁט צָוָם גַּוְטָן, אִין בְּמַשְׁךְ חַזְמָן בְּאַקְוָמָט מִעֵן אַקְלָאָרָן קָאָפָ.

דָעָר הַיְילִינְגָּעָר רְבִי הָאָט גַעַזְאָגָט (שִׁיחָוֹת הַרְּגָן, סִיטּוֹן כ): "וּוְאַוְיָל אִין דָעָם מַעֲנְטָשׁ וּוָאָס עַסְטָן יְעָדָן טָאגּוֹרְקִים מְשֻׁנִׁיות, טְרִינְקָטָן קָאָפִיטְלָעָךְ תְּהָלִים אִין טָוָט וִיךְ אָן מִיטָּמְצָוָת וּמְעָשִׁים טּוֹבִים"; וּוְאַוְיָל אִין דִיר אוֹ דוֹ פָאָלְגָסָט דָעָם רְבִיְין אִין דוֹ לְעַרְגָּסָט מְשֻׁנִׁיות יְעָדָן טָאגּוֹרְקִים דָאָס וּוּעָטָדָיר אָפְוָאוָשָׁן פּוֹן אַלְעָ זִינְד אִין דִיר בְּרַעֲנְגָעָן צַו דַי גַרְעָסָטָעָ פְּדָרְגָוֹת.

אָזְוֵי אַוְיךְ זַאֲלָסְטוּ וּוְיִיטָעָר לְעַרְגָּעָן יְעָדָן טָאגּוֹרְקִא - שְׁנִים מַקְרָא וְאַחֲרֵי תְּרִגְוּנוּם; וּוֹנְטָאָג בַּיּוֹ שְׁנִי, מַאֲנְטָאָג בַּיּוֹ שְׁלִישִׁי אִין אָזְוֵי וּוְיִיטָעָר. דָעָר מַחְבָּר פְּסָקָנָט (אָזְרָחָתָים סִיטּוֹן רְפָה, סֻעִיף ו): "מִיּוֹם רְאָשׁוֹן וְאַילְקָה חַשּׁוֹב עַם הַצְּבָוָר", פּוֹן וּוֹנְטָאָג בַּיּוֹ קָעָן מִעֵן שְׁזִוִּין אַנְהָיוֹבָן מַעֲבִיר סְדָרָה זַיִן; אִין דָעָר מְשֻׁנָּה בְּרוֹרָה בְּרַעֲנְגָט אַרְאָפָ (שָׁם, סֻעִיף קָטָן ח) אָזְ דָעָר גַּרְגָּא זָכָר צְדִיקָה לְבָרְכָה הָאָט וִיךְ אָזְוֵי גַעֲפִירָט, יְעָדָן טָאגּוֹרְקִים הָאָט עַר מַעֲבִיר סְדָרָה גַעֲוָעָן אַבְּיִסְלָן; וּוֹנְטָאָג בַּיּוֹ שְׁנִי, מַאֲנְטָאָג בַּיּוֹ שְׁלִישִׁי,

עַצָּתֹ

תקכא

אמונה

רלה

דינסטאג בי רביעי און אווי וווײטער. או מען גײַט אויף דעם
וועג, דעםאלט קען מען זיין זיבער או מען ווועט ענדיגן יעדע
וואך די פרשה.

אויך זאלסטי צויליגן אַ שיעור אין גمرا; זאלסט יען טאג
לערגען לבָּל הַפְּחוֹת אֵין בְּלָאָט גִּמְרָא. אויף מַעַר אֵיז
ニישט דא קיין שיעור, אַבעָּר נִישְׁט ווַיְנִיגָּעֶר פָּוּן אַ בְּלָאָט.
דעָר חַיְדָא בְּרַעֲנֵגֶט אַראָפָא אֵין סְפָּר שְׁם הַגְּדוֹלִים (מערכת
ספרים, אותן ת) פָּוּן הַגְּאוֹן מוֹהָר רַבִּי שְׁעַפְּטָל, אַ זָּוּן פָּוּן דעם
הייליגן של'ה הַקָּדוֹשׁ זְבוֹתָו יָגָן עַלְינוּ, או לִימֹוד גִּמְרָא דַאָרָפָא
זַיִן אַ חִוּב פָּאָרְן מַעֲנְטֵשׁ אוּזִי ווּליינָן הַפְּלִילִין.

אָפִילָא דַו פָּאָרְשְׁטִיִּסְטָן נִישְׁט וּוְאַס דַו לְעַרְגֵּסֶט - דָאָךְ זַאלְסְטָן
זָאנָן דַי וּוּעָרְטָעָר פָּוּן דַי גִּמְרָא, אוּזִי ווּיְיָ דַעַר רַבִּי
זָאנָט (שיחות חַרְבָּן, סִימָן ע): "שְׁאֵין צְרִיכִין בְּלֹמֶד רַק הַאֲמִירָה
לְבָה, לֹמֶר הַדְּבָרִים בְּסֶדר, וּמְפִילָא יְבִין", מַעַן דַאָרָפָא נִישְׁט
פָּאָרְשְׁטִיִּין דָאָס לְעַרְגָּעָן, מַעַן דַאָרָפָא נָאָר לְעַרְגָּעָן - זָאנָן דַי
וּוּעָרְטָעָר, 'וּמְפִילָא יְבִין' אָוּן מַעַן ווּעַט שְׂוִין סִי ווּיְ פָאָרְשְׁטִיִּין;
אוּ מַעַן פָּאָלְגָּט דַעַם רַבִּיְּז אֵיז מַעַן זְוָה אַז דַעַר קָאָפָע פָּנָט
וִיה אוּפָא אָזִין בְּמַשָּׁה הַזָּמָן הַזָּבֵט מַעַן אָז צָוָאָר פָּאָרְשְׁטִיִּין. אַיךְ
הַאָבָּדָא אָזִין בְּיַי אָסָאָה בְּחֹורִים אָוּן אַינְגָּעָלִילִיט וּוְאַס האָבָּן
גַּעֲפָאָלְגָּט דַעַם רַבִּיְּז בְּתִימָות וּבְפִשְׁטוֹת.

דַעַר אַיְיבָּעָרְשָׁטָעָר זָאָל הַעַלְפָּן זַאלְסְטָן האָבָּן הַצְּלָחָה אֵין
אַלְעָעָנָנים.

תקכב

וועי איזוי קען א פֿרְוי אַפְּנוֹאַשָׁן דִּי נְשָׂמֶה פָּוּן שְׂמוֹצִיכָּע פֶּלְעָקָן?

שאללה:

לְכֻבּוֹד דָּעֵר רָאשׁ יִשְׂבָּה שְׁלִיטָא,

איך האב געהערט א שייעור פונגעם ראש ישיבה שליטא או ווען א מענטש טומ עביבות, אפילו ער טומ תשובה, בליבט נאך איבער שלעכטע ואכן און אים פון די עביבות, איזוי וווען א מענטש הערט איזיפ ריבערן בליבט נאך איבער די סימנים איזיפ ווינגען לונגען. און דער ראש ישיבה שליטא האט דארט גענאנט או די איזנץיגסטע עאה צו ריינגן די נְשָׂמֶה אונגעאנן איזו נאך דורך לערנגן תורה.

איו מיין שאללה, וואם קען א פֿרְוי טוֹן אַפְּצַוְאַנוֹאַשָׁן דִּי פֶּלְעָקָן פָּוּן אַיר נְשָׂמֶה? א פֿרְוי לְעָגַט דָּאָה נִישְׁטָמָת קִין תורה?

א גְּרוּיָסִן יִיְשָׁר מַח

תשובה:

בעורת ה' יתברך - יום ה' פרשת בא, ד' שבט, שנת תשע"ט לפרט קטו
מרת ... תחיה'

איך האב ערחהאלטען דיין בריוו.

מען קען זיך נישט פָּאַרְשְׁטָעַלְן דָּאָס גְּרוּיָסִיקִיט פָּוּן תשובה; חֲבִמֵּינו זְכּוּרָנו לברכה זאנן (ומא פ): "רַبִּי מָאִיר אָמַר: גְּדוֹלָה תשובה - שׁבְּשַׁבְּיל יְחִיד שְׁעִשָּׂה תשובה מזחליין לכל העולם פולו", תשובה איז איזו גְּרוּסִים, או ווען א מענטש טומ תשובה או מען מוחל פאר אים און פאר די גאנצע וועלת.

זוען אַ מענטש זאגט פאַרְן אַיְבָּעֶרְשָׁטָן: "רבוננו של עולם,
זוי מיר מזהל אויף מײַגַּע שלעכטע מעשיים. זוי מיר
מוחל אויף ... זואַס אַיךְ האָב געטען; אוּה זאנג דיר צוֹ אַז
אַיךְ גַּיִ עַם מַעַר נִישְׁתָּטוּן. אַיךְ האָב עַם נִישְׁתָּטוּן פָּזָן
מיין אַיְגָעַנְעַ ווילַן, נָאָר אַיךְ האָב אָזָא גְּרוֹיסָע יַצֵּר הַרְעָע
זואַס בְּרַעֲנַט אַין מִיר אַזְּנָ אַזְּרַפְּט מִיד אַרְאָפְּ אַין עַקְלִידִינְגַּ
מעשיים. טאָטָע וויסער, האָב אויף מִיר רְחַמְנָות; הַעַלְפָ מִיר
אוֹ אַיךְ זָאָל נִישְׁתָּטוּן קִיּוֹן נָאָרִישְׁקִיּוֹן, הַעַלְפָ מִיר אַיךְ זָאָל
זַיְן פְּרִיאַלִיךְ אַזְּנָ נִישְׁתָּטוּן נָאָבְלַזְּפָן קִיּוֹן שלעכטע מעשיים" -
אייז מַעַן אַים מוחל אָזָן מַעַן אייז מוחל פָּאָר יַעֲדָן אַיְגָעַם.
אוֹזְזַי זָאָלָט אַיר רְעַדְן צוֹם אַיְבָּעֶרְשָׁטָן; אַיר זָאָלָט אַים
דְּעַרְצִיְּלָן אַלְעָם זָוָס אַיז אַרְיָבָּעָר אויף אַיךְ.

מַעַן קָעַן זִיךְ נִישְׁתָּטוּן פָּאָרְשְׁטָעַלְן דָּאָם גְּרוֹיסְקִיּוֹט פָּוֹן זִיךְ
אוֹיְסְשָׁמוּעָסְן דָּאָם הָאָרֶץ מִיטָּן אַיְבָּעֶרְשָׁטָן אויף דִּי
אַיְגָעַנְעַ שְׁפָרָאָה; אוֹ עַם רְעַדְתָּ זִיךְ בְּעַסְעָר אַין אַידִישׁ זָאָל
מַעַן רְעַדְן צוֹם אַיְבָּעֶרְשָׁטָן אַזְּנָ אַידִישׁ, אוֹ עַם רְעַדְתָּ זִיךְ
בְּעַסְעָר אַין עַנְגְּלִישׁ זָאָל מַעַן רְעַדְן אַין עַנְגְּלִישׁ - יַעֲדָעָר
איינְגָעָר אויף זַיְן שְׁפָרָאָה, דּוֹרְכָּדָעָם אַיז דְּעָר אַיְבָּעֶרְשָׁטָעָר
מוחל אויף אלָעָם.

זוי מַעַר אַ מענטש רְעַדְתָּ צוֹם אַיְבָּעֶרְשָׁטָן וּוּעֶרֶת בַּיִּ אַים
שְׁטָעְרָקָעָר זַיְן אַמְוֹנָה, אָזָן אַיְגָמָאל מַעַן הָאָט אַמְוֹנָה
אייז מַעַן זָוָה אַזְּ דְּעָר אַיְבָּעֶרְשָׁטָעָר אַיז מוחל אויף אלָעָם
עַבְיוֹרֹת. אוֹזְזַי ווֹי דְּעָר רְבִי זָאָגָט (סְפִּרְתְּ המְדוֹת אַוְתְּ אַמְוֹנָה, סִימָן לְגָ):

"על יידי אָמֵנָה, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יִסְלַחْ לְךָ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ",
או מען האט אָמֵנָה אויז דער אַיְבָּעַרְשָׁטָעַר מזחל אויף אלע
עֲבִירֹות.

ביי פֿרְזִיעָן אויז נִישְׁטָט שִׁיחָה לִימֹוד הַתּוֹרָה, וּוַיְיָל אַפְּרָזִי אויז
פֶּטוֹר פֿוֹן לְעַרְגָּעָן תּוֹרָה, וּוָאָס אויז יָא שִׁיחָה בֵּי פֿרְזִיעָן?
אוֹפְּצִיעָן עַרְלִיכָּע דָּרוֹזֹת. אוֹזִי וּוְיָחָםְנוּ וּבְרוֹנָם לְבָרְכָה
פֿרְעָגָן (ברכות י'): "נְשִׁים בְּמַאי זְבִּין", די פֿרְזִיעָן לְעַרְגָּעָן דָּאָךְ
נִישְׁטָט קִיּוֹן תּוֹרָה, אוֹזִי וּוָאָס גִּיעָן וּיְיָ בְּאַקּוֹמָעַן שָׁבָר?
עַנְטַפְּעָרֶט די גִּמְרָא: "בְּאַקְרָוֵי בְּנֵיהֶו לְבֵי בְּנִישְׁתָּא, וּבְאַתְּנָיוּ
גְּבָרִיָּהוּ בֵּי רְבָּנָן, וְנִטְרַיּוּ לְגְבָרִיָּהוּ עַד דָּאָתוֹ מַבֵּי רְבָּנָן",
מִיט דָּעַם וּוָאָס זְיִי טְרָאנָן די קִינְדָּעָר אַיִן חַדָּר, אַיִן מִיט
דָּעַם וּוָאָס זְיִי וּוֹאָרְטָן אָפְּ זַיְעָרָע מַעֲנָעָר וּוֹעֵן זְיִי קוֹמָעָן
אֲהַיִם פֿוֹן לְעַרְגָּעָן די הַיְלִיגָּע תּוֹרָה, אוֹזִי דָּעַם זַוְעָלָן זְיִי
בְּאַקּוֹמָעַן שָׁבָר; אַפְּרָזִי וּוָאָס צִיט אוֹזִי אַיְרָעָ קִינְדָּעָר לְתּוֹרָה
וּלְמַעֲשִׂים טּוֹבִים אוֹזִי דָּאָס אֹזִי וּיְיָ אַלְיִינָס לְעַרְגָּט אַיִן
דָּאָס אוֹזִי אַיִר זְכוֹת.

דָּעַרְפָּאָר, אוֹ אַיִר וּוַיְלָט פָּאַרְעָכָטָן אַיְעָרָע מַעֲשִׂים, וְאַלְטָט
אַיִר מַחְנָה וַיְיָן אַיְעָרָע קִינְדָּעָר לְתּוֹרָה וּלְמַעֲשִׂים
טּוֹבִים.

תקכג

מַעֲגָ מַעֲןָ לִיְגַּעַן גּוֹיָאִישׁוּ בֵּיכְעָר אִיבְּעָר שְׁלוֹם בֵּית?

שְׂאַלָּה:

לְכֻבּוֹד דָּעָר רָאֵשׁ יִשְׂבָּה שְׁלִיטָא."

איך בין א פְּרוּז וואס הערט אויס די שיעורים און איך בין זיך מתייה דערמייט, עס האט מיר שווין געלעָרנט אַסָּאָך אַין לְעַבָּן.

כימט עטליבע יאר צורייך איז אַרְוִיְּסָעָקָוּמָעָן א גּוֹוַיְּסָע בָּוקָ פָּונָ א גּוֹיְּטָע אִבְּעָר שְׁלוֹם בֵּית, דָעָר בָּוקָ איז גּוֹוַאָרָן זַיְּעָר שְׁטָאָרָק אַיְּפָגָעָבָאָפָט אַין די אלְגָעָמִינָע וּוְעָלָט, אִבְּעָר אַזְּיָּד אַסָּאָך הַיְּמִישׁוּ פְּרוּעָן פָּונָ דָא אַין נַיְּזָאָרָק זַעַנְעָן גּוֹוַאָרָן זַיְּעָר בְּאֲגִיסְטָעָרָט פָּונָ די תְּרַרְבָּה פָּונָ דָעָם בָּוקָ.

איך האב נִישְׁטָּגְּנוֹוָאָלָט לִיְגַּעַן דָעָם בָּוקָ, טְרָאָבְּטָנְדִּינְגָּן: 'פָּאָרְנוֹאָס זָאָל אַיך זַיך לְעַרְגָּעָן פָּונָ א גּוֹי זַיְּ אַזְּיָּד פְּרִין א אַידִישׁוּ שְׁטוּב - א מְקָדְשָׁ מַעַט?' אִבְּעָר מִינְגָּע חַבְּרַטָּעָם רְעַדְןִ מִיחְזָר שְׁטָאָרָק צַוְּ דָאָם צַוְּ קְוִיפָּן אַין לִיְגַּעַן, זַיְּ טְעַנְהָעָן אֹז "חַבְּמָה בְּגּוֹיִים תָּאָמִין". אַיך זַיְּוִיסְטָאָס נִישְׁטָאָס דָאָם מִינְגָּט טָאָקָע דָאָס, אַין אַיך זַיְּ וּוְיל זַיְּסָן אַזְּיָּד לְמַעַשָּׁה אָוִיב עַס אַין כְּדָאי צַוְּ נְעַמְעָן הַשְּׁקָפָה פָּונָ גּוֹיִם אַוִוִּיפָּ שְׁלוֹם בֵּית, אָוִיב עַס אַיז נִישְׁטָאָס קְעָנָן די תְּוֹרָה.

אַזְּיָּד וּוְיל אַיך פָּאָרְשְׁטִין פָּאָרְנוֹאָס אַזְּיָּפִיל הַיְּמִישׁוּ עַרְלִיבָּע פְּרוּעָן וּוְאָס וּוְלָן בּוּעָן עַרְלִיבָּע אַידִישׁוּ שְׁטִיבָּר, זַוְעָרָן אַזְּיָּ שְׁטָאָרָק צְוִינְגְּצְוִינְגָּן צַוְּ הַעֲרָן וּוְאָס אֹזְיָה צַוְּ אַגְּנָן, זַיְּ אַזְּיָה צַוְּ בּוּעָן א שְׁטוּב?

זַיְּשָׁר פָּה, פָּונָ א פְּרוּז וּוְאָס וּוְיל בּוּעָן אָז עַרְלִיבָּע תְּוֹרָה/דִינָע שְׁטוּב

פְּשׁוֹבָה:

בְּעֹזֶרֶת ה' יְתִבְרֵךְ - יּוֹם ה' פְּרִשָּׁת בָּא, ד' שְׁבָט, שִׁנְתַּת תְּשֻׁעָת לְפָרֶט קָטוּן מִרְתָּה ... תְּחִי!

אֵיךְ הָאָב עֲרָה אַלְטָן דִּין בְּרִיוּוֹ.

וַיַּיְעַר גָּנוֹת טוֹט אַיר אֹז אַיר לְיִינְט נִישְׁט דָעַם בָּזָה וּוְאָס אַגְּוִיְּטָע הָאָט גַּעַשְׁרִיבָן; וּוְאָס זָאלָן מִיר טוֹן אֹז אַידִישׁע קִינְדָּעָר זָעָגָן אֹזְוִי שְׂטָאָרָק אַיְינְגָּעָזְנָקָעָן אַיְזָנָלָות, מָעַן לְעַבְתָּ שְׂוִין אֹזְוִיפִיל יָאָר צְוִוִּישָׁן דִּי אַוּמוֹת הָעוֹלָם וּוְאָס דָוְרְכָדָעָם בְּאָפְט וִיך אַרְיִין אַיְזָנָא אַידִישׁע שְׂטָוּבָעָר נַיְאִישׁע דָעָות.

עַם זָעָגָן דָּא וַיַּיְעַר שִׁיְּגָעָ סְפָרִים אֹוִיפָּשָׁלָום בֵּית פָּוּן עַרְלִיבָע אַיְזָן; עַם אַיְזָנָא נִשְׁטָע צָו לְיִינְעָן בִּיכְעָר וּוְאָס גּוֹיִם שְׁרִיבָן. מַזְהָרָא"ש זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה הָאָט גַּעַשְׁרִיבָן וּוְאַנְדָּעַרְלִיבָע סְפָרִים אֹוִיפָּשָׁלָום בֵּית וּוְאָס אַיְזָנָא שְׂוִין דָּא הַיִּנְטָע אֹוִיפָּשָׁפָאָר שְׁפָרָאָכָן. אַיְזָנָא לְשָׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ אַיְזָנָא: "אַוְצָר שָׁלָום בֵּית", אַיְזָנָא אַידִישׁ אַיְזָנָא עַטְלִיבָע שִׁיְּגָעָ סְפָרִים: "מְבָבָד זְיִינָן דִּי וּוַיְיִבָּ"; "מְבָבָד זְיִינָן דָעַם מָאָן"; "שָׁלָום אַיְזָנָא שְׁטוּב"; "זְיִיךְ גָּטָן אַיְזָנָא נִשְׁטָע דִּי עַצָּה"; אֹזְוִי אַיְיךְ אַיְזָנָא אַיְזָנָא עַנְגָּלִישׁ עַטְלִיבָע סְפָרִים. דָּאָס זָאלָט אַיר לְיִינְעָן, וּוּעַט אַיר וּוַיְסָן וּוַיַּיְעַר אֹזְוִי צָו בּוֹיְעָן אַן עַרְלִיבָע שְׂטָוּב.

אַיְיךְ בְּעַט אַיְיךְ וַיַּיְעַר אַיר זָאלָט בְּלִיבָן שְׂטָאָרָק מִיט אַידִישׁע עַרְלִיבָע וּוּגָג אַוְן אַיר זָאלָט נִשְׁטָע אַרְיִינְגָעָמָעָן אַיְזָנָא שְׂטָוּב קִיְיָן שָׁוּם בָּזָה וּוְאָס קוּמָט פָּוּן גּוֹיִם, אַוְן אַיְיךְ נִשְׁטָע פָּוּן אַידִישׁע שְׁרִיבָעָרָס - אַן קִיְיָן הַסְּכָמָה פָּוּן אַן עַרְלִיבָן רַב.

פונקט אווי ווי ווען עס קומט אַרְיִינְצּוּבֶּרְעַנְגָּעָן עַסְּן אָן טְרִיבְּקָעָן
וועט איר נישט אַרְיִינְגְּנָעָמָעָן אֵין שְׁטוֹב נָאָר אֲזָה וּאָס
הָאָט אֲגָטָע הַכְּשָׂר, נָאָך אַסְאָך מַעַר דָּאָרָפּ מַעַן אַבְּטוֹנָג
גַּעַבּוּ בִּים לִיְיָנָעָן, בְּדִי מַעַן זָאָל נִישְׁט וּוּרְן פָּאָרְכָּאָפְּט מִיט
שְׁלַעַבְּטָע דְּעוֹת.

בָּזִיט אַיִּיעָר שְׁטוֹב אַיִּיף דִּי וּוֹעֵג פַּיְן דִּי תָּזָה - נִישְׁט אַיִּיף
חַבְּרַטְעָס; וּוֹעֵן אַיר זַעַט בֵּי אַחַבְּרַטְעָס אַמְּגָנוֹן
וּוֹאָס זַעַט אַוִּיס אִידִּיש - לוֹפְטָט דָּאָס נִישְׁט קְוִיפָּן. וּוֹעֵן אַיר
וּוֹאָלָט גַּעֲוֹוִיסָט וּוֹעֵר דָּעָר שְׁרִיבְּכָעָר אֵיז - זַוְּאָלָט אַיר אַים
דָּאָך נִישְׁט אַרְיִינְגְּנָעָמָעָן אֵין שְׁטוֹב, אַזְוִיך זַאָלָט אַיר
נִישְׁט אַרְיִינְגְּנָעָמָעָן וַיְיָגָע גַּעַשְׁרִיבְּכָעָנָע אַרְטִיכְלָעָן.

וּוֹעֵן אַיר הָאָט אַפְּאָר אַיְבְּרִינָע מִינּוֹת נַעַמְט דָּעַם סְפָר תְּהָלִים
אָן זַאָגָט אַפְּאָר קַאַפְּטַלְעָד תְּהָלִים; שְׁמוּעָסְט מִיטְּזָן
אַיְבְּעַרְשָׁטָן אָן בְּעַטְס אַים: "רְבּוֹנוֹ שֶׁל עַזְלָם, הַעַלְפָ מִיר
אֵיך זַאָל זַוְּבָה זַיִן צַזְהָבָן אָן עַרְלִיבָע אִידִּישׁ שְׁטוֹב אָן
קַעְגָּעָן מַנְדָּל זַיִן מַיְיָגָע קִינְדָּעָר אָן אַיְינְקָלָעָד מִיט אָמֹנוֹתָה
אָן יְרָאת שְׁמוֹם".

אֵין דָּעַם זְכוֹת וּוֹאָס אַיר הַאָלָט אַיִּיעָר שְׁטוֹב זַוְּבָעָר אָן
רַיִין, וּוֹעֵט אַיר זַוְּבָה זַיִן צַזְהָבָן צַזְהָבָן הַצְּלָחָה אָן אַלְעָ
אַיְיָעָרָע וּוֹעֵן.

תקכד

וואס מיינט די ווערטער: "איך האב אויסגעפירט,
און איד וועל איספירן?"

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

יישר ביה פארן דורךברען דאס חתונה מאכן פאר ביליג און מאכן
און הערליך חתונה פאר איז בייליג; הלוואי זאלן מיר זיך אויך אפלערגען
און חתונה מאכן איזו.

איך האב נאר געוואלט וויסן וואס איז דער פשט פון די ווערטער
וואס זענען אויפגעשריבן אויף די חופה: "איך האב אויסגעפירט, און איך
וועל איספירן", וואס דארף דאס צו מיינען?

יישר ביה

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת בא, ד' שבט, שנית תשע"ט לפרט קטו
לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערחהאלטען דין בריוו.

"איך האב אויסגעפירט און איך וועל איספירן" איז א זוארט
פון הייליגן רבין.

רבינו נתן זכרונו לברכה ברעננט דעם דיבור איז דעם סיפור
ווי איז דאס איז צונגעאנגען (הוי מודרן, סימן רנט) "איך
האב געפרענט דעם רבין": וואס וועט זיין מיט אלע דיבורים

וואס מיר האבן געהערט פון רבין וכוי? וויל עס האט אויסגעזען פון רבינס ווערטער או ער וועט בליבן לאבען און אויספירן אלעס וואס ער האט געווואלט בחיו וכוי, האט זיך דער רבוי אנטערופן צום עולם וואס עגען געשטאנגען דארט: עטס הערטס וואס רבוי נטן פרענט? - און רופט זיך אן - האב זיך דען נישט אויסגעפירט? איך האב אויסגעפירט און איך וועל אויספירן.

מען זעם טאכע ממש בחוש ווי דער רבוי פירט אוים, צובייסלעה גיינע ארײַן זיינע הייליגע דיבורים אין די וועלט: מען רעדט שווין היינט איבעראל פון התבוזדות און עם הויַט שווין צובייסלעה אOID אן ארײַן צו גיין אין די וועלט דעם רבינס סדר דורך הלמוד (טמבוואר בשיחות הרז, סיון ע); מען זעם שווין בי אלע מקומות און בי אלע חסידותן ווי בחרורים און אינגעלייט זאנן משניות און דפים גמרא; דאס איז וואס דער רבוי וויל - או אלע אידן זאלן לערגען און דאוועגן.

נאך אביסל וועט אOID אנהויבן ארײַנגיין אין די וועלט דער ענין פון חתונה מאבן יונג די קינדר, איזו ווי דער רבוי האט געווואלט: עם וועט קומען א צייט וואס מען וועט שווין מזון אנטערמען די עזה פון חתונה מאבן יונג. ווער עם וועט נישט וועלן פאָרלִין די קינדר ער וועט זוי חתונה מאבן יונג, מען איז נאך ריין און ערלה.

געלויבט דעם איבערשטיין או תלמיד הibal הקודש פאלן דעם רבין און מאבן חתונה די קינדר יונגערכהיט:

דו שרייבסט או דו האסט מיטגע האלטן די חתונה אין ישיבה, האסטו דאך געזען ווי דער רבוי פירט אוים. מען מאכט חתונה די קינדרער יונגע ווען זיין געגען נאך רײין און הייליג, איז דאס דאך ממוש וואם דער רבוי האט געזעאנט: "נצחתי ואנצה".

דער הייליגער רבוי איז אמאל געפארן אונטערזועגנס, אינמיין וועג זעגען אריבער געפארן אסאך זעלגער פון די קאוואקן, האט דער רבוי אנטעההיין צו שמועסן אייבער רוסלאנד און די רוסן, וואם עס וועט זיך טוּן מיט זיין בי מישיח וועט קומען, און וואם עס וועט זיין מיט זיין פון נאך ביאת המשיח ביו תחיתת המהדים. רבוי נתן און רבוי נפתלי זעגען דעםאלט מיטגעפארן אינעם וואנן, אויך איז דעם רבינס אידעם ר' יוסקא דארט געזען, ער איז געוויצן געבן רבין, אויסער דעם זעגען געזען אינעם וואנן נאך צוויי מענטשן - אנשי שלומינו - פון טעפליקן; אלע האבן געקוקט דעם רבין איז פנים בשעת דער רבוי האט דערציילט וואם עס וועט זיין דער סדר פון ביאת המשיח. נאברעם האט דאס רבוי נתן געוואלט אייבער שמועסן מיט ר' יוסקא, האט ער געזען או ער וויסט נישט גארנישט פונגעם נאנצין שמועס, אויך אויך ווען רבוי נפתלי האט געוואלט אייבערגין דעם שמועס מיט די צוויי מענטשן פון טעפליק, האט ער געזען או זיין וויסט נישט פון וואם מען רעדט, דעםאלט האט רבוי נתן און רבוי נפתלי פארשטיאנגען או דער רבוי וויל או קינדרער זאל נישט וויסט פון דעם גאנצין שמועס. (דאם אליענס איז גאר א ואנדרערליך זאה, ווי קען זיין אoa זאך אונ ער זיין מענטשן צויאמען מיטן רבין, דער רבוי רעדט און קינדרער הערט גארנישט

עֲצָתוֹ

תקכה

אֶמְוּנָה

רמה

נאר רבינו נתן און רבוי נפתחלי: רבוי נתן האט אלען אפגעשריבן
מייט ראישי תיבות, און דאס אייז דער ספר "מנחת סתרים").

אמאל האט מען שטארק צונגרדוקט רבוי נפתחלי ער זאל
דערציאילן עפעם פון ספר "מנחת סתרים" האט ער
געזאנט: "אייך טאר גאנישט אנטפלעken - איזוי האט מיר דער
רבוי אונגעזאנט - אבער אין זאך קען אייך זאנן, זוען די
וועלט וועט אונגעמען דעם רבינ'ס ספרים קען מען זיך גרייטן
אויף משיח" (עיין בספר פעולות הצדיק סימן תורה, וסימן תחל הערה א').

יעצט או מען זעט שווין ווי די וועלט געמט און דעם רבינ'ס
ספרים מער און מער, דארף מען זיך גיין גרייטן אויף
משיח צדקינו שיבא במחירה בימינו.

תקכה

דער איבערשטער האט מיר נאכאלץ ליב?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

יישר בה פאר אלע שיעורים און חיוק, און פאר אלען.

אייך בין א מיידל, און לויידער האב אייך זיך גישט אויפגעפרט ווי עס
דארף צו זיין, אייך האב געטן ואבן וואם טוינן נישט, וויל אייך וויסן אויב
דער איבערשטער האט מיר נאכאלץ ליב.

יישר בה

תשובה:

בעזרת ה' יתפוך - יום ב' פרשת בשלה, ח' שבט, שנה תשע"ט לפרט קטן
... תח'

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מען קען זיך נישט פארשטעלן ווי גרים תשובה איז, איזו ווית איז די היילגע חביבים זאגט (פנא רביה רבא פרק כב) דער איבערשטער זאגט: "אפילו הנידיל אדים מאה עבירות זו למעלה מזוו, ועשעה תשובה, הריני עמו ברחמים ואקבל את תשובתו", אפילו א מענטש האט געוויניגט און געטונג איבער הנידערט עבירות, אויב טוט ער תשובה - האב איך רחמנות אויפ אים און איך געם אן זיין תשובה, "ואפלו עומד אדים ומחרף בלפי מעלה, ויחור ויעשה תשובה, הקודוש ברוך הוא מוחל לו על פולם", און אפילו א מענטש איז איזו ווית אונעקנעהאלן או ער רעדט קען דעם איבערשטן רחמנא לצלן, אויב טוט ער תשובה איז אים דער איבערשטער מוחל און האט אים ליב.

או איר ווילט תשובה טוין זאלט איר דערציילן פארן איבערשטן אלעם וואס איר האט געטונג; איזו ווי דער רמב"ם זאגט (פרק א' מהלכות תשובה, הלכה א'): איבר מען האט עובר געווין אויף איינע פון די מצות פון די תורה, בשונגע אדרע במוד, דארפ מען זיך מתרודה זיין צום איבערשטן, איזו ווי עם שטייט אין די תורה (במברר ה. ז): "וחתנו את חטאכם אשר עשו"; ווי איז איז מען זיך מתרודה? זאגט דער רמב"ם, מען זאל זאגט: "אנא השם חטאתי עויתי פשעתני לפניה ועשיתי בה זה, וברוי נחמתי ובושתי במעשה ולעולם

עַצְתּוֹ

תקכו

אמונה

רמי

איני חזר לדבר זה", איך בעת דיר איבערשטיין, איך האב געזינדריגט פאר דיר, איך האב געטן די און די עבירה און איך האב תרטה אויפֿ וואס איך האב געטן, איך שעם זיך מיט מיינע מעשים וואס איך האב געטן און איך געם זיך פאר און איך גי עס מערכ קינמאָל נישט טוּן - דאס איז וידוי, "ובכל הmpegה להתודות ומאריך בענין זה, ברוי זה משבח", און ווער עס פארמערט זיך צו מתודה זיין פארן איבערשטיין - דער איז געלויבט.

אויב איר וועט תשובה טוּן, איר וועט זיך מתודה זיין אויב אייערע זינד - וועט דער איבערשטיין איך פארגעבן אויף אלע און איך וויטער ליב האבן.

תקכו

וואס טו איך איז מיין זון האט נישט קיין נארמאָלע סדר היומ?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א פרוי, איך האב א זון אין די דרייסיגער יארן וואס האט זיך ליידער געגט, און ער וואונט בי מיר אינדעראים.

איך בין וויער צופרין פון זיין התנהנות און איך האפ און ער וועט טראפען זיין ריבטיגער זיוג בקרוב, עס שטערט מיר אבער זייער שטארק און ער שטייט אויף יען טאג זייער שפערט, ער האט א צעפֿאָרעגער סדר, און איך האב מורה און דאס וועט אים זייער שטארק שטערן פאר

שידוכים, ווערט וועט דען וועלן געמען אײַנען וואס האט נישט קיין
נאַרמאָלער סָדֶר הֵיָּומָן?
וואס קען איך טונ דאס צו פֿאָרְרָעְבָּטָן, אִם צו שְׁטָעָלָן נַאֲרָמָאָל אַיְפָּז
פְּלָאָז?

יַיְשֶׁר פָּתָח

תְּשׁוּבָה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בשלח, ח' שבט, שנת תשע"ט לפרט קיטן
מרת ... תח'

איך האב ערעהאלטן דיין בריוו.

או איר ווילט העלפּן אייער זון, זאלט איר אִם נַאֲרַנִּישְׁט
זאגן; נישט נאר איר זאלט אִם נַיְשְׁטָן קְרִיטִיקִירָן, נאר
איר זאלט פרוביירן מיט אלע אייערע כוחות צו קוּקָן אויפּ
אִם מיט א גוט אוניג. קוּקָט נאר אויפּ זיינע גוטע זאָבן -
וועט איר האָבן אַסָּאהָ נחת פָּונָ אִם.

עם אויז ווייער וויבטיג פֿאָר קִינְגְּדָעָר זי זאלן שְׁפִירָן או זיינע
עלטערן האָלָטָן פָּונָ זיינ; או אַקִינְדָּר שְׁפִירָט ווי זיינע
עלטערן האָלָטָן נישט אויז שְׁטָאָרָק פָּונָ אִם בְּרַעֲנָגָט דאס
או עָר זאל זיך נישט וועלן פֿאָרְבָּעָסָעָרָן ובי'. דעריבּעָר אויז
זוייער וויבטיג מָעַן זאל קוּקָן אויפּ קִינְגְּדָעָר מיט א גוט אוניג,
זי זאלן שְׁפִירָן ווי מָעַן טְרָאָסָט זיינ, אָונִין אַיְינְמָאָל קִינְגְּדָעָר
שְׁפִירָן או די עלטערן האָבן טְרָאָסָט אויז זיינ - וואָקָעָן זיינ
אויפּ לשְׁם וְלְתְּפָאָרָת. דערפָּאָר זאלט איר פרוביירן מיט אלע

אייעֶרְעַע בוחות צו קוקן נאר אויפֿ זיין גוטע חֲלֻקִים, ווועט דאס אים געבן פֿה צו וועלן און פרובֿירן בעסער צו ווערן.

בּוֹגָע דאס וואס ער שְׂטִיטִיט אוֹפֿ שְׁפָעַט וּבּוֹ; אַיר זָאלְטַ נִישְׁטַ זַיִן בְּאָזָאָרְגַּטְ אֹוֹפֿ דַּעַם, וּוַיַּלְ דָּסְ קְוִמְטַ נִישְׁטַ פּוֹן שְׁלַעַכְטִיקִיטַ נָאָר דָּסְ קְוִמְטַ פּוֹן זַיִן אַיְינְגַּעַר אַלְיַין וּבּוֹ. דַּעַר אַיְבְּעַרְשְׁטַעַר הָאָטַ מִיר מְזֻבָּה גַּעֲוָעַן צו טַזְן מִיטַּ פְּלִמְדִידִים שַׁזְוִין אִיבְּעַר פּוֹפְּצַן יָאָרָה; אַיךְ הָאָבָ גַּעַזְעַן בַּיְ אַסְאָךְ פְּלִמְדִידִים וּווֹ זַיִן פְּלַעַגְן זַיִךְ זַיְעַר מַוְתְּשַׁעַן מִיטַּזְן אַיְפְּשַׁטְיַין אַינְדְּרַפְּרִי, גַּאֲרַגְּשִׁטְמַהְטַ הָאָטַ זַיִן גַּעַקְעַנְטַ מַאְכַן אַיְפְּשַׁטְיַין, בַּיְ זַיִן הָאָבָן גַּעַטְרָאָפְןַ זַיְעַר זַיְוָגַן, אַון וּוֹעַן זַיִן הָאָבָן הַתְּוִינָה גַּעַהְאָטַ הָאָבָן זַיִן זַיִךְ זַיְעַר שַׁיִין מַסְדַּר גַּעֲוָעַן.

אַזְוִי ווועט זַיִן מִיטַּ אִיעַרְ זַוְן, וּוֹעַן ער ווועט טְרַעַפְן זַיִן זַיְוָגַן ווועט ער זַיִךְ שַׁיִין מַסְדַּר זַיִן, אַבְעַר בַּיְ דַּעַמְאָלְטַ דַּאֲרַפְטַ אַיר רְחַמְנָהָתַ הָאָבָן אוֹפֿ אַים אַון אַיְינְ גַּעַבְן לִיבְשָׁאָפְטַ דָּאֱנְקַטְ דַּעַם אַיְבְּעַרְשַׁטְן אָוֹ ער פִּירַט זַיִךְ עַרְלִיהְ, אַון עַס זָאל אַיךְ בְּכָלְלַ נִישְׁטַ אַגְּנִיַּין אָוֹ ער שְׂטִיטִיט אוֹפֿ שְׁפָעַטַּ קְוִקְטַ נִישְׁטַ אֹוֹפֿ דַּעַם, דָּסְ קְוִמְטַ פּוֹן צְעַבְרַאֲגְנְקִיטַ - פּוֹן זַיִן אַלְיַין, אַון אַיְינְמַאְלַ ער ווועט טְרַעַפְן זַיִן זַיְוָגַן ווועט ער אַיְפְּשַׁטְיַין צַיְטְלִיכְ.

אַיךְ ווַאֲרַטְ צו הַעֲרָן פּוֹן אַיךְ בְּקָרוֹבְ אָז אִיעַרְ זַוְן הָאָט גַּעַטְרָאָפְןַ זַיִן שִׁידְוָהַ; ער ווועט אַיךְ אָם יַרְצָחַ הַשְּׁמַ בְּרַעַנְגַּעַן נָאָר נַחַתְ.

תקכו ~

עס איז שׁוֹבְּבִי"ם, ווי איזו
קען איד זיך פֿאָרְךָעֶכְטָן?

שְׁאֵלָה:

לְכֻבּוֹד דָּעַר רָאשׁ יִשְׂכָּבָה שְׁלִיטָא,

איך בין דורךגענאנגען זיינער אַ שׁוֹעֲרָעַר עַבְרַ, איך בין לְיִדְעַר
דורךגעפֿאלַן מײַט נָאָר הָאָרְבָּע עַבְרוֹת, אַפְּלִלוּ אַזְוִיּוּ בְּרִיתּוֹת רְחַמְנָא
לְצַלְנוּן, אַזְוִיּוּ בְּרוֹךְ הַשֵּׁם אוֹ מײַט אַפְּסָאָךְ תְּפִלּוֹת אַזְוִיּוּ אַסָּאָךְ הַילְפְּתָאָב
איך זוּכָה גַּעֲוָעָן אַרְוִיסְצּוּקִירִיכְן פּוֹן דִּי בְּלָאָטָע אַזְוִיּוּ וּוּעָרָן אַ רְיִינָעָר
עַרְלִיבָּעָר אַיד.

אוֹיּוּ ווי מַעַן הַאַלְטַּט יַעֲצַט אַזְוִיּוּ דִּי טַעַג פּוֹן שׁוֹבְּבִי"ם, ווַיַּל אַזְוִיּוּ ווַיַּסְּנַן
אוֹיּוּ עַס אַזְוִיּוּ דָּא אַ וּוֹעַג פָּאָר מִיר צַו מַתְקָן וַיַּזְנַן דָּעַם שְׁנוֹאָרָצָן עַבְרַ,
אַיְנָאַנְצָן אַפְּצּוּמָעָן דִּי אַלְעַל שְׁלַעַכְטָע עַבְרוֹת. איך בין גְּרִיטָת צַו טָוָן
אַלְעַם וּוָאָס דָּעַר רָאשׁ יִשְׂכָּבָה שְׁלִיטָא וּוֹעַט מִיר שְׁרִיבָּן, אַפְּלִלוּ צַו
פָּאָרָן קִיּוּן אַוְמָאָן זָאָנָן תִּקְוָן הַבְּלָלִי, זָאָנָן מְשָׁנָיוֹת, אַדְעָר סִי וּוָאָס,
אוֹיְסָעָר צַו פָּאָסְטָן וּוָאָס אַזְוִיּוּ דָּעַם הַאָב אַזְוִיּוּ נִישְׁטָן קִיּוּן פְּחָה; אַבְעָר
אַזְוִיּוּ ווַיַּסְּנַן אַזְוִיּוּ זַיְכָעָר מִיט אַ קְלָאָרְקִיּוּט אוֹ נַאֲכָדָעָם וּוָאָס אַזְוִיּוּ
הַאָב גַּעַטָּוּן דִּי אַלְעַל זַאָכָן, הַאָב אַזְוִיּוּ מִיט דָּעַם שְׁוֹין אַלְעַם פָּאָרָאָכָטָן
אַזְוִיּוּ עַס אַזְוִיּוּ נִישְׁטָן גַּעֲבָלִיבָּן מַעַר קִיּוּן זַבָּר פּוֹן מִינְגָּע שְׁלַעַכְטָע מְעָשִׂים
פּוֹן אַמְּאָל.

יַיְשַׁר פְּחָה פָּאָר אַלְעַם, אַזְוִיּוּ סְפָעַצְיָעַל פָּאָר דִּי אַלְעַל בְּרוּוּ וּוָאָס הַעַלְפָן
אַזְוִיּוּ פְּלִיל טְזִוְּנְטָעָר אַיְדָן אַבְעָר דִּי וּוּעַלְטָ, יַעֲדָעָר מִיט זַיְנָע שְׁנוֹעָרִיקִיְּטָן.

פִּשׁוּבָה:

בְּעֹזֶרֶת ה' יְתִבְרֵךְ - יוֹם ב' פְּרִשְׁתַּבְשָׁלָח, ח' שְׁבָט, שָׁנָת תְּשׁׁעַ"ט לְפָרָט קָטָן
לְכָבוֹד ... נָרוּ יָאֵר

אֵיךְ הָאָב עֲרַה אַלְטָן דִּין בְּרִיוּוֹ.

וּזְאוֹיֵל אֵיזֶה דִּיר אָזֶן וּוּזְאוֹיֵל אֵיזֶה דִּין חָלֵק אֵז דָו הָאָסְט
אַפְּגָנָעָלָאָזֶט אַלְעָ שְׁלַעַכְטָע מַעֲשָׂים אַז וּזְבָה גַּעֲוָעָן
וִזֶּה צְוִירִיק צָו קָעָרָן צָוָם אַיְבָעַרְשָׁטָן.

דוֹ קָעָנָסְט וִזֶּה נִישְׁטָט פָּאַרְשְׁטָטָעָלָן וּוּאַס פָּאָר אַ שְׁמָחָהדוֹ
הָאָסְט גַּוְרָם גַּעֲוָעָן אַוְיָבָן אַזְיָן הַיְמָל מִיטָּדָעָם וּוּאַסדוֹ
הָאָסְט אַפְּגָנָעָלָאָזֶט דִּינָע שְׁלַעַכְטָע מַעֲשָׂים; אַלְיָהוּ הַנְּבִיא זָאָגְט
(פָּנָא רַבִּי אַלְיָהוּ רְבָא, פָּרָק לְאָ): "מַעְיד אַנְיָע עַלְיִ שְׁמָיִים וְאַרְץ", דִּי הַיְמָל
אָזֶן עָרְד זָעָנָעָן מִיְּגָעָן עַדְותָה, "שְׁהַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יוֹשֵׁב וּמְצָפָה
לְהָנָה לִיְשָׁרָאֵל יוֹתֵר מִפְּהָ שְׁמָצָפָה הָאָב לְבָנָה וְהָאָשָׁה לְבָעָלה
שְׁיִיעָשׂוּ תְּשׁוּבָה", אֵז דָעָר אַיְבָעַרְשָׁטָע וּוּאַרְט אֵז אַיְדִיְשָׁע
קִינְדָּעָר זָאָלָן וִזֶּה צְוִירִיק קָעָרָן צָו אַיִם, אַסָּאָה מַעָר וּוּי אַ
טָּאָטָע וּוּאַרְט צָו זָעָן וִיְגָעָ קִינְדָּעָר, אַזְיָן אַסָּאָה מַעָר וּוּי אַפְּרָוי
וּוּאַרְט אַוְיָף אִיר מָאָן; עַם אֵיזֶה נִישְׁטָא קִיְיָן גַּרְעָסְעָרָע תְּעֻנָּג
אָזֶן נְחַת רֹוח בִּיִּים אַיְבָעַרְשָׁטָן וּוּי זָעָן אִיד טָוָט תְּשׁוּבָה,
דָעָר אַיְבָעַרְשָׁטָע אֵיז אַיִם מַזְהָל אַזְיָף אַלְעָ זִיְגָע עַבְירָזָת.

דוֹ שְׁרִיְבָסְט אֵזדוֹ בִּיסְט גַּרְיִיט צָו טָז אַלְעָם אַזְיָף דִּי זַעַלְט
אַפְּצָוּמָעָקָן דִּינָע זִינָה, חַוֵּז אַיִין זָאָה הָאָסְטוֹ נִישְׁטָט קִיְיָן
פָּח - צָו פָּאָסְטָן; זָאָלָסְטָו וּוּיָסְטָן אֵז דָעָר רַבִּי דָאָט גַּעֲזָאָגְט
(עַיִן חַי מַזְהָר", סִימָן תְּזָא): "זַוְעָר עַם וּוּיִסְטָט פָּוִין מִיר - וּוּאַס דָאָרָפָ

ער פאסטען, און ווער עס וויסט נישט פון מיר - וואס העלפט אים פאסטען"; או מען וויסט פון די עצות פון היילין רבין דארף מען נישט טונ קיין שוווערע עבדות צו מתקן זיין די פגמים, נאר מען קען אלעס פאריעבעטען מיט די ויסע עצה פון רעדן צום אייבערשטיין און דערצילן אלעס פארן אייבערשטיין. דער רביה האט בפירוש געזאנט און ווען ער וואלט ווען געויסט אין ויינגע יארן צו וואס מען קען צוקומען און מען רעדט צום אייבערשטיין, וואלט ער זיך נישט איזי געמויטשעט מיט שוווערע עבדות, ער וואלט נאר עוסק געוווען אין התבזבות; דערפאר זאלסטו זיך צונגעוואוינגען צו רעדן צום אייבערשטיין אויפ דיין שפראה וואס דו ביסט צונגעוואוינט צו רעדן. זאלסט אים אלעס דערצילן, אלעס וואס דו האסט אפגעטען און דיין ויינגע יארן, און אים בעטן ער זאל דאס אלעס אפמעקן - וועט אלעס וועגן אפגעמעקט.

אונדאי און אונדי זאלסטו זיך אריבערבאפען צום רבינ'ס ציון אין אומאן; דער רביה האט צונגעזאנט (חי מוחר), סימן רבה: ווער עס וועט קומען צו זיין ציון און זאגן דארט דעם תיקון הבללי - די צען קאפיתלעה תהילים [קאפיתל - טז, לב, מא, מב, נט, עז, צ, קה, קל, קן] און געבן א פרוטה לצדקה פאר זיין זכות, אפלו ער האט געטען די הארבסטע עבירות: "וועל איך מיך ליין אויף די לענג און אויף די ברית, אים א טובה צו טונ, בי די פיאות וועל איך אים אויסגעטען פון שאול תחתית"; דערפאר או דו ווילסט פאריעבעטען וואס דו האסט פוגם געוווען זאלסטו זיך

אריבערבערבאָפּן קיינ אִומָּאן ווֹאוּ דָו זָאלְסֶט זָאנְן דָעַם תִּיקְוָן
הַבְּלָלִי אָונְזַיְךְ מְתֻנוֹדָה זַיְינְ פֿאָרְן אִיְּבָעָרְשָׁטָן, דָוְרְכְּדָעַם
וּוּעָסֶטְזּוּ זָוְבָּה זַיְינְ אָלְעָם צַוְּ פֿאָרְרָעְבָּטְן.

מאָךְ זַיְיךְ אֲשִׁיעָר אִין מְשֻׁנְיוֹת, אָונְ אָפְּילּוּ דָו פֿאָרְשְׁטִיְיסְט
נְיִשְׁטָן זָואָס דָו לְעַרְנְסֶט - זָאלְסֶטְזּוּ זָאנְן דִי וּוּעָרְטָעַר
אָן פֿאָרְשְׁטִיְין. דָאָס וּוּעַט אַרְאָפְּגָעָמָעַן פֿוֹן דִיר אָלְעָם פֿלְעָקָעַן
אָונְ דָו וּוּעָסֶט בָּאָקוּמָעַן אֲ נִיְּיעַ נְשָׁמָה, אָזְוִי וּוּ דָעַר הַיְּלִיגָּעָר
אָרְיִינְזְלּוּ זָאנְטּ (טַעַמִּי הַמְּצֹוֹת, פֿרְשָׁת וְאַתְּגָנָן, עַמּוֹד צְבָ) מְשֻׁנְגָּה אִין דִי
אָוְתִּיוֹת נְשָׁמָה.

אָזְיִיךְ זָאלְסֶטְזּוּ לְעַרְנְגָעַן יְעַדְן טָאגּ גְּמָרָאָן: דָאָס וּוּעַט אָפְּמָעָקָעַן
פֿוֹן דִיר אָלְעָם דִיְגָעַ עַבְרוֹתָה. אָזְוִי וּוּ חַכְמָינוּ זְבָרוֹנָם
לְבָרְכָה זָאנְן (יְרוּשָׁלַמִּי רָאַשׁ הַשָּׁנָה פְּרָקָה ה, הַלְּכָה ח): "בֵּין שְׁקָבְלָתָם
עַלְיכֶם עַל תּוֹרָה, מַעַלְהָה אֲנִי עַלְיכֶם בְּאַיְלָוּ לֹא חַטְאָתָם
מִימִיכֶם", דָעַר אִיְּבָעָרְשָׁטָעַר זָאנְטּ פֿאָר אִידְיָשָׁע קִינְדָּעָר: "אוֹ
אִיר גַּעַמְתָּ אָן צַוְּ לְעַרְנְגָעַן דִי הַיְּלִיגָּעָר תּוֹרָה וּוּעַל אַיְךְ גַּישַׁט
רַעֲכָעָגָעַן אִיְּבָעָרְשָׁטָעַר עַבְרוֹתָה, אַיְךְ וּוּעַל קִוְּקָעַן אָזְיָפּ אַיְךְ בְּאַיְלָוּ
אִיר הָאָט קִינְמָאָל נִישְׁטָן גַּעַזְיָנְגִינְטּ פֿאָר מִיר".

אָז דָו וּוּעָסֶט דָאָס אָלְעָם מְקָנִים זַיְינְ קַעַנְסֶטְזּוּ זַיְינְ זְיַכָּר מִיטָּה
אֲ קָלָאַרְקִיִּת אָז דָו הָאָסֶט אָלְעָם פֿאָרְרָאָכָטְן.

תקכח

וְוָאָס אֵיז אֶזְזִי שְׁלַעַכְתּוּ מִיט דְּרָאָגָס?

שְׁאָלָה:

לְכָבֹד דָּעַר רָאֵש יִשְׂכָּה שְׁלִיט"א,

יום עֲרֵשֶׁת דָּאָרֶפֶת אֵיךְ וַיֵּד בָּאָרָאָנְקָעָן פָּאָר אַיִּיעָרָע שְׁיֻעוּרִים, מִין גָּאנְצָע אַדִּישְׁקִיטָּה הָאָלָט וַיֵּד נָאָר אַין אַיִּיעָר וּבּוֹתָה. אֵיךְ הָעָר אַלְעָל שְׁיֻעוּרִים, אַין אַזְזִי מִינְעָן חָבְרִים הָעָרָן דִּי שְׁיֻעוּרִים, אַין מַיר זַעַגְעָן וַיֵּד וַיִּעָּר מַהְוקָם מִיט דָּעַם.

אֵיךְ הָאָב גָּעָה עֲרָט אַוְיפָּ אַיִּיעָרָע שְׁיֻעוּרִים אֹו אַיר רַעֲרָט וַיִּעָּר שְׁפָאָרָק קָעָן דָּרָאָנָם. מִין מַצְבָּה אַיְזָה אֵיךְ בֵּין וַיִּעָּר פָּאָרָקְוִיְּפָט פָּאָר דָּעַם, אֵיךְ רַיְיכָעָר מַאְרִיכְבּוֹאָנָא; עַם אֵיז טַאָקָע אָמָת אֹו דָּאָס קָאָסָט מַיר אָסָאָק גָּעָלָט, אָבָעָר לְמַעְשָׁה אַיְז מַיר דָּאָס וַיִּעָּר גָּוָט, אֵיךְ זַעַגְעָט קִיְּין סִיבָּה פָּאָרָנוּס אֵיךְ זַאָל וַיֵּד זַעַלְעָן אָפְּלָאָן פָּוּן דָּעַם.

יִנְשֶׁר פָּח

תְּשִׁוְבָה:

בְּעֹזֶרֶת ה' יְתִבְרֵךְ - יּוֹם ב' פְּרָשָׁת בְּשָׁלָח, ח' שְׁבָט, שָׁנָת תְּשִׁוּעָת לְפָרָט קָטָן

לְכָבֹד ... נָרוּ יָאֵר

אֵיךְ הָאָב עַרְהָאָלָטָן דִּיְיָן בְּרִיוֹ.

דִּיְיָן בְּרִיוֹ אֵיז אַיְז שְׁטִיק סְהִירָה, קֹודֶם בָּאָרָאָנְקָסָטו וַיֵּד אוֹדו בִּיסְט וַיֵּד מַתְ�זָק מִיט דִּי דִּיבָּרִים פָּוּן הַיְילִינָן רַבְּיָן אָבָעָר פָּוּן דִּי צְוּוֹיִטָּע חַלְקָה וַע אֵיךְ נִישָׁט אוֹדו בִּיסְט וַיֵּד מַתְ�זָק מִיט דִּי דִּיבָּרִים פָּוּן הַיְילִינָן רַבְּיָן; פָּוּן דָּעַם אוֹדו לְזִיפְּסָט וַיֵּד פָּאָרְסָמְעָן מִיט דָּרָאָגָס רַחְמָנָא לְצָלָן וַע אֵיךְ

או דו געמסט נישט דעם רבינס ווערטער פאר התהnikות, וויל ווען דו וואלסט טאכע אונגענומען די התהnikות פון רבין וואלסטוי נישט געלא芬 צו דעם השם יראם.

איך בעט דיר זיער, האב רחמנות אויף דיר און אויף דיביגע קינדרע; אנטלויף פון דראגס וואס איז סט המות. קווק וואס שלמה הפלך זאנט (משלוי טה, כה): "יש דורך ישר לפני איש, ואחריתה דרכי מות", עס זעגען דא זאבן וואס זעת אוייס פארן' מענטש ווי א גלייבע זאך אבער דער סוף פון דעם איז טויטן דאס איז מוש וואס פאסירות ביימ געמען דראגס, עס זעת אוייס מאכט פריליך אבער דער סוף איז או מען פארליירט אלעט.

זאך זאנט שלמה הפלך - דער חכם מכל אדים (משלוי נג לא-לה): "אל תרא יין כי יתאדים", גי נישט נאך רויטע פיביגע וויאן וואס זעת אוייס געשמאק, "כי יתנו בכום עינו", וויל ווען מען הויבט אן טרינקען וויאן, "יתהלהך במיישרים", ווערן אלע וועגן גלייך; אלע עבירות זעגן אוייס ווי גלייבע וועגן. "אחריתך בנהש ישך", דער סוף פונגעם שיפור איז ווי מען באפט א ביס פון א שלאנג, "ובצבעני יפריש", אבער א ביס פון א ניפטיגע שלאנג וואס שטעכט מיט ניפט, "עיניך יראו זרות", דער שיפור הויבט אן קווק אויף פרעמדע פרויען רחמנא לצלון, "ולבה ידבר תהפקידות", און מען הויבט אן רעדן פארקערט ואבן. דאס זעלבע איז מיט דראגס, מען פארליירט אלע חריגשים און מען פארליירט איננאאנצין דעם מה. "ויהיות כשבב לב ים", דער שיפור, און אויך אויך דער מענטש וואס געמאט דראגס - שפירט זיך ווי א מענטש וואס

לייגט אויפֿן וואסער, "ובשׁבָּבּ בְּרָאֵשׁ חֲבָלֶל", און אווי ווי דער וואס לייגט אויפֿן שיף וואס שאקלט זיך. און ווען דער שיבור ניכטערט זיך אויס, זאגט ער: "הַפּוֹנִי בְּלִחְלִיתִי", מען האט מיר טאקו געשלאגַן אֶבְעָר עַם טוֹט נִישְׁתָּו ווֹיִי, "הַלְמִינִי בְּלִידְעָתִי", מען האט מיר אַגְּנַעַקְלָאָפְּטָא אֶבְעָר אַיךְ הַאָב עַם נִישְׁתָּו גַּעַשְׁפִּירָט. "מַתִּיא אַקְיָז אָסִיף אַבְקָשָׁנוּ עוֹד", ער פְּרָעָגָט: "וְעוֹן וְעוֹל אַיךְ שְׂוִין אַוְיפְּשָׁטִין אָוּן גַּיִן טְרִינְקָעָן נָאָךְ וְוַיִּין?" עַם אַיז בְּרָאֵי דּוּ זָאָלְסָט זִיךְ מַאֲכָן אַשְׁיָּוֹר אִין סְפִּרְמְשָׁלִי: סְפִּרְמְשָׁלִי הַאָט אִין זִיךְ אַיִּין אָוּן דְּרִיְסִינְגְּ פְּרָקִים, אָוּן וְעוֹסָט לְעַרְגָּעָן יְעַדְן טָאג אַפְּרָק וְעוֹסָטוּ עַם מְסִים וַיִּין יְעַדְן חֹדֶש. נַאֲכָן לְעַרְגָּעָן סְפִּרְמְשָׁלִי וְעוֹסָטוּ שְׂוִין נִישְׁתָּו פְּרָעָגָן אַיז נְאַרְיִשָּׁע קְשִׁיאָ: "וְוואָס אַיז שְׁלַעַבְתָּ מִיטְ דְּרָאָגָס?" וְוַיִּיל דּוּ וְעוֹסָט זָעַן דָּעָר סְוֻפְּ פְּינְגָּס מְעַנְטָשׁ וְוואָס גַּעַוְאוֹיְגָט זִיךְ צַו צְלַעַבְטָע גַּעַוְאוֹיְגָהִיטָן.

עַנְדְּעַרְשָׁ טְרִינְק זִיךְ אָן מִיט אַגְּנַעַרְיִשָּׁע וַיִּין, דֵי יְיַוְן הַמְּשָׁמֵר פְּיוֹן הַיְלִינְגְּ רְבִּיְזָן: דָּאָס מַאֲכָט פְּרִילִיךְ דָּעַם מְעַנְטָשׁ אָוּן עַם נְעַמְט אַוְעַק פְּיוֹן אִים אַלְעָ צָעָר אָוּן עַגְמָת נְפָשָׁׁׁ. אַיִּינְמַאל דָּעָר מְעַנְטָשׁ אַיז טְוַעַם פְּיוֹן רְבִּינְסָן וְעוֹרְטָעָר קְעָן מְעַן אִים שְׂוִין נִישְׁתָּאָפְנָאָרָן, אֹזִי ווי דָעָר רְבִּי הַאָט גַּעַזְאָגָט (חַיִ מַוְהָרָן, סִימָן רַס): "וְעוֹר עַם הַאָט גַּעַטְרִינְקָעָן אַגְּנַעַרְיִשָּׁע וַיִּין, דָעַם קְעָן מְעַן שְׂוִין נִישְׁתָּאָפְנָאָרָן".

דָעָר אַיִּבְעַרְשָׁטָע זָאָל רְחַמְנוֹת הַאָבָן אַוְיפּ דֵיר זָאָלְסָט בְּאַקְוּמָעַן שְׁבָּל אָוּן אַוְיפְּהָעָרָן גַּעַמָּעַן סָם.

תקכט

מיין שטיר טאטע הריג'עט מיין לעבן מיט'ן סמארטפאוֹן

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א מיידל פון ארץ ישראל, איך האב געזען דעם ניגון פונעם
ראש ישיבה שליט"א וואו עס ווערט גוט אראפנעליגנט ווי איז א טאטע
אייז פארנומען מיט זיין סמארטפאוֹן און ער האט נישט קיין צייט און
געזילך אויסצוזהערן זיין קינד וואם וויל דערציילן ואבן פון חדר.

איך האב געווינט וווען איך האב דאס געזען, וויל דאס איז וואם
קומט פאר בי מיר אינדרההים. מיין מאמע האט חתינה געטאט נאכאמאל,
און מיין שטיפ טאטע האט געקויפט א טיערעד סמארטפאוֹן פאר מיין
מאמע, און דארט האט זיך מיין לעבן גענדריגט. עס איז נישטא מער
ווער עס זאל מיך אויסעהרן, איך האב מער נישט צו וועם צו רעדן.

איך שפיר ווי איך גני ממש אראפ פון זון פון גרויס צער, אפשר קען
מיר דער ראש ישיבה שליט"א מתיוק זיין?

א גרויסן יישר בה

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פ'רשבת בשלח, ט' שבט, שנת השע"ט לפרט קפוץ
... מהי'

איך האב ערהאלטן איינער בריוו.

**איך בעט איך ויינער איר זאלט זיך שטארקן מיט אלע
איינער כוחות; אפלו איר גיט אריינער זיין בער ביטער**

יסורים פון אייער עלטען ובי', איר שפירט זיך איינער אליענס און אייער צער אווי זיער גרויס, זאלט איר אבער וויסן או דער אייבערשטיינער הערט איז איס: ער ווארט או איר זאלט רעדן צו אים, און ער וועט איז געבן אלעם וואס איר בעט אים.

דער אייבערשטיינער פאָרְפֶּט זיך מיטן נאָמען: "אַבִּי הַיְתּוּמִים", דער טאָטָע פון די יתומים. אויף דעם זאנן אונן חַבְמִינֵּן הַקְדוֹשִׁים (שמות רפה ל, ח) רְبִי יוֹסֵי זָאָגְתָּה: פָאָרוֹאָס הָאָט דֻּעָר אייבערשטיינער לִיבְ יְתּוּמִים אָוּן אַלְמָנוֹת? "אַלְאָ שָׁאֵין עִנְיָחִים תְּלוּוֹת אַלְאָ בּוֹ", וויל זַיִּה האָבָן נִישְׁטָן צו וועמען זיך צו ווענְזָן, דער פָּאָר ווענְזָן זַיִּה זְאָר צו אַים, אָזְוִי ווֹי עַס שְׂטִיטִיט (תְּהִלִּים סָח., ו): "אַבִּי יְתּוּמִים זְדִין אַלְמָנוֹת", דער אייבערשטיינער אויז דער טאָטָע פון די יתומים אָוּן גַּעֲמַט זיך אָן פָּאָר אַלְמָנוֹת; זַעַט מַעַן או דער אייבערשטיינער הָאָט לִיבְ די מַעֲנְטָשָׁן וואָס האָבָן קִינְגָּם נִישְׁטָן אויף די וועלְט.

בְּפִרְטָן קִינְדָּעָר וואָס זַיִּעָר עַלְטָעָרָן האָבָן זיך גַּעֲגַט לֹא עַלְיָינוּ, אַדְעָר קִינְדָּעָר וואָס די עַלְטָעָרָן זַעַגְעָן צַעְטִילְט וּבּוֹ וּבּוֹ אוֹיפּ זַיִּה אוֹזְרָא זַיִּעָר אַ גְּרוֹיסָעָה רַחְמָנוֹת, וויל זַיִּה האָבָן נִישְׁטָן צו וועם צו רַעַדָּן; אוֹיפּ זַיִּה האָט דֻּעָר אייבערשטיינער זַיִּעָר שְׂטָאָרָק רַחְמָנוֹת אָוּן העַרְטָט צו זַיִּעָר ווֹי גַּעַשְׁרִי.

דער בְּעֵרְבָּר בעט אַיך אַיך, גַּעֲמַט אָן די עצָה פון היילְיָין רבְּיָין וואָס האָט אָנוּ גַּעֲגָבָן אָזָא שִׁינְגָּעָה מַתָּנה וואָס הייסְט 'הַתְּבוֹדָהָת'; אַיר זַאלְט גַּיִּין אוֹיפּ אַ פְּלָאָז וואָז

קיינגר אויז נישט דארט אונז זיך אויסראדען אייער הארץ צום אייבערשטען. דערצ'ילט אים אייער וווײַטָּאָג, זאנט אים או איר שפירת זיך אוינגר אלײַין; איר האט נישט קיין טאטע אונז יעַצְטּה האט אייער מאַמָּע חותנה געהאט, אונז אלס רעוזלטאט שפירת איר זיך איברג אין שטוב וכו' וכו'. או איר ווועט רעדן צום אייבערשטען אויף אייער שפראָה ווועט זיך עפֿגעַנָּעַן פָּאָר אַיִּיךְ אַ גִּיעָע לְעֵבֶן; איר ווועט אַנְהוּבָּן שפֿירָן עַפְּעַס ווּאָס אַרְטּה אַנְהוּבָּן קִינְמָאָל בְּעַפְּאָר נִישְׁט גַּעַשְׁפִּירָט, אַרְטּה ווועט אַנְהוּבָּן לְעֵבֶן אַ גַּטְעַע לְעֵבֶן.

איך וועל איך דערצ'ילן אַ מְעֻשָּׂה ווּאָס דֵי מְעֻשָּׂה ווועט אַיִּיךְ שטארק צוינז קוּמָעַן אין אייער לְעֵבֶן. דער הייליגער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו אויז גַּעַבְּוִירָן גַּעַוּאָרָן ווּעַן זִינְגַּעַט עַלְטָעַרְן זִעְגַּעַן גַּעַוּעַן זִיְעַרְן אַלְטָה, עַר האט קִינְמָאָל נִישְׁט גַּעַקְעַט זִיְן מְאַמָּע, גַּאֲכָרָם ווּאָס זִי אויז נְפִטָּר גַּעַוּאָרָן בְּשַׁעַת זַיְהָט האט אַים גַּעַבְּוִירָן. ווּעַן דָּעַר בְּעַל שם טוב אויז אַלְט גַּעַוּעַן פִּינְפִּיאָר האט אַים זִיְן טַאטָע גַּעַרְופָּן אַונְגַּעַט בְּזַה הַלְשׁוֹן: "יִשְׂרָאֵלִיךְ, אַיִּיךְ גַּיְיַעַט אַזְוּקָפָן פַּיְן דֵי זַעַלְטָקָדְךָ כָּל הארץ, אַיִּיךְ בָּעַט דִּיר זַאֲלָסָט נִישְׁט מַזְרָאָה האַבָּן פַּיְן קִינְעָם! דַּו בִּסְטָט נִישְׁט אלײַין; דָּעַר אייבערשְׁטָעָר אויז מִיטָּדִיר, בִּי דִיר אויז גַּעַבָּן דִּיר", אַונְגַּעַט דָּעַרְנָאָךְ אויז עַר נְפִטָּר גַּעַוּאָרָן.

דָּעַר בְּעַל שם טוב - זִיינְדִּיגָּא אַלְט פִּינְפִּיאָר - האט זיך גַּעַרְאָפָן אוינגר אלײַינָס אין אַ גַּרְוִיסָּע ווּעַלְט - אַן אַ טַאטָע אַונְגַּעַט אַן אַ מְאַמָּע. עַר האט אַבָּעָר שְׂטָעַנְדִּיגָּן גַּעַדְעַנְקָט

ווײַז טאָטָעַס לַעֲצַטָּע וּוּעֲרַטָּע: "יִשְׂרָאֵלִיק, זָאַלְסָט נִישְׁטָט מָזָר
הַאֲבָן פָּזָן קִינְגָּעָם! דָּז בִּיסְט נִישְׁטָט אַלְיַין; דָּעַר אַיְבָּעַרְשָׁטָעַר
איַז מִיטָּדֵיר, בֵּי דֵיר אָזָן גַּעַבָּן דֵיר", אָזֶוי אַזָּעָר אַיְבָּעַרְגָּעָנוֹאַקְסָן,
אוֹן וּוָסָעָר הָאָט נָאָר גַּעַדְאַרְפָּט הָאָט עָר גַּעַבָּעָטָן דָּעַם
איַבָּעַרְשָׁטָן.

דָּאָם זָאַלְטָ אַיר אָזֶיךָ גַּעַדְעַנְקָעָן אַיְיָעָר נָאַנְצָ לְעַבָּן, זָאַגְטָ
זִיךְעַס אַלְיַיְינָס: "אַיְיךְ בֵּין קִינְמָאָל נִישְׁטָט אַלְיַין, דָּעַר
איַבָּעַרְשָׁטָעַר איַז דָּא מִיטָּמֵיר, בֵּי מֵיר אָזָן גַּעַבָּן מֵיר";
וּוָסָעָר דַּאַרְפָּט זָאַלְטָ אַיר פָּזָן אִים בְּעָטָן, אוֹן וּוָסָעָר
שְׁטַעַרְטָ אַיְיךְ זָאַלְטָ אַיר אִים דַּעֲצִיְּילָן; וּוּעַט אַיְיךְ גַּוְטָזָן
אוֹן אַיר וּוּעַט לְעַבָּן אַפְּרִילְיָכָע לְעַבָּן.

אַיר דַּאַרְפָּט פַּאֲרַשְׁטִין אַיְיָעָר מַאֲמָע אָז זִי הָאָט חַתּוֹנָה
גַּעַהְאָטָן; אַיְיךְ וּוֹיִס אָז דָּאָם אָזֶיךְ זִיְיָעָר שְׁוּעוֹר אָזָן
עַס שְׁטַעַרְטָ אַיְיךְ, אַיר שְׁפִירָט וּזְדָעַר שְׁטִיף טַאָטָע גַּעַמְטָע
אַיר אַזְוָעָק פָּזָן אַיְיךְ וּכְוֹ. אַיר דַּאַרְפָּט אַבָּעָר גַּעַדְעַנְקָעָן אָז
פָּאָר אַיְיָעָר מַאֲמָע אָזֶוּעוֹר צָו זִיְינָן אַלְיַיְינָן; קִינְגָּעָר וּוַיְלָגְטָ
זִיְינָן אַלְיַיְינָן, אַיר וּוַיְלָט אָזֶיךְ נִישְׁטָט זִיְינָן אַלְיַיְינָן. אַיר וּוּעַט אָזֶיךְ
אָס יְרָצָה הַשֵּׁם בְּקָרוֹב זִיךְעַן אַהֲרֹן אַהֲרֹן אַיר וּוּעַט
טְרַעַפָּן אַיְיָעָר רִיבְטִינְגָּעָר זִיְוגָן, זָאַלְטָ אַיר נִישְׁטָט זָוִי טְוָן אַיְיָעָר
מַאֲמָע. אַיר זָאַלְטָ שְׁעַזְן אַיר מָאָן אָזָן אִים מַכְבִּיד זִיְינָן.

אָזָן זְבוֹת פָּזָן בִּיּוֹדָס אַם וּוּעַט אַיר זָוְבָה זִיְינָן צָו טְרַעַפָּן אַיְיָעָר
זִיְוגָן בְּקָרוֹב.

עַצְתּוֹ

תקל

אמונה

רса

תקל

וואי אָזֶן וַיַּיִס אֵיך אֹוֵב אֵיך וּוְעַל זַיִן עֲרַלְיָה נָאָה דִי חַתּוֹנָה?

שָׁאַלְהָ:

לְכָבוֹד דָעַר רָאשׁ יִשְׂכָּה שְׁלִיטָא,

אֵיך בֵין בָּרוּךְ הַשֵּם אַחֲתָן גַּעֲוָוָרָן בְּשָׁעָה טֻבָּה וּמְצָלָחת, אָוֹן אָזֶן
וואי אֵיך הַעֲרָר פָוָן אֵיך פָּסְדָר אוּ אַבְחוֹר פָּאַלְטָ אַלְזָ אַרְאָפָ אַיְן עֲבָירָות,
אוּן דִי עַצְתָּ אַעֲרָצָו אַיְן נָאָר חַתּוֹנָה צַו הַאֲבָן, פָּרְיָי אֵיך וְיָה אֵיך הַאַלְטָ
שַׁזְיָן דָא בָּרוּךְ הַשֵּם.

פָוָן דִי אַגְּדָעָרָע וַיִּט צַע אֵיך בָּרוּוֹ פָוָן אַיְנְגָעָלִיט וַיָּאָס זַיִן רַעֲדוֹ זַיִד
אָפָ אוּ זַיִ פָּאַלְזָ וַיִּטְעָר אַרְאָפָ אָוְיך נָאָה דִי חַתּוֹנָה. אָפְשָׁר קָעַנְטָ אַיר
מִיר קָלָאָר מַאֲבָן וַיָּאָס דָעַר אַמְתָה אַיְזָ? וַיַּיְזַי אַיְזָ דָעַר רִיבְטִינְגָעָר וַיַּעֲנָג
חַתּוֹנָה צַו הַאֲבָן אוּ מְעַן זַאֲלָ מַאֲקָעָ מַעֲרָ נִישָׁטָ צּוּרִיק פָאַלְזָ אַיְן שְׁלַעַבְטָעָ
זַאֲבָן?

יִשְׂרָאֵל בְּחָ

תְּשִׁוָּבָה:

בְּעֹזֶרֶת ה' יִתְפָּרֵךְ - יּוֹם ד' פְּרִשְׁתָה בְּשִׁלְחָה, י' שְׁבָט, שָׁנַת תְּשׁוּעָת לְפָרֶט קָטוֹן

לְכָבוֹד הַחֲתָנוֹ ... גַּרְוַי יָאֵר

אֵיך הַאֲבָן עַרְהָאַלְטָן דִיַּין בָּרוּוֹ.

רְאַנְקָ דָעַם אַיְבָעַרְשָׁטָן אוּ דָז גַּיִיסָט שַׁזְיָן חַתּוֹנָה הַאֲבָן, וַיַּיְלַל
יַעֲצָט וַיַּעֲסֵטָ קָעַגְעָן דִּינְגָעָן דָעַם אַיְבָעַרְשָׁטָן בְּטַהְרָה.

.....
יט. מַעַר אַבְעָר דָעַם אַיְן דָעַם חָלָק מִכְתָּב תְּקַמָּן, תְּקַמָּן.

דער הייליגער רבוי נתן זברונו לברכה האט אמאל גענאנט פאר א בחרו: "או דז גועסט חתונה האבן און דז גועסט מיר זאגן דז בייסט אן ערליךער איד, גועל איך דיר גלייבן, אבער או דז גועסט בליבן א בחר אוון מיר זאגן או דז בייסט אן ערליךער איד - גועל איך דיר נישט גלייבן"; או מען האט חתונה קען מען זיך גריינגער שלאן מיטן יוצר הרע. איזו ווי דער הייליגער רמפא"ם זאנט (פרק כב מהלכות אסורי ביאה, הלהבה בא): "ולא ישב بلا אשה, שמנחן זה גורם לטהרה יתרה", או מען האט חתונה ברעננט דאם צו טהרה.

אייז עצט גוען דז גיסט חתונה האבן בשעה טובה ומצלחת לאַלְסְטוּ דאנקען דעם אייבערשטיין אויף די גרויסע נס או דז האסט זוכה געפוען צו טרעפן דיין זווג, איזו גועסטו שווין קעגען זיין אַפְגַעַהֵיתַן פון שלעכטס.

דאם מיינט נישט צו זאגן או גוען מען האט חתונה פארלייט מען דעם יוצר הרע, וויל דער יוצר הרע לאוֹט נישט אַפְגַעַהֵיתַן אַגְעַז ליעבן. מען דארף זיך היינן פון אים ווי מען היה זיך פון פיער; יעדן טאג קומט ער מיט פרישע נסונות און פרישע קאפרריינישן, און או מען היה זיך נישט די אויגן אויג נאר ביטער; או מען האלט זיך קלונגער פון אלע ערליךע אידן און מען האט א קאַמְפִוּטֶער, סמאָרטְפָאָזָן, טעלכלעט ובדומה, מיט אַפְגַעַהֵיתַן אַיְזָנָה נאָך די חתונה אויך זיינר ביטער. מען רעדט או דער מעניטש טוט אלעס זואָס ער קען זיך צו היינן, אויג נאָך די חתונה גריינגער זיך צו מתנבר זיין אויפֿן יוצר הרע.

עַצְתּוֹ

תקלא

אָמֹנוֹנָה

רסג

דעָר עִיקָּר זָאַלְסָטוֹ אֲכְטָוָנָג גַּעֲבָן נִישְׁט אַוִּיסְצּוֹשְׁטָעָלָן דֵּין
לַעֲבָן מִיטָּחָמָרוֹת וְפֶרְישָׁוֹת, וּוֹאָס דָּאָס אַיִז אַ
פָּאַרְשָׁטָעַלְאַכְּטָס פֿוֹנְגָעָם יִצְרָר הָרָע. עָר רְעַדְתָּ אַיִינְדָּעָם מַעֲנַטְשָׁ
עָר זָאַל זִיךְ אַפְּשִׁיחָן וּבוֹ אָונְגָעָם וּוְאַרְפָּט עָר אִים אַרְאָפָּ
אַיְנָה עַבְירָות רְחַמְנָא לְצָלָן.

גַּעַדְעַנְק וּוֹאָס דָּעָר גְּרוֹיְסָעָר צְדִיק תְּרָבָה קָדוֹשָׁ רְבִי אַבְרָהָם
בָּן רְבִי נַחְמָן מַטְוַלְטָשָׁוֹן וּבְרוֹנוֹ לְבָרָכה (בָּעֵל מַחְבָּר
סְפָר "בָּאוֹר הַלְּקוֹטִים") פְּלַעַגְתָּ אַגְּנָן - וּוֹעֵן מַעַן פְּלַעַגְתָּ אִים
בְּעַטְנָה תְּדִרְכּוֹת בֵּי עֲנָנִים שֶׁל בִּינוֹ לְבִינָה וּבוֹ: "קִינְדֻעְרָלָעָה,
הִיתְ אַיִד פּוֹן בְּרִיתּוֹת", גַּעֲבָט אֲכְטָוָנָג נִישְׁט נְבָשָׁל צַו וּוֹעֲרָן אָינְ
קִיְיָן שָׁוָם הַלְּבָה, אַבְעָר וּוֹעֵן מַעַן מַעַן, מַעַן מַעַן אַלְעָס וּבוֹ: אָונְ
מַעַן זָאַל זִיךְ נִישְׁט מְבָלְבָל זִיְיָן פּוֹן קִיְיָן שָׁוָם זַאְךְ אַוִּיפָּ דִי וּוֹעַלְטָ.
דעָר אַיְבָעַרְשָׁטָעָר זָאַל הַעַלְפָן זָאַלְסָט גִּיאַן אַוְנְטָעָר דִי חִוְּפָה
בְּשָׁעָה טּוֹבָה וּמְצָלָחָת, אָונְגָעָם זָאַלְסָט וּוֹבָה זִיְיָן אַוִּיפְצּוֹשְׁטָעָלָן
אַ בֵּית נַאֲמָן בִּיְשָׁרָאֵל.

תקלא

וּוֹאָס קָעוֹ אַיִד טּוֹן גַּעַהְאַלְפָן צַו זַוְעָרָן מִיטָּ קִינְדָעָר?

שָׁאַלָּה:

לְכֹבֵד דָּעָר רָאַשׁ יִשְׂכָּה שְׁלִיטָא,

יִנְשָׁר פָּח פָּאָר אַלְעָ חִיוּק אָונְגָעָם עַצְוֹת, אַיִד הַאֲבָשׁוֹן גַּעַנְדִּיגְט פִּינְפָּ
מַאְלָ מְשִׁנּוֹת, אָונְגָעָם לְעָרָן יַעֲדוֹן טָאָג אַפְּאָר בְּלָאת גִּמְרָא, אַלְעָם אַ
דָּאַנְק דִי הַעַרְלִיכָּע שְׁיוּרִים.

עם איז שווין אריבער צען יאָר פון מײַן חרטונָה אָזֶן אַיךְ האָב נָאָכְנִישַׁט
וּבָה גַּעֲוָעָן צָו קִינְדָּעָר, וּוְאָם קָעָן אַיךְ טָוּן דָּעָרְצָו? זָאָל אַיךְ גַּיְין צָו
מוֹתְּרָא"שָׁם צִיּוֹן אֹוֵיפָה דִּי יָאָרְצִיתָמָּה מִינְיָן וּוְיַיְבָּה? אָדָעָר זָאָל מִינְיָן וּוְיַיְבָּה
טוּן דִּי סְגָנָלָה פָּנוּן מְקֻעהַ מְלֻכָּה אַיִּין יְבָנָאָל? זִי אַיז שְׂוִין דָּאָרָט גַּעֲוָעָן צְוּוּיָּה
יאָר צְוִירִיק, אָבָעָר דָּעָרְווּיְיל גַּעֲנָעָן מִיר נָאָכְנִישַׁט גַּעֲהָאָלְפָן גַּעֲוָאָרָן.

יִשְׁרָאֵל פָּה

תשובה:

בְּעִזּוֹת ה' יְתִבְרָא - יּוֹם ד' פְּרִשְׁתָּה בְּשַׁלָּח, י' שְׁבָט, שָׁנָת תְּשׁׁוּ"ט לְפָרָט קָטָן
לְכִבּוֹד ... נָרוּ יְאָרָר

אַיךְ האָב עַרְהָאָלְטָן דִּיְיָן בְּרִיוֹו.

אַיךְ בְּעַט דִּיר זַיִּעָר, פָּאָרְלִיר זַיִּךְ נִישְׁטָן; מִיר האָבָן אַ
גְּרוֹיְסָעָר בְּאַשְׁעָפָעָר וּוְאָם אַיִּין זַיִּגְעָה הַעֲנָט לִיגְטָן דִּי
שְׁלִיסָל פָּנוּן קִינְדָּעָר. בְּעַט וּוְיִטְעָר דָּעַם אַיְבָּעָרְשָׁטָן אוֹדוֹ
זָאָלָסָט זַוְּחָה זַיִּין צָו קִינְדָּעָר, בְּגָנִים וּבְגָנִים עֹסְקִים בְּתֹרָה.

חַבְמַינוּ זְכַרְוָנָם לְבָרְכָה זָאָגָן (תַּעֲנִית ב): "אָמָר רַבִּי יוֹחָנָן,
שֶׁלְשָׁה מִפְתָּחוֹת בִּידָוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שְׁלָא
גַּמְסָרו בִּיד שְׁלִיחָה", דָּרְיִי שְׁלִיסָלָעָךְ לִינְגָן נָאָר אַינְגָעָם
אַיְבָּעָרְשָׁטָגָס הַעֲנָט, אַיִּגְעָה פָּנוּן זַיִּי אַיז דִּי שְׁלִיסָל פָּנוּן קִינְדָּעָר,
וּוְאָם אַיִּין נִישְׁטָא אַיְבָּעָרְשָׁטָגָעָבָן גַּעֲוָאָרָן פָּאָר קִינְגָּעָם, עַם לִיגְטָן
נָאָר אַיִּין דָּעַם אַיְבָּעָרְשָׁטָגָס הַעֲנָט; זָאָלָסָטוּ וּוְיִטְעָר מִתְפָּלָל
זַיִּין אֹוֵיפָה קִינְדָּעָר.

או דו קענסט גיין קיין יבנאל צום ציון פון מורה"ש זבותו
 גין עליינו - לאַסְטּו אודאי גין און דו וועסט דארט זען
 וואַינְדּ עַרְלִיכָּע זאָבן; מורה"ש שְׁרֵיְבֶּט אַין זיַּן צוֹאָה (צ'וֹאָה
 מורה"ש, סי' ה): "ובמו בחים חייתי נטעורו על ידי אַנְשִׁים
 בְּתִשְׁבָּה", אָזְיִ אָזְיִ וְעַן אַיךְ האָב גַּעֲלָבֶט זענען דורך מיר
 נטעור גענוארן מענטשן תשובה צו טוֹן, "בְּמו בְּן עַבְשִׁיו
 לְאַחֲר הַסְּתָלְקָותִי לְעַילָּא בְּשִׁיבוֹא אֶל קְבָּרִי יַתְעֹרוּ בְּתִשְׁבָּה
 שְׁלִימָה", אָזְיִ אָזְיִ נְאָכְּדָעָם וְאָסְ אַיךְ וְעַל אַוְעָקָגִין פון די
 וועלט, וְעַן מַעַן וּוּטָם קְוֹמָעָן צו מַיִּין קְבָּרִי - וּוּטָם מַעַן אַיךְ
 נטעור וְעַן צו תשובה טוֹן, "יִמְשִׁיבּוּ לְעַצְמָם יִשְׂעוֹת
 וּפְלָאוֹת בְּעַזְרָתוֹ יַתְבִּרְךָ, וְאַהֲרָה לְהָם לְמַלְיָץ יוֹשֵׁר בְּשָׁמִים,
 וְלֹא אָנוּת וְלֹא אַשְׁקָוֹת עַד שִׁיחָה לְמַיְשָׁבָא אֶל קְבָּרִי
 לְהַתְפִּלְלָה וְלִלְמֹד יִשְׂעוֹת שְׁלִימָה מִן הַשָּׁמִים", אַין אַיךְ וְעַל
 נישט רopian ביַן אַיךְ וְעַל פּוֹעַלן פָּאָר דָּעָם מענטשן וְאָסְ אַיז
 גַּעֲקָוּמָעָן צו מִיר - אַישׁוּעה.

אָזְיִ אָזְיִ זָאָל דִּין וּוּבָבּ נְאָכָּמָאָל טוֹן דִּי סְנוּלָה פון מַקּוֹה
 מַלְכָה; מורה"ש האט צוֹנְעָזָאנְט אוּ וּוּרָע עַס וּוּטָם
 טוֹן דִּי סְנוּלָה פון מַקּוֹה מַלְכָה וּוּטָם האָבָן קִינְדָּעָר. אַין
 מורה"ש האט זִיךְ אַוִּיסְגָּעָדרְוקָט: "אָפִילּוּ אַבּוֹיִם וְאָסְ קָעָן
 נישט האָבָן קִינְדָּעָר, אָוּבּ וּוּטָם מַעַן טוֹן דִּי סְנוּלָה וּוּטָם
 מַעַן האָבָן קִינְדָּעָר"; אַיךְ האָבּ תְּלִמְדִים וְאָסְ האָבָן נישט
 גַּעַה האָט קִינְדָּעָר; אַיךְ האָבּ לְאַגְּגָע יָאָרָן, זַיִן זענען גַּעַפָּאָרָן
 קיַין יַבְנָאָל אַין זַיִן זענען גַּעַה אַלְפָן גַּעַנְוָאָרָן נְאָטִירְלִיךְ מִיטָּ
 לִיבְטִיגָּע קִינְדָּעָר.

אווי אoid זאלסטו געדענְקען או ווען א צדיק געבטן אן
הבטחה אידער א ברכה דארף מען האבן סבלנות
אויסציאנווארטן די יושעה אוין נישט אפלאון די אמונה. אווי
ווי מיר געפונגען אין די מעשֶה (סיפור מעשיות, מעשה ה פון דער בָּן
מלך וואס או געווונ פון אַבְנִים טֻבּוֹת) דער צדיק האט צוֹגְעַזְאָגְטּ פֿאָרְן
קעניג או ער וועט האבן א קינד וואס וועט זיין פון אַבְנִים
טֻבּוֹת, למעשֶה האט דער קעניג געהאט א קינד אבער מען
האט נישט געזען או ער איי פון אַבְנִים טֻבּוֹת. שפֿעטער -
דערציילט דער רבִּי - פֶּלְעָגָט דער צדיק שטענְדרִיךְ דאָווענְגעַן
זום אייבערשְׁטָן, או ער האט דאה צוֹגְעַזְאָגְטּ פֿאָרְן קעניג
או דער זיין זאל זיין פון אַבְנִים טֻבּוֹת אוין עס איי נישט
מקוּם געוויאָן, ער האט געטענהָט צום אייבערשְׁטָן: "האב
איך דאס דען געטונ פֿאָר מיין בָּבּוֹד ווענן? איך האב דאס
דאה געטונ נאָר פֿאָר דיין בָּבּוֹד ווענן, אוין עס איי נאָכָלֵץ
ニישט מקוּם געוויאָן": וועט מען, או ווען דער צדיק זאגט
וץ א ברכה אוין ער געבטן אן הבטחה בעט ער וווײַטער דעם
אייבערשְׁטָן דערזיף, אוין דער מענטש דארף אויסציאנווארטן אויף
די סגולה.

דער אייבערשְׁטָער זאל דיר העלפּן זאלסט האבן חצלה
אין אלע עננים.

עַצְתּוֹ

תקלב

אָמֹנוֹנָה

רָסֶוּ

תקלב

וואַי אָזֶן הָאָט מַעַן זִיךְ צָרֵיךְ אָזִיפְגָּעָבְזִיעָט,
נָאָךְ דִּי בִּיטְעָרָע צְיוּיִיטָע וּוּעָלָט קְרִיגָּע?

שָׁאַלְתָּה:

לְכִבּוֹד דָּעָר רָאֵשׁ יִשְׂבָּה שְׁלִיטָאָ,

דָּעָר רָאֵשׁ יִשְׂבָּה הָאָט מִיר דָּעֲרַצְיָילָט אוּרְעָה הָאָט גַּעֲלִינְט דָּעַם סְפָר
"גּוֹר אַרְיה יְהוּנָה" אִיבְּרָע מִין זִיךְ רְבִי יְהִילָּה אָזְעַנְבָּעָרָג עַלְיוֹ הַשְּׁלוּם,
אוֹזְנָה דָּעָר רָאֵשׁ יִשְׂבָּה הָאָט הַנְּאָהָה גַּעַתְּחָאָט צָו זָעַן וְוַי אָזֶן עַמְּשָׁע הָאָט זִיךְ
גַּעַבְוִיט דִּי סָאַטְמָאָרָע מַזְדּוֹת אַיְזָן דִּי עַרְשְׁטָע יָאָרָן אַיְזָן אַמְּעַרְיקָע.

וְוַי אִיךְ בְּעַטְנָן אֹיְבָ דָּעָר רָאֵשׁ יִשְׂבָּה קָעָן אַבְּיסָל מַעַר מַאְרָה וַיַּיְזַר
וְוַאֲסַמְּקָעָן קָעָן אַרְוִיְּסָנְעַמְּקָעָן פָּוֹן דָּעַם? אַיְזָן אִיךְ, וְוַי אָזֶן הָאָט מַעַן טַאַקְעָ
מַצְלָה גַּעֲוָעָן אַנְצְוִיפָּאַנְגָּעָן פָּוֹן פְּרִישָׁה נָאָה אֹאָה גַּרְוִיסָּע חַוְּרָבָן רַחְמָנָא לִיאָלָן,
אוֹזָן גַּעַלְטָן אַיְזָן קִיְּזָן מַעֲנְטָשָׁן?

יִשְׂרָאֵל

תְּשִׁוְבָה:

בְּעֹורֶת ה' יְתִבְרָה - יּוֹם ה' פְּרָשָׁת בְּשִׁלְחָה, "אַ שְׁבָט, שָׁנַת תְּשׁוּעָת לְפָרָט קְטוֹן
לְכִבּוֹד ... נָרוּ יָאֵר

אִיךְ הָאָב עַרְהָאָלָטָן דִּיְיָן בְּרִיוֹו.

עַם אַיְזָן גַּיְשָׁט שִׁיְיךְ אַרְאַפְּצָוּשְׁרִיבָן דָּאָם גַּרְוִיסְקִיָּיט פָּוֹן דִּי
אַיְזָן פָּגָעָם פְּרִיעָרְדִּיָּן דָּוָר וְוַאֲסַמְּקָעָן אִיבְּרָע דָּעַם
בִּיטְעָרָע קְרִיגָּע. נָאָכְרָעָם וְוַאֲסַמְּקָעָן זִיךְ הָאָבָן אַלְעָם פָּאַרְלוּרָן, זִיְיעָר
גַּאֲנְצָע מַשְׁפָּחָה, אַיְזָן זִיךְ הָאָבָן זִיךְ גַּעַטְרָאָפָן נָאָבָן קְרִיגָּע אַחֲד

מעיר, ושנים מטשפהה' - טראז דעם גראיסן חורבן זואס זי' האבן צונגעזען מיט זיערע אינגעגע אונגן האבן זי' נישט בעקייקט אויף גארנישט נאר צורייך אויפגעשטעלט מיט מסירות נפש א ניעז דור פון אידישע קינדרער.

מיר קוקן זיך אן ווי מיר ווערן אווי צעפאלאן זוען עפֿעַס גויט נישט אווי ווי מיר ווילן, פון יעדע קליגיניקיט ווערן מיר מיט איסער זיך און מען אויז מלא טענות אויף יעדע קליגיניקיט זכו, בשעת זואס די אידז פינעם פריערדיין דור האבן געהאט אויף זואס צו זוינגען און קראובツן, און מיט דעם אלעט האבן זי' נישט געקראובצט און געוווינט נאר געטז למעשה, אונגעחויבן פונדאסני אויפצושטעלן א ניעעם דור פארן אייבערשטן.

איך האב געליגט אינעם ספר "גבור אריה יהודה", וואו עס אויז באשריבן או זוען דיין זידע ר' יודל עליו השלום האט געהערט או דער רבבי זכותו יגון עליינו אויז נפטר געווארן, זואס דעמאלאט זעגען ווי פארשטיינדליך אלע געפארן צו די לוי קיון קריית יואל, האט ער געזאנט: "איך בליב אין קעמפ מיט די קינדרער, איך וויל נישט איבערלאון די קינדרער"; דאס האט מיך זיעער באנומען, וויל ער אויז דאך געוווען פון די געטראיסטען תלמידים ביים רבינ', ער אויז געוווען דער ערשטיינר מלמד פון די סאטמאָר'ע תדר, בי אים אין שטוף האט מען געפנט די תדר מיט זעקס קינדרער.

הגם היינט קויקט מען און די מוסדות פון סאטמאָר בל' עין הרע ווי עס באשטיינט פון צענדייגער טויזנטער קינדרער

בן ירבו, אֶבְעָר וּוֹעֵן עִם הָאָט וַיְד אֲנָגָעָהוִיבָן אֵיז דָּאָס גַּעֲוֹעֵן וַיַּעֲרֵ שְׁזֹועָרָה; וּוֹעֵן דָּעֵר רְבִי הָאָט אִים גַּעֲבָעָטָן צַו זַיִן מַלְמָד הָאָט עַר גַּעַזְאָגָט פָּאָרָן רְבִי' אָז עַר הָאָט נִישְׁטָן קִיִּין גַּמְרָא, הָאָט אִים דָּעֵר רְבִי גַּעַגְעָבָן אַ גַּמְרָא פַּיּוֹן זַיִן פְּרִינוֹאָטָע שָׁס וּוֹאָס אֵיז גַּעֲוֹעֵן אַרְיִינָגָעָשָׂרִיבָן דָּעֵר גַּאֲמָעָן פְּגָעָם הַיְלִינָן קְדוּשָׁת יוֹם טֹוב זְכוֹתָו יָגָן עַלְיָנוֹ, אַ "מִסְכָּת בִּיצָה יַוְמָא סּוּבָה".

עִם אֵיז נִישְׁטָן גַּעֲוֹעֵן קִיִּין פָּלָאָז וּוֹאָס צַו מַאֲכָן דִּי חַדְרָ, הָאָט אִים דָּעֵר רְבִי גַּעַזְאָגָט אָז בִּזְיָ דָעְרוֹוַיִּיל זַאל עַר מַאֲכָן דִּי חַדְרָ בִּזְיָ וַיְד אֵין שְׁטוּב. דָּעֵר רְבִי הָאָט אִים צַוְגַּעַזְאָגָט אָז עַר וּוּעַט אִים בָּאָצָאָלָן יָעַדְעָ סּוֹפְּזָוָה, אַיְינָמָל הָאָט אִים דָּעֵר רְבִי גַּעֲוֹעֵן דָּאָנָעָרְשָׁטָאָג אֵין שְׁוֵיל, דִּיִּין זַיְדָע אֵיז נִישְׁטָן צַוְגַּעַנָּאַגְּגָעָן בְּעָטָן זַיִן גַּעַהָאָלָט פְּגָעָם רְבִי' אָז נָאָר דָּעֵר רְבִי אֵיז צַוְגַּעַנָּאַגְּגָעָן אָוָן גַּעַזְאָגָט: "גְּלִיבָמִיר, אֵיךְ הָאָבָןִישְׁטָט פָּאָר מִיר אַלְיָינָס אֹוִיפָּשְׁבָת"; אֹזְוִי הָאָט עַר גַּעַבּוֹיַט דָּעַם חַדְרָ אָוָן דִּי קָעַמְפָס, מִיט אָזָא מִסְרָוֹת נִפְשָׁש.

עִם הָאָט מִיר אֹיֵיךְ זַיְעָר בָּאָנוֹמָעָן צַו לִיְּגָעָן וּוֹאָס דִּיִּין בָּאֶבָּעָה הָאָט דָעְרָצִיַּלְתָ, אָז וּוֹעֵן דָעֵר רְבִי הָאָט גַּעַזְאָגָט פָּאָר דִּיִּין זַיְדָע: "אֵיךְ וּוַיְלָהָבָן אַ קָּעַמְפָס", אֵיז דִּיִּין זַיְדָע אַהֲיָם גַּעֲקִיםָעָן אֵין אַיְר גַּעַזְאָגָט: "אֵיךְ גַּיְיָמָאָן אַ קָּעַמְפָס", הָאָט זַיְ אִים אֲנָגָעָקָוּקָט מִיט וּוְאַיְנָדָעָר: 'וַיְיָ? וּוֹאָס? וּוֹעֵן? דַו גַּיְיסָט מַאֲכָן אַ קָּעַמְפָס? וַיְיָ אֹזְוִי גַּיְיסָטוּ מַאֲכָן אַ קָּעַמְפָס? (דָא רָעַדְתָ מִעַן נִישְׁטָט פַּיּוֹן עַפְעָם אָז עֹשֶׂר וּבָוֹ), דָא רָעַדְתָ מִעַן

פון אַ מעַנְטֵשׁ וּוֹאָסֶה האט קֹוִים גַּעֲהָאָט פָּאָר וַיֵּד צַו לְעַבְןָן), האט עַר אַיְפָגָעַהְוִיבָן וַיְיִגְעַץ עַן פִּינְגָּעָר אָוָן אִיר גַּעַזְאָגָט: "אוֹ דָעַר רְבִי הָאָט מִיר גַּעַזְאָגָט עַר דָּאָרָף אַ קָּעַמְפָּו וּוֹעַל אַיְדָּו עַם בּוֹיְעַן מִיטָּמִינָעַץ עַן פִּינְגָּעָר".

מייט דעם אלעַם, ווען עַם אַיז גַּעַזְוָעָן דַּי פֶּטְירָה פון רבִּין האט עַר גַּעַזְאָגָט פָּאָר אלעַמְעָן אוֹ עַר פָּאָרָט נִישְׁטָצַע דַּי לְנֵי נְאָר עַר בְּלִיְבְּטָמִיט דַּי קִינְגְּדָעָר זַיִן וּוּיִטְעָר מַתְנָה זַיִן; זַעַט מַעַן וּוֹאָסֶה היִסְטָמַע אַ גַּעַטְרִיְעָר מַתְנָה פָּאָר אַידִישָׁע קִינְגְּדָעָר, אוֹ עַר לְאַזְמָט נִישְׁטָמַע אַפְּגָילָו פָּאָר דַּי חַשּׁוּבָסְטָע זַאָךְ. אַזְוִי וַיְיִדְעַר רַמְבָּס פָּסְקָנָט (פרק ב' מהלכות תלמוד תורה, הלכה ב'): "וְאֵין מִבְטָלֵין הַתִּינּוּכּוֹת, וְאַפְּלֵו לְבִנְיָן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ", מַעַן טָאָר נִישְׁטָמַע מִבְטָל זַיִן קִינְגְּדָעָר פון לְעַרְגָּעָן תּוֹרָה אַפְּגָילָו מַעַן דָּאָרָף זַיִן הַעַלְפָן בּוֹיְעַן דַּעַם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, אוֹזֶן דָעַר רַמְבָּס זַאָגָט דָּאָס אַיְבָּעָר נְאָכָאָמָל (פרק א' מהלכות בית הבחירה, הלכה י'): "וְאֵין מִבְטָלֵין הַתִּינּוּכּוֹת שֶׁל בֵּית רְבָּן לְבִנְיָן", מַעַן טָאָר נִישְׁטָמַע שְׁטָעָרָן דַּי קִינְגְּדָעָר פון לְעַרְגָּעָן אַפְּגָילָו מַעַן דָּאָרָף זַיִן הַאָבָן צַו בּוֹיְעַן דַּעַם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ; לְבָאָרָה פָּאָרְוָאָס שְׁרִיְבְּטָמַע דָעַר רַמְבָּס דַּי הַלְּכָה נְאָכָאָמָל אֵין הַלְּכֹות בֵּית הַבְּחִירָה? וְאֵן צְדִיקִים אוֹ חַווִּין פון דַּי הַלְּכָה אֵין הַלְּכֹות תֵּלְמוֹד תּוֹרָה - אוֹ קִינְגְּדָעָר דָּאָרָפָן לְעַרְגָּעָן אוֹן טָאָרָן זַיִד נִישְׁטָמַע מִבְטָל זַיִן פָּאָר נְאָרְגִּישָׁט, אֵין דָּאָס אַזְיָּד אַדְיָן אֵין בּוֹיְעַן דַּעַם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ; אָוָנוֹ צַו וּוּיְיַיְן אוֹ דָעַר בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קָעָן נִישְׁטָמַע גַּעַבְוִית וּוּעָרָן נְאָר אוֹ דַּי קִינְגְּדָעָר זַיְצָן אָוֹן לְעַרְגָּעָן. מִיטָּמַע דַּעַם וּוֹאָס מַעַן

עַצְתּוֹ

תקלג

אָמֹנוֹה

רעא

לעִרְגֶּט מִיט קִינְדָּעֶר, דָּאמֵן אַלְיִינְס הַעֲלָפֶט אוֹ דָּעֶר בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ זָאֵל אָוִיפְנְגָעְבּוּיט וּוּעָרֶן.

דָּעֶר אַיְבָּעָרְשְׁטָעֶר זָאֵל הַעֲלָפֶן אוֹ מִיר זָאֵלן אַוְיךְ הַאֲבָן אָ
חַלְקָן אַין אַוְיבְּבּוּעַן אַיְדִּישָׁע קִינְדָּעֶר צָוֵם אַיְבָּעָרְשָׁטֶן.

תקלג

בֵּין אַיךְ אָפְשָׁר אַרְזִיסְגַּעַפְאָלֶן פָּוּן דִּי לִיסְטָע פָּוּן שִׂידּוּכִים?

שָׁאַלְהָ:

לְכֹבֵד דָּעֶר רָאֵשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיטָא,

אַיךְ בֵּין אַבְחוֹר פָּוּן אַיִינְ אַונְ צְוֹוָאנְצָעָג יָאָר, אַונְ אַיךְ בֵּין שְׁוִין אַינְגָאנְצָעָן
מִיוֹאָשׁ, אַיךְ גְּלִיבָן נִישְׁטָמָא אַיךְ וּוּעָלָן נָאָךְ אַמְּמָאָל אַחֲטָן וּוּעָרֶן. יְעָדָן
צְוֹוַיְיטָן טָאגּוּ וּוּעָרְטָן נָאָךְ אַבְחוֹר אַיְן מִיְּנָן יְשִׁיבָה אַחֲטָן, בְּחוֹרִים וּוּאָסָם
עַגְּלָעָן אַיאָר צְוֹוַיְיָה יְוּנְגָעָר פָּוּן מִיר, אַונְ נָאָר אַיךְ בְּלִיבָּה וּזְאָן אַיְן יְשִׁיבָה.
אַיךְ וּוּיְסָם אַוְ אַלְעָם אַיְן בָּאַשְׁעָרָט פָּוּן הַיְמָלָא, אַבְעוֹר אַיךְ שְׁפִיר אַוְ אַיךְ
בֵּין עַפְעָם אַרְזִיסְגַּעַפְאָלֶן פָּוּן דִּי לִיסְטָע פָּוּן שִׂידּוּכִים.

אַיךְ בֵּין וַיְיָעָר צְעָבָרָאָכָן, אַטָּאגּוּ וּוּאָסָם מִיְּנָן חַבְרוֹנָתָא קְוִמָּט נִישְׁטָמָבְלִיבָּה
אַיךְ שְׁלָאָפָּן בֵּין חַצּוֹת אַונְ אַיךְ דָּאוּוּן בִּיהּוּדוֹת. בְּעָצָם בֵּין אַיךְ אַגְּנוּמָנָה
בְּחוֹר אַונְ אַיךְ קָעָן וִיהְ אַלְיִינְס נִישְׁטָמָבְלִיבָּן אַוְ אַיךְ בֵּין אַגְּנוּמָנָה צָעָן
אַזָּא מַצְבָּה, אַיךְ הַאֲבָן נִישְׁטָמָבְלִולָמָט אַוְ אַיךְ וּוּעָלָן אַגְּנוּמָנָה צָוּ דָעָם. פָּוּן
אַינְדרְוִיסָן דָּעַרְקָעָנָט מְעָן נָאָרְנִישְׁטָמָא אַוְיָף מִיר, אַבְעוֹר אַגְּנוּוּיְינָגּוּ בֵּין אַיךְ
צְעָבָרָאָכָן אַינְגָאנְצָעָן, אַיךְ הַאֲבָן נִישְׁטָמָקְיָין טָעַם אַיְן מִיְּנָן לְעָפָן.

אַיךְ הַאֲבָן גַּעַנְאָט לְעַצְטָנָס אָפְאָר נְסִיּוֹת צָו קִיקָן מְאוֹוִיס אַונְ אַיךְ
הַאֲבָן זְיַךְ בָּרוּךְ הַשֵּׁם אַיְנְגָעָה אַלְטָן. אַיךְ וּוּיְסָם אַוְ יְעַדְעָם מְאָל אַיךְ הַאֲלָטָן

וַיְהִי אַיִן פָּנוּ צַו טוֹן עֲבִירֹות בֵּין אֵיךְ אַיִן דַּי מִדְרִיבָה פָּנוּ יוֹסֵף הַצָּדִיק,
אֲבָעָר דָּאָס בַּאֲפְרִידִינֶט מִיר נַאֲגִנִּישֶׁט, אֵיךְ הַאֲבָאָזְוִי סָאָךְ גַּסְיוֹנוֹת יַעֲדָן
טָאנְג אַיִן אֵיךְ הַאֲלָט עַם פָּעָר נִישְׁט אֹוִים, מַאיַּן יַבּוֹא עַזְרִי?

אֵיךְ הַאֲפָר דָּעָר רָאָשׁ יִשְׂכָּה שְׁלִיטָא"א וּוֹעַט מִיר קַעֲגָעָן מַחְזָק זַיִן.

יַיְשָׁר פָּחָ

תְּשׁוּבָה:

בְּעִזּוֹת ה' יַתְּפִרְחָ - יּוֹם ב' פְּרִשָּׁת יְתֻרוֹ, חַמְשָׁה עָשָׂר בְּשֶׁבֶט, שָׁנָת תְּשׁוּ"ט לְפָרָט קָטָן
לְכָבוֹד הַבָּחוֹר ... נָרוּ יָאִיר

אֵיךְ הַאֲבָא עַרְהָאֵלְטָן דִּין בְּרִיוֹו.

אֵיךְ בְּעַט דִּיר זַיְעָר דַּו זַאֲלָסְט זַיְה שְׁטָאָרָקָן מִיט אַלְעָ דִיְגָע
בּוּחֹזֶת וּוַיְיַטְעָר אַנְצָוְגִּינִּין מִיט דִיְין לְעַרְגָּעָן אַיִן דָּאֲנוּעָעָן,
אוֹן אַזְוִי וּוַיְיַטְעָר; וּוֹסְן זַאֲלָסְטו אוֹ יַעֲדָר אַיְגָעָר הָאָט א
שִׁידָּוָה, דַּו וּוֹעֶסֶט אַיִיךְ אַחֲתָן וּוֹעָרָן, מַעַן דָּאָרָפְּ נָאָר הַאֲבָן
אַסְאָה סְבָלָנוֹת אֹוִים צַו וּוֹאָרָטָן בֵּין דָעָר אַיְבָּעָרְשָׁטָעָר הַעַלְפָט.

טוֹ דַי סְגָלָה וּוֹאָס דָעָר רָבִי זָאָגָט (סְפָר הַמִּדּוֹת אֶת חַתּוֹן, סִימָן ו):
"מֵי שְׁקָשָׁה לוֹ לְמַצָּא זַוְנוֹ, יַרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ לְקָרוֹת
בְּקָרְבָּנוֹת הַגְּשִׁיאִים", וּוּעַם עַס גַּיִיט שְׁוֹועָר צַו טְרָעָפְּן אַ שִׁידָּוָה
זַאֲל זַאֲגָן אַסְאָה דַי "קָרְבָּנוֹת הַגְּשִׁיאִים"; פָּנוּ (פְּמַדְבָּר ז, א): "זַיִהִי
בַּיּוֹם בְּלֹאת מִשְׁהָ לְהָקִים אֶת הַמְּשִׁבְּן", בֵּין סָופֶה, וּוֹאָס דָעָר
אַיִן דַי קְרִיאָה וּוֹאָס מַעַן לִיְגָט חַנּוּבָה (עַם אַיִז גַּעֲדָרְוִיקָט אַיִן
יַעֲדָע סִידּוֹר בֵּין קְרִיאָת הַתּוֹרָה, קְרִיאָה לְחַנּוּבָה), אַיִן וּוֹעַן

דו עַנְדִּינְגֶּסֶט זָאנֵן דַּי "קְרַבְנוֹת הַנְּשִׁיאִים", בְּעַט דָּעַם אַיְבָּעַרְשָׁטָן: רְבָזָנוּ שֶׁל עַולְם, הַעֲלָף מִיר אַיךְ זָאל זָכָה זָיִן צַו טְרַעְפָּן מִין זָיוֹג אִינְגָם זְבוֹת זָוָס אַיךְ הָאָב גַּעֲפָאַלְגָּט דָּעַם הַיְילִינְגָּן רְבִין אָונָן גַּעֲזָאנְטָט דַּי קְרַבְנוֹת הַנְּשִׁיאִים; הַעֲלָף מִיר בָּאַשְׁעַפְעָר אַיךְ זָאל שָׂזִין זָכָה זָיִן צַו טְרַעְפָּן מִין זָיוֹג, עַם אַיזָּוּ מִיר אַזְוִי שְׁזָעוֹר צַו זָיִן עַרְלִיךְ זָעָן אַיךְ בֵּין אַלְיִינָם, אַיךְ מִיר זָיוֹעָר שְׁזָעוֹר צַו זָיִן עַרְלִיךְ זָעָן אַיךְ בֵּין אַלְיִינָם, אַזְוִי זָיוֹעָר הַאֲבָן זְבּוֹד זְבּוֹד: אַזְוִי זָאַלְסָטוּ זִיךְ אַזְוִיּוֹינְגָּעָן יְעַדְן טָאג צֻם אַיְבָּעַרְשָׁטָן, אִים בְּעַטְן נַאֲכָאַמָּל אָונָן נַאֲכָאַמָּל אָונָן נַאֲכָאַמָּל עַר זָאל רְחַמְנוֹת הַאֲבָן אַזְוִי דִּיר אָונָן דִּיר שָׂזִין בָּאֲגָלְיקָן מִיט דִּין שִׁידּוֹךְ.

דָּעַר עִיקָּר בְּעַט אַיךְ דִּיר זָיוֹעָר, זָאַלְסָטוּ זִיךְ שְׁטָאַרְקָן אָונָן נִישְׁטָן וּוּרְן צְעַבְּרָאָקָן וּוּעָן דַּו זְעַסְט אָנוּ עַם גִּימִיט אַרְיְבָּעָר נָאָק אַמָּאָג אָונָן נָאָק אַמָּאָג אָונָן עַם רְוָקְט זִיךְ גַּאֲרַנִּישְׁטָן: דַּו טְרַאַכְסָט בֶּל מִינִי מְחַשְּׁבּוֹתָן: 'זָוָס זְעוּט זָיִן?' 'אָפְשָׁר וּוּעָל אַיךְ שָׂזִין אַזְוִי בְּלִיבָּן', 'זָעוּר זְעוּט מִיר גַּעַמְעָן?' - אָונָן אַזְוִי וּוּיִיטָּעָר, דַּי אַלְעָל שְׁלַעַכְטָע מְחַשְּׁבּוֹת זָוָס דָּעַר יְצַר הַרְעָב בְּרַעֲנָנְט אַרְיִין אַיְן אַלְעָל בְּחוּרִים.

אַלְעָל בְּחוּרִים טְרַאַכְטָן דָּאָס פָּאָר זִיךְ טְרַעְפָּן זָיוֹעָר שִׁידּוֹךְ, אָפְעָר דַּו טְרַאַכְט נִישְׁטָן אַזְוִי: טְרַאַכְט גּוֹט, וּוֹאַרְט אַזְוִיס פָּאָר דִּין יְשִׁיעָה אָונָן טַו זָוָס דַּו הָאָסָט צַו טָו. פָּאַלְג דָּעַם רְבִין אָונָן זִיךְ מְקִיּוּם אַלְעָל עַצְוֹת זָוָס עַר זָאַגְט, וּוֹעַסְטוּ בְּנָדָאי גַּעַהְאַלְפָן וּוּרְן בְּקָרוּב מִפְּשָׁ.

בָּנוּגֶעָ דָּאַס וַוָּאַס דָּו הַאָסְטַ נִסְיוֹנֹת צַו קוֹקָן מַאוֹוִיס, דֵי
בְּעַסְטַע וַאֲהַ פָּאַר דָּעַם אַיְזַ אַזְ דָּו וַאֲלַסְטַ וַיְדַ מַאֲכַן
אַ שִׁיעֹור אַיְזַ מִשְׁנִיוֹת; וַוְעַר עַס וַאֲגַט מִשְׁנִיוֹת וַוְעַרְטַ אַפְּגַעְהַיְטַן
פּוֹן אַרְיִינְפָּאַלְן אַיְזַ גִּיהְנוּם.

דָעַר חַידָא זְכַר צְדִיק לְבָרְכָה בְּרֻעְנֶגֶט (מִדְבָּר קָרְמוֹת מַעֲרַבָּת אַ
אַזְתַּ נָא) בְּשֵׁם מַדְרַשׁ תְּלִפְיוֹת (עַמְדוֹד מָא): "אֲשֶׁר בָּן יַעֲקֹב
יַוְשֵׁב עַל פְּתַחְוֹ שֶׁל גִּיהְנוּם, וְמֵשְׁהָרְכָה לְלִמּוֹד מִשְׁנִיוֹת אַיְזַ
מִנְיָחוֹ לְהַבְּגִים שֶׁם"; וַוְעַן אַ מְעַנְטַשׁ קִומְטַ אַרְוִיפַ אַזְיָּבָן אַיְזַ
הַיְמָלְ קִומְעַן דֵי מַלְאָכִי חַבְלָה אַזְן וַוְילַן אַיְם אַרְיִינְשְׁלַעְפַן
אַיְזַ גִּיהְנוּם, קִומְטַ אֲשֶׁר בָּן יַעֲקֹב אַזְן בְּרֻעְנֶגֶט דָעַם מְעַנְטַשׁ
צַי עַר הַאַט גַּעַלְעָרְגַט מִשְׁנִיוֹת, אַוְיב הַאַט דָעַר מְעַנְטַשׁ
גַּעַלְעָרְגַט מִשְׁנִיוֹת טְרָאַגְט עַר אַיְם אַרְיִין אַיְזַ גַּן עַדְן. דָעַר
חַידָא טִיְּטַשׁ מִיט דָעַם דָעַר פְּסִיק (בְּרָאַשְׁתַ מְט, ס): "מַאֲשֶׁר
שְׁמָנָה לְחָמָו", 'שְׁמָנָה' אַיְזַ דֵי אַוְתִּוֹת 'מִשְׁנָה', אַזְ אֲשֶׁר בָּן
יַעֲקֹב זַעַט אַזְ אַ מְעַנְטַשׁ הַאַט גַּעַלְעָרְגַט מִשְׁנִיוֹת, "וְהַו־ּא יַתְנוּ
מַעַדְנִי מַלְךָ", וַוְעַט עַר וּזְבָה וַיְזַן צַי גַּן עַדְן; דָאַס אַיְזַ נִישַׁט
נַאֲר לְאַתְרַ הַפְּטִירָה, דָאַס אַיְזַ נַאֲךְ יַעֲצַט וַוְעַן מַעַן לְעַבְטַ.
וַוְעַן אַ מְעַנְטַשׁ לְעָרְגַט מִשְׁנִיוֹת הַיְתַ עַס אַיְם אַפְ פּוֹן דֵי
מַלְאָכִי חַבְלָה וַוְאַס וַוְילַן אַיְם אַנוּק שְׁלַעְפַן פּוֹנָעָם אַיְבְּעַרְשָׁן;
דָעַרְפָּאַר אַזְ דָעַר יַצְרָה דָרָע וַוְילְ דָרְרַ שְׁלַעְפַן צָוָם טִיר פּוֹן
גִּיהְנוּם, עַר וַוְילְ דָרְרַ וַוְיַיְזַן עַבְירֹות רַחְמָנָא לְצַלְן, וַאֲלַסְטַו שְׂוִין
אַנְהַזְיָּבָן צַו לְעַרְגַּעַן מִשְׁנִיוֹת, וַעַט דָאַס דָרְרַ רַאֲטַעְוּן פּוֹן
אַלְעַם שְׁלַעְבָּטַס.

עַצְתּוֹ

תקלד

אמונה

ערה

אֲפִילוֹ דָו פָּאֶרְשְׁטִיִּסְטַן נִישְׁטַ קִין אֵין וּוֹאֶרטַן וּוֹאֶם דָו
לְעַרְגַּסְטַן, דָאֶה זָאַלְסְטִי וּוַיִּטְעַר לְעַרְגַּעַן דִי מְשֻׁנְיוֹת
אָן פָּאֶרְשְׁטִיִּין; זָאָג דִי וּוּעַרְטַעַר פָוַן דִי הַיְּלִינְגַּע תּוֹרָה וּוַיְיַלְלָה
דָאָס וּוַעַט דִּיךְ רַאֲטַעַוּן פָוַן אַלְעַם שְׁלַעַבְטַס.

תקלד

וּוַיְ אָזְזִי רַעֲגִירַת מַעַן וּוַעַן מַעַן קוֹמֶט
אוֹ אִינְמִיטַן דִי שְׁטוֹב וּוַיְרַטְשַׁאְפְּטַ?

שָׁאַלָּה:

לְכָבוֹד דָעַר רַאֲשַׁׂ יִשְׁיבָה שְׁלִיטַׂ"א,

אֵיךְ וּוַעַר בְּסֶדֶר נִתְפָּעֵל פָוַן דִי פְּשׁוֹטַׂעַ אָונַ פְּרָאַקְטִיְּשַׁע מְהַלֵּךְ הַמְּחַשְּׁבָה
פָוַן מוֹתְּהָרָא"שׁ, אֵין וּוַיְ דָעַר רַאֲשַׁׂ יִשְׁיבָה שְׁלִיטַׂ"א הַאֲלָט וַיְ וּוַיִּטְעַר אַוְיַף
דָעַם דִּרְהָ, צָו עַנְטַפְעָרַן מִיט אָזָא שְׁכָל הַיְשָׁר.

אֵיךְ וּוַיְ פָּרָעָן אַ בְּלִילְוִית/דִיְגַע שָׁאַלָּה אֵין שְׁלוֹם בֵּיתָה, וּוֹאֶס צָו טָוָן
וּוַעַן דִי וּוַיְבַּא אֵין פָּאֶרְנְמַעַן בֵּין אִיבָּעָרַן קָאָפַט מִיט דִי שְׁטוֹב אַרְבָּעַט. דִי
שָׁאַלָּה אֵין בָּעִיקָּר נַגְעַ פָּאָר פְּסָחַ, אַבְעָר אַזְיַיךְ אֵין אַגְּדָעָרַע צִיְּטַן.

אֵיךְ קָוָם אֲהִים, אֵיךְ צָעַ וּוַיְ דִי שְׁטוֹב פְּלִיטַׂ אָונַ מִינַן וּוַיְבַּא אֵין פָּאֶרְנְמַעַן
מִיט דִי שְׁטוֹב אַרְבָּעַט אָונַ אֵין אַגְּנָעָצְיוֹנַן בֵּין אִיבָּעָרַן קָאָפַט, וּוֹאֶס דָאָרָפַ
אֵיךְ דָעַמְאָלָט טָוָן? אֵיךְ קָעַן נִישְׁטַ צְוִילְיָנִין סְתָמַ אַזְיַיךְ אַהֲנָט, וּוַיְיַלְלָה אֵיךְ
וּוַיְסַ נִישְׁטַ פִּינְקְטְּלִיךְ וּוַיְ הַאֲלָט מִיט דִי זָאָכָן, אָונַ וַיְ הַאֲטַט נִישְׁטַ קִין
צִיְּטַ אָונַ גַּעַדְוַלְדַט מִיר מַסְבֵּר צָו זַיִן וּוֹאֶס מַעַן דָאָרָפַ יַעֲצַט טָוָן; סְתָמַ
שְׁטִינַן אֵין דִי וּוַיְטַ אָונַ וַיְ אַרְאָפְעַעַצַן, שְׁפִיר אֵיךְ אָוּ עַס טּוֹט אִיר וּוַיְעַר
וּוַיְ, אָוּ וַיְ אַרְבָּעַט אַזְיַיךְ שְׁנוּעַר אָונַ אֵיךְ רַוְ וַיְ אָפַט: אַלְיִינַס צְוִילְיָנִין אֵיךְ
הָאָנָט אָונַ פְּרָוּבִּין וַיְהִי פָּאֶרְצְוַשְׁטַעַלְן וּוֹאֶס מַעַן דָאָרָפַ צָו טָוָן יַעֲצַט - אֵין
אַזְיַיךְ אֵשְׁוּעָרַע זָאָה: אִיר זָאָג "זָאָה! דָו אַרְבָּעַטְסַט אַזְיַיךְ שְׁנוּעַר!" בְּשַׁעַת

די היו פלייט, אויך דאך וויטער נישט קיין אפזיע. אסאך מאל שפיר אויך אויך מוו זיך פשות אהערשטעלן אווי ווי אויך בין אויך אונגעזויין אווי ווי איר, סתם צו וויזין אויך בין מיט איר אויף איין בלאט.

אויך טראכט צומאל אויך וואלט געדארפט אמאל מיטהאלטן די נאנצע שטוב ווירטשאפט, פון ציפרי ביינאכט, אווי וועל אויך וויסן אוון פארשטיין ווי אווי עס ארכבעט, אוון אויך וועל קעגען העלפן ווען עס פעלט אויס; אבער אויך ארכבעט שוער א נאנצן טאג אוון אויך וועל דאס נישט קעגען באנוויזן.

אויך שטעל זיך פאר או נאך מענטישן האבן דעם זעלבן פראבלעם, אוון אויך וואלט זיינער הנאה געהאט צו הערן א פראקטישע הדרכה אויף למעשה, אויך האלט שווין נאכ'ן מהתפלל זיין צום איבערשטן אויף דעם ענין.

וישר פה

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת משהים, כ"ב שבט, שנית תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... נרו יאיר

אויך האב ערחהאלטן דיין בריוו.

מען קען זיך נארגיישט פארשטעלן דאס גרויסקית פון לעבן
בשלום. חכמוני זברוגם לברכה זאנן (ויקרא ר' ר' ט): "גדול
שלום, שם הגדול שנכתב בקדשה, אמר הקדוש ברוך הוא,
ימחה בימים כדי להטיל שלום בין איש לאשתו", ביום
אייבערשטן אווי אווי חשוב עס זאל זיין שלום, או דער
אייבערשטער האט געשריבן אין די תורה מען זאל אויסטען
זיין הייליגן נאמען אבי עס זאל זיין שלום צוויישן מאן אוין וויב.

אווי אוייך דערצעיילן די הייליגע חכמים (שם): "רבִי מאיר הוה יתיב ודריש בְּלִילִי שְׁבָתָא, הוה תפָּנֵן תְּדָא אֲתָתָא יַצִּיבָא וְשָׁמְעהָ לִיהְ תְּנָתָא מְדִרְשָׁא", עס אויז געוווען אַפְרוּז וועלכע פֶּלְעָגֶט גַּיְינַן יַעֲדָן פְּרִיאַיטָּא גַּזְוָעָן צָו נַאכְטָס צָו שְׁיעָור וְוָאָס דָּעַר הַיְלִינָּר תְּנָא רַבִּי מאיר בָּעֵל הַנֵּס פֶּלְעָגֶט גַּעֲבָן, "אַמְתִּינָת עַד דִּיחְסֵל מְמִדְרָשָׁ", אוין וואך האט דער תְּנָא רַבִּי מאיר אַרְיִינְגָּעָצְזִיגָּן די שְׁיעָור אַבְיכָּל שְׁפָעָט אַיִן די פְּרוּז האט גַּעֲטָרָאכֶט אויז ווועט אַיְקָוָאָרְטָן בֵּין עַר עַגְדִּינְגָּט דָּעַם שְׁיעָור. "אַזְלָה לְבִתָּה, אַשְׁבָּחָ בּוֹצִינָא טְפִי", וווען זיז אויז אהַיִם גַּעֲקוּמָעַן אויז שְׂוִין גַּעֲווּעָן טַינְקָל אַיִן שְׁטוּב, די לְעַבְטָה האָבָן זיז שְׂוִין גַּעֲהָאָט אַוְיסְגָּעָלָאָשָׁן, "אָמָר לָהּ בְּעַלְהָ, אָן הוֹיתָ", וווען אויר מאן האט אויר גַּעֲפָרָעָגֶט ווְאוּ בִּסְטָו גַּעֲווּעָן? "אַמְרָה לִיהְ אָנָּא יַתִּיבָא וְשָׁמְעהָ קְלִיהְ דְּרוֹשָׁה", האט זיז גַּעֲעַנְטְּפָעָרט: בַּיּוֹם שְׁיעָור פָּוֹן הַיְלִינָּן תְּנָא רַבִּי מאיר, "אָמָר לָהּ פָּנוּ וּבָנָּו לֹא אַעֲיָלָת לְהָכָא עַד דָּאָוָלָת וּרְוָקָת בָּאָנְפִי דְּרוֹשָׁה", אויר מאן אויז גַּעֲווּעָן אַשְׁלַׁעַטְעָר מְעַנְטָש, אַ פְּעַסְנָן, אַ לְזָן: האט עַר אויר גַּעֲזָאנְט: דו קַעַנְסָט נִישָׁט אַרְיִינְקָוּמָעַן אויז שְׁטוּב בֵּין ווַיְלָאָגָג דו גִּיסְט שְׁפִיְעָן אוֹיפְּזָן פָּנִים פָּגָעָם בָּעֵל דְּרָשָׁן, אויז עַר האט פָּאָרְמָאָכֶט די טִיר. "יַתִּיבָא שְׁבָתָא קְמִינְתָּא תְּנִינָּא וְתִלְיָתָא, אָמְרִין לָהּ מְגִירָתָא בְּהֵז אַתָּונָא צְהִיבָּין, אַתְּנֵן עַמְּה לְנָבֵי דְּרוֹשָׁה", די פְּרוּז אויז גַּעֲווּעָן אַז עַרְלִיבָּעָר פְּרוּז אויז זיז האט גַּעֲטָרָאכֶט צָו זיז: 'עַגְדָּעָרָשׁ וּוּלְאַיְד בְּלִיבָּן אַינְדְּרוֹזִיסְן ווֵי אַיְדָעָר מְבֻזָּה זַיִן דָּעַם הַיְלִינָּן תְּנָא רַבִּי מאיר, אויז זיז אויז גַּעֲנָאָגָגָעָן צָו אַחֲרַ'טָּע שְׁלָאָפָן, אויז זַעֲגָעָן אַרְיִבָּעָר

אֲפָאָר זַוְאָכָן זַוְאָס זַיִי זַעֲגָעָן גַּעֲזָעָן צַעֲטִילְטָ. "בֵּין דְּחַמִּי יִתְהַזֵּן רַבִּי מַאֲיר צַפָּה בְּרוֹתַה הַקְּדֵשׁ", דָּעַר הַיְלִינְגֶּר תְּנָא רַבִּי מַאֲיר בֶּעָל הַגָּס הָאָט דָּאָס גַּעֲזָעָן מִיטַּרְוַתַּה הַקְּדֵשׁ, "אָמָר לְהּ אֵיתַ מְגַבֵּן אַתְּתָא דְּחַבִּימָא לְמִילְחָשׁ בְּעִנָּא", הָאָט עָר אַרְוִיסְגַּעַלְאָזָט אַשְׁמוּעָה אוֹ זַיִן אַוְיגַּט אַים זַיִי, עָר שְׁפִירַט זַיִי עַס בְּרַעַנְט אַים, אַוְן זַוְעַר עַס קָעָן לוֹחַשׁ זַיִן אַוְיפַּרְעַם זַאֲל קוֹמָעַן. (אַמְּאָל אַיִז גַּעֲזָעָן אַזָּא רְפַואָה, מַעַן פְּלַעַנְט שְׁפִיְעַן אַוְיפַּן אַזָּא אַזָּא זַאֲגַן עַפְעַם זַוְעַרְטָעַר, אַזָּא אַזָּא זַיִן מַעַן אַזְּסַגְעַה הַיְלָט גַּעֲזָעָרָן).

"אָמְרֵין לְהּ מְגַרְתָּא, בְּדוֹ אַתְּ אַזְּלָת וַרְוקָת בְּאַנְפִּיהָ, וְתַשְׁרֵי לְבָעַלְךָ", הַאֲבָן דִּי חַבְּרַטְעַס גַּעַזְגַּט פָּאָר דִּי פְּרוֹזִי, גַּי שְׁפִי אַרְיַין אַזָּא רַבִּי מַאֲירַס אַיִגַּ, אַזָּא זַוְעַט דִּיַּן מַאְן מַאֲכָן שְׁלָוָם מִיטַּרְוַת דִּיר. "בֵּין דִּיתְבָּא קְטַי אַידְחִילַת מִינִיהָ, אָמְרָה לֵיהֶ רַבִּי לִית אָנָּא חַבִּימָא לְמִילְחָשׁ עִנָּא, אָמְרָה לְהּ אָפְלוּ הַכִּי רַוְקִי בְּאַנְפִּי שְׁבַע זַמְנִין וְאָנָּא מִינְשִׁים", אַיִז זַיִן גַּעֲנָא גַּעֲנָעָן, אַוְן רַבִּי מַאֲיר פְּרַעַנְט אַיר: דַו קָעַנְסַט לוֹחַשׁ זַיִן? הָאָט זַיִן זַיִד דַעֲרַשְׁרָאָקָן אַוְן גַּעַזְגַּט דַעַמְּאָלַט שְׁפִי אַרְיַין נִישַׁט. הָאָט אַיר רַבִּי מַאֲיר גַּעַזְגַּט: דַעַמְּאָלַט שְׁפִי אַרְיַין זַיְבָּן מַאְל אַוְיפַּרְעַם פְּנִים, אַזָּא זַוְעַל אַיךְ הַאֲבָן אַ רְפַואָה, עַבְדָּה הַבִּין. אָמְרָה לֵיהֶ אַיזְיָלִי אָמְרִי לְבָעַלְךָ אַתְּ אַמְּרַת חַדָּא זַיְמָנָא וְאָנָּא רַקִּית שְׁבַע זַיְמָנִין", אַזָּא זַיִן הָאָט אַזָּא גַּעֲטָוֹן. הָאָט אַיר רַבִּי מַאֲיר גַּעַזְגַּט, גַּי אַהֲיָם אַזָּא זַג פָּאָר דִּיַּן מַאְן: דַו הַאֲסַט מִיר גַּעַהְיִסְט שְׁפִיְעַן אַיִגְמָאָל, אַבְעָר אַיךְ הַאֲבָן גַּעַשְׁפִּינְגָּן זַיְבָּן מַאְל!

"אמָרוּ לוּ תַּלְמִידֵיכִי רַבִּי בֶּךָ מִבּוֹין אֶת הַתּוֹרָה, לֹא הַוָּה
לְךָ לִמְימָר לְחַדְּ מִינָּן לְמַלְחַשׁ לְךָ", הָאָבָן דִּי
תַּלְמִידִים גַּעֲפָרָעָגְטָם: אַיְן דָּאָס קְבּוֹד הַתּוֹרָה? פָּאָרְוּוֹאָס הָאָט
אוֹנוֹ נִישַׁט דָּעַר רַבִּי גַּעֲזָגְטָמָא אוֹ דָּעַר מַעֲנְטַשׁ הָאָט גַּעֲהִיסָּן
וַיְזַאַל שְׁפִיעָן אַוְיָפָּן רַבִּיָּן, מִיר וּוְאַלְטָן אִים מַסְדָּר גַּעֲוָעָן
עָר וְזַאַל וַיְזַעַט וּוְיִגְּנָן אַזְוֹגָס צָו טָוָן! "אָמָר לְהָוָה, לֹא דִי
לְמַאְרֵ לְהִיּוֹת שְׁוָה לְקֹנוֹ, דְּתַגְּנֵי רַבִּי יְשָׁמְעָאָל, גַּדְוָל שְׁלוֹם
שְׁשָׁם הַגָּדוֹל שְׁנַכְּתָב בְּקָדְשָׁה אָמָר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יִמְחַה
עַל הַמִּינִים בְּשִׁבְיל לְהַטִּיל שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשָּׁתּוֹ", הָאָט
רַבִּי מַאְרֵ גַּעֲזָגְטָמָא: דָּעַר אַיְיבָּרְשָׁטָעָר הָאָט גַּעֲהִיסָּן מַעַן
זַאַל אַוְיָסְמָעָקָן זַיִן נַאֲמָעָן אַבִּי צָו מַאֲבָן שְׁלוֹם צְיוּוֹשָׁן מַאֲנָן
אוֹן וּוְיִיבָּ, אַיְן דָּאָךְ זַיְכָעָר אוֹ רַבִּי מַאְרִ'ס נַאֲמָעָן זַאַל
אוֹיְסָגַעַמְעָקָט וּוְעָרָן אַבִּי צָו מַאֲבָן שְׁלוֹם צְיוּוֹשָׁן מַאֲנָן אוֹן
וּוְיִיבָּ; צָעַט מַעַן וּוְיִחְשּׁוֹב עַם אַיְן אוֹ עַם זַאַל זַיִן שְׁלוֹם
צְיוּוֹשָׁן מַאֲנָן אוֹן וּוְיִבָּ.

לִיְיָג אַוְעָק אַלְעָ דִיְגָע נַאֲרִישָׁע חַבְמוֹת הַמְּדֻמּוֹת אַוְן טַו צָו
דִּי זַאַהָן מַאְהָן וַיְדָה נִישַׁט פָּאָר אַנְאָ בְּטָלָן, אוֹ דִיְיָן וּוְיִיבָּ
אַיְן אַגְּגָעָשָׁטְרָעָגְטָמָיט דִּי שְׁטוֹב אַרְבָּעָט זַאֲלָסָטו אִיר הַעַלְפָן.
מִיט דָּעַם וּוְאָס דַו הַעַלְפָסָט אִיר - הַעַלְפָסָטו וַיְהָ אַלְיִינָסָן
דוֹ טַוָּסָט קִיְּגָעָם נִישַׁט קִיְּן טָבוֹת, נַאֲרָ פָּאָר וַיְהָ. וּוְיִילָּ
דוֹרְכָּדָעָם וּוְעָסָטו הָאָבָן אַגְּזָנָטָע וּוְיִיבָּ, אַרְוָאִגָּע וּוְיִיבָּ אַוְן
אַפְּרִילְיִכְּעָ וּוְיִבָּ.

עַם זַעַגְעָן דָּא אַגְּגָעָלִית וּוְאָס טַוָּעָן אַגְּגָע טָבָה מִיטָּן
הַעַלְפָן אַיְן שְׁטוֹבָה, נַאֲדָדָעָם דַּאֲרָפָן וַיְיִשְׁוֹן אַבְּאַלְוִינָגָן

פונ דיא וויב פארן העלפֿן אַבִּסֵּל, זיין דארפֿן שווין רשות אָרוֹיס צו לויֶפּן פון שטוב פארן העלפֿן אָפָּאָר מִינִית. אַנְשָׁטָאת טראכְטָן: 'די גאנַצְעַ אַרְבָּעַט ווֹאָס זַי טוֹט וּוֹאָלְט אַיךְ וּוֹעֵן גַּעֲדַאֲרַפְט טוֹן, נָאָר גַּעֲלַוְיְבָט דָּעַם אַיְבָּעַרְשָׁטָן אוֹ אַיךְ הַאָב אָנוֹיְבָן ווֹאָס הַעֲלַפְט מִיר גַּרְינְגָּעָר מַאֲכָן דַּי אַרְבָּעַט, אַיךְ דָּאָרְפָט בְּאַמְתָה טְרָאָכְטָן מִיט ווֹאָס אַיךְ קָעָן בָּאַלוֹיְגָעָן מִין ווֹיְבָן פָּאָרְן מִיר הַעֲלַפְט וּבָן'.

אַיךְ בְּעַט דִּיר נָאָכָמָל, לִיְג אָוּעָק דִּין פִּילְאָזָאָפְּיעַ אַוְן הַעֲלַפְט אִיר מִיט דִּין גַּנְגָּעַ הָאָרְזָן: שְׁטָעַל נִישְׁטָט קִיּוֹן פְּנִים ווַיְי אַבְטָלְן אַוְן מַאְךְ עַס נִישְׁטָט אָזְוִי שְׁעוּר. עַס אַזְוּר ווַיְי לְאַנְגָּמָן הַאַלְט נִישְׁטָט דָּעַרְבָּי אַוְן בָּל וּמָן מַעַן ווַיְיל שְׁוַיְן אַרְוִיסְלְוִיְפָן וּבָן, אַבְעָר אוֹ הוֹ וּוֹעָסָט קִיּוֹן אַזְוִי דַּי שְׁטָבָט אַרְבָּעַט ווַיְי עַס אַזְוִי דִּין עַול - וּוֹעָסָטוֹ שְׁוַיְן פִּינְקְטָלִיךְ ווַיְיסָן ווֹאָס דַּו הַאָסְט צַו טוֹן.

דָּאָס ווֹאָס דַּו שְׁרִיבְסָט: "אַיךְ הַאַלְט שְׁוַיְן נָאָכָן מַתְפָּלְלַל זַיְינְן צָוָם אַיְבָּעַרְשָׁטָן אַזְוִי דָּעַם עַנְגָּן" - אַזְוִי גַּעֲשָׁרִיבָן אַוְן טְרָאָכְטָן. ווַיְיל מַעַן דָּאָרְפָט אַ גַּאנְזָלְעָבָן דָּאַוְעָגָעָן מַעַן זַאל הַאָבָן שְׁלָוָם בֵּית אַוְן ווַיְיסָן ווַיְי אָזְוִי צַו לְעָבָן מִיט דַּי ווֹיְבָן: יַעֲדָן טָאגְדָּאָרְפָט מַעַן קוֹמָעָן צָוָם אַיְבָּעַרְשָׁטָן פּוֹן פְּרִישָׁ בָּאַילְוָן מַעַן הַאָט נָאָכְנִישָׁט גַּעֲבָעָטָן אַזְוִי דָּעַם.

דָּעַר אַיְבָּעַרְשָׁטָעַר זַאל הַעֲלַפְט זַאלְסָט הַאָבָן הַצְּלָחָה אַזְוִי אַלְעָ עַנְגָּנִים.

תְּקִלָּה

וּמָעֵד אֵיז אַ גּוֹטֶעֶר חַתּוֹ מִדְרִיךְ?

שְׁאַלְהָ:

לְכַבּוֹד דָּעֵר רַאשׁ יִשְׂבָּה שְׁלִיטָאָ,

אֵיךְ בֵּין אַ חַתּוֹ בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אֵין אֵיךְ הַאֲבָגָן וְעַוְנוֹאָלָט פְּרֻעָּה דָעֵם רַאשׁ
יִשְׂבָּה שְׁלִיטָאָ צַו וּוּעַלְכָּעָר חַתּוֹ מִדְרִיךְ אֵיךְ זָאֵל גַּיְן. אֵיךְ חָעָר אַלְזַן וּוּ
דָעֵר רַאשׁ יִשְׂבָּה שְׁלִיטָאָ רְעַדְתָּ אֹזֶן דָאָרָף וַיֵּה אַכְטָוָנָג נַעֲבָן פַּזְן
פָאַלְשָׁע מִדְרִיכִים, וַיַּהַי אָזְוֵי קָעָן אֵיךְ אָבָעָר וּוַיְסַן פָּאָרָאָוִס וּוֹעֵר עַם אֵין
אַ גּוֹטֶעֶר מִדְרִיךְ?

אוֹיֶךְ וּוֹאָלָט אֵיךְ גַּעַנוֹאָלָט הַעֲרָן תְּדִרְכּוֹת אוֹיֶף שְׁלוֹם בֵּית, אוֹיֶב דָעֵר
רַאשׁ יִשְׂבָּה שְׁלִיטָאָ קָעָן מִיר שְׁרִיְבָּן עַפְעָם אִיבָּעָר דָעֵם.

אַ גְּרוֹיִין יִיְשַׁר מַחַ

תְּשׁוּבָה:

בְּעַזּוֹת ה' יְתִבְרַךְ - יוֹם ב' פְּרִשְׁתַּת מִשְׁפְּטִים, כ"ב שְׁבָט, שָׁנַת תְּשׁוּבָה לְפָרָט קְטוּ
לְכַבּוֹד חַתּוֹ ... גַּרְוַי אִיר

אֵיךְ הַאֲבָגָן וְעַרְהָאָלָטָן דִּין בְּרִיוֹו.

מַעַן דָאָרָף וַיַּיְעַר אַכְטָוָנָג נַעֲבָן נִישְׁטָן אַנְצִיקוּמָעַן צַו פָאַלְשָׁע
מִדְרִיכִים וּוָאַסְמַךְ לְעַרְגָּעָן אֹוִס חַוְמָרוֹת מִיטַּפְרִישָׁוֹת וּוָאַסְמַךְ
אַיְזָן קָעָן דִּי הַיְלִינָגָע תּוֹרָה, זַיְהַ שְׁטָעָלָן וַיֵּה אָהָעָר וַיַּהַי חַסִּידִים

.....
ב. מַעַר אָבָעָר דָעֵם אַיְזָן דָעֵם חַלְקָן מִכְתָּב תְּסָדָר.

וכו' ווען באָמָת צענגן זיַי פְּשׁוֹטַע מְנוּלִים; עַגְדָּעֶרְשׂ זָאֵל מען בְּכָל נִישְׁטַט גַּיְין צַו קִיְּין חַתּוֹן מְדֻרְיךָ וּוי אַיְידָעָר אַנְקָוּמָעָן צַו זַי.

בְּאָמָת דָּאָרָף מְעַן בְּכָל נִישְׁטַט קִיְּין חַתּוֹן מְדֻרְיךָ; אַחֲתָן דָּאָרָף לְעַרְגָּעַן דַּי הַלְּבָכוֹת אַיְן שְׁלָחוֹן עַרְוָה יוֹרָה דְּעָה סִימָן קַצְ"ה, קַצְ"ו אָוָן אַבִּיסָּל סִימָן קַפְ"ט צַו קַעְגָּעַן דַּי חַשְׁבָּנוֹת אָוָן אַבִּיסָּל צָוְגְּרִיְּטָן וּכְוֹ, אַבְּעָר דָּאָס וּוָאָס מְעַן מְאַכְּט שְׁיעָוָרִים וּכְוֹ, אַיְן נָאָך אַווָּגָן וּוי אַזְוִי מְעַן קַעְגָּעַן אַרְוִיסְצִיעָן גַּעַלְטָ פָּוָן דַּי עַלְטָעָרָן (אַזְוִי וּוי מְעַן טוֹט מִיטָּבָר מַצְוָה בְּחָוָרִים צַו לְעַרְגָּעַן מִיטָּזַי אַפְּשָׁעַטְלָן; וּוי לְאַנְגָּנָה גַּעַמְטָ אַיְיסְצּוֹלְעַרְגָּעַן אַפְּאָר שְׁוֹרוֹתָ פָּוָן אַפְּשָׁעַטְלָ? מְעַרְסְטָנָס אַשְׁעָה צָנוּיָי, אַבְּעָר אַוְיָפָר דָּעַם קַעְגָּעַן מְעַן נִישְׁטַט בְּעַטְנָן קִיְּין גְּרוּיְסָע גַּעַלְטָעָר, מְאַכְּט מְעַן אַשְׁפֵּיל מִיטְּזַי קִינְד עָר זָאֵל קוּמָעָן גַּאֲכָאָמָּאָל אַיְן גַּאֲכָאָמָּאָל אָוָן גַּאֲכָאָמָּאָל, אַלְעָם צְוַעְדְּלִיגָּ דָּאָס גַּעַלְטָ).

מוֹהָרָא"ש זָאנְטָ, אַיְינָעָ פָּוָן דַּי סִימָנִים פָּוָן אַפְּאַלְשָׁעָר חַתּוֹן מְדֻרְיךָ אָוָן אַפְּאַלְשָׁעָר שְׁלוּם בֵּית מְאַכְּבָר אַיְזָה אָוָר בְּעַט גַּעַלְטָ, אָוָן אַלְעָם אַיְן גַּעַוְאָגָרָן אַיְן גַּעַלְטָ; פָּוָן אַזְאָ אַיְינָעָמָדָאָרָף מְעַן אַנְטָלוּיפָן, וּוַיְיַל עָר מִינְטָ נִישְׁטַט דִּין טֹבָה עָר מִינְטָ בְּלוֹיזָ זַיְן גַּעַלְטָ; עָר צְוַעְטָ זַיְבָּעָר מְאַכְּן אַרְוִיסְצִיעָן גַּעַלְטָ אָוָן נָאָך אַזְאָ גַּעַלְטָ פָּוָן דִּירָ, וּוי לְאַנְגָּעָר עָר צְוַעְטָ טֶרֶעֶן אַצְוַיְּטָן צַו מַעַלְקָן; אָזְעַלְיַבָּעָר אַיד צְוַעְטָ קִינְמָאָל נִישְׁטַט בְּעַטְנָן קִיְּין גַּעַלְטָ צַו הַעֲלָפָן מְאַכְּן שְׁלוּם בֵּית אָוָן צַו לְעַרְגָּעַן פָּאָר דַּי חַתּוֹנָה וּכְוֹ.

או דו ווילסט האבן א גוט ליעבן זאלסטו שטענדיג געדענקלען דעם בלל: "זוק נישט צו זיין גערעכט"; מען ווערט נישט קליעין אויב מען פירט נישט אויס און מען ווערט נישט גראיס אויב מען פירט יא אויס, ענרגערש "זוק צו זיין קלונג", - וועסטו האבן א שיינגע ליעבן.

אויף נאך א זאך זאלסטו אכטונגע געבן, זאלסטו שטענדיג רעדן שיין צו דיין ווייב, אפלו אויב זי איז דיך מצער. געב א קוק וואס די הייליגע חכמים דערציילן (ביבות סג): "רביה חייא תהה קא מצערא ליה דביתהו", רביה חייאס ווייב פלאגט אים זיינער אסאך מצער זיין; מיט דעם אלעט: "בי תהה משבח מידי", ווען ער פלאגט זען א גוטע זאך וואס זיין ווייב האט ליב, "צײַר ליה בסינדרה, ומײַתִי ניחלה", פלאגט ער דאס אהיים ברענגן פאר איר, האט رب געפרעגט רביה חייא: איך פארשטי נישט, פארזואס ברענגןסטו איר אייביג אהיים גוטע זאבן, זי איז דאך דיר מצער?! האט אים רביה חייא געזאגט: "דײַנו שמנדלות בניינו, ומצלחות אוחטנו מן החטא", מיר איז גענוג או זי ראטעוועט מיך פון עבריות און זי ציט אויף מיינע קינדר ער צו לערנען די הייליגע תורה; מען מען ווי שטארק מען דארף אכטונגע געבן צו מכביד זיין די ווייב.

דען אייבערשטער זאל העלפֿן זאלסטו גיין אונטער די חופה בשעה טובה ומצלהת און זכח זיין אויפֿוצוּשׁטעלן בית נאמן ביישראַל, דורות ישרים וMBERGEN.

תקלו

וואס זעגען די הנטנות פון ברסלב פאר א מיידל?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א מיידל, איך האב באקומען פון איינעם א קארטל מיט די נומער פון "קול ברסלב" און זייט דעםאלט האט זיך מײַן לעבן געטויישט צום גוטן. איך הער אויס אלע דרישות און היוק, דאס האט מיר געגעבן א גיעזם בליך אויף לעבן און איך פרובייז צו גײַן אין די זעגען. איך בין א ספרדיישע מיידל, איך נעם די דיבורים מיט א געוואָילדיגע תמיינות פישיות און איך פרובייז אלעס צו מקיים זיין.

אפשר קען דער ראש ישיבה שליט"א מיר געבען הדרכה וואס ברסלב מינט פאר א מיידל, וואס זעגען די הנטנות פון ברסלב פאר א מיידל.
 אויך וויל איך וויסן, אווי ווי דער ראש ישיבה שליט"א רעדט אסאך פון ביבוד אב ואם, און איך פרובייז דאס טאָקע מקאים צו זיין אויף ווי זוית מאָגַּלִּיה, אָבָּעָר לֵידָעָר זעגען מִינְגָּע עַלְתָּעָרָן וַיְעַר בְּעַסְיָגָע מַעֲנְטָשָׁן, יעדע קליעיניקיט רענט זיין זיינער אויף, זיין קעגען אסאך מָאָל שְׁלָאָן מיט גרויס רציחה, סְפֻעַצְיָעַל מִינְיָנְגָּעָרָע שְׁעוּסְטָעָר, און איך האב זיינער מורה וואס זוועט זיין זווען איך וועל אם זרצזה השם טראָפֶן מײַן באָשְׁעָרָטָע שידקה, און איך וועל אם זרצזה השם חתונה האבן, זיין אווי וועל איך קעגען פירן א נָאָרְמָאָלָע שְׁטוּבָה, און די צִיִּיט וְוָאָס איך האב נִישְׁטָע גַּעַזְעָן א גוּטָע בִּישְׁפִּיל פָּוּנָא נָאָרְמָאָלָע שְׁטוּבָה אַיִן מִינְגָּע יִנְגָּע זַיְן?

איך האפ דער ראש ישיבה שליט"א זוועט מיר ענטפערן און זוינז דעם ריבטינן זונען.

א גרויסן ייְשָׁר בָּחָ נָאָכָּמָאָל

עַצְתּוֹ

תקלו

אָמֹנוֹנָה

רפה

פִּשׁוּבָה:

בְּעֵזֶרֶת ה' יְתִבְרָךְ - יוֹם ב' פְּרִשְׁת מִשְׁפְּטִים, כ"ב שְׁבָט, שִׁנְתְּתַשְׁעָ"ט לְפָרֶט קְטוּן

... תְּהִנְתּוֹן

אֵיךְ הָאָב עֲרֵה אַלְטָן אֵיכְיָעַר בְּרִיוֹו.

אֵיךְ וּוֹעֵל אֵיךְ שְׂרִיבָן אֵין קוּרָצָן וּוֹאָס 'בְּרֶסְלָב' מִינְטָפָר אֵיךְ מִידָּל.

א - 'שְׁמַחָה': דָעֵר הַיְלִינְגָעֵר רַבִּי זָאנְגַט (לְקוֹטִי מַוחְעָרִין חָלֵק ב', סִימָן כד): "מִצְוָה גְדוֹלָה לְהִזְמִין בְּשְׁמַחָה תְּמִיד", עַס אַיְזָא גְרוֹיסְעַט מִצְוָה צוֹ וַיַּיְזֵן שְׁטָעַנְדִּיג פְּרִילִיךְ, "וְלֹהַתְגִּבֵּר לְהַרְחִיק הַעֲצָבוֹת וְהַמְּרָה שְׁחִרְתָּה בְּכָל כְּחוֹ", אָונַן וַיַּהַזְמִין שְׁטָאַרְקָן מִיט אלָע בְּחֹות נִישְׁטָן צוֹ וַיַּיְזֵן דָעַפְרָעַסְט. "וְכָל הַחֹלָאת הַבָּאַיִן עַל הָאָדָם, בְּקָם בָּאַיִן רַק מַקְלִיקָל הַשְּׁמַחָה", וַיַּיְלַל אלָע מְחֻלוֹת אָונַן אלָע קְרָעַנְק וּוֹאָס קוּמָעַן אוֹיפָן מַעֲנְטָש אַיְזָא נָאָר וַיַּיְלַל מַעַן אַיְזָא קְרָעַנְק אֵונַן נִישְׁטָן פְּרִילִיךְ.

בַּיָּמִים אַיְבָעַרְשָׁטָן שְׁטִיִּיט (רַבִּי הַיָּמִים א' ט, כ): "עַז וְחַדּוֹה בַּמְקָמוֹ", וּוֹעֵן אֵא מַעֲנְטָש אַיְזָא זָוְכה אָונַן עַר אַיְזָא פְּרִילִיךְ קָעַן עַר צוּקוּמָעַן צוֹ דִי גַּרְעָסְטָע מְדִרְגָּנוֹת. אַזְוִי אַזְוִיה, וּוֹעֵן מַעַן אַיְזָא פְּרִילִיךְ גִּיְיט מַעַן אַרְוִוִים פָּוּן אלָע צְרוֹת אָונַן פָּוּן אלָעַם שְׁלַעַכְתָּם, אַזְוִי וּוֹעֵס שְׁטִיִּיט (יִשְׁעָה נָה, יב): "בַּי בְּשְׁמַחָה תִּצְאֹו", דָוְרָךְ שְׁמַחָה גִּיְיט מַעַן אַרְוִוִים פָּוּן אלָע פְּרָאַבְלָעַמְעַן.

דָעֵר יִצְרָא הַרְעָע וּוֹיל נָאָר אָז אֵא מַעֲנְטָש זָאָל וּוֹעֵרַן מָרָה שְׁחֹזְרָה/דִּינָן אָונַן אַרְיִינְפָּאָלָן אֵין אֵטִיפָע דָעַפְרָעַסְעַ, דָאָס אַיְזָא וַיַּיְזֵן נָאָנְצָע צִיל וּוֹאָס עַר וּוֹיל עַרְרִיבָן וּוֹעֵן עַר וּוֹאַרְפָּט

אֲרָאֶפֶן אַמְּנָה מִעֵנְטִישׁ אֵין עֲבִירֹת - אִם אַרְיִינְגּוֹאוֹרְפֶן אֵין אַקְמָנוֹת תְּדֻעָתָה, אֵין עֲצָבוֹת וּמָרָה שְׁחוֹרָה. דָּעַר רְבִי זָאנְטַ (לְקוֹטַי מַוְּרַעַן חָלֵק ב', סִינְן מַה): "עֲצָבוֹת הִיא סְטָרָא אַחֲרָא, וְהַשְּׁמָם יַתְּבָרֵךְ שְׁזָנָא אָזָהָה", וּוֹעֵן אַמְּנָה מִעֵנְטִישׁ אֵין דָּעַפְּרָעָסֶט אֵין עַר אֵין דִּי הַעֲנָטָ פּוֹן דִּי נִישְׁטָ גַּוְּטָעַ, דָּעַר אַיְיבָּעַרְשָׁטָעַר הָאָט פִּינְטַ וּוֹעֵן מַעַן אֵין דָּעַפְּרָעָסֶט; דָּעַרְבָּעַר דָּאָרָפֶן מַעַן פָּאַלְגַּן דָּעַם רְבִיְּן אַיְן וַיְדָ פְּרִיְּלִיךְ מַאֲכָן מִיתְּ יַעֲדָעַ גַּוְּטָעַ נְקוֹדָה וּוֹאָסַמְּ מַעַן הָאָט.

ב - 'הַתְּבֹודָרוֹת': דָּעַר רְבִי הָאָט אַוְנוֹ נְעַגְעָבָן אַגְּרִינְגָּעַ וּוֹעֵן וַיְיַ אָזְוִי מִיר זָאלָן קְעַגְעָן נְאַנְטַ וּוֹעֲרָן צָום אַיְיבָּעַרְשָׁטַן, אָזְוִי וַיְיַ דָּעַר רְבִי זָאנְטַ (לְקוֹטַי מַוְּרַעַן חָלֵק ב', סִינְן כָּה): "הַתְּבֹודָרוֹת הָוָא מַעְלָה עַלְיוֹנָה וְגַדוֹּלָה מִן הַפְּלָל".

אֲמָאֵל הָאָט מַעַן גַּעַדְאָרְפַּט טַוְן שְׁזָוְעָרָעַ עֲבֹדוֹת צַו קְעַגְעָן דִּינְגָּעַן דָּעַם אַיְיבָּעַרְשָׁטַן, מַעַן הָאָט גַּעַדְאָרְפַּט פָּאַסְטַן אַוְן וַיְדָ מַסְגָּפָּה וַיְיַ אַבְּיַיְן וַיְכָיָ וַיְכָיָ - בֵּין מַעַן הָאָט וּזְכָה גַּעַוּוֹעַן וַיְדָ אַוְיְפְּצִוְּהִיְבָּן אַבְּיַסְלָ פּוֹן דִּי וּוּעַלְטָ אַוְן וּוֹעֲרָן נְעַנְטָעָר צָום אַיְיבָּעַרְשָׁטַן, בֵּין דָּעַר רְבִי אֵיזָ גַּעַקְוִמְעָן אַוְן אַוְנוֹ נְעַגְעָבָן דִּי גַּרְיְנְגָּעַ וּוֹעֵג פּוֹן הַתְּבֹודָרוֹת, אַוְן אַמְּנָה מִעֵנְטִישׁ זָאלָ וַיְדָ אַוְיְסְשָׁמְוֹעָסַן וַיְיַ אַרְץ מִיטְּן אַיְיבָּעַרְשָׁטַן אַוְיַף דִּי שְׁפְּרָאָה וּוֹאָסַמְּ עַר אֵין בָּאַקְוּעָם צַו רְעַדְן, בְּדָבָר אִישׁ אֶל רִיעָהוּ, אָזְוִי וַיְיַ מַעַן שְׁמוּעָסַט מִית אַנְטָעָר חָבָר, אִים אֶלְעָם דָּעַרְצִיְּלָן, אֶלְעָ זָאָכָן וּוֹאָסַמְּ מַעַן טָוִיט, אַוְן אֶלְעָ מַעְשִׁים אַוְן מַחְשָׁבּוֹת אֵין זָוָאָס דָּעַר יַצְרָה הַרְעָ וּוֹאָרְפַּט אִים אֲרָאֶפֶן. דָּאָס בְּרַעֲגָט דָּעַם אַמְּנָה מִעֵנְטִישׁ עַר זָאלָ וּוֹעֲרָן וַיְיַעַר נְאַנְטַ צָום אַיְיבָּעַרְשָׁטַן.

או איר ווועט זיין שטארק מיט די צוויי זאכן - שמחה וחתבודות - ווועט איר זביה זיין צו האבן א שיינגע ליעבן. דער רבבי זאגט (לקוטי מורה"ן חלק א', סימן מה) די ווועלט אויז ווי א שמאלע בריך, "וְהַכְלֵל וְהַעֲקֵר הוּא לֹא לְהַתְפִּחְד", דער עיקר אויז מען זאל נישט מואר האבן; מורה"ש זאגט, וווען מען גייט אויף א שמאלע בריך דארף מען האבן א צוים פון בידיע זייפן, וואס זעגנון די צוויי צוימען וואס מען דארף האבן דורך צו גיין די ווועלט בשלום? איינס 'שמחה' אונז איינס 'חתבודות'; או מען האט די צוויי זאכן קען מען אריבער גיינ דעם שמאלסטען בריך אונז קייז שומ פחד.

בנוגע אייער עלטערן, או זיי שרייען אונ שלאנגן וכיו; זאלט איר נויצן די צוויי אויבנער מאנטע עצות. בעטס דעם אייבערשטיין ער זאל העלפֿן אייער עלטערן זיי זאלן נישט שרייען אויף אייך, בעטס אים ער זאל אייך העלפֿן איר זאלט מערפֿן א גנטע שידוך ווי שנגעלאר.

בנוגע ווי אזי איר ווועט וויסן ווי אזי אויפֿצּוּשְׁטָעָן א שיינגע שטוב וווען איר האט נישט געזען א גנטע ביינפלן; איר זאלט וויטער הערן די עצות פון רבין, ווועט איר שווין איינמאָל וויסן ווי אזי צו אויפֿשְׁטָעָן א שיינגע שטוב. ווער עס געט דעם רבין פאר זיין זועג וויזער האט די שענסטע ליעבן וואס אייז שייך, אפֿילו ער וויסט נישט אליגנס ווי אזי זיך צו פירן; מען דארף נאָרגנישט וויסן, מען דארף גאר נאָגנײַן א צדיק וואס זאגט וואס צו טוּן.

דער אַיְבָּעַר שְׂטָעֵר זֶאל הַעֲלִפּוֹן אַיר זֶאלְטּ הַאֲבָן הַצְּלָחָה אֵין
אַלְעַ עֲנָנִים.

תקלוּ

זוֹאָס טּוֹ אַיךְ אָז מִיְּן טְאַכְּטָעֵר אֵיז אַרְיִינְגְּעַפְּאַלְוּ
מִיט אַפְּרָאַבְּלָעַמְּאַטְּיִשְׁעָר מַאַן?

שְׁאַלְהָ:

לְכִבּוֹד דָּעֵר רָאֵשׁ יִשְׁכָּה שְׁלִיטָאָ,

מִיְּן טְאַכְּטָעֵר הַאֲטּ חַתּוֹנָה גַּעַהַתּ מִיט אַפְּיִינְעָם בְּחוֹרּ, עַר הַאֲטּ
גַּעַל עַרְנָטּ גַּוטּ אַין יִשְׁכָּה, אָונָ אַיךְ הַאֲבּ גַּעַהַרְטּ גַּוטּעַ גַּרְוִסְוּן אַיְףּ אִיםּ.
לְמַעַשְׁהּ הַאֲטּ זַיְדּ אַרְיִיסְגַּעַשְׁטָעַלְטּ אוּ דָאָס אַיְזּ אַלְעַס גַּעַוּעַן לְפָנִיםּ,
עַר אַיְזּ גַּעַנְגַּעַן אַרְכְּבָּטָן נַאֲךְ דִּי חַתּוֹנָה אָונָ עַר הַאֲטּ נִישְׁטּ מַצְלִיחָה
גַּעַוּעַן מִיט גַּעַרְנִישְׁטּ, גַּעַלְטּ אַיְזּ נִישְׁטּ גַּעַוּעַן אָונָ דִּי שְׁלָוּם בֵּית הַאֲטּ אַזְּקָה
הַיְבָשּׁ גַּעַהַגְּקָעַטּ. אַיךְ הַאֲבּ פְּרוֹבִירְטּ זַיְ אַרְיִיסְצְּהַעַלְפּוֹן מִיט גַּעַלְטּ אָונָ
שְׁטוֹפּוֹן דָּעַם וּוֹאָנוֹ פְּאָר יָאָרּ, אָונָ עַס אַיְזּ גַּעַבְוִירְן גַּעַוּוֹאָרְן עַטְלִיבְכּוּ קִינְדְּרָעָר
בָּרוּךְ הַשֵּׁם, בְּאַטְשּׁ וּוֹאָס עַר לִיְגַּטּ קִינְמָאָל נִישְׁטּ צַוּ קִינְ הַאֲנָטּ אַיְזּ
שְׁטוֹבּ צַוּ הַעֲלִפּוֹן עַפְעָם.

לְעַצְטָנָס הַאֲבּ אַיךְ בָּאַמְּרָקְטּ אַיְףּ מִיְּן טְאַכְּטָעֵר אָז זַי אַיְזּ וַיְיַעַר
צַעַטְרָאָגָן, עַפְעָם טְוִיגּ נִישְׁטּ בַּיְיַיְזִי, הַאֲבּ אַיךְ אַיר צַעַגְדְּרוֹקְטּ צַוּ דִּי וּוֹאָנָטּ
זַי זֶאל מִיר דְּעַרְצִיְּלָן וּוֹאָס גַּיִיטּ פְּאָרּ, אָונָ צַוּ מִין בָּאַדוֹיְעָר זֶאנְטּ זַי מִיר
אוּ עַר גַּעַמְטּ מַעַדְעָצִין פְּאָר דִּי גַּעַרְוּעַן שְׁוֹיְן פְּוֹן אַלְסּ בְּחוֹר אָונָ זַי אַיְזּ
עַרְשָׁתּ לְעַצְטָנָס גַּעַוּוֹאָיְרּ גַּעַוּוֹאָרְן דְּעַרְפּוֹן, זַי הַאֲטּ מִיר דְּעַרְצִיְּלָטּ אוּ עַר
פְּרִירְטּ נִישְׁטּ קִינְ נַאֲרְמָאָלָעּ שְׁטוֹבּ, עַר הַאֲטּ נִישְׁטּ קִינְ גַּעַרְמָאָלָעּ סְדָר
הַיּוֹם, אָונָ אַזְּוִי וַיְיַעַר נַאֲךְ אַסְפָּאָדּ דְּעַטְאָלָן וּוֹאָס אַיְזּ אַיר וַיְיַעַר שְׁווּעָר.

עַצְתּוֹ

תקלו

אָמֹנוֹנָה

רפט

איך בין געזונארן אינגעאנץ פארלויין, וואם דארף איך יעכט טונ? זאל
איך ארכבעטן אויף א גט? אעדער אויך דא און אנדרער עצח?

וינגע עעלטערן ועגען נישט צופיל אינטערעסרט אין אים בכלל, איך
גוי זיין אבער פארהאלטן אויף די עולח וואם זיין האבן געטונ מיטן
באהאלטן פון מיר או ער געטט גערזען מעדעצי, איך מײַן או על פי
הלבכה טאר מען דאס נישט טונ. אבער דערוויל בין איך מיטש פארלויין
און איך זויס נישט ווי אויז דאס צו באהאנדרלען, בייטע העלפֿט מיר
ארויים און וויזט מיר דעם ריבטיגן וועג וואם צו טונ.

א גרויסן ייִשְׁרֶר פָּה

תשובה:

באורות ה' יתברך - יום ב' פרשת משפטים, כ"ב שבט, שנת תשע"ט לפרט קטו
לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערעהאלטן דין בריוו.

עם איז שעוער צו ענטפערן ווען מען וויסט נישט אלע
איינצעלהיטן, אבער איז נאך לאַסְטָו וויסט או די שאלה
אייז א פקוח נפש שאלה.

היות עם איז שזון דא בי זיין קינדרער קיין עין הרע, קען
מען נישט טראכטן פון זיך, מען דארף יעכט טראכטן
פון די קינדרער; זיך גטען איז א גריינגע זאך ווען מען טראכט
פון דעם הוה, אבער או מען טראכט ארײַן אינעם עתיד פון
די קינדרער איז גטען נישט די עצה, וויל במשך די פופצן
יאר וואם איך בין עוסק מיט קינדרער און בחורים האב איך
געזען או רוב פראבלעמען מאבן זיך בי קינדרער פון גענטע

שׁטוּבָּעָר. אָזֶן וְוִי חֲבֵמִינוּ זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה זָאָנָן (גִּיטָּה צ): "כָּל הַמְּגֻרְשׁ אֶת אַשְׁתָּוּ, אָפִילּוּ מִזְבֵּחַ מַזְרִיךְ דְּמָעוֹת". וְעַן מָאן אָונָן וְוַיְיב גֶּטְןָן וְיַד וְוַיְינַט דָּעָר מִזְבֵּחַ: פָּלָעַגְתּוּ מַזְהָרָא"שׁ זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה שְׁטַעַנְדִּיגּ זָאָגָן: "פָּאָרְזּוֹאָס וְוַיְינַט דַּוְקָא דָעָר מִזְבֵּחַ? עַם זְעַנְעַן דָּאָךְ דָּא אָסָאָךְ בְּלִים אַיְזָן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, פָּאָרְזּוֹאָס וְוַיְינַט נִישַׁט דָעָר שְׁלַחְן, דַי מַנוֹּרָה, דַי אָרוֹן, וְוָאָס עַפְעָם דַּוְקָא דָעָר מִזְבֵּחַ? נָאָר דָעָר מִזְבֵּחַ וְוַיְינַט, וְוִי צָו זָאָגָן: 'מְעַן אַיְזָן שְׁוִין מַקְרִיב אָוִיפּ מִיר גַּעַנְגּוֹן קְרַבָּנוֹת, פָּאָרְזּוֹאָס פָּעַלְתּוּ אָזֶן מְעַן זְאָל בְּרַעְנְגַּעַן נָאָךְ קְרַבָּנוֹת...".

דָעַרְפָּאָר בְּעַט אַיְזָה דִיר וְוַיְעָר, לִיְגּ אָנוֹעַק אָלָע פְּרִיוֹאָטָע גְּנִיעָות; יָעַצְתּ אַיְזָן נִישַׁט דַי שְׁאָלָה וְעוֹר עַם אַיְזָן גַּעַרְעָט, אַנְדָּאי אַיְזָן דָּאָס אָגַעַפְּעַרְלִיכְעַ עַולָּה - אַרְיִין נָאָר אָן אָוּמְשַׁוְלְדִיגּוּ מִידָּל מִיט אָגַעַרְוּעַן קְרַאַנְקָעָר בְּחוֹר, אָבָעָר יָעַצְתּ דָאַרְפּ מְעַן טְרַאַכְטָן פָּאָר דַי טְזָבָה פַּוִּין דַי קִינְדָעָר; אַו עַם גִּיְיט זַיִן אָגַט גִּיְעָן וְוִי לִיְדָן הַשָּׁם יְשָׁמְרִינָה.

אַיְזָה זָאָגָן דִיר נַאֲכָאָמָּאל, עַם אַיְזָן שְׁזַוְעָר צָו עַנְטַפְּעָרָן אַזָּא שְׁאָלָה וְעַן מְעַן וְוַיְיסַט נִישַׁט אָלָע אַיְנְצָלְהִיטָן, אָבָעָר דָּאָס זָאָגָן אַיְזָה דִיר נַאֲכָאָמָּאל: "אָוִיב אַיְזָן דַי קִינְדָעָר מוֹעַן לִיְגַּן דָעַם 'זַיְהָ' אַיְזָן דָעָר וְיִיט אַיְזָן טְרַאַכְטָן פַּוִּין דַי קִינְדָעָר", וְוַיְיל קִינְדָעָר דָאָרְפּ אָטָע אַיְזָן אָמָּאָע.

"גֶּטְןָן אַיְזָן נִישַׁט דַי עַצָּה!" אַז דַו וְוַעַסְט גַּעַמְעַן אָבִיקָס אַז שִׁיכָן דִיְגַּע אַיְנְיכָלְעַד וְוַעַסְטָו זַיְהָ נִישַׁט אָזֶן שְׁטַאַרְקָע שְׁלַעַכְטָס מַוִּין וְוִי אָוִיב דַו וְוַעַסְט מַאֲכָן אָגַט פָּאָר דִיְין טְאַכְטָעָר.

עַצְתּוֹ

תקלה

אמונה

רツא

זוז אופן ערליךער איד, נישט סתם אן ערליךער איד
וואס מען רופט א צדיק אין פעלץ, וואס וויסט נישט
וואס עס גיט ארייךער אופן אידישע קינדר ער וואס קומען
פונ צעבראבעגע שטובער, זוז א צדיק וואס איז אופן נאס,
איינער וואס וויסט בצרהן של ישראל.

דען אייבערשטייר זאל העלפֿן זאלסֿט האבן נהנת פון אלע
דיינע קינדר אוון אייניקלעך.

תקלה

פארזואס זאלן די ביליגע חתונות זיין נאר פאר ברסלֶב?

שאלה:

לבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

עם איז צום באואנדרען אייער גרויסער בה בכליות, בפרט אין דעם
ענין פון חתונה מאכן פרاكتיש אוון ביליג, אוון נישט פארפאטשען
אויפיל געלט אוון די צייט ווען מען האט נארניישט דערפֿן.

מיין שאלה איז אבער פארזואס מען זעם נישט מענטשן זאלן דאס
נאכמאבן? די חתונה סטאנדרט בעים היימישן ציבור איז דאך אווי הויך
אוון אייבערגעטעריבן, פארזואס זאלן אנדרען רבנים אוון ראיישיבות דאס
נישט נאכמאבן אוון אויך מאכן חתונות איז שיל פאר ביליג, פארזואס
זאל דאס זיין נאר פאר היכל הקודש ברסלֶב?

וואס קען מען טוּן או דער געדאנק זאל ווערן מער באויסט איז
אנגענוּמען בי נאנץ כל ישראל?

א גָּרוֹזִין יַיְשֵׁר כֵּה פָּאָר אֲלֹעַ חַיוֹק וּוְאָס אַיְדָה בְּאַקְוּם פָּוֹנָעַם רָאֵשׁ יַשְׂכִּיבָה שְׁלִיטָאָ, אַיְדָה הַאָב פְּשָׁוֹט נִישְׁטָט דֵי וּוּעָרְטָעַר גַּעֲנָג אַיְדָה צַו בְּאַרְאָנְקָעַן, אַיר זַעֲנַט מְפַשֵּׁט פָּוֹן דֵי פְּלָאַי הַבְּרִיאָה, אַיְיָרָע זְכוֹתִים זַעֲנַען אָוּמְשָׁאַצְבָּאָר.

תְּשׁוּבָה:

בְּעִירַת ה' יַתְּפִרְחָ - יוֹם ג' פְּרִשְׁתַּת מִשְׁפְּטִים, כ"ג שְׁבָט, שְׁנִית הַשְׁעָ"ט לְפָרֶט קָפְזָן
לְכָבוֹד ... נָרוֹ יַאֲרָךְ
אַיְדָה הַאָב עַרְגָּה אַלְטָן דֵיְין בְּרִיוֹו.

גַּעַלְזִיבָט דַעַם אַיְכְּבָעַרְשָׁטָן אוֹ נַעֲכָטָן אַיְזָ פָּאַר גַּעַקְוּמָעָן דֵי
פִּינְפְּטָע חַתּוֹנָה אַיְן יַשְׂכִּיבָה - אַזְוֵי שְׁיַין, אַזְוֵי אִידִישָׁן
עַם הָאָט נַאֲרִיגִישָׁט גַּעַפְעָלָט פָּאָר דֵי חַתּוֹנָה, עַם אַיְזָ גַּעַוּעַן
אַזְוֵי פְּרִילִיכָה. דֵי חַתּוֹן בְּלָה זַעֲנַעַן אַזְוֵי פְּרִילִיכָה, אָוָן דֵי עַלְפָעָרָן
זַעֲנַעַן מְשֻׁוְנהָ פְּרִילִיךָ אוֹ עַם הָאָט זַיִן נִישְׁטָט גַּעַקָּאָסָט קִיּוֹן
אַיְין פְּרוֹטָה.

אֲלֹעַ וּוְאָס הָאָבָן זַיִד בָּאַטְיִילִיגְט בִּיִּי דֵי נַעֲכָטִינְגָעַ חַתּוֹנָה אַוְן
אֲלֹעַ וּוְאָס הָאָבָן מִוְּתְּגָעָה אַלְטָן דֵי פְּרִיעָרְדִינְגָעַ חַתּוֹנָות
אַיְן יַשְׂכִּיבָה זַאֲנַעַן פָּה אַחֲרָה: "אַ שָּׁאָר אַוְיסְצִוְנְגָעָבָן גַּעַלְטָט פָּאָר
אַפְּאָר שְׁעָה וּוֹעֵן מְעַן קָעַן דָּאָס מַאֲבָן בְּחַנְמָס".

דֵי נַאֲנַצְעַ זַאֲךָ פָּוֹן מַאֲבָן פְּשָׁוֹטָעַ שְׁמָחוֹת אַיְזָ נִישְׁטָט מִיּוֹן
גַּעַדְאָנָק, דֵי זַאֲךָ פָּוֹן מַאֲבָן חַתּוֹנָות בְּחַנְמָס אַיְן יַשְׂכִּיבָה

אָדָעֶר אֵין אֲ שׂוֹל - קומט פון מָוֶהָרָא"ש זְכַרְנוּ לְבִרְכָה
וּוֹאָס הָאָט דָאָס שְׂזַיְן פָאָר לְאַנְגָע יָאָרָן אַיְינְגַע פִּירָט אֵין
יְבִנְגָאל פָאָר אַנְשֵׁי שְׁלֹמִינְיו. מָוֶהָרָא"ש הָאָט גַעְבּוּיט אֲ וָאָל
אֵין יְבִנְגָאל אָונְגְטָעָרָן גְּרוֹיסְקָן שׂוֹל אוֹ אַנְשֵׁי שְׁלֹמִינְיו זָאָלָן
קָעְגָעָן חַתּוֹנָה מָאָכָן בְּחַנְמָן: דִי עַסְן וּוּעָרְט גַעְקָאָכְט דִוְרָך
אַנְשֵׁי שְׁלֹמִינְיו וּוּעַלְכָעַ צָעַטְיַילָן זִיךְ מִיט דִי סְעַדָה, אַיְינְגָעָר
מָאָכְט אֲ קָוְגָל, אַיְינְגָעָר פִּישָׁ, אַיְינְגָעָר בְּרֻעְגָגָט חַלוֹת אֵין אָזְוִי
וּוִיְיטָעָר.

מִיר הָאָבָן סְהָה הַפְּלָל גַעְטָיַן צַו דִי זָאָה לְעַובְדָא וְלִמְעָשָׂה
וּוֹאָס מָוֶהָרָא"ש הָאָט אָוָנוּ גַעְלָעָרְגָט: אַנְגַעְהָוִיבָן הָאָט
זִיךְ דָאָס פָאָרִיגָע יָאָר וּוֹעָן מִידְלָעָךְ פון אַיְינְגָעָר סְקוּול 'בֵּית
פִּינְאָ' הָאָבָן אַנְגַעְהָוִיבָן צַו וּוּעָרָן בְּלָוֶת. אֵין 'בֵּית פִּינְאָ' לְעָרְגָט
מַעַן מִיט דִי מִידְלָעָךְ אוֹ זַיְיָ זָאָלָן אַכְטָוָנָג גַעְבָּן אַוִיפָּ זְיִיעָרָע
עַלְטָעְרָגָס גַעְלָט, אָוָן אוֹ עַס לוֹיְנָט זִיךְ נִישְׁטָן צַו קְוִיְפָן אֲ
חַתּוֹנָה קְלִיְיד פון טְוִיזְנְטָעָר דָאָלָעָר פָאָר אָפָאָר שְׁעָה וּוֹעָן
דָעָר טָאָטָע הָאָט נִישְׁטָן דָאָס גַעְלָט אָוָן עַר דָאָרָף בְּאָרְגָן
גַעְלָט, בְּשָׁעַת מַעַן קָעָן גַעְמָעָן פָאָר בְּחַנְמָן אֲ קְלִיְיד פון אֲ
גַמְחָח אָוָן הָאָבָן אֲ גַעְזְנְטָעָט טָאָטָע, אָוָן אוֹ עַס אַיְזָ נָאָרִישָׁ
צַו דִינְגָעָן אֲ וָאָל פָאָר דִי פָאָר שְׁעָה פון דִי חַתּוֹנָה פָאָר
צָעְנְדְלִינְגָעָר טְוִיזְנְטָעָר דָאָלָעָר בְּשָׁעַת מַעַן קָעָן חַתּוֹנָה הָאָבָן
אֵין שׂוֹל, אָוָן מַעַן קָעָן אַנְהָוִיבָן דָאָס לְעָבָן מִיט אֲ מָאָן מִיט
לִיבְשָׁאָפָט אָוָן בְּאָרְגָן גַעְלָט. דִי בְּלָוֶת הָאָבָן אַלְעַ גַעְזָאנָט אֲזָיְיָ
זַיְיָ וּוּילָן חַתּוֹנָה הָאָבָן אֵין יְשִׁיבָה, הָאָבָן מִיר גַעְקָעָגָט אַנְהָוִיבָן
דָאָס אַוִיסְפִּירָן אַוִיפָּ לִמְעָשָׂה אָוָן מָאָכָן חַתּוֹנָות אֵין יְשִׁיבָה.

עם פעלט נאָרגנישט פֿאָר די חתונות אין ישיבָה, אַיִן זאָךְ אַיּוֹ נִישְׁטַט דָאָ: "חובות": די חתונות אין ישיבָה זענָען בחָטֶם. די מזוק מאָכוֹן די בְּחוֹרִים, די עַסְטַן מאָכוֹן די פְּרוֹיַעַן פֿוֹן אַנְשֵׁי שְׁלוּמִינוֹ אַיִינְגָּעַר מַאֲכָט פִּישָׁ, אַיִינְגָּעַר קָוְגָּל וּכְוֹ, אַיִינְגָּעַר בִּילְקָעַלְעַד: טְרִינְקָעַן אָוּן פְּעִיפָּעַר-גּוֹדָס קוּמָט פֿוֹן די קָאָךְ פֿוֹן ישיבָה; אַזְׂיַ אַזְׂיַ זענָען נִישְׁטָא קִיּוֹן סָאָרוּעוּרָס, די עַסְטַן לִיגְט אַיִן די זַיְיט אָוּן יַעֲדָר גַּעַמְט זַיְךְ אַלְיִינָס. בַּיִּזְבְּדָה טָאנֵץ אַיּוֹ נִישְׁטָא קִיּוֹן לְאַגְּגָעַ דְּרָשָׁות פֿוֹן הַסְּפָדִים, נָאָר דָעַר שְׁמַשְׁ רַוְפָּט אֹוִיס צּוֹם טָאנֵץ, עַר זָאנְט בְּקִיצָּרוֹ: "יעַמּוֹד", "יעַמּוֹד" פֿאָר די זַיְידָעָס, מְחוֹתָנִים אָוּן חַתָּן בָּלָה. מְשֻׁפְּחָה טָאנֵץ נִישְׁטָט קִיּוֹן מְצֹהָה טָאנֵץ, מְצֹהָה טָאנֵץ אַיּוֹ נָאָר פֿאָר זַיְידָעָס, עַלְפְּטָעָרָן אָוּן חַתָּן בָּלָה.

דָעַר זַוָּס הָאָט נָאָכְנִישְׁט חתונה גַּעַמְאָכָט פְּאָרְשְׁטִיִּיט נִישְׁטָט דָעַם גַּעַרְאָנָק פֿוֹן חתונה מאָכוֹן אַיּוֹ ישיבָה וּכְוֹ, אַבְּעָר דָעַר זַוָּס הָאָט שְׁוִין חתונה גַּעַמְאָכָט אָוּן אַיּוֹ גַּעַבְּלִיבָּן מִיטָּחובות - דָעַר זַוִּיסְטָט שְׁוִין נָאָר גַּוט דיַס חַשְׁיבָּות דָעַרְפָּוּן; עַס אַיּוֹ נִישְׁטָא נָאָךְ אֹזָא שְׁמַחָה אוּ דיַס מְחוֹתָנִים קָעָנָעַן זַיְצָן אָוּן עַסְטַן רְוַאיָג אָוּן זענָען זַיְךְ מְשֻׁפְּחָה - זַיְיךְ וּוּעָן עַס קָאָסְטָט זַיְיךְ נָאָרְגִּישְׁט קִיּוֹן גַּעַלְט.

בַּיִּ חתונות זענָען אלְעַ פרִיְילִיךְ: די גַּעַסְט זענָען פרִיְילִיךְ, חַתָּן בָּלָה זענָען מְשֻׁפְּחָה פרִיְילִיךְ, די מְחוֹתָנִים זענָען אַזְׂיַךְ פרִיְילִיךְ - אַבְּעָר עַס דְּרוֹקָט זַיְיךְ דיַס חובות. אַסְאָךְ מְאָל דָאָרָפְּ מְעָן רְוַפְּן 'הַצְּלָה' בַּיִּ אַחֲתָנוֹה צּוֹם מְחוֹתָן וּוּעָן עַס

עַצְתּוֹ

תקלה

אָמֹנוֹנָה

רזה

הויבט אים אן דריוקן ווין האָרץ פון די חובות אין וואם ער אין אריין. ווען די חתונֶה ענדיגט זיך גיינען אלע אהַיִם, אלע פֿאָרגֿעָסֶן וואם עס איז געוווען, הויז די מְחוּתָנִים - וויי דארפֿן נְעַבְעַד בְּלוֹטִינֶן פון די חובות פון די חתונֶה נאכְט.

דאָם וואם דו פְּרֻעְנָסֶט: "וואַזְוֵי מְעַן קָעַן דָּאָם אַרְיִינְגְּרַעְנְגַען אין די וּוּעַלְתּ וּבּוּ?" נאָך אַבְּיסֶל וּוּעַלְן דָּאָם אלע נְאָכְמָאָכָן - צַי מְעַן וּוַיְלַיאַ צַי מְעַן וּוַיְלַ נִישְׁטָן: דָּעַר עַולְם הוייבט אָן באָפָּן וואָם די עַשְׂרִים טּוֹעַן נְעַבְעַד מִיטְּן הַמּוֹן עַם, וויי זוי טְרִינְקָעַן אוִים דָּאָם בְּלוֹט פון אִידְיִישָׁע קִינְדָּעָר. וויי זעגַען קְרָאנְק פָּאָר אַבְּיסֶל כְּבּוֹד הַמְּרַמָּה דָּעַרְפָּאָר וּוַיְיַזְזָן זויי בַּיִּזְיַעַר שְׁמָחוֹת אוּ זויי הַאָבָן גַּעַלְט, נְאָכְרָעָם דָּאָרְפָּן אלע זויי נְאָכְמָאָכָן, וּוּעַט עַס סִי וויי פְּלָאָצָן: עַל בְּלַ פְּנִים אַיךְ דָּאָרָף זָעַן אוּ מִינְגָּעָה תַּלְמִידִים זָאָלָן נִישְׁטָן הַאָבָן קִיְּזָן.

דָּעַר אִיבְּעַרְשְׁטָעָר זָאָל הַעֲלָפָן אוּ מְעַן זָאָל לְעַבְנָן פָּאָר זִיה, מְעַן זָאָל זִיִּין פְּרִילִיךְ בַּיִּ אַשְׁמָחָה אָנוּ מְעַן זָאָל הַגָּאה הַאָבָן פון די שְׁמָחָה, עַס זָאָל זִיִּין מִיטְּן אִיבְּעַרְשְׁטָן - אָנוּ בָּאָרְגָּן אָנוּ אָן גַּנְגַּעַן פון אַ צְוּוּיִיטָן.

~~~~~ תקלט ~~~~

איך בין געוווארן ווי נוי געבויירן אין אומאן

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א פרו, דעם פארנןגעגעןום זומער האב איך אונגעהויבן הערן די שייערים און דאס האט מיר ממש געטוישט מיין לעבן, ספטעיזל דאס וואס איר זאנט בפדר או יעדר קען מסליח ווין, עס איז דא א זונגע פאר יען איינעם.

איך בין שעור מיט עבר, אבער מיט איער חיוק און עצות האב איך אונגעהויבן זאנט תהלים יען מאן באטש וואס איך בין בכלל נישט די סארט מענטש צו זאנט תהלים, און איך נוי שווין יעצט ענדינן תהלים צוים דרייסיגסטען מלא.

דער עיקר בין איך אבער יעצט וייער פריליך או איך האב זבח געוווען צו זיין ביים רבינ'ס ציון אין אומאן צום ערישטען מלא. איך בין אונגעאנצן נישט דער מענטש וואס זאל פאָרן צום ציון, אבער דער איבערשטער האט מיר געהאלפן או בין איך געפֿאָרֶן און איך האב געשפֿירט או איך בין ממש געוווארן א נײַעַר מענטש, איך האב באקומען דארט א גיעע לעבן. איך וויס או יעדר זאנט עס, אבער איך שפיר ממש ווי איך האב באקומען א גיעע נשמה.

איך בין דער לנטער מענטש וואס זאל פאָרן קיין אומאן, און אויב איך בין געפֿאָרֶן מיגנט דאס או יעדר מענטש קען אהין פאָרֶן.

א גרויסן יישר פֿה נאכאמאל פֿאָר אלע חיוק און עצות און לעבן

עַצְתּוֹ

תקלט

אָמֹנוֹנָה

רצוי

תְּשׁוּבָה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פ'רשות מושפטים, כ"ג שבט, שנת תשע"ט לפרט קטן
מִרְתָּה ... תְּחֵי'

איך האב עֲרֵה אַלְטָן אִיעֶר בְּרוּוֹ.

דער אַיְכָעַרְשְׁטָעַר זָאַל הַעַלְפָּן אַיר זָאַלְטָן הַאַבָּן גַּעַפּוּעַלְטָ
אַלְעָם גּוֹטְסָן; פּוֹן הַיְינְטָן אַוְן וּוַיְיְטָעַר זָאַלְטָן אַיר אִיבְּגִינְגָן
זַיְינְגָּן פְּרִילִיכָּן.

יעַצְטָן זָעַנְטָן אַיר נַי גַּעֲבּוֹיְרָן, דָּעַר רַבִּי הָאָט אָוִיסְגַּעַנוֹאַשְׁן
אִיעֶר גַּשְׁמָהָן; דָּעַר רַבִּי הָאָט צֻוְגַּעַזְאָגָט (תְּנִינְגְּמָן, סִימָן
רְכָה) וּוְעָר עַס וּוְעָט קַוְמָעָן צַו זַיְינְגָּן זַיְינְגָּן דָּעַם תִּיקְוָן הַבְּלָלִי,
דֵּי צַעַן קַאֲפִיטְלָעַךְ תְּהָלִים [קַאֲפִיטָל] - טָז, לְבָב, מַבָּב,
נַטָּמָע, צַ, קַה, קָלוֹן, קָנוֹן] אַוְן גַּעַבְּנָן אַפְּרוֹטָה לְזִדְקָה פָּאָר
זַיְינְגָּן זַבָּות, אֲפִילּוֹ עָר הָאָט גַּעַטְוֹן דֵּי הַאֲרְבָּסְטָעָן עַבְּרִוּתָן: "זָעוּל
אַיְיךְ מִיךְ לִיְיָנָן אַוְיָף דֵּי לְעַנְגָּן אַוְיָף דֵּי בְּרִיְתָן אִם אַ
טוּבָה צַו טָוִין, בֵּי דֵי פָּאוֹת זָעוּל אַיְיךְ אִם אַרְוִיסְצִיעָן פּוֹן
שְׁאָול תְּחִתִּיתָן"; דָּעַר פָּאָר אָוּ אַיר הָאָט זַוְבָּה גַּעַזְוּעָן צַו זַיְינְגָּן
אַיְינְגָּן אַוְמָאָן בְּיִים רַבִּינְגָּס צַיְינְגָּן הָאָט אַיר אַרְאַפְּגַּעַנוֹמָעָן פּוֹן זַיְינְגָּן
אִיעֶר גַּאנְצָע עַבְּרָה, פּוֹן יְעַצְטָן הַזִּיבְטָן זַיְדָן אַנְגַּיְעָן צַיְינְגָּן
פָּאָר אַיְיךְ, יְעַצְטָן וּוְעָט אַיר זַיְינְגָּן עַרְלִיכָּן אַוְן טִיעָר.

תְּקִמּוֹן

וּוֹאָס טו אַיְה אָז מִיְּנָן מָאָן אַיְזָא פָּאַרְשָׁלָעַפְּטָעַר?

שְׁאַלְתָּה:

לְכֻבּוֹד דָּעַר רָאֵשׁ יִשְׂכָּבָה שְׁלִיטָא,

צָוֵם עֲרֵשֶׁת וּוַיְלָאֵיךְ זַיְד בָּאַרְאָנְקָעָן פָּאָר דֵּי טָאגּוֹן מַעֲגָלְיכָעָן שִׁיעָוִרִים,
אַיְהָ הָעָר אָוִים אַלְעַ שִׁיעָוִרִים אָוָן אַיְהָ בֵּין זַיְד וַיְיַעַר מְתִין דָּעַרְמִיט.

אַיְהָ מִיטָּמִינָן מָאָן קָוְמָעָן זַיְד וַיְיַעַר גַּטְמָט אָוִים בְּרוֹהָה הַשֵּׁם, אַבְּעָרָמִינָן
מָאָן קָאָט אַ פָּרָאָבְּלָעָם אוֹ עָר אַיְזָא וַיְיַעַר אַ פָּאַרְשָׁלָעַפְּטָעַר, אָוָן דָּאָס
שְׁפָעָרָט מִיר וַיְיַעַר שְׁטָאָרָק. אַיְהָ וּוַיְלָאֵשְׁתָמָן זַיְינָן וַיְיַעַר מַאֲמָעָן אָוִים
זַאֲנָן וְזַאֲסָן צָוְטָוָן, אַבְּעָר פָּוָן דֵּי אַנְדָּעָרָעָן וַיְיַעַר אַיְהָ נַעַחָרָט אַמְּאָלָעָן
אַיְהָ אַ שִׁיעָוָר, אוֹ אַמְּאָלָעָן אַ פְּרָוִי יָא זַאֲנָן פָּאָרָן מָאָן "גַּיְיָ לְעָרָן".

וְיַי אַזְוִי קָעָן אַיְהָ אָוִים מַעֲוָרָר זַיְינָן זַיְד צָוְשָׁטָעָלָן אַוְיָפְטָה דֵּי פִּים, אָנָן דָּעַם
וְזַאֲסָן אַיְהָ זַאֲלָן זַיְינָן וַיְיַעַר אַ פָּאַלְיִצְיאָנְטָקָעָן וְזַאֲסָן שְׁטִיטָה אָוִים אַזְיָפְטָן קָאָפָ.

אַ גְּרוּסָן יִשְׁרָאֵל פָּאָרָן נַעֲמָעָן דֵּי צִיְּתָה צָוְעָנְטָפְעָרָן שְׁאָלָות, אָוָן
אַיְהָ וּוַיְלָאֵשְׁתָמָן אוֹ אַזְוִיָּה מַעֲנָן גַּעֲבָט אָרוֹסָם דָּעַם בְּרוֹוָוָה, זַאֲלָעָן שְׁרַיְבָּן
נָאָר דֵּי עַנְטָפָעָר, נַיְשָׁתָמָן דֵּי שְׁאַלְתָּה, וַיְיַעַר מִינָן מָאָן לִיְנָטָה דֵּי פְּרָאָגָעָם אָוָן
אַיְהָ וַיְלָאֵשְׁתָמָן נַיְשָׁתָמָן זַיְיָ טָוָן.

יִשְׁרָאֵל פְּתָח

תְּשִׁוָּבָה:

בְּעֹזֶרֶת הָיְתָבְרָךְ - יוֹם ב' פְּרָשָׁת תְּרוּמָה, כ"ט שְׁבָט, שָׁנָת תְּשָׁעַ"ט לְפָרָט קְטָנוֹ
מְרָת ... תְּחִי'

אַיְהָ הָאָב עֲרַהָאָלְטָן אַיְיָעָר בְּרוֹוָוָה.

אַיְהָ פְּרָיוָי זַיְד וַיְיַעַר צָוְהָרָן פָּוָן אַיְהָ אַזְוִיָּה לְעַבְטָט גַּטְמָט
מִיטָּמִינָן וְזַיְדָה מָאָן; וּוַיְסָן זַאֲלָט אַיְר אַזְעָם אַיְזָא נַיְשָׁטָא

קיין חשב'ערען זאך ביימ איבערשטען ווי או מאן אוון וויב לעבן בשלום. חביבנו זברונם לברכה זאנן (יעקזין ג. יב): "לא מצא הקדוש ברוך הוא בלי מחוק ברכה לישראל לא לא השלום", ביימ איבערשטען אויז דער גראפעטר זאך - שלום; ווען מען לעבט בשלום אויז מען זוכה צו אלע ברכות.

דאם זואס איר שרייבט או איר זענט פער פליינק, אבער אייכער מאן אויז פער פארשלעפט אוון דאס שטעהרט אייך זיעער וכוי; בעט איך אייך זיעער איר זאלט נישט מאבן פון דעם קיין עסק נאר לעבן מיט ליבשאפט אוון שלום.

מענטשן מייגען או מען קען נאר זיין בשלום ווען בידע האבן די זעלבע מײַנוּנְגָעַן אוון די זעלבע נאטירן, דער רבבי זאגט אבער פארקערט, דער רבבי זאגט (לקוטי מוהר"ז מלך א. סיון פ) או שלום אויז דוקא ווען מען שטעהרט צויאם צוויי פארקערט נאטירן אוון מען לעבט אינאיינעם, אווי ווי עס שטייט (איוב כה, ב): "עוֹשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרְמִימָיו", דער איבערשטער מאכט שלום אוין הימל צוישן די מלאכאים. זאגט דער רבבי: "בי זה הפלאך מאש, זהה ממים", וויל אין מלאך אויז פיעער אוון אין מלאך אויז וואסער, "שהם תרי הפלרים, כי מים מכבה אש", זואס דאס זענען צוויי פארקערט זאבן, וויל וואסער לעת אויס פיעער, אוון פיעער טרוכנט אויס וואסער, "זהקדוש ברוך הוא עושה שלום ביןיהם ומחברים יחד", אוון דער איבערשטער מאכט שלום צוישן זוי אוין ער באהעפט זוי צויאטען; בעט מען או דאס אויז דער עיקר שלום, מחבר צו זיין צוויי פארקערט זאבן, עין שם.

אוֹזֵי אֹוִיךְ זַעַט מַעַן אוּ בֵּי אַיִין פָּאַרְכָּפָאַלְקָ אַיזֶּ דַעַר מַאן
פִּיעַר, מַעַר אַ שְׁטַעַרְקָעַרְעָ נַאֲטוֹר אַיִן דֵי וּוֹיִיב וּוֹאַסְעַר
- מַעַר אַ וּוֹיִיבַעַרְעָ נַאֲטוֹר, וּוֹידַעַר בִּים צְוַיִּיטַן אַיזֶּ פָּאַרְקָעַרְט
- זַי אַיִן פִּיעַר אַונְזֶ ער אַיזֶ וּוֹאַסְעַרְיָ אַבְעַר שְׁלִימָות אַיזֶ זַעַן
בִּירְדַע וּוֹילַן אַיִין זַאַהָה: אַיִּפְשַׂטְעַלְן אַן עַרְלִיבָעַ שְׁטוּבָה, עַרְלִיבָעַ
אִידִישָׁע דָרוֹתָה, קִינְגַּדָּר אַונְזַעְלָם קִינְגַּדָּר וּוֹאַסְעַלְן דִּינְגַּעַן
דַעַם הַיְילַינְן בָּאַשְׁעַפְעַר.

אוּ אַיר זַעַט רַעַן מִיט אַיִן זַיְהָ אַיִּסְשְׁמוּעַן מִיט אַיִם
וּוֹאַסְעַלְן עַם שְׁטַעַרְטָ אַיִיךְ זַעַט עַם נַאֲר הַעַלְפָן, דָאַס מִיְנַט
נַיְשַׁט אַזֶּ מַעַן זַעַרְטָ וּוֹי אַמְאַמַּע אַדְעַר אַפְּאַלְיָס לְעַדְיָי,
נַאֲר פְּשָׁוֹט זַיְהָ דַוְרְכַּרְעַן - זַוְאַס דָאַס זַעַט נַאֲר מַאֲכָן
בְּעַסְעָרָה: זַאַלְטָ אַיר מִיט אַיִם שְׁמוּעַן אַזֶּ אַיִם אַיִּפְמַעְרְקָזָאַס
מַאֲכָן אַיִף דֵי זַאַכָּן וּוֹאַס בָּאַדְעַן אַיִיךְ - אַבְעַר נַאֲר מִיט
לִיבְשָׁאָפְט אַזֶּ שְׁלוּם.

זַיִיט נַיְשַׁט בְּרוֹגָן אַזֶּ אַיִיךְ לִיְיָג דֵי שְׁאַלָּה פָּאַרְן' רַבִּים, וּוֹיַיְלָ
אוֹזֵי וּוֹי אַיר זַעַנְטָ נַיְשַׁט דֵי אַיִּגְנִיצְיְגַסְטָ מִיט דַעַם
פְּרָאָבָלָעָם זַעַלְן נַאַה אַיִן דַּאֲבָן פַּוּן דַעַם הַתְּחִזּוּקָה.

דַעַר אַיִּבְעַרְשְׁטָעָר זַאַל הַעַלְפָן אַיר זַאַלְטָ דַּאֲבָן הַצְּלָחָה אַזֶּ
אַלְעָ עַנְנִינִים.

תקמא

פָּעָג אֲפָרְיוֹ זִין נִישְׁטָן צְנִיעָותְדִּיג אִינְדָּעֶרְהִיִּם?

שָׁאַלָּה:

לְכֻבּוֹד דָּעַר רָאשׁ יִשְׂבָּה שְׁלִיטָאָא,

אֵיךְ בֵּין אֲפָרְיוֹ פָּוּן אָרְצָן יִשְׂרָאֵל, אֵיךְ גַּעַחַעַר צָו אַחֲשָׁבָעַ בְּאַרְיִמְטָע
קְהַלָּה וּוֹאוֹ מַעַן לִיְגַּט אָרְיַין פִּילְ פּוֹחוֹת אָוֹן הַתְּהִקּוֹת אַוְפְּ צְנִיעָות פָּוּן
פָּרְיוֹעָן, אָוֹן מַעַן זַעַט בְּרוֹךְ הַשָּׁם שִׁינְגָּעַ פְּרִירָות.

לְעַצְמָנָס הָאָב אֵיךְ אָבָעַר פְּאַרְשְׁטָאָנָעַן פָּוּן דִּי שְׁיעָוָרִים אוֹ אִינְדָּעֶרְהִיִּם
דָּאָרָף אֲפָרְיוֹ זַיְדָא אַחֲרַשְׁטָעַלְן פָּאָרְזָן מַאן, אַיְזָה דִּי שָׁאַלָּה אָזִיב אֲפָרְיוֹ
פָּעָג זַיְדָא טַאָקָע אַגְּטָ�נָוּן נִישְׁטָן צְנִיעָותְדִּיג אִינְדָּעֶרְהִיִּם אַיְזָה דִּי צִיְּמָט זַעַן עַס אַיְזָה
דָּא קְלַעַנְגָּרָעַ קִינְדָּעָר אַיְזָה שְׁטוּבָה, אָוֹן וּוֹאָס אַיְזָה זַעַן עַס אַיְזָה שְׁווֹן דָּא גְּרוֹיְסָעַ
בְּחִוּרִים אָוֹן מַיְידְלָעָה? זַיְדָא הַיְּבָן אַוְפְּ פְּאָרוֹו אִינְדָּעֶרְטָע אַיְזָה אַיְזָה מַאְמָעָ
טוּת זַיְדָא אַזְוִי אַזָּן, אַיְזָה קָעְגָּנוֹאָזָן פָּוּן וּזְיַי אַזְוִי אַיְזָה אִידְיָשָׁעַ פָּרְיוֹ דָאָרָף אַזְוִיָּעַן.
אֵיךְ הָאָפָה אַזָּה אַיְזָה זַעַט מִיר גַּעַבָּן אַקְלָאָרָעַ תְּשִׁוְבָּה, וּוַיְיַל אֵיךְ מַוְתְּשָׁעַ
זַיְדָה שְׁווֹן מִיטָּה דִּי זַיְדָה פָּאָר אַקְשָׁטִיקָה צִיְּמָט.

יַיְשָׁר פָּחָ

תְּשִׁוְבָּה:

בְּעֹורֶת הַיְּתָבָרָה - יּוֹם ג' פְּרִשְׁתַּת תְּרוּמָה, א' דָּרָאָשׁ חֹזֶק אָדָר א', שִׁנְתַּת תְּשֻׁעָת
לְפִרְטָה קָטָנוֹ

מְרֻתָּה ... תְּחִי'

אֵיךְ הָאָב עַרְהָאָלָטָן אַיְיָעַ בְּרִיוֹו.

אֵיךְ וּוֹיִס נִישְׁטָן וּוֹאָס אַיְזָה הָאָט גַּעַחַעַט, מַן הַסְּתָמָם הָאָט
אַיְזָה נִישְׁטָן גַּוְטָן פְּאַרְשְׁטָאָנָעַן.

וַיַּסֵּן זָאַלְט אַיר אֹז צְנִיעוֹת אַיז נִישְׁט נָאָר אַין גָּאָס, צְנִיעוֹת אַיז סִי אַין גָּאָס אַין סִי אַין שְׂטוּב, אַין אַפְּרוּז וּוָאָס גַּעֲבָט אַכְטּוֹנָג אַוִּיפְּ צְנִיעוֹת וּוּעַט זָוְבָה זַיִן צַו הַיְלִינְגָּעַ קִינְדָּעָר. אַזְוִי וּוּ דָעַר רְבִי זָאַגְט (סְפָר הַמְדוֹת אֶת בְּנֵים, סִימָן ט): "צְנִיעוֹת שְׁבָאַשָּׁה מַזְבָּחָה לָה לְבָנִים הַגְּנוּגִים", אַפְּרוּז וּוָאָס פִּירַט זַיִד אַיְידָל אָוָן צְנִיעוֹת דִּיג וּוּעַט זָוְבָה זַיִן צַו גַּוְטָעַ קִינְדָּעָר; דָעַרְבָּעָר פָּאַרְשְׁטִי אַיך נִישְׁט פָּאַרְוֹאָס אַיר זָאַלְט אַרְאָפְּנָעָמָעַן אַיְיעָר צְנִיעוֹת אַין שְׂטוּב, בְּפִרְט וּוּעַן אַיר הַאַט אַשְׂטוּב מִיט בְּחוּרִים אָוָן גְּרוֹיְסָע מִיְּדְלָעָה אָוָן אַיר דָאַרְפָּט זַיִן אַבְּיִשְׁפִּיל זַיִד צַו וּוּיַיְזָן דָּאָס שִׁיְגָנְקִיָּט פָּוּז צְנִיעוֹת.

אָז אַיר וּוַיְלָט זַיִן אַגְּעַטְרִיעַ פְּרוּז פָּאָר אַיְיעָר מָאָן זָאַלְט אַיר אַים פְּרִיאַלִיךְ מָאָכָן אָוָן אַים צְוִפְּרִיךְן שְׁטַעַלְן וּבוּ, אַיר זָאַלְט שְׁטַעַנְדִּיג זַיִן גְּרִיְיט פָּאָר אַים וּבוּ. חַכְמִינוֹ זְכֻרוֹנָם לְבָרְכָה זָאָנָן (עַיִן עַירְבִּין ק): אַפְּרוּז וּוָאָס אַיז אַלְעַמָּאָל גְּרִיְיט פָּאָר אַיר מָאָן וּוּעַט הַאַבָּן אַזְעַלְבָּעַ וּוֹאַיְלָעַ קִינְדָּעָר וּוָאָס זְעַנְעַן אַפְּיָלוֹ נִישְׁט גַּעֲוֹעָן אַין דִּי צִיְּטָן פָּוּז מַשָּׁה רַבְּנִינוֹ מַעַן קָעָן זַיִד נִישְׁט פָּאַרְשְׁטַעַלְן דִּי שְׁכָר פָּוּז אַפְּרוּז וּוָאָס אַיז אַלְעַמָּאָל גְּרִיְיט פָּאָרָן מָאָן.

נָאָה זָאָנָן דִּי הַיְלִינְגָּעַ חַכְמִים (פְּרִיכָּת ז). אָז דָעַר אַיְיבָּעַרְשְׁטָעַר גַּעֲבָט אַגְּרָעַס עַרְעַע שְׁכָר פָּאָר פְּרוֹיְעַן וּוּ פָאָר מַעֲגָעָר, וּוַיְלָל דִּי פְּרוֹיְעַן וּוֹאָרְטָן אָפְּ דִּי מַעֲגָעָר אָוָן רַאֲטַעְוָעָן זַיִד פָּוּז עַבְּרוֹזָת.

דָעַרְבָּעָר בְּעַט אַיך אַיך אַיר זָאַלְט וּוַיְיַטְעַר זַיִן שְׁטָאָרָק מִיט אַיְיעָר צְנִיעוֹת, אַיך זָאַלְט אַיר שְׁטַעַנְדִּיג

עַצְתּוֹ

תקמֶב

אָמוֹנָה

שָׁג

גִּין אֲנַגְעָתוֹן שֵׁין אָוֹן צְוֹנָאָמָגָעָנוֹמָעַן, דַּוְרְכָדָעָם וּוּעַט אַיר
הַאָבָן חָן אַיְנָ אַיְעָרָ מַאֲנוֹס אַוְיָנָ אָוֹן יוּבָה זַיִן צַי לְעַבָּן
בְּאַהֲבָה.

דַּעַר אַיְבָעַרְשְׁטָעַר זָאַל הַעַלְפָן אַיר זָאַלְטָ מַצְלִיחָ זַיִן אַיְנָ
אַלְעָ אַיְעָרָעָ וּוּעַגָּן.

תקמֶב

זָאַל אַ טָּאַטָּע לְעַרְגָּעָן מִיט זַיִנָּע בְּחָוּרִים?

שָׁאַלָּה:

לְכַבּוֹד דַּעַר רַאַשׁ יִשְׂבָּה שְׁלִיטָאָ,

אַיך ווַיְל ווַיסָּן זָוָסָן צַו טָו וּוּעַגָּן לְעַרְגָּעָן מִיט מַיִינָע בְּחָוּרִים. אַיך
גַּעַרְגָּעָק ווּעַגָּעָן אַיך בֵּין גַּעַרְגָּעָן אַ בְּחָוּר הַאָב אַיך זַיְעָר נִישְׁטָ לִיב גַּעַרְגָּעָט
וּוּעַגָּעָן מִיטָּן טָאַטָּע הָאָט גַּעַרְגָּעָט מִיט מִיר, אַפְּיָלוּ עָר אַיז אַן עַבְטָעָר
גַּאַרְמָאַלְעָר מַעַנְטָש וּוָס וַיְל בָּאָמָת נָאָר דַּי טָוָהָ פָּוָן דַּי קִינְגָּעָר, אַבְּעָר
אַיך הַאָב פְּשָׁוֹט נִישְׁטָהָגָה גַּעַרְגָּעָט צַו לְעַרְגָּעָן מִיט אִים, דַּעְרִיבָּעָר ווַיְל
אַיך ווַיְסָן אַוְיָב אַיך מַאוּ טָאַקָּע לְעַרְגָּעָן מִיט מַיִינָע בְּחָוּרִים, אַדְעָר זָאַל
אַיך זַי לְאַזְן אַלְיָין אַוְיָפָוָאָקָסָן.

אַיך רַעַד דַּוְקָא פָּוָן בְּחָוּרִים, ווַיְל אַיך פַּאֲרַשְׁטָי או מִיט קִינְגָּעָר פָּעַלְתָּ
יָא אָוָס צַו לְעַרְגָּעָן.

יַיְשָׁר פָּחָ פָּאָר אַלְעָם וַבְּפָרְטָ פָּאָר דַּי הַעַרְלִיבָּעָ בְּרִיוּוּ

פְּשׁוּבָה:

בְּעִזּוּת ה' יְתִבְרֵךְ - יּוֹם ד' פְּרֶשֶׁת תְּצֻוָּה, ח' אֶדְרָ א', שְׁנִית תְּשֻׁעָת לְפָרֶט קְטוּז
לְכִבּוֹד ... נָרוּ יָאֵר

אֵיךְ הָאָב עַרְהָאָלְטָן דִּין בְּרִיוּוֹ.

וַיַּסְּנֵן זָאָלְסְטוֹ אֹז חִינּוֹק אַיז זַיִּעַר אַשְׁנוּעָרָע עַבּוֹדָה, בְּפָרֶט
אַין אָונְגָעָר דּוֹר וּוֹעֵן דֵי וּוֹעֵלָט אַיז בְּרִיט אָפָן וּכְיָ.

אוֹיֵב דּוֹ וּוֹלְסְטָן גַּעֲבָן אַ גַּטְעַ חִינּוֹק פָּאָר דִּינְעַ קִינְדָּעָר
זָאָלְסְטוֹ נְעַמְּמָן דָּעַם בְּלָלָה: "מַעַן דָּאָרָפּ קְוֹדָם וַיֵּד אַלְיִינָס
מְחַנְּקָה זַיִּינָה"; וַיַּיְזֵן פָּאָר דִּינְעַ קִינְדָּעָר אַ לְעַבְעַדְיִינָע בְּיִישָׁפִיל
אַינְגָעָם טָאגּוּלִיכְנוּ לְעַבָּן. צָוָם בְּיִשְׁפִיל, זָאָלְסְטָן קִינְמָאָל
נִישְׁטָן שְׁרִיעָן אַין שְׁטוּב וּכְיָ אַין זַיִּעַר נִישְׁטָן שְׁרִיעָן קִינְזָן
נִיבּוֹל פָּה - נִישְׁטָן דּוֹ אוֹיֵף דִּין וַיַּיְבֵב אַין נִישְׁטָן דִּין וַיַּיְבֵב
אוֹיֵף דִּיר, בְּדֵי דִּינְעַ קִינְדָּעָר זָאָלָן זַעַן וַיַּדְוֵ פִּרְסָט וַיֵּה מִיט
דִּין וַיַּיְבֵב מִיט דָּרְךָ אָרֶץ.

זַע אֹז עַס זָאָל שְׁטַעַנְדִּינָג זַיִּינָה פְּרִיאַלִיךְ אַין שְׁטוּבָן; עַס זָאָל
נִישְׁטָן זַיִּינָה קִינְזָן שָׁוָם עַצְבּוֹת אַוְן בְּעַס אַין שְׁטוּב וּכְיָ -
דָּאָס אַיז דֵי בְּעַסְטָעָה חִינּוֹק וּוֹאָס מַעַן קָעָן גַּעֲבָן פָּאָר דִּי
קִינְדָּעָר. וַיַּיְלֵל קִינְדָּעָר מַאֲבָן נָאָה זַיִּעַר עַלְטָעָרָן, וּוֹאָס זַיִּ
זַעַן בְּיַי דֵי טָאָטָע אַין מַאֲמָע וּוֹעֵלָן זַיִּ נָאָה טָוָן, אַין וּוֹאָס
זַיִּ הַעֲרָן רַעֲדָן אַין שְׁטוּב רַעֲדָן זַיִּ נָאָה אַבְּדָעָם אוֹיֵפָן נָאָס. אַזְוִי
וַיַּיְחַבְּמִינוּ זְבּוֹנָם לְבָרְכָה זָאָגָן (סִבְּהָ נָוָה): "שְׁוֹתָא דִּינְוֹקָא אוֹ
דָּאָבָה אוֹ דָּאִימָה", וּוֹאָס אַקִינְדָּר עַדְתָּ - הָאָט עַר גַּעַדְעָרָט
אַדְעָר פָּוָן זַיִּינָה טָאָטָע אַדְעָר פָּוָן זַיִּינָה מַאֲמָעָן; דָּאָס אַיז דֵי

עַצְתּוֹ

תקמֶב

אמֹנוֹנָה

שה

ערשטע בָּלֶל אֵין חִינּוֹךְ צֹו זַיִן אַ לְעַבְעַדְגָּעַ בִּישְׁפֵילַ, וּוַיַּזְן
פָּאָר דַּי קִינְדָּעָר וּוַיַּזְן אֲזֹויַּיךְ צֹו פִּירָן. אֲזֹויַּיךְ, אַזְּ מַעַן
וּוַיַּלְכֵל דָּעָר קִינְדָּזָל לְעַרְגָּעַן דָּאָרְפַּ דָּעָר טָאָטָע לְעַרְגָּעַן -
וּוַעַט דָּעָר קִינְדָּזָל שַׂוִּין בְּמִילָּא לְעַרְגָּעַן.

בְּנוֹגָעַ דִּין פְּרָאָגָעַ צֹי דַו זַאֲלָסְטַ לְעַרְגָּעַן בְּחַבְרוֹתָא מִיט
דִּינְגָּעַ בְּחוֹרִים; עַם אַיִן שְׁנוּעָר צֹו עַנְטְּפָעָרָן אַיִּיף דַּעַם
בְּאוֹפָן בְּלָלִי וּוַיַּלְכֵל יְעַדְעַ קִינְדָּזָל אַיִן וּוַעַלְטַ פָּאָר זַיְהַ. עַם
זַעַגְעַן דָּא קִינְדָּעָר וּוְאָס הָאָבָן לִיב צֹו לְעַרְגָּעַן מִיטָּן טָאָטָן,
זַיְהַ וּוַיַּלְזֵן אַלְזֵן לְעַרְגָּעַן נָאָה שִׁיעָוִרִים, וּוַיַּדְעָרָאָום זַעַגְעַן דָּא
קִינְדָּעָר וּוְאָס וּוַעַלְזֵן זַיְהַ עַנְדְּעַרְשַׁ אַרְזִיסְדְּרִיעַן וּבּוֹ, עַם וּוַעֲנַדְטַ
זַיְהַ אֵין זַיְעַר נָאָטוֹר, אַבְעָר דָּאָס אַיִן זַיְכָעָר אַזְּ אָוִיב דַו
וּוַיַּלְסַט דִּין קִינְדָּזָל לְעַרְגָּעַן - זַאֲלָסְטַ אַלְיִינָס לְעַרְגָּעַן,
וּוַעַט עַר אַיְהַ לְעַרְגָּעַן.

צְנוּזַיְינָסָמָּה דָּאָרְפַּ מַעַן וּוַיַּסְן, אַזְּ אָוִיב מַעַן וּוַיַּלְכֵל עַפְעַס פּוּעַלְזַ
בִּים קִינְדָּזָל דָּאָרְפַּ מַעַן דָּאָס אַזְּ אַיִם אַרְיִינְגְּבָעָנָגָעַן
מִיט אַגְּעַשְׁמָאָק אָוֹן פְּרִיאַלְיְכִיקִיט, מִיט בַּחַ קָעָן מַעַן נִישְׁטַ
אַרְזִיסְדְּרִיעַן אַיִּיף זַיְהַ וּוַיַּלְכֵל דָּאָס מַאְבָט אַזְּ שְׁפָעַטְעָר זַאֲלָזֵן זַיְהַ
דָּאָס פִּינְטַ הָאָבָן וּבּוֹ, דָּעָר רְבִי הָאָט אָוֹנוֹ זַיְעַר מִזְהִיר
גַּעֲוָעָן נִישְׁטַ צֹו בְּאַצְוּזְגָּעַן אַ קִינְדָּזָל.

אַמְּאָל אֵיז אַ אַיְד גַּעֲקוּמָעַן צָוָם רְבִיְּזַן אַזְּן בְּמַשְׁךְ דַּעַם
גַּאנְצַן וּוְעַג הָאָט עַר גַּעַ' חֹזְרַת מִיט זַיִן קִינְדָּזָל: "אָוִיב
דָּעָר רְבִי וּוַעַט דִּיר מְכַבֵּד זַיִן מִיט טְרִיבְקָעַן זַאֲלָסְטַ אַזְּנָן
סְבִּרִי מְרַנְן וּבּוֹ", אַ גַּאנְצַע וּוְעַג הָאָט עַר אַיִם גַּעַלְיִינְטַ לְחַזֵּן

און געַזאגט: "גַעַד עֲנֵק' יְשֻׁעַ! גַעַד עֲנֵק' יְשֻׁעַ!" ווען זי' זענען אַנְגַעַקְוַמָעַן צום רבִין און דער רבִי האט געגעבן פארן קינד דעם בעכער, האט דאס קינד - אַנְשְׁטָאת זאנן סְבָרִי מְרַנֵּן - אַנְגַעַהוֹיבָן: "גַעַד עֲנֵק' יְשֻׁעַ!..."

האט דער רבִי דעַמָּאלַט געַזאגט פאר דעם טאַטֵּן די שִׁיחָה (תי מותרַן, סיִמְן תלבָּ): "מָה שֶׁהָמְלָפְרִים הַזְּחִיקִים אֶת הַתִּינּוֹק בִּזְהָרֶר, עַל יְדֵי זֶה אַינְנוּ יוֹדַע הַתִּינּוֹק בְּלָל", דאס זואָם מען דריוקט אוֹיפָן קינד, דורך דעם ווַיְסַט דער קינד גַעַנְגִישָׁט, רק צְרִיכֵין לְהִזְהַלְל אַפְּנִין גָדוֹל בָּזָה לְלִמְדָה אֶת הַתִּינּוֹק בְּתִדְרִגָה בְּלִי אַיּוֹם חִרְבָּה, וּבְלִי דְחַק יוֹתָר וּכְוָ', וּלְלִי יְדֵי זֶה יַתְפַס יוֹתָר בְּגַלְל", מען דארפֿ זיין אַחֲם צו ווַיְסַן זי אַזְוֵי מען לעַרְגַּט מִיטָּן קינד שְׂטִיטְלִיה, צוֹבִיסְלִיה, אָן לִיְגַן אוֹיפָן קינד אַפְּחַד אָן לִיְגַן דְרוֹק, אַזְוֵי וּוּעַט עַר בעַסְעַר פָאַרְשְׁטִיעַן. דער רבִי האט אַים געַזאגט: "ווען דו זְוַאלְסַט ווען גַעַתְזַעַרְט מִיט דִיְיָן זוּן אַבִיסָל ווַיְיִנְגַעַר מַאֲל אָן קִיְיָן דְרוֹק זְוַאלְסַט עַר גַעַקְעַנט זְאָנָן דַעַם 'סְבָרִי מְרַנֵּן', נָאָר פָוּן אַזְוִיפִיל מַאֲל אַיְבָעַזְאָן 'גַידְעָנָק' זַעַע, 'גַידְעָנָק' זַעַע, 'גַידְעָנָק' זַעַע, פָוּן גְרוֹזִים פְּחַד גַעַדְעָנָקְט עַר נָאָר דָאס זְוַאָרְט 'גַידְעָנָק' זַעַע".

דער אַיְבָעַזְעַט עַר זְאָל הַעַלְפָן זְוַאלְסַט הַאָבָן נָחָת פָוּן דִיְגַע קִינְדָעַר, זי זְאָלָן אַזְוּנוֹאָקָסָן עַרְלִיכָע אִידָו.

תקמג

עַס קָוָמֶט מִיר נִישְׁט אָונְגַטָּעֵר קִיּוֹן בְּזִוּנוֹת,
וּוְיָאוֹזְיָה קָעָן אִיךְ תְּשׁוֹבָה טָוּן?

שְׁאַלְהָ:

לְכֻבּוֹד דָּעֵר רָאֵשׁ יִשְׁיבָּה שְׁלִיטָאָ,

אִיךְ בֵּין אַחֲתָנוֹ, אִיךְ גְּרִיטָה וַיְהִי אַוְיָף מִיּוֹן חַתּוֹנָה בְּשָׂעה טָוָבָה וּמְצָלָחָת
אוֹן אִיךְ וּוַיְלָ וּוַיְסָן וּוְיָאוֹזְיָה קָעָן תְּשׁוֹבָה טָוּן אַוְיָף פָּנָם הַבְּרִיתָ.
אִיךְ וּוַיְים אוֹ דָעֵר רָבִי זָאנְטָ אוֹ יַעֲדָעֵר קָעָן תְּשׁוֹבָה טָוּן, אֲבָעָר לְמַעַשָּׂה
וּוַיְלָ אִיךְ וּוַיְסָן וּוְיָאוֹזְיָה מַעַן פָּאָרְעָכְטָ דָאָם. אִיךְ וּוַיְים אַוְיָף אוֹ דָעֵר רָבִי
קָאָטָ גְּעַנְגָּטָ אוֹ דָעֵר עַיְקָר תְּשׁוֹבָה אַוְיָף אָפְשָׁנוּיְינָן אַוְיָף בְּזִוּנוֹת, וּוָסָם זָאָלָ
אִיךְ אֲבָעָר טָוּן אוֹ עַס קָוָמֶט מִיר נִישְׁט אָונְגַטָּעֵר קִיּוֹן בְּזִוּנוֹת?
אַוְיָף וּוַיְלָ אִיךְ וּוַיְסָן, אַוְיָף וּוְיָאוֹזְיָה זָעָן אוֹ אַלְסָטָ חַתָּנוֹ בֵּין אִיךְ לַיְידָעָר אַוְיָף
אָרָאָפְנָעָפָאָלָן, וּוַיְלָ אִיךְ וּוַיְסָן צַי עַס גְּיִיטָ וַיְהִי טָאָקָע טְוִישָׁן בְּיַיְמָר נָאָה דִי
חַתּוֹנָה? וּוַיְלָ אִיךְ זָעָם בְּרִיוֹו פָּוָן אִינְגָעָלִיָּה וּוָסָם זָאָנָן אוֹ זָיְ פָּאָלָן אַוְיָף אָרָאָפָּיָ.

אָ גְּרוֹיִיסָן יִיְשָׁר מַחְ

תְּשׁוֹבָה:

בְּעֹזֶרֶת ה' יְתִבְרֵךְ - יּוֹם ד' פְּרִשְׁתָּת תְּצִוָּה, ח' אֶדְרָ א', שָׁנָת תְּשָׁעַ"ט לְפָרֶט קְטָנוֹ
לְכֻבּוֹד חַתָּנוֹ ... גְּרוֹיִיסָן ... אִיר
אִיךְ חָאָב עַרְהָאָלָטָן דִּיְיָן בְּרִיוֹו.
מַזְלָטָן טָוָב חַתָּנוֹ! דָעֵר אִיבְּעַרְשְׁטָעֵר זָאָל דִּיר הַעַלְפָן זָאָלָסְט
אַוְיָפְשְׁטָעָלָן אַן עַרְלִיכָּע אִידִיְשָׁע שְׁטוּב.

דו דארפֿסֶט זיך זיעער פָּרִיעֵן או דו גִּיסֶּט שׂוֹין צו דיין
חתונֶה;דו גִּיסֶּט דָּאָך או פָּאָר אַ חֲתָן אַיּוֹ מַעַן מַחְלָל
אַלְעַ עֲבִירֹת, אַזְוִי וַיְחִמְנֵנוּ וַכְּרוֹנָם לְבָרְכָה זָאָן (מדרש שמואל
ו, א: הָכָא בְּרָשָׁ"י בְּרָאשָׁית לו, ו): "שְׁלַשָּׁה מַזְחָלִים לְהַנּוֹן עֲזֹנוֹתֵיהֶן -
גָּר שְׁנַתְנִיר, וְהַעֲוָלה לְגָדוֹלָה, וְהַנּוֹשָׁא אַשְׁה", פָּאָר דִּי דָּרְרִי
מַעֲנַטְשֵׁן אַיּוֹ מַעַן מַחְלָל זַיְעָרָע עֲבִירֹת, אַ גָּר וּוָאָס אַזְוִי
מַנְיָר, וּוֹעֵן אַיְגָעָר אַיּוֹ עַוְלָה לְגָדוֹלָה אָזְנָה אַ חֲתָן וּוָאָס הָאָט
חתונֶה, אַזְוִי וַיְהִי עַם שְׁמִינִית "מְחַלָּת" - שְׁגָמְחָלוּ עֲזֹנוֹתֵיכֶם.

יעָצָט וּוֹעֵןדו גִּיסֶּט חתונֶה האבן - גִּיסֶּטוֹ אַנְהָוִיבָן אַ גִּיעַע
בְּלֻעַטְל אַיִן לְעַבְנָן; דָּעַר הַיְלִינְגָּר רַבִּי הָאָט אַמְּאָל
נַאֲכַגְעַזְאָגָט פָּאָר אַ חֲתָן דָּאָס וּוָאָס חִכְמָנֵנוּ וַכְּרוֹנָם לְבָרְכָה
זָאָן (כתבות טו): "בַּיַּצְדָּקָדִין לְפָנֵי הַבָּלָה", אָזְנָה אַ דָּעַר רַבִּי
הָאָט אִים דָּאָס מַסְבִּיר גַּעֲוָעָן: "בַּיַּצְדָּקָדִין וּמַדְקָנִין" על
מַה שְׁהִיה לְפָנֵי הַבָּלָה, הַיְנוּ לְפָנֵי חתונֶה, אַז מַרְקָדִים אַיּוֹ
טִיְּמִישׁ 'טָאנְצָן אָזְנָה שְׁפְרִינְגְּעָן'; מַעַן דָּאָרָפּ אַיְבָּעָרְשְׁפְרִינְגְּעָן
וּוָאָס אַיּוֹ גַּעֲוָעָן פָּאָר דִּי חתונֶה; דָּאָס הַיִּסְטָן, אַז אַ חֲתָן
דָּאָרָפּ פָּאָרְגָּעָן זַיְן נַאֲנַצָּע עַבְרָן אַנְהָוִיבָן פּוֹנְדָאָסָנִי (חַי
מוֹעֵר", סִמְן תְּקִפוֹ).

אַיְד בְּעַט דִּיר טִיְּעָרָר חֲתָן, שְׁלַעַפּ נִישְׁטָן מִיט מִיט דִּיר
דיין נַאֲנַץ לְעַבְנָן דִּינְגָּע אַלְטָע חַטָּאָם. וּוָאָס אַיּוֹ גַּעֲוָעָן
אַיּוֹ גַּעֲוָעָן, יַעֲצָט הַיְבָט זַיְד אַנְלָעָם פּוֹנְדָאָסָנִי; אַיְד וּוִוִּיס
אוֹ דָּעַר יַצֵּר הַרְעָה פָּאָרְגִּינְט דִּיר נִישְׁטָן אוֹדו גִּיסֶּט חתונֶה
הָאָבָן אָזְנָה גִּיסֶּט וּוּעָרָן הַיְלִינְג אָזְנָה רַיִין, דָּעַרְפָּאָר בְּרָעְגָּט

ער דיר אַרְיִין בֶּל מֵנִי פְּרָאָגָעָם אָוֹן עַר צְעַבְּרָעַכְטּ דִּיר מִיטְּמַן
דיַר מַאֲכָן טְרָאָכְטּוֹן אֹו דַו וּוּסְטּ אַיְבִּיגּ אַרְאָפְּפָאַלְן וּבָוּ.

בעט אַיךְ דִּיר חַתְּנוֹ, פְּאָרָגָעָם וּוּאָסּ אַיְוּן גַּעֲוֹעָן אָוֹן הוֹיֵב אָז
מִיטּ אַ נִּיעַח הַתְּחַלְּהָ; דַּעַר רַבִּי זָאנְטּ (שִׁיחָות הַרְּ), סִימָן
כו: "בַּיִּ דַי וּוּעַלְטּ אַיְזָ שְׁבָחָה אַ חַסְרוֹן, אַבְּעַר בַּיִּ מִיר אַיְזָ
שְׁבָחָה אַ גְּרוֹיסָעּ מַעַלְהָ", וּוַיַּלְלּ וּוּעָן עַס וּוּאַלְטּ וּוּעָן נִישְׁטָ
גַּעֲוֹעָן שְׁבָחָה וּוּאַלְטּ מַעַן נִישְׁטָ גַּעֲקָעַנְטּ דִּינְעַן דַּעַם אַיְבָּעָרְשָׁטּוֹ,
מַעַן וּוּאַלְטּ נִישְׁטָ אַוְיְגָעָה עַרְטָטּ צַו טְרָאָכְטּוֹן פְּוּגָעָם
פְּאָרָגָעָנְגָעָנְהִיִּטּ, פַּוַּן אַלְעַ דַּוְרְכְּפָעַלְעָר אָוֹן אַלְעַ פְּרָאָבְּלָעְמָעָן
וּוּאָסּ מַעַן אַיְזָ אַדְוָהּ, אָוֹן דַּאַס וּוּאַלְטּ גַּעֲמָאָבָט אֹו דַּעַר
מַעַנְטָשּׁ זָאַל נִישְׁטָ וּוּעַלְן נַאֲכָמָאָל פְּרוֹבִּירָן צַו זַיְן אָז
עַרְלִיבָּעָר אַיְדּ, אַבְּעַר ְעַצְטּ אֹו עַס אַיְזָ דַא שְׁבָחָה, קַעַן מַעַן
וַיַּךְ בָּאֲנִיְעָן אָוֹן אַנְהָוִיְבּוֹן פִּינְדָּאָסְנִיּוֹ.

מַאֲךְ וַיַּךְ אַ שִׁיעֻר אַיְן מִשְׁנִיוֹת, דַּאַס וּוּעַט דִּיר אַוְיְסָנוֹאָשָׁן
פַּוַּן דִּינְגָעּ חַטְּאִים: אַפְּילּוֹ דַו פְּאָרְשְׁטִיִּסְטּ נִישְׁטָ אַיְזָ
אַנְהָוִיּוֹבּ וּוּאָסּ דַו לְעַרְנְסָטּ - זָאַלְסָטוֹ זָאַגְּנוֹ דַי וּוּעַרְטָעָר, וּוַיַּלְלּ
וּוַעַר עַס וִינְדִּיגָטּ אַיְזָ דַי עַבְּרָה פַּוַּן הַוְצָאתּ יְרָעּ לְבַטְּלהּ
רְחַמְּנָא לְצַלְןָ - וּוּעַרְטּ אִים פְּאָרְתְּמָטּ דַי קָאָפּ, עַר קַעַן וַיַּךְ
שַׁזְוִין נִישְׁטָ קְאַנְצָעָטְרִירָן אָוֹן פְּאָרְשְׁטִיּוֹן וּוּאָסּ עַר לְעַרְנְטָ.
זָאַלְסָטוֹ זָאַגְּנוֹ אַסְאָךְ מִשְׁנִיוֹת וּוּעַסְטוֹ וַיַּךְ אַיְגָגָגָעָן אַפְּנוֹאָשָׁן
פַּוַּן דִּין עַבְּרָא אָוֹן דַו וּוּעַסְטוֹ זַיְן אַפְּגָעָהִיטּ אַוְיִפּ וּוּיִטְעָר.

דַּעַר אַיְבָּעָרְשָׁטָעָר זָאַל הַעַלְפָן זָאַלְסָטוֹ גַּיְינָן צַו דִּין חַתְּוֹנָה
מִיטּ מַוְלָּא אָוֹן בְּרָכָה.

תקמד

מיין וויב איז צו שטארק פֿרּוּם, זָוָס טו אַיך?

שָׁאַלָּה:

לְכִבּוֹד דָּעֵר רָאשׁ יִשְׂכָּבָה שְׁלִיטָא."

איך בין אַינְגֶּרְמָן, ברוך השם גְּלִיקְלִיךְ חֲתּוֹנָה גַּעַהָאַט, אַבְּעָר אַיךְ
הָאָבָּא אַיְן פֿרְאָבְּלָעָם, מיין וויב אַיז גַּעַנְגַּעַנְגַּעַן אַלְסְּ בְּלָה צו גַּאַר אַפְּרוּמָע
בְּלָה טִיטְשָׁעָר זָוָס הָאָט אַיר אַוְיסְגָּנְעָלְעָרְגָּט פֿאָרְשִׁיךְעָנָע חֻמְרָות יִתְרוֹת,
אוֹן דָּאָס שְׁטָעָרט מִיר זַיְעָר שְׁטָאָרָקָן אַיךְ ווַיִּסְנְּאַת וַיַּיְשַׁט וַיַּיְאַוְיַּא אַיר
אוֹיְפְּצָוּקְלָעָרָן אוֹ מַעַן הָאָט אַיר אַוְיסְגָּנְעָלְעָרְגָּט פֿאָלְשָׁע זָאָבָן זָוָס אַיז גַּיְשָׁט
אוֹיְסְגָּנְעָהָאָלָטָן תּוֹרָה/דִּינָן, זָוָס קָעָן אַיךְ טָוָן זָוָעָן דָּעָם?

דָּעֵר אַיְבְּעָרְשָׁטָעָר זָאָל אַיךְ ווַיַּיְטָעָר גַּעַבָּן אַסְאָךְ פְּחָ אַנְצָוּגִין מִיט
אַיְעָר הַיְלָגָע אַרְבָּעָט.

יַיְשָׁר פְּחָ

תְּשֻׁבָּה:

בְּעֹזֶרֶת הָאָבָּא יַתְּפָרֵךְ - יּוֹם ד' פֿרְשָׁת תְּצִוָּה, ח' אַדְרָ אָא', שָׁנָת תְּשָׁעַ"ט לְפָרֶט קָטוֹן
לְכִבּוֹד ... נָרוֹ יִאָר

אַיךְ הָאָב עַרְהָאָלָטָן דִּין בְּרִיוֹו.

אַנְשְׁטָאָט קְרֻעְבָּן זְבוֹי - זָאָלְסָטוֹ טָאָנְגָּזָן פֿאָר שְׁמָחָה אוֹ
דוֹ הָאָסָט וּבָה גַּעַוּעַן צוֹ חֲתּוֹנָה הָאָבָן מִיט אָן
עַרְלִיכָּע אַיְדָעָלָע צְנִיעָות/דִּינָע ווַיְבָ.

דוֹ קָעַנְסָט זַיְקָ נִישָׁט פֿאָרְשָׁטְעָלָן דִּי מַעַלָּה פָוּן הָאָבָן אָן
עַרְלִיכָּע ווַיְבָ וַיִּסְנְּאַת זָוָעָט וַיַּיְן אָן עַרְלִיכָּע מַאֲמָע פֿאָר

דיינע קינדרער: נישט אלע אונגעלייט וויסן דאס חשבות פון
אן ערליך וויב, נאר הערשט שפער מען האט שווין
קינדרער, דעםאלט הויבט מען אין דאנקען דעם אייבערשטן
אויף די מהנה, או מען האט אין ערליך וויב וואס איז א
געטרייע מאמע פאר די קינדרער.

או דיין וויב פירט זיך ערליך איז דאס נאר א מעלה; דער
רבִּי זאגט (ספר המרות אותן בנים, סימן ט): "צניעות שבאשה,
מזכה לה לבנים הגנים", א פרוי וואס פירט זיך איידל און
צניעות דיג וועט זוכה זיין צו גוטע קינדרער; דו ווילסט דאך
אונדי ערליך קינדרער, זאלסטוי מתחוק זיין דיין וויב און איר
ארזפקון. שלעפ איר נישט ארפאפ און זעה נישט ווי דו
קענסט אראפריסן איר צניעות און ערליךית מיטן איר
בעטן זי זאל גיין אונגעטען מער אויפפאלאנד און אויפריסנרגין;
עם גיט אריבער די פאר יאר זואס מען איז ינג וכו' און
נאברעם רייסט מען זיך די האר פון קאף או מען האט
פארלוין דאס איידליך און טיערכית וכו'.

בונגע די חומרות וואס מען האט געלערנט מיט איר וכו';
עם איז בדאי זי זאל דאס אליענס הערן פון און
ערליך רב. גי מיט איר צו דיין דיין אדרער דיין רב, או זי
וועט רעדן מיט דיין דיין וועט זי עס בעסער קעגען געמען
וואיב זי וועט עס הערן פון דיר, וויל איז דו וועסט אויעק
מאבן וואס זי האט געהערט וכו' וועסטו נאר ערנער מאבן.
וזאיל איז פאר א מענטש וואס זוכט נאר ווי איז ער קען
האבן און ערליך ווארעמע שטוב, און ערליך ווינקל

шиб

עַצְתּוֹ

תקמה

אָמֹנוֹה

פָּאָר זִיְּנָעַ קִינְדָּעָר, אָוָן עֶרֶב אֵינוֹ מַחְזָק וַיַּן וַיַּיְבַּא אָזְנוֹ זַאל
גַּיְין אַנְגָּעָטָן אַיְדָל אָזְן עַרְלִיךְ.
דָּעָר אַיְבָּעָרְשָׁטָעָר זַאל הַעֲלָפָן זַאלְסָט הַאֲבָן הַצְּלָחָה אַין
אַלְעָעָנְגָּנִים.

תקמה

קָעוּ מַעַן לְעַרְגָּעַן מִשְׁנִיוֹת פָּאָר עַטְלִיכָּעַ נִשְׁמוֹת אַוְיְבָאָמָּאָל?

שָׁאָלָה:

לְכָבוֹד דָּעָר רָאֵשׁ יִשְׂכָּה שְׁלִיטָא,

אַ גְּרוּסָן יִיְשָׁר בָּחַ פָּאָר אַלְעָעָנְגָּנִים וּכְוּ וְוָאָס זַעֲגָעָן בָּאָמָּת מַחְיָי
נִפְשָׁוֹת, בְּפֶרֶט אַיְן דִּי הַיְּנִיגָּעַ דּוֹזָוֹת; חִזְקוֹ וְאַמְצָא אַיְן דִּי הַיְּלִינָעַ אַרְבָּעַט.
מִיָּן שָׁאָלָה אֵין, אֵיךְ לְעָרָן מִשְׁנִיוֹת לְעַלְיוִי נִשְׁמָת פָּאַרְשִׁידָעָנָעַ יְרִידִים
אוֹן מִשְׁפָּחָה, וַיַּדְעַם אָוָן בָּאָבָעָס, אֵין דִּי שָׁאָלָה אַוִּיב מַעַן קָעָן לְעַרְגָּעַן
פָּאָר עַטְלִיכָּעַ נִשְׁמוֹת אַוִּיפָּאָיָן מַאֲל, דְּהַנְּיָן אֵיךְ זַאנְגָּהָן לְוָמְדָעָ לְעַלְיוִי
נִשְׁמָת דָּעַם אָוָן לְעַלְיוִי נִשְׁמָת זַעֲגָעָם, אָוָן אַוִּוי וַיַּיְטָעָר.

אַ גְּרוּסָן יִיְשָׁר בָּחַ נִאָכָאָמָּאָל

תְּשֻׁוָּה:

בְּעֹזֶרת הֵי יַתְּבָרָךְ - יָם דִ' פְּרַשְׁתָּ תְּצִוָּה, ח' אַדְרָ א', שִׁנְית תְּשִׁיעָ"ט לְפֶרֶט קָטוֹ
לְכָבוֹד ... נָרוּ יָאֵר
אֵיךְ הָאָב עַרְהָאָלָטָן דִּיְיָן בְּרִיוֹו.

מַעַן קָעָן וַיְדָ נִאָרְנִישָׁט פָּאַרְשְׁטָעָלָן וְוָאָס לְעַרְגָּעַן מִשְׁנִיוֹת
טוֹמֶט פָּאָר דִּי נִשְׁמָהָן; עַס וּוּעָרָט גַּעֲבָרְעָנָגָט (מַדְרָשָׁת פְּלִפְיָוֹת

אות אל"ף, סוף ענפ "אפוד") אז אֲשֶׁר בֵּן יַעֲקֹב וַיֵּצֵא בְּיָמִים טִיר פָּוֹן גִּיהְנוֹם אָוֹן וַיַּעֲרֵר עַם הָאָתָּה גַּעֲלָעָרְגַּט מִשְׁנִיוֹת, אֲדֹעַר מַעַן לְעַרְגַּט פָּאָר אִים מִשְׁנִיוֹת לְאַזְּט עַר נִישְׁט אַרְיִין אַיְן גִּיהְנוֹם: דָּעַר חִידְ"א (מדבר קדרמות מערכת א, אות נא) טִיּוֹטְשַׁט מִיט דָּעַם דָּעַר פְּסֻוק (בראשית מט, כ): "מַאֲשֶׁר שְׁמָנָה לְחַמּוֹ", 'שְׁמָנָה' אוּ דִי אַוְתִּיות 'מִשְׁנָה', וַיַּעֲנֵן 'אֲשֶׁר' וַיַּעֲטֵן אָוּ אַמְעַטְשַׁט הָאָתָּה גַּעֲלָעָרְגַּט 'מִשְׁנָה', "וְהָוָא יַתַּן מַעֲדָנִי מֶלֶךְ", גַּעֲבַט עַר אִים גַּן עַדְן; אַזְּוִי אָזְּיךָ גַּעֲמַט מִשְׁנִיוֹת אַרְוִיס דִי נִשְׁמָה פָּוֹן אַלְעַ קְלִיפּוֹת.

וַיַּיְעַר גָּוֹט טָוְסְטוֹ אָוּ דַו לְעַרְגַּסְט מִשְׁנִיוֹת פָּאָר דִּיְין נִשְׁמָה: דַו דָּעַרְמָאַנְסְטַ מִיר אַ מְעַשָּׂה וַוָּאָס מַוְהָרָא"שׁ פְּלָעַגְטַ דָּעַרְצִיְּלָן. עַם אַיְן גַּעֲוֹעֵן אַ תְּלִמְדִיד הַיְבָל הַקּוֹדֶשׁ וַוָּאָס פְּלָעַגְטַ יַעַדְן טָאָג וַאֲגַן חַיִּי פְּרָקִים מִשְׁנִיוֹת אָוּן דָּעַר מִשְׁגִּיחַ פָּוֹן יִשְׁבָּחַ פְּלָעַגְט אִים כְּסִדְרַ פְּרָעָגַן: "וַואָס, דַו לְעַרְגַּסְט מִשְׁנִיוֹת?" אָוּן פְּדָאי צַו בָּאַהֲלָטָן וַיַּיְזַרְנַתְהָרָה אַוְתִּים נִשְׁטַ אַרְוִיסְוּאַרְפָּן פָּוֹן יִשְׁיבָּה וּכֹו' פְּלָעַגְט עַר עַנְטְּפָעָרַן פָּאָרַן מִשְׁגִּיחַ: "יָא, אַיְדַּק לְעַרְן מִשְׁנִיוֹת. אַיְדַּק הַאָב וַיַּד אַוְנְטָעַר גַּעֲנוּמָעַן צַו לְעַרְגָּעָן מִשְׁנִיוֹת פָּאָר אַ נִשְׁמָה וּכֹו"; אַזְּוִי אַיְזַר אַרְיְבָעַר אַ שְׁטִיק צִיִּיט, אַבָּעַר וַיַּעֲנֵן דָּעַר מִשְׁגִּיחַ הָאָתָּה גַּעֲזָעַן אַזְּ דָּעַר בָּחוֹר לְעַרְגַּט מִשְׁנִיוֹת יַעֲדָע נַאֲכָט פָּאָר עַר גַּיִיט שְׁלָאָפָן שְׁוֵין בָּאַלְד אַ נַּאֲנַצְעַ יַאֲר הָאָתָּה עַר פָּאַרְשְׁטָאַנְגָּעַן אַזְּ עַפְעַס שְׁטִימַט נִשְׁטַט דָּא, הָאָתָּה עַר גַּעֲפָרְעָגַט דָּעַם בָּחוֹר: "זָאָג מִיר דִי נַאֲמָעַן פָּוֹן דִי נִשְׁמָה פָּאָר וַוָּעֵם דַו לְעַרְגַּסְט מִשְׁנִיוֹת", הָאָתָּה דָּעַר בָּחוֹר גַּעֲנַטְפָּעָרַט: "פָּאָר מִיְּן אַיְגָעָגָע נִשְׁמָה, אַיְדַּק וַיַּלְיַד מַתְקָן וַיַּזְרַע". וַיַּעֲנֵן עַר הָאָתָּה גַּעֲזָעַן אַזְּ דָּעַר מִשְׁגִּיחַ

פארשטייט נישט זואס ער זאגט, האט ער געגעבן צו פארשטיין פארן משגיח: "איך מוי שטארבן או מען זאל מיך מתכוון זיין? איך וויל שווין יעכט אַרְזִיסֶנְגָּעָמָן מיין גְּשָׁמָה פון ישאול תחתית..." זוען דער משגיח האט געהערט די פְּשָׁוֹטָעָמָת עַזְוָר פון דעם בחור האט ער אים געלאות וויטער ממושך זיין מיט זיין לימוד ח"י פרקים משניות.

זיין וויטער ממושך מיטן לערגן משניות; דאס זיעט פארראכטן סי' דיין גְּשָׁמָה און איז איזה די גְּשָׁמָות פון אלע דיביגע זידעם איז באבעם וכו'. עס זוערט געברענט פון צדיקים (עינן בספר קול סופר על ששה סדרי משנה, חלק ב) איז אפילה אובי מען איז נישט מזכיר די געמען פון די זידעם איז באבעם - זוערן זיין אלע פארראכטן זוען זיערט קינד אַדער אייניקל לערנט און טוט גוטע מעשים, עס זוערט נישט ארראפערענט פון קיינעם קיין חלק פון די שבר; אונגערד מה איז באגראוניצט, דערפאר פארשטייט מען דאס נישט, אבער אוביין איז הימל איז אלען רוחנית, דארט געמען אלע גְּשָׁמָות גְּלִיכָּה שבר פון די מצות און מעשים טובים זואס מען טוט פאר זיין.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע עניינים.

תקמו

א גֶּרוֹיִסּוֹן יֵישֶׁר פָּחָ, אֵיר הָאָט גַּעֲרָאַטְעָוּוֹעַט מִין לְעַבּוֹן!

שָׁאַלָּה:

לְכָבוֹד דָּעָר רָאֵשׁ יִשְׁיבָּה שְׁלִיטָאָ.

אייבער אַ הַאֲלָב יָאָר צְוִירִיק הָאָב אַזְךְ בַּאֲקוּמָעָן אַ קָּאָרְטָל פָּנָ אַ
בְּחוֹר מִיטְ דִּי נוֹמָעָר פָּנָ דִּי "קֹול בְּרָקְלָבְּ" הַאֲטְלִיְּן, וּאוֹזְנוֹן קָעָן הַעֲרָן
שְׁיוּוּרִים פָּונְגָם רָאֵשׁ יִשְׁיבָּה שְׁלִיטָאָ. וַיְיִתְּ דַּעֲמָאָלָט הָאָב אַיְיךְ שְׁוֹן
גַּעֲהָעָרָט אַרְוֹם דְּרִיְיסִינְגְּ טְוִיזְגְּטָמָן מִינָּוּטָ פָּנָ עַצְוֹת אָוֹן חַיּוֹק, אָוֹן יַעֲצָט הָאָב
אַיְיךְ וְזֶה גַּעֲנוּמָעָן דִּי מִי צָוָם עַרְשָׁטָן מָאָל צָו שְׂרִיבָן אַ יֵישֶׁר פָּחָ, צָו
דָּאָנְקָעָן אַוִּיפְּ דָּעָם וּוֹאָס אֵיר הָאָט מִיר מִמְּשָׁ גַּעֲנָעָבָן לְעַבּוֹן.

די פִּילְעַ עַצְוֹת הָאָבָן מִיר אַוִּיפְּ גַּעֲהָאָלָפְּן אַוִּיפְּ טְרִיטָ אָוֹן שְׁרִיטָ, אָוֹן
סְפָעָצִיעָל דִּי עַצָּה צָו רַעֲדָן צָוָם אַיְבָּעָרְשָׁטָן וְזֶה צָו אַנוּטָעָר פְּרִינְגָטָ, אָוֹן
די עַצְוֹת אַוִּיפְּ שְׁלָוָם בֵּית הָאָבָן מִיר נָאָר שְׁטָאָרָק גַּעֲהָאָלָפְּן אַיְין מִין מָאָן
טְעַגְּלִיבָן לְעַבּוֹן.

אַ חַדְשָׁ צְוִירִיק בֵּין אַיְיךְ גַּעֲנוּעָן בַּיִם צִוְּן פָּנָ מַזְהָרָאָשָׁ אַיְן יְבָנָאָל אָוֹן
מִיטְ טְרָעָן אַיְן דִּי אָוּנָן הָאָב אַיְיךְ דָּאָרָט גַּעֲדָאָנְקָט מַזְהָרָאָשָׁ אַזְוָעָר
הָאָט אַיְבָּעָגְּנָעָלָאָוָת אָוֹאָתָלְמִיד וּוֹאָס גַּעֲבָטָ אַיְבָּעָר וּוֹיִטָּעָר זִיְנָעָ לִימָודִים,
אָוֹן וּוֹאָס אַיְזָן מַחְזָקָדָי נָאָנְצָעָ וּוֹעָלָטָ.

דָּעָר אַיְבָּעָרְשָׁטָעָר זֶאָל אַיְיךְ וּוֹיִטָּעָר גַּעֲבָן פִּילְ פָּחָ אַנְצָוּגִין מִיטְ דִּי
הַיְיִלְגָּעָ אַרְבָּעָטָ.

א גֶּרוֹיִסּוֹן יֵישֶׁר פָּחָ

פְּשׁוּבָה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פֶּרֶשֶׁת כ' תשא, פורים קטן, י"ד אדר א', שנות תשע"ט
לפֶּרֶט קטן
לכבוד ... נרו יאיר

אין האב ערחהאלטן דין בריוו.

אין פרוי זיך זיער צו הערן או דו ביסט זיך מהץ מיטען
היליגן רבינ'ס עצות; דער רבבי האט גענאנט (ח' מזער'ן,
סימן שני): "מית פעדע שיחה וואם אין שמוועס קען מען זיין
אן ערלייבער איד, נישט סתם אן ערלייבער איד, נאר אן
ערלייבער איד אוזי זיך מײַן אן ערלייבער איד"; דער רבבי¹
ברענאנט אוננו צום אייבערשטיין, מיר זאלן לעבן מיט אמונה
אונן מיט הבלית. נאך האט דער רבבי גענאנט (שם, סימן שכ):
כל מי שיצית אוטי ויקים כל מה שאני מצוה, בונדי זיהה
צדיק גדול, יהי מה שיחי", ווער עס וועט מיה פאלגען און
טונ אלעums וואם אין הים וועט זיבער ווערן א גרויסער צדיק
- זאל עס זיין ווער עס זאל נאר זיין.

אין זאך בעט אין דיר זיער, מאך זיך שיעורים אין היליגן
רבינ'ס ספרים וועט דין התקבות זיין א זאך וואם
וועט אנהאלטן אויפ שטענרגיג. ווען מען ווערט מקורב צום
היליגן רבין דארפ מען אסאך לערגען דעם רבינ'ס ספרים,
ווײַיל מען קען נישט זיין מקורב צום רבין נאר או מען
לערנט דעם רבינ'ס ספרים - ליקוטי מזער'ן, שיחות קער'ן,
ח'י מזער'ן, ספרי מעשיות און ספר המרות; אוזי וועט דין
התקבות זיין שטארק און דו וועסט זיך נישט צוטון מאכן

פָּונְ קִיְּנָעַם וּכְוֹ). וַיְיִלְּלַ לִיְּדָעַר אֵין בְּרֶסֶלֶב דָּרְיִיעַן זַיְד אַסְאָה מַעֲנְטָשָׁן וּוֹאָס הַאֲבָן נִישְׁטָ קִיְּן שִׁיבָּות מִיטָּן רְבִּין אֵין זַעֲגָעָן מְחַלְּישָׁ דָּעַת פְּרִישָׁע מַקּוֹרְבִּים וּכְרוּ מִיט שִׁיחָות וּוֹאָס זַעֲגָעָן נִישְׁטָ גַּעַשְׁטוֹינָן אֵין נִישְׁטָ גַּעַפְּלוֹינָן, אֵין דָוְרְכָרְעָם זַעֲגָעָן זַיְד מְרַחְקָ פְּרִישָׁע מַקּוֹרְבִּים וּוֹאָס קַעַגְעָן נַאֲגְנִישָׁט דָּעַם רְבִּינָס תּוֹרָות אֵין שִׁיחָות, אֵין מִינָּעָן אָוּ יַעֲדָעַר וּוֹאָס דָּרְיִידָט זַיְד אֵין בְּרֶסֶלֶב אֵיז אָ בְּרֶסֶלֶב עָרְ חַסִּיד.

אוֹזְיָן וַיְיִדְיָה מַעֲשָׂה גִּיְתָּ מִיט רְבִּי נַחְמָן טוֹלְטָשִׁינָעָר זַכְּר צְדִיק לְבָרָכה וּוֹאָס הַאֲט אַמְּאָל גַּעַכְאָפְט אָ הַיְּטָש (טְרֻעְמָפָ) מִיט אַיְינָעָם יוֹסֵל פָּאָרָאָגְטָשִׁיק; אוֹזְיָן שְׁמוּעָסְנָדִינָג זַאֲגָט עָרְ פָּאָרְ רְבִּי נַחְמָן טוֹלְטָשִׁינָעָר: "אַיךְ הַאֲבָ גַּעַקְעָנָט דָּעַם רְבִּיןָן", אֵין רְבִּי נַחְמָן טוֹלְטָשִׁינָעָר הַאֲט אַיְם מַקְנָא גַּעַוּעָן. נַאֲכָדָעָם וּוֹעֵן עָרְ אַיְוּ גַּעַקְוּמָעָן צַוְּ רְבִּי נַתְּנָהּ הַאֲט עָרְ אַיְם דָּאָס דְּעַרְצִיְּלָט: "אַיךְ הַאֲבָ גַּעַטְרָאָפְּן אָ אַיְד יוֹסֵל פָּאָרָאָגְטָשִׁיק וּוֹאָס הַאֲט גַּעַקְעָנָט דָּעַם רְבִּיןָן", זַאֲגָט אַיְם רְבִּי נַתְּנָהּ: "יוֹסֵל פָּאָרָאָגְטָשִׁיק הַאֲט נִישְׁטָ 'גַּעַקְעָנָט' דָּעַם רְבִּיןָן", עָרְ הַאֲט 'גַּעַזְעָן' דָּעַם רְבִּיןָן, דָו 'קַעַגְסָט' דָּעַם רְבִּיןָן, וַיְיִלְּלַ דָו לְעַרְגָּסָט דִי סְפָּרִים פָּונְ רְבִּיןָן, אוֹזְיָן וַיְיִדְרָעַר רְבִּי זַאֲגָט (ליַקְשִׁי מַזְבָּרָן חָלָק א/, סִימָנוּ קַצְבָּ): "פָּנוּיו שְׁכָלוּ וְגַשְׁמָתוֹ נַמְצָאים בְּתוֹךְ סְפָּרוֹ", דִי פָּגִים, שְׁכָל אֵין נִשְׁמָה פִוְנָעָם צְדִיק גַּעַפְוָנָט זַיְד אֵין זַיְגָע סְפָּרִים: קִוְמָט אֹוִים אָז אַיְינָעָר וּוֹאָס לְעַרְגָּט דִי סְפָּרִים פִוְנָעָם הַיְּלִינָן רְבִּין - דָעַר קָעָן דָעַם רְבִּין אֵין עָרְ אֵין אָ בְּרֶסֶלֶב עָרְ חַסִּיד, אָבָעָר אָז מָעָן לְעַרְגָּט נִישְׁטָ דִי סְפָּרִים הַאֲט מָעָן נִישְׁטָ קִיְּן שִׁיבָּות מִיטָּן רְבִּין.

**דעריבער אויך זע או דו שעריבסט מיט אוֹא שטעה או
דיין לאַבען האט זיך דיר געטוישט צום גוטן, בעט
איך דיר זיינער זאלסט זיך מאָכָן שייעוריים אין רבינ'ס סְפִּרִים
- בפרט אַינְגָם סְפִּרִת הַקָּדוֹשׁ אֲשֶׁר בְּנַחַל וְאַם איז בליל פון
אלע סְפִּרִים פון רבינ' - וועט דיך קײַגָּער נײַשְׁטַ קעַגְעַן
אוּוּקָגְעַמָּעַן פון רבינ'.**

מוֹהָרָא"ש פָּלְעַגְת אָנוּ שְׁטָעַנְדִיג זָאנָן: "מֵעַן קָעַן גִּישַׁת הָאָבָן
שִׂיבָות מִיטָן רְבִינֶן נָאָר אוֹ מֵעַן לְעָרְגַט דָעַם
הַיְילָגָן רְבִינֶס סְפָרִים"; זָאלְסְטוּ זִיךְ מָאָכָן שִׁיעָרִים בְּסְדָרֶן
אַינְגָם רְבִינֶס סְפָרִים, וּוּעַסְטוּ הָאָבָן אַחֲרִים טֹובִים.

**כְּדֹעַר אֵי בָּעֲרֵשֶׁטֶר זֶאָל הַעַלְפָן זֶאָלְסָט הַאַבָּן הַצְּלָחָה אִין
אַלְעַ עֲנִינִים.**

תקמוץ

מעג מען אַפְזָאנֵן אֲשִׁידּוֹךְ וּוַיִּילְלֶנָּה אֵיזְנִישְׁטָטְקִין בְּרַסְלְבָעָר?

שאלה:

לכבוד דער ראנש ישייבה שליט"א

איך בין א מיידל, און איך האב ברוך חישם זוכה געוווען צו זיין צוויי
מאָל ביטים צוין פון מוהראַש און יונגעאל און דארט אויסגענאנט צוויי מאָל
גאנץ תהליים, איך האפ צום אַיְבָּעַרְשָׁתִין צו טרעפֶן מײַן ריבטיניג שידוך
בקרוב.

איך הָעָר בֵּי דִי שְׁעוּרִים ווֹי דָעַר רָאשׁ יִשְׂכָה שְׁלִיטָא רָעַדְת ווַיְעַר אֲסָאָה ווְעַנְן נִישְׁט אַפְּזָאנְן שְׁוִידּוּכִים, מִין שְׁאַלָּה אַיִל, אָזֶוַי ווֹי אַיִל ווַיְלַי זְיַעַר שְׁטָאָרָק הָאָבָן אַ בְּרַסְלְבָעָר שְׁידּוֹךְ, אֲדָעַר בָּאָטָש אַ בָּחָור ווְאָסָם הָעַרְתּוֹן דִי שְׁיעֻרִים אַוְן פִּירְט ווֹי לְוִיט דִי שְׁיעֻרִים: מִינְגַּע עַלְטָעָרָן ווְעַנְעָן אַוְיךְ מְסָכִים אַוְיךְ אַ בְּרַסְלְבָעָר שְׁידּוֹךְ אֲבָעַר דָּעָרְוַיְיל הָאָט מַעַן נַאֲכַנְיִשְׁט אַנְגַּעַטְרָאָנְן אַזָּא שְׁידּוֹךְ, אַיִל מִין שְׁאַלָּה אַזְיָב אַיִל מַעַן אַפְּזָאנְן שְׁוִידּוּכִים צְוַילְבָעָר אַזְיָב אֲדָעַר בָּחָור אַזְיָב נִישְׁט קִיְין בְּרַסְלְבָעָר.

א גְּרוֹיְקָן יִיְשָׁר בָּחָ

פְּשָׁוְבָה:

בְּעַזְוֹת ה' יְתִפְרֹךְ - יּוֹם ג' פְּרִשְׁתָ וַיְקָהָל, כ"א אַדְרָ א', שְׁנִית תְּשִׁיעַת לְפִרְטָ קָטוֹן ... תְּהִי'

אַיִל הָאָב עַרְהָאָלְטָן אַיִלְעָר בְּרִיוֹו.

זְעַן מַעַן ווַיְלַטְוָן אַ שְׁידּוֹךְ דָאָרָפְ מַעַן דָעַר עַיְקָר קָוָקוֹן אַזְיָבְנִי בָּחָור צַי עָרָה אַתְ יְרָאת שְׁמִים אַוְן גוֹטָעָן מִדּוֹת.

אוֹ מַעַן אַזְיָזְבָה, מַעַן טְרַעַפְט אַ בָּחָור מִיט גוֹטָעָן מִדּוֹת אַוְן יְרָאת שְׁמִים - הָאָט מַעַן אַ גוֹטָעָן, מַה שְׁאַיִן כֵּן אַ בָּחָור אַזְיָזְבָה אַזְיָזְבָה אַזְיָזְבָה אַזְיָזְבָה אַזְיָזְבָה אַזְיָזְבָה צַי לְעַבְנָן מִיט אַזָּא אַיְגָעָם. אָזֶוַי ווֹי חַבְמַיְנוֹ וּכְרוֹזָם לְבָרְכָה זְאָגָן פָּאָר אַ טְאָטָע ווְאָסָם זְוַכְט אַ שְׁידּוֹךְ פָּאָר זְיַין טְאָבְטָעָר (פְּסָחִים מַטָּה): זְאָלְסָט נִישְׁט חַתְונָה מַאָבָן דִּיְיַין טְאָבְטָעָר מִיט אַזְיָזְבָה עַמְּהָאָרִץ, "רַבְיִ מַאְיר אָוָמֵר בְּלַ הַמְּשִׁיא בְּתוֹ לְעַמְּהָאָרִץ", ווַיְלַי אַזְיָב אַ טְאָטָע גַּעַמְט פָּאָר זְיַין טְאָבְטָעָר אַ מַאְן אַזְיָזְבָה

הארץ, "בְּאֵלִי בּוֹפֶתֶת וּמְנִיחָה לְפָנִי אֲרִי", איז אווי ווי ער וואלט איר געבעינדן אונ געליגנט פאר א ליב וואס דאן וואלט איר דער ליב זיכער פארציקט, איזא סבנה איז חתונה צו האבן מיט איינעם אן יראת שמים; אווי אויך זאג איך אייך, עס איז נישט גענונג צו באקומען א בחור וואס פארויפט זיך א ברסלֶב'ער חסיד, וויל נישט יעדר בחור וואס פארויפט זיך א "ברסלֶב'ער" איז א ברסלֶב'ער בחור; ליעדר בימים רבין אליאנס דריינען זיך כל מיני מענטשן וכוי וכוי השם ירחם, דעריבער זאלט איר דער עיקר נאבקוון אויף זיינע מידות אונ אויף זיין יראת שמים.

זיין זאלט איר אן א פרוי האט זיינער שטארקע כוחות - סי ליטוב אונ סי אויף פארקערט, א פרוי קען אויפהיבן איר מאן ער זאל ווערן א גרויסער צדיק איז חס ושלום אויך אים ארפאפערעגען. אווי ווי חכמוני זברזם לברכה דערציילן (בראשית רبه י, ט): "מְעֹשָׂה בְּחִסִּיד אֶחָד שְׁהִיה נְשֻׁוּ לְחִסִּיד אֶחָת", עס איז געוווען א מעשה מיט אן ערלייבער איד וואס האט חתונה געהאט צו אן ערלייבער פרוי, "ילא העמידו בנים זה מה", אונ עס זענען אריבער אסאך יארן וואס זי האבן נישט געהאט קיין קינדרע, "אמרו אין אנ מוציאים להקדש ברוך הוא בלום, עמדו ונרשׂ זה את זה", צום סוף האבן זיך זיך געגט, "הָלֵךְ זֶה וְנִשְׁאָ רְשָׁעָה אֶחָת וְעַשְׂתָּה אֹתוֹ רְשָׁעָ", דער ערלייבער איד האט חתונה געהאט מיט א שלעבטע פרוי אונ זי האט אים געמאכט פאר א רשות, "הָלֵבָה וְאֵת וְנִשְׁאָת לְרָשָׁע אֶחָד וְעַשְׂתָּה אֹתוֹ צָדִיק",

און די ערלייבע פֿרֹוי האט חתונָה געהאט מיט א רְשֻׁעַ, און די האט אים געמאכט פֿאָר א גְּרוֹיסֶעָר צְדִיק, פֿירְט אָזִים דער מְדָרְשָׁה: "הֲוֵי שְׁהַפֵּל מִן הַאֲשָׁה", זעט מען פֿוֹן דעם או אלעס אייז גענואנְדָן אין די פֿרֹוי, או אַיר וועט זיך פֿירְן ווי דער רבּי לְעִרְגַּט אָוּנוּ, אַיר וועט זיין שְׁטַעַנְדִּיגּ פֿרְיִילִיךּ, יַעֲרָעַ זאָק וואָס אַיר דָּאָרְפְּט וועט אַיר זיך נָאָר ווענדָן צוּם אַיְבָּעַרְשָׁטָן אָוּן אַיר וועט זיך פֿירְן מִיט גְּרוּסָם דְּרָךּ אָרְץ, דָּאוּן וועט אַיְעָרָמָן אַיְיךְ גָּאָגְנִין.

בְּעַטְמָה דָּעַם אַיְבָּעַרְשָׁטָן: "רְבָּזָנוּ שֶׁל עַוְלָם, הַעֲלָף מִיר אַיְיךְ זָאָל זָבָה זַיִן צַוְּרָעָפָן מִין זַוְּג וּזְאָס זָאָל זַיִן אָזְנָה עַרְלִיבָּר גַּעֲזָנְטָעָר פֿרְיִילִיבָּר בְּחֹזֶר; אַ בְּחוֹר זָאָס לְעַבְטָמָיט דַּי תּוֹרָה, לְעַבְטָמָיט אָמָנוֹת, גְּלִיבְטָמָיט אַיְיךְ דַּי אָזְנָה גְּלִיבְטָמָיט אַיְיךְ צְדִיקִים. הַיְלִינְגָּר בְּאַשְׁעָפָר, הַעֲלָף מִיר אַיְיךְ זָאָל זָבָה זַיִן אַזְבָּצְעַטְעָלָן דָּרוֹזָה עַרְלִיבָּר אַיְדָן, אָוּן אַיְיךְ אָזְנָה מִין מָאָן זָאָלָן לְעַבְנָן בְּשָׁלוּזָם מִיט אַהֲבָה, מִיט אַחֲנָה אָזְנָה מִיט פְּרִידָן"; אָזְוֵי זָאָלָט אַיר מַתְפֵּלְלָן זַיִן אָוּן צַוְּלִינְגָּן בְּפְרָטִי פְּרָטִיות אַלְעָלָפָרְטִים אָוּן פְּרָטִי פְּרָטִים וּזְאָס אַיר דָּאָרְפְּט אָוּן ווַיְלָט הַאָבָן אַיְיךְ אַיְעָרָמָן לְעַבְנָן, וועט אַיְיךְ דָּעַר אַיְבָּעַרְשָׁטָעָר הַעֲלָפָן אוֹ אַיר וועט זָבָה זַיִן צַוְּרָעָפָן אַלְעַמְּעָן.

דָּעַר אַיְבָּעַרְשָׁטָעָר זָאָל אַיְיךְ הַעֲלָפָן אַיר זָאָלָט זָבָה זַיִן צַוְּרָעָפָן בְּקָרוֹב אַיְעָרָמָן זַוְּג אָזְנָה אַזְבָּצְעַטְעָלָן אַ שְׁיִינְגָּעָר עַרְלִיבָּר אַיְדִּישָׁעָנְשָׁוּבָה.

שכֶב

עַצְתֹו

תקמה

אָמֹנוֹנָה

תקמה^{די}

וואַזּוֹי קָנוּ אֵיךְ רָאִטְעָוָעַן מִין שְׁוֹעוּסְטָעַר

שְׁאַלְהָ:

לְכָבוֹד דָעַר רָאֵשׁ יִשְׂכָּה שְׁלִיטָא,

אֵיךְ דָאָרֶפֶת אָן עַזָּה וּוּנְעַן מִין שְׁוֹעוּסְטָעַר, אַ פֿוֹפְצָן יַעֲרִיגָעַ מִידָל פֿוֹן אַ
חַסְדִּיְשָׁעַ שְׁטוֹב וּוּאַס גַּלְיטָשָׁטַיַּעַדְן טָאגַגְ מַעַר אָן מַעַר פֿוֹן אַידִישְׁקִיַּט, וַיַּ
הָאמֵת אַ סְמַאַרְטְּפָאָזָן אָן אַ פִּילְטָעַר אָן וַיַּ אַיְזַ אַפְּרָנוּמָעַן מִיטַּדָּעַם טָאגַג אָן
נַאֲכַתָּן; וְאַלְטַ אַיר מַיר גַּעֲקָעַנְטַ גַּעֲבָן אָן עַזָּה צַו וּוּמְעַן צַו גַּיְינַן? צַו וּוּלְכָבָעַ
עַסְקָנִים וַיַּקְרַבְנַן צַו וּוּנְהַדְן? אַיְזַ דָא עַפְעָם וּוּאַס אֵיךְ קָעַן טָוַן אַיר צַו רָאִטְעָוָעַן?

אַ גַּרְזִיןְן יַיְשָׁר פָּה

פְּשָׁוֶבֶה:

בְּעֹזֶרֶת הָיְתָבָרָךְ - יְמֵי דָ' פְּרָשָׁת וַיְקָהָל, כְּבָאַדְרָ אַ', שִׁנְתַּת תְּשִׁיעָ"ט לְפָרָט קָטוֹן
לְכָבוֹד ... נָרוּ יָאֵר

אֵיךְ הָאָבָּ עַרְהָאַלְטָן דִּין בְּרִיוּוֹ.

אוֹדוֹ וּוַיְלַסְטַהּ הַעֲלָפָן דִּין שְׁוֹעוּסְטָעַר וַיַּאֲלַל נִישְׁטָא אַוְוָעַק
גַּלְיטָשָׁן פֿוֹן אַידִישְׁקִיַּט זְאַלְסָטוֹ אַיר روֹפָן צַו דִּיר אַין
שְׁטוֹב וַיַּאֲלַל פַּאֲרְבָּרְעַנְגָּעַן מִיטַּדָּיר, מִיטַּדִּין וּוּיְיבָאָן מִיטַּ
דִּינָעַ קִינְדָעָרָן; אוֹזַי וּוּעַט זָעַן דִּין וּוּאַרְעַמָּעַ שְׁטוֹב, דִּינָעַ
וִיסְעַ קִינְדָעָר אָן דִּין שִׁינָעַ אַוְיפְּפִירָוָגָן - וּוֹי אַזְוַי דָוּ רַעֲדָסָט
מִיטַּדִּין וּוּיְיבָאָן קִינְדָעָר, דָאָן וּוּעַט וַיַּמְחַלְּתַ וַיַּזְעַזְלַ אָזָן
אַלְעַ נַאֲרִישְׁקִיְּטָן אָן וַיַּהַ פִּירַן עַרְלִיךְ.

ליידער זענען דא היינט אסאך בני הנערומים וואס גייען אָוועק פונעם דורך התורה וויל זיי מײַנען או דער 'נישט איד' האט אָ גוט לַעֲבֵן: על פי רוב זענען דאָס קינדרער וואס זענען דערביבערט און צָעַקְלָאָפֶט קוֹמֶעֶנדִיג פֿוֹן צָעַבְרָאָכְעַג שְׂטוּבָעָר, קינדרער וואס מען טְשֻׁעָפָעַט, אָדָרָר קינדרער וואס טְרָעָפָן זיך נישט דאָס פְּלָאַזְן אַין שְׂטוּבָעָר, אלָס רְעוּזָלָטָאָט אַנְטָלְיוֹפָן זיי צומ סְמָאָרְטָפָאָזָן אַון קוֹמֶעֶן אָן צוֹ אָלָע שְׂלָעָכְטָעָר וְאָבָן הַשֵּׁם יְרָחָם. דעריבער, זען מען וויזט זיי אָ ווֹאָרְעָמָע אִידִישָׁע הַיָּם אַון זיי זענען דאָס לְעַבְנָשְׂטִיכְנָגָעָר פֿוֹן אָן עַרְלִיכָּעָר אִיד, וְזַעַר דָּרְעָט שִׁין אַין אִידָּל מִיט זִין ווַיְיָב אַון קינדרער, וְזַיְס אָ שְׁבָתְ' דִּינָעָר סְעָדָה אַין, דָּוּרְכְּדָעָם ווַיְלָן זַיְס אָלָע בְּלִיְבָן עַרְלִיכָּעָר אִידָּן.

לאו זיך אָפָן עַסְקָנִים וּבוֹ, גַּעַדְעַנְקָז וואס דער נְבִיא זאנט (ישעה ב, כב): "חִדְלֵוּ לְכֶם מִן הָאָדָם אֲשֶׁר נִשְׁמָה בָּאָפוֹ בַּיּוֹם נִחְשָׁב הַזֹּאת"; אַנְשָׁטָאָט טְרָאָכְטָן אַין זַיְס עַסְקָנִים וואס קענען זיך אלְיִנְסָמָנִים נִישְׁטָה הַעַלְפָן וווענד זיך עַנְדָעָרֶשׁ צומ אִיבְּעָרְשָׁטָן, בעט אִיס עַר זַאל אַרְיִינְגְּלִינְג אַין דִּין שְׁעוּסְטָעָר אַון אַין אָלָע אִידָּן אָרוֹת טְהָרָה - אָהיַלְינְג גִּיסְט אַון אַרְיִינְקִיט, מִיר זַאלָן שִׁין זַוְּבָה זִין צוֹ בִּיאָת מְשִׁיחָה צְדָקִינוֹ וואס דָּעַמָּאָלָט ווועט אַפְּוּעָקְנִין דֵי רֹוח הַטְּמָאָה אַון עַס ווועט אַרְאָפְקוּמָעָן אָהיַלְינְקִיט אַזְיָף דֵי וּעְלָט, אַזְוִי ווּעַס שְׁטִיטִיט (זכריה י, ב): "וְאֵת רֹוח הַטְּמָאָה אַעֲבֵר מִן הָאָרֶץ".

דער אִיבְּעָרְשָׁטָעָר זַאל הַעַלְפָן זַאלְסָט מְצָלִיחָה זִין אָלָע דִּינְגָע וווען.

תקמט

איז א פֶּרֶאָבֶלֶעָם צו פְּלִיקָן דֵּי בָּאָרֶד?

שָׁאַלָּה:

לְכָבוֹד דָּעַר רָאשׁ יִשְׂבָּה שְׁלִיטָא,

איך האב זיינער הנאה פון די שיינגע שיעוריהם, אויר זאנט קלאר אונ אפֿן
ויאס מען האט צו טונ אין לעבן, אונ דאס איז מיר זיינער מטען אין לעבן.

איך האב געהערט בי א דרשָׁה ווי אויר זאנט נאך פון זונר הקדוש
או ווען מען שנידט די באָרד, שנידט מען די פרנסה. איך האב זיך
צינעוואוינט צו פְּלִיקָן דֵּי בָּאָרֶד, וויל איך וויסן צי דאס גײַט אַרוֹפִּיך אַוִיך
אויף דעם.

יִשְׂרָאֵל פָּחָה

פְּשֻׁוּבָה:

בעזרת ה' יתברך - יומ ד' פרשת ויקהלה, כ"ב אדר א', שנות תשע"ט לפרט קטע
לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערחהאלטן דיין בריוו.

עם איז בְּדָאי דַּו זָאַלְסָט אַרְיִינְקָוּקָן אַיִן דֵּי וּוּעֲרַטָּעָר פָּוּגָעָם
הַיְּלִינְגָן רְבִי נְתַנְּן וּוּאַס זָאַנְט (לקוֹטַי הַלְכוֹת גִּילָּוח הַלְכָה נָ), אֹות
כָּ): "עַקְרָבָת יִשְׂרָאֵל וּעַקְרָבָת תִּהְדּוֹת תָּלִוי בָּזָקָן וּפְאוֹת",
די באָרד אונ פְּאוֹת אַיִן אַז עַקְרָבָת פון אַז אַיד אַז פון דאס
גָּאנְצָע אַידִישְׁקִיט, "וּבָהָם גָּבָר הַיְּהוּדִי בַּי הוּא מְזֻרָּע בָּרָךְ
הָ, מְזֻרָּע יִשְׂרָאֵל", אַז מען דָּעַרְקָעַנְט אַז דָּוְרָה זַיִן באָרד

און פאות או ערך איז א אידיש קינד, "ומי שרות אחראת עמו, חם ושלום, ורוצחה לבפר, חם ושלום, באָלקי יישראָל", און ווער עס וויל לֵיִקעגען אַינְעָם אַיְבָּעֶרְשָׁטָן, "תחלת הבפירה הוא, שמשליך חם ושלום מעליו הזקן והפאות", דאס ערשות ואך וואס ערך טוט - און ערך נעט אַראָפּ ווין באָרד און פאות, "בי באָמת כל דת יישראָל הקדוש הוא תלוי בזקן ופאות", וויל דאס גאנצע אַידִישָׂקִיט איז אַנְגָּעָה אַנְגָּעָן אַינְעָם באָרד און פאות: קווק נאך דארט מער באָרייכות.

מען קען זיך נישט פֿאַרְשָׁטָעַלְן דאס גְּרוֹזִיסְקִיט פֿוֹן גִּינְזִיר מיט באָרד און פאות: עס איז דא א דיבור פֿוֹן הייליגן רב'ין: "וואס האט א מענטש צו זאָרגָן און ערך ווועט לינן מיט די פִּים צוּם טיר (ווען ערך ווועט ווין א גְּפֶטֶר) מיט ווין באָרד און פאות": עס איז דאך דא אַיְבָּן אַיְמָל אַזְוִיפִּיל עֲזָנְשִׁים קשים ומרימים, דאך - זאגט דער רב'י - אַיְבָּן מען האט א באָרד און פאות דארפּ מען נישט זאָרגָן, וויל דאס באָגְלִיט און באַשִּׁיצְט דעם מענטש אַיְבָּן יענע וועלט, אַיְבָּן די וועלט העלְפָט דאס אַזְקָד פֿאָרְן מענטש און מען איז זוכה דורך דעם צו פרנסת.

די באָרד ברעננט די שפֿע פֿאָרְן מענטש, אַזְקָד וויאַס עס ווערט אַנְגָּרְוָפּן איז זודר הקדוש (נשא ק"ל עמוד ב': עיין מעתיק המצוות פרשת קדושים): 'צינורות עליזים' - רענן (פייפּס) וואס דורך, דעם קומט אַראָפּ פֿוֹן היְמָל פֿאָרְן מענטש אלע ברבות, און או מען שניעידט אַדער מען פֿלִיקָט די באָרד, שניעידט

שכו

עַצְתּוֹ

תקן

אָמֹנוֹה

מען אֶפְ אֶלְעָ רְעֵרֶן (פִּיְפְּסָם) פָּוּנְ פְּרָנְסָה וּוָאָם דָּאָרָף קְוִמְעָן
צְוָם מְעַנְטְּשָׁ.

דָּעֵר אַיְיָבְעַרְשְׁטָעֵר זָאֵל חָעַלְפָּן זָאֵלְסָטְהָאָבָן הַצְּלָחָה אֵין
אֶלְעָ עֲנַנְגִּים.

תקן

פָּאָרְזְּוָאָס זָאָגְטָ מְעָן נִישְׁטָ קִיְיָן תְּחָנוֹן אָוָם פְּרִיְיטָאָגָ?

שָׁאָלָה:

לְכֻבּוֹד דָּעֵר רָאֵשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיטָ"א,

אֵיךְ הָאָבָ פָּאָרְשְׁטָאָנָעָן אוֹ דָּעֵר מְנָהָג אֵין הַיְבָלְהַקְוֹדְשׁ אֵין נִישְׁטָ צַו
זָאָנוֹ תְּחָנוֹן פְּרִיְיטָאָג בַּיְ שְׁחָרִיתָ, אַיְיָגָר פָּוּנְ מְיִינְעָ חֲבָרִים הָאָטָמָר
גְּעַנְגָּט אֵזֶם הָאָטָמָנָט קִיְיָן מְקוֹר אֵין הַלְּבָהָה, אֵין עַס אֵיזָגָעָן
דִּי הַלְּבָהָה. וּוֹיל אֵיךְ וּוֹסְן אַוְיָבָ דָּעֵר רָאֵשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיטָ"א קָעָן מִיר
אָנְצִיעְבָּגָעָן דִּי מְקוֹר צַו דָּעַם מְנָהָגָן.

יְיִשְׁרָר פָּחָ

תְּשִׁוָּבָה:

בְּעִזּוֹת הָיְתָבְרָךְ - יּוֹם ד' פְּרָשָׁת וַיְקָהָל, כ"ב אֶדְר א', שִׁנְתָּת תְּשֻׁעָ"ט לְפָרָט קָטוֹן
לְכֻבּוֹד ... גָּרוֹ יָאִיד

אֵיךְ הָאָב עַרְהָאָלְטָן דִּיְיָן בְּרִיוֹו.

עַס אֵיזָגָעָן בַּיְ חַסִּידִים אֵין בַּיְ אַנְשָׁי מְעַשָּׂה נִישְׁטָ צַו
זָאָנוֹ קִיְיָן תְּחָנוֹן פְּרִיְיטָאָג עַרְבָּ שְׁבָתָ.

עֲצָתוֹ

תקנ

אָמֹנוֹת

שכ

דער הייליגער צאנזער רב זבותו יגן עליינו פלעגט נישט זאנן
קיין תחנון ערְבַ שְׁבַת, אָזֶה הָאָת וִיהֵ אָזֶה גַעֲפִירְט
דער הייליגער צדיק רבּי צְבִי הִירְשׁ מִזְרִיכְטְשּׁוֹב זבותו יגן
עלינו און נאך צדיקים (לקיטי מהרי"ה, סדר התנהנות ערְבַ שְׁבַת), וויל
ערְבַ שְׁבַת הויבט מען שיין אָז צו שְׁפִירְן דֵי לִיבְטִינְקִיט פֿוֹן
שְׁבַת אָז אָזֶה דָאָרְפַ מען אַיְנְקוּפַן אַלְעַס פֿאָר שְׁבַת.

מוּהָרָא"ש זברונו לבְרָכָה הָאָת וִיהֵ אָזֶה גַעֲפִירְט נִישְׁט צו
זאנן קיין תחנון ערְבַ שְׁבַת.

ערְבַ שְׁבַת דָאָרְפַ מען וִיהֵ צוֹנְגִרְיִיטַן צוֹ מִקְבֵּל זַיִן דָעַם
גְרוֹיְסַן נָאָסְט - דָעַם הַיְלִינְן שְׁבַת - מִיטַ גְרוֹיְס שְׁמַחָה
אוֹן מִיטַ הַיְלִינְקִיט. בַיִ צְדִיקִים הָאָת מען גַעֲשִׁפְרְט אָ
הייליגקייט יעָזֵן ערְבַ שְׁבַת; מען דָעַרְצִיְלַט נאך אוֹ בַיִים
הַיְלִינְן רְבִיַן רבּי אלִימָלָה פֿוֹן לִיזְעַנְסָק זבותו יגן עליינו איז
גַעֲזָעַן אוֹא הַיְלִינְקִיט יעָזֵן ערְבַ שְׁבַת אוֹ אָפִילַו דֵי מִשְׁרָתּוֹת
(דֵי פְרֹזְעַן וּוָסַ פְלָעַן הַעַלְפָן רְזִימָעַן אוֹן קָאָכָן) פְלָעַן וִיהֵ
איַבְעַרְבָעַטַן יעָזֵן ערְבַ שְׁבַת, זַיִ האָבָן אַנְגַעַהְוִיבָן שְׁפִירְן אוֹא
וִיסְקִיט פֿוֹגָעַם שְׁבַת אוֹ אַלְעַ מְחַלְקַת עַר וּעְגַעַן בְטַל גַעֲזָעַן.

דער איַבְעַרְשְׁטָעַר זַאל הַעַלְפָן מִיר זַאלַן זַובָה זַיִן צוֹ מִקְבֵּל
זַיִן דָעַם שְׁבַת מִיטַ שְׁמַחָה.

תקנא

פָאָרוֹוָאָס עַסְט מַעַן אָוּמְשׁוֹלְדִינְגָּע בְּעַלְיִ חַיִים?

שָׁאַלָּה:

לְכָבוֹד דָּעַר רָאשׁ יִשְׂכָּבָה שְׁלִיטָא'

איך וויל פָאָרְשְׁטֵין פָאָרוֹוָאָס דָּעַר אַיְבָּעֶרְשְׁטָעַר הָאָת גַּעֲמוֹוֹת בָּאַשְׁאָפָן
די ווועלט אויף אָזָא וווענָ אוּ מַעַן זָאָל מַוּן הַרְבָּעָגָעָן אָוּמְשׁוֹלְדִינְגָּע בְּעַלְיִ
חַיִים זַיְד צָו שְׁפִינְזָן אוּפָז זַיְד.

יִנְשֶׁר פָּנָ

תְּשִׁוָּה:

בְּעֹזֶרֶת ה' יְתִבְרֵךְ - יּוֹם ד' פְּרָשָׁת וַיְקַהֵל, כ"ב אָדָר א', שִׁנְתַּת תְּשֻׁעַת לְפָרָט קָטוֹן
לְכָבוֹד ... נָרוּ יָאֵר

איך הָאָב עַרְהָאָלְטָן דִּין בְּרִיוֹו.

אוּ דָעַר אַיְבָּעֶרְשְׁטָעַר הָאָת בָּאַשְׁאָפָן די ווועלט אויף אָז
אוּפָן אוּ מַעַן זָאָל עַסְט אָזָן פִּישָׁ אָזָן פְּלִישָׁ, אוּ מַעַן זָאָל
שְׁחַטְּזָן בְּהַמּוֹת - אָזָי דָּאָס נִישְׁטָן קַיְיָן צָעַר בְּעַלְיִ חַיִים, די
הַיְלִינְגָּעָ תּוֹרָה וּוַיְסָט אָזָי וּוָאָס צָעַר בְּעַלְיִ חַיִים אָזָי.

אַגְּנְטְּלוֹיָף פָּזָן די אַלְעָ נַאֲרִישָׁע שִׁימֹות פָּזָן די וּעְדִיזְשָׁעַטְעַרְיעָנָס
וּוָאָס דָּאָס וּוְעַט דִּיר נָאָר מַשׁוֹגָע מַאֲכָן, פָאָרְדְּרִיְעָן
דִּין לְעַבְּן אָזָן דָּו וּוְעַסְט נַאֲרִינִישָׁט הָאָבָן דְּעַרְפָּזָן. עַנְדְּעַרְשָׁ
זָאָלְסָטוֹ זַיְד אַרְיִינְגְּלִיָּן אַיְזָן אָמְנוֹהָן; זָאָלְסָטוֹ חַוּרְזָן טָאגָן אַיְזָן
נַאֲכָט אוּ עַס נַאֲרִינִישָׁט דָא אַוִיסָעָר דָעַם אַיְבָּעֶרְשְׁטָן, אַיְזָן

עַצְתּוֹ

תקנָב

אָמוֹנָה

שכט

אלָעַס וּוֹאַס מִיר זַעֲן אַיז נֶאָר אַ פָּאַרְשְׁטָעַלְאַכְטָס מִיט וּוֹאַס
דָּעַר אַיְבָּעַרְשְׁטָעַר הָאָט וַיֵּד אַנְגָּעָטָוּן; דָּעַר אַיְבָּעַרְשְׁטָעַר אַיז
אַין יַעֲדָע זַאָה - אַין דַּזְמָם, צַוְמָה, חַי אָוָן מְדָבָר, אַלְעַס אַיז
נֶאָר אַ פָּאַרְשְׁטָעַלְאַכְטָס פָּוֹגָעַם אַיְבָּעַרְשְׁטָן, דַּוְרְכָּדָעַם זַעֲסָטָו
הָאָבָּן אַ גַּוְטַּלְעַבָּן. וּוֹאַוְיל אַיז דָּעַם וּוֹאַס גַּיְיט בְּרַךְ הַתּוֹרָה,
דָּעַר לְעַבְטָס אַ גַּוְטַּלְעַבָּן בָּהָה וּבָבָא.

אַיך הָאָפָּה דַּו זַעֲסָט אַנְגָּעָמָעַן מִיְּנָעַ זַעֲרַטְעַר - זַעֲטַדְעַר
גַּוְטַּל זַיְן.

תקנָב

מִיְּנָעַ זַעֲרַטְעַר הָעָרָט נִישְׁטָא אַוְיָח שְׂרִיעָן, זַאָל אַיך אַיר אַיְבָּעַרְלָאָזָן?

שַׁאֲלָה:

לְכַבּוֹד דָּעַר רַאַשׁ יִשְׁבָּה שְׁלִיט"א,

אַיך בֵּין אַ אַנְגָּעָרָמָאָן מִיט אַ שְׁטוּב מִיט קִינְדָּעַר קִיְּנוּ עַיְן הַרְעָ, אַז
הָאָבָּאָבָּר זַיְעָר אַ שְׁנוּעָרָר זַיְיָבָּה. דַּי לְעַצְפָּע פָּאַר יָאָר הָעָרָט זַי נִישְׁטָא
אַוְיָח צַו שְׂרִיעָן אַוְיָח מִיר אָוָן אַוְיָח דַּי קִינְדָּעַר אַ נַּאֲנָצָן פָּאָגָן. זַעֲנָעַן אַיך
קוּם אֲהִים פָּוֹן דַּי אַרְכָּעָט, אַנְשָׁטָאָט צַו פָּאַרְשְׁטָיָן אַז אַיך דַּאָרָפָּ אַבִּיסָּל
מַנְיָחָה נֶאָה אַ טָּאָג שְׁנוּעָרָר אַרְכָּעָט, הָעָרָט זַי נִישְׁטָא אַוְיָח צַו שְׂרִיעָן אַוְיָח
מִיר אַז אַיך זַאָל אַיר הַעַלְפָּן מִיט דַּי שְׁטוּב אַרְכָּעָט.

אַיך בֵּין גַּעֲנָאַגָּעָן מִיט אַיר צַו אַ טְעַרְעַפִּיסָּט, אָוָן עָר זַאֲגָט אַז זַי הָאָט
בְּאַרְכָּעָלִיָּן דִּיסְאַרְכָּעָר" אָוָן עַס אַיִן נִישְׁטָא קִיְּנוּ רְפּוֹאָה פָּאַר דָּעַם. זַאָל
אַיך אַיר אַיְבָּעַרְלָאָזָן?

יִשְׁרָר פָּחָ

גשובה:

בשעות ה' יתברך - יום ד' פרשת ויקהיל, כ"ב אדר א', שנות תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... נרו יאיר

איך **האב** **ערחהאלטען** **דין** **בריוו.**

**איך פארשטיי נישט דיין פראגען! או דיין וויב בעט דיר דו
זאלסט איר העלפֿן מײַנט ראמ אָז זִה האט מיט די
געָרְיוֹעָן?! אַנְשֶׁטָּאט דו זאלסט רַחֲמָנוֹת האָבָן אוֹיף אַיר אַין
אַיר פַּאֲרַשְׁטֵיַין או זִי אַיז אוַיְסֶגֶעמוֹטְשָׁעַט נַאֲכָן זַיִן פַּאֲרַנְוּמָעַן
מיט די קִינְדָּעָר אַנְגָּצָן טָאג - זַיְגָּסְטוֹ אַגְּגָ�ן או זִי האָט
מיט די גַּעֲרוֹעָן?!**

עם איז טאָקע אַמְתָּה או דו בִּיסְט אֹוֵיך אָוִיסְגָּעָמוֹטְשָׁעַט פֿוֹן אַ
נָּגְנְצָע טָאג אַרְבָּעַט אָזֶן דו וּוְילְסָט זִיך אַבִּיסְל אַפְּרוּעָן;
קָעַן מַעַן דָּאָך טַיְינְ בִּידְעָ, קָזְדָם הַעֲלָפְטָ מַעַן דִּי וּוְיִיב מִיטְ'ן
לִיְינְגָן שְׁלָאָפָן דִּי קִינְדָּעָרָן; קָזְדָם דִּי קְלִיְינְגָן אָזֶן נְאָכְדָּעָם דִּי
עַלְטָעַרְעָ, אָזֶן שְׁפָעַטְעָר בְּלִיְיבְט אַיְבָעָר צִיְיט פָּאָר אַבִּיסְל מְנוּחָה.

בדעריבען בעט איך דיר זיינער דו זאלסט פון היינט אין
ווײיטער רחמנות האבן אויף דיין וויב אין דו
זאלסט קוקן אויף איר מיט א גוט אוניגן: הער אויף צו חורן
או זי האט מענטל דיסאָרדערם וכו'. ווי מער דו וועסט זינגען
אין זאגן די נאמען פון די מחלה זואס דער טערעפיסט זאנט
או זי לײידט דערויף - וועסטו איר וויי טוין, בייז זי וועט מאקע
כאמפן א גערווען צוואמבראָך הײַם יִשְׁמְרִינו. ענדערש זינג איר
א ניגנון או זי איז געזונט, זאג איר או עס אין גארניישט או א
פרוי שרייט, וויל יעדער מענטש - ווען מען אין אויסגעמאָטשעט

- קען זיך פאָרלִין; אַנְשֶׁטָּאַט זַוְּקָן אֵין אַיר חַסְרוֹנוֹת זַוְּקָן אֵין
אַיר מַעֲלוֹת, וּוּעַסְטוֹ זַעַן וּוּשְׂיַין זַי וּוּעַט רַעַדְן צַוְּדִיר.

אַיך וּוּיְם נִישְׁטָמַט וּוּאוֹ דַוְּרִיְיסְט זַוְּה, וּוּעַר דַיְין רַבִּי אַיְזָן
וּוּאַס פָּאָר אַחֲסִיד דַו בִּיסְט, אַבְּעָר אַבְּרָסְלָב' עַר חַסְיד
בִּיסְטוֹ זַיְבָּעָר נִישְׁטָמַט, וּוּיְיל צַוְּיַין אַבְּרָסְלָב' עַר חַסְיד דַאֲרָפְּ מַעַן
מַכְבָּד זַיְין דַי וּוּיְיב, הַעַלְפָּן דַי וּוּיְיב אַוְן זַאֲרָגָן פָּאָר אַיר. אַזְוִי
הַאַט אַוְן דַעַר רַבִּי גַּעַהַיְיסְן (שִׁיחָות תְּרָאַן, סִינְעָן רַסְדָּ): "לְכָבְדָּ וּלְיִקְרָא
אַת אַשְׁתָּוֹ", מִיר זַאֲלָן הַאַלְטָן חַשּׁוֹב אַוְן רַעַדְן שַׂיְין צַוְּדִיר וּוּיְיב.
דַעַר רַבִּי הַאַט גַּעַזְאָגָט: "הַלָּא הַנְּשָׁמָים הֵם סּוּבְּלִים צַעַר וּסְוּרִים
גְּדוּלִים מַאֲד מַאֲד מִילְדִּיכָּם", פְּרוּיְעָן גַּיְעָן אַרְיֶבָּעָר זַיְעָר שְׁעוּרָע
צַיְיטָן מִיטָּדִי קִינְגָּעָר. זַי לִידָּן אַסְאָד צַעַר אַוְן זַי הַאַבְּן גַּרְוִיסְעָן
יְסֻוּרִים פָּוּן דַי קִינְגָּעָר, "צַעַר הַעֲבוּר, וְהַלְּיקָה, וְהַגְּדוּלָה", דַי טָעָן
וּוּאַס זַי וּוּאַרְטָן וּבָוָא אַוְן דַי צַעַר פָּוּן גַּעַבְוִירָן אַוְן פָּוּן אַוְיְפָצְיעָן,
בְּאַשְׁר יְדֹועַ לְכָל עַצְם מַכְאֹבָם וְצַעְרָם וְסְטוּרִיכָּם, בְּכָמָה אַוְפָנִים
הַקְּשָׁים וּבְכְדִים מַאֲד מַאֲד וּבָוָא וּבָוָא", וּוּאַס אַיְזָן נִישְׁטָמַט גְּרִינְגָן, אַוְן
צַעַר אַיְינְגָּעָר וּוּיְיסְט וּוּיְשְׁפָאָרָק זַי לִידָּן; דַעַר פָּאָר הַאַט דַעַר
רַבִּי גַּעַהַיְיסְן אַוְן גַּעַזְאָגָט אוֹ מִיר זַאֲלָן אַבְּטָוֹנָג גַּעַבְן אַוְיָף שְׁלָוָם
בַּיְתָן, דַּאֲסָמָהָט מַזְהָרָא"ש גַּעַלְעָגָט מִיט אַוְן פַּוְפְּצִינָג יָאָר אַיְזָן
אַיְזָן צַי, אוֹ מִיר זַאֲלָן אַבְּטָוֹנָג גַּעַבְן אַוְיָף אַוְנְגָעָר וּוּיְבָעָר.

בְּעַט אַיך דַיְר דַו זַאֲלָסְט תְּשֻׁוָּהָ טַוָּן אַוְיְפָהָעָרָן זַיְגָעָן
דַעַם אַלְטָן נִגְוָן מַאֲגְנִידָג אַיר שְׁפִירָן וּוּי זַי אַיְזָן נִישְׁטָמַט
גַּעַזְוָגָט, אַוְן דַו זַאֲלָסְט אַיר הַעַלְפָּן מִיט וּוּאַס דַו קַעַגְסָט.
דַעַר אַיְבָּעָר שְׁפָעָר זַאֲלָן דַיְר גַּעַבְן שְׁבָל צַוְּיַין וּוּי אַזְוִי צַוְּיַין
לְעַבְן מִיט אַוְיְיב.

תקנוג

וְוי אָזֶן קְרִיבֵת מַעַן אֲרוֹס פָּז שְׁמוֹעַ?

שְׁאַלְתָּה:

לְכָבוֹד דָּעַר רָאשׁ יִשְׂכַּבְתָּה שְׁלִיטָא,

אֵיך בֵּין לַיְדָעָר אֲרִינְגָּעָפָאַלְן אֵין אַ שְׁרָעָקְלִיבָּעַ עַדְיקָשָׁן [צָוֹעַבְיָנְדָקִיט]
צָוְשָׁמְנִין, דָּעַר רָאשׁ יִשְׂכַּבְתָּה שְׁלִיטָא הָאָט עַפְעָם אֵן עַזָּה פָּאָר מִיר?

יִנְשֶׁר פָּח

תְּשׁוּבָה:

בְּעַזְוֹת ה' יְתִבְרֹךְ - יוֹם ד' פְּרִשְׁת וַיְקָהֵל, כ"ב אֶדְר א', שִׁנְתַּת תְּשׁוּבָה לְפָרָט קָטוֹן

לְכָבוֹד ... נָרוֹ יָאִיר

אֵיך הָאָב עַרְהָאָלְטָן דִּין בְּרִיוֹו.

אָזְדָּאי הָאָב אֵיך אֵן עַזָּה פָּאָר דִּיר. גַּעַם דִּי עַזָּה פָּז הַיְילִינְן
רְבִיְּן וּוְאַם הָאָט גַּעַזְאַגְט (שִׁיחֹות תְּרִז, סִימָן יט): "אָפִילּוּ
אוֹתָן הָאָנָשִׁים הַרְחֹקוּם מִן הַקְּדָשָׁה מֵאָר, שְׁנַלְבָדוּ בְּמַצִּידָה
רְעוּה", אָפִילּוּ אַ מַעֲנְטָשׁ וּוְאַם אַיְזָה זַיְעָר וּוְיִיט פָּז קְדוֹשָׁה,
עַר טוֹט עַבְרוֹת רְחַמְנָא לְעַלְן, "עַד שְׁרָגְנִילִין בְּעַבְרוֹת חַס
וּשְׁלוּם, רְחַמְנָא לְעַלְן", אֵין עַר אַיְזָה שְׁזַיְן אָזֶן צָוֹעַו אַיְינַט צָעַ
טַוּן דִּי עַבְרוֹת אוֹ עַר קָעָן וִיה נִישְׁט אַפְקָלְעָבָן דִּעְרָפָז, "אָפִ
עַל פִּי בֵּן, הַפְּמַח שֶׁל הַתּוֹרָה גַּדּוֹל כֶּל כֶּה, עַד שִׁיכְוָלה לְהַזְּכִיא
אוֹתָם מִן הַעֲבָרוֹת שְׁרָגְנִילִין בְּהָם חַס וּשְׁלוּם", מִיט דָּעַם אַלְעָם
אַיְזָה דִּי בָּחָר פָּז תּוֹרָה אָזֶן גְּרוּוּם, "וּאַם יַעֲשָׂו לְהָם חַק קְבּוּעַ
וְחַיּוֹב חֻקָּק לְלִמּוֹד בְּכָל יוֹם וְיּוֹם כֶּה וּכֶה, יְהִי אַיְזָה שְׁחִיחָה,

בונדי יזבו לצתת ממצורתם הרעה על ידי התורה, כי בבח
התורה גדרול מאד", או אויב וועט ער זיך מאכן א קביעות
זו לערגען יעדען טאג 'כח ובכח' וועט ער סוף בל סוף ארוייסניאן
פון זיין ערדיקשן, די במח פון תורה אויז אויז גרויס או עס
געמט ארוייס דעם מענטש פון זיין שלעבטם.

זאנן משניות אויז די עצה פאר אלע וואס זעגען געבעך
ארײַנְגַעֲפָאַלְן אִין די עַבְרִית פֵּין פָּגָם הַבְּרִית - הַוְּצָאת
וּרְעַלְמָה רְחַמְנָא לְצַלְנוֹן; נָאָר דָּאָס קָעַן הַעֲלָפָן דַּעַם מענטש.
אויז ווי חַכְמִינוּ זְבּוֹנָם לְבָרְכָה זָאנָן (מכילתא הוועס, פרשה א) דער
אייבערשטער זאנט פאר די אידן: "אמֶר לוּ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הוא למשה, אמר לך לישראל, דברי תורה שנתתי לך
רפואה הם לך, חיים הם לך", שנאמר, כי חיים הם
למוציאיהם, ואומר, רפאות תהיל שרה וש��י לאצמותיך",
או מען לערגען תורה ווערט מען אויסגעהיילט פון אלע
מחלוות וחלאים רעים.

זוייסן זאלסטע או עס נישט דא קיין מחלה וואס עס זאל
ニישט זיין דערזיף א רפואה; עס אויז נישט דא קיין
עדיקשן פון וואס מען קען נישט אויסגעהיילט ווערן, אויז
ווי די הייליגע חכמים זאנן (תנומא מה, ח): "אין מבה בעולם
שאין לה רפואה", פון יעדר קרענק קען מען זיך אויסעהילן,
וואס אויז די רפואה פארן יציר הרע? "רפאותו של יציר הרע,
תשובה", או מען זאל תשובה טויז; דערפאר זאלסטע אונגעמען
די עצה פון רבין אוון הויב אן זאנן משניות. אפילו די

פארשטייסט נישט וואם דו לערנטסט, דו שפירסט ווי דו טיסט גאנזישט אויף מיט דעם, דאך זאלסטו וווײַטער זאגן די ווערטער אן קיין טעם, זאלסט נישט קוקן אויף די אלע מוחשנות, נאר זאלסט וווײַטער ממשיך זיין צו זאגן די ווערטער.

אויך זאלסטו זיך מאכון אַ שיעור אין גמרא; דער הייליגער רבבי זאגט (לקוטי מוהרן חלק א', סימן ריד): "תלמוד גימטריא של הקלייפה המחתאת את האדם בפניהם הברית שנקראת לילית", ווען אַ מענטש לערנט גמרא פארברענט ער די קליפה וואם ווארפט אַрап אַ מענטש אין פנים הברית.

חכמוני זברונם לברכה זאגן (קידושין לו) דער אייבערשטער זאגט: "בראתי יוצר הארץ", איך האב באשא芬 דעם יוצר הארץ, "ובראתי לו תורה תבלין", אַבער אויך האב אַרפהאה פארן יוצר הארץ, דאס אויז די הייליגע תורה וואם אויז אַ מעדייצין קען אים, "ואם אתם עוסקים בתורה אין אתם גמברים בידו", אויב לערנט איר תורה וועט איר נישט זיין אונטער די הענט פונגסם יוצר הארץ, "ואם אין אתם עסקיז בתורה, אתם גמברים בידו", אַבער אויב לערנט מען נישט קיין תורה אויז מען אונטער אים.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאלסט זוכה זיין צו תשובה טוּן.

תקנד

וועט מיר שאטן די הקפדה פון מיין לערערין?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם א דענק פאר די הערליך שיעורים.

איך בין א מיידל פון זיבעטעןiar. מיין לערערין שרייט די גאנצע צייט
או זי אויז קיינמאל נישט מוחל ווער עס רעדט אינטן איר שיעור, אבער
די מידלעך לאבן זיך אויס פון איר.

איך פרובייר צו זיין וואיל און נישט רעדן אדער שטערן, אבער לעצטנס
האט זי איינמאל געהיסן עפֿעס שרייבן און איך האב נישט געהאט א
בלוי, האב איך געבעטן פון איינעם א בלוי, און דעמאט און מיין
לערערין געוווארן אויז שטארק ברזונ אוף מיר, זי האט מיר גענאנט איז
איך זאל אפֿילו נישט פרוביירן צו קומען איר איבערבעטן, וויל זי איז
מיר נישט מוחל.

איך האב זיינער מזרא או דאס זאל מיר נישט שאטן פאר א שידוק,
פאר קינדרער, אדער מיר ברעגען אנדרער פראבלעמען, אויז זי איך האב
שווין געהערט אסאך אונעליכע סארט מעשיות.

איך האב שווין גערעדט צו מיין מנהלה און זי מאכט זיך נישט וויסנידיג,
און מינע עלטערן זעגען אויך נישט באזארנט, אבער איך האב זיינער
מזרא; זואס דארף איך טוין אין איז מצב?

א גרויסן יישר מה

פְּשׁוּבָה:

בְּעִזּוֹת הָיְתָה בְּרִיךְ - יּוֹם ד' פְּרֶשֶׁת וַיְקָהֵל, כ"ב אֶדֶר א', שִׁנְתַּת תְּשׁוּעָת לְפָרֶט קָטוֹן ... תְּחִי!

אֵיךְ הָאָב עֲרַה אַלְטָן אֵיעַר בְּרִיוֹו.

וַיַּיְסֵן זָאַלְטָן אַיר אֹו בַּיִם הַיְילִינָן רַבְּיַין אַיְוּ דַי עַרְשְׁטָע זָאַךְ גַּעֲזָעָן 'דָּרָךְ אַרְץ', דָּעָר הַיְילִינָגָעָר רַבְּיַהָאַט גַּעֲזָאָגָט: "וַיַּעַן קָסְרַיַּן אַיְזָן קָעְנִינָן זָאַלְטָן גַּעֲוִיסָט וּוְאַס פָּאָר אַדָּרָךְ אַרְץ אֵיךְ לְעָרָן מִיט מִיְּגָעָמָעָנְטָשָׁן, זָאַלְטָן זַי גַּעֲשִׁיקָט זַיְיָעָרָעָ קִינְגָּעָר לְעַרְגָּעָן בַּיְ מִיר דָּרָךְ אַרְץ"; וַיַּיְלַל דָּעָר עַיְקָר פִּונְגָּעָם מִעֲנְטָשָׁן אַיְזָן דַי מִידָּות. אַוְיָב מַעַן פִּירָט זַיְהָ מִיט דָּרָךְ אַרְץ וַיַּיְזַט דַּאס אֹו דָעָר מִעֲנְטָשָׁן אַיְזָן אַו אַוְיָלָעָר מִעֲנְטָשָׁן, אַבָּעָר אַוְיָב מַעַן פִּירָט זַיְהָ אַוְיָף מִיט חֻזְּכָה, מַעַן שְׂטָעָרָט דַי בְּתָה, דַעַמְאַלְט זַעַט מַעַן גַּלְיַיךְ אֹו דָעָר מִעֲנְטָשָׁן אַיְזָן נִישְׁטָמָט קִיְּזָן עַרְלִיבָּעָר מִעֲנְטָשָׁן.

דָּעָר רַבְּיַהָאַט גַּעֲזָאָגָט: "אֵיךְ קָעָן יַעַן אַיְינָעָם הַעֲלָפָן, אֲפִילּוּ אַמְעָנְטָשָׁן וּוְאַס אַיְזָן זַיְיָעָר וַיַּיְזַט פִּונְגָּעָם אַיְיבָּעָרִישָׁטָן, חַוֵּץ אָן עַזְוָת פָּנִים"; אַזְוִי וַיַּיְבַּשְׁמַיְנוּ זְבּוֹנָם לְבָרְכָה זָאַנְן (אָבוֹת ה, כ): "עַזְוָת פָּנִים לְגַיהַנָּם", פָּאָר אָן עַזְוָת פָּנִים אַיְזָן דָא אַיְין עַצָּה - אַיְס לַיְגָן אַיְזָן גַּיהַנָּם: דָעַרְלִיבָּעָר בְּעַט אֵיךְ אֵיךְ זַיְיָעָר אַיר זָאַלְטָן זַיְהָ אַיְפְּפִירַן צַו אַיְיָעָרָעָ טַיְטְשָׁעָרָס מִיט דָרָךְ אַרְץ, מִיט דָעַם זַעַט אַיר זַיְהָ אַיְינְקוּפָּן אַגְּטָעָ נַאֲמָעָן אָוֹן אַיר זַעַט טַרְעָפָן אַגְּטָעָ שִׁידְזָיךְ בְּקָרוֹב.

זַעַט זַיְהָ צַו תְּבָרֵן נָאָר מִיט עַרְלִיבָּעָר מִידְלָעָךְ וּוְאַס פִּירָן זַיְהָ מִיט דָרָךְ אַרְץ אַיְזָן צְנִיעָות.

עַצְתּוֹ

תקנה

אמונה

שלו

איך דארפֿט נישט מזרא האבן וכו' און איר וועט זיך אויפֿפֿירן
איידל פון יעט און ווייטער - וועט איזיך אייער טיטשער
מוחל זיין און ליב האבן, עס וועט איזיך נאָרגנִישט שאָטן -
ニישט פֿאָר איזיך און נישט פֿאָר אייער קינדרער.

תקנה

וואַזּוֹי שלאָפֿט מען בְּצִבְיוֹת?

שְׁאַלְהָ:

לְכֻבּוֹד דָּעַר רָאֵשׁ יִשְׂבַּח שְׁלִיטָאָ,

איך בין אַמְּיִידָל, אַקְהָבָגְלִינְט וּוְאַסְמָדָעָרָרָשָׁבָה שְׁלִיטָאָ אַתָּה
הָאָטָם גְּעַשְׁרִיבָן אֵין אַבְּרִיוּי אָז מַעַן קָעָן שלאָפֿן אָז אֶקְזָן, וּוְאַסְמָדָעָר
מען אַבְּעָר אָז דִּי פִּים דְּעַקְתָּ אַז אַוְיָף אַגְּמִינְטָן שלאָפֿ ? אַזיך וויל איך
פְּרַעֲנָן אַוְיָף דִּי הָאָלוֹ פָּונָן דִּי נַאֲכָט קְלִיְיד דָאָרָפָ זַיְן אַינְגָאנְצָן פָּאָרְמָאָכָט ?
אַגְּרוּסָן יִיְשַׁר פָּה פֿאָר אַלְעָ שְׁיעָוָרִים אָזְן דְּרָשָׁות, איך שְׁעַפָּ דְּעַרְפָּוּ
אַסְאָךְ חִיוּק אָזְן עַצְוֹת

תְּשִׁוְבָה:

בְּעֹזֶרֶת ה' יְתִבְרֹךְ - יּוֹם ד' פְּרָשָׁת וַיְקַהֵל, כ"ב אֶדְרָ א', שִׁנְתַּת תְּשׁוּעָת לְפָרֶט קְטוּ
... תְּחִי"

אַזיך האָב עַרְהָאָלְטָן אַיְיעָר בְּרִיוּוּ.

מען דָאָרָפָ אַסְאָךְ בְּעַטְנָן דָעַם אַיְיבְּעַרְשָׁטָן מַעַן זָאַל זָוְבָה זַיְן
צַוְּהָבָן אַגְּפָלְצַוְּ צְוַיְנִיעָוָת אָזְן אָז דִּי קִינְדָּעָר זַאָלָן

האָבָן אֵין דָעַם אֲנָעָפִיל, זַיִי זָאָלָן ווַיְסַן אוּ דַי שְׁעַנְסַטָּע זָאָךְ בַּי אָנוּ אַיְדָן אַיְזָן צְנִיעָות אֵין דַי גְּרוֹיסֶעָ שְׁכָר ווָאָס דָעַר אַיְבָּעָרְשַׁטָּע בָּאַצְּאַלְטָ פָאָר דַי ווָאָס פִּירָן זַיִד אַיְדָל. אַזְוִי ווֹי חַכְמִינוּ זְכַרְוּנָם לְבָרְכָה זָאָגָן (בְּפִרְכָּר רְבָה ח, ט) אַזְיָפָן פְּסֻוק (תְּהִלִּים קְכָה, נ): "אֲשֶׁתֶּךָ בְּגַפְּנָן פְּרִיה בִּירְכָתִי בִּיתֶּךָ בְּנִיק בְּשַׁתְּלִי זְיַתִּים סְבִיב לְשַׁלְחָנֶךָ", ווֹעֵן מַעַן פִּירָט זַיִד בָּצְנִיעָות אַיְזָן מַעַן זַוְּבָּה צַו עַרְלִיכָּע קִינְדָּעָרָה: "בְּעַלִי מְקָרָא, בְּעַלִי מְשָׁנָה, בְּעַלִי מְעַשִּׁים טּוֹבִים".

זַוְּעֵן מַעַן שְׁלָאָפְטָ הָאָט מַעַן נִישְׁטָ אֵן זָאָקָן נָאָר מַעַן דָעַקְטָ זַיִד צַו מִיט אֲ דָעַק, דָאָס אַיְזָן צְנִיעָות; מַעַן דָאָרְפָּ גַּעַדְעַנְקָעָן זְוָאָס חַכְמִינוּ זְכַרְוּנָם לְבָרְכָה זָאָגָן (קִידְשִׁין נְד): "לֹא נִתְנַהַת תּוֹרָה לְמַלְאָכִי הַשְּׁרָת", דַי תּוֹרָה אַיְזָן נִישְׁטָ גַּעַגְעָבָן גַּעַזְוָאָרָן פָאָר מַלְאָכִים: מַעַן שְׁלָאָפְטָ צוֹנָגְעַדְעַקְטָ, אֵין אוּ דַי פִּים דָעַקְטָ זַיִד אַזְיָפָן - זָאָגָן שְׂזִוִּין דַי הַיְלִיגָע חַכְמִים (גְּדָרִים נְדָרִים נְד): "אָגָס רְחַמְנָא פְּטָרִיה".

דָעַר אַיְבָּעָרְשַׁטָּע זָאָל הַעַלְפָן אִיר זָאָלָט הָאָבָן הַצְּלָחָה אֵין אַלְעָ עֲנִינִים.

תקנו

אָפֶשֶׁר שָׁאַט מִיד אֲשִׁידּוֹךְ וְוָאֵס אֵיז נִישְׁט גַּעֲוָאָרְדוֹן?

שְׁאַלְהָ:

לְכֻבּוֹד דָּעַר רָאֵש יִשְׂכָּבָה שְׁלִיטָא,

קוֹדֶם בָּל מוֹ אֵיךְ זַד בָּאָדָּאָקָעָן פָּאָר אַלְעַ שְׁיעָוָרִים אָוֹן חַיוּוֹק, עַם
הָאָט מִמְּשֵׁגֶן גַּעֲטַיְשֵׁט מִיּוֹן לְעַבָּן, דָּעַר אַיְבָּעָרְשָׁטָעָר זַאל אֵיךְ בָּאָצָאָלָן מִיט
אַלְעַם גַּוְטָם.

אֵיךְ בֵּין אַ נְוִיְּבָל, אֵיךְ הָאָב חַתּוֹנָה גַּעֲהָאָט פָּאָר עַטְלִיבָּע יָאָר צָוִירִיקִין,
אֵיךְ הָאָב בְּרוֹךְ הַשָּׁם אֲ טִיעָרְעָע מִיאָן אָוֹן מִיר הָאָבָן בְּרוֹךְ הַשָּׁם אֲ הַעֲרְלִיבָּע
לְעַבָּן.

אֵיךְ הָאָב אֲ שְׁעוּרָע זַאְהָזָוָס לִינְטָמָיר אָוֹיפָדִי גַּעֲוָוִיכָן. פָּאָר אֵיךְ
בֵּין אֲ בָּלָה גַּעֲוָוָאָרָן הָאָט מַעַן מִיר אָנְגָּעָטָרָאָן אֲ צְנוּוֹיְטָע שִׁידּוֹה, לְמַעַשָּׁה
בֵּין אֵיךְ נִשְׁטָמָגָעָעָן צְוָרְדִּין דָּעָרְפָּוּן, אָוֹן זַאְהָזָוָס עַטְלִיבָּע בְּעַשָּׁאוֹס הָאָב
אֵיךְ גַּעֲזָאָנָט פָּאָרָן שְׁדָבָּנְטָע אֲזַאְהָזָוָס וּוֹיל נִשְׁטָמָגָעָע דָּעַם שִׁידּוֹה, אָוֹן דָּעַר
שִׁידּוֹה אֵיז טָאָקָע נִשְׁטָמָגָע גַּעֲוָוָאָרָן.

די שְׁדָבָּנְטָע אֵיז אָבָעָר גַּעֲוָעָן אֲ קָרְבָּמִיט די מִשְׁפָּחָה פֿוֹגָעָם בְּחוֹר,
ויְהָאָט מִיר זַיְעָר פָּרְבוּרְטָט צְוָרְעָדָן אֵיךְ זַאל יָא טָוָן דָּעַם שִׁידּוֹה, וַיְ
הָאָט אַיְנָגָעָרָעָט די אָגָּרָעָרָע וַיְיִת אֲזַעְמָן הַאָלָט שְׂוִין אָט בְּיִם
עַגְּרִינְגָן דָּעַם שִׁידּוֹה, אָוֹן זַיְעָר אָבָן שְׂוִין אֲפִילָו גַּעֲקְוִיְּפָט צִירְוָנְגָעָן, אָבָעָר
לְמַעַשָּׁה אֵיז דָּעַר שִׁידּוֹה נִשְׁטָמָגָעָע וּוֹיל אֵיךְ הָאָב נִשְׁטָמָגָע גַּעֲוָוָאָלָט.

דָּעַר בְּחוֹר אֵיז דָּעְרוּוִיל נִאָכְנִישְׁטָט קִיּוֹן חַתָּן, אֵיךְ הָאָב גַּעֲהָעָרָט אֲזַעְר
אֵיז זַיְעָר אָנְגָּעָוִיְּטָאָנָט אָוֹן אֵיךְ הָאָב מַזְרָא אֲזַעְרָן מִיר, אֲזַאְהָזָוָס
הָאָב נִאָכְנִישְׁטָט זַוְּבָה גַּעֲוָעָן צַוְּגַעְתָּאָלָפָן וּוֹעָרָן מִיט קִינְגָּרָעָה; אֵיךְ הָאָב
שְׁעוּרָע שְׁוּלָד גַּעֲפִילָן פָּוָן דָּעַם.

שם

עַצְתּוֹ

תקנו

אָמֹנָה

איך בְּעֵט וַיִּעַר או דָּעַר רָאשׁ יְשִׁיבָה זֶל מִר עַנְפָעָן וּוְאָם אֵיךְ
קָעָן צַעַט טָוָן וּוְעָנָן דָּעַם.

א גְּרוֹזָן יְשִׁיר בָּחָ

תשובה:

בְּעִירָת ה' יְתִפְרָךְ - יּוֹם ד' פְּרָשָׁת וַיְקָהָל, כ"ב אֶדְרָ א', שִׁנְתַּת תְּשׁוּעָת לְפִרְטָ קָטוֹן
מְרֻת ... תְּחִי"

אֵיךְ הָאָב עַרְגָּה אֲלָטָן אֵיכָר בְּרִיוֹן.

אִיְבְּעַר בְּעַטָּן דָּאָרָף מְעַן גָּאָר אַיְגָעָם וּוּעַם מְעַן הָאָט וּוּיִ
גָּעַטָּוֹן, אָבָעָר אַיְזָן דָּעַם פָּאָל וּוְאָם אַיְגָעָר הָאָט
אוֹסְגַּעַטְרָאָבָט אַמְּעַשָּׂה אוֹ אַיְרָ זְעַגָּט זְיַיָּן בְּלָה אַיְזָן עָר אֵיזָן
פָּוֹן דָּעַם בְּצָעָר - הָאָט דָּאָס גָּאָרְגִּישָׁט מִיט אֵיךְ צּוֹטוֹן.

דָּאָס אַיְזָן דָּאָה דִּי סִיבָה פָּאָרְוָואָס דָּעַר בְּחָור אַזְּן מִידָּל
דָּאָרְפָּן זַיְד טְרָעָפָן פָּאָר מְעַן מְאָבָט דָּעַם שִׁידָּוֹךְ - בְּדִי
זַיְד זָאָלָן זָעָן צַי זַיְד וּוּילָן גַּיְין וּוּיְטָעָר אָרְעָר נִישָׁטָן: כָּל זָמָן
מְעַן פָּאָרְמָאָבָט נִישָׁטָן דָּעַם שִׁידָּוֹךְ הָאָט קִיְגָעָר נִישָׁטָן מִיטָּזָן
צְעוֹוִיָּטָן. אַזְּן דָּעַר שְׁדָכָן הָאָט גַּעַזְגָּט פָּאָר דִּי אַנְדָּעָרָע זַיְיט
אוֹ מְעַן גַּיְיט וּוּיְטָעָר מִיטָּזָן שִׁידָּוֹךְ וּבָוּ - הָאָט דָּאָס גָּאָרְגִּישָׁט
מִיט אֵיךְ וּבָוּ: אַסְאָה שְׁדָכָנִים זָוָבָן וּוּי שְׁגַּנְעַלְעָר צַו שְׁטִוְפָּן
שִׁידָּוֹכִים אַזְּן גַּעַבָּן נִישָׁטָן דִּי מְעַגְלִיבְקִיִּט פָּאָרָן בְּחָור אַזְּן
מִידָּל צַו זָאָנָן וּוְאָס זַיְד שְׁפִירָן, אַזְּן אַסְאָה מְאָל פָּאָסִירָט
גָּאָבָרָעָם נִישָׁטָן גַּוְעָע וְאָבָן, וּזָעָן אַיְגָעָר שְׁפִירָט אוֹ מְעַן הָאָט
אַיְסָרָין גַּעַצְוּוֹוִינְגָּעָן וּבָוּ.

עַצְתּוֹ

תקנָה

אֶמְוֹנָה

שְׁמָא

דָּאַס אִיז מַעֲשָׂה שָׁטָן וּוֹאַס פָּאַרְגִּינְט אֵיךְ נִישְׁט אֵיכְעַר שִׁינְגָּע
לְעַבָּן מִיט אֵיכְעַר מָאַן, דָּעַרְפָּאַר בְּרַעֲנָגְט עָר אֵיךְ אַרְיָן
אַלְטָע מַעֲשִׂיּוֹת וּכְוֹן קְלָאַפְּט אֵיךְ אַרְזָוִים פָּוּן קְאַפְּ דָּעַם
גָּאנְצָן סִיפּוֹר, דָּאַס הָאַט גָּאַרְגִּינְשָׁט מִיט אֵיךְ צְוָן.

דָּאַנְקָט אָוָן לוֹיְבָט דָּעַם אֵיבָעַרְשָׁטָן אֹוִיפָּ דִּי גְּרוֹיְסָע נֶס
וּוֹאַס אַיר הָאַט, אָוָן אַיר הָאַט אָמָּאָן אָוָן אַיר
לְעַבָּט אָגָּט לְעַבָּן, דָּוְרְכְּדָעַם וּוֹעַט דָּעַר אֵיבָעַרְשָׁטָעַר טָוָן
מִיט אֵיךְ נָאָך גְּרוֹיְסָע נִיסִּים. דָּעַר הַיְּלִיגָּעַר רְבִּי ר' אַלְימָלָךְ
וּבָתוֹן יָגָן עַלְיָנוּ זָאָגָט: "וּוֹעֵן אָמְעַנְטָשׁ הָאַט אָגָּס, זָאָל עַר
דָּאַס דָּעַרְצִיְּלָן פָּאַר יְעָדָן אַיְינָעָם, דָּאַס וּוֹעַט מָאָכָן אָוָן דָּעַר
אֵיבָעַרְשָׁטָעַר זָאָל מָאָכָן מִיט אִים נָאָך נִיסִּים" (נוּעָם אַלְימָלָךְ
פָּרָשָׁת בְּהַעֲלוֹתָה; עַיִן בְּסֶפֶר אָוָר אַלְימָלָךְ, עַפְׁוֹד סָחָ).

דָּעַר אֵיבָעַרְשָׁטָעַר זָאָל הַעֲלָפָן אַיר זָאָלָט הָאָבָן הַצְּלָחָה אִין
אַלְעָ עַנְגִּינִּים.

תקנָה

וּוֹאַס טָוָט מַעַן אִיז פָּוְנָקָט וּוֹעֵן אֵיךְ
וּוַיְל זִיִּין גַּוְטָן וּוֹעַרְטָן מִיר שְׂזֻוּעָרָעָר?

שְׁאַלְהָ:

לְכָבֹוד דָּעַר רָאַשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיטָאַס,

עַם מָאָכָט וַיְהִי מִיר אַסְאָאַט מַאל אָוָן אֵיךְ וּוַיְל זִיִּין שְׁטָאַרְקָן אִין אָ
גְּעוּווִיסָעָר עַנְגָּן, אֵיךְ וּוַיְל זִיִּין פָּאַרְגִּינְעָמָן אָגָטָע קְבָּלהָ, אַבָּעַר פָּוְנָקָט
דָּעַמְאָלָט הַוִּוְיְבָט דָּעַר יְצָר הָרָע אָן נָאָכְמָעָר בְּרַעֲנָעָן אִין מִיר, פָּוְנָקָט

דעמאַלט ווערט עס מיר שעערער. דאָס מאָכט מיר טראָכטן צוּמָאַל אוּ אָפְשָׁר לוֹינְט ווּך בְּכָל נִישְׁט אֲנַצְוַהְיוֹבָן פֿרוֹבִירָן אָפְילָו צוּ וַיַּן גוּט.

איך האָפָּר וועט מיר קעגען מְחֻזָּק וַיַּן, יִשְׂרָאֵל פֶּה

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ויקהיל, כ"ב אדר א', שנית תשע"ט לפרט קטו

לכבוד ... נרו יאיר

איך האָפָּר ערחהאלטן דיין בריוו.

עס איז אינטערעסאנט אוּ ווען עס קוּמֶט צוּ גְּשָׁמִוֹת לְאַזְט
וַיַּך אָמַעְנְטֵשׁ בְּכָל נִישְׁט נַאֲרָן, מַעַן עַסְט יְעָדָן טָאג
צְנוּוּי אָדָעָר דָּרִי מְאַל, מַעַן טְרָאָכְט נִישְׁטָה: 'וְאַם הָאָפָּר אַיך
צַוְעַן, אַיך וּוֹעֵל דָּאָך סִיּוּ וַיַּוְעַרְן שְׁפָעַטָּר נַאֲכָאָמָאַל
הוֹנְגַעַרְגָּן?' מַעַן טְוִישָׁת וַיַּך דִּי קְלִיְּדָעָר אַזְן מַעַן וּוֹאַשְׁט וַיַּך
אָפָּר יְעָדָן טָאג אָפְילָו מַעַן וּוּוִיסְט קְלָאָר אוּ מַאֲרָגָן וּוּעַט מַעַן
פֿונְדָאָסְגָּי וַיַּך דָּאָרְפָּן טְוִישָׁן דִּי קְלִיְּדָעָר אַזְן וַיַּך אָפְנוֹאָשָׁן.
אַזְוִי אַזְוִי וַיַּך מַעַן פָּאָלָט אָרָאָפּ בְּגַשְׁמִוֹת, מַעַן גְּלִיטְשָׁט וַיַּך
אוּסִים - בְּלִיבְטָמָעָן נִישְׁט לִינְן אַזְיָף דָּעָר עַרְד וּבוּ, מַה
שָׁאַיְן בְּן וַיַּך מַעַן עס קוּמֶט צוּ דִינְעָן דָעַם אַיְבָעָרְשָׁטָן הַוִּיקְט
וַיַּך אָן אָפְרַשָּׁה מִיט בְּלִבּוּלִים: דָעַר סְמִ"ד מְ"מ פָאָרְדְּרִיְּדָט
דָעַם קָאָפּ, צַוְעָדָן אַיְגָעָם קוּמֶט עַר מִיט אָפְרִישָׁע בְּלִבּוּל:
פָּזָן דִּיר וּוּעַט שְׁוֵין סִיּוּ וַיַּיְגַּדְעַנְיִשְׁט וַיַּן, אָדָעָר: 'וְאַם הָאָסְטוּ
צַוְעָדָן דָעַם אַיְבָעָרְשָׁטָן? דָו וּוּסְט דָאָך סִיּוּ וַיַּיְגַּדְעַפְפָאָלָן'.

אויף דעם קומט דער הייליגער רבוי און זאנט (לקוטי מותרין)
 חלך ב', סיון מה): "בי ציריך עקשות גדרול מאד מאד,
 להיות חזק ואMPIץ לאיזו עצמו לעמד על עמדו, אף אם
 מפילין אותו, חס ושלום, בכל פעם", מען דארף זיין זיער
 שטארק בי זיך נישט צו ווערן געפאלאן ווען מען זעט או
 דער יציר הרע ווארפט אראפ חס ושלום, "בי לפעמים יש
 שטיפילין אחד מעבודת השם, בידוע, אף על פי בן עליו
 לעשות את שלו, לעשות מה שיוכל בעבודת השם ואל יניח
 עצמו לפל לנמרי, חס ושלום", וויל אפילו מען שפירט ווי
 מען האלט אין איין אראפפאלאן נאכאמאל און נאכאמאל
 טאר מען נישט טראכטן פון אפלאיין ובוי, נאר מען דארף
 וויטער דינגען דעם אייבערשטיין מיט וואס מען קען נאר, "בי
 כל אלו הנפלאות והירידות והבלבולים וכיווץ בוה, צרים
 בהברח לעבר בהם קדם שנכנסין בשער הקדשה", וויל
 דאס וואס מען פאלט אראפ - דאס גוית ארייבער אויף יען
 איינעם פאר מען אייז זבאה אריגנוצוקומען צו די קדושה, "ונם
 הצדיקים האמתיים עברו בכל זה", און אלע אמרת עצדיקים
 זענען דאס ארייבער.

דערפֿאָר בעט איך דיר זיער דו זאלסט זיך וויטער שטארקן
 אין בעבודת השם און נישט קוּקוּן אויף דעם וואס
 דער סט"ז מ"ס ווארפט דיך אראפ. זיך וויטער ממישיך מיט
 דינגע גוטע מעשים, און אפילו דו שפירסט בי דיר או יעדעם
 מאל ווען דו הויבסט און זיין גוט פאלסטו נאכדען אראפ -
 איזו איז דאס טאָקע, "בי בן דורך הבעל דבר והסתרא אחרא,

בְּשֶׁרֶאוֹאָה שֶׁהָאָדָם סָמוֹךְ מִמְּטָשׁ לְשָׁעֵרִי הַקָּדְשָׁה, וּכְמַעַט
שְׁיִבְנֶסֶם, אָזִי הוּא מִתְפַּשֵּׂט עַלְיוֹ בְּהַתְּגִּבְרוֹת גָּדוֹלָה מְאָדָם,
רְחַמְנָא לְצַלְנוֹן", וּוַיַּלְוַעַן דָּעֵר סְמִ"ה מִ"ס זַעַט וּיְאִינְגָּר
אַיְזָן שְׂזַיְן מִמְּטָשׁ אֵין דִי קְדוֹשָׁה פָּאֶרְלִיְגָט עַר זַיְה זַיְעַר שְׁטָאַרְקָן
אֹוְפָן דָּעֵם מִעְנְטָשׁ, אַבְעָר גַּעֲדָעָנָק: "אָ פָאֶטְשׁ פָּאָרְמִיר, אָ
פָאֶטְשׁ פָּאָרְדִּיר, דָּעֵר עִיקָּר זַעַט מִעַן זַעַן זַעַר עַם גַּעַבְטָן
דָּעֵם לְעַצְטָן פָאֶטְשׁ", זַאֲלָסְטָן נִישְׁטָן מַזְרָא הַאֲבָן, גַּעַב אִים אָ
פָאֶטְשׁ, בָּאֶטְשָׁגָן עַר זַעַט דִּיר צְוִירִיק גַּעַבְטָן אָ פָאֶטְשׁ, אַבְעָר
בִּים סְוִף זַעַסְטָו אַיְסְפִּירָן.

בִּים סְוִף זַעַט זַיְה דִּיר עַפְעַגְעָן דִי טְוִיעָן פָּוָן דִי קְדוֹשָׁה,
דו זַעַסְטָו צְוִירִיק קְוִיקָן אָוָן זַוִּיגָעָן: 'וּי אָזִי הַאָב אַיְזָן
גַּעַהַאַט דִי כְּחֹות צַו בִּיקְוּמָעָן דָּעֵם יִצְרָא הַרְעָ? אָזִי וּי חַבְמִינָא
זַכְרוֹנָם לְבָרְבָּה זַאֲנָן (סּוֹפָה נֶבֶה): "לְעַתִּיד לְבָוא מַבְיאָה הַקָּדוֹשָׁ
בָּרוֹךְ הִיא לִיְצָר הַרְעָ וִשׁוֹחַטְוּ בְּפָנֵי הַצְדִּיקִים וּבְפָנֵי הַרְשָׁעִים",
זַעַן מִשְׁיחָה זַעַט קְוּמָעָן זַעַט דָּעֵר אַיְבָּעָרְשָׁטָעָר שְׁחַטְּן דָּעֵם
יִצְרָא הַרְעָ אֵין דִי אַגְּנוּעַנְהִיָּת פָּוָן דִי צְדִיקִים אָוָן דִי רְשָׁעִים,
צְדִיקִים נְדָמָה לְהָם בְּהָרְגָּבָה, פָּאָר דִי צְדִיקִים זַעַט דָּעֵר
יִצְרָא הַרְעָ אַוִּיסְקוֹקָן וּי אַרְיוֹגָעָר בָּאָרְגָּן, "וּרְשָׁעִים נְדָמָה לְהָם
בְּחֹות הַשְּׁעָרָה", אָוָן פָּאָר דִי רְשָׁעִים - וּי אַדְגָּעָהָר, בִּיְדָע
זַעַלְן זַוִּיגָעָן - דִי צְדִיקִים אָוָן דִי רְשָׁעִים: דִי צְדִיקִים זַעַלְן
זַוִּיגָעָן אָוָן זַאֲנָן: "הַיָּאָךְ יְכַלְנוּ לְכַבֵּשׁ אֶת הַהָר תְּגִבְּהָה חַזְהָה",
וּי הַאֲבָן מִיר גַּעַהַאַט דִי בָּחָאִים בִּיְצָוקְמָעָן?! אָוָן דִי רְשָׁעִים
זַעַלְן זַוִּיגָעָן: "הַיָּאָךְ לֹא יְכַלְנוּ לְכַבֵּשׁ אֶת חָוָת הַשְּׁעָרָה חַזְהָה",
הַאֲבָן מִיר דָּאָס דָּעַן נִישְׁטָן גַּעַקְעַנְטָן בִּיקְוּמָעָן?!

עַצְתּוֹ

תקנה

אמונה

שםה

מֵאָךְ זֶה אַ שִׁיעוּר אֵין רְבִינֵּס סְפָרִים וּוּעַסְטוֹ הַאֲבָן בָּסְדָּר
חַיּוֹק אֲנַצְוּגִין וּוַיְיַטְרָע אֵין תּוֹרָה תְּפָלָה.

תקנה

אֵיר קָעַנְתּוּ מִיר גָּעַבְנוּ חַיּוֹק אֹיְף
לִיְגַּעַן קְרִיאַת שָׁמָעַ שְׁעַל הַמְּפָתָה?

שְׁאַלְתָּה:

לְכֻבּוֹד דָּעַר רָאֵשׁ יִשְׂכָּבָה שְׁלִיטָאָה,

אַ גְּרוֹיִסְן יִיְשָׁר פָּחַ פָּאָר אַלְעַ חַיּוֹק אָוֹן עַצְוֹת, יַעֲדָע נוֹטָעַ זָאָךְ וּוָאָם
אַיְיךְ טַו אֵין גָּאָר אֵין זְכוֹת פָּוָגָעָם רָאֵשׁ יִשְׂכָּבָה שְׁלִיטָאָה.

אַיְיךְ וּוַיְלַזְיַעַר שְׁטָאָרָק לִיְגַּעַן יַעֲדָע נָאָכְטָ קְרִיאַת שָׁמָעַ שְׁעַל הַמְּפָתָה,
אַבְּעָר עַס קוּמָטָ מִיר אָן וַיְיַעַר שְׁנוּעָר, אַפְּשָׁר קָעָן דָּעַר רָאֵשׁ יִשְׂכָּבָה
שְׁלִיטָאָה מִיר שְׁרִיְיבָן אַבְּיִסְלָל דְּבָרִי הַתּוֹרָרוֹת אָוֹף דָּעַם עַנְיָן.

יִיְשָׁר פָּחַ

תְּשׁוּבָה:

בְּעֹזֶרֶת הָאֱלֹהִים יַתְּפִירֵךְ - יוֹם ד' פְּרִשְׁתָה וַיְקִהְלָה, כ"ב אָדָר א', שָׁנָת תשע"ט לְפָרָט קָטוֹן

לְכֻבּוֹד ... נָרוֹ יִאָר

אַיְיךְ הָאָב עַרְהָאָלְטָן דִּין בְּרִיוֹו.

עַם נָעַמְתּוּ נִישְׁטָה לְאַנְגָּ צָו לִיְגַּעַן קְרִיאַת שָׁמָעַ; דָּאָם גָּאָנְצָעַ
קְרִיאַת שָׁמָעַ לִיְגַּעַן נָעַמְתּוּ אַיְנָגָאנְצָן אַפְּאָר מִינּוּת.

זוען מְעַנְטֵשׁן וּוְאַלְטֵן זְוֻעָן גַּעֲוִוִיסֶט וּוְיְחִשּׁוֹב קְרִיאַת שֶׁמֶע
שַׁעַל הַמְּטָה אֵיז, וּוְאַלְטֵן מְעַן מְעַר נְוָהָר גַּעֲוּעָן אֵין
דָּעַם. חַכְמֵינוּ וּבְרוֹגָם לְבָרְכָה זָאנָן (ברכות ה): "בֶּל הַקּוֹרָא
קְרִיאַת שֶׁמֶע עַל מְטָתוֹ, מַזְיקִין בְּדִילִין הַיְמָנוּ", וּוּעָר עַם
לִיְגַּט קְרִיאַת שֶׁמֶע פָּאָר עַר לִיְגַּט וַיְהִי שְׁלָאָפָן גַּיְעָן אַלְעָ
מַזְיקִים אַוּעָק פּוֹן אִים: נָאָה זָאנָן וַיְיִ (שם): "בֶּל הַקּוֹרָא קְרִיאַת
שֶׁמֶע עַל מְטָתוֹ בְּאַילּוּ אַזְוָה תְּרֵב שֶׁל שְׁתִּי פִּוּת בִּידָוּ", וּוּעָר
עַם לִיְגַּט קְרִיאַת שֶׁמֶע פָּאָרֶן גַּיְעָן שְׁלָאָפָן אֵיז אַזְוָי וּוְיְהִ
הַאַלְטֵן אַ מְעַסְעָר וּוְאָס אֵיז שָׁאָרֶף פּוֹן בִּיְדָע זְוִיָּטָן אָונָן אַזְוָי
תְּרֵגְעַט עַר אָוִים אַלְעָמַזְיקִים: זְאָלָסְטוּ פּוֹן הַיְגַּט לִיְגַּעַן
קְרִיאַת שֶׁמֶע שַׁעַל הַמִּטָּה וּוּעָסְטוּ אַוּעָקְגַּעַמְעָן אַלְעָ שְׁלָעַבְטָס
פּוֹן דִּיר. אַזְוָה זְאָלָסְטוּ וַיְהִי מְתֻנָּה זְיִין בִּים לִיְגַּעַן קְרִיאַת
שֶׁמֶע (אַזְוָי וּוְיְהִי עַם אֵיז גַּעַדְרוֹקְט אַיְגַּעַם נָסָח הַאֲרִיזָל) וּוּיְלָ
רְבִי נָתָן זָאנָט (עַיִן לְקוֹשִׁי הַלְּבָכוֹת קְרִיאַת שֶׁמֶע שַׁעַל הַמִּטָּה, הַלְּבָה ב) זְוֻעָן
אַ מְעַנְטֵשׁ לִיְגַּט קְרִיאַת שֶׁמֶע בִּינָאָכְט פָּאָר עַר גַּיְיט שְׁלָאָפָן
אָונָן עַר אֵיז וַיְהִי דָּעַרְבֵּי מְתֻנָּה - "אִינָן זַוְּשָׁמָע עד שְׁמוֹחָלִין
לֹו", אֵיז מְעַן אִים מְזָהָל אַזְוָה זְיִגְעָן עֲבִירֹת.

בְּרִכַּת הַמְּפִיל זָאנָט מְעַן גְּלִיְיךְ פָּאָר מְעַן לִיְגַּט קְרִיאַת
שֶׁמֶע, אַזְוָי וּוְיְהִי עַם אֵיז גַּעַדְרוֹקְט אֵין סִידּוֹר עַת רְצֹוֹן.

אַזְוָה זְאָלָסְטוּ מְקַפֵּיד זְיִין אַזְוָה גַּעַגְל וּוּאָסָעָר, וּוּיְלָ גַּעַגְל
וּוּאָסָעָר אֵיז אַ יְסֹוד הַיְסֹודֹת אֵין אַ אִידְיַשְׁע שְׁטוֹבָן;
גְּלִיְיךְ זְוֻעָן שְׁטִיעִית אַזְוָה אַגְּדָרְבָּרְפָּרִי דָּאָרֶף מְעַן וַיְהִי אַפְגִּיסָּן
די הַעֲנָט.

עַצְתּוֹ

תקנה

אמונה

שנו

עם זעגנון דא צוויי טעם ממען דארף זיך אפנישן
די הצעט זוען מען שטייט אויף אינדרפרি, אין טעם
וויל בשעת מען שלאלפט באפט מען זיך אן וואו מען אייז
צונגעדעקט אונז מען ווערט טמא (רא"ש ברכות פרק ט, סימן נג), נאך
א טעם (תשבות הרשב"א, חלק א', סימן קצא): וויל זוען מען שטייט
אויף ווערט מען א ברוי' חידשה, אויז ווי עס שטייט (איכה ג
ג): "חידשים לבקרים רפה אמונתך", אונז די ערשות ונאך
פאר מיר הויבן און צו טון אינגעער עבודה פאר'ן אייבערשטן
- דארפֿן מיר זיך וואשן די הצעט, אויז ווי די בָּהָנִים וואס
האָבן זיך געדארפֿט וואשן די הצעט ביים כיור יען אינדרפרি
זיך צו ריגינן פאר זיך האָבן אַנְגַּעַהֲוִיבֵן די עבודה אין בית
הטקְדַּשׁ.

מענטשן מיינען או געגַל וואסער אייז א מנגַג וכו' דערפֿאָר
אייז מען מזולזַל אין דעם, אָבעָר דער אָמָת אייז
או עס אייז זיעער וויבטיג זיך צו וואשן געגַל וואסער. דער
זהר הקדוש זאנט (וישב, קפְּרָה): בשעת א מענטשן שלאלפט אונז
זיין נשמה גויט אויף קומט א רוח טומאה אויפְּן מענטשן,
זוען דער מענטשן וועקט זיך אויף קומט זיין נשמה צוּרִיק
אונז דעמאָלֶט גויט אוועק די רוח טומאה פון אים, אָבעָר
עם בליבט אויף זיין הצעט אונז טוט זיך גוישט אָפּ נאך
דורך געגַל וואסער.

איך שרייב דיר א קליגע תפלה, דאס זאלסטע בעטן יען
טאגן:

שםה

עַצְתּוֹ

תקנה

אָמֹנוֹנָה

"הייליגער באשעפער, העלף מיר איך זאל געדענ侃ען צו
ליינען קרייאת שמע פאר איך גי שלא芬. העלף
מיר איך זאל אנגרייטן געגֵל וואסער, אווי זועל איך זיין אין
ערליךער איד.

הייליגער באשעפער, זערע נאכט זוער איך אווי פויל, איך
דרוי זיך אַחֲר און אהוין, איך פארברען די נאכט
מייט נארישקייטן, און נאכדעם פאל איך ארין אין בָּעֵט און
קרייאת שמע און געגֵל וואסער; העלף מיר אייבערשטיינ
אייך זאל מײַד קענען צוֹזאמֶנֶעָמָען צו גייז שלא芬 צייטליך,
מייט יראת שמנים. העלף מיר איך זאל זיך מתרנדה זיין פאר
אייך גי שלא芬 און איך זאל זיך קענען מתרגֶּבֶר זיין אויפֶּן
יכר חַרְעַ זְוָאָם מַאֲכָט מִיר טראָכְטָן: 'מַאֲרָגָן': 'מַאֲרָגָן' זועל
אייך ליינען קרייאת שמע: 'מַאֲרָגָן' זועל איך טוֹן זְוָאָם איך
דאָרָפֶּן יַעֲצָט טוֹן'; הייליגער באשעפער העלף מיר איך זאל
טראָכְטָן פָּונְתְּבָלִית, או עַם קָעָן זְוָיָּן או היינט איז פְּיַיְן
לְעַצְּטָעַ טָאגַ בָּוָה הַעוֹלָם, זועל איך ליינען קרייאת שמע און
זיך מתרנדה זיין".

דען אייבערשטיינ זאל העלפָן זאלסְטָן מַצְלִיחַ זְוָיָּן אֵין אַלְעַ
דיינָע זְוָעָן.

תקנת

מַעֲגָן מִזְרָחָן אֶלְעָנָדִי פָּאָר קִידּוּשׁ אֶלְעָנָדִי הַבְּדָלָה?

שָׁאַלָּה:

לְכָבוֹד דָּעַר רָאשׁ יִשְׂכָּה שְׁלִיטָא,

א גְּרוּסָן יַיְשֵׁר בָּה פָּאָר דִּי הַעֲרְלִיבָּע שִׁיעּוּרִים. אַיְיךְ הַאָב הַיִּנְטְּגָן גַּעַה עַרְטָט
אַיְן אַגְּמָרָא שִׁיעּוּר וּוּי דָעַר רָאשׁ יִשְׂכָּה שְׁלִיטָא הַאֲטָט גַּעַרְעָדָט אַיְבָּעָר
דִּי הַאֲרְבָּקִיָּת פָּוּן עַסְּן פָּאָר הַבְּדָלָה, אַזְּנוּ בַּאֲקוּמָט אַמְּחָלָה אַיְן דִּי
הַאֲלָוָן וְחַמְּנָא לַיְצָלָן. הַאָב אַיְיךְ גַּעַוְאָלָט פְּרָעָוָן אַוְיָב אַרְיכָּאָלָא קָעָנָדִי
מַעֲגָן מִזְרָחָן יָא, וּוּיְיל אַסְּקָאָד מַאְלָל קְוּמָט אָוִים אַזְּנוּ דָאָרָפָן וּוּאָרְטָן וּיְעָרָר
לְאַנְגָּן בֵּין אַיְיךְ קָעָן הַעֲרָוָן הַבְּדָלָה.

דִּי גַּעַלְבָּע וּוּיְיל אַיְיךְ וּוּיְסָן אַוְיָב מַעֲגָן מִזְרָחָן אַגְּמָרָא אַיְן מוּיָל
פְּרִיְּטָאָג צַו נַאֲכָטָם פָּאָר קִידּוּשׁ, אַוְיָב מַעֲגָן דָאָרָפָן וּוּאָרְטָן אַלְאָנְגָּע צִיְּיט.

יַיְשֵׁר בָּה, נִישְׁטָא גַּעַנְגָּה וּוּעַרְטָעָר צַו בַּאֲדָאנְקָעָן פָּאָר אַלְעָ שִׁיעּוּרִים

תְּשִׁוְבָּה:

בְּעֹזֶרֶת ה' יְתִבְרָךְ - יּוֹם ד' פְּרָשָׁת וַיְקָהָל, כ"ב אֶדְרָ א', שָׁנָת תְּשִׁוּעָת לְפָרָט קָטוֹן

לְכָבוֹד ... נָרוּ יָאָר

אַיְיךְ הַאָב עַרְהָאָלָטָן דִּיְין בְּרִיוֹו.

פָּאָר קִידּוּשׁ טָאָר מַעֲגָן נִישְׁטָט עַסְּן אָוִן נִישְׁטָט טְרִינְקָעָן - אַפְּיָלוּ
וּוּאָסָעָר (שְׁלַחַן עַרְיךְ אָוֹרָה חַיִּים סִימָן רַעֲא, סֻעִיף ד'), אָזְּוִי אַיְיךְ טָאָר
מַעֲגָן נִישְׁטָט עַסְּן פָּאָר מַעֲגָן מַאֲכָטָם הַבְּדָלָה (שִׁם סִימָן רַצְט, סֻעִיף א').
אָזְּנוּ הוּ בִּיסְטָה הַוּגְנָעָרִיגְ פְּרִיְּטָאָג צַו נַאֲכָטָם זָאָלְסָטוּ גַּלְיִיךְ
אַהֲרִים גַּיְינְ מַאֲכָן דִּי סַעְוָה, אָזְּוִי וּוּי דָעַר שְׁלַחַן עַרְיךְ

פסק' גט (שם סימן רעה, סעיף א): "בשׁיבָא לְבִיתוֹ יִמְהַר לְאֶכְלָמֵיד", שבות ביניינאכט דארף מען גלייך אהים גיין מאכון די סעדיה; אנשטיאט שמועסן אין של פון דברים של מה בפה, גי אהים שמועס מיט דין וויב אוון קינגדער פון די סדרה, פון צדיקים: דערציאל זיין מעשיות פון תפלה.

אווי מוצאי שבת ואלסטו נישט עסן נארניישט פאר הבדלה, עם ווערט געברענט פון ארין"ל (עיין לקושי מהרייח פדר הבדלה מוצאי שבת: בפ' חמימים סימן רצט סעיף קפונ) או אפילו וואסער זאל מען נישט טריינקען פאר הבדלה.

עם אווי וויער וויבטיג זיך צו מאכון א ישיעור אין הלהה כדי מען זאל וויסן ווי אווי זיך צו פירן. דער היילגעראַךְ רבי האט גענאנט (שיחות הר", סימן כת): "כל איש ישראל מחייב ללמד בכל יום ויום פוסקים, ולא ישב", יעדר איד אווי מחייב צו לערגען יעדן טאג הלהה, "אם הוא אנוום ואין לו פנאי, ילמד על כל פנים איזה סעיף שלחן ערוה באיזה מקום שהוא, אפילו שלא במקומו שהוא עומד עתה בשלחן ערוה", און אויב מען האט נישט קיון צייט וכו' זאל מען לערגען באטשיג איזה הלהה אפילו נישט בסדרן וואו מען האלט וכו', "בי ארייך ללמד איזה דין בשלחן ערוה בכל יום ויום כל ימי חייו", וויל מען אווי מחייב צו לערגען יעדן טאג הלהה.

הלהה אויז געוווען ביים רבין דער וויבטיגסטער שיעור. דער רבוי האט גענאנט (שם) הלהה קומט פאר אלע אנדערע שיעורים, "בי על ידי חטאיהם נתערב טוב ורע", וויל דורךם

עַצְתּוֹ

תקס

אמונה

שנא

וואם אַמְנוֹנָה מִשְׁתֵּחַת עַר אֲוִים גּוֹטֶם מִית שְׁלַעַבְטָסֶן;
עַר וַיַּיְשַׁטְּ נִישְׁטָט וַיַּאֲמֵן אַיְזָנָט אָוֹן גּוֹטֶם אַיְזָנָט,
אַיְזָנָט שְׁלַעַבְטָס זָאנָט עַר אָזָדָס אַיְזָנָט אָזָדָס טֻבָּה,
אוֹן אַיְזָנָט גּוֹטֶם זָאנָט עַר אָזָדָס אַיְזָנָט דָעַם אַיְזָנָט,
צָו לְעַרְגְּעַן הַלְּכָה, "וַיַּעַל יְדֵי לְמַזְדָּקָה פּוֹסְקָה,
שְׁמַבְּרַר הַכְּשָׂר וַהֲפָסּוֹל הַמְּתָר
וְהַאֲסֹר הַטְּהֹור וְהַטְּמֹא, עַל יְדֵי זָהָרָה
וְגַפְרִישׁ הַטּוֹב מִן
הַרְעָע", וַיַּיְלַל וַיַּעֲנַן מַעַן לְעַרְגְּעַן הַלְּכָה זָעַט
גְּלִילָה וַיַּאֲמֵן אַיְזָנָט שְׁלַעַבְטָס, וַיַּאֲמֵן מַעַן מַעַן
טוֹן אָוֹן וַיַּאֲמֵן אַיְזָנָט שְׁלַעַבְטָס,
טָאָר נִישְׁטָט טָוָן.

דָעַר אַיְבָּעַרְשָׁטָעָר זָאָל הַעַלְפָן זָאָלְסָט הַאָבָן הַצְּלָחָה אַיְזָנָט
אַלְעָעַנְגִּינִּים.

תקס

אַיְדָה הַאָבָה אַיְבָּעַרְשָׁטָעָר לְעַבְּוֹן, וַיַּיְזַרְזַרְזַר אַיְדָה אַרְזָוִיס פּוֹן שְׁמוֹזָה?

שְׁאָלָה:

לְכָבוֹד דָעַר רַאֲשָׁה יִשְׁיבָה שְׁלִיט"א,

וַיַּאֲמֵן טָו אַיְדָה? אַיְדָה פָאָל אָוֹן אַיְדָה יַיְנָק אַיְזָנָט, אָוֹן אַיְדָה זָעַט
קִיְינָן וַיַּעֲנַן וַיַּיְזַרְזַר אַרְזָוִיס קִירְבָּן דָעַרְפָּוָן. אַיְדָה הַאָלָט שְׁוֹן נַאֲכָלָן הַעֲרָן
הַגְּנַדְעַרְשָׁטָעָר דָרְשָׁוֹת, אַיְדָה הַאָלָט שְׁוֹן נַאֲכָלָן לְעַרְגְּעַן
מְשִׁנְיוֹת אָוֹן אַיְדָה בֵּין
נַאֲכָלָן נִשְׁטָט גַּעַהָאָלָפָן גַּעַוּאָרָן.

עַם אַיְזָנָט מִיר אַזְוִי שְׁנוּעָר צְוִי גַּיְינָן דָאָנוּעָגָעָן אָוֹן וַיַּבְּעַר נִישְׁטָט מִית
מְגַנְגַּן, עַם אַיְזָנָט מִיר אַזְוִי שְׁנוּעָר צְוִי דָעַן אָוֹן בְּעַטְן דָעַם אַיְבָּעַרְשָׁטָן; אַיְדָה קָעָן

אֲפִילוּ נִישְׁטָט בְּעַמְּנָן דָּעַם אַיְבָּעַרְשָׁטָן אֵיךְ זֶאל אַוְּפָגָעַבָּן מִין סְמָאַרְטָפָאָן,
אֵיךְ זֶאל אַוְּפָגָעַבָּן מִין שְׁמוֹן, וּוְיַיְל אֵיךְ וּוְיַיְס דָּעַם אַמְּתָה אוּ אֵיךְ וּוְיַיְל
פָּעַם עַכְתָּ נִישְׁטָט אַוְּפָגָעַבָּן, אֵיךְ וּוְיַיְל לַיְקָעַר יָא לִינְן אָונָ דָּעַם.

אֵיךְ הָאָפָּ דָּעַר רָאַשָּׁה יְשִׁיבָה שְׁלִיטָאָה וּוְעַט פָּאַרְשָׁטָיִין פָּוּן אַזְוִיְשָׁן דִּי
שְׁוֹרוֹת וּוְאָס גַּיְטָ אַרְבָּעָר אַוְיָפָ מִיר אָונָ מִיר גַּעַבָּן אָן עַזָּה וּוְאָס צָו טָוָן.

יְיַשְׁרָר פָּחָ

תְּשׁוּבָה:

בְּעֹזֶרֶת הָיְתָבְּרָה - יוֹם הָיְפָרְשָׁת וִיקְהָל, כֶּ"ג אַדְרָ אָ, שְׁנִית תְּשֻׁעָת לְפִרְטָת קָטוֹן
לְכָבוֹד ... נָרוּ יָאֵר

אֵיךְ הָאָפָּ עַרְהָאַלְטָן דִּיְין בְּרִיוּוּ.

אֵיךְ בָּעַט דִּיר וַיְיַעַר, וּוְאַרְפָּ אַוְעַק דִּיְין סְמָאַרְטָפָאָן וּוְיַיְל
דָּאָס וּוְעַט דִּיר נָאָר חַרְוָב מַאֲכָן דִּיְין לְעַבָּן; אָוּ מְעַן
הִיְתָ וַיְדָ נִישְׁטָט דִּי אַוְיָנָן אָונָ מְעַן קוּקָט שְׁמוֹצִיְגָע, עַקְלַדְיְגָע
אָונָ אַוְיָסְגָעַלְאַסְעָנָע קְלִיפָּס וּכְוֹ בְּרַעֲנָגָט דָּאָס אָוּ מְעַן זֶאל
פָּאַרְלִיוֹן דִּי אַמְוֹנָה אָונָ דָּאָס יְרָאָת שְׁמָים - רַחְמָנָא לְצָלָן.

זָוָאָס זֶאלָן מִיר טָוָן אָוּ דָּעַר סְמָ"הּ מְ"מ הָאָט וַיְהִי גַּעֲטָרָאָפָּן
אָגְרִינְגָּע וּוְעָג וּוְאַזְוִי עַר קָעָן גְּרִינְגְּעַרְהִיָּת אַרְאָפָוּוֹאָרָפָּן
אִידְיְשָׁע קִינְדָּעָר, בְּחוּרִים אָונָ מִיְּדָלָעָה - אַיְן עַבְירָות; אַנְשָׁטָאָט
דָּאָרָפָּן אַרְבָּעָטָן טָאג אָונָ נָאָכָט וַיְיַי צָו שְׁלָעָפָּן אַוְיָפָּן נִישְׁטָט
גּוֹטָע פְּלַעַצָּעָר, הָאָט עַר וַיְהִי הַיִּנְטָגָט גַּעֲטָרָאָפָּן סָאָה אָגְרִינְגְּעַרְהִיָּת
וּוְעָג. עַר רַעֲדָט צָו דָּעַם בְּחוּר עַר זֶאל וַיְהִי קוּפָּן אָסְמָאַרְטָפָאָן
אֲדָעָר אָטְעַבְּלָעָט וּבְדוֹמָה לְזָה, אַזְוִי דָּאַרְפָּ עַר שְׂוִין נִישְׁטָט

גין אין ערנצעץ. ער וויצט בי וויך באהאלטען און קויקט אפ אלע שמייז זואס איז דא אויפ די וועטלט רחמנא לצלן. אין אנהויב זעט דאס אוייס זיעער גוט, עס גלאנטט און עס שמייבלט צום בchor, אבער ווען מען בייסט אריין אין דעם, מען קויקט אפ אלע עבירות - ווערט מען זיעער צעקלאפט און צעבראכז: מען וועטלט פרוביין צו טוינ אלעס אויף די וועטלט צו ווערין פריליך, אבער נאָרגנישט קען צורייך פריליך מאבן ובי' ווען מען האט שיין פונג נגעוען בפוגם הברית רחמנא לצלן.

בונגע דאס זואס דו שרייבסט איז דו האסט נישט קיין געפיל צו דאָוועגען און לאָרנצען; אונדיי האסטו נישט קיין געפיל, דער היילגער רבִּי זאנט (לקוטי מוהרן מלך א', סימן ט: "בי בֶּל הַפּוֹגֵם בְּבִרְית"), ווער עס איז פונג איז די עבירה פון פוגם הברית, "אין יכֹל להתפְּלַל", קען נישט דאָוועגען, ער שפירט אַ בִּיטְעָרָע טעם אינעם דאָוועגען; דאס דאָוועגען האט בי אים א טעם פון "מײַן מְרִירַין" - ביטערן וואָסער. ער וויל נישט קומט אין של דאָוועגען, און ווען ער קומט שויין יא אין של האט ער נישט קיין געדולד אַפְּילַיְוַן נאר צו עפָעגען דעם סידור, און ווען ער עפָנַט שויין דעם סידור קומט אים אן אויז שוער דאס דאָוועגען; דאס קומט פון די עבירה פון פוגם הברית. די עבירות מאבן אים דעפרעסט און צעבראכז, אויז ווי דער רבִּי זאנט דאָרט ווייטער: "ז'זה בחינת חולאת שקורין ברעכנייש, רחמנא לצלן, נשׂוּבָר עצומות של אדם", די עבירה ברעננט די מחלה זואס הייסט 'ברעכנייש'

- דער מענטש ווערט אָפֶרְאָכָן אויף שטיך שטיקלעך און
ער האט נישט קיין געדולד צו דאוועגען.

או דו וועסט אָפֶעָק וואָרְפָּן דיין סְמַארְטְּפָאָזָן און אויפָהערן
טונ עַבְירָות - וועסטו שׂוֹין אִינְמָאָל הָאָבָן אֲגַפֵּל צו
דאוועגען, אווי ווי דער רבִי זאגט דָּאָרְטָן ווייטער: "וְאַיִן יְכֹל
לְטֻעַם מְתִיקָה בַּתְּפִיכָה, אֲלֹא בְּשַׁתְּקָן פָּנָם הַבְּרִית", אֲ
מְעַנְטָשָׁ קָעָן נִישְׁטָ שְׁפִירָן אֲטַעַם אֵין דָאָוְעָגָעָן נָאָר אוּ ער
פָּאָרְעָבָט זַיְגָע פָּגָמִי הַבְּרִית, ער טוֹט תְּשֻׁבָּה אֵין ער הַיט
וְיֵד אֲפָפָן שְׁלָעְכָּטָסָן דָּעָרְבָּעָר אָוִיב מַעַן אֵין אָפָגָעָהִיטָן אֵין
קְדוּשָׁה, מַעַן הַיט וְיֵד אָוִיגָן אֵין דִי מְחַשְּׁבָה - דָאָן אֵין
דָּאָס דָאָוְעָגָעָן אֲזִיס וְאָה, עַס שְׁפִירָט וְיֵד ווי "מִים מְתֻוקִים"
- זַיְסָע וואָסָע, מַעַן ווַיְלָ נָאָה אֵין נָאָה דָעְרָפָן.

דער אַיְבָּעָרְשָׁטָעָר זַאל דִּיר גַּעַבָּן שְׁבָל זַאלְסָט זַוְּבָה זַיְן צו
תְּשֻׁבָּה שְׁלִימָה.

תקסא

וּוְאָס עַנְטָפָעָר אַיְיךְ אוּרָף דִי טַעַנוֹת אַיְפָּז סְדָר דָּרְךָ הַלִּימּוֹד?

שְׁאָלָה:

לְבָבוֹד דָּעָר רָאָשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיטָא,

א גְּרוּזָן יִשְׁרָר כַּח פָּוֹן טִיפָּן הָאָרֶצָן פָּאָר אַלְעָ שִׁיעּוּרִים אֵין חִזּוֹק, עַס
הָאָט מִיר בְּאַמְתָה גַּעֲטוּשָׁט דָּאָס לְעַבָּן צָוָם גּוֹטָן; אַיְיךְ הָאָב נִשְׁטָן גַּעַנְגָן
ווערטער צו קָעָגָעָן אַרְאָפְשָׁרְיָבָן מַיְגָע גַּעַפְילָן ווי אווי אַיְיךְ בֵּין מְפַשֵּׁ

עַצְתּוֹ

תקסא

אמונה

שנה

געוויאָרָן אַ נִיּוֹרַ מַעֲנְטֵשׁ פּוֹן דַּי שִׁיעֻרִים. בְּפֶרֶט פְּגַעַם סְדָר דָּרָךְ הַלִּימֹוד
פּוֹן רְבִיּוֹן, לֹויֶט וּוּיְ מוֹהָרָא"שׁ זִכְוֹתָו יִגְנָן עַלְינוּ הָאָט עַם עַרְקָלָעָרט, וּוּאַם
דוֹאָסְ דַּאָט מִיר גַּעֲמָאָכְט לְעַרְגַּעַן יַעַדְן טָאגְן דַּי חַיְלִיגַע תּוֹרָה.

לְעַצְמַנִּים הָאָט מִיר אָבָעָר אַיִינָעָר מַבְלָבָל גַּעֲוֹעָן אַיְבָעָר דָּעָם, אוֹ דָאָס
אוֹזַ נִישְׁטַט דַּי רִיכְטִינְגַּע וּוֹעֵג צַו לְעַרְגַּעַן, עַר הָאָט מִיר גַּעֲרָעָגַט אַ רְאַיְיָ
פּוֹן רְבִי אַבְרָהָם בֶּן רְבִי נְחָמָן זִכְוֹתָו יִגְנָן עַלְינוּ וּוּאַם שְׂרִיְבָט אַיְזַן כּוֹכְבִי
אוֹר אַזְעַנְמַן מוֹזִיא פְּאַרְשְׁטִין פְּשָׁוֹט פּוֹן וּוּאַם מַעַן לְעַרְגַּט, אוֹיְבָן
נִישְׁטַט הַיִּסְטַט עַם נִישְׁטַט גַּעֲלָעָגַט.

אַיְיךְ הָאָב אַיְסַט גַּעֲהָאָט וּוּאַם צַו עַנְטָפָעָן אַזְיָף דָּעָם, וּוּיל אַיְיךְ
פְּרָעָעָן דָּעָם רַאֲשַׁׁת יִשְׁכָּבָה שְׁלִיטָא"א, וּוּאַם אַיְזַן בְּאַמְתַת מִיְּן רַאֲשַׁׁת יִשְׁכָּבָה וּוּאַם
הָאָט מִיר גַּעֲלָעָגַט אַזְעַנְמַן אַזְעַנְמַן - וּוּאַם אַיְזַן טָאָקָע פְּשָׁטַט דַּעֲרָפָן?

יַיְשַׁר פְּחַ

תְּשׁוּבָה:

בְּעֹזֶרֶת ה' יְתִבְרֵךְ - יוֹם ה' פְּרָשָׁת וַיְקַהֵל, כ"ג אַדְרָ א', שִׁנְתַת תְּשׁוּבָה לְפֶרֶט קְטוֹן
לְכָבוֹד ... נָרוֹ יָאֵר

אַיְיךְ הָאָב עַרְהָאָלְטָן דִּין בְּרִיוֹו.

אַיְיךְ פְּרִי וַיְהִי זַיִעַר צַו הַעֲרָן אַזְדָּו בִּיסְטַזְוִיְהָ מִיטְּמַן
הַיְלִינְן רְבִינְסָ וּוּעְרַטְעָר, אַזְזַן אַזְדִּין לְעַבְנָן הָאָט וַיְהִי
גַּעֲטַוְישַׁט, דַּזְזַבְּסַט מַמְשַׁ גַּעֲוֹאָרָן אַ נִיּוֹרַ מַעֲנְטֵשׁ. בְּפֶרֶט
אוֹזְזַבְּסַט אַגְּגָעָנוּמַעַן דָּעָם סְדָר דָּרָךְ הַלִּימֹוד פּוֹן רְבִיּוֹן
אוֹזְזַבְּסַט לְעַרְגַּסְטַזְוִי תּוֹרָה יַעַדְן טָאגְן.

דער סדר דורך הלימוד פון רבין או איז איז שײַגען מִתְנָה,
 אונז ווער עס געט דאס אָן בְּתִימּוֹת וּבְפִשְׁיטּוֹת קען
 זוכָה זיין דורך צו גיין די נאָנָצָע תורה אָן אָ שִׁיעָר מְאָל.
 עס איז בְּדָאי דוי זאלסְט אַרְיִינְקִין זואָס דער רבִי זאגַט
 (שיחות הר"ז, סי' מו): "טוֹב לְלִמּוֹד בְּמִהִירָה וְלִבְלֵי לְדַקְּךָ הַרְבָּה
 בְּלִמּוֹד. רָק לְלִמּוֹד בְּפִשְׁיטּוֹת בְּזִרְיוֹת וְלִבְלֵי לְבַלְבָּל דַּעַתּוֹ
 הַרְבָּה בְּשָׁעָת לְמוֹדֹעַ מַעֲנָנִי לְעַנִּין. רָק יְרָאָה לְהַבִּין הַדָּבָר
 בְּפִשְׁיטּוֹת בְּמִקְומָו", עס איז גוט מען זאל זיך צוֹגָעָו אַוְיִגְעָן
 צו לְעַרְגַּעַן שְׂגָעַל אָונֶן גִּישָׁט מְדַקְּךָ זיין צוֹפִיל בְּשָׁעָת מַעַן
 לְעַרְגַּט, נָאָר זָעַן צו פָּאַרְשְׁטִין דַּעַם פִּשְׁטוֹת הַפְּשָׁטָה, "זָאָם
 לְפָעָמִים אִינוּ יִכְׁלֶל לְהַבִּין הַדָּבָר אֶחָד, אֶל יַעֲמֹד הַרְבָּה שְׁם
 וְנִגְּחַת אָזֶה הַעֲנִין וְיַלְמֵד יוֹתֵר לְהַקְּדוֹן", אָונֶן אַוְיָב מַעַן פָּאַרְשְׁטִיטִיט
 גִּישָׁט זָאָל מַעַן גִּישָׁט פָּאַרְבְּעַרְגַּעַן אַסְאָד צִיִּית אַוְיָף דַּעַם
 עַנִּין, עַנְּדַעַרְשׁ זָאָל מַעַן גַּיִן וּוַיְטָעָר, "זָעַל פִּי הַרְבָּה יַדְעַ אַחֲרָ
 כֵּד מִמְּלִיאָה מַה שָׁלָא הָיָה מִבֵּין בְּתַחְתָּה, בְּשִׁלְמָד בָּסֶדֶר
 בְּזִרְיוֹת לְהַקְּדוֹן יוֹתֵר", אָונֶן אוֹ מַעַן לְעַרְגַּט אַסְאָד וּוּעַט מַעַן
 שְׁפַעְטָעָר פָּאַרְשְׁטִין זָאָם מַעַן הָאָט פְּרִיעָר גִּישָׁט אַזְוִי גוט
 פָּאַרְשְׁטָאָגָעָן.

דער רבִי זאגַט דָּאָרט וּוַיְטָעָר: "שָׁאַיְן אַרְיבִּין בְּלִמּוֹד רָק
 הַאֲמִירָה לְבָדָה, לוֹמֶר הַדָּבָרים בָּסֶדֶר", אַפִּילּוּ מַעַן
 פָּאַרְשְׁטִיט גָּאָרְגִּישָׁט - זָאָל מַעַן זָאָן די וּוְעַרְטָעָר, "וּמִמְּלִיאָה
 יְבִין", אָונֶן בַּיִּים סּוֹף וּוּעַט מַעַן פָּאַרְשְׁטִין. "וְלֹא יַבְלַבְלֵל דַּעַתּוֹ
 בְּתַחְתָּה לְמוֹדֹעַ שְׂיִרְצָה לְהַבִּין תְּכָפָה, וּמְחַמְתָּה וְהַיקְשָׁה לֹ
 הַרְבָּה תְּכָפָה וְלֹא יְבִין בָּלְלָה. רָק יַבְנֵים מַהוּ בְּהַלְמָוד וַיֹּאמֶר

בסדר בוריות וממילא יבין", מען זאל נישט וועגן צעראנט, ווען מען זעט או מען פארשטייט נישט וואס מען לערנט, וואס דאס אליענס - או מען וויל גלייך פארשטיין - מאכט או עס זאל ויין שענער צו פארשטיין דאס לערגען, נאר מען זאל בלויו זאגן די ווערטער קסידן און מען וועט שווין פון זיך אליענס פארשטיין, "אם לא בין תכפ' יבין אחר ביה, ואם ישארו איזה דברים, שאוף על פי בן לא יוכל לעמוד על בונתו, מה בכח", און אויב מען פארשטייט נישט דעם ערשותן מאל, וועט מען עס פארשטיין בעים צוויותן מאל; און אויב מען וועט נישט פארשטיין דעם צוויותן מאל איז אויך גאנינשטי, "בי מעלה רבוי הלמוד עולה על הפל, ובמו שאמרו רבותינו זברוזם לברכה (שבת סג: עבורה ערה ט) "לגמר, והדר לסביר, ואף על גב דלא ידע מה קאמער, שאנאמר (תהלים קט. כ): 'גרסה נפשי לתאה', וויל די הייליגע חכמים זאגן, א מענטש זאל קודם אסאך זאגן די ווערטער פון די הייליגע תורה אפילו ער פארשטייט נישט וואס ער לערנט, און דערנאך זאל ער לערגען צו פארשטיין, "בי על ידי רבוי הלמוד שילמד במחירות, זיבחה למד הרבה, על ידי זה זיבחה לער בער במה פעמים אלו הספרים שלומד, לנמרם, ולחרור להתחיל, לנמרם פעם אחר פעם, ועל ידי זה ממילא יבין וכו'", וויל או מען געוואזינט זיך צו לערגען שנגען, קען מען זובח ויין צו לערגען זיער אסאך; מען איז זובח איבערצעיגין יעדע זאך זיער אסאך מאל, בי מען איז זובח דאס צו פארשטיין.

רבי נתן זאנט דארט: "וּדְבָרַהּ הַרְבָּה מֵאָד בְּעִנֵּין זֶה, וְאֵי
אָפָּשָׁר לְבָאָר דְּבָרִים אַלְוּ בְּכַתְבַּה הַיְּטָבָה, אֲבָל בְּאַמְתָה
הוּא דְּרָךְ עַצְתָּה טוֹבָה מֵאָד בְּעִנֵּין הַלְּמֹוד, בַּי עַל יָדֵי זֶה
יכוֹלִים לְזִכּוֹת לְלִימָד הַרְבָּה מֵאָד, לְגַמֵּר בְּמַה וּבְמַה סְפָרִים,
וְגַם יִזְכַּח לְהַבִּין כְּדָבָרִים יוֹתָר מְאָשָׁר הַיָּה לוֹמָד בְּדַקְדּוּק
גָּדוֹל, בַּי זֶה מְבָלְבָל מֵאָד מִן הַלְּמֹוד", רעד רבי האט זיער
אסאך גערעדט פונגעם דורך הלימוד, או מען זאל נישט זוינ
צו פארשטיין גלייך זוען מען לערנט, נאר מען זאל לערגען
אסאך אן פארשטיין, בייז מען זועט זוכה זיין צו פארשטיין.

זוען מען לערגען אויפֿ דעם סדר דורך הלימוד אויז מען זוכה
אנציקומען אסאך מער ווי זוען מען לערגען שטייט און
מען קלערט אריין אין יעַדְעַן זוארט, וואם דאם שטערט נאר
דאם לערגען, "ובמה בני אדם פסקו מלמודם לנמרי על ידי
רבוי דקדוקים שליהם, ומאהמתה לא נשאר בידם", און זיער
אסאך מענטשן האבן אינגןאנצן אויפֿנעעהערט צו לערגען צוליב
דעם וואם זוי האבן געלערנט און געלזועטשט זכו.

"אֲבָל בְּשִׂירְגִּיל עַצְמוֹ לְלִימָד בְּמַהְרוֹת בְּגַפְרַר לְעַיל - בְּלִי
דַּקְדּוּקִים הַרְבָּה, הַתוֹרָה תַּתְקִים בְּזַדּוֹ, וַיַּבְחַח לְלִימָד
הַרְבָּה מֵאָד, גִּמְרָא וּפּוֹסְקִים בְּלִם, וַתְּגַנְּךָ וּמְדָרְשִׁים וּסְפָרִי הַזּוֹהָר
וּקְבָּלָה, וּשְׁאָר סְפָרִים בְּלִם", אֲבָר או א מענטש געווואוינט
זיך צו לערגען שנעלערהייט - אויז ווי אויבן דערמאנט
זועט ער זוכה זיין צו לערגען זיער אסאך: ער זועט לערגען
דיangan צע תורה - גמרא מיט אלע פוסקים, תנ"ך מיט אלע

מִדְרָשִׁים, אֵין זֶה רַק קָדוֹשׁ, וְכֹבֵר מִבָּאָר שִׁיחָתוֹ שֶׁל רַבָּנוֹ זֶה בְּרָכָה, שֶׁטוֹב לְאַדְם שִׁיעַבְרָ בְּחִיּוֹ בְּכָל הַסְּפָרִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקָּדוֹשָׁה", אָזְׁיו וְוי דָעַר רַבִּי הָאָט גַּעֲוָאַלְטַ, אָז מִיר זָאַלְן דִּזְרָה לְעַרְגָּעַן בְּלַת הַתּוֹרָה בּוֹלָה. עַיִן שֶׁם.

אַנְשְׁטָאת רַעַן אֵין וַיֵּד טַעַנְהָעַן מִיט חֲבָרִים וּבוֹ קָעַנְסָטוֹ אֵין דִּי צִיְּמַת עַנְדִּינָן נָאָה אַמְּסָכָתָא אֵין נָאָה אַמְּסָכָתָא. אַשְׁאָד צַו טַעַנְהָעַן מִיט מַעֲנַטְשָׂן בְּכָלָל, בְּפִרְטָא אַינְגָּעָם סְדָר דָּרָךְ הַלִּימָוד, אָזְׁיו וְוי מַזְהָרָא"שׁ זֶה בְּרָכָה שְׁרִיְּבָט אֵין דִּי צְוֹוָה (צְוֹאָת מַזְהָרָא"שׁ, אֹות יַי): "וּבְשַׁתְגִּיעַ לְעוֹלָם הַאֲמָת, אָז תַּיְכְּחוּ צְדָקָת סְדָר דָּרָךְ הַלִּימָוד' שֶׁל רַבִּינוֹ זְלָל", וּעַן אִיר וּעַט אַרְוִיְּפִיקְוִמָּעָן אַיִּיף יַעֲנַע וּעוֹלָט וּעַט אִיר וַיֵּד אַיְּבָעַרְצִיָּין דִּי וּוֹאַרְהִיָּט פִּונְגָּעָם הַיְלִינָן רַבִּינְסָס סְדָר דָּרָךְ הַלִּימָוד, "וְעַל בֵּן מָה וְלֹטָה לְכָם לְהַתְּנוּבָה?!" אָזְׁיב אָזְׁיו פָּאַרְוּאָס זָאַלְט אִיר וַיֵּד טַעַנְהָעַן מִיט מַעֲנַטְשָׂן? "טַעַמוֹ וַרְאוֹ כִּי טֻב הַשֵּׁם, הַרְגִּילָוּ עַצְמָבָם לְזָה וְאָז תְּרָאוּ וְתַרְגִּשׁוּ בְּלַת מִינִי טַעַמִּים בְּחִיּוּבָם", גַּעֲוָאַזְנָט אַיִּיךְ צַו לְעַרְגָּעַן לוֹיִט דָּעַם סְדָר דָּרָךְ הַלִּימָוד, דָּעַמְאַלְט וּעַט אִיר זְעַן אֵין שְׁפִירָן אַלְעַט טַעַמִּים אַיִּיף דִּי וּעוֹלָט, "כִּי הַתּוֹרָה הִיא חִוְתָּנוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, חִוּת גַּשְׁמִי וְחִוּת רַוִּתִּי", וְוַיַּלְדֵל דִּי תּוֹרָה אִיז אָונְגָעָר לְעַבְנָן אַיִּיף דִּי וּעוֹלָט אֵין אַיִּיף יַעֲנַע וּעוֹלָט, דִּי תּוֹרָה גַּעֲבָט אָונְזָן לְעַבְנָן סִי בְּגַשְׁמִיות אֵין סִי בְּרוֹחָנִיות, "אַשְׁרִי מִי שְׁאַיְנוּ מַטְעָה עַצְמָוּ בָּזָה הַעוֹלָם בְּלַל, וַיּוֹדֵעַ אֲשֶׁר עִקָּר הַלִּימָוד הוּא רַק לְעַשׂוֹת רַצְ�נוֹ יַתְבְּרָךְ וְלוֹמָד עַל מְנַת לְקִים מִצְוֹתָיו יַתְבְּרָךְ וְלְעַשׂוֹת נְחַת רֹוח לֹו יַתְבְּרָךְ", וְוַיַּלְדֵל

אייז דעם מענטש וואם לאזט זיך נישט נארן אוין וווײַיסט או
דעָר עִיקָּר לִימֵיד הַתּוֹרָה אייז צי טון דעם רצון פונעם
אייבערשטיין, עיין שם.

דעָר אַיְבָּעֶרְשְׁטָעַר זָאַל הַעֲלָפָן זָאַלְסָט הַאַבָּן הַצְּלָחָה אֵין
אלָלָע עַנְנִינִים.

~~~~~ תקסב ~~~~

וואס טזט מען או מען קען נישט רעדן צום אַיְבָּעֶרְשְׁטָו?

שָׁאַלָּה:

לְכֹבּוֹד דָּעָר רָאֵשׁ יִשְׂבָּה שְׁלִיטָא,

אייך בין אַמִּידָל, אָנוֹן דִּי אַיְנְצִינְסְּטָע זָאַךְ וואם האַלְט מִיךְ בֵּי אִידְיִשְׁקִיעַ
אָנוֹן בְּיִם אַיְבָּעֶרְשְׁטָן אַיְזָאַר דִּי שְׁיעָוָרים פֿוֹגָעָם רָאֵשׁ יִשְׂבָּה שְׁלִיטָא.

אייך האַב זַיִינָר אַשְׁוּעָרָע אָנוֹן בִּיטְעָרָע לְעָבָן, אייך בין פּוֹל מִיטְ יִסְוָרִים
אָנוֹן דַּעֲפָרָעָסִיעַ בְּסֶדֶר, אָנוֹן אייך האַב נִישְׁטָט קִיּוֹן שָׁוָם גַּעֲפִיל צַו לְעָבָן, אייך
וּוֹיִס נִישְׁטָט פָּאָרוֹוָאָס אייך לְעָבָן, אייך וּוֹיִס נִישְׁטָט פָּאָרוֹוָאָס אייך בין גַּעֲבוֹוָרָן
גַּעֲווֹאָרָן אַיִּיף דִּי וּוּעָלָט, פָּאָרוֹוָאָס בין אַיְז אַרְאָפָּגָעָקוּמָעָן דָא זיך צַו
מוֹטָשָׁע מִיט אַזְוִיפִּיל צְרוֹת אָנוֹן יִסְוָרִים?

פָּאָרוֹוָאָס הָאָט דָּעָר אַיְבָּעֶרְשְׁטָעַר זיך אַזְוִי פָּאָרְלִיְּזָט אַיִּיף מִיר? אָנוֹן
די מִצְבָּה אֵין וואם אייך בין, ווי אַזְוִי וּוּעָל אייך קָעָגָעָן חַתּוֹנָה הַאַבָּן? ווי
אַזְוִי וּוּעָל אייך קָעָגָעָן אַזְוִיכְצִיעָן קִינְגְּדָעָר? אָנוֹן דִּי צִיְּט וואם אייך בין אַזְוִי
דַּעֲפָרָעָסִט, אייך בין אַזְוִי פּוֹל מִיט גַּעֲגָעָטוּעָ גַּעֲפִילָן.

דעָר רָאֵשׁ יִשְׂבָּה שְׁלִיטָא וּוּעָט מִיר וּוּאָרְשִׁינְלִיךְ עַנְטָפָעָן צַו מַאֲבָן
הַתְּבּוֹדְדוֹת, רָעַדְן צום אַיְבָּעֶרְשְׁטָן, אַבְּעָר דָּעָר יִצְרָר חַרָּע לְאַזְטָמָר נִישְׁטָט

אָפֶן, אֵיךְ קָעַן מִמְשֵׁךְ נִשְׁטָח עַפְעֲגָעָן דָּאָס מַזְיָּל אָנוּ אַרְויְסְרָעָן אַפְּיָלוּ אֵין
אוֹתָ צָוָם אַיְבָעַרְשָׁטָן, וּוֹעֵן אֵיךְ וּוֹיל אַנְהַיְבָן רַעַדְן צָוָם אַיְבָעַרְשָׁטָן, וּוֹעֵר
אֵיךְ מִמְשֵׁךְ שְׂטוּם, דִּי מַזְיָּל אֵיזֶה מִיר פַּאֲרָקְלָעַבְטָן.

בִּיטָּע הַעֲלָפְטָמִיר, אַ גְּרוֹיְסָן יְוִישָׁר כַּתָּ

תְּשׁוּבָה:

בְּעִירַת ה' יְתָבָרָךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁתָּו וִיקְהָלָ, כ"ג אַדְרָ א', שָׁנָת תְּשִׁיעַת לְפָרָט קָטָן
... תְּחִי'

אֵיךְ הָאָב עַרְהָאָלְטָן אַיְיָר בְּרִיוֹ.

אֵיךְ בָּעַט אֵיךְ וַיַּעַר שְׁטָאַרְק אַיר זָאַלְט אַרְיִינְגְּעָמָעָן אֵין
וַיַּה דִּי אַמְוָנָה אוֹ דָעַר אַיְבָעַרְשָׁטָר פִּירָט דִּי וּוּעַלְט,
דוּרְכָּרָעָם וּוּעַט אֵיךְ בְּעַסְעָר וּוּעָרָן. וּוֹיל וּוֹי מַעֲנְטָש
גַּעַמְט אַרְיַין אֵין וַיַּה דִּי אַמְוָנָה; עָר גְּוִיסָט אוֹ עַס אֵיזֶה גַּאֲרַנְיִשְׁטָט
דָּא אַוִּיפָּה דִּי וּוּעַלְט אָזִיסָעָר דָעַם אַיְבָעַרְשָׁטָן, דָעַר אַיְבָעַרְשָׁטָר
אֵין מַמְלָא בֶּל עַלְמַיִן, וּסְוּבָב בֶּל עַלְמַיִן, וּבְתוֹךְ בֶּל עַלְמַיִן,
אֵין שָׁוָם מַצִּיאָות בְּלַעֲדָיו יְתָבָרָךְ בְּלָל, - דָאָן לְעַבְטָעָר אַ
וַיַּסְע לְעַבְנָן.

מוֹתְּרָא"ש זְבָרָנוּ לְבָרְכָה הָאָט פַּאֲרָפָאַסְט אַגְּנוֹן אַוִּיפָּה דִּי
וּוּעַרְטָעָר אַלְס בְּחוֹר וּוֹעֵן עָר פָּלְעָגָט גַּיְינָן אֵין
וּוְאַלְדָּרָעָן צָוָם אַיְבָעַרְשָׁטָן אַוְן עָר הָאָט מַוְרָא גַּעַהָאָט צָוָם
וַיַּיַּזְרָאֵל אַלְיַינָס אֵין וְוְאַלְדָּה, צְוַלְיבָּה דִּי חַיוֹת וּבָהּ, הָאָט עָר וַיַּה
אוֹנְטָעָר גַּעַזְיַגְעָן דִּי וּוּעַרְטָעָר: "מַמְלָא בֶּל עַלְמַיִן, וּסְוּבָב בֶּל

עלמאַן, וּבְתוֹךְ כֵּל עַלמאַן, אֵין שָׁוֹם מִצְיאוֹת בְּלָעֵדְיוֹ יַחֲרֵךְ
כֵּלֶל, וּבְכֵל תְּנוּעָה וְתְנוּעָה שֵׁם אַלְופּוֹ שֶׁל עַולְםָ", עַר הָאָט
דָּאָס גַּעַנְזִירְטָן אָן אַ שְׂיעָור מַאלָּ, בֵּיז עַר הָאָט שְׁוִין גִּישָׁט
גַּעַהַאָט קַיְינָן שָׁוֹם פְּחַד פֿוֹן קִיְּנָעָם: פֿוֹן דָּעַם אֵין גַּעַוָּאָרָן דֵּי
שִׁינְגָּעָ נִיגָּוּן אֹוִיפּ דֵּי וּוּעַרְטָעָר.

אוֹ אַיר וּוַיְלַט אַרוֹסְגַּיִן פֿוֹן אַיְיָעָר דַּעֲפָרָעָסִיעָ דַּאַרְפָּט אַיר
אוֹיְפּוּכוֹן דָּאָס גַּוְטָם אֵין וַיְהִי: דַּעַר רַבִּי הָאָט אָנוֹן גַּעַגְעָבָן
אַ וּועַג פֿוֹן טְרָאָכְטָן, מַעַן זָאָל קוּקוֹן אֹוִיפּ דֵּי נִיסִּים וּוָאָס דַּעַר
איַיְבָּעָרְשָׁטָעָר טּוֹטָה. דַּעַר רַבִּי זָאָגָט (לְקוּשִׁי מַוְתָּרָן חָלָק אַ, סִינְזָה):
דוֹד הַמְּלָךְ הָאָט שְׁטָעָנְדִּיגְגָּעָוְכְּטָעָפְּעָס גַּוְטָם אֹוִיפּ וּוָאָס עַר
קָעָן דָּאָנְקָעָן דָּעַם איַיְבָּעָרְשָׁטָן, אָפִילּוּ וּועַן דַּעַר איַיְבָּעָרְשָׁטָעָר
הָאָט גַּעַבְרָעְנָגָט אֹוִיפּ אִים שְׁלָעְכְּטָס הָאָט עַר גַּעַוְכְּט אֵין דֵּי
שְׁלָעְכְּטָס עָפְּעָס גַּוְטָם. אָזְוִי וּוּ דוֹד הַמְּלָךְ דָּאָנְקָט דָּעַם
איַיְבָּעָרְשָׁטָן (תְּהִלִּים הַ בָּ): "בָּצָר הַרְחַבָּתְ לִי", רַבּוֹנוֹ שֶׁל עַולְםָ
אַיְדָה דָּאָנָּק דִּיר אֹוִיפּ דָּעַם וּוָאָס אֵין דֵּי צָרָה הַאָסְטוֹ מִיר
בְּרִיתָט גַּעַמְאָכָט.

עַם אֵין גַּעַוְעָן אַ בְּרַסְלָבְעָר חַסִּיד מִיטָּן נָאָמָעָן רַ' אַהֲרֹן
קוּבָּלִיטְשָׁעָר וּבְרוֹנוֹ לְבָרְכָה (דַּעַר שְׁעוּרָ פֿוֹן קָרְבָּה חַסִּיד
רַבִּי לְיִי יְצָחָק בְּעַנְדָּעָר וּבְרוֹנוֹ לְבָרְכָה), דַּעַר רַ' אַהֲרֹן אֵין
גַּעַוְעָן וּיְעָרָ אַ פְּרִילִיכְעָר אַיְדָה, עַר אֵין שְׁטָעָנְדִּיגְגָּעָוְכְּטָעָפְּעָס אַרְוֹם
גַּעַנְגָּעָן מִיט אַ שְׁמַיְיכָל, אָפִילּוּ עַר אֵין גַּעַוְעָן אָן עַנְיִ וְאַבְיוֹן
אוֹן עַס אֵין מַמְשֵׁבְנִישְׁטָט גַּעַוְעָן וּוָאָס אַרְיִין צָו גַּעַמְעָן אֵין
מוֹיל בֵּי אִים אֵין שְׁטוּבָה. וַיְיִן וּוַיְיִבְּלַעַגְטָ אִים בְּסָדָר פְּרָעָגָן:

"אָהָרְן, פָּאַרְנּוֹאָס בִּיסְטוֹ פֶּרְיִילִיךְ, מִיר הָאָבָן דָּאָךְ נָאָרְנִישְׁתָּ?!"
פֶּלְעֵנֶט עַר אַיר שְׂטָעַנְדִּיגְ עַגְּטַפְּעָרָן: "דוֹ גְּלִיבְסְטְ דָּאָךְ עַם
וּוְעַט נָאָךְ זַיִן גּוֹט אַמְּאָלָל, נו, אַיְיךְ בָּאָרְגְּ אֹוִס שְׁמַחָה פֿוֹן
דָּעַמְּאָלָט אֹוִיפְ יְעַצְּטָן; יְעַצְּטָן הָאָבָן מִיר טָאָקָע נָאָרְנִישְׁטָן,
אָכְבָּעָר עַס וּוְעַט נָאָךְ גּוֹט זַיִן, אַזְוֹן דָּעַמְּאָלָט וּוְעַלְן מִיר הָאָבָן
מִימְטָוָס וּוְאָס זַיְהָ צָוֹ פֶּרְיִיעָן, דָּעַרְפָּאָר בָּאָרְגְּ אַיְיךְ שְׁוִין אֹוִס
אָבִיסְלְ פֿוֹן דִּי שְׁמַחָה פֿוֹן דָּעַמְּאָלָט".

אֵיר שְׁרִיְבֶּט אוֹ אֵיר קָעַנְט נִישְׁט עֲפָעַנְעָן דָּאָס מְוַיְל צֹ
רְעַדְן צֹום אַיְבָּעָרְשָׁטָן, דָּאָס אַיְזָנוֹ וְוַיְל אֵיר טְרָאָכְט נָאָר
פְּיוֹן אַיְעָר שְׁלָעָכְטָם, אוֹ אֵיר וּוְעַט אַנְהָזִיבָן וּבָנְן דָּאָס גּוֹטָס
אַיְזָה, אֵיר וּוְעַט קָוְקוֹן אַזְוִיפָה דִּי חָסְדִים וּוְאָס דְּעָר אַיְבָּעָרְשָׁטָעָר
טוֹטָמִיט אַיְיךְ, אַזְיָיךְ אוֹ אֵיר וּוְעַט גְּלִיבָן אוֹ אֵיר וּוְעַט
אַרְוִיסְגַּיְינְן פְּיוֹן אַלְעָשָׁן שְׁנוּעָרִיקִיְיטָן אָנוֹן אֵיר וּוְעַט וּוְעַרְן פְּרִילִיךְ
- דָּאָן וּוְעַט אֵיר שְׁזַוְין קָעַנְעָן רְעַדְן צֹום אַיְבָּעָרְשָׁטָן אָנוֹן אַיְסָם
אלְעָם דְּעַרְצַיְילָן.

דער אײַבעַָשְׁטַָעְר זָאַל אַיִַיךְ הַעֲלֵפְן אַיְר זָאַלְט קָוְקוּן גַּט
אוֹיֶף אַיְיָעָר לְעַבְנָן.

תקסָג

אֲפָשָׁר עַנְדָעַרְשׁ לְעַרְגָּעָן וּוַיִּנְגָּעָר, אֲבָעָר בַּעֲסָעָר פָּאַרְשָׁטִיּוֹן?

שָׁאַלָּה:

לְכָבוֹד דָעָר רָאשׁ יִשְׂבָּה שְׁלִיטָא.

צּוֹם עַרְשָׁט וּוַיְלָאֵיךְ זַיְהָ הַעֲרָצְלִיךְ בָּאַרְאַנְקָעָן פָּאָר אַלְעָ חַיוֹּק שִׁיעָוִרִים וּוָאָס זַעֲגָעָן מִמְּשָׁ כְּמִים קָרִים עַל נְפָשׁ עַיְפָה.

אַיךְ וּוַיְלָאֵרָעָן, אֲזַוְּ וּוַיְאַיךְ לְעַרְןָ בְּרוֹיךְ הַשָּׁם יְעַדְןָ טָאגָ גַּמְרָא מִיטָּהָוּסָה, אַיךְ פָּאַרְשָׁטִיּוֹ בְּרוֹיךְ הַשָּׁם וּוָאָס אַיךְ לְעַרְןָ, אֲבָעָר אַחֲרָ זַעַט מִיר אֹז פָּוֹן דִּי שִׁיעָוִרִים פִּונְגָּעָם רָאשׁ יִשְׂבָּה שְׁלִיטָא זַעַט מַעַן אֹז עַם לְיִנְטָ זַיְהָ עַנְדָעַרְשׁ צָו לְעַרְגָּעָן אַוְיפָּן סְדָר דָּרָךְ הַלִּימָוד, דָּאָס מִינְטָ צָו זַעַנְגָּעָן בְּלוּזָה דִּי וּוּעַרְטָעָר אָן פָּאַרְשָׁטִיּוֹן, אָוָן אַוְיפָּ דָעָם וּוְעָן קָעָן מַעַן עַנְדָרְנָ צָו נַאֲנָז שָׁמָ אֵין אַ כּוֹרְצָעָ צִיְּמָת. אַיךְ מִין אֲבָעָר אֹז עַם אַיז עַנְדָעַרְשׁ צָו לְעַרְגָּעָן וּוּיִנְגָּעָר אֲבָעָר פָּאַרְשָׁטִיּוֹן וּוָאָס מַעַן לְעַרְגָּט, אָפִילָוּ עַם וּוּעַט גַּעַמְעָן לְעַנְגָּעָר בֵּין עַנְדָרִין אָפִילָוּ אֵין מִסְבָּתָא.

מִיר הַאֲבָן בָּאַשְׁלָאָסָן אֹז מִיר גַּוְעָלָן בְּרַעָן דָעָם רָאשׁ יִשְׂבָּה שְׁלִיטָא אֶס מִינְנָגָג אִיבָּעָר דָעָם.

אַיךְ וּוֹאָרט אַוְיפָּ אָן עַנְטָפָעָר, אַ גַּרְוִיסָן יִיְשָׁר בָּה

תְּשֻׁוָּה:

בְּעַזְוָת הָ יְתִבְרָךְ - יּוֹם הָ פָרָשָׁת וִיקְהָל, כֶּ"ג אָדָר אָ', שָׁנָת תְּשָׁעַ"ט לְפָרָט קָטוֹן לְכָבוֹד ... גַּרְוִיסָן יִאָיר

אַיךְ הַאֲבָרָהָאָלָטָן דִּין בְּרִיוֹו.

דָעָם רְבִינְסָ סְדָר דָּרָךְ הַלִּימָוד אַיז אַ דָּרָךְ הַלִּימָוד פָּאָר יְעַדְןָ אַיְינָעָם - מַקְטָן וְעַד גַּדוֹלָ, פִּונְגָּעָם שְׁוּוֹאַכְסָטָן קָאָפָ

ב'ין טיפסן קאף. מה נפשך - דער וואם פארשטייט לערגען, פאר אים זאנט דער רבּי (שיותה תר"ז, סימן ע): " רק יראה להבין הדבר בנסיבות במקומו. ואם לפעמים אינו יכול להבין דבר אחד, אל יעדת הרבה שם וינה אortho העניין וילמד יותר להן", און פאר דעם וואם וויסט גארנישט - ניטהאל די פירוש הmilot - פאר אים זאנט דער רבּי (שם): "שאין צריבין בלמוד, רק האמירה לבד; לומר הדברים בסדר, ומילא יבין".

דער רבּי ויל איין זאך: "מען זאל נישט אויפֿהערן לערגען, צוליב דעם וואם מען ויל בעסער לערגען"; דעריבער בעט איך דיר וויער זאלסט וויטער אנחהאלטן מיט דין שיעור גמרא רשיי תוספות, חוץ מה זאלסטו ויה מאבן שיעורים בכל התורה כולה, או דו פארשטייסט או גוט און או נישט או וויטער גוט. שלמה המלך זאנט (קהלת ז, ח): "טוב אשר תאהו בזה, וגם מה אל תנח את ידה כי ירא אלקים יצא את בכם"; עם איך דא צוית פאר בידע, סי פאר לערגען שנעל און סי פאר לערגען בעיון, אדרבה - צו לערגען וויטער דינגע שיעורים אין גמרא תוספות וכו', אווי ווי דער רבּי זאנט (שיותה תר"ז, שם): "גם צריבין ללמד איך שעור ביום בקצת עין", א מענטש זאל אויך האבן או שיעור צו לערגען אביסל בעיון יען טאג.

אויך זאלסטו לערגען אסאך פרקים משניות און אסאך דפים גמרא - אפילו און פארשטיין, און במשך הימים וועסטו זוכה זיין צו שפירן א טעם אין די הייליגע תורה, דין קאף

וועט זיך דיר עפֿענְגען און דו וועסט פֿאַרְשְׁטִין אלְעַם ווּאַם
דו לערנְסֶט.

זוזאָם זאל אַיךְ דיר זאנַן טֵיעַרְעַר בְּרוֹזְעַר, אוֹ דו וועסט
אנְעַמְעַן דעם רְבִינְסֶס "סְדֵר דָּרָךְ הַלִּימֹוד" וועסטו זוכה
ווין צו מְטִיל זיין בְּכָל הַתּוֹרָה כוֹלָה אָנוֹן דו וועסט האָבָן
אנְגַעֲפִילְטָע טָעַנוּ יְהֻדָּן טָאג וועט דיר זיין אַגְעַפְיָלָט מִיט
תּוֹרָה אָנוֹן צוֹם סּוֹף וועסטו זוכה זיין צו פֿאַרְשְׁטִין נָאָךְ מַעַר
וּוְדי ווּאַם לאָבָן אָפְּ פּוֹנְעָם סְדֵר דָּרָךְ הַלִּימֹוד וּבוּ.

דָּעַר אַיִּבְעַרְשְׁטָע זאל חָעַלְפָּן זאלְסֶט האָבָן הַצְּלָחָה אָנוֹן
אלְעַמְעַנְיָנִים.

תקסיד

וּוְאָס טו אַיךְ וּוְעָגָן מִינְזָה שְׂוּעוּסְטָעַר
וּוְאָס גְּלִיטְשָׁטָט לִיְיַדְעַר אַנוּעָק?

שְׁאָלָה:

לְכָבּוֹד דָּעַר רְאַשׁ יִשְׁיבָה שְׁלִיטָאַיָּא,

אַיךְ בֵּין אַמִּידָל, אָנוֹ אַיךְ שְׁטָאַרְק וַיֵּד מִיט דִּי עַצּוֹת פּוֹן הַיְלָינָן
רְבִינְזֶס זְאוּס אַיךְ הַעֲרָבָה בַּיְדָה גְּעוֹוָאַלְדִּינָעָ שִׁיעָוְרִים.

אַיךְ הַאָבָן אַשְׁׁוּעוּסְטָעַר ווּאַם הָאָט לִיְיַדְעַר אַגְעַהוּיָבָן גְּלִיטְשָׁן פּוֹן
אַיְדִישְׁקִיט, זַי חַבְּרַת וַיֵּד מִיט שְׁלַעַכְטָעַ חַבְּרַתְשָׁעַם, זַי הָאָט וַיֵּד פֿאַרְשְׁאָפְט

.....
בָּה. מַעַר אַבְעָר דָּעַם נְשָׂא אַין דָּעַם חָלָק, מְבַתֵּב תְּקִמָה.

א סְמַרְטְּפָאוֹן אָוָן אֵוָי פֶּאֲרָנוּמְעָן מִיטָּ דָּעַם אָ נָאָנְצָן טָאגָן אָוָן לִיְּדָעַר
אוֹוִיךְ אָוָם שְׁבַתְּ קְוֹדְשָׁ.

עַם טוֹת מִיר זְוִיָּר וּוֹיִיר צַו יָעַן אוֹ מֵיַן שְׁוֹעָסְטָעֶר אַיּוֹ מַחְלֵל שְׁבַת
רְחַמְנָא לִיְצָן, מִינְגָע עַלְפָעָרָן וּוַיְיכָן נִישְׁטָדָעָן אַזְמָעָן אַזְמָעָן
אוֹיֵיב אַזְמָע וּזְאַל וּזְאַל דָעָרְצִיְילָן אַיְבָעָרְדָעָם אַדְעָרְנָמָעָן.

איך אלין וויל נישט זוערן אַפְּגָעִיקִילֶט דורך איר, איך וויל זיך שטארקן צו זיין נאר וואoil און ערליך, און איך האפ או דער ראש ישיבה שליט"א קוועט מיר קענען מHIGH זיין און געבן אן עעה ווי אווי זיך צי פירן אין אונא מצב.

א גראיסן ייִשְׁרֶפֶת

פְּשָׁוֶת:

לפרט קטן בעזורת ה' יתברך - יום ה' פרשת פקודי, א' דראש חודש אדר ב', שנת תשע"ט

... מהי'

אין **הָאֶבֶן עֲרֵה אַלְטִין אַיִלָּעֶר בְּרִיווֹ.**

אייער בריוו האט מיר זייער באָריַרטן; די צער פון וואָס אַיר דערצײַלט אַינְגעָם בריוו, פון אייער שׂוועסְטֶער וּבָוי, השם יַרְחָם - האט מיר געַשְׁטָאָכָן בֵּיז מִין הָאָרֶץ.

הַדָּבָר הַרְאָשׁוֹן זָאָלֶת אִיר וֵיךְ זַיִינָר שְׂטָאָרְקָן וֵיךְ וַיַּיְצָר צַו פִּירָן בְּדָרְךְ הַתּוֹרָה, וַיַּיְלַל נָאָר מִיט דִי תּוֹרָה הָאָט מְעַן אַ לְעַבְנָן עַס אַיְזָא רְחַמְנוֹת אֹיְפָדִי וּוְאָם לְאָזָן אָפְדִי וַוְעֲגָפָן דִי תּוֹרָה, וַיַּיְלַל אֹיְבָמְעַן לְאָזָט אָפְדִי תּוֹרָה - אַיְזָא זַיִינָר בִּיטָּעָר, אַבְעָר אֹז מְעַן הַיְתָדִי תּוֹרָה, בְּפְרָט אֹז מְעַן

הית שְׁבָת קֹדֶש אָוֹן מֵעַן אִיז וַיֵּךְ מַעֲנֵג מִיטָּן שְׁבָת, אִיז דָּעַר אַיְיבָּעַרְשָׁטָר מַזְחָל אֶלְעַ עֲבִירָות אָוֹן גַּעֲבָט דָּעַם מַעֲנֵטָש גּוֹטָס אָוֹן קַיְינַן עַנְדרָע. אָזַוי וַיְיִדְיָה הַיְילִינְגָּעַ חַכְמִים זַאנְגַּן (שְׁבָת קִיחָה): "בֶּל הַמְּשָׁמֶר שְׁבָת בְּהַלְכָתָו - אַפְּיָלוּ עַזְבָּר עַבְזָה זַרָּה בְּדוֹר אַנוֹשׁ, מַזְחָלִין לוֹ", אָוֹן (שם קִיחָה): "בֶּל הַמְּעֵנָג אַת הַשְּׁבָת נוֹתָנֵין לוֹ נַחַלָּה בְּלִי מִצְרִים".

צְנוּזַיְיטָנָם בְּעַט אִיךְ אַיר זַאלְט בְּרַעֲנֵגָעַ נַחַת פָּאָר אַיְיעָרָע עַלְטָעָרָן, אַיר זַאלְט זַיךְ וַיְיִשְׁעָר פִּירָן אַיְידָל אָוֹן גַּיְינַן אַגְּנָעָטָן אַיְידָל - וַיַּעַט אַיר גַּעֲזָנָט מַאֲכָן אַיְיעָרָע עַלְטָעָרָן אָוֹן זַיִ צַוְּגָעָבָן יַאֲרָן צָוָם לְעָבָן. אָזַוי וַיְיִדְרָעָר רְבִי זַאנְט (סְפָר הַמִּדּוֹת, אֹות בְּגָנִים, סִימָן מְבָ): "בְּנִים הַטּוֹבִים, רְפּוֹאָה גְּדוֹלָה לְאָבוֹת", גַּטְעָר קִינְדָּרָע הַיְילָן אֹוִיס דִי עַלְטָעָרָן; זַאנְט נַאֲרַנִּישָׁט פָּאָר אַיְיעָרָע עַלְטָעָרָן בְּנוֹגָע אַיְיעָר שְׂעוּעָסְטָר, עַס וַיַּעַט נַאֲרַנִּישָׁט בְּעַסְטָר מַאֲכָן, עַס וַיַּעַט זַיִ נַאֲר מַאֲכָן שְׁבָרוֹן לְבָן. זַיִ וַיְעַלְןַן דָּאָס נַיְשָׁט קַעֲגָעָן אַרְיֵבָעַרְטָרָאָן, וַיְיִלְלָר דִי גַּרְעָסְטָע צָעָר פָּאָר עַלְטָעָרָן אָזַו זַעַן וַיְיִאָקִינְד גִּיטָּא אָפּוּעָק פָּוּן אַיְדִישְׁקִיָּט, הַשָּׁם יַרְחָם.

אוֹ אַיר וַיְלַט הַעַלְפָוּן אַיְיעָר שְׂעוּעָסְטָר זַאלְט אַיר בְּעַטְנָן דָּעַם אַיְיבָּעַרְשָׁטָן יַעֲדָן טָאגָר אַיר אוֹ עָר זַאלְט אַרְיִינְגְּלִיָּן אָוֹן אַיר אַ רְוַחְתָּה, אַ רְיִינְקִיָּט - אוֹ זַי זַאלְט אַפְּלָאָזָן דִי שְׁלַעַבְטָע חַבְרַטָּעָס, זַי זַאלְט תְּשֻׁוָּבָה טָוָן אָוֹן זַיךְ צְוִירִיקְקָעָרָן צָוָם אַיְיבָּעַרְשָׁטָן. זַאנְט אַיר נַאֲרַנִּישָׁט קַיְינַן מַוְסָּרָה; אַיְיעָר אַוְיְפִּפְרִוְנָג אָוֹן אַיְיעָרָע מַעֲשָׂים וַיַּעַט אַיר צְוִירִיק שְׁלַעַפָּן, זַעַן זַי וַיַּעַט זַעַן וַיְיִשְׁיָין אַיר רְעַדְתָּ, אַיְיעָר שְׁטַעַנְדִּינְגָּעַ שְׁמִיְיכָל אָוֹן אַיְיעָר אַמְוֹנה

עַצְתּוֹ

תקפה

אמונה

שסט

ובטחון - וועט דאס בָּרְעֶנֶגֶן או זאל צוריק קומען. שמוועסט
מייט איר, דערצ'ילט איר מעשיות פון תפלה זואס איר האט
געבעטן אונ דער איבערשטער האט איך געהאלפֿן.

מיר דארפֿן ווינען צום איבערשטן ער זאל רחמנות האבן
אויף אידישע קינדרער: ווער עס וויסט זואס טוט זיך
אָפּ הײַנט... עס פֿאָלַן גַּעֲבָעֵךְ אָוּעָךְ בחורים אונ מײַדְלָעֵךְ
פֿון דִּי שְׁעַנְסְּטָע שְׁטוּבָעָר, בְּפֿרְטָה דָּוָרָה דִּי צָרָה זואס מיר
הָאָבָן אַיִן אָנוּנָאָר דָּוָר - דִּי אַגְּטָעָרְגָּעָט, זואס אַיְגָּמָאָל מְעָן
פֿאָלַט אַרְיַין אַיִן דָּעַם אַיִזְוּעָר שְׂעוּר צְוִירִק צָוּ קְוּמָעָן.
דִּעְרָ אַיְבָּעָרְשָׁטָע זָאָל הָעַלְפָּן אַז אַיִעָר שְׁזָוּעָסְטָעָר זָאָל
תְּשִׁוְבָּה טָוּ בְּקָרוּבָּ.

תקפה

זואס טו איך איז מײַן וויב איז מיך נישט גענוג מכבד?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א

איך האב חתינה געהאט פאר עטלייכע חרשימ צוריק אונ איך שפיר
או מײַן וויב איז מיך נישט מכבד, זי געבט דִּי עַרְשָׁטָע פֶּלְאַיִן קָודָם פֶּאָר
אַיְרָע חַבְּרַטָּעָם, פֶּאָר אַיִר מְשֻׁפְּחָה, אַז עַרְשָׁט דָּעַרְגָּאָךְ קָוּם איך.

איך ווים נישט זואס צו מראכטן אונ זואס צו טוּן ווענן דעם, איך
האָפּ דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר קענען אַרְוִיסְהָעַלְפָּן.

יעשר פָּה

פְּשׁוּבָה:

בְּעֹזֶרֶת ה' יְתִבְרֵךְ - יּוֹם א' פְּרִשָּׁת וַיְקָרָא, ג' אֶדֶר ב', שָׁנָת תְּשׁׁוּעָת לְפָרֶט קָטוּן
לְכָבוֹד ... נָרוּ יָאֵר

אֵיךְ הָאָב עֲרַהָאָלְטָן דִּין בְּרִיוֹו.

דָּאָם וּוֹאָס דָּו שְׁפִירְסְּט אֹז דִּין וַיְיִיב שְׁעַצְטָט דִּיךְ נִישְׁט אָזוֹי
שְׁטָאַרְק אָזָן אֹז אִירָע חַבְּרַטְעָס אֹז מְשֻׁפְחָה וְעַגְעָן
בַּי אִיר פָּאָר דִּיר, אָזָן דָּאָם שְׁטָעַרְטָט דִּיר וַיְיִיעַר שְׁטָאַרְק;
וַיְיִסְן זָאַלְסְטוֹ אֹז אַסְאָה אַינְגָעַלְיִיט גִּיעָן דָּאָם אַרְיְבָעָר נָאָך
דִּי חַתְוִנָּה, עַמְּנַעַט צִיְּיט בַּיּוֹ מְעַן שְׁפִירְט וַיְהִי נָאָנְט אַיְגָעָר
צּוֹם צְוּוִיְּטָן אָזָן מְעַן וַעֲרַט בָּאַקְוּעָם אַיְגָעָר מִיטָּן צְוּוִיְּטָן.

אֹז דִּין וַיְיִיב לְזִיפְט צַו אִירָע עַלְטָעָרָן אָזָן צַו אִירָע גַּעַשְׁוּוִיסְטָעָר
- דָּאַרְפָּ דָּאָם דִּיךְ נִישְׁט בָּאַרְעָן; אַדְרָבָה, פְּרִיְיָ וַיְהִי אֹז
זַי הָאָט מְשֻׁפְחָה, אֹז זַי הָאָט לִיב אִירָע עַלְטָעָרָן אָז גַּעַשְׁוּוִיסְטָעָר,
עַמְּנַעַט אַזְאָר אַמְּלָה פָּאָר דִּיר אֹז זַי הָאָלָט זַיְהָ גַּוְטָמִיט
אִיר מְשֻׁפְחָה, דָּו וַעֲסָט נָאָך אַסְאָה מְרוּיחָ זַיְהָ פַּיְן דָּעָם.

דָּעָר עַיקָּר זָאַלְסְטוֹ זַעַן צַו זַיְהָ אַמְּשְׁפִּיעָן; דָּו זָאַלְסְטוֹ זַיְהָ
דָּעָר וּוֹאָס גַּעַבְט בְּבָוד, דִּוְרְכָּרָעָם וַעֲסָטָוּ אַלְיִינָס וַעֲרָן
מְכּוֹבָד. אָזוֹי וַיְיִחְבְּמִינוּ זְכּוּרָנוּ לְבָרְכָה זַאֲגָן (אַבּוֹת ה, א): "אַיְהוּ
מְכּבָד? הַמְּכּבָד אֶת הַבְּרִיּוֹת", אֹז דָּו וַעֲסָט מְכּבָד זַיְהָ דִּין
וַיְיִב אָזָן דָּו וַעֲסָט אִיר פְּרִיְילִיךְ מַאֲכָן וַעֲטָט דָּאָם צְוִירִיקְוּמָעָן
צַו דִּיר, וַיְיִיל (עִירּוֹבִין יי): "כָּל הַמְּהֻזָּר עַל גַּנְדּוֹלָה", וַעֲרָע עַמְּ
וּבְטָט צַו זַיְהָ גְּרוּיִים, "גַּנְדּוֹלָה בּוֹרְחָת מַפְנָנוֹ", וַעֲטָט קִינְמָאָל
נִישְׁט אַגְּקוּמָעָן צַו דָּעָם, אַבְּעָר "וְכָל הַבּוֹרָח מִן גַּנְדּוֹלָה",

עַצָּתוֹ

תקסו

אָמוֹנָה

שׁועא

דעֶר ווֹאָס זַוְכֶט נִישְׁטַט קֵיִין בְּבָזֶד, עֶר אַנְטָלוֹיֶיפֶט גָּאר פָּוּן
בְּבָזֶד, "גְּדוֹלָה מְחֻזָּת אַחֲרִיוֹ", דָּעֶר ווּעַט וּוּעָרָן גְּרוֹזִים, אַלְעַ
וּוְעַלְן אִים מְכַבֵּד זַיִינָן, אָנוּ דָו וּוּסְטַט זַוְקָן וּוֹאָו דָו קְעַנְסָט
מְכַבֵּד זַיִינָן דִּיִינָן וּוּיְיב אָוּן אַיר פְּרִילִיךְ מַאֲכָן וּוּעַט זַיִדְךְ לִיב
הַאֲבָן אָוּן דִּיךְ הַאֲלָטָן מַעַר פָּוּן אַלְעַמְעָן.

נְאַבָּאַמְּאָל, עַם זָאֵל דִּיר נִישְׁטַט בְּאַדְרָעָן וּוּעָן זַי רַעַדְטָ צָזָ
אִירָע גְּעַשְׁוּוֹיסְטָטָעָר אָוּן צָו אִירָע חַבְּרַטָּעָם, דָּאָס
מִיְינָט נְאַבָּנִישְׁטַט אָוּן זַי דָּאָרָפְ דִּיךְ נִישְׁטַט.

דעֶר אַיְיבָעַרְשָׁטָעָר זָאֵל הַעֲלָפָן זָאֵלְסָט הַאֲבָן הַצְּלָחָה אַיִן
אַלְעַעַנְגָּנִים.

תקסו ~

זָאֵל אַיךְ אַרְוִיסְגִּיָּוּן פָּוּן פּוֹלָל אָוּן גִּיְיָוּן אַרְבָּעָטָוּן?

שְׁאַלְהָ:

לְכָבֶד דָּעֶר רַאֲשָׁוֹן יִשְׁיבָה שְׁלִיטָאָא,

עַרְשָׁטָנָס ווּיל אַיךְ זַיְד בְּאַדְאַנְקָעָן פָּאָר דִּי גַּעֲוֹוָאַלְדִּיגָע שִׁיעּוּרִים פָּוּן
חַיוּק אָוּן הַדְּרָכָה. אַיךְ הַעֶר אָוּס יַעֲדָע גִּיעַשׁ שִׁיעּוּר, אָוּן נִישְׁטַט קֵיִין חִילּוּק
וּוְיַעֲבָרָאָכָן אַיךְ בֵּין - וּוּעַט דִּי שִׁיעּוּר מִזְקָה אַלְעַז מְחֻזָּק זַיִינָן אַיְופְּהִיְבָּן,
עַם בְּרַעְנָנָט אַרְיִין אַיִן מִיר אַמְּזָרָאַדִּיגָע שְׁמָחָה אָוּן חַיוּק וּוּיְיטָעָר אַנְגָּנִין.
אַיךְ הַאֲבָפְּרָוָה הַשְּׁמָ אַגְּנָעָהְוִיְבָן אַשְׁעָוָר אַיִן נַגְּה, אַיךְ הַאֲבָפְּשָׁוִין גַּעַנְדִּיגָט
יַהְוֹשָׁע אָוּן שׂוֹפְטִים, אָוּן אַיךְ הַאֲלָט אַינְמִיטָן סְפָר שְׁמוֹאֵל.

יעצט צו מײַן שאלה. איך לערן אין כוֹלֶל פֿאַרְמִישָׁאָג, און נאַכְמִיטָאָג אַרְבָּעַט אֵיךְ. לְמַעַשָּׂה אֲבָעָר, זֶעָ אֵיךְ נִישְׁטָּה קִיּוֹן תְּבִלִּית אֵין זִיכְּן אֵין כוֹלֶל פֿאַרְמִישָׁאָג, איך קָעָן נִישְׁטָּה לְעַרְגָּעָן דָּאַרְטָּמִינְג שְׁיֻעוּרִים - אַ בְּלָאת גְּמָרָא מִיטּ חַוְמִישׁ רְנַשׁ", תְּהִלִּים אָונְנִי", אָונְ אַזְוִי וּוּיְיטָר. איך מוֹ לְעַרְגָּעָן דִּי שְׁיֻעוּרִי הַפּוֹלִיל; איך הָאָבּ נִישְׁטָּה צְפִיל גַּעֲדָוֵל דָּעַרְצָו אָונְ אֵיךְ שְׁמוּעָס אַסְאָק אַינְמִיטָּן לְעַרְגָּעָן. איך מִינְיָן אוֹ דָּאָס בְּעַסְטָע וּוְאַלְטָגְעָן פָּאָר מִיר צַו גַּיִן אַרְבָּעַטְן גַּעַתְּעִירִיג אָונְ הַאָבּן מִינְיָן אַיְגָעָן שְׁיֻעוּרִים צַו לְעַרְגָּעָן יַעֲדָן טָאגּוֹן.

פָּאָר מִינְיָן שְׁוֹועָר וּוּעָט אֲבָעָר לְכָאָזָה אַבְּיִסְלָ שְׁטָעָרָן אוֹ אֵיךְ גַּיְיָ אַרְוִוִּים פַּיְן כוֹלֶל, וּוְיל אֵיךְ וּוַיְסָן וּוְאַם עַם אֵיזְדִּי רִיכְטִינְג זַאַךְ צַו טָנוֹן.

יַיְשֵׁר פָּחָ

תְּשׁוּבָה:

בְּעֹזֶרֶת ה' יְתִבְרֶךָ - יוֹם א' פְּרִשְׁתָּו וַיְקָרָא, כ' אַדְרָ ב', שָׁנַת תְּשׁוּבָה לְפָרֶט קְטוּן
לְכָבּוֹד ... נָרוּ יָאִיר

אֵיךְ הָאָבּ עַרְהָאַלְטָן דִּיְין בְּרִיוֹו.

וַיְיִסְן זַאֲלִסְטוֹ אוֹ דִּי עַרְגְּסַטָּע זַאֲךְ אַיְזָן צַו גַּיִן לִיְידִינְג; אַלְעָ
פְּרָאָבְלָעַמְעָן קוּמָעָן פָּוָן גַּיִן לִיְידִינְג. אוֹ מַעַן גַּיִיט לִיְידִינְג
קוּמָט מַעַן צַו טָנוֹן עֲבִירֹות אָונְעַם בְּרַעֲגָט אַלְעָ שְׁלַעַבְטָס
פָּאָרֶן מַעֲנַטְשָׁה. אַזְוִי וּוְיַחְמִינוֹ זְכָרוֹגָם לְבָרְכָה זָאָגָן (בְּתוּבָות
נְטוּ): "הַבְּטָלָה מִבְּיאָה לִיְדִי זְמָה וְלִיְדִי שְׁעָמָנוּם", אוֹ מַעַן בְּטָלָט
דִּי צִיִּיט קוּמָט מַעַן צַו עֲבִירֹות אָונְעַם וּוּעָרָט דְּעַפְרָעָסְט.

עַם אַיְזָן זַיְבָּעָר אוֹ דַו זַאֲלִסְטָן זַעַן אַגְּזָוְפּוֹלָן דִּיְין טָאגּוֹן; זַאֲלִסְטָן
לְעַרְגָּעָן דִּיְין אַיְגָעָן שְׁיֻעוּרִים בְּסָדָרָן אָונְ גַּעַמְעָן אַזְוִי

אַרְבָּעַט, וויל (אבות ב. ב): "יִפְהָ תַּלְמוֹד תֹּרֶה עַם דָּרֶךְ אֶרְזֵי", עַם אַיז גוֹט פָּאָרְזֵן מַעֲנְטֵשׁ עַר זָאַל לְעַרְגָּעַן אָוּן אַרְבָּעַט, "שִׁינְגַּעַת שְׁנֵיָהֶם מַשְׁבְּחַת עָזֵן"; 'מַשְׁבְּחַת' אַיז דָּעַר זַעַלְבָּעַר לְשָׁוֹן פֿוֹן 'שְׁבָחָה', אוֹ מַעַן אַרְבָּעַט אָוּן מַעַן לְעַרְגָּט - פָּאָרְגָּעָסְט מַעַן צָו וַיְנִידִין, אָוּן מַעַן הָאָט נִטְאָמָּאָל קִיּוֹן צִיּוֹן צָו וַיְנִידִין.

בְּנוֹגָעַ דִּין שְׁוֹועָר וּכְוֹ; אַ שְׁוֹועָר קָעַן מַעַן נִישְׁטָט אַפְּנָאָרָן, יַעֲדָעָר שְׁוֹועָר וַיְיִסְטְּ פִּינְקָטְלִיךְ דָּעַר מַצְבָּה מִיטָּזֵן אַיְיךְעַם - צַי עַר לְעַרְגָּט אַדְעָר עַר גִּיּוֹת לִיְּדִיגָּג, מִיטָּזֵן דָּעַם וּוּאַם דַּו זִיצְטָא אַין כּוֹלָל אָוּן דַּו בְּטַלְסָט צִיּוֹת וּכְוֹ - זַעַסְטָא אַים נִישְׁטָט מַאֲכָן קִיּוֹן נְחַת. דָּעַרְיַבָּעָר זַאְלָסְטוֹ שְׂזַוְן זַוְּכָן עַפְּעָם מִיטָּזֵן וּוּאַם אַנְצּוֹפּוֹלָן דִּינָעַ שְׁעָוֹת.

אוֹ דַּו זַעַסְטָא גִּיּוֹן אַרְבָּעַט, זַיְה פִּירָן מִיטָּזֵן יַרְאָת שְׁמִים אָוּן דַּו זַעַסְטָא אַיְסְנִיצָן דִּין צִיּוֹת; יַעֲדָע אַיְבָּרִינָעַ מִינְוֹט זַעַסְטָא לְעַרְגָּעַן דִּינָעַ שִׁיעָוִרִים בְּסִדְרָן, חֻמְשׁ רְשֵׁי מִיטָּזֵן תְּרִגּוּם אַיְנְגָעַטְיִילָט אַיְפָּזָן טָאגָן: זַונְטָאָג בֵּין שְׁנֵי, מַאְלָטָאָג בֵּין שְׁלִישִׁי אָוּן אַזְוִי וַיְיִטְעָר, אַזְוִי אַזְוִיךְ זַעַסְטָא זַאְגָן פְּרָקִים מִשְׁנִיות, דָּפִים גְּמָרָא אָוּן קַאְפִּיטְלָעָה תְּהָלִים - זַעַסְטָא מַאֲכָן נְחַת פָּאָר דִּינָעַ עַלְטָעָרָן אָוּן פָּאָר דִּין וַיְיִבְּסָ עַלְטָעָרָן; אַלְעָזָן וּוּעָלָן הַאֲלָטָן פֿוֹן דִּיר.

בּוֹלָל אַיז גַּעַמָּאָכְט נָאָר פָּאָר אַיְנְגָעַלִּית וּוּאַם נְפָשָׁם חַשְׁקָה בְּתֹרֶה, זַיְה לְעַרְגָּעַן אָוּן קִיּוֹן הַפְּסָקָא נַאֲגָן טָאגָן.

תקסז

וְיָאָזְזֵי קָעָן אִיךְ הָאָבָן אֲ טֻם אַיְן לְעַבּוֹן?

שָׁאַלָּה:

לְכָבוֹד דָּעָר רָאשׁ יִשְׂבָּה שְׁלִיטָא,

אִיךְ בֵּין אֲ בָחָור פָּנוּ יְרוּשָׁלָם עִיר הַקָּדוֹשׁ, אִיךְ וּוְאַלְפָעָר זֶה אַרְוִים
פָּנוּ אַיְן יִשְׂבָּה צָוָמָן צָוָמָן. אַיְן שִׁיעָור אֲ בֵּין אִיךְ גָּעוּונָן אַיְן אַיְן יִשְׂבָּה,
אַיְן שִׁיעָור בְ' אַיְן אֲ צָוָמָטָע יִשְׂבָּה, אָנוּן יַעַצְתָּ אַיְן אֲ דָרִישָׁעָ יִשְׂבָּה; אִיךְ
שְׁפִיר אֹז מִיר גַּיְיט עַס נִישְׁטָט.

אִיךְ הָאָבָן נִישְׁטָט קִיּוֹן חַשְּׁקָן צָו לְעַרְגָּעָן, קִיּוֹן חַשְּׁקָן צָו דָאָוָעָגָעָן אַיְן
תְּפָלִין לְיִינָן, אַיְן בְּכָלְלָה הָאָבָן אִיךְ נִישְׁטָט קִיּוֹן סִיפּוֹק פָּנוּ קִיּוֹן שָׁוָם זֶה אַיְן
לְעַבָּן. וּוּעָן אִיךְ וּוְיל שְׂוִין גַּיְינָן רַעַדָּן אַבְּיָסָל צָוָמָן אַיְבָּעָרְשָׁטָן, שְׁפִיר אִיךְ
וּוְיִשְׁטָר אֹז דָעָר אַיְבָּעָרְשָׁטָר וּוְיל מִיקְ פְּשָׁוּטָן נִישְׁטָט אַוְיסָהָעָן.

עַס אַיְן נִישְׁטָט אֹז אִיךְ בֵּין אֲ לִיְדִינְגִּיעָר אַיְן אִיךְ הַאַלְטָט נִישְׁטָט בֵּין
גָּאַרְגִּישָׁטָט, וּוְיל בָּאַמְתָּה צִימָט מִיר מִין הָאָרֶץ וּוְיִשְׁרָ שְׁטָאָרָק צָו וּוּעָלָן וִיְין
גַּוְתָּה, צָו וּוּעָלָן וִיְין עַרְלִיךְ אַיְן צָו הָאָבָן עַפְעָם אֲ תְּכִלָּתָה אַיְן לְעַבָּן, אַבָּעָר
עַס גַּיְיטָמָר נִישְׁטָט. אִיךְ פָּאַרְשָׁטָיִי נִישְׁטָט פָּאַרְוּאָס פְּוִינְקָט אִיךְ בֵּין
אוֹסְגָּעָקְלִיבָן גַּעַזְוָאָרָן צָו וִיְין דָעָר לָא יַצְלָה, צָו וִיְין דָעָר וּוְאָס טְוִינְגָט צָו
גָּאַרְגִּישָׁט, וּוְאָס מַוְּנָּאָבְלָוִיפָּן דִּי וּוְיִנְטָט, דָעָר וּוְאָס מַוְּנָּאָס כּוֹקָן בְּלָ דָבָר אַסְוָר.

אִיךְ גַּלְיִיב אֹז דָעָר רָאשׁ יִשְׂבָּה שְׁלִיטָא וּוּעָטָמָר הָאָבָן וּוְאָס צָו
וְאָגָן, עַפְעָם אַנְצָחָה אַנְצָחָה אֹז וּוּגָג וְיָאָזְזֵי אִיךְ אַיְיךְ זֶאָל קָעָגָעָן מְצָלִיחָי וִיְין
אַיְן לְעַבָּן.

אֲ גַּרְוִיכָן יִשְׁרָ פָּחָ

תשובה:

בעצורת ה' יתברך - יום ב' פרישת ויקרא, ד' אדר ב', שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... נרוי אייר

איך הָאֵב עַרְהָאַלְטָן דִּין בְּרִיווֹ.

או דו ווילסט מצליה זיין אויסנוצן דיבגע יונגע יארן ווי
עם דארפ צו זיין זאלסטו אנטגעמען דעם הייליגן רבינ'ס
ספר דרכ הילמוד. דער וואס לערנט אויפן 'ספר דרכ
הילמוד' פון רבין (פמברג בשוחות הרן, סיטו ע) ווערט מיט די
צייט מישב: מען אייז זובה צו ווערן א רואינער מענטש,
מען שפירט א טעם איין לעבן און מען שפירט שווין נישט
וואי דער איבערשטער וויל נישט אויסעהרן, מען הזיבט אן
שפירן ווי מען אויזיא ווערד.

דערפֿאָר זאָלְסְטוּ זיךְ מַאֲכֵן אֶשְׁיַעַר אֵין לִימֹוד מְשֻׁנִּיות;
מְשֻׁנִּיות וּוּעַט דִּיר אָוִיסְרִינְגְּן אֵין דָו וּוּעַסְט שְׂזִין
נִישְׁט שְׁפִירְן בַּי זיךְ אָוֹן דָו בִּיסְט גָּאָרְגִּישְׁט וּוּעָרד. "מְשֻׁנָּה"
אֵיזְ דִּי אָוְתִּיות "מְשֻׁנָּה"; מְשֻׁנִּיות אֵיזְ מְשֻׁנָּה דָעַם מְעַנְטֵש אֵין
מְאַכְט אִים רַיְין. אָזְוִי אָזְיךְ הָאָט מְשֻׁנִּיות אָסְנוֹלָה אָוּ עַס
שְׁלַעַפְט אֲרוֹזִים דָעַם מְעַנְטֵש פָוּן דִּי טִיפְסְטָע בְּלָאָטְעָ; הָעַלִית
מְן שְׁאָול נְפָשִׁי (תְּהִלִּים ל, ד), אָיו דִּי רַאֲשִׁי תִּיבּוֹת: 'מְשֻׁנָּה',
מְשֻׁנִּיות גַּעַמְט אֲרוֹזִים דָעַם מְעַנְטֵש פָוּן דִּי טִיפְסְטָע שְׁמוֹצִיגְסְטָע
פְּלַעַצְעַר וּוֹאוּ דָעַר מְעַנְטֵש אֵיזְ רַחְמָנָא לְצַלְןָן אַרְיִינְגְּעַפְּאָלָן.

פרזיביר צו זאנן יעדן טאג אַבעָן פֿרְקִים מְשֻׁנִּיות; או מען זאנט יעדן טאג חַי פֿרְקִים מְשֻׁנִּיות מאכט דאס

לויטער דעם מענטש און עס געבט אים צויריק דעם מה. וויל ווען א מענטש זינדיגט אין די עקלדייגע עבירה פון פנים הברית - הוצאה ערע לבטלה רחמנא לאן, ווערט אים אויסגערטין זיין מה-מחשבה, וויל די ערע קומט פונעם מה, דעריבער או מען זינדיגט ווערט דער מה אויסגערטיקנט ובעו, און או מען זאנט אסאך פרקים משניות באקומט מען צויריק א קלארע מה.

אויך זאלסטע זאנט אסאך דפימ גمراה יעדן טאגן; וויל דער רבוי זאנט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן ריד): "תלמוד בגימטריא אותיות של שמה לילית, על בן יש בה בלמוד התלמוד להכני עotta", תלמוד באטרעפט די זעלבא ווי די נאמען פון די קליפה וואם מאכט א מענטש זינדיגן אין פנים הברית; או מען לערגט גمراה או מען מבניע די קליפה, זוי ווערן בעפרא בעלא מא.

או דו וועסט טו זואם שטייט אין דעם בריוו וועסטו שפירות חשוב בי דיר.

תקסח

ווען און זויפיל דארף פען געבען מעשר?

שאללה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

זום ערשות מוויך זיך באדראנקען פאר מײַן לֻעָבֶן, מײַן מאָס לֻעָבֶן
און אונגעער משפחהָס לֻעָבֶן, וויל נאָר די שיעורים ענגן אונגעער חיזוק
אין לֻעָבֶן, דאס געבעט אוננו די כה און די שבל אַגְּזִינְגִין אין לֻעָבֶן און
מצלייח זיין אין לֻעָבֶן מיטֵן אַיְבָּעָרְשְׁטָןָס היילך.

איך האב א שאלה ווענן מעשר געלט. אלס מיידל פֿלְעָג איך אלץ
געבען מעשר פֿון די געלט וואָס איז האב פֿאָרדִינְט, אַבְּעָר נאָד די חרטעה
האט מײַן מאָן מיר געאנט או אוייב מען קען נישט געבען דארף מען
ニישט געבען, און איז איז עס געבליבן או מיר געמען נישט אַראָפּ קייז
מעשר, נאָר מיר געבען סְתָמְצָה ווען עס קומְט אונגעער אַ צוועק. האב
איך געווואָלט פֿערען אוייב דאס איז טאָקָע אַיסְגָּעָהָאלְטָן, און וואָס איז
אמְתָּדִינְג דער ענגן ווען און ווי איז מען דארף געבען מעשר.

א גרויסן ייְשָׁר פָּה

תשובה:

בְּעֹזֶרֶת ה' יְתִבְרֹךְ - יּוֹם ב' פְּרִשְׁתָּו וַיְקָרָא, ד' אֶדְרָ ב', שִׁנְתָּת תְּשׁׁוּעָת לְפָרָט קְטוּ
מְרֻת ... פְּהִי

איך האב ערחהאלטן אַיְיָעָר בְּרִיווֹ.

איך פְּרִיּוֹ זיך זיַעֲרָ צו הַעֲרָן או אַיר מִיט אַיְיָעָר מאָן און
איַיְעָר גָּאנְצָעָהָסְטָהָס זענגן זיך מְתִיעָ און מְתַוק מיטֵן
הַיְילְגָּן רְבִינְסְסְטָעָר.

זוען די ڦוعلט ڦואلهت ڦעוויست ڦואם ڏدر ڦبي ڦعبט אונ
ڦואلهتن ڦالع ڦעקומען צום ڦביין אונ ڦالع ڦואلهتن
ڦעלערנט די ספרים פון ڦביין; ڦוער וויל ڦדען ڦישט האבן א
גוט ڦעבן? ڦעדער וויל ڦאך האבן א ڦהים טובים. נאר די
סיבה פארנוואס ڦענטען ڦשטייען אָוועק פון ڦביין אונ פון
ברסלב'ער חסידים איז ڦויל ڦמען ڦעדט אויף אונ אסאך
לְשׁוֹן הָרָע, ڦעריב'ער האבן ڦענטען מואר פון 'ברסלב'.
אָבָעָר ڦוען ڦמען ڦואלהت ڦזוען ڦעוויست ڦעם אָמָת ڦואם טומ
זיך איז ברסלב ڦואلهتن ڦالع ڦעקומען צום ڦביין.

بنגען מעשר וכו'; דאס איז א ڦיאלה ڦואם איז נגען פאר
איייר מאן. ڦעם ڦוענדט זיך צי ڦר ڦאט חובות וכו'
צי ڦר ڦאט פרנסה וכו', אויב ڦמען ڦאט חובות אונ ڦמען
ڦאט ڦישט קיין פרנסה וכו' - איז ڦמען פטיר פון ڦעבן מעשר,
ڦעמאלהט איז ڦמען יוצא די מצוה פון ڦזכחה מיט אפאר
פרוטות, ڦואם איז ڦעם איז ڦעדער איד מהויב, אפילו ڦמען
ڦאט ڦישט קיין ڦעלט.

או איר ווילט מצליח זיין אונ האבן פרנסה بشפע ڦאלט
oir מיט איייר מאן אונ קינדרער זיך פארגעמען צו
ٻענטען بרכת המזון איז א ٻענטענער פון אינגעוויניג, דורךדען
וועט איר וווען ריבך. מוזרא"ש פלענט זאנן או ڦר ڦאט
זוכה געוווען צו א גרויסע עשורות וויבאלד ڦר ڦאט זיך
עונגעוואוינט צו ٻענטען נאר אינגעוויניג איז א ٻענטענער;
דאס ڦועט זיך ڦעבן גראום شפע, או איר ڦועט האבן צו
ڦעבן מעשר אונ נאך ڦמער ווי מעשר.

עַצְתּוֹ

תקסט

אמונה

שעת

אויך זאלט איר פֿרַויִילִיךְ מיט אלע אַיעָרֶע בּוֹחוֹת צו זיין
פֿרַויִילִיךְ אוין פֿרַויִילִיךְ מאָכָן אַיעָרֶע מאָן אַין קִינְדָּעֶר.
דעָרֶ רְבִי זָאנְגַּט (לקוטי מַעֲרֵז חַלְק א', סימן סט): "עִזָּקֶר הַעֲשִׂירָות
בְּאָה בְּזִכְוֹת הָאָשָׁה"; או די פֿרַויִילִיךְ זָאנְגַּט דַּעֲרֶ
מאָן פֿרַויִילִיךְ, ווַיַּיְלַעַס וַיַּעֲרַט אִים גַּתְרַחְבֶּז זַיִן דְּעַת, דַּוְרְבָּדָעָם
אייז פָּעָן מַצְלִיחָה. אווי ווי דַּעֲרֶ רְבִי זָאנְגַּט (ספר המרות אוות שמה
חלק ב', סימן א): "מֵי שָׁהָוָא שְׁמָחָתְמִיד, עַל יָדֵי זֶה הוּא מַצְלִיחָה".

דעָרֶ אַיְבָּעָרְשְׁטָעֶר זָאלֶ הַעֲלָפָן אַיר זָאלֶט הַאָבָן הַצְּלָחָה אַין
אלע עֲנֵנִים.

תקסט

וואָזְזִי קָעָן אַיך ווַיְסַן אַוְיף זִיכְעָר אָז מַיִן תְּשֻׁבָּה אַיז לְשֵׁם שָׁמִים?

שְׁאָלָה:

לְכֹבֵד דַּעֲרֶ רְאֵשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אייך בין אַפְּרוֹיַן אָנוּ אַיך מוֹזֵה בְּאַדְאַנְקָעָן פָּאָר די שְׁיעָוָרִים אוֹן די
נִינְגִּינִים, ווי דַּעֲן צו מַיִן גְּשָׁמָה, ווי נַעֲבָן מִיר חַיוֹק אַין לְעָבָן אוֹן ווי
דַּעֲרַגְגַּעַטְעָרָן מִיר צוֹם אַיְבָּעָרְשְׁטָן.

אייך האָב ברוך השם אַנְגָּעוּהוּבָן תְּשֻׁבָּה צו טוֹן, אייך האָב ברוך השם
צְוִירִיק אַנְגָּעוּהוּבָן הַיְּטָן שְׁבָת אָנוּ אייך פֿרַויִבִּיר צו זַיִן עַרְלָדֶק אָנוּ ווְאוֹילֶן.
אַבְּעָר ווי מַעַר אייך שְׁטָאָרֶק ווי אַין מַצּוֹת אָנוּ ווי צו הַיְּטָן פָּוֹן עַבְּרוֹת,
אַלְעַז מַעַר הַוִּיב אַיך אָנוּ שְׁפִירָן שְׁלַעַבֶּט אַין הַאָרֶץ צִי אַיך גַּי אַוְיפָּז
רִיבְּטִינָן ווּגעַן.

די סיפה זואס האט מיך געמאכט תשובה טוּן אוֹז נאָר ווייל אַיך בֵּין געוווען זיינער דעפֿרעדט, אַיך האָב נישט געהאט קיינַן סיַפּוק אַין לְעֵבֶן, אָונַן אַיך האָב געהערט פונגס רָאַשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיטָה אָז דָּאַס קָומְטָה ווייל די נְשָׁמָה אוֹז הַונְּגַעֲרִיגָה, אָונַן אוֹז מְעַן פִּירְטָה וְזֶה נִישְׁט אַוְיףָה ווי עַס דָּאָרְפָּה צָו וַיַּיְן ווערט מְעַן דעפֿרעדט, דָּאַס האָט מִיר געגעבען די שְׁטוֹפָה צָו אַנְהָוִיבָן וַיַּיְן וואֹיל אָונַן עַרְלִיךְ, נָאָר בְּדִי צָו הַאֲבָן אָז גַּטְעָ אָונַן גַּעַשְׁמַאַקָּעַ לְעֵבֶן.

יעצט הויב אַיך אָונַן טראכְטָן צָי דָּאַס אַיז טַאַקָּעַ רִיכְטִינַג, אָפְּשָׁר האָט דָּעַר אַיְבָּעַרְשְׁטָעַר נִישְׁט קיינַן נְחַת רָוַח פּוֹן מִיר - אָז די גַּאנְצָעַ סיַבָּה זואס אַיך האָלְטָה זַיְךְ וואֹיל אָונַן עַרְלִיךְ אוֹז נָאָר פָּאָר מִין אַיְגַּעַנְעַה הַנְּאָה צָו קָעַגְעָן הַאֲבָן אָז גַּטְעָ נְוָט לְעֵבֶן.

אַיך האָפְּ דָּעַר רָאַשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיטָה אָז גַּעַטְמַעְטָה עַלְן.

אָ גְּרוֹיְסָן יְיַשְׁרָר בָּהּ

תשובה:

בְּעֹזֶרֶת ה' יְתִבְרֹךְ - יּוֹם ב' פְּרִשְׁתָה וַיְקָרָא, ד' אָדָר ב', שְׁנִית תְּשִׁיעַת לְפָרֶט קָטוּן מְרֻתָּה ... תְּחִי'

אַיך האָב עַרְהָאָלְטָן אַיְיָר בְּרוּוֹ.

זואויל אוֹז אַיך אָונַן וואֹיל אוֹז אַיְיָר חָלָק אוֹ אַיר האָט אַפְּגַעַלְאַזְט אַיְיָר עַלְטָע מְעַשִּׁים, אַיר האָט תשובה געטן אוֹז זַיְךְ צוֹרִיק גַּעַקְעַרְט צָום אַיְבָּעַרְשָׁטָן.

זואם זאל אַיך אַיך זָאנַן, מִיר קָעַגְעָן זַיְךְ נִישְׁט פָּאַרְשְׁטָעַלְן דָּאַס גְּרוֹיְסְקִיְּטָה פּוֹן תשובה. די הַיְלִינָּעַ חַבְמִים זְכָרוֹנִים לְבָרְכָה זָאנַן אָונַן (ברכות לד): "מִקּוֹם שְׁבָעֵלי תשובה עַמְּדִין

אין צדיקים גמורים יכזין לעמוד בו", צדיקים קענגן נישט אַנְקָוּמָעַן אָזֶוי הָיִךְ וְוָאֵו דֵי מַעֲנְטָשָׁן וְוָאֵס טַעַן תְּשׂוֹבָה קוּמָעַן אָזֶן; נָאֵד זָאָגֶן חַזְוָל (פְּסִיקָתָא דְּרָב בָּתָּא): "גַּדוֹל בְּזָהָה שֶׁל תְּשׂוֹבָה", שְׁבִין שָׁאָדָם מַתְּרַחֶר בְּלָבֶו לְעַשְׂוֹת תְּשׂוֹבָה, מִיד הִיא עַזָּה לֹא עַד עַשְׂרָה יָמִים, וְלֹא עַד עַשְׂרִים וְלֹא עַד מֵאָה, אַלְאָ עַד מַהְלָךְ חַמֵּשׁ מֵאוֹת שָׁנִים; וְלֹא עַד רַקְיעָ רָאשָׁן וְשָׁנִי, אַלְאָ שְׁהִיא עַזְמָרָת לְפָנֵי בְּסָא הַכְּבָוד", תְּשׂוֹבָה אָזֶוי אָזֶן גְּרוּזִים, אָזֶן וְוָי נָאֵר אַ מַעֲנְטָשָׁן טְרָאכֶט בְּלוֹזִין פָּזָן תְּשׂוֹבָה - עַר וּוְיל זְיַה צְוִירִקְקָעָרָן צָום אַיְבָעַרְשָׁטָן, קוּמָט עַר גְּלִיךְ אָזֶן צָום בְּסָא הַכְּבָוד.

כָּל שְׁבָן וּוֹעֵן אַ מַעֲנְטָשָׁן הוֹיְבָט אָזֶן הַיְּטָן שְׁבָת אָזֶוי אִים דָעַר אַיְבָעַרְשָׁטָעָר מַזְחָל אַלְעָ עַבְירֹות אָזֶן מַעַן אָזֶוי וּזְבָה אָפְצֻוּמָעָקָן אַלְעָם וְוָאֵס אָזֶוי גַּעַוּעַן. אָזֶוי וְוִי דֵי הַיְּלִיגָע חַכְמִים זָאָגֶן (שְׁבָת קִיחָה): "כָּל הַשּׁוֹמֵר שְׁבָת בְּהַלְכָתוֹ, אַפְּילָו עַזְבָּד עַבְזָה זָרָה בְּדָוָר אַנוֹשׁ מַזְחָלִין לוֹ", וּוֹעֵר עַם הִיט שְׁבָת אָזֶוי אִים דָעַר אַיְבָעַרְשָׁטָעָר מַזְחָל אַוְיפָּ אַלְעָ וּיְגַע עַבְירֹות; אַפְּילָו עַר אָזֶוי זְיַעַר זְיַנְדִּיג אָזֶן עַר הָאָט גַּעַדְגַּט עַבְזָה זָרָה רַחְמָנָא לְצָלָן - מַעֲקָט מַעַן אַפְּ אלָעָם וְוָאֵס עַר הָאָט גַּעַטְוֹן.

אַיְיךְ זֶע אָזֶן פָּאַרְשָׁטִי אָזֶן דָעַר יִצְרָא הָרָע וּוְיל אַיְיךְ צְוִירִקְקָשְׁלָעָפָן צָו אִים: עַר הָאָט גַּיְשָׁט לִיב וְוָאֵס אִיר הָאָט גַּעַטְוֹן, דָעַר יִבְעַר בְּרַעֲנַגְט עַר אַרְיָין אַיְיךְ סְפִיקָות אָזֶן בְּלָבּוּלִים, אִיר טְרָאכֶט: דָעַר אַיְבָעַרְשָׁטָעָר דָאָרָפָ מִיךְ יָא? דָעַר אַיְבָעַרְשָׁטָעָר דָאָרָפָ מִיךְ נִישְׁטָן? 'עַם הַיִּסְטָם אַמְתָע' תְּשׂוֹבָה?

אָדָעֶר אָפְשָׁר אֵיזֶה עַם אָפְלַשְׁעַ תִּשְׁוֹבָה? דִּי אָלָעַ סְפִיקּוֹת אָוֹן קָאָפְּדָרִי עֲגַנְישָׁן גַּיִט אַרְיבָּעֶר אַוִּיפּ צַעְדָּן אַיִינְעָם וּוָאָס טוֹט תִּשְׁוֹבָה, דִּי קָלִיפּוֹת אָוֹן שְׁלַעַכְּטָעַ מְלָאכִים לוֹיְפּ נָאָךְ דָּעַם מְעַנְטָש אָוֹן פְּרוֹבִירָן אִים צַוְּרִיק צַוְּ שְׁלַעַפּוֹן, זָאָלָט אַיר וּוַיְסַן קָלָאָר אָז דִּי אָלָעַ מְחַשְּׁבּוֹת קוֹמָעַ נִישְׁטָפּוֹן קְדוּשָׁה, עַם קוֹמָטָפּוֹן דָּעַר יַצֵּר חָרָע וּוָאָס פְּאָרְגִּינְט אַיִיךְ נִישְׁטָאָז אַיר וּעַנְטָמָאָן עַרְלִיכְבּוֹעַ פְּרוֹי וּבּוֹ. בְּעַט אַיִיךְ אַיר זָאָלָט וּיְקַדְּשָׁה וּיְעַרְבּוּן אָז אַיר הָאָט אָפְּגָנְלָאָזָט אַיִיעָרָעַ אָלְטָעַ מְעַשִּׁים, וּוַיְילָאָר זָעַנְטָמָאָזָט זָיְעַר נָאָנָט בִּיְמָה הַיְלִינָּן בָּאָשָׁעָפּוֹר.

גַּעַזְזָאָזִיגָּט אַיִיךְ צַוְּ וּיְקַדְּשָׁה אָוֹסָמָאָזָט צַוְּ רַעַדָּן צַוְּ אַיִיבָּעָרְשָׁטָן; דָּעַרְצִיְּלָט אִים אָלָעַס וּוָאָס אַיר זָעַנְטָמָאָרְבָּעֶר. אַיר זָאָלָט נִישְׁטָמָעָסָמָן מִיטָּקִינְעָם פּוֹן אַיִעָרָעַ עָבָר, נָאָר פָּאָרָן אַיִבָּעָרְשָׁטָן זָאָלָט אַיר עַס דָּעַרְצִיְּלָן, דָּאָס וּוַעַט מַאֲכָן עַס זָאָל אַרְוִיסְגָּיָן פּוֹן אַיִיךְ. דָּעַר הַיְלִינָּגָעָר רְבִי זָאָגָט (לְקוֹשָׁי מַהְרָן חָלָק א', סִימָן ד) וּוֹעֵן אָמְעַנְטָש זָיְנְדִיגָּט וּוֹעֵרָן דִּי עַבְּרִירּוֹת אַרְיִינְגָּעָקְרִיצָט אַיִן זָיְגָעַ בִּיְגָעָר, אַזְוִי וּוֹי עַס שְׂטִיטִית (חִזְקָאָל לְבָבָ, כב): "וְתַהְיוּ עֻזְנָתֶם עַל עַצְמוֹתֶם", אָוֹן דָּאָס הַרְגְּעָט דָּעַם מְעַנְטָש, אַזְוִי וּוֹי עַס שְׂטִיטִית (תְּהִלִּים לְה, כב): "תִּמְוֹתָת רְשָׁעָה", דִּי עַבְּרִירּוֹת פּוֹנָעָם מְעַנְטָש טַוְעָן אִים הַרְגְּעָנָן: אַבָּעֶר וּוֹעֵן אָמְעַנְטָש אֵיזֶה זָיְקָה מַתְ�וָה פָּאָרָן אַיִבָּעָרְשָׁטָן, עַר דָּעַרְצִיְּלָט פָּאָרָן אַיִבָּעָרְשָׁטָן זָעַרְבָּעַן זָאָה וּוָאָס עַר הָאָט גַּעַטָּוֹן אָוֹן בְּעַט דָּעַם אַיִבָּעָרְשָׁטָן עַר זָאָל רְחַמְנוֹת הַאֲבָן אַוִּיפּ אִים, דָּאָן גַּיְעָן אַרְזִים אָלָעַ עַבְּרִירּוֹת פּוֹן זָיְגָעַ בִּיְגָעָר. דָּעַרְבָּעֶר, אָז אַיר וּוַעַט דָּעַרְצִיְּלָן פָּאָרָן אַיִבָּעָרְשָׁטָן אָלָעַ אַיִיעָרָעַ אָלְטָעַ

עַצְתּוֹ

תקע

אמונה

שפג

מעשים וועט דאס צוּשְׁטִיְטְּלִיךְ אֲרוֹסְגָּיִין פָּונְ אַיִד בֵּיז אַיר
וועט עַס אִינְגָּאנְצָן פָּאֶרֶגֶעֶסֶן, וואס דאס אַיְזָן אַסְמָן אוּ דָעַר
איַבְּעַרְשְׁטָעַר אַיְזָן אַיִד מָוחָל אַזְיפָּאַלְעַמְעָן, וויל אַיר זָעַנְט
ニַשְׁטַ שְׂוֵלְדִּינְגָּן, מָעַן הָאָט אַיִד דָּאָה בָּאָצְוָאוֹנוֹגָעָן וּכְוּ.

דָעַר אַיַּבְּעַרְשְׁטָעַר זָאַל הַעַלְפָן אַיר זָאַלְטָה הַאָבָן הַצְּלַחָה אַיְז
אַלְעַ עַנְנִים.

תקע

וְוִי אָזְזִי אַיְז מָעַן מַחְנָךְ קָלְיִינָעַ קִינְדָּעַר?

שָׁאַלְהָ:

לְכֻבּוֹד דָעַר רַאֲשָׁוֹן יִשְׁיבָה שְׁלִיטָאָ,

אַ גְּרוֹיְסָן יִיְשָׁר בָּמְ פָּאָר דִּי גַּעֲוָאַלְדִּינָעַ חַיוּק וואס אַיר גַּעַבְטָ פָּאָר
דִּי זָעוּלָט.

מַיְינָן זָוָן אַיְז אַיְז יַאֲר אַלְטָה, אַזְזָן אַיְז שְׁפִיר אַז אַיְז הַאָב נִישְׁטָ קִינְז
אַנְוֹנָג וואס חַינוּק אַיְז אַזְזָק זָאַלְט זָיְק זְיִיעָר גַּעֲוָאַלְט לְעַרְגָּעָן וְוִי אָזְזִי
מַחְנָךְ צִי זְיִין קִינְדָּעַר.

לְמַשְׁלָ אַז מַיְינָן זָוָן וויל נִישְׁטָ עַסְן פְּלִיאִישָׁ, וואס טָוָט מָעַן אַזְזָן
צִיְיט? אַזְזָן אָזְזִי ווַיִּטְעָר אַנְדָּעָר זָאָבָן.

יִיְשָׁר בָּמְ

גשׁוּבָה:

בָּעֵזֶרֶת ה' יְתִבְרֹךְ - יוֹם ב' פְּרִשָּׁת וַיְקָרָא, ד' אַדְרָ ב', שָׁנָת תְּשׁוּעָת לְפִרְטָ קָטָן
לְכָבֹוד ... נָרוּ יָאִיר

איך הָאֵב עַרְהָאַלְטָן דִּין בֶּרְיוֹו.

בְּנֹגֶעַ וואם דו פְּרֻעָגֶט אוֹ דִּין קִינְד וויל נִישְׁט עַסְּן קִין
פְּלִיעִישׁ וּכוֹן; דָּאָס אַיז אַ זָּאָד וואם מָעֵן דָּאָרֶף
פָּאָרְלָאָנְגָּעָן פֿוֹן קִינְדָּעַר. אֲפִילוֹ זַיִוְילְן נִישְׁט עַסְּן קִין פְּלִיעִישׁ
וּכְדוּמָה, זָאָלַן זַיִי עַסְּן גַּעֲזָונְטָעַ עַסְּן.

מען דארפ דאס מאכון מיט חכמַה, וואס דאס טווען געוווענְלִיךְ
די מאָמען; זיַי ווּוִיסֶן שׂוֹין ווי אַזּוֹי אָוִיסְצּוּשְׁפִּילְן די
קְלִיְגָע קִינְדָעֶר מִיט אַ מְעֻשָּׂה לְעֵבֶר וְבָדוֹמָה. מען דערצְיִילְט
זַיִי אָן אַינְטָעַרְעַס אַנְטָעַ מְעֻשָּׂה בֵּין זַיִי פָּאָרְגָּעַסֶּן אוֹ זַיִי ווּילְן
גִּישַׁת עַסְן, אַזּוֹי נָאָרט מַעַן אַרְיִין אַיִן זַיִי דָאָס עַסְן, בֵּין זַיִי
גַּעֲוֹאוֹינְגָעַן זַיִךְ צַוְּקָעַן עַסְן גַּעֲזָנְטָעַ עַסְן.

**נָאֵךְ אַ וּוֹכְטִינָעַ בֶּלֶל אַיְזָה דָא אַיְזָה חַיְנוֹה, אֹז עַלְטַעַרְןּ מַאֲרַן
נִישְׁטַ וּוֹעֲרַן דָעֵרְשָׂרָאָקָן וּוֹעֲן דִי קִינְגַּדְעַר וּוֹיְינְגַּעַן אַדְעַר
בֶּלֶאָזָן, אֹז עַלְטַעַרְן זָאָנָן יַאֲ אַדְעַר 'גַּיְינָ' קָעַן מַעַן נִישְׁטַ
צָוְרִיקְצָיְעַן, אַפְּילַו וּוֹעֲן מַעַן זָעַט וּוֹי דִי קִינְגַּדְעַר בֶּלֶאָזָן אַיְזָה
וּוֹיְינְגַּעַן וּבָוּ. וּוֹיְלַ אַ וּוֹאָרטַ פָוָן טָאָטָעַ מַאֲמַעַ דָאָרָף זַיִן אַ
וּוֹאָרטַ, אַ יַאֲ אַיְזָה אַיְזָה אַיְזָה אַיְזָה אַיְזָה.**

עם איז נישט פארהאן אַ געזונטערע זאָק פֿאָר קִינְדֶּעֶר ווי
אַ שטראָקע ווֹאָרט פֿוֹן עַלְטָעָרֶן; אֹיְבּ דֵי עַלְטָעָרֶן ווֹעָרֶן

דעָרְשֶׁרְאָקָן זָוָעַן דִּי קִינְגְּדָעֵר וּוַיְיָגָעַן, מִיטַּ דָּעַם צָעָוָאָרָפָן וּוַיְיָגָעַן דִּי גָּאנְצָעַ חִינְקָה אָזָן עֲתִיד פָּוּן זַיְיָעָרָעַ קִינְגְּדָעֵר. מַעַן טָאָר נִישְׁטָן וּוְעָרָן פָּאָרְלְזִירָן זָוָעַן דָּאָסְ קִינְדָּו וּוְילָ נִישְׁטָמָט עָסָן, מַעַן דָּאָרָפָהָבָן אָסָאָה גַּעַדְוּלָד אָזָן זַיְיָן שְׂטָאָרָק בֵּיְזָה דָּאָסְ קִינְדָּו פָּאָלְגָט אָזָן עָסָט אָוָוָה.

מַעַן דָּאָרָפָהָבָן בְּעָטָן דָּעַם אַיְבָּעָרְשָׁטָן מַעַן זָאָל זַוְּבָה זַיְיָן צָו גָּוָטָע אָזָן עַרְלִיבָעַ קִינְגְּדָעֵר, וּוְיָילָ אָפִילָוּ דִּי וּוְאָסְ וּוַיְיָסָן וּוַיְיָזָה אָזָוִי מְהֻנָּה צָו זַיְיָן דִּי קִינְגְּדָעֵר דָּאָרָפָהָבָן אָזָוִי אָסָאָה בְּעָטָן דָּעַם אַיְבָּעָרְשָׁטָן פָּאָר דִּי קִינְגְּדָעֵר אָזָן אַיְנִיקָּלָעָה - זַיְיָן זָאָלָן זַיְיָן עַרְלִיבָעַ אִידָּן.

מוֹהָרָא"ש הָאָט דָּעַרְצִילְטָה, אַ אִיד אַיְזָנָעָקָוּמָעָן צָוָם הַיְילִינָן חַפְּזִים זְכוּתָוּ יָגָן עַלְיָנוּ בְּעָטָן אַ בְּרָכָה אַיְזָפָגָעָן קִינְגְּדָעֵר, הָאָט דָּעַרְ הַיְילִינָגָר חַפְּזִים זְכוּתָוּנָעָן פָּאָר דָּעַם אִיד אַ תְּהָלִים זְכוּתָוּנָעָן אַיְפָגָעָבָלָאָזָן פָּוּן נַאֲסָקִיָּת אָזָן אִים גָּעָזָאנָטָה: "דָּאָס אַיְזָנָעָרְשָׁטָן תְּהָלִים פָּוּן מִין מַאֲמָעָן עַלְיָהָה הַשְּׁלָוּם, וּוְאוֹ זַי פָּלְעָגָט יְעָדָן טָאגָן זַיְהָ אַיְסָנוּיְיָגָעָן אַיְזָפָגָעָן קִינְגְּדָעֵר, אָזָן דָּוּ דָּאָרְפָּסָט גָּוָטָעָן קִינְגְּדָעֵר זָאָלְסָטוּ זָאָגָן תְּהָלִים אָזָן זַיְיָגָעָן צָוָם אַיְבָּעָרְשָׁטָן, אַזָּוִי אַיְזָנָעָקָוּמָעָן זַוְּבָה צָו גָּוָטָעָן קִינְגְּדָעֵר": זָעַט מַעַן פָּוּן דָּעַם אַזָּוְבָה זַיְיָן צָו גָּוָטָעָן קִינְגְּדָעֵר אַיְזָנָעָרְשָׁטָן זָאָל דָּוּרְךָ אָסָאָה בְּעָטָן דָּעַם אַיְבָּעָרְשָׁטָן.

דָּעַרְ אַיְבָּעָרְשָׁטָר זָאָל הַעַלְפָוּן זָאָלְסָטָמְצָלִיחָה זַיְיָן אַיְזָנָעָרְשָׁטָן דִּיְגָעָן זָוָעָגָן.

תקעא

וּוֵי אֶזְזִי קָעַן אֵיךְ זִיךְ פְּרִיאַעַן מִיטְ אִידִישְׂקִיִּיט?

שָׁאַלְהָ:

לְכֻבּוֹד דָּעַר רַאֲשָׁוֹן יִשְׁבָּה שְׁלִיטָא,

אֵיךְ בֵּין אַפְּרוֹי, אָזֶן אֵיךְ וּוּוִים נִישְׁטָן וּוֵי אֶזְזִי קָעַן זַיִן פְּרִיאַילִיךְ
אוֹ אֵיךְ בֵּין אַאַיד. רֹובּ מַעֲנְטְּשָׁן וּעֲגַעַן פְּרִיאַילִיךְ מִיטְ וּוּיעַר אִידִישְׂקִיִּיט,
אֲבָעָר לִיְידָעָר אַרְכְּבָעָט דָּאָס נִישְׁטָן בַּיִּמְיָר, אֵיךְ וּעֲגַעַן דִּילִיךְ דָּעַרְפּוֹן;
אֲפָשָׁר קָעַן דָּעַר רַאֲשָׁוֹן יִשְׁבָּה שְׁלִיטָא מִיר הַעֲלֵפָן וּעֲן דִּי שִׁינְקִיִּט פָּזָן
אִידִישְׂקִיִּיט?

יִיְשָׁר פָּחָה

תְּשֻׁוְּבָה:

בְּעֹזֶרֶת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרִישָׁת וִיקְרָא, ד' אַדְרָב', שָׁנָת תְּשָׁעַ"ט לְפָרָט קְטוּמָת ... תְּחִי"

אֵיךְ הָאָב עַרְהָאַלְטָן אִיעָר בְּרִיוֹ.

מִיר דָאַרְפּוֹן וּוֵה וּוּיעַר פְּרִיאַעַן מִיטָּן "שְׁלָא עַשְׁנִי גּוֹי", אָז
דָּעַר אַיְיבָעַרְשְׁטָעַר הָאָט אָנוֹ אָוִיסְדָעַרְוּעוּלָט פָּוֹן אַלְעָ
פְּעַלְקָעָר. מִיר צַעַן וּוּיעַר גּוֹט וּוּאָס גּוֹיִם וּעֲגַעַן; דָּאָס אִידִישְׂעָ
פָּאַלְקָק אַיז אֶזְזִי וּוֵי אַקְלִינְגָע שְׁעַפְעַלְעַ צְוִוְישָׁן וּבְעַצְיָג וּוּעַלְפָ
אָזֶן מִיר וּוּיְיכָן דָאָה וּוּאָס דִי וּבְעַצְיָג פְּעַלְקָעָר - פָּאַרְצִיכְינְדָע
חִוּזָת - הָאָבָן גַּעַטְוֹן דָוְרָכָאָוִס דִי אַלְעַ יָאָרָן פָּאָר דָּאָס קְלִינְגָע
שְׁעַפְעַלְעַ - נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. וּוֵי שְׁטַעַלְעַן וּוֵה אָרוֹסִים אָז זַיִן וּוּילְעַן

נאר 'שלום' און זיין ער וועג איז 'אהבה', אבער שווין צוועי
טויונט יאָר זואָס זיי הָרְגַעַן אונַ אִידָּן מיט אלע מיתות
משנות - סקילה, שרפה, הרג און חנק, אלעס מיטן פאלשן
פָּנִים מיט זואָס זיי שְׂطָעַלְן זיך אהער או זיין ער וועג איז צו
גַּיְינַן מיט לִיבְשָׁאָפֶט.

זוער האט נישט געהערט און געליגנט זואָס די עמלקים -
די דִּיְתְּשָׁע רְשָׁעִים יְמָח שְׁמָם וּבְרָם - האבן געטן
מיט מיליאגען אידָן; זיי האבן גענומען אומישולדיגע אידָן -
מענער, פרוייען און קליגע קינדרער און גע'הָרְגַעַט מיט די
גרעסטע מאס רציהה, איבער זעקס מיליאן אידָן האבן זיי
אויסגע'הָרְגַעַט בשעת אלע פעלקער האבן זיי אויסגע'הָאָלְפָן
און אַפְּילָו די זואָס האבן נישט דירעקט געהאלפָן זענען
געשטאנגען איזן די זוית איזן גארניישט געזאגט. איז איז זיין
ניטאמאל דא א סבום וויפיל מיליאגען אידישע קינדרער די
רוכן - די פֿאַרְשָׁאָלְטָעַגְעַן קָאָמוֹנִיסְטָן - האבן אויסגע'הָרְגַעַט
בְּמַשֵּׁה די יָאָרָן!

מיט דעם אלינַס דארפָן מיר זיך פְּרִיעַן, או מיר זענען
אידָן און מיר זענען נישט מסונַל צו טין אַזְעַלְכָע
רציחות; מיר זענען אן אויסדרעווולט פָּאַלְק, אַ פָּאַלְק פָּוּן
רחמנות, אַ פָּאַלְק זואָס טוט חָסֶד. אַזְוִי ווי חֲבַמִּינִי הקדושים
זאגן (במות עט): "שְׁלֵשָׁה סִמְגִּינִים יִש בָּאוּמָה זֹו", דריי סימנים
זענען דא בי די אידישע קינדרער, - "הָרְחַמָּנִים, וְהַבִּישָׁנִין
וְגַּזְמָלִי חָסְדִּים", אידָן האבן רחמנות, אַזְוִי ווי עַס שְׁטִיעַת (רבאים

ג. ח): "וְנִתְן לְךָ רְחִמִּים", דער אַיְבָּעֵרְשְׁטָעֵר וועט אונַן געבן רְחִמָּנוֹת; אַיְדָן שְׁעַמְעַן זֶה, זֶה הָאָבָן אַיְזָן זֶה דִּי מְדָה פָּוּן בּוּשָׁה, אָזְוִי וְזֶה עַס שְׁטִיטִיט (שםות ב. י): "וְבָעֵbor תְּהִיה יְrָאָתָו עַל פָּנִיכֶם", אַוְן אַיְדָן הָאָבָן דִּי מְדָה פָּוּן טְזַזְן חָסֶד, אָזְוִי וְזֶה עַס שְׁטִיטִיט (בראשית י. ט): "לְמַעַן אֲשֶׁר יִצְחָה אֶת בְּנֵי וְאֶת בְּיתָו" וְגוּ; מִתְּדֻעַם אַלְיִינְס דָּאָרְפָּן מִיר זֶה פְּרִיעָן.

מוֹהָרָא"ש הָאָט דָּעֵרְצִיְּלַט, וּעַן דָּעֵר הַיְלִיגָּעֵר קָלוּזְיָנְבּוּרְגָּעֵר רְבָב זְכּוֹתָו יְגַן עַלְנָנוּ אַיְזָן גַּעַוּעַן אַיְזָן דִּי אַרְכְּעַטְסָלָגָעָן אַוְנְטָעָר דִּי רְזַחִים - דִּי נְאָצִים יִמְחַ שְׁמָם וּבְרָם בַּיְיַי אָזְוִיְיַטְעַ וּוּעַלְטַ מְלָחָמָה, הָאָבָן זֶה אַיְזָן תְּקוֹפָה גַּעַרְבָּעַט עַבְזָהָת הַפְּרָךְ אַיְזָן דִּי וּוֹאָרְשָׁא גַּעַטָּאוּ, זֶה אָבָן גַּעַדְאָרְפָּט בּוּעַן אַוְאנַט. דִּי בְּרוֹטָאָלָעַ נְאָצִים יִמְחַ שְׁמָם וּעַנְעַן גַּעַשְׁטָאָגָעָן מִת אַוִּיסְגַּעַשְׁטָרְעַקְטָעַ בִּיקְסָן אַוְן וּוּרְעַר עַס הָאָט נִישָׁט גַּעַרְבָּעַט פְּלִיְיסָגָעָן הָאָבָן זֶה דָּעֵרְשָׁאָסָן צָוֵם טְזִוִּית רְחִמָּנוֹא לְצַלְןָן. אַיְזָן טָאגָה הָאָט זֶה אַרְאָפְגַּעַלְאָזָט אַגָּסָם רְעַנְן אָזְוִי אוּ עַס אַיְזָן נִישָׁט מְעַגְלִיךְ גַּעַוּעַן צָו בּוּעַן דָּעַם וּוֹאָנַט וּוֹיִיל דִּי רְעַנְן הָאָט אַפְגַּעַוְיִשְׁטָדִי לִיְם (צַעַמְעַט), דִּי צַעְבָּרָאָכְעַנָּעָ אַיְדָן הָאָבָן גַּעַלְיִינְטַ צַעַמְעַנְטַ אַוְן דִּי רְעַנְן הָאָט דָּאָס אַפְגַּעַוְיָאָשָׁן; עַס אַיְזָן גַּעַוּעַן בִּיטָּעָר קָאָלְטַ אַוְן דִּי אַיְדָן וּעַנְעַן גַּעַפְאָלְן פָּוּן דִּי כּוֹחוֹת בְּשִׁעת דִּי נְאָצִים שְׁטִיטִיעַן אַוְן לְאָבָן זֶה אַוְנְטָעָר פָּוּן דִּי אַיְדָן, גַּעַבְנָן דָּעַם קָלוּזְיָנְבּוּרְגָּעֵר רְבִי זְכּוֹתָו יְגַן עַלְנָנוּ אַיְזָן גַּעַשְׁטָאָגָעָן אַפְרִיעָר אִיד וּוֹאָס הָאָט אַוְיךְ גַּעַדְאָרְפָּט הַעַלְפָן בּוּעַן דָּעַם וּוֹאָנַט אַגְּנָעָם גָּסָם רְעַנְן, הָאָט עָר גַּעַבְרָעַגְטַ מִת גַּעַשְׁפָעַט דָּעַם רְבִיְזָן: "רְבִי, מַאֲרָגָן וּוּטַ אִיר נְאָכָאָלִיזָן מַאֲכָן

עַצְתּוֹ

תקעב

אמונה

שפט

די בָּרֶכֶה 'שֶׁלֹּא עֲשֵׂנִי נָוי?' מִיְּנַעֲנָדִינְג צוֹ זָאנָן: וּוֹאָס הָאָבָן
מִיר אָז מִיר זָעַנְעָן אִידָּן? וּוֹאָס אִיז דִּי שְׁמַחָה מִיט 'שֶׁלֹּא
עֲשֵׂנִי נָוי' אָז מַעַן פִּינְגְּט אָונָנוּ? הָאָט דָּעַר קָלוֹזִינְגְּבָרְגָּעָר רַב
גַּעַזְאָגָט: "מְאַרְגָּן זָעַל אִיךְ מַאְכָן דִּי בָּרֶכֶה מִיט אַ גְּרָעֵסְעָרָע
שְׁמַחָה וּוּי פְּרִיעָר, זָעַנְדִּינְג וּוֹאָס גּוֹים זָעַנְעָן מַסְגָּל צוֹ טְוּן;
גַּעַמְעָן אָז אַוְמְשֻׁוְלְדִּינְג פָּאַלְק אָזָן אָונָנוּ אָזָוִי רְצַחְעָנָעָן אָזָן
פִּינְגְּנָן מִיט דִּי גְּרָעֵסְטָע פִּינְגְּנוֹנְגָעָן וּוֹאָס אַ גְּרָמָאַלְעָר מַעַנְטָש
קָעָן נִישְׁטָט דַּוְרְכְּטָרָאָגָן, מִיט דָּעַם אַלְיִינְס פְּרִי אִיךְ זָיָה, אָז
אִיךְ בֵּין נִישְׁטָט אַ גָּוִי".

דָּעַר אַיְבָּעָרְשְׁטָעָר זָאל הָעַלְפָן מִיר זָאלָן שְׁוֹן אַוְיְסְגָּעְלִיְּזָט
זָעוּרָן פָּוֹן דָּעַם בִּיטָּעָרָן גְּלוֹתָן; מְשִׁיחָה זָאל אָונָנוּ גַּעַמְעָן
צָוְרִיק קִיּוֹן אָרְצָן יְשָׁרָאֵל, דַּעַמְאָלָט זָוַעַט מַעַן זָעַן דִּי שִׁיְּנִיקְיִיט
פָּוֹן דָּאָס אִידְיְשָׁע פָּאַלְק, בָּמְהָרָה בִּימְינוֹ, אָמָן.

תקעב^ב

מַעַג מַעַן זִיה עַקְשָׁבָעָנוּ מִיט תְּפָלָה, אַדְעָר נִישְׁטָט?

שָׁאָלָה:

לְכָבוֹד דָּעַר רָאֵש יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אִיךְ הָאָב גַּעַוּוֹאָלָט פְּרָעָנָן אַיְבָּעָר דָּעַם וּוֹאָס דָּעַר רְבִי רַעַדְת אַסְאָה
פָּוֹן דָּעַם אָז מַעַן דָּאָרָף בְּעַטְנָן דָּעַם אַיְבָּעָרְשָׁטָן זְיוּעָר פִּיל, מַעַן דָּאָרָף
בְּעַטְנָן אָזָן בְּעַטְנָן אַוְיָף אַלְעָמָר מִינִי זָעַנְעָן אָזָן קִיְּנָמָאָל נִישְׁט אַפְּלָאָזָן דָּעַם

...
כו. נָאָק אַיְבָּעָר דָּעַם עַגְנָן אַין עַצְתּוֹ אַמְוֹהָה חָלָק ה', מְכַתֵּב שְׁעַט.

אייבערשטן, אבער פון די אנדער ווית זאגט דער רבוי או מען טאר זיך נישט עקשנען; ווי איזו ארבעטען די צוויי ואבן אינאיינעם?

וישר מה פאר אלעס

תשובה:

בעורת ה' יתברך - יום א' פרשת צו, "אדר ב', שנת תשע"ט לפרט קטן לגבוז ... נרו יאיר

איך האב ערעהלטן דיין בריוו.

דער הייליגער רבוי זאגט (לקוטי מותראן חלק א', סימן קז): "אסור לאדם לעמוד עצמו על שום דבר, הינו שאסור להטעקษ בתפילה - שהקדוש ברוך הוא יעשה לו דוקא את בקשותיו וכו'", א מענטיש טאר זיך נישט איין'UCKSHEN'UN ביים אייבערשטן או דער אייבערשטער מז מיט אים טון איזו ווי ער וויל, רק צריך להתפלל ולהתagen לפני השם יתברך ברחמים ותחננים, אם יתנו השם יתברך, יתנו, ואם לאו לאו, נאר מען דארף בעטן דעם אייבערשטן מיט רחמנות, איזו ווי מען בעט זיך בי איזיגען ער זאל רחמניות האבן; או דער אייבערשטער וועט אים העלפֿן איז גוט, און או ער ווועט אים נישט נאכגעבן איז נישט. מיט דעם טייטשט דער רבוי וואם חביבינו זברונם לברכה זאגן (אבות ב, י): "אל תעיש תפלה קבע", קבע איז אלשון פון גולדה איזו ווי עם שטייט (משל'י כב, כ): "זקבע את קבעיהם נפש', הינו נשקל מה שהוא מבקש, הן פרנסה או בנים אושאר צרכיהם, אסור להטעקש

ולעמד עצמו בתקפיהו, שדיוקא יעשה הקדוש ברוך הוא את תקפיהו", וווען מען בעט דעם איבערשטיין אויף פרנסה, אויף קינדרער אידער אויף אנדרער געברויבן, מאר מען זיך נישט איינע עקשנען או עס מווע זיין אויז וויע ער וויל, "בי זה הווא תפילה קבע, שאוקה מזבר בחזקה בנולח, רק יתפלל רחמים ותchnנים בעניל".

ראם אויז נישט קיין סתיירה מיט בעט וואס דער רבוי זאנט (לקוטי מותריין חלק ב', סימן מה): "ויאריך להיות עקשן גדול בעבודת השם", מען דארף זיין א גרויסער עקשן וווען מען רעדט צום איבערשטיין, מען דארף זיין זיער שטארק נישט צו וווען מיאש וווען מען עט וויע עס גיט אריבער אסאך צייט איזן מען באקומט נישט וואס מען בעט: מען דארף האבן אסאך סבלנות אויסציאנווארטען אויף די ישועה פונעם איבערשטיין איזן וויטער מתפלל זיין צו אים ער זאל רחמנות האבן און שייקן די ישועה, אבער פון די אנדרער זיט טאר מען נישט דוחק זיין די שעה או עס מווע זיין אויז וויע איך וויל וכו' און דער איבערשטער מווע טונ וואס איך וויל וכו', וויל די הייליגע חביבים זאנט (ברכות לב): "בל המאריך בתקפתו ומיעין בה, סוף בא לידי באב לב", ווער עס זאנט: 'איך בעט אויז סאך בעט איבערשטיין איזן איך זע נאך נישט קיין ישועה' בעט באקומט הארץ וויטאג, אויז וויע עס שטייט (משלוי יג, יב): "תוחלת ממושבה מחללה לב", אויז וויע רישי זאנט (שם, הבור המתחליל "וממען בה"): "מצפה שתעשה בקשות על ידי הארכתו, סוף שאינה נעשית, ונמצאת תוחלת

שכֶב

עַצְתּוֹ

תקעג

אָמֹנוֹנָה

מִמְשָׁכֶת חִינָם, וְהִיא בָּאָב לֵב בְּשָׂאָרֶם מִצְפָה וְאֵין תָּאוֹתָו
בָּאָה"; עִין שֶׁם.

דָּאָם זָאָגָט אָוָנוֹ דָּעָר הַיְלִינָעָר רְבִי, אַ מַעֲנַטְשׁ דָּאָרָפְ טְרָאָכְטָן:
פָּזָן אַיְין זַיְיט בֵּין אַיךְ אַ גְּרוֹיְסָעָר עַקְשָׁן, אַיךְ וּוּעָל נִישְׁטָט
אָפְלָאוֹן דָּעַם אַיְיבְּעַרְשָׁטָן אָוָן אַים שְׁטָעַנְדִּיגְ בְּעַטְן, אַבְּעָר פָּוָן
דַּי אַנְדָּעָרָעָז זַיְיט בְּעַט אַיךְ אַים בְּרַחְטִים וּבְתַחְנִינִים: "רְבָּנוֹן
שֶׁל עַולְם הַעַלְפָ מִירָו! אַיךְ דָּאָרָפְ אַ יְשֻׁעָה; אַיךְ זַוִּים אַוְעָם
קוֹמֶט מִיר גָּאָרְנִישְׁטָן אָוָן אַיךְ בֵּין נִישְׁטָז וּוּעָרְדָה הוּא אַלְסָט מִיר
אוֹיסְהָעָרָן, דָּאָךְ בְּעַט אַיךְ דִּיר אַיְיבְּעַרְשָׁטָר גַּעַב מִיר אַ
מְהֻנָּת חָנָם אָוָן נָעַם אַן מַיְין גַּעַבְעַט".

דָּעָר אַיְיבְּעַרְשָׁטָר זָאָל הַעַלְפָן זָאָלָסְט הַאָבָן הַצְּלָחָה אַיְן
אַלְעָ עַנְגִּינִים.

תקעג

וּוִי אָזְוִי פָּאָרְעָכֶט אַיךְ דַּי עַבְּרִידּוֹת פָּוָן דַּי יְוָנָגָע יָאָרָן?

שָׁאָלָה:

לְכָבוֹד דָּעָר רַאֲשָׁ יִשְׁיבָה שְׁלִיט"א,

רַאֲשָׁוֹת בֶּל מוֹ אַיךְ גַּעַבָּן אַ גְּרוֹיְסָן יִנְשָׁר בְּחָ פָּאָר אַלְעָ גַּעַוּאָלְדִּינָע
דְּרָשָׁות אָוָן שִׁיעָרִים וּוּאָסָם גַּעַבָּן מִיר אַסְאָה חִיזּוֹק אָוָן חִכְמָת הַמִּים אַיְן
אַלְעָ הַיְנוּיכְטָן, דָּעָר אַיְיבְּעַרְשָׁטָר זָאָל וּוּיְטָר הַעַלְפָן.

אַיךְ וּוּיל פְּרָעָנָן אַ שָׁאָלָה וּוּאָס בָּאָרְעָט מִיר שְׁוֹן לְאָגָן. אַיךְ קָאָפְ
שְׁוֹן חַתּוֹנָה גַּעַהָאָט פָּאָר אַיְבְּעָר צְוֹוָאָנְצִיגְ יָאָר, אַיךְ הָאָב בְּרוּךְ הַשֵּׁם אַ

עַצְתּוֹ

תקעג

אמונה

שצג

חוּשׁוֹבָעַ אֲשֶׁת חַיל אָוָן אַ שְׁטוֹב מִיט קִינְדָּעַר, גַּעַלְוִיבֶּט דָּעַר אַיְכָּבָּרְשָׁטָעַר
אוֹיפָ אַלְעַ זַיְגָע חַסְדִּים.

לְמַעַשָּׂה הַאָב אַיְכָּבָּר נִישְׁטַ קִין מַנוֹּחָה אוֹיפָ מַיְגָע יַגְגָע יָאָרָן וּוֹעֵן
אַיְכָּבָּר לִיְקָעַר דַּוְרְבָּגָעְפָּאָלָן מִיט פָּאָרְשִׁידְעָנָע עַבְרוֹת, סְפָעָזִיעָל אַיְנָם
כְּבָרִית רַחְמָנָא לִיְצָלָן; אַיְכָּבָּר שְׁפִיר אוֹ אַיְכָּבָּר דָּאָרָפָ אַ רִיכְטִינָעַ כְּרָבָה וּוַיְ
אוֹיַּתְשָׁוְבָה צַו טָוָן אוֹיפָ יַעֲגָע יָאָרָן.

אַיְכָּבָּר בֵּין גַּעַוְעָן יַגְגָע, מַיְינָן שְׁבָל אַיְזָן נַאֲכְנִישְׁטַ גַּעַוְעָן גַּעַנְגָע רַיְיף צַו
פָּאָרְשִׁטְיָן דִּי הַאָרְבָּקִיט פָּוָן דִּי אַלְעַ עַבְרוֹת, אַיְזָן יַעַצְטָן וּוֹיל אַיְכָּבָּר אַמְתָּה' דִּיגָע
תְּשָׁוְבָה טָוָן. אַיְכָּבָּר וּוֹיל וּוֹיְעָר שְׁטָאָרָק בְּעַטְוָן דָּעַם רַאֲשָׁה יַשְּׁיבָה שְׁלִיטָה' אַ
מִיר צַו גַּעַבָּן אַ קְלָאָרָע וּוֹעֵן וּוַיְ אַזְוִי פְּטוֹר צַו וּוֹעֲרָן פָּוָן דִּי אַלְעַ חַטָּאת
גַּעֲוָרִים.

אַ גַּרְזִין יַיְשָׁר בַּמְּנַחְמָאָל, דָּעַר אַיְכָּבָּרְשָׁטָעַר וְאֵל אַיְכָּבָּר וּוֹיְטָעַר
גַּעַבָּן בַּמְּנַחְמָאָל מַחְמָאָל מַחְמָאָל מַחְמָאָל מַחְמָאָל מַחְמָאָל מַחְמָאָל
מַפְיָץ זַיְן דָּעַם רַבְּיָנִים עַצְות אַוִּיפָ דִּי גַּנְאָצָע וּוֹעַלְתָּ.

אַ פְּרִיאַלְיכָן פּוֹרִים אָוָן שְׁמָהָת תְּמִיד

תְּשָׁוְבָה:

בְּעַזְוֹת הַ יַּתְבָּרָךְ - יוֹם בְּ' פְּרִשְׁתָּה צַו, יְיָ אָדָר בְּ', שָׁנָת הַשְׁעָ"ט לְפָרָט קְטוֹן
לְכֻבּוֹד ... נָרוֹ יָאִיד

אַיְכָּבָּר עַרְהָאָלְטָן דִּיְיָן בְּרִיוֹו.

בָּאָפָ אַיְכָּבָּר אַרְיִבָּר קִין אוֹמָאָן צָוָם הַיְלִינָן רַבְּיָנִים צִיּוֹן; דָּעַר
הַיְלִינָעָר רַבִּי הַאָט צִוְּגָעָזָאנָט (חַי מַוחְרָן, סִימָן רַחָה) וּוֹעֵר
עַס וּוֹעֵט קוֹמָעָן צַו זַיְן צִיּוֹן אַיְמָאָן אָוָן זַאָנָן דָּאָרָט דָּעַם
תִּיקְוָן הַבְּלָלִי - דִּי צָעָן קַאְפִּיטְלָעָה תְּהָלִים [קַאְפִּיטְלָל] - טָוָן,

לב, מא, מב, נט, עז, צ, קה, קליג, קג] און געבן אַפְרִוֶּתָה
לאַדרְקָה לְזִכְוֹת רְבִינָה נְחַמֵּן בֶּן פִּינָּא, אֲפִילוּ עַר הָאָט גַּעֲטָוּן דַּי
הָאָרְבָּסְטָע עַבְירָות - הָאָט דַּעֲרַ רְבִי גַּעֲזָאָגָט - "וּוְעַל אַיךְ מִיקְדָּשׁ
לִיְנָן אַוִּיפָּה דַּי לְעַנְג אָונָן אַוִּיפָּה דַּי בְּרִיאַת אִים אַטְבָּה צַו טַוִּין,
בַּיְיַי דַּי פִּיאָוֹת וּוְעַל אַיךְ אִים אַרְזִיסְגַּעַמְעָן פָּוֹן שָׁאוֹל תְּחִתָּית";
דַּעֲרַפָּאָר אָז דַּו וּוְיָלְסָט פָּאַרְרָעְכָּטָן וּוְאָסָט דַּו הָאָסָט פָּוָגָם גַּעֲוָעָן
אַיְן דִּיְנָע יְוִינְגָע יָאָרָן אַיְן דַּי עַבְירָה פָּוֹן פָּגָם הַבְּרִית רְחַמְנָא
לְאַלְסָטוֹ וּיךְ אַרְיָבְעָרְכָּאָפָּן קִיְּין אָוְמָאָן צַו יְאַנְן דָּעַם תִּיקְוָן
הַבְּלָלִי בַּיְמַיְּנָס צִוְּין, אָונָן דַּו יְאַלְסָט וּיךְ מַתְ�דָה זַיִן פָּאָרָן,
אַיְיָבְעָרְשָׁטָן - אִים דַּעֲרָצִיְּלָן אַלְעָס וּוְאָסָט דַּו הָאָסָט גַּעֲטָוּן,
דוּרְכְּדָעָם וּוְעָסָטוֹ זַוְּכָה זַיִן צַו פָּאַרְרָעְכָּטָן אַלְעָס.

זַיִסְן יְאַלְסָטוֹ אָז אַוִּיב מַעַן טִיטַּת תְּשִׁוָּבָה אָז דַּעֲרַ אַיְיָבְעָרְשָׁטָעָר
מוּחָל. דַּעֲרַ רְמַבָּ"מ זַאֲגָט (פרק א' מהלכות תְּשִׁוָּבָה, הלכה א)
יעַדְעַ מַצְוָה אַיְן דַּי תּוֹרָה, סַיְיָ א' מַצְוָות עַשְ׈ה סַיְיָ א' מַצְוָות
לֹא עַשְ׈ה, אַוִּיב מַעַן הָאָט עֹזֶב גַּעֲוָעָן אַוִּיפָּה אַיְנָע פָּוֹן דַּי
מַצְוָות, סַיְיָ בְּשׂוֹגָן, סַיְיָ בְּמַזְוִיד; וּוּעַן מַעַן טָוָט תְּשִׁוָּבָה, דַּאֲרָפָ
מַעַן וּיךְ מַתְ�דָה זַיִן צָוָם אַיְיָבְעָרְשָׁטָן, אַזְוִי וּוּעַם שְׁטִיטָת אַיְן
דַּי תּוֹרָה (בְּמַדְבָּר ה, ז): "וְהַתְּעוּדוּ אֶת חַטָּאתְכֶם אֲשֶׁר עָשָׂו"; וּוּ
אַזְוִי אַיְן מַעַן וּיךְ מַתְ�דָה? מַעַן זַאֲל אַזְוִי זַאֲגָן: "אַנְאָה הַשָּׁם",
אַיךְ בְּעַט דִּיר אַיְיָבְעָרְשָׁטָעָר, "חַטָּאתִי, עֲוִיתִי, פְּשֻׁעָתִי לְפָנֵיךְ
וְעֲשִׂיתִי בָּךְ וּבָךְ", אַיךְ הָאָב גַּעֲזִינְגָט פָּאָר דִּיר, אַיךְ הָאָב
גַּעֲטָוּן דַּי אָונָן דַּי עַבְירָה, "וְתָרִי נְחַמְתִּי", אַבְעָר אַיךְ הָאָב
תְּרַטָּה אַוִּיפָּה וּוְאָס אַיךְ הָאָב גַּעֲטָוּן, "וּבָשְׁתִּי בְּמַעְשֵׁי", אַיךְ
שָׁעָם וּיךְ מִיט מִינְגָע מַעְשִׁים וּוְאָס אַיךְ הָאָב גַּעֲטָוּן, "וְלָעָלָם

עַצְתּוֹ

תקעג

אמונה

שכח

איני חיזיר לדבר זה", און איך נעם זיך פאר או איך גי עס
מער קיינטאל גישט טונ; "ובכל המרבה למתודות ומאריך
בענין זה", ווער עס פארמערט זיך מתרעה צו זיין פארן
אייבערשטן, "הורי זה משבח", דער או געלוייט.

או דו ווילסט פאררעטען דיינע זינד פון דיינע יונגע יארן
זאלסטע זיך צונעווואוינען צו דערציילן פארן אייבערשטן
אלעס וואס דו האסט געתון און אים בעטען ער זאל דיר
מוחל זיין.

זען מען או זיך מתרעה, מען דערציילט פארן אייבערשטן
וואס מען האט געתון - או דער אייבערשטער מוחל
אויף אלעס וואס מען האט שלעכטס געתון, אווי ווי חביבינו
זברונם לברכה זאנן (תורת בהנים, בחוקות) דער אייבערשטער
זאגט: "מיד שהם מתרדים על עונתיהם, מיד אני חיזיר
ומرحمם עליהם", זען א מענטש או זיך מתרעה אויף זיינע
עבירות בין איך אים גלייך מוחל און איך פיר זיך מיט אים
מיט רחמנות.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאלסט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

תקעד

אָפְלָאוֹן אַ שִׁידּוֹה שָׁאַט דָּעַן נִישְׁט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א

איך האב געליינט א ברויויז וואם דער ראש ראנש ישיבה שליט"א האט געשריבן לעצטנונג צו א פרוי וואם האט מזרא או עס שאט איר די קפֿרָה פֿין א בְּחֹור וְאֶמְשָׁךְ אֵין גַּעֲוֹעַן אַגְּנַעַטְרָאָן פָּאָר אַיר אָנוּן די שידוק אֵין לְמַעַשָּׂה נִישְׁט גַּעֲוֹאָרָן, דער ראש ישיבה שליט"א שְׁרִיּוּבָט אַיר אֵין זַיְדָה בְּכָל נִישְׁט קַוְּקָן אַוְיף דָּעַם, דָּאָס אֵין נָאָר דָּעַר יַצֵּר הַרְעָה וְוָאָס וויל אַיר צַעֲבָרָעָכוּן.

האב איך גענואָלָט מײּוֹרָר זַיְן או עס וווערט גַּעֲבָרָעָנט (יעין אַבָּוֹת קָדְשָׁן ברוך יְהָדוֹת שָׁם, סֶנְיָה בְּרָךְ יְהָדוֹת ח) או אַסְאָךְ פְּרָאָבְלָעָמָעָן, צוֹם בַּיִּשְׁפִּיל או מְעֻן האט נִישְׁט קַיְיָן קִינְדָּעָר אָנוּ נָאָךְ - קָעָן קוֹטָעָן פָּוּן אַ קְפָּדָה פָּוּן אַיְינָעָם או מְעֻן האט אַפְּנַעַלָּאָוָת אַ שִׁידּוֹה, אַדְרָעָר או מְעֻן האט צַוְּגַעַזְאָגָט אָנוּ מְעֻן האט נִישְׁט אַיְינַגְעָה אַלְטָן וּבְדוּמָה, אָנוּ מְעֻן האט יַעֲנָעָם נִישְׁט אַיְבְּגַעַגְבָּעָטָן. עס אַיְזָה באַקָּאנְט אַסְאָךְ מְעֻשָּׂיוֹת פָּוּן מְעֻנְטָשָׁן וְוָאָס וּעְגָעָן אַיְפְּגַעַרְאָכָטָן גַּעֲוֹאָרָן וּוֹעֵן זַיְיָ הַאָבָן אַיְבְּגַעַגְבָּעָטָן יַעֲנָעָם וּוּעְמָעָן מְעֻן האט מְצָעָר גַּעֲוֹעַן.

יַיְשֵׁר בָּה

פִּשׁוּבָה:

בְּעִזּוֹת ה' יְתִבְרֵךְ - יוֹם ב' פְּרֶשֶׁת צו, י"א אֶדֶר ב', שָׁנָת תְּשׁוּעָת לְפָרֶט קְטוּן
לְכֻבּוֹד ... נָרוּ יָאִיר

איך הָאָב עֲרֵה אַלְמָן דִּין בְּרִיוּו.

דָא רַעַדְתָ מַעַן נִישְׁטָ פָוּן אַפְלָאוּן אַ שִׂידּוֹךְ וּבוּי: דָא רַעַדְתָ
מַעַן פָוּן דָאָס וּוֹאָס חַכְמָנוּ זְבָרוֹנָם לְבָרְבָה זָאנָן (קִידּוּשָׁן
מַאֲ): "אַסּוֹר לְאָדָם שִׁקְדֵשׁ אֶת הָאֲשָׁה עַד שִׁירָאָנָה", מַעַן
טָאָר נִישְׁטָ מַאֲכָן אַ שִׂידּוֹךְ פָאָר מַעַן טְרֻעָפֶט וַיְהִי אָנוּ מַעַן
זָעַט צַי דָאָס אַיְזָן פָאָסִינָג, "שָׁמָא יְרָאָה בָהּ דָבָר מְגַנְנָה וַתְּתַגְנָה
עַלְיוֹו", וַיְיִלְלֵי אֹוְבָר מַעַן קָעָן וַיְהִי נִישְׁטָ לִיְהָן אַיְגָנָעָר דָעַם צְוּוִיָּטָן
זָעַט מַעַן עֹזֶבֶר זַיְן אֹוְיָף (וַיְקָרָא יְטָהָה): "וְאַהֲבָתְךָ לְרַעָךָ בְּמַזְךָ";
מַפְלִיא אָז מַעַן טְרֻעָפֶט וַיְהִי אַיְגָנָעָר מִיטָן צְוּוִיָּטָן אֹוְיָף צַי
זָעָן צַי מַעַן וַיְיִלְלֵי מַאֲכָן אַ שִׂידּוֹךְ - אַיְזָן נִישְׁטָ דָא קִיְינָן מְקוּם
וּוֹאָס חֹזְשָׁשָׁ צַי זַיְן אֹוְיָף יְעַנְעָמָס הַקְּפָדָה.

דָאָס וּוֹאָס דָו צִיְיכָסְטָ צַו אָז מַעַן דָאָרָף אַיְבָעַרְבָעָטָן וּבוּי
דָאָס אַיְזָן זָעָן מַעַן הָאָט שַׁוִּין גַּעֲמָאכְטָ דָעַם שִׂידּוֹךְ; אָז
מַעַן הָאָט שַׁוִּין מִקְבֵּל גַּעֲוֹעָן אַיְגָנָעָר מִיטָן צְוּוִיָּטָן צַו מַאֲכָן
דִי שִׂידּוֹךְ אַיְזָן מַעַן צָעַטְיִילָט וַיְהִי אַיְגָנָעָר פָוּן צְוּוִיָּטָן - קָעָן עַם
רְחַמְנָא לְצָלָן שָׁאָטָן פָאָר דִי קִינְדָעָר. אַזְוִי וּוֹי מִיר גַּעֲפָגָעָן אַיְזָן
דִי גַּמְרָא (תְּעִנִית ח: עַיִן רְשִׁי) דָבָר הַמְתִחְלָל "מְחַלְדָה וּבּוֹר", וַתּוֹסְפוֹת דָבָר הַמְתִחְלָל
בְּמְחַלְדָה וּבּוֹר") עַם אַיְזָן גַּעֲוֹעָן אַ מְעַשָּׂה מִיטָן אַ מִיְידָל וּוֹאָס אַיְזָן
אַרְיִינְגָעָפָאלָן אַיְזָן אַ טִּיפָע גְּרוּבָה, אַיְזָן אַנְגָעָקָוּמַעַן דָאָרָט אַ בְּחוֹר
אַיְזָן אַיְר גַּעֲפָרָעָגָט: "אֹוְבָר אַיְךְ זָוָעָל דִיר אַרְוִיסְשָׁלָעָפָן גַּעֲסָטָו
מִיטָן מִיר חַתּוֹנָה הָאָבָן?" הָאָט דִי מִיְידָל גַּעֲנָטְפָעָרָט: "יְאָ,"

און זי' האבן גענומען פאר עדות די גרוב און א קאץ וואס
 איז בשעת מעשה דארט ארייבער. דער בחרור האט איר
 ארויַּסְגַּעַשְׁלָעַפְט פון גרוב, ער איז אהיים צו זיין שטוב און זי
 איז אהיים צו איר שטוב. די מידל האט געוווארט פאר דעם
 בחרור או ער זאל מיט איר חתוניה האבן, אבער דער בחרור
 האט גענומען א צוועייטע שידוק, ער האט חתוניה געהאט און
 געבזירן א קינד. איינטמאל האט פאסירט א שרעקליבע מעשה,
 עס איז געקומען א קאץ און געביסן דאס קליעין קינד און דאס
 קינד איז געשטארבן, נאכדעム האט ער געבזירן נאך א קינד
 און דאס קינד איז אריינגעפאלאן איז א גרוב און אויך געשטארבן,
 האט אים זיין וויב געפרעגט: "מה זהה המעשה שהגיע לנו
 שלא בשאר בני אַרְם", וואס איז דאס או עס פאסירט צו אונז
 אועלכע מעשיות וואס מען הערט נישט בי א צוועייטן? מיר
 דארפֿן מאכן א חשבון הנפש, אפשר האבן מיר איינעם וויב
 געטן? ביז דער מאן האט זיך דערמאנט או ער האט שווין
 געשלאָסֶן א שידוק מיט א צוועייטע, איז דאס זיבער א שטראָפֿ
 פארן וויב טין יענע מידל, האט אים זיין וויב געזאנט: "אויב
 אווי, געב מיר א גט און גי האב חתוניה מיט איר".

זעט מען פון די מעשה די הארבקית פון וויב טוּן וּבוּ און
 אפלאָז א שידוק, אבער או מען האט נאכניישט אַפְּגַּעַמְאַכְּט
 או די שידוק זאל ווערן, אפְּלוּ די אנדרער וויט מײַנט או דאס
 איז די שידוק - און עס ווערט נישט, דארפֿ מען נארכִישט וּאַרְגֵּן.
 דער אייבערישטער זאל העלפֿן זאלסְט האבן הצלחה אין
 אלְעַ עֲנִינִים.

עֲצָתוֹ

תקעה

אֶמְוּנָה

שצט

תקעה

וואס טו איך איז שמחה העלפת מיר נישט?

שָׁאַלָּה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

נאכאמאל א גרויסן יונשר בז פאר אלע דרישות אין חיווק.

איך האב געשריבן אמאל א בריוו פארן ראש ישיבה שליט"א או
איך פאל דורך מיט מקורה לילה רחמנא ליאצן און איך ווים נישט וואם
זו טוין, דער ראש ישיבה שליט"א האט מיר געגעטפערט"ז און איך זאל
וין פריליך, אווי וועל איך זיין אפגעהיין פון שלעכטס.

למעשה פרוביר איך טאקו צו זיין פריליך, אבער איך זע נישט און
עם זאל מיר העלפֿן; אפשר קען מיר דער ראש ישיבה שליט"א ארויסהעלפֿן?

יונשר בז

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פֿרְשָׁת צו, י"א אדר ב', שנת תשע"ט לפרט קפוץ

לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערדהאלטען דיזן בריוו.

א איד איז אמאל געכוּמָען צום הייליגן טשעֲרַנְאַבְלָעַר מגיד
זבורטו ייגן עליינו איזן זיך באקלאנט או ער ווערט נבשֶׁל
נאכט נאך נאכט מיט די עבירה פון מקורה לילה רחמנא
ליאצן, ער האט געוווינט צום הייליגן מגיד ער זאל אים געבן
און עצה, האט ער אים געגעבן און עצה. דער איד איז

צוריִקְנָעָקוּמָעַ נָאֵך אֲפָאָר טָעַג צוֹם מְגִיד וּבָתוֹ יָגֵן עַלְיָנוֹ אוֹ דִי עַזְתּוֹ הַעֲלָפֶט נִישְׁטָה, הָאָט אִים דָעַר טְשֻׁעָרְנָא בָּלָעַר מְגִיד גַּעֲגַעַבָּן אָן אַגְּדָעָרָעַ עַזְתּוֹ, אַיְזָעַר צְוִירִקְנָעָקוּמָעַ זָאָנָן אָזְדִי עַזְתּוֹ הַעֲלָפֶט אַזְיָה נִישְׁטָה, אָזְעַר וּוּעָרָט וּוּיְטָעַר נְכַשֵּׁל בְּמִקְרָה לִילָה רְחַמְנָא לְצָלָן, הָאָט אִים דָעַר הַיְלִינָעָר מְגִיד וּבָתוֹ יָגֵן עַלְיָנוֹ גַּעַזְאָגָטָה: "יְעַצְטָה וּוּעַל אַיְזָה דִיר גַעַבָּן אַסְנָלָה וּוּאָסָם דָו וּוּעַסְטָה שְׂוִין נִישְׁטָה דָאָרְפָּן צְוִירִקְנָעָקוּמָעַן צָו מְיָר, וּוּיְלָדִי סְנָלָה וּוּעַטָּה דִיר זַיְכָעָר הַעֲלָפֶן", עַר הָאָט אִים אַרְוִיסְגַעְבָּרְעָגָט דָעַם סְפָר לְקוּטִי מַזְהָרָן אָזְעַן אִים גַּעַזְאָגָטָה: "לְעָרָן יְעַדָּעָ נַאֲכָט פָּאָר דָו גַּיְסָט שְׁלָאָפָן אַבְּיִסְלָפָן דָעַם סְפָר, וּוּעַסְטָה זַיְכָעָר וּוּעָרָן אֲפָגָעָהִיטָן פָּוּן אַלְעָם שְׁלָעָבָטָם אָזְעַן פָּוּן מִקְרָה לִילָה".

גַּעַם דִי עַזְתּוֹ פָּוּן הַיְלִינָן מְגִיד וּבָתוֹ יָגֵן עַלְיָנוֹ אַגְּשָׁטָאָט לִיְגָן אַיְזָן בְּעַט מִיטָן טְעַלְעָפָאָזָן וּבִי' אַיְזָן קְוּקוֹן זָאָכָן וּוּאָסָם בְּרָעָגָט נִישְׁטָה קְיִינָן וּרְאַת שְׁמִים - זָאָלָסָטוֹ אַיְינְשָׁלָאָפָן מִיטָן רְבִינְסָס סְפָרִים. גַּעַם דִי סְפָרִים וּוּאָסָם מַזְהָרָא"שׁ הָאָט גַּעַשְׁרִיבָן מִיטָה דִי הַקָּדְמוֹת פָּוּן רְבִינָן; גַּעַם דָעַם סְפָר אַשְׁר בְּנָחָל וּוּאָסָם אַיְזָן שְׁטִיקָה חִיזּוֹק, עַס בְּרָעָגָט אַרְיִין שְׁמָחָה אֲפִילָוּ וּוּעַן פָּעַן אַיְזָעַבְרָאָבָן אַזְיָף שְׁבָרִי שְׁבָרִים: דָוּרְבָּדָעָם וּוּעַסְטָה נִיצּוֹל וּוּעָרָן פָּוּן אַלְעָם טְמָאָות.

חַבְמִינָן זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה זָאָנָן (שְׁבָתָה ל^ט): "אָמָר רְבָא, זָכָן לְחַלּוּם טּוֹב", אָז מְעַן וּוּיְלָגְטָע עַרְלִיכָע חַלּוּמוֹת - זָאָל מְעַן אַיְינְשָׁלָאָפָן מִיטָה שְׁמָחָה; פָּאָרְזָן גִּיאַן שְׁלָאָפָן זָאָלָסָטוֹ אַרְיִינְקָוָקָן אַיְזָן רְבִינְסָס סְפָרִים - וּוּעַסְטָה זִיְינָן אֲפָגָעָהִיטָן פָּוּן אַלְעָם שְׁלָעָבָטָם. דָעַר אַיְבָעָרְשָׁטָעָר זָאָל דִיק אֲפָהִיטָן פָּוּן אַלְעָם שְׁלָעָבָטָם.

עַצְתּוֹ

תקע

אָמֹנוֹנָה

תא

תקעו ~

פָּעָג אִיךְ נַעֲמָעַן אֵיזֶנְגָּעַר אָוִיפָּן
חַתּוֹנָה וּוֹאָס אִיז נִישְׁטָן אָזּוִי עַרְלִיךְ?

שְׁאַלְהָ:

לְכֻבּוֹד דָּעַר רָאֵשׁ יִשְׂכָּבָה שְׁלִיטָא,

קוֹדָם מוֹ אַיךְ וַיְהִי נְאַכְּלָמָאֵל בְּאַדְּאַנְקָעָן אָוִיפָּן אַלְעָ שִׁיעָוִרִים, בְּרוּיו אָוָן
די נִינְגִּים וּוֹאָס אִיךְ הַעָר אֲ נַאֲנָצָן טָאגּוֹן, וּוֹאָס אִיז מִיר זַיְעָר מַחְזָקָן.

אִיךְ בֵּין אֲ חַתּוֹן בְּרוּךְ הַשֵּׁם אָוָן אִיךְ גְּרִיטָה וַיְהִי אָוִיפָּן דִּי חַתּוֹנָה בְּשָׁעה
טוֹבָה וּמְצָלָחת. אִיךְ הַאָבָּן גַּעֲוָאַלְטָן פְּרָעָוָן, אָזּוּ וַיְהִי עַם אִיז דָּא אֲ בְּחוֹר
אִין מִין יִשְׂכָּבָה וּוֹאָס קָעָן שִׁין וַיְגַעַן אָוָן עַר אִיז מְסָכִים צַי קוֹמָעַן וַיְגַעַן
אָוִיפָּן מִין חַתּוֹנָה פָּאָר אָוּמְזִיסְטָן, דָּעַר פְּרָאַבְּלָעָם אִיז אַבְּעָר אֲזָוּ עַר אִיז
נִישְׁטָן אֹזָא עַרְלִיכְבָּרָעָר, עַר אִיז נִישְׁטָן אֹזָא יְרָא שְׁמִים, עַר קָעָן רַעַדְן אַמְּאָל
מִיאָוָס וּכְוֹ. אָוָן דָּעַר רְבִי הַאֲטָה דָּאָקְגַּעַרְדָּט וּיְעָרְשָׁטָאָרָק אֲזָוּ מַעַן טָאָר
נִישְׁטָן הַעֲרָן נִינְגִּים פָּוֹן אֲ מַנְגָּן רַשְׁעָן.

אוֹיְבָן וּוּלְלָא אִיךְ נַעֲמָעַן אֵיזֶנְגָּעַר אָזּוּרָא שְׁמִים, וּוּעַט עַם מִיר קָאַסְטָן
אֲפָאָר טַוִּזְמָט דָּאַלְעָר, וּוֹאָס זָאָל אִיךְ עַנְדְּעַרְשָׁן טָוֹן?

יִנְשֶׁר פָּחָ

תְּשׁוּבָה:

בְּעֹזֶרת הָיְתָה בְּרָךְ - יּוֹם בְ' פְּרָשָׁת צָן, יּוֹם אָדָר בְ', שָׁנָת תִּשְׁעַ"ט לְפָרָט קְטוֹן
לְכֻבּוֹד חַתּוֹן ... גַּרְוּ יְאִיר
אִיךְ הַאָבָּן עַרְהַאֲלָטָן דִּיְיַן בְּרוּיוֹ.

דוֹ קָעַנְסָט גַּעֲמָעַן דָּעַם בְּחוֹר צַי זַיְגַעַן בַּיִ דִיְיַן חַתּוֹנָה; מִיר
וַיְוִיסְן נִישְׁטָן וּוּעָר עַם אִיז אֲמַנְגָּן רַשְׁעָן, אֲפִילּוּ דִי וּוֹאָס

זעען אויס פון אינדרויסן ווי ערליךע אידן וויסט מען נישט באָמת זיינער פנימיות, אווי ווי דער רבּי זאגט (לקוטי מוהר"ז חלק ב', סימן קטו): "מען קען נישט דערקעגען אַ צדיק פון אינדרויסן", און זיבער וויסן מיר נישט זוער איי דער רְשָׁע וואָס מען טאָר נישט הערן פון אַים קײַן ניגונים.

דער הייליגער רבּי געבט אויף דעם אַן עַצָּה (לקוטי מוהר"ז חלק א', סימן ז) או מען לערנט גمراַ בִּינְאָכֶט הַעֲלָפֶט דָּאָס פֿאָרְן מַעֲנְטֵשׁ אוּ עַם זָאָל אַים נִישְׁט שָׁאָטָן דִּי נִגּוּנִים פון אַ מְנָגָן אַ רְשָׁעָן; בִּינְאָכֶט מִינְטְּמָעָן צַו זָאָנָן זַעַן עַם אַיז נִאָכֶט פֿאָרְן מַעֲנְטֵשׁ, עַם גִּיט אַיבָּעָר אַיְיף אַים שְׂוּעָרָע בִּיטְעָרָע נְסִינוֹת, דַעַמְאָלָט זָאָל מַעַן אַנְטְּלוֹיְפָן צַו דִּי הייליגע תורה, זַעַט דִּי תּוֹרָה רַאֲטָעוֹעָן דָעַם מַעֲנְטֵשׁ עַם זָאָל אַים נִישְׁט שָׁאָטָן דִּי אַלְעָ נִגּוּנִים.

או דַו גִּיסְטַּע יְעַצֵּט צַו דִּיְין חֲתוֹנָה בְּשָׁעָה טֹבָה וּמְצָלָחָת זָאָלְסְטוּ זַיְדָה מַאֲכָן אַ קְבִּיעָות צַו לֻעְרָגָען גִּמְרָא יְעַזְּזָן טָאגּוֹן פון דִּיְין לְעַבְּנוֹן; אַפְּיָלוּ דַו פָּאַרְשְׁטִיטִיסְטַּעַט נִישְׁט וּוָאָס דַו לְעַרְגָּסְטַּעַט - זָאָלְסְטוּ זָאָנָן דִּי וּוּעָרְטָעָר פון דִּי גִּמְרָא. גַּעַם דָעַם דַרְךָ הַלִּימֹוד פון הייליגן רבּיִין (פְּמִבּוֹאָר בְּשִׁיחָות קָרְבָּן, סימן ע) או אַפְּיָלוּ מַעַן פָּאַרְשְׁטִיטִיט נִישְׁט וּוָאָס מַעַן לֻעְרָגָען זָאָל מַעַן זָאָנָן דִּי וּוּעָרְטָעָר פון דִּי הייליגע תורה.

עַם אַיז בְּדָאי דַו זָאָלְסְטוּ זַעַן וּוָאָס דִּעְרָה הייליגן זַוְּהָר זָאָגְט (פרקשת קדושים, פה): וּוָאָס עַם וּוּעָרְטָעָר אַזְיָּבָן אַין הַיּוֹם וּזַעַן אַ מַעֲנְטֵשׁ זָאָגְט דִּי וּוּעָרְטָעָר פון דִּי תורה, אַפְּיָלוּ עַר פָּאַרְשְׁטִיטִיט נִישְׁט וּוָאָס עַר זָאָגְט, אַיז אַפְּיָלוּ עַר זָאָגְט דָאָס מִיט טָעוֹתִים.

עַצָּתוֹ

תקע

אָמֹנוֹה

תג

מוֹהָרָא"שׁ זְכָרוֹנוֹ לִבְרָכהּ הָאָטָן נְאַכְּדָעַרְצִיְּלָט פּוֹן הָרֵב
הַחֲסִיד רֶבֶּי לְוִי יְצָחָק בְּעַנְּדָעָר זְכָרוֹנוֹ לִבְרָכהּ,
עָרָה הָאָטָן גַּעֲקָעַנְטָמֶן מַעֲנַטְשָׁן וּוְאַסְטָהּ הַאֲבָן נִישְׁטָט גַּעֲוִוִּיסְטָט פּוֹן
וַיְיָעַר לְעַבְנָן צַו זְאַנְן פָּאָר זַי זַעַגְעָן מַקְוִירָב גַּעַוְוָאָרָן צֻוּם הַיְילִינְן
רֶבֶּיְזָן, זַי זַעַגְעָן גַּעַוְוָעָן פּוֹסְטָע יְוָנְגָעָן, לִיְדִיגְעָן מַעֲנַטְשָׁן, אַכְּבָעָר
וּוָעָן זַי זַעַגְעָן מַקְוִירָב גַּעַוְוָאָרָן צֻוּם רֶבֶּיְזָן אַזְיָן הַאֲבָן אַגְּגָעַפְּאַגְּגָעָן
צַו פָּאַלְגָּן דָּעָם רֶבֶּיְזָן בַּתְּמִימּוֹת וּבַפְּשִׁיטּוֹת, זַי הַאֲבָן
אַגְּגָעַפְּאַגְּגָעָן זְאַנְן חַי פְּרָקִים מַשְׁנִיוֹת יְעַדְן טָאגּ, אַסְאָךְ
בְּלַעַטָּר גַּמְרָא אַזְיָן סִימְנִים שְׁלָחָן עַרְזָה - זַעַגְעָן זַי גַּעַוְוָאָרָן
שְׁפָעַטָּר גַּרְזִיסָּע גַּאוֹנִים.

דָּעָר אַיְבָּעַרְשָׁטָעָר זְאַל הַעַלְפָן זְאַלְסָט אַיְפָשְׁטָעָלָן אַ בִּית
נְאַמְּן בִּיְשָׂרָאֵל.

תקע

פָּאַרְזּוֹאָס שְׁפִיר אַיְךְ נִישְׁטָט קִיּוֹן טָעַם אַיְן גַּמְרָא?

שְׁאַלְהָ:

לְכֹבּוֹד דָּעָר רָאָשָׁׁה יְשִׁיבָה שְׁלִיטָאָה,
אַיְךְ שְׁפִיר נִישְׁטָט קִיּוֹן טָעַם וּוָעָן אַיְךְ זְאַגְּגָעָן גַּמְרָא; אַיְן דָּאָס נְאַרְמָאָל,
עַם קוֹמָט אַזְוִי? אַדְעָר אַזְיָן דָּא עַפְעָם אַזְיָה פָּאָר מִיר?

יְיַשְׁרָר פָּחָ

פְּשׁוּבָה:

בְּעִזּוֹת ה' יְתִבְרֵךְ - יוֹם א' פֶּרֶשֶׁת שְׁמִינִי, י"ז אַדְרָ ב', שָׁנָת תְּשׁׁעַ"ט לְפֶרֶט קָטָן
לְכֻבָּד ... נָרוּ יָאִיר

אֵיךְ חָבֵב עַרְהָאָלָטָן דֵּין בְּרִיוּוֹ.

וּזְאוּיל אֵיז דֵיר אוֹדוֹ לְעַרְגֵּסֶט דֵי הַיְלִינָעַ תּוֹרָה - בְּפֶרֶט
לִימֹיד גַּמְרָא.

חַכְמִינוֹ זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה זָאנָן (סְנַהְדְּרִין כד) אוֹיְפָן פֶּסֶוק (אֵיכָה ג'
ו): "בְּמַחְשָׁבִים הַוְשִׁיבָנִי בְּמַתִּי עֹזְלָם, זֶה תְּלִמּוֹד
בְּבָלִי"; פְּרַעַט מְזֻהָּרָא"שׁ: וּוי קָעָן מְעַן זָאנָן אוֹיְפָן תְּלִמּוֹד
בְּבָלִי, דֵי הַיְלִינָעַ גַּמְרָא, אוֹ דָאָס אֵיז אַ טְוִנְקָלְקִיט, אַ
טוֹיטְקִיט? נָאָר חַכְמִינוֹ זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה מִיְּנָעַן צַו זָאנָן פָּאָר
אַ מְעַנְטָשׁ וּוָאָס בְּאַקְלָאָגֶט זַיְהָ: 'מִין לְעַבָּן אֵיז מִיר טְוִנְקָל,
מִין לְעַבָּן אֵיז מִיר טְוִיטָה, אוֹ עַס אֵיז דָא אַן עַצָּה פָּאָר אַיִם:
נָעַם דֵי הַיְלִינָעַ גַּמְרָא אַונְן לְעַרְן דָאָס, 'בְּמַחְשָׁבִים הַוְשִׁיבָנִי' -
דָעַר לְעַבָּן אֵיז דֵיר פִּינְסְטָעָר? 'בְּמַתִּי עֹזְלָם' - דַו שְׁפִירְסֶט וּוי
אַ טְוִיטָעָר מְעַנְטָשׁ? עַס אֵיז דָא פָּאָר דֵיר אַן עַצָּה, זֶה תְּלִמּוֹד
בְּבָלִי - נָעַם דֵי הַיְלִינָעַ גַּמְרָא, דָאָס וּוּעַט דֵיר לִיבְטִינְגְּ מַאֲכָן
אוֹן דֵיר מַאֲכָן לְעַבָּן.

אוֹדוֹ שְׁפִירְסֶט נִישְׁטָט קִיּוֹן טָעַם וּוּעַן דַו לְעַרְגֵּסֶט דֵי הַיְלִינָעַ
תוֹרָה זְאַלְסָטוֹ בְּעַטְן דָעַם אַיְבָּעַרְשָׁטָן עַר זָאלָ דֵיר עַפְעַנְעַן
דִּינָעַ אַוִּינָן אוֹן דֵין הָאָרֶץ אוֹ דוֹ זְאַלְסָטוֹ שְׁפִירְזָן דָאָס זִיסְקִיט
אוֹן לִיבְטִינְקִיט וּוָאָס לִיגְט אִין דֵי תּוֹרָה. בְּפֶרֶט בֵּי דֵי בָּרְכָה
פִּין אַהֲבָה רֶבֶה - הָאָט דָעַר הַיְלִינָעָר בְּעַל שְׁמָן טָוב זְבוֹרוֹ
יְגַן עַלְינוּ גַּעַזְאָגֶט - זָאלָ מְעַן מַאֲרִיךְ זַיְן אוֹן בְּעַטְן דָעַם

עַצְתּוֹ

תקעה

אָמֹנוֹנָה

תֵּה

אייבערשטיין, וויל מען האט אים אנטפלעקט פון הימל או
די סיפה פארנוואס מיר זעגען אווי לאנג אין גלות אויז וויל
מען אויז נישט מאָריך בי די ברכה (פֿטוּבָא בְּתוּלָהּ יוֹסֶף פֿרְשָׁת
ואריא); דעריבער זאלסטע בעטן דעם אייבערשטיין בי די ברכה
פון אהבת עולם: "זֶהָאָר עִינְיוֹ בְּתוּרָהּ, הַעֲלָף מִיר
אייבערשטיין אויך זאל לִב הָאָבָן צוֹ לְעַרְגַּעַן דִּי הַיְלִינְגָּ
תּוֹרָהּ, הַעֲלָף מִיר אויך זאל שְׁפִירָן אַ טָּעַם אֵין דִּי תּוֹרָהּ, אויך
ויל שְׁפִירָן דָּאָם וִיסְקִיט וְזָאָם לִיגְט אֵין דִּי גְּמָרָאּ", וועסטו^{וועסטו}
זען או ביז אַ קְוַרְצָעַ צִיְּמָת וועסטו זוּבָה זַיְן צוֹ שְׁפִירָן אַ טָּעַם
אֵין דִּי תּוֹרָהּ, דֻּעַמְאַלְט וועסטו שְׂזִוִּין גָּאָרְגִּישְׁטָן דָּאָרְפָּן - נישט
די וועלט אונ נישט זענע וועלט - גָּאָר דִּי תּוֹרָהּ אַלְיִינְסָם.

דער אייבערשטיין זאל הַעֲלָפָן זָאָלְסָט הָאָבָן הַצְּלָחָה אֵין
אַלְעָ עִינְגִּים.

תקעה

וְוִי אָזְוֵי הַאֲנְדָּלָסְטָן מַעַן מִיט קְנָאָה צוֹ מִין שְׁוּעוּסְטָעָרָס שְׁלוֹם בֵּיתָ?

שָׁאַלְהָ:

לְכֹבֵד דָּעַר רָאֵש יְשִׁיבָה שְׁלִיטָאָ,

אויך הָאָב זַיְעָר לִיב דִּי שְׁיעָרוִים אָנוּ דִּי בְּרִיוּוּ, עַם אויך מִיר זַיְעָר
מְתוּק, יְיַשְׁרָ פָּתָ.

אויך בֵּין אַ פְּרִוי אָנוּ אויך בֵּין גַּעַטָּ. אויך הָאָב אַ שְׁנוּעָסְטָעָר וְזָאָם זַיְ
מִיט אַיר מָאוּן הַעֲלָפָן מִיר זַיְעָר אַסְאָךְ אַרְיוֹסָם, אָנוּ זַיְ וְוְאַלְטָ אַיךְ מְפַשֵּׁ

נישט געקבנט ארייבערטראן מײַגע צרות, זי געבן זיך אָפַט מײַגע
קינדרער מיט אַגענוֹאַלְדִּיגַע אַיבָּעָרְגָּעָנְבָּנְקִיט, אָונַן זענען אַיבָּיגְגָּרְיִיט צו
העלפָן מיט וואָס מַעַן דָּאָרֶף.

מיין פֿרָאָבָלָעָם אַיְזַ אַיְזַ בֵּין זַיְעָרָמְקָנָא מַיְיַן שְׁוּעוּסְטָעָר, אַסְאָך
מַאל טְרָאָכְט אַיְזַ אַיְזַ דָּאָרֶף אַיְזַ דִּי לִיבָּשָׂאָפָט וּוָסַּעַד בְּאָקוּמָט פָּונַ
אַיר מַאַן, אָונַן דָּעָרוּוַיְיל בֵּין אַיְזַ אַלְיַיְן אַיְזַ הָאָבָּהָבָּעָמָּעָן נִישְׁטָא
דִּי וּוּעָלָט, דָּאָס שְׁטָעָרָט מִיר זַיְעָרָשְׁטָאָרָק, אָונַן עַס בְּרָעָנָגָט מִיר אַיְזַ
צַּי שְׁוּעָרָעָ נְסִיּוֹנָות וּכְוֹ.

אָפְשָׁר הָאָט דָּעָרָרָאָשָׁה יְשִׁיבָה שְׁלִיטָאָא אָן עַזָּה פָּאָר מִיר?

אַגְּרוֹיְקָן יְיִשְׁרָפָחָה

תשובה:

בְּעֹזֶרת ה' יְתִבְרָא - יּוֹם א' פְּרָשָׁת שְׁמַנִּי, י' אַדְרָב', שְׁנַת תְּשׁוּ"ט לְפָרָט קָטָן
מֻרָת ... תְּחִי'

אַיְזַ הָאָבָּהָבָּעָמָּעָן דִּין בְּרִיוֹו.

אַיְזַ בְּעַט אַיְזַ מִיטָּהָמָנוֹת: גַּעֲבָט אַכְטָוָנָג אַיְזַ אַיְיָעָר
לְעַבְנָן! רְעַדְתָּ נִישְׁטָמָעָר מִיט אַיְיָעָר שְׁוּוֹאָגָעָר, וּוַיְיָלָל
אַיר וּוּעַט בִּים סּוֹפֶן אַלְעָם פָּאָרְלִיזָן.

אוֹ אַיר דָּאָרָפָט הַילָּפָט זַאלָט אַיר רְעַדְן מִיט אַיְיָעָר
שְׁוּעוּסְטָעָר; אַלְעָם וּוָסַּעַד מַעַן דָּאָרֶף מְסִדָּר זַיְן בְּנוֹגָעָר
אַיְיָעָרָעָ קִינְדָּרָעָר זַאל גַּיְין דָּוָרָק אַיְיָעָר שְׁוּעוּסְטָעָר, אַבָּעָר
נִישְׁטָמָעָר מִיט אַיְיָעָר שְׁוּוֹאָגָעָר.

עם איז נישטא קיין שענערע זאך פאר א פֿרְוי ווי צניעות; א פֿרְוי וואס פֿירט זיך בְּצִנְיוֹת, זי רעדט נישט מיט פְּרָעָמֶדֶע מענער - איז זוכה צו האבן ערליךע קינדרער. איזו ווי חַבְמִינו זְבוֹזָם לְבָרְכָה דָּעֵרְצִיְּלָן אוֹנוֹ דָּאָס גְּרוֹזִיסְקִיט פֿוֹן רות ווי זי האט זיך גַּעֲפִירְט בְּצִנְיוֹת, אוֹן אַרְאָנָּק דָּעַם האט זי חַתּוֹנָה גַּעֲהָאָט מִיט בְּעַז, אוֹן פֿוֹן אִיר איז אַרְזִיסְגַּעַקְוּמָעַן דָּוד הַמְּלָךְ. איזו ווי מִיר גַּעֲפִונְגָּעַן (רות רְבָה ה, ח): "בְּלָא הַנְּשִׁים מְשֻׁחָקּוֹת עִם הַקּוֹצְרִים, וְזֹוּ מְצִנְעָת עַצְמָה", בְּעַז האט גַּעַזְעַן ווי אלע פֿרְזִיעָן לאָכוֹן מִיט דֵי מענער וואס שנײַידָן דֵי תְּבִוָּאָה אֶבער רות האט זיך צוּרִיקַגְעַה אֶלְטָן פֿוֹן רְעַדָּן מִיט פְּרָעָמֶדֶע מענער, האט ער גַּעֲוִיסְט אָז זי איז אוֹן ערליךע פֿרְוי.

א פֿרְוי טָאָר נִשְׁטָּה רְעַדָּן מִיט פְּרָעָמֶדֶע מענער בשום אין פְּנִים וְאוֹפָן: מען קָעָן צוֹקְוּמָעַן צו אִסּוּר יְהֻדָּה וואס איז אוֹן אִסּוּר דָּאָוְרִיתָא, בֵּין מען פָּאָלָט אַרְאָפָּא אוֹן מען ווערט נְבָשֶׁל רְחַמְנָא לְצַלְןָן וּכְיוֹן.

אין זבות וואס אִיר וועט אַכְטּוֹנָג גַּעַבָּן אוֹיפָּא אַיִּעָר צניעות, אִיר וועט זיין שְׂטָאָרָק בְּיִי זיך עַזְמָד צו זיין בְּגַסְיָוָן וּכְיוֹן - וועט אִיךְ דָּעַר אַיִּיבְעַרְשָׁטָעָר גַּעַבָּן בְּקָרוֹב אַגּוֹטָע שִׁידּוֹה, אוֹן אִיר וועט שְׂזִין קִינְגָּעָם נִשְׁטָּה מְקָנָא זַיִן וּכְיוֹן, אִיר וועט מְעַר נִשְׁטָּה זַיִן אֶלְיִין, אִיר וועט לְעַבָּן אַיִּעָר לְעַבָּן מִיטָּן אַיִּיבְעַרְשָׁטָן, אָמָן.

תקעת

פָּרְזּוֹאָס קָעָן אֲפָרוּי נִישְׁטָטְטוּן אַלְעָמָדְטוּן מְצֻוֹת אֶזְזִי וּוּי דֵי מְעַנְעָר?

שָׁאַלָּה:

לְכָבֹוד דָּעָר רָאַשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיטָאָס,

איך בין אֲפָרוּי אָזְזִי וּוּיל דָאַוּעָגָעָן דָרְרִי מְאַל אֲטָאג, לִיְיָנָן טְלִית
אוֹן תְּפָלִין, אוֹן טָנוֹן אַלְעָמָדְטוּן מְצֻוֹת פּוֹנְקָט וּוּי דֵי מְעַנְעָר. איך קָוָם פּוֹן זַיְעָר
אֲפָרוּמָע שְׁטוּב, מִיְּנָן טָאַטָּע הָאַט אַלְעָמָל גַּעַטָּוּן אַלְעָמָדְטוּן מְצֻוֹת מִיטָּן גְּרוּסִים
בְּרָעָן אוֹן אֲזִיךְ שְׁפִירָר אוֹ אֲזִיךְ וּוּל אֲזִיךְ הָאַבָּן דֵי הַעֲכָרְקִיטָּט וּוּאַס מְעָן
שְׁפִירָט אוֹן דָעַם. אַסְאָק מְאַל טְרָאַכְט אֲזִיךְ אַוּעָקְצָוְלִינָן גַּעַלְט אָזְזִי קְוִיפָּן
שְׁטִילְעָרְהִיט תְּפָלִין אוֹן עַס אַנְטָ�ן אִינְגְּדָעָרְהִים וּוּעָן קִינְגָּרָר וּעַט נִישְׁטָט.

איך שְׁעָם וְהָ צַו רְעָהָן צַו מִיְּנָן מִיאָן וּוּעָנָן דָעַם; איך וּוּיִיס נִישְׁטָט וּוּאַס
צַו טָנוֹן, איך הָאָפְט אַיְר וּוּעַט מִיר קָעָגָעָן הַעֲלָפָן.

יְנִישָׁר פָּחָ

תְּשִׁוָּבָה:

בְּעֹזֶרֶת ה' יְתִבְרָךְ - יּוֹם א' פְּרִשְׁתַּ שְׁמִינִי, י"ז אַדְרָ ב', שָׁנָת תְּשִׁוּעָת לְפָרָט קָטָן
מְרָת ... תְּחִי"

אֲזִיךְ הָאָב עַרְהָאַלְטָן דֵיְיָן בְּרִיוּוֹ.

זַוְעָר לְאַזְט אֲזִיךְ נִישְׁטָט דָאַוּעָגָעָן אוֹן טָנוֹן אַלְעָמָדְטוּן מְצֻוֹת וּוּאַס דָעַר
אַיְבָּעָרְשְׁטָעָר הָאַט אָנוֹן בָּאָפְוִילָן?! פָּרְזָעָן זַעַגָּעָן אֲזִיךְ
מְחַיֵּב צַו דָאַוּעָגָעָן; אַדְרָבָה, אוּעָם בְּרָעָנָט אֲזִיךְ אֶזְזִי שְׁטָאַרָּק
צַו טָנוֹן דָעַם רְצָוָן הַשָּׁם זַאַלְט אַיְר דָאַוּעָגָעָן צַוָּם אַיְבָּעָרְשְׁטָן אוֹן
אַיְס בְּעָטָן פָּאָר אֲזִיךְ, פָּאָר אַיְיָרָע דָוּרוֹת אָזְזִי פָּאָר אַלְעָמָדְטוּן אַיְזָן.

דעָר הַיְלִיגָּעֶר רַבִּי הָאָט זַיִעַר אֲוִיסְגָּעַלְוִיבֶּט דֵי תְּפִילֹת פֿוֹן אִידִישָׁע פֶּרְזַיְעַן. מֶעָן הָאָט אַמְּאָל גַּעַזְאָנְט פֶּאָרְזָן רַבִּיְּז אָו דָעָר בָּעֵל שֶׁם טֻוב זְכִוּתּוּ יְגַן עַלְיָנוּ הָאָט גַּעַזְאָנְט אָזָא דִּיבָּרוֹ: "זַעַן מְשִׁיחָה וּוּעַט קַוְמָעַן וּוּעַט מַעַן מְבָטַל זַיִן אַלְעַ וּוּיְבָעַר שָׁוְלַן", הָאָט דָעָר רַבִּי גַּעַזְאָנְט: "עַם אַיז נִישְׁטָא אַמְּתָה, עַם קָעַן נִישְׁטָא זַיִן אָו דָעָר בָּעֵל שֶׁם טֻוב הָאָט דָאָס גַּעַזְאָנְט; פִּינְקָט פֶּאָרְקָעָרט!" מְשִׁיחָה וּוּעַט קַוְמָעַן בְּזִכּוֹת דֵי תְּפִילֹת פֿוֹן אִידִישָׁע פֶּרְזַיְעַן וּוּאַס זַיִי דָאָוָעָגָעַן אַוְן בְּעַטְן אָז מְשִׁיחָה זָאַל קַוְמָעַן"; זַעַט מֶעָן פֿוֹן דָעַם וּוּי שְׁטָאַרְקָדָעָר דָעָר רַבִּי הָאָט מְחַשֵּׁיב גַּעַזְוֹעַן דֵי תְּפִילֹת פֿוֹן פֶּרְזַיְעַן.

פֶּרְזַיְעַן זַעַגְעַן גַּאֲרַנִּישְׁטָא וּוּיְגַעַגְעַר וּוּי דֵי מַעַגְעַר; אֹוֵיב עַפְּעַס זַעַגְעַן דֵי פֶּרְזַיְעַן חַשּׁוּבָעָר וּוּי דֵי מַעַגְעַר, וּוּיְל אַין זַיִעַר זְכּוֹת צִיטָא זַיִךְ וּוּיְטָעַר בְּלָל יִשְׂרָאֵל. אָו דָעָר אַיְבָּעַרְשָׁטָעַר זַאֲגָט אָז פֶּרְזַיְעַן זַעַגְעַן פְּטוּר פֿוֹן מִצּוֹת עַשְׂהָה מִיְּנַט דָאָס נִישְׁטָא צָו זָאַגְעַן אָז זַיִ זַעַגְעַן וּוּיְגַעַגְעַר זָבוֹ, גַּאֲרַס אַיז דֵי וּוּלְן פְּגָעַם אַיְבָּעַרְשָׁטָן, אָז דֵי מִצּוֹת וּוּאַס הָאָט צָוֹתָן מִיט אַציִיט זַעַגְעַן מַעַגְעַר מְהֹוּב אַוְן פֶּרְזַיְעַן פְּטוּר.

גַּעַמְט אַרְזִים פֿוֹן אַיְיָעָר קָאָפְּ דֵי זָאָה פֿוֹן תְּפִילִין. פֶּרְזַיְעַן זַעַגְעַן פְּטוּר פֿוֹן אַגְּטָוּן תְּפִילִין, אֹוֵי וּוּי עַם זַעַט גַּעַפְּסָקְנַט (תרמ"א באראח חיים סימן לה, סעיף ג) אָו אֹוֵיב אַפְּרָזָו וּוּיל אַגְּטָוּן תְּפִילִין דָאָרָפְּ מֶעָן אִיר צְוִירִקָּה אַלְטָן דָעַרְפָּזָן; טָלִית וּתְפִילִין אַיז גַּאֲרַס פָּאָר אַ מאָן.

אַגְּשָׁטָאַט זְבַּן מִצּוֹת וּוּאַס זַעַגְעַן נִישְׁטָא שְׁיִיךְ פָּאָר פֶּרְזַיְעַן זַאֲלַט אִיר זַיִךְ פֶּרְזַיְעַן מִיט דֵי מִצּוֹת וּוּאַס דָעָר אַיְבָּעַרְשָׁטָעַר הָאָט גַּעַגְעַבָּן פָּאָר פֶּרְזַיְעַן - מַגְדָּל זַיִן קִינְדָּעָר לְעַבּוֹדָת הַשֵּׁם.

אווי ווי חָבֵמִינו זֶבְרוֹגֶם לְבָרְכָה זֶאנֶן (ברכות יז): "גְדוֹלָה הַבְּטִיחָה שְׁהַבְּטִיחָן הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְנֶשֶׁים יוֹתֶר מִן הָאֲנָשִׁים", דער אַיְבָעַרְשַׁטָּר הָאָת צוֹגָעָזָגָט שְׁכָר פָּאָר פְּרוֹעָזָן מַעַר וּוּי פָּאָר דֵי מַעַנְעָר וּוַיְיל אַיְן זַיְעָר זְכוֹת אַיְזָר תּוֹרָה בֵּין בְּלֵל יִשְׂרָאֵל; וּי שִׁקְוֹן דֵי קִינְדָּעָר אַיְן חָדָר לְעַרְגָּעָן תּוֹרָה אַיְן וּוְאָרְטָן אַפְּ וּיְעַרְעָע מַעַנְעָר וּוַעַן וּיְ קִומְעָן אֲהִים פְּוַן לְעַרְגָּעָן תּוֹרָה.

דער עַיְקָר זָאָלֶט אַיְר זָעָן צַו זַיְן פְּרִיאַלִיךְ מִיט וּוָסָ אַיְר הָאָט, וּוּעַט אַיְר מַצְלִיחָה זַיְן אַיְן אַלְעָ אַיְעַרְעָע וּוַעַן.

תקפ

וּי אַזְוִי קָעָן אַיךְ אַוְיְפְּשַׁטְּיַין פְּרִיא?

שָׁאָלָה:

לְכֻבּוֹד דָּעָר רָאֵשׁ יִשְׂכָּה שְׁלִיטָא,

אַיךְ בֵּין אַיְגָגָרָמָאָן, אַיךְ הָאָב בָּרוּךְ הַשֵּׁם אַ גְוַטָּע לְעַבְּן מִיט אַ גְוַטָּע שְׁלָום בֵּית, אַבְּעָר עַס אַיְזָר דֵי אַיְן זַאָק וּוָסָ שְׁטַעַרט מִיר דֵי שְׁלָום בֵּיתוֹ; דָּאָס אַיְזָר, אוּ עַס אַיְזָר מִיר זַיְעָר שְׁוּעוֹר אַוְיְפְּצָוּשְׁטִיאַן אַיְגָגָרָפְּרִיא. וּוּפְיַיל אַיךְ פְּרוּבִיר אַלְעָ מִיטְלָעָן - וּוּעַט עַס הַעַלְפָן אַפְּשָׁר פָּאָר אַיְן טָאגָן. אַבְּעָר נַאֲכָדָעָם גַּיְיט עַס צִוְּרִיק צָום אַלְטָן.

אַיךְ הָאָב אָז אַרְכָּעַט דְּעַרְיַבְּעָר מָזוֹ אַיךְ אַוְיְפְּשַׁטְּיַין אַיְן צִיְּיט צַו דֵי אַרְכָּעַט, וּוַעַן אַיךְ שְׁטִיא אַוְיַף לְזִיף אַיךְ גְּלִיכְיךְ צַו דֵי אַרְכָּעַט אַיְן שְׁפַעַטְעָר בֵּי הַפְּסָקָה גַּיְיַי אַיךְ שְׁנַעַל דְּאַנוּעַגְּעָן.

אַפְּשָׁר קָעָן מִיר דָעָר רָאֵשׁ יִשְׂכָה שְׁלִיטָא גְּעַבְּן עַצְוֹת אַיְן חַיוֹק אַבְּעָר דָעַם?

אַ גְּרוֹיסָן יִשְׂרָאֵל

עַצְתּוֹ

תקפּ

אָמֹנוֹנָה

תִּיאָ

פְּשׁוֹבָה:

בְּעֵזֶרֶת ה' יְתִבְרֹךְ - יוֹם א' פְּרִשָּׁת שְׁמִינִי, י"ז אַדְרָ ב', שָׁנָת תְּשׁׁעַ"ט לְפָרָט קָטָן
לְכָבוֹד ... נָרוֹ יָאִיר

אֵיךְ הָאָבָּעָדָלָתָן דִּין בְּרִיוֹו.

דִּין עִקָּר פְּרָאָבָלָעָם אֵיזָוּ אוֹדוֹ בִּיסְטַ נִישְׁטַ פְּרִילִילִיהָ, וּוַיַּלְלַ
וּוַעַן אַ מַעֲנְטָשָׁ אֵיזָוֹ פְּרִילִילִיךְ טָאנְצָטָעָרָאָרְזָוִים אַינְדָּעָרְפְּרִי
פָּונְ בְּעֵטָ אָוָן לְוִיפְטָ אַין שְׂוִילָ דָּאוּעָגָעָן, מָה שְׁאַין בָּן וּוַעַן
מַעַן אֵיזָ בְּעֵצֶבֶת אָוָן מְרָה שְׁחוֹרָהָדִיגְ דָּעַמָּאָלָט וּוַיַּלְלַ מַעַן
נִישְׁטַ אַוְיְפְּשָׁטְיַין, מַעַן בְּלִיְבָטַ שְׁלָאָפָן בִּיזָּ שְׁפָעָטָ אַין טָאגְ
אָרְיַין. נַאֲכָרְעָם וּוַעַן מַעַן וּוְעַקְטָ וְזָהָ אַוְיָ אַזְעַן מַעַן זַעַט אָזָ
עַסְ אֵיזָ שְׁוִין שְׁפָעָט וּוְעַרְטָ מַעַן נַאֲךְ מַעַרְ בְּרוֹגָן אַוְיָ וְזָהָ
אַזְעַן מַעַן לִיְגָטָ וְזָהָ צְוִיקָ שְׁלָאָפָן וּבָוָ'.

זָאָלָסְטוֹ זַעַן מִיטָּ אַלְעָ דִּינְגָעָ כּוֹחָזָתָ צָו זַיִן פְּרִילִילִיהָ, אַזְעַן
בְּעֵטָ דָעַם אַיְבְּעַרְשָׁטָן אַוְיָ דָעַם. מַזְהָרָא"שׁ זַאֲגַטְ
אוֹ דָעַרְ עִקָּר אַוְיָ וּוָאָסָמָעָן דָאָרָף מַתְפָּלָל זַיִן אַזְעַטָּן
- אֵיזָ אַוְיָ צָו זַיִן פְּרִילִילִיהָ, וּוַיַּלְלַ אַוְיָבָ מַעַן אֵיזָוֹ פְּרִילִילִיהָ גַּיִיטָ
אַלְעָסָמָ וּוַיַּלְלַ אָסָמָ דָאָרָף צָו זַיִן, מָה שְׁאַין בָּן וּוַעַן מַעַן אֵיזָ
בְּעֵצֶבֶת אֵיזָ דָעַרְ גַּאֲנָצָעָרָ לְעַבְנָן נִישְׁטַ וּוְעַרְדָּ.

אֵיךְ שִׁיקְ דִּירְ דָא אַ קְלִיְינָעָ תְּפָלָה וּוָאָסָמָ דָוּ זָאָלָסְטָ בְּעַטְןָ
יעַדְןָ טָאנָן:

"רְבָזָנוּ שֶׁל עַולְם אֵיךְ דָאָנָקְ דִּירְ 'שְׁלָא עֲשָׂנִי גּוֹי' - אֵזָ אֵיךְ
בֵּין אֵיךְ אָזָן נִישְׁטַ קִיּוֹן גּוֹי! אֵיךְ דָאָנָקְ דִּירְ פָּאָרְ
מִיּוֹן שְׁיִינְגָעָ לְעַבְנָן זַוָּאָסָטָ מִירְ גַּעֲגַעֲבָן אָזָן פָּאָרְ מִיּוֹן

געזונט. איך דענק דיר באשעפער אויף יעדר פרט באזונדער; פאר מײַן ווייב, פאר מײַנְגָע קינגדער; דו ביסט אויז גוט צו מיר.

איך בעט דיר איבערשטער, העלף מיר איך זאל זיין פריליך או עס זאל מיר אנטקומען גרייניג אויפצושטינ; עס אויז מיר ממש אומגעליך אויפצישטיין אינדעַרְפֶּרִי. איך האב נישט קיון חַשֵּׁק אֲרוֹיָם צוֹ קַומָעַן פָּוּן בעט, אַזְנְבָּרְעַם גַּעַנְגָּעַן איך שטיי שׂוֹן אויף האב איך נישט קיון צִיְּתָן צוֹ גַּיְן דָּאוּנְגָּעַן, איך לוֹף גְּלִיכִיךְ אַרְבָּעַטְן; דָּאמֶל אַלְעָם אויז אַשְׁפֵּיל פָּוּנְגָּעַם יַצֵּר הַרְעָה זָוָם וַיְיַלְמַר צַגְעָמָעַן מֵיַן אִידִישְׁקִיטִי, מֵיַן טַלִּית וְתַפְּלִין. ער זָוָרְבַּטְן מִיר אַרְאָפֶן אַיִן עַצְבּוֹת, ער רעדט מִיר אַיִן אוּדוּ בִּיסְטְּ בְּרוֹגָנוּ אויף מִיר אַזְנָעַר בְּרַעֲנָגַט אַרְיִין אַיִן מִיר מְחַשְׁבּוֹת זָרוֹת בָּאיְלוֹן איך בֵּין שׂוֹן פָּאַרְפָּאַלְן, אוּ איך קָעַן שׂוֹן נִשְׁטַח תְּשׂוֹבָה טָוָן אַזְנָעַן אוּ מֵיַן תּוֹרָה אַזְנָעַמְתָּן מְצֻוֹת גַּיְעָן צוֹ דִי סְטוֹרָא אַחֲרָא. דָּאמֶל מַאֲכָטְן מִיר וַיְיַעַר צַעֲבָרָאָקָן אַזְנָעַם אוּ נָוָרָם אוּ איך זָאל בְּלִיְבָּן אַזְנָעַט שְׁלָאָפָּן.

העלף מִיר איך זָאל וַיְסַן אוּ דָאמֶל אַלְעָם קַוְמָט פָּוּנְגָּעַם יַצֵּר הַרְעָה, וַיְיַלְמַר בְּאַמְתָּה הַאֲסְטוֹן מִיר וַיְיַעַר לִיב אַזְנָעַר זָוָרְבַּטְן אויף מֵיַן תּוֹרָה וְתַפְּלִילָה; הַעַלְפָן מִיר אִיבָּרְשְׁטָעַר איך זָאל שְׁטָעַנְדִּיגְן גַּעַדְעַנְקָעַן אוּ אַפְּלוֹן איך האב גַּעַזְוִינְגִּט קָעַן איך תְּשׂוֹבָה טָוָן, אוּזְוַעַל איך אוֹיפְּשְׁטִיאַן פְּרִי, איך זָוַעַל לוֹפְּנָן אַזְנָעַמְתָּן מְקֹעה אַזְנָעַט אַלְעָם זָוַעַל איך גַּיְן לְעַרְגָּעַן אַזְנָעַגְּנָעַן.

עַצְתּוֹ

תקפא

אָמֹנוֹנָה

תיג

נעם און מײַן געבעט און העלפֿ מיר אין זבוז פון די הייליגע
צדיקום; אין די זבות פון הייליגע רבִּין - רבִּינוּ נחמן
בן פִּינְאָ זבורוּ יְגַן עַלְינָה, [און אין זבות פון מַזְהָרָא"ש זבורוּ
יְגַן עַלְינָה, זואָם האָט גַּעֲמָבֶט די תָּפְלָה], וְהִי לְרֵצֶן אַמְרֵי
פי זְהִגְיוֹן לְבִּי לְפִנְךָ, ה' צוֹרִי זְנוֹאָלִי, אַמְּנֵן כֵּן וְהִי רֵצֶן].
דער אַיִּיבָעַרְשָׁטָעָר זָאַל הַעֲלָפָן זָאַלְסָט הַאָבָן הַצְּלָחָה אַיְן
אַלְעַ עַנְגִּינִּים.

תקפא

איך האָב בְּזִוְנוֹת אַיְן מִיְּן שָׁוֹל, זָאַל איך גִּיאָן עַרְגָּעָץ אַנְדָּעָרָש?

שָׁאַלָּה:

לְכֻבוֹד דָּעָר רָאֵשׁ יִשְׂיָּהוּ שְׁלִיט"א,

איך בֵּין אַתְּפָ"ד סְקָעָר חַסִּיד, אַיְן אַיְךְ בֵּין זַיְהַ מַתְּיַי מִיט אַיְיעָרָע
גַּעַוְאַלְדִּיגָּע שְׁיֻוּרִים, סְפָעַצְיָעַל וּוֹעֵן אַיְר זַאֲגַט נַאֲקָה פָּוּן די מִסְרָת נַפְשָׁ
פָּוּן די חַסִּידִים אַיְן רַוְּסָלָאָנְד, אַיְן פָּוּן די רַבִּים פָּוּן תְּפָ"ד נַשְּׁמָתָם עָדָן.

איך האָב גַּעַוְאַלְט פְּרָעָנָן אָוֹי, איך דָאַוָּעָן אַיְן אַתְּפָ"ד שָׁוֹל, דָעָר
רְבָּ דָאָרָט אַיְזָי וַיְיָעָר אַגְּרוּעוּנָר אַוְן עַר פָּאָרְשָׁעָמֶט מִיר אַסָּאָה מַאל,
איך לְיִיד אַסָּאָה בְּזִוְנוֹת פָּוּן אִים, עַס אַיְן מִיר אַבְעָר וַיְיָעָר שְׁוּעָר
אַוְעַקְצָגִיאָן דָאַוָּעָנָן עַרְגָּעָץ אַנְדָּעָרָשׁ, וּוַיְיָלְדָהָרָט האָב איך מַיְגַּע חַבְרִים
אַוְן פָּעַן דָאַוָּעָנֶט מִיְּן נַוְתָּה.

איך וְוַיִּים אַבְעָר נִישְׁטָה וּוַיְאָוֹי צַו גַּעַמְעָן די בְּזִוְנוֹת: עַר פָּאָרְשָׁעָמֶט
מִיר אַסָּאָה מַאל בְּרַבִּים. פָּוּן אַיְן זִית אַיְן אַגְּטוּנָה זַאֲהַ צַו הַאָבָן בְּזִוְנוֹת,
מַעַן קַוְמָט אָפְ מִיט דָעַם די עַבְרִות, מִיְּן גַּפְשָׁ הַבְּהָמִיות וּוּעָרָת עַבְרָאָכָן,

אֲבָעֵר פָּז דִּי אַנְדֶּרֶר וַיַּט שְׁפָעָרֶת מִיר דָּאָס אַיְיךְ זַיְעַד אֵין עֲבוֹדָה הַשֵּׁם, עַם צְעַבְּרָעַכְט אַזְּדָקָה מִין נְפָשׁ אַלְקָי, אַיְיךְ זַוְעַר זַיְעַד צְעַבְּרָאָכוּן אָנוּ צְעַקְלָאָפְט, אַיְיךְ בֵּין זַיְךְ מַתְרָשֶׁל פָּז דָּאוּעָנָעָן, פָּז דִּי אַרְבָּעָט אָנוּ פָּז מִין הוֹיִו, עַם רַוְיבָּט צַו מִין זַעֲלָבָסְט זַיְבָּרְקִיט.

אַיְיךְ הַאָב גַּעֲבָרָעָנֶט בַּיְ חַסִּידִים, אָנוּ זַיְ אַלְעַ זַאנָן מִיר אָז מַעַן דָּאָרָף גַּעֲמָעַן בְּזִוְונָות אָנוּ קַיְיָן פְּשָׁרוֹת. אַיְיךְ זַוְיל אַבָּעָר וַיַּקְסָן וּוְאָס דָּעָר רַאֲשָׁוֹן יַשְׂכִּיחַ שְׁלִיטָא הַאָלָט זַוְעָנָן דָּעָם, צַי עַם לַוִּינָט זַיְךְ מַאְקָע צַו זַוְעָרָן פָּאָרְשָׁעָמֶט זַעֲהָן טָאג אָנוּ פָּאָרְלִינוּן דִּי עֲבִירָות, אֲבָעֵר אַזְּדָקָה דִּי מַצּוֹת.

יַיְשַׁר פָּח נַאֲבָאָמָל פָּאָר אַלְעַ חַיוֹק אָנוּ דְּרָשָׁוֹת

תְּשׁוּבָה:

בְּעֻזּוֹת הָיַתְבָּרָךְ - יּוֹם א' פְּרָשָׁת שְׁמַיִינִי, יּוֹם אַדְרָר ב', שָׁנָת תְּשָׁעַ"ט לְפָרָט קָטָנוֹ
לְכָבֹוד ... גַּרְזָן יָאִיר

אַיְיךְ הַאָב עַרְהָאָלָטָן דִּיְיָן בְּרִיוֹו.

עַנְדֶּרֶשׁ זַאֲלָסְטוֹ וַיַּיְטָעַר דָּאוּעָנָעָן דָּאָרָט וּוֹאָו דָו בִּיסְט
צְוָנָעָוָאָוִינָט צַו דָּאוּעָנָעָן וּבָוֹ, וַיַּוְיל עַם וַיַּיְזַעַט זַיְךְ
אָוִים אָוּ דִי אַלְעַ זַוְיל זַוְעָפָן אַוְעָק פָּז אַיְין שָׁוֹל צָוּמָ צְוַיְיָטָן
- דִי לַוִּיפָּן נַאֲבָדָעָם וַיַּיְטָעַר אַוְעָק צַו אַדְרִיטָעָ שָׁוֹל וּבָוֹ.

חַבְמִינָו זַבְרוֹנָם לְבָרְכָה זַאנָן (ברכות ו): "בֶּל הַקּוֹבָעָ מִקּוֹם
לְתִפְלַתָּו, אַלְקָי אַבְרָהָם בְּעֹזָרוֹ", זַוְעָנָן אַמְעַטָּש אַיְזָ
זַיְךְ קּוֹבָע אַפְלָאַץ וּוֹאָו צַו דָּאוּעָנָעָן בְּקַבְיעָות, זַוְעָט דָּעָר
אַיְבָּעָרְשָׁעָר וּוְאָס הָאָט גַּעֲהָאָלָפָן אַבְרָהָם אָבָינוֹ - אַיְם אַיְיךְ
הַעֲלָפָן, "זַבְשָׁמָת, אָוּמָרִים לֹו, אַיְעָנָיו, אַיְחָסִיד, מַתְלִמְדִיו

של אברם אבינו", און וווען דער ממענטש שטהארבט זאגט
 מען אויף אים ביים הספר: וויי פאר דער עני וואס אויז נפטר
 געוווארן, וויי פאר דער חסיד וואס אויז נפטר געוווארן, ער אויז
 געוווען פון די תלמידים פון אברם אבינו; וויל געווונלייך אין
 א בית המדרש קען זיך מאבן וויבוחים און
 אומבאקוועטליכיינן, בפרט בי חסידים וכו'; מפיא, אויב
 א מענטש אויז זיך קובע א בית המדרש ווואו ער דאווענט
 און ער נישט אוווק פון דארט, ער בליבט דארט
 דאוועגען אפילו עס אויז נישט אויז באקוועם און אפילו מען
 פארשעט אים וכו', אויז א סימן און דער מענטש אויז און
 "ענין" און א "חסיד", "מתלמידיו של אברם אבינו"; וויל
 אויב וואלט ער נישט געוווען קיין עני וואלט ער שווין לאנג
 אועקגעלאָפּן פון דארט און נאכדעם וואלט ער אועקגעלאָפּן
 פון דעם אנדרען של און אויז וויטער, אבער וווען א מענטש
 אויז און עני, ער וויסט בי זיך: 'איך בין נארנישט, איך דארפּ
 נארנישט, איך האפּ נארנישט און איך וויל נארנישט; איך
 קום נישט צו קיינעם דא און בית המדרש איך קום נאר צום
 אייבערשטען', דאס אויז א סימן פון אן ערלייבער איד.

או דו וועסט ויצן אין דיין ווינקל אונטער דיין טלית ווועט
 דיר דער רב נישט טשעפען, אבער או דו וועסט זיכון
 צו האבן צוטין מיט יעדן אינעם ווועט דיר דער רב דארפּן
 פארשעטען וכו'.

מוֹהֶרְאָשׁ זָכְרוֹנוֹ לִבְרָכָה הָאָט דֻּעֲרָצִיְּלָת, אֵאֵיד אויז אַמְּאָל
 גַּעֲקוֹמָעַן צָוָם הַיְלִינָן צָמָה צָדָק פָּוּן לִיְבָאַוִוִּיטְשׁ

זבוחתו יגן עלינו זיך אַפְּרַעַן או יעדער אַיִּנָּעֶר אין בית הַמְּדָרֵשׁ טְרֻעַט אֹוִיפָּאַים - מען טְשָׁעַפָּעַט אַים אָונָ עַר וּוַיִּסְטָ נִישָׁט וּאַס צָו טְזָו, וּוֹאוּ עַר גִּיט אָונָ וּוֹאוּ עַר שְׂטִיט שְׁפְּרִינְגָּט אַיִּנָּעֶר אַרְזָוִיפָּאַים; עַר דָּאַרְפָּאַן עַצָּה. האט אַים דָּעַר הַיִּלְיָגָעֶר צְמָח צְדָקָ זבוחתו יגן עלינו גַּעֲנַטְפָּעַרט: "זַעַר הַיִּסְטָ דִּיר זַיך אַוִּיסְלִיְּגָן אִין דִּי לְעַנְג אָונָ אִין דִּי בְּרִיאַת אָונָ אֹוִי טְרֻעַט יַעַדְעֶר אַיִּנָּעֶר אֹוִיפָּדִיר, בְּעַסְעַר זַיְץ אִין דִּי זַיִיט אִין דִּיְין וּוַיְגַּקְעַלְעַ, וּוֹעַט קִיְּגָעֶר נִישָׁט טְרֻעַטָּן אֹוִיפָּדִיר".

גַּעַם אַרְיַין אִין דִיר דַעַם דִיבָּור פָוָן הַיִּלְיָגָן צְמָח צְדָקָ זבוחתו יגן עלינו וּוֹעַט דִיר גָוָט זַיְן בָּוָה וּבָבָא.

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תקון הפללי

תקון נורא ונפל לא מאד מאד
לכללית החטאיהם
והוא פגם הבrait, רחמנא ליאלו

ומסיגל מאד גם לפרנסה ולהצלחה
בכל העניים בגשימות וברוחניות
אשרי מי שיש אמרים בכל יום

ישדו תקנו ונלו, יצנה לפרסמו לכל ישראל
רבנו הקדוש והנורא אור הגנו והצפונ
בוציא קדישא עלאה, אדוננו מוריינו ורבנו

רבי נחמן מברסלב
זכאותינו יגנו עליינו

תקון הפללי

טוב לומר זאת לפני אמרת העשרה מזמורים:

הָרִינִי מַקֵּשׁ עֲצָמִי בְּאֶמְרַת הָעִשְׂרָה מִזְמוֹרִים אֱלֹהִים לְכָל הָצְדִיקִים
הָאֶמְתִּים שָׁבְדוּנוּ, וְלְכָל הָצְדִיקִים הָאֶמְתִּים שׁוֹבְנִי עַפְרָה,
קְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ הַמָּה, וּבְפִרְטָה לְרַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ צָדִיק יְסֹוד עֲולָם
נָחֶל נוֹבָע מִקּוֹר חִכְמָה, רַבָּנוּ נָחָמָן בֶּן פִּינָּא, זִכְוֹתוֹ יָנוּעַלְנוּ
שְׁגָלָה תָּקוֹן וְהָ.

לְבוֹ נָרְגַּנָּה לִיהְוָה נָרִיעָה לְצֹור יִשְׁעָנוּ: נִקְרָמָה פָּנָיו בְּתֹרֶה בְּזָמִירות
נָרִיעָה לוֹ: בַּי אֵל נָדוֹל יְהֻנָּה וּמָלָךְ נָדוֹל עַל בָּל אֱלֹהִים:

קודם שתיתחיל תהילים יאמר זה:

הָרִינִי מַזְפֵּן אֶת פִּי לְהֹזְרוֹת וְלְהַלֵּל וְלִשְׁבַּח אֶת בָּרוּאי לְשָׁם יְחִידָה
קָדוֹשָׁא בָּרוֹךְ הוּא וְשִׁכְנַתָּה בְּרַחְילָוּ וְרַחְימָוּ עַל יְהִידָה הַהָּוֹא טָמֵיר
וּנְעָלָם בְּשָׁם בָּל יִשְׂרָאֵל:

טז.

מִבְּתָם לְדוֹד שָׁמְרַנִּי אֶל בִּיחִסְתִּיחִי בָּהּ: אָמֵרַת לִיהְוָה אָרְנִי
אַתָּה, טֹבָתִי בָּלְעָלֵיךְ: לְקָדוֹשִׁים אֲשֶׁר-בָּאָרֶץ הַמָּה,
וְאֲדִירִי בָּלְחַפְצִיכְם: יְרָבוּ עַצְבֹּותָם אַחֲרֵ מֶהָרָוּ, בָּלְאָסִיךְ
נְסֶבֶיךְ מִדָּם, וּבָלְאָשָׁא אַתְּ-שְׁמוֹתָם עַל-שְׁפְתִּיכְיָה: יְהֻנָּה מִנְתָּה
חַלְקִי וּכּוֹסִי, אַתָּה תּוֹמִיךְ גּוֹרְלִי: חַבְלִים נְפָלוּלִי בְּגַעֲמִים,
אַפְּנִיחָלָת שְׁפָרָה עַלְיָה: אַבְרָהָם אֲתִיהָוָה אֲשֶׁר יַעֲצַנִּי, אֲפָלִילוּת
יְסַרְוִנִּי בְּלִיוֹתִי: שְׁזִוִּיתִי יְהֻנָּה לְגַנְגִּדי תְּמִיד, בַּי מִימִינִי בְּלְאָמֹות:
לְבִן שְׁמָח לְבִי וַיָּגֵל בְּבָזָרִי, אֲפָי-בְּשָׁרִי יַשְּׁבֵּן לְבֶטֶחֶה: בַּי לְאַתְּעַזֵּב

תקון הכספי

נִפְשֵׁי לְשֹׁאָל, לְאַתְּתָן חִסְּיךָ לְרָאוֹת שְׁחָתָה: תֹּודִיעֲנִי אֶרֶח
חַיִם שֶׁבַע שְׁמָחוֹת אֶת-פְּגַנָּה נָעֲמוֹת בַּיָּמִינָךְ נִצָּח:

לב.

לְדִזֶד מִשְׁבֵּיל, אֲשֶׁרִי נִשְׁוֵי פְּשֻׁעַ בְּסֵוי חַטָּאת: אֲשֶׁר-יְאָדָם,
לֹא יְחַשֵּׁב יְהֹוָה לוֹ עֹזֶן, וְאַין בְּרוּחָו רְמִיה: בַּי חַרְשָׁתִי
בָּלוּ עַצְמִי, בְּשָׁגַתִי בְּלַהֲיוֹם: בַּי יוֹמָם וְלִילָה תְּבַבֵּד עַלִי
יְהֹה, נְהַפֵּךְ לְשָׂדֵי בְּחַרְבִּי קִיזָּן סְלָה: חַטָּאתִי אָזִידָה, וְעַנוּי
לְאַכְפִּיתִי, אָמְרָתִי אָזָה עַלִי פְּשֻׁעַי לְיְהֹוָה, וְאַתָּה נִשְׁאָת
עַזָּן חַטָּאתִי סְלָה: עַל זֹאת יַתְפַּלֵּל בְּלַחֲסִיד אֶלְיךָ לְעַת מִצָּא,
רַק לְשִׁטְף מִים רְבִים אֶלְיוֹ לֹא יָגִיעַו: אַתָּה סְתָר לִי^(*) מִצָּר
הַצָּרָנִי רְגִי פְּלִיטָה תְּסֻבָּנִי סְלָה: אֲשֶׁבְיָלָךְ וְאַורְךְ בְּדָרָךְ וּ
תַּלְךְ אַיעָצָה עַלְיךָ עִיני: אֶל תַּחֲיוּ בְּסֻום בְּפָרְד אַין הַבִּין
בְּמַתְנִיגְוָרְסָן עָדוֹי לְבָלוּם בְּלַקְרָב אֶלְיךָ: רְבִים מְכָאָובִים
לְרַשְׁעָה, וְהַבּוֹטָה בְּיְהֹוָה חָסֵד יְסֻבָּנוּ: שְׁמָתוֹ בְּיְהֹוָה נִגְּלוּ
צְדִיקִים וְהַרְגִּינוּ בְּלַיְשְׁרִירִילָב:

מְא.

לְמַנְצָחָה מִזְמֹר לְדִזֶד: אֲשֶׁרִי מִשְׁבֵּיל אַל-דָל בַּיּוֹם רַעָה יִמְלִיטָהו
יְהֹוָה: יְהֹוָה יִשְׁמְרָהוּ וַיִּתְהַווּ וְאַשְׁר בָּאָרֶץ, וְאֶל תַּתְנִיחוּ
בְּנֶפֶש אַיִבְיוֹ: יְהֹוָה יִסְעַדְנוּ עַל עַרְשֵׁה דָנוֹ. בֶּל מִשְׁבָּבוֹ הַפְּכַת
בְּחַלְיוֹ: אֲנִי-אָמְרָתִי יְהֹוָה חֲנִינִי, רְפָאָה נִפְשֵׁי בַּי חַטָּאתִי לְהֹהֵךְ
אוֹיְבִי יָאמְרוּ רַע לִי מְתִי יָמוֹת וְאֶבֶד שְׁמוֹ: וְאַמְּבָא לְרָאוֹת,

אחר 'אתה סתר לי' - צריך להפסיק מעט (עיין בלקומ'ם ח"א סי' ר"ג)

תקון הפללי

שׁוֹא יָדָר, לְבוֹ יַקְבִּיחַ אָנוּ לֹ, יֵצֵא לְחוֹזֵן יָדָר: יַחַד עַלִי
וַתְּלַחֵשׁ בֶּלְשָׂנָאִ, עַלִי יַחֲשַׁבּוּ רָעָה לֵי: דָבָר-בְּלִיעֵל יַצּוֹק
בּוֹ, וַאֲשֶׁר שַׁכְבַּ לְאַיּוֹסִיףַ לְקוּם: גַּמַּא-אִישׁ שְׁלוֹמִי אַשְׁר-בְּטַחְתִּי
בּוֹ, אָוֶל לְחַמִּי, הַגְּדִיל עַלִי עַקְבָּ: וְאַתָּה יְהֹוָה חָנָנִי וְהַקִּימָנִי,
וְאַשְׁלִיכָה לְהָם: בָּזָאת יַדְעַתִּי בַּיְחִיפָצָתִ בֵּי, בֵּי לְאַיְרִיעַ אַיִבַּ
עַלִי: וְאַנְיָ, בְּתַמְפִי, תִּמְבַתְּ בֵּי, וְתַצְיבָנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: בְּרוֹךְ
יְהֹוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

מב.

לְמִנְצָחָ מִשְׁבֵיל לְבָנִי קָרָחָ: בְּאִיל תַּעֲרֵג עַל-אַפִּיקִים-מִים, בְּן
נֶפֶשִׁי תַּעֲרֵג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים: צָמָא הַנֶּפֶשִׁי לְאֱלֹהִים
לְאֵל חַי, מַתִּי אָבֹא וְאָרָא הַנֶּפֶשִׁי אֱלֹהִים: הִתְהַלֵּךְ לֵי דְמֻעַתִּ
לְחַם יוֹמָם וּלְלִילָה בְּאָמֹר אָלִי בֶּל הַיּוֹם, אֵיה אֱלֹהִיךָ: אֱלֹהָ
אַזְפָּרָה וְאַשְׁפָּכָה עַלִי נֶפֶשִׁי, בֵּי אָעַבֵּר בְּפֶה, אָדָם עַד-בִּית
אֱלֹהִים בְּקוֹלְרִגָּה וְתֹזְדָה, הַמוֹן חֹזֶגֶן: מַה-תִּשְׁתֹחַחֵי נֶפֶשִׁי
וְתִחְמַי עַלִי הַזְּחִילִי לְאֱלֹהִים בֵּי עוֹד אָזְנָנוּ יִשְׁעוֹת פָּנָיו:
אֱלֹהִי, עַלִי נֶפֶשִׁי תִּשְׁתֹחַח עַל-בֵן אַזְקָרָה מְאָרִץ יִרְהָן,
וְחַרְמוֹנִים, מַהְרָ מַצְעָר: תְּהֻומָא-אַל-תְּהֻומָ קֹורָא לְקוֹל צְפֹרִיךָ,
בֶּל מִשְׁבְּרִיךָ וְגַלְיַה עַלִי עַבְרוֹן: יוֹמָם יַצְוָה יְהֹוָה חַסְדוֹ וּבְלִילָה
שִׁירָה עַמְיָ, תְּפִלָּה לְאֵל תִּי: אָזְמָרָה לְאֵל סְלָעִי לְמַה
שְׁבַחְתָּנִי, לְמַה-קָּדָר אֵלֶה, בְּלַחַץ אַזְבָּ: בְּרָצָח בְּעַצְמוֹתִי
חַרְפָּנִי צֹרָרִי, בְּאָמָרָם אָלִי בֶּל הַיּוֹם אֵיה אֱלֹהִיךָ: מַה
תִּשְׁתֹחַחֵי נֶפֶשִׁי וְמַה-תִּחְמַי עַלִי הַזְּחִילִי לְאֱלֹהִים בְּיַעַזְבָּ
אָזְנָנוּ, יִשְׁעוֹת פָּנִי וְאֱלֹהִים:

תקון הפללי

נת.

למנצח אל תשחת לדוד מכתם, בשלח שאל וישמרו
את-הבית להמיתו: הצלני מאיבי אלהי, מתקוממי
תשגבני: הצלני מפעלי און ומאנשי דמים הוועיני: כי הנה
ארכו לנפשי יגורי עלי עזים, לא-פשי ולא-חטאתי יהזה:
בליעון ירצון ויוננו, עורה לקרأتي וראיה: ואתה יהה אלהים
צבאות אלהי ישראל, הקיצה לפקד בל-הנויים אל-תחן בל-בגדי
און סלה: ישבו לערב יהמו בבלב, ויסובבו עיר: הנה יבעון
בפיהם, חרבות בשפטותיהם, בריי שמע: ואתה יהה תשחק
למו, תלעג לבני-נו: עוז, אליך אשמרה, כי אלהים משגבי:
אלהי חסדי יקדמי אלהים יראני בשורי: אל-תתרגם פון-ישבחו
עמי, הנעים בחילך והורידמו, מגנו ארני: חטא-פימו דבר
שפטיהם וילכדו בנואם, ומאה ומחש יספרו: בלה בחמה,
בלה ואגמו וירעו ביראלהים משל ביעקב, לאפסי הארץ
סלה: ישבו לערב יהמו בבלב, ויסובבו עיר: מהה יגיעון
לאכל, אם-לא ישבו וילינו: ואני אשיר עוז, ואני לבקר
חסך, בירתי משב לוי, ומנו, ביום צרלי: עז אליך
או-פרא, ביראלהים משגבי אלהי חסדי:

עז.

למנצח על-ידותון לאספה מזמור: קולי*) אל- אלהים ואצקה,
קולי אל- אלהים והאין אליו: ביום צרתי אני דרשתי,

באמרך 'אל אלהים' תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יוד מ"מ

תקון הפללי

ידי לילך נגירה ולא תפוג מאנה הנחם נפשו: אופרה אלhim
ואלהמיה, אשיחה, ותתעטף רוחי סלה: אהות שמרות עני,
נעמהתי ולא אדרבר: חשבתי ימים מוקדם, שנים עולים:
אופרה נגנית בלילה, עמלבי אשיחה, ויחפש רוחה:
הלוומים יונח אדני ולאיסוף לר Zusot עוד: האפס לנצח
חסדו, גמר אמר לדור דור: השבח חנות אל, אס-קפיז באפ
ר חמיו סלה: ואמר חלותה היא, שנים ימן עליון: אוכור
מעלי יה, כי אופרה מוקדם פלאה: והגנית בבל-פעלה
ובעלילותיך אשיחה: אלhim בקדש דרכה, מיראל גדויל
באלhim: אתה האל עישה פלא הוודעת בערים עזה: גאלת
בזורע עמה, בני יעקב ו יוסף סלה: ראות מים אלhim, ראוך
מים יחלוי אף ירנו תהומות: זרמו מים עבות קול נתנו
שחקים, אפיקציך יתהלך: קול רעם בגליל, האIRO ברקים
תבל, רגנה ותרעש הארץ: ביום דרכך ושבילך במים רבים,
ועקבותיך לא נזעו: נחת בזאן עטה, ביד משה ואהרן:

ג.

הפללה למשה איש האלים אדני מעוז אתה הייתה לנו
בדור דור: בטרם הרים ילו ותחולל ארץ ותבל,
ומעולים עד-עולים אתה אל: תשב אנטוש עד-דבא, ותאמר
שובו בניראדים: כי אלף שנים בעניך ביום אתה מול כי י עבר,
וأشמורה בלילה: ורמתם, שנה יהי, בפרק בחציר יחלף:
פרק יציז וחלף, לערב ימול ויבש: כי כלינו באפה,
ובחמתה נבהלנו: שט עונתינו לננה עלינו למאור פניה:

תקון הפללי

כִּי בְּלִימִינו פָנו בַעֲרָתָה בְּלִינָנו שְׁגִינוֹ בַמּוֹדָחָה: יְמִי שְׁנוֹתֵנו
בָּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה, וְאֵם בְּגֻבָּרוֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה, וְרַחֲבָם עַמְלָ
וְאָין, כִּי נָנוּ חִישׁ וְנַעֲפָה: מַי יָזְדָע עַז אָפָה, וּבִירָאָתָה עַבְרָתָה:
לְמִנּוֹת יְמִינוֹ כֵן הַזְדָע, וְנַבְיאָ לְכָבָחָתָה: שׂוֹבָה יְהָוה
עַד־מַתִּי וְהַנְחָם עַל עַבְדִיקָה: שְׁבָעָנוּ בַבְּקָר חַסְדָה, וְגַרְגָנָה
וְגַשְׁמָחָה בְּכָל־יְמִינוֹ: שְׁמַחָנוּ בִימּוֹת עֲגִתָנוּ, שְׁנוֹת רָאִינוּ רְעוּהָ:
יְרָאָה אֶל־עַבְדִיךָ פָעָלָךְ וְדַקְרָךְ עַל בְּנֵיכֶם: וַיְהִי נָעַם אֶלְנִי
אֱלֹהֵינוּ עַלְיָנוּ, וְמַעֲשָׂה יְדֵינוּ בּוֹנָה עַלְיָנוּ, וְמַעֲשָׂה יְדֵינוּ כּוֹנָהָנוּ:

.קה.

הַזְדָע לְיהָוה קָרָאו בְשָׁמוֹ הַזְדִיעו בְעַמִּים עַלְלוֹתֵיו: שִׁירוּ לוּ
וּמְרוֹדוּ שִׁיחוּ בְכָל נְפָלָותֵיו: הַתְהַלֵּלוּ בְשֵׁם קָרְשׁוּ
וַיִּשְׁמַח לְבָב מְבַקְשֵׁי יְהָוה: דָרְשׁוּ יְהָוה וְעֹז בְּקָשׁוּ פָנָיו תִּמְידָ
וּבָרוּ נְפָלָותֵיו אֲשֶׁר עָשָׂה, מְפִתְיוּ וּמְשִׁפְטִיוּ פִיו: גַּרְעָ אֶבְרָהָם
עַבְדָו בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: הוּא יְהָוה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־הָאָרֶץ
מְשִׁפְטָיו: זָכָר לְעוֹלָם בְּרִיתָו דָבָר צְוָה לְאַלְפָ דָוָר: אֲשֶׁר
בָּרָת אֶת אֶבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לִיְשַׁתָּקָה: וַיַּעֲמִידָה לִיעַקְבָּ לְחַק
לִיְשְׁرָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לְאמֹר לְה אָפָן אֶת אָרֶץ בְּנֵעַן חַבֵּל
נְחַלְתָּכֶם: בְּהִזְוֹתֶם מַתִּי מְסִפָּר בְמַעַט וְגַרְים בָּהָ: וַיִּתְהַלֵּכוּ
מְגֹנוּ אֶל גּוֹי מִמְּלָכָה אֶל־עַם אַחֲרָ: לֹא הָנִית אָדָם לְעַשְׁקָם
וַיּוֹכַח עַלְיָהָם מַלְכִים: אֶל תְּגַעַו בְמַשִּׁיחָי וּלְנַבְיאָי אֶל תִּרְעָוָה:
וַיִּקְרָא רַעַב עַל־הָאָרֶץ כָל מַטְהִלָּחָם שָׁבָרָה: שָׁלָח לְפָנֵיכֶם
אִישׁ לְעַבָּד נִמְפָר יוֹסֵף: עַנוּ בְכָבָל רְגָלָו בְּרִזְל בָּאָה נְפָשָׁו:
עד עַת בָא דָבָרוּ אָמָרָת יְהָוה צְרָפָתָהוּ: שָׁלָח מֶלֶךְ וַיִּתְירָדוּ

תקון הכללי

מִשְׁלָל עַמִּים וַיַּפְתַּח הָהוּא: שָׁמוֹ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ וּמִשְׁלָל בְּכָל־קֶנֶנוֹ:
לְאָסֶר שָׂרֵיו בְּנֶפֶשׁוֹ וּזְקָנֶיו יְחִיבָם: וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרָיִם וַיַּעֲקֹב
גָּר בָּאָרֶץ־יָהֻדָה: וַיַּפְרֵר אֶת־עַמּוֹ מִאֶד וַיַּעֲצֹמֵהוּ מִצְרָיִם: הַפָּקָד
לִבָּם לְשָׁנָה עָמֹד לְהַתְּנִבֵּל בְּעַבְדָיו: שָׁלַח מֶשֶׁה עַבְדוֹ אַהֲרֹן
אֲשֶׁר בָּחר בָוֹ: שָׁמַר בָּם דְּבָרָיו אֶת־תְּהִלָּתָיו, וּמִפְתָּימָם בָּאָרֶץ חָם:
שָׁלַח חֶשֶׁךְ וַיַּחֲשִׁיךְ וְלֹא מָרוֹ אֶת־דְּבָרוֹ: הַפָּקָד אֶת־מִימִיחָם
לְדָם וַיִּמְתַּח אֶת־הַגְּתָתָם: שָׁרֵץ אֶרְצָם אַפְרִידָעִים בְּחַרְבָּי מִלְכִיחָם:
אָמָר וַיָּבֹא עַרְבָּה בְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם: נָתַן גַּשְׁמִיחָם בְּרָה, אֲשֶׁר
לְהַבּוֹת בָּאֶרְצָם: וַיַּהַי גְּפָנָם וְתָאָנָתָם, וַיַּשְׁבַּר עַז גְּבוּלָם: אָמָר
וַיָּבֹא אַרְבָּה, וַיַּלְקֹחַ וְאֵין מִסְפָּר: וַיַּאֲכַל כָּל־עַשְׂבָּב בָּאֶרְצָם,
וַיַּאֲכַל פְּרִי אֶדְמָתָם: וַיַּהַי כָּל בְּכוֹר בָּאֶרְצָם, רַאשֵׁית לְכָל־אָזְנָם:
וַיַּוְצִיאָם בְּכֶסֶף וַיַּהַבֵּחַ וְאֵין בְּשַׁבְּטָיו כּוֹשֶׁל: שָׁמָח מִצְרָיִם
בְּצִאתָם, בַּיַּנְפֵל פְּחָדָם עַלְיָהָם: פָּרָשׁ עָנָן לְמַסָּה, וְאַשׁ לְהַאֲיר
לְיִלְּהָה: שָׁאֵל וַיָּבֹא שְׁלֵיָה וְלָחֵם שְׁמָיִם יְשִׁבְּיעָם: פָּתָח צָור
וַיַּזְבוּ מִים, הָלְכוּ בְּצִוּות נָהָר: בַּי זָבֵר אֶת־דְּבָרָ קָדְשׁוֹ,
אֶת־אֲבָרָהָם עַבְדוּ: וַיַּוְצִיא אָמֹד בְּשָׁשָׁן, בְּרָנָה אֶת־בְּחִירָיו:
וַיַּתֵּן לָהֶם אֶרְצֹתָן גְּנִים, וַעֲמֵל לְאָמִים יִרְשְׁוּ בְּעַבְורָיְשָׁמְרוּ
חֲקִיקָיו וְתוֹרָתָיו יִגְּנְעָרוּ, הַלְּלוּיָה:

כלא.

עַל נְהָרוֹת בְּבָל שֶׁם יִשְׁבַּנוּ, גַּם־בָּכִינוּ בְּזָכְרוֹן אֶת־צִיּוֹן: עַל
עַרְבִּים בְּתֹוכָה תָּלִינוּ בְּנְרוֹתִינוּ: בַּי שֶׁם שָׁאַלְנוּ שׂוֹבִינוּ
דְּבָרִי־שִׁיר, וַתּוֹלְלִינוּ שְׁמָחָה, שִׁירֵנוּ מִשְׁיר צִיּוֹן: אַיְדָה נִשְׁיר
אֶת־שִׁיר יְהֹוָה, עַל אֶדְמָת נָהָר: אַסְמָאָשְׁבָּחָה יְרוֹשָׁלָם תִּשְׁבַּח

תקון הַכְלָלִי

ימני: תְּרַבֵּק לְשׁוֹנִי לְחַבִּי, אָם לֹא אָזְכְּרַבִּי, אָסְלָא אֲעַלָּה
אֶת יְרוּשָׁלַיִם עַל רַאשׁ שְׁמַחְתִּי: וּכְרַיְהָ לְבָנִי אֲדֹם אֶת
יּוֹם יְרוּשָׁלַיִם, הָאָמָרִים עַרְוּ עַד הַיְסָוד בָּהּ: בְּתִיבְּבָל
הַשְּׁרוֹדָה, אָשָׁרִי שִׁישְׁקָסְמִילְךָ אַתְּגָמָלָתָ לְנוּ: אָשָׁרִי,
שִׁיאָחוּ וְגַפְעַז אַתְּעַלְלִיךְ אֶל הַסְּלָעָ:

קנ.

הַלְלוֹיָה, הַלְלוֹאָל בְּקָדוֹשׁו, הַלְלוֹהוּ בְּרַקִּיעַ עֹזָה: הַלְלוֹהוּ
בְּגִבּוֹרָתִיו, הַלְלוֹהוּ בְּרַב גָּדְלוֹ: הַלְלוֹהוּ בְּתַקְעַ שׂוֹפֵר
הַלְלוֹהוּ בְּגָבְלָ וּבְגָנוֹרָ: הַלְלוֹהוּ בְּתַחַף וּמְחֹלָ, הַלְלוֹהוּ בְּמַנִּים
וּעֲנָבָ: הַלְלוֹהוּ בְּצַלְצָלִי-שְׁמָעָ, הַלְלוֹהוּ בְּצַלְצָלִי תְּרוּעָה: פָּל
הַנְּשָׁמָה הַהְקָל יְהָ, הַלְלוֹיָה:

אחר שסימן תהילים, יאמר שלשה פסוקים אלו:
מי יתנו מִצְיָן יְשֻׁועָת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוֹב יְהֹה שְׁבּוֹת עָמוֹ יִגְלַי יַעֲקֹב
יְשָׁמַח יִשְׂרָאֵל: וְתִשְׁוֹעָת צְדִיקִים מִיְהֹהָ מִגְּזָום בְּעֵת צָרָה:
וַיַּעֲזֹרּוּ יְהֹה וַיַּפְלִטּוּ, יַפְלִטּוּ מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעָם בַּי חָסֹן בּוֹ:

וִסְפֵּל הַקָּלֹעַשׁ הַזֶּה נְפָפֶל לְנַתָּה

אברהם יצחק

איינגר

וזוגתו

בילא

ובנם

יעאל

הקדוש ברוך הוא יملא
את כל مشאלות לכם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חי ומווני רוחחא,
ויזכו לרבות רוב נתת דקדושה
מכל יציא חלציהם,
אמון כן יהיה רצון.

וִסְפֵּל הַקָּלֹעַשׁ הַזֶּה נְפָפֶל לְנַתָּה

יעקב יוחנן אידליס

וזוגתו

רבקה מירל

הקדוש ברוך הוא יملא
את כל مشאלות לכם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חי ומווני רוחחא,
ויזכו לרבות רוב נתת דקדושה
מכל יציא חלציהם,
אמון כן יהיה רצון.

וִסְפֵּל הַקָּלֹעַשׁ הַזֶּה נְפָפֶל לְנַתָּה

מנשה איצקאויטש

וזוגתו

חיה שבע,

וילדיהם

שטעו אל דוד, ישראל יוסט,

רויא באלומא, פיגא, צבי דוב.

הקדוש ברוך הוא יملא

את כל مشאלות לכם לטובה

ויתברכו מפי עליון

בבני חי ומווני רוחחא,

ויזכו לרבות רוב נתת דקדושה

מכל יציא חלציהם,

אמון כן יהיה רצון.

וירשו רוב נתת דקדושה

מכל יציא חלציהם, אמן.

וִסְפֵּל הַקָּלֹעַשׁ הַזֶּה נְפָפֶל לְנַתָּה

אשר דוב אינדרסקי

וזוגתו

טוביא רבקה

וילדיהם

אליעזר שלמה, שמואון,adal

הקדוש ברוך הוא יملא

את כל مشאלות לכם לטובה

ויתברכו מפי עליון

בבני חי ומווני רוחחא,

ויזכו לרבות רוב נתת דקדושה

מכל יציא חלציהם,

אמון כן יהיה רצון.

וְסֶפֶל הַקָּלָעָשׁ הַזֶּה נִסְפֵּל לְאַתָּה

שְׁמוֹאֵל אֱלֹהֵי בָּלְעֵד
וּוְגַתּוּ
חַיִּ בִּילָא
וַיְלִדְתָּם
בָּרָכָה, סִימָא לְאָהָה, תִּינּוּקָן
חַיִּ בִּילָא
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יִמְלָא
אֶת כָּל מִשְׁאָלוֹת לְבָם לְטוֹבָה
וַיַּתְבִּרְכֵוּ מִפְּעַלְיוֹן
בָּנֵי חַיִּ וּמְזֻוּנִי רְוִיחָה,
וַיַּצְאֵוּ לְרוֹוֹת רָוב נְחַת דָּקְדוֹשָׁה
מִכָּל יוֹצָאֵי חַלְצִים,
אמְןָן כָּן יִהְיֶה רְצָוֹן.

וְסֶפֶל הַקָּלָעָשׁ הַזֶּה נִסְפֵּל לְאַתָּה

שְׁלָמָה אַהֲרֹן
בְּלִיקְזִילְבָּעָר
וּוְגַתּוּ
זִיסָּל

הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יִמְלָא
אֶת כָּל מִשְׁאָלוֹת לְבָם לְטוֹבָה
וַיַּתְבִּרְכֵוּ מִפְּעַלְיוֹן
בָּנֵי חַיִּ וּמְזֻוּנִי רְוִיחָה,
וַיַּצְאֵוּ לְרוֹוֹת רָוב נְחַת דָּקְדוֹשָׁה
מִכָּל יוֹצָאֵי חַלְצִים,
אמְןָן כָּן יִהְיֶה רְצָוֹן.

וְסֶפֶל הַקָּלָעָשׁ הַזֶּה נִסְפֵּל לְאַתָּה

מְרַדְכֵי אַהֲרֹן חַיִּים
הַיְלָפְרִין
וּוְגַתּוּ יְוֹטָא פָעָרָל,
וַיְלִדְתָּם נְתָנָאָל, יְחֻזְקָאֵל
שְׁרָגָא, חַיִּ אַסְתָּר
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יִמְלָא
אֶת כָּל מִשְׁאָלוֹת לְבָם לְטוֹבָה
וַיַּתְבִּרְכֵוּ מִפְּעַלְיוֹן
בָּנֵי חַיִּ וּמְזֻוּנִי רְוִיחָה,
וַיַּצְאֵוּ לְרוֹוֹת רָוב נְחַת דָּקְדוֹשָׁה
מִכָּל יוֹצָאֵי חַלְצִים,
אמְןָן כָּן יִהְיֶה רְצָוֹן.
דָקְדוֹשָׁה מִכָּל יוֹצָאֵי חַלְצִים, אָמָן.

וְסֶפֶל הַקָּלָעָשׁ הַזֶּה נִסְפֵּל לְאַתָּה

חַיִּם בְּרִיּוּעָר

הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יִמְלָא
אֶת כָּל מִשְׁאָלוֹת לְבָוּ לְטוֹבָה
וַיַּתְבִּרְכֵוּ מִפְּעַלְיוֹן
בָּנֵי חַיִּ וּמְזֻוּנִי רְוִיחָה,
אָמָן כָּן יִהְיֶה רְצָוֹן.

יְסָפֵר לְקַלּוּשׁ הַזֶּה נִפְפָלְגָת

הַלְּל וְוַיִּס

וּוְגַתּוּ

שְׁרָה רַבָּה

וַיַּלְדִּיהם

סָאָבָיל, נַחֲמָן נָתָן

הַקְדֹּשׁ בָּרוּךְ הוּא יִמְלָא

אֶת כָּל מִשְׁאָלוֹת לְבָם לְטוּבָה

וַיַּתְבְּרַכּוּ מִפְּעַלְיוֹן

בָּנֵי חַיִּים וּמוֹזָנִי רַוִּיחָא,

וַיַּכְנַצְוּ רֹב נַחַת דָּקְדוּשָׁה

מִכְלִיוֹצָא חַלְצִיהם,

אָמֵן כְּן יִהְיֶה רְצָוֹן.

יְסָפֵר לְקַלּוּשׁ הַזֶּה נִפְפָלְגָת

יְשֻׁעָיִי יוֹסֵף

וּוְיִזְלָל

הַקְדֹּשׁ בָּרוּךְ הוּא יִמְלָא

אֶת כָּל מִשְׁאָלוֹת לְבָוּ לְטוּבָה

וַיַּתְבְּרַכּוּ מִפְּעַלְיוֹן

בָּנֵי חַיִּים וּמוֹזָנִי רַוִּיחָא,

אָמֵן כְּן יִהְיֶה רְצָוֹן.

יְסָפֵר לְקַלּוּשׁ הַזֶּה נִפְפָלְגָת

פָּנָחָס דָּוד וּוְעַבְרָמָאוֹן

וּוְגַתּוּ

יְעַנְטָא חַיִּים דָּבוֹרָה רַבָּה,

וְכַתֵּם שְׁרָה

הַקְדֹּשׁ בָּרוּךְ הוּא יִמְלָא

אֶת כָּל מִשְׁאָלוֹת לְבָם לְטוּבָה

וַיַּתְבְּרַכּוּ מִפְּעַלְיוֹן

בָּנֵי חַיִּים וּמוֹזָנִי רַוִּיחָא,

וַיַּכְנַצְוּ רֹב נַחַת דָּקְדוּשָׁה

מִכְלִיוֹצָא חַלְצִיהם,

אָמֵן כְּן יִהְיֶה רְצָוֹן. יְרוּם וּבְנַחַת

דָּקְדוּשָׁה מִכְלִיוֹצָא חַלְצִיהם, אָמֵן.

יְסָפֵר לְקַלּוּשׁ הַזֶּה נִפְפָלְגָת

נָח צְבִי וְיִס

וּוְגַתּוּ

רָחֵל לְאָה

הַקְדֹּשׁ בָּרוּךְ הוּא יִמְלָא

אֶת כָּל מִשְׁאָלוֹת לְבָוּ לְטוּבָה

וַיַּתְבְּרַכּוּ מִפְּעַלְיוֹן

בָּנֵי חַיִּים וּמוֹזָנִי רַוִּיחָא,

אָמֵן כְּן יִהְיֶה רְצָוֹן.

וִסְפֵּן הַלְּלוּשׁ הַזֶּה נְפָט לְנַתָּה

ברוך יאָקָבָאוּיטֵש
וזוגתו
הַדָּס אַדָּל
וילדייהם
אלְיעֹזֶר שְׁלֹמֹה, נַחֲמָן יִשְׂרָאֵל

הקדוש ברוך הוא מלא
את כל מسائلות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בبني חי' ומזוני רוחיחא,
ויזכו לרווח רוב נתן קדושה
מכל יוֹצָא חַלְצִיָּה,
אמְן כֵּן יִהְיֶן רצונָן.

וִסְפֵּן הַלְּלוּשׁ הַזֶּה נְפָט לְנַתָּה

אברהם טִיקָּאַלְסָקִי

וזוגתו
שְׁרָה רִיאַיֵּל
וילדייהם
אהֻבָּה חַי', רָחֵל, יְשֻׁעַי'
הקדוש ברוך הוא מלא
את כל מسائلות לבו לטובה
ויתברך מפי עליון
בبني חי' ומזוני רוחיחא,
אמְן כֵּן יִהְיֶן רצונָן.

וִסְפֵּן הַלְּלוּשׁ הַזֶּה נְפָט לְנַתָּה

נַחֲמָן שְׁמוֹאֵל
יאָקָבָאוּיטֵש
וזוגתו
אַסְטָר
וילדייהם
שְׁלוּם יַעֲקֹב, חַיִּים מַאֲיר, לְאָהָרָן

פִּיגָּא, הַינְדָּא רָחֵל, אַבְרָהָם
יְהֻדָּה, אַיִּידָל
הקדוש ברוך הוא מלא
את כל מسائلות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בبني חי' ומזוני רוחיחא,
ויזכו לרווח רוב נתן קדושה
מכל יוֹצָא חַלְצִיָּה,
אמְן כֵּן יִהְיֶן רצונָן.

וִסְפֵּן הַלְּלוּשׁ הַזֶּה נְפָט לְנַתָּה

יעַקְבָּר יַאָקָבָאוּיטֵש

וזוגתו
בָּרְכָה פִּיגָּא
וילדייהם
חַי' אַסְטָר, הַינְדָּא רָחֵל
הקדוש ברוך הוא מלא
את כל מسائلות לבו לטובה
ויתברך מפי עליון
בبني חי' ומזוני רוחיחא,
אמְן כֵּן יִהְיֶן רצונָן.

וְסֶפֶל הַלְּגֹעַשׁ הַזֶּה נִפְפֵל לְנָתָת

אהרן לנוגער

וזוגתו

ברייןDEL

ובנים

יוסף

הקדוש ברוך הוא יملא
את כל מshallות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חי ומווני רוחחא,
ויזכו לרשות רוב נתת דקדושה
מכל יצאי חלציהם,
אמנו כי רצון.

וְסֶפֶל הַלְּגֹעַשׁ הַזֶּה נִפְפֵל לְנָתָת

שלמה יאקאבאוויטש

וזוגתו

רבקה

וילדיהם

יששכר דוב, אסתר,
גרשון פרץ, נחמן יואל,
 אברהם בכור.

הקדוש ברוך הוא יملא
את כל מshallות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חי ומווני רוחחא,
ויזכו לרשות רוב נתת דקדושה
מכל יצאי חלציהם,
אמנו כי רצון.

וְסֶפֶל הַלְּגֹעַשׁ הַזֶּה נִפְפֵל לְנָתָת

ישראל יהיאל סאמעט

וזוגתו

מלכה

וילדיהם

יואל, לאה

הקדוש ברוך הוא יملא
את כל מshallות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חי ומווני רוחחא,
ויזכו לרשות רוב נתת דקדושה
מכל יצאי חלציהם,
אמנו כי רצון.

וְסֶפֶל הַלְּגֹעַשׁ הַזֶּה נִפְפֵל לְנָתָת

יואל משה מייזעלס

וזוגתו

שרה

ובנים

שלום אליהו

הקדוש ברוך הוא יملא
את כל מshallות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חי ומווני רוחחא,
ויזכו לרשות רוב נתת דקדושה
מכל יצאי חלציהם,
אמנו כי רצון.

וַיְסִפֵּר לֹאָלֹעַשׁ הַזֶּה נֶפֶשׁ לְנֶפֶת

שמעון גרשון

פארטוגאל

וזגתו

רבקה

הקדוש ברוך הוא יملא
את כל מسائلות לכם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חי ומזוני רוחחא,
ויזכו לרותם רוב נתן דקדושה
מכל יצאי חלציהם,
אמן כן יהיה רצון.

וַיְסִפֵּר לֹאָלֹעַשׁ הַזֶּה נֶפֶשׁ לְנֶפֶת

שמעון זאב

פאלאק

הקדוש ברוך הוא יملא
את כל מسائلות לבו לטובה
ויתברך מפי עליון
בבני חי ומזוני רוחחא,
אמן כן יהיה רצון.

וַיְסִפֵּר לֹאָלֹעַשׁ הַזֶּה נֶפֶשׁ לְנֶפֶת

אהרן ישראלי פיש

וזגתו

חנה זיסל

וילדיהם

אליעזר שלמה, ישעיה
הקדוש ברוך הוא יملא
את כל מسائلות לכם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חי ומזוני רוחחא,
ויזכו לרותם רוב נתן דקדושה
מכל יצאי חלציהם,
אמן כן יהיה רצון.

וַיְסִפֵּר מִשְׁוּלָם נַחֲמָן פִּינְטָעַר

וזגתו

תמר

וילדיהם

פיגא, אסתה

הקדוש ברוך הוא יملא
את כל מسائلות לכם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חי ומזוני רוחחא,
ויזכו לרותם רוב נתן דקדושה
מכל יצאי חלציהם,
אמן כן יהיה רצון.

וִסְפֵּלְלָה קֶלְעֹשׂ הַזֶּה נְפָפֶל אֲנָתָה

ברוך משולם זושא
פריעדמאן

וזוגתו

ח'י שרה

וילדיהם

אלעזר ישע', שלום יעקב
יהושע, שדראל מנחם

הקדוש ברוך הוא מלא
את כל מسائلות לכם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני ח'י ומזוני רוחחא,
ויזכו לרווחת רוב נתת דקדושה
מכל יצאי חלציהם,
אמן לנו יחי רצון.

וִסְפֵּלְלָה קֶלְעֹשׂ הַזֶּה נְפָפֶל אֲנָתָה

יעקב שאול פיש

וזוגתו

שרה

וילדיהם

אליעזר שלמה, מירל

הקדוש ברוך הוא מלא
את כל מسائلות לכם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני ח'י ומזוני רוחחא,
ויזכו לרווחת רוב נתת דקדושה
מכל יצאי חלציהם,
אמן לנו יחי רצון.

וִסְפֵּלְלָה קֶלְעֹשׂ הַזֶּה נְפָפֶל אֲנָתָה

יוסף בנימין

פרעדזיא

הקדוש ברוך הוא מלא
את כל מسائلות לכם לטובה
ויתברך מפי עליון
בבני ח'י ומזוני רוחחא,
אמן לנו יחי רצון.

וִסְפֵּלְלָה קֶלְעֹשׂ הַזֶּה נְפָפֶל אֲנָתָה

זוגתו

שרה הענטשא

וילדיהם

ישראל, יוסף, ח'י פיגא

הקדוש ברוך הוא מלא
את כל מسائلות לכם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני ח'י ומזוני רוחחא,
ויזכו לרווחת רוב נתת דקדושה
מכל יצאי חלציהם,
אמן לנו יחי רצון.

וִסְפֵּר לְלֹעֲשׁ הַזֶּה נְפָט לְנַתָּה

אברהם אליהו קנאלאי

וזוגתו

פיינא

וילדיהם

מלך, ישראאל, אליעזר שלמה

הקדוש ברוך הוא יملא

את כל מshallות لكم לטובה

ויתברכו מפי עליון

בבני חי ומוני רוחחא,

ויזכו לרווח רוב נתת דקדושה

מכל יצאי חלציהם,

אמן כן יהיו רצון.

וִסְפֵּר לְלֹעֲשׁ הַזֶּה נְפָט לְנַתָּה

אליהו ציג

וזוגתו

מלכה

וילדיהם

יבט, יוסף, שרה פיגא

הקדוש ברוך הוא יملא

את כל מshallות لكم לטובה

ויתברכו מפי עליון

בבני חי ומוני רוחחא,

ויזכו לרווח רוב נתת דקדושה

מכל יצאי חלציהם,

אמן כן יהיו רצון.

וִסְפֵּר לְלֹעֲשׁ הַזֶּה נְפָט לְנַתָּה

חיים יוסף רוזענברג

וזוגתו

אסטר

הקדוש ברוך הוא יملא

את כל מshallות لكم לטובה

ויתברכו מפי עליון

בבני חי ומוני רוחחא,

ויזכו לרווח רוב נתת דקדושה

מכל יצאי חלציהם,

אמן כן יהיו רצון.

וִסְפֵּר לְלֹעֲשׁ הַזֶּה נְפָט לְנַתָּה

נחמן נתן קרוייס

וזוגתו

מרימ חי'

וילדיהם

אליעזר שלמה, אברהם

מאיר, פיגא

הקדוש ברוך הוא יملא

את כל מshallות لكم לטובה

ויתברכו מפי עליון

בבני חי ומוני רוחחא,

ויזכו לרווח רוב נתת דקדושה

מכל יצאי חלציהם,

אמן כן יהיו רצון.

יְסָפֵר לְלִזְעַשׁ הַזֶּה נְפָסָלְנָתָה

משה ראווענבערג

זוגתו

חויה, ובתם אDEL

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל מسائلות לכם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חי" ומווני רווחא,
ווייצו לרווחת רוכב נחת דקדושה
מכל יצאי חלציהם,
אמנו כן יהיו רצון.

יְסָפֵר לְלִזְעַשׁ הַזֶּה נְפָסָלְנָתָה

ישראל מנחם

ראוזענבערג

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל מسائلות לבו לטובה
ויתברך מפי עליון
בבני חי" ומווני רווחא,
אמנו כן יהיה רצון.

יְסָפֵר לְלִזְעַשׁ הַזֶּה נְפָסָלְנָתָה

חיים יוסף ראווענבערג

זוגתו

אסטר

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל מسائلות לכם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חי" ומווני רווחא,
ווייצו לרווחת רוכב נחת דקדושה
מכל יצאי חלציהם,
אמנו כן יהיה רצון.

יְסָפֵר מֹרְדָּכַי יִשְׂרָאֵל מֹשֶׁה רְאוּעָנְפָעָלְד

זוגתו

רויאָא רבכה

וילדיהם

יוסף אשר, חנה

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל מسائلות לכם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חי" ומווני רווחא,
ווייצו לרווחת רוכב נחת דקדושה
מכל יצאי חלציהם,
אמנו כן יהיה רצון.

וַיָּסֶל הַלְׁעֹשׂ הַזֶּה נֶפֶשׁ לְנֶגֶת

שלמה רוטה
וזוגתו
פרידיא הענדל גיטל
וילדיהם
נהמן נתן, מלכה
הקדוש ברוך הוא יملא
את כל مشאלותם לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חי ומזוני רוחחא,
ויזכו לרשותם ונחת דקדושה
מכל יצאי חלאיהם,
אמנו כי רצון.

וַיָּסֶל הַלְׁעֹשׂ הַזֶּה נֶפֶשׁ לְנֶגֶת

יצחק אייזיק ראתה
וזוגתו
ברכה ריעל
וונם
יעקב יודא
הקדוש ברוך הוא יملא
את כל مشאלותם לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חי ומזוני רוחחא,
ויזכו לרשותם ונחת דקדושה
מכל יצאי חלאיהם,
אמנו כי רצון.

וַיָּסֶל הַלְׁעֹשׂ הַזֶּה נֶפֶשׁ לְנֶגֶת

יצחק משה מהתהיו
רייך
וזוגתו
מלכה לאה
וילדיהם
פערל, אשר, אברהם, שפרא
לבא, אסתר פרידיא, אליעזר
שלמה, פראדל
הקדוש ברוך הוא יملא
את כל مشאלותם לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חי ומזוני רוחחא,
ויזכו לרשותם ונחת דקדושה
מכל יצאי חלאיהם,
אמנו כי רצון.

וַיָּסֶל הַלְׁעֹשׂ הַזֶּה נֶפֶשׁ לְנֶגֶת

שמעון רוטה

הקדוש ברוך הוא יملא
את כל مشאלותם לבם לטובה
ויתברך מפי עליון
בבני חי ומזוני רוחחא,
אמנו כי רצון.

יְסָפֶל הַלְּלוּשׁ הַזֶּה נִכְפֵּל לְנִתְחָ

אברהם שטערן

הקדוש ברוך הוא יملא
את כל مشאלות לבו לטובה
ויתברך מפי עליון
בبني חי ומזוני רוחיחא,
אמנו כי רצון.

LOCOT חורייו וכל משפחתו,
הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל مشאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בبني חי ומזוני רוחיחא,
ויזכו לרבות רוב נתת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמנו כי רצון.

יְסָפֶל הַלְּלוּשׁ הַזֶּה נִכְפֵּל לְנִתְחָ

מנחם שטיינברג

וזוגתו

ח"

וילדיהם
אדל, אליעזר שלמה, יוטא,
שרה, יהושע

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל مشאלות לכם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בبني חי ומזוני רוחיחא,
ויזכו לרבות רוב נתת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמנו כי רצון.

יְסָפֶל הַלְּלוּשׁ הַזֶּה נִכְפֵּל לְנִתְחָ

מנחם זאב שטערן

וזוגתו

עטל

וילדיהם

מלכה, שמואל מרדיכי, יקט,
ח"ם יושע, אסתר פרידל,
פ"גנא, ח"ד בורה, שלמה אל'יהו
הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל مشאלות לכם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בبني חי ומזוני רוחיחא,
ויזכו לרבות רוב נתת דקדושה
מכל יוצאי חלציהם,
אמנו כי רצון.

יְסָפֶל הַלְּלוּשׁ הַזֶּה נִכְפֵּל לְנִתְחָ

יעקב שטערן

הקדוש ברוך הוא ימלא
את כל مشאלות לבו לטובה
ויתברך מפי עליון
בبني חי ומזוני רוחיחא,
אמנו כי רצון.

יְסִפְרֵי הַלְּקֹעַשׁ הָזֶה נְפָט לְנַתָּה

אליעזר צבי שניצלער
וזוגתו
מלכה הינדא
וילדיהם
נהמן נתן, יואל, יוטא
הקדוש ברוך הוא מלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חי ומווני רוחחא,
ויזכו לרשות רוב נתת דקדושה
מכל יצאי חלציהם,
אמן כן יהיו רצון.

יְסִפְרֵי הַלְּקֹעַשׁ הָזֶה נְפָט לְנַתָּה

שלמה שטראה
וזוגתו
פראל
וכנים
נהמן נתן
הקדוש ברוך הוא מלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חי ומווני רוחחא,
ויזכו לרשות רוב נתת דקדושה
מכל יצאי חלציהם,
אמן כן יהיו רצון.

יְסִפְרֵי הַלְּקֹעַשׁ הָזֶה נְפָט לְנַתָּה

ישראל יוסף
שניצלער
וזוגתו
נהימה
וילדיהם
טשרנא, פיגא, אליעזר
שלמה, נהמן נתן
הקדוש ברוך הוא מלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חי ומווני רוחחא,
ויזכו לרשות רוב נתת דקדושה
מכל יצאי חלציהם,
אמן כן יהיו רצון.

יְסִפְרֵי הַלְּקֹעַשׁ הָזֶה נְפָט לְנַתָּה

יאאל מנחם גרשון
שניצלער
וזוגתו
מלכה מאטאל מינDEL
וילדיהם
שרה גיטל, גאלדא
הקדוש ברוך הוא מלא
את כל משאלות לבם לטובה
ויתברכו מפי עליון
בבני חי ומווני רוחחא,
ויזכו לרשות רוב נתת דקדושה
מכל יצאי חלציהם,
אמן כן יהיו רצון.